

วท 112564

รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

นายอิทธิพงษ์ นาครอด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2561

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ผู้วิจัย : นายอริพงษ์ นาครอด

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนธิ เต็มองค์ชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร.เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฎ์)

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชรินทร์ สุทธิชัย)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.รังสรรค์ อินทน์จัน)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.รัชนิดา ไสยรส)

กรรมการ

ชื่อเรื่อง	: รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
ผู้วิจัย	: นายอริพงษ์ นาครอด
ปริญญา	: รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	: อาจารย์ ดร.รังสรรค์ อินทน์จันทน์ อาจารย์ ดร.รัชนิดา ไสยรส
ปีการศึกษา	: 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร และเพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 400 คน ได้มาโดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของยามานะ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ในการสัมภาษณ์ จำนวน 18 คนและประชุมกลุ่มย่อยจำนวน 18 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ โดยวิธี Stepwise นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการพรรณนาและอธิบายผล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม พบว่า ความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .807 4) ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมมีจำนวน 6 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 66.50 มีค่า $R^2 = .665$ และมีค่าของ F เท่ากับ 130.107 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .660 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .004 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนประชาชนและพลังทางสังคม

ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 6 ตัวแปร สามารถเขียนสมการ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = .830 + .097 X_1 + .082 X_2 + .120 X_3 + .124 X_5 + .155 X_6 + .217 X_7$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_r = .279 Z_7 + .204 Z_6 + .168 Z_3 + .152 Z_5 + .117 Z_1 + .099 Z_2$$

5) รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี การสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม การสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา การส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ทั้งนี้จังหวัดชุมพรควรมีการพัฒนายุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงองค์กรเครือข่ายชุมชนและการบริหารจัดการของสมาชิกกลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข โภคการบำรุงรักษา การซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานและภาครัฐควรมีนโยบายร่วมสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม

คำสำคัญ : นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น

Title : Model of Civil State Policy for Local Development in Chumphon Province
Author : Mr.Athipong Nakrod
Degree : Doctor of Public Administration (Public and Private Management)
Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors : Dr.Rungsun Injun
Dr.Ratchanida Saiyaros
Year : 2018

ABSTRACT

This research aimed to study ; the level of civil state policy for local development in Chumphon province, the level of local development in the area of study, factors influencing local development in the area of study, and create model of civil state policy for local development in the area of study. The study was mixed in nature-quantitative and qualitative methods. With respect to the quantitative method, the samples of the first phase comprised of 400 persons by Yamane's sampling sized, using the questionnaire as the tool. In regard to the qualitative method, the samples of the second phase comprised of 18persons by using focus group method and 18persons by in-depth interview method.

The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation. The statistic used for hypothesis test were Pearson's co-relation with the statistic signification at .05 level, multiple regression by stepwise and data analysis for qualitative research. The results found were as follows. 1) The level of civil state policy for local development in Chumphon province, as a whole, was rated at a high level. 2) The level of local development in the area of study, as a whole, was rated at a high level. 3) The relationship between civil state policy and local development in the area of study, as a whole, was rated at a high level (.807). 4) The six independent, predictor variables could explain factors influencing local development in the area of study with statistically calculated and revealed at 66.50 percent with $R^2 = .665$ Adjusted $R^2 = .660$ R^2 Change = .004 and the value of $F = 130.107$ with the statistic significant level at $\alpha .05$. with the statistic significant at .05 level. The sub-variables in descending order of degree were; organizational competency promotion, private and people's organization promotion, and social power, local people encouragement for more development

participation, liberty and rights warranty, equilibrium in development participation, and conflict management with peace orientation. And, the six predictor variables could be displayed in equation in form of raw and standard marks as follows ;

The regression equation of raw score $Y = .830 + .097 X_1 + .082 X_2 + .120 X_3 + .124 X_5 + .155 X_6 + .217 X_7$.

The regression equation of standard score $Z_r = .279 Z_7 + .204 Z_6 + .168 Z_3 + .152 Z_5 + .117 Z_1 + .099 Z_2$

5) The model of civil state policy for local development in the area of study comprised of liberty and rights warranty, conflict management with peace orientation, people competency promotion and social power, networking creation, equilibrium in development participation, and private sector development organization and people's organization promotion. More importantly, Chumphon province should develop other strategies, for instance; tourism promotion, agricultural product and industrial agriculture development, commercial investment engagement, connectivity among local networking organizations, career groups and manufacturer or entrepreneurs groups management. Furthermore, public-private and state collaboration promotion, utility management, infrastructure reestablishment and preservation. Finally, government's policy for small and micro community enterprise financial support were crucially needed.

Keywords : Civil State Policy for Local Development

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.รังสรรค์ อินทน์จันทน์ ที่ปรึกษาหลัก และ ดร.รัชนิกา ไสยรส ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำและชี้แนะในการแก้ไขข้อบกพร่องเพิ่มเติมที่มีประโยชน์ยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ดร.กานต์ เสกขุนทด อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ รศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และดร.ศิวะทัศน์ สุขสุวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ที่อนุเคราะห์ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่นและพนักงานจ้าง สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นท้องถิ่น นายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอและประชาชนในจังหวัดชุมพร ซึ่งให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และเข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ตลอดจนผู้ช่วยผู้วิจัยที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำเอกสาร การเก็บเอกสารการรวบรวมเอกสาร ให้งานวิจัยแล้วเสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว พี่น้องผองเพื่อนทุกท่าน ตลอดจนผู้มีอุปการะทุกท่านซึ่งเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทุกอย่างเป็นในอีกครั้งชีวิตของผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ ส่งเสริม และให้กำลังใจจนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ในที่สุด คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดาและบูรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน

นายอริพงษ์ นาครอด

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	6
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	7
1.4 สมมุติฐานการวิจัย	7
1.5 ขอบเขตการวิจัย	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	9
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ	14
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	15
2.1 แนวคิดและหลักการเบื้องต้นของนโยบายสาธารณะ	15
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนํานโยบายไปปฏิบัติ	23
2.3 นโยบายประชารัฐ	46
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาครัฐ	67
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	87
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	98
2.7 การสังเคราะห์ตัวแปร	114
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย	119
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	121
การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบนโยบายประชารัฐกับ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ	121

หัวเรื่อง	หน้า
การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนา องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยการวิจัย เชิงคุณภาพ	
	129
บทที่ 4 ผลการวิจัย	133
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	133
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	134
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	135
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	317
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย	317
5.2 สมมติฐานการวิจัย	317
5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	318
5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	319
5.5 สรุปผลการวิจัย	320
5.6 อภิปรายผล	330
5.7 ข้อเสนอแนะ	340
บรรณานุกรม	343
ภาคผนวก	351
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	353
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์การวิจัย	369
ภาคผนวก ค ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง	377
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	381
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์การหาคุณภาพแบบสอบถาม	391
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบกิจกรรม	409
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	423
ประวัติผู้วิจัย	424

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	123
3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภท	124
3.3 ค่าระดับของความสัมพันธ์	128
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	135
4.2 ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมและจำแนก เป็นรายด้าน	137
4.3 ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการให้หลัก ประกันสิทธิเสรีภาพ จำแนกเป็นรายข้อ	138
4.4 ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการ แก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี จำแนกเป็นรายข้อ	139
4.5 ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการส่งเสริม สมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม จำแนกเป็นรายข้อ	141
4.6 ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างภาคี เพื่อการพัฒนาจำแนกเป็นรายข้อ	142
4.7 ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการปรับคุณภาพ การมีส่วนร่วมในการพัฒนา จำแนกเป็นรายข้อ	143
4.8 ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการส่งเสริมท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา จำแนกเป็นรายข้อ	144
4.9 ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้าง ศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน จำแนกเป็นรายข้อ	145
4.10 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน	146
4.11 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาส การพัฒนาของคน จำแนกเป็นรายข้อ	147
4.12 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม จำแนกเป็นรายข้อ	148
4.13 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนา ของภูมิภาคและชนบท จำแนกเป็นรายข้อ	149

ตารางที่	หน้า
4.14 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพ ของระบบเศรษฐกิจ จำแนกเป็นรายข้อ	150
4.15 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายข้อ	151
4.16 ค่าระดับของความสัมพันธ์	153
4.17 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร โดยรวม	154
4.18 ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร โดยรวม	157
4.19 ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน	158
4.20 ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม	159
4.21 ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท	160
4.22 ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ	161
4.23 ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	162
4.24 ภาพรวมความสัมพันธ์การวิเคราะห์การถดถอยนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร	164
จ.1 ยุทธศาสตร์นโยบายประชารัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	393
จ.2 การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	396
จ.3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของนโยบายประชารัฐ	398
จ.4 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร	402

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง นโยบาย แผน โครงการ โครงงาน	16
2.2 ความสัมพันธ์ในแนวราบระหว่างนโยบายกับแผน	16
2.3 การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค	32
2.4 ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	34
2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อความถูกต้องในการแปลงนโยบายของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	35
2.6 ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย	38
2.7 กลไกขับเคลื่อนในพื้นที่ประชารัฐ	38
2.8 โครงสร้างการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ	56
2.9 แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ	57
2.10 6-6-4 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ศูนย์ศาสตร์ของแผนพัฒนาฯฉบับที่ 12	59
2.11 กลไกการขับเคลื่อน กรอ	66
2.12 กลไกการขับเคลื่อนมาตรการส่งเสริมประชาชนที่มีรายได้น้อย	66
2.13 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลไกลดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน	67
2.14 กรอบแนวคิด Mc Kinsey's 7 S	71
2.15 เครื่องมือทางการบริหารในการพัฒนาระบบราชการ	74
2.16 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่างๆกับแผนพัฒนาท้องถิ่น	86
2.17 กรอบแนวคิดการวิจัย	120
4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ	303
4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี	304
4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม	305
4.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา	306
4.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา	308

ภาพที่	หน้า
4.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ	309
4.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน	310
4.8 ยุทธศาสตร์อื่นๆที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	311
4.9 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร	319
4.10 รูปแบบนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	315
ฉ.1 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสุพล จุลใส ตำแหน่ง นายจ.อบจ.ชุมพร วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ อบจ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”	411
ฉ.2 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ จ.ส.ต.จิรวัดณ์ โสภณ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเทศบาลพะโต๊ะ วันที่ 28 มิ.ย.2560 ณ ทต.พะโต๊ะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร”	411
ฉ.3 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ น.ส.ตรีทิพยนิภา พลวัชรินทร์ ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ วันที่ 14 มิ.ย.2560 ณ อบจ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร”	412
ฉ.4 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสาธิต เกิดเนตร ตำแหน่ง ประธานสภาอบต.ท่ามะปลา วันที่ 19 มิ.ย.2560 ณ อบต.ท่ามะปลา จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร”	412
ฉ.5 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นางสาวนิตยา เดชเรือง ตำแหน่ง ประธานชุมชน วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ อบต.ท่ามะปลา จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร”	413

ภาพที่	หน้า
ฉ.6 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายวินพงศ์ มุณีน้อย ตำแหน่ง นายอำเภอท่าแซะ วันที่ 30 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอท่าแซะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร”	413
ฉ.7 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายภวภ นาคอุบล ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านยอดเยี่ยม วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอหลังสวน จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”	414
ฉ.8 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายภิรมย์ ชุมนุช ตำแหน่ง นายอำเภอพะโต๊ะ วันที่ 30 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอพะโต๊ะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร”	414
ฉ.9 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายพงษ์ชาญ พันธุ์ทอง ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอท่าแซะ วันที่ 27 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอท่าแซะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร”	415
ฉ.10 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสมยศ ทับไทร ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอพะโต๊ะ วันที่ 27 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอพะโต๊ะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร”	415
ฉ.11 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นางวิมลลักษณ์ พลชนกุลกิจ ตำแหน่ง วัฒนธรรมอำเภอหลังสวน วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอหลังสวน จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”	416
ฉ.12 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสรารุติ กาญจนสวัสดิ์ ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลพ้อแดง วันที่ 19 มิ.ย.2560 ณ อบต.พ้อแดง จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”	416

ภาพที่	หน้า
<p>ฉ.13 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสุพล จุฬไส ตำแหน่ง นายกอบจ.ชุมพร วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ อบจ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”</p>	417
<p>ฉ.14 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายชนาธิป สุมาลัย ตำแหน่ง รองปลัดเทศบาลเมืองหลังสวน วันที่ 14 มิ.ย.2560 ณ เทศบาลเมืองหลังสวน จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”</p>	417
<p>ฉ.15 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันจันทร์ ที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์ และให้คำแนะนำ</p>	418
<p>ฉ.16 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันจันทร์ ที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ</p>	419
<p>ฉ.17 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันจันทร์ ที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์ และให้คำแนะนำ</p>	420
<p>ฉ.18 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันจันทร์ ที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์ และให้คำแนะนำ</p>	421
<p>ฉ.19 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันจันทร์ ที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์ และให้คำแนะนำ</p>	422

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระแสโลกในปัจจุบันต่างยอมรับกันว่า กระแสโลกาภิวัตน์มีอิทธิพลต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่าง ๆ ในโลก โดยเฉพาะประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงและพึ่งพิงกับต่างประเทศสูง ดังเช่น ประเทศไทย จากการประมวลผลการศึกษาและคาดการณ์ของนักวิชาการหลายท่านได้ข้อสรุปถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เป็นประเด็นสำคัญการพัฒนาประเทศไทยให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนภายใต้กระแส โลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วและมีแนวโน้มทวีรุนแรงขึ้นจำเป็นต้องหันกลับมาให้ความสำคัญกับความแข็งแกร่งของระบบและโครงสร้างต่าง ๆ ภายในประเทศให้สามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้นและสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีของประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างรู้เท่าทันเพื่อการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพคุณธรรมนำความรอบรู้อย่างเท่าทันมีสุขภาวะที่ดีอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นชุมชนที่เข้มแข็งพึ่งตนเองได้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้คุณภาพของความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมตลอดทั้งปรับกระบวนการพัฒนาจาก “บนลงล่าง” มาเป็นจาก “ล่างขึ้นบน” ยึดหลัก “การมีส่วนร่วมของประชาชน” ในกระบวนการพัฒนาและตัดสินใจโดยพัฒนาอย่างเป็นไปตามลำดับขั้นตอนเริ่มต้นจากการพึ่งตนเองให้ได้ก่อนแล้วจึงพัฒนาไปสู่การรวมกลุ่มพึ่งพากันและกัน และสร้างเครือข่ายการพัฒนาเชื่อมโยงสู่ภายนอกเพื่อความอยู่ดีมีสุขและความเจริญก้าวหน้าในลำดับต่อไปแนวคิดการพัฒนานี้จากกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ “การพัฒนาที่เอาคนเป็นตัวตั้งโดยคำนึงถึงทุกมิติของคุณค่าความเป็นคนและการอยู่ร่วมกันด้วยสันติสุขระหว่างคนกับคนและระหว่างคนกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน” (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554, น. 41) จากการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้ง 11 ฉบับ ประเทศไทยได้มีการพัฒนากำหนดแผนงานและโครงการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแก้ปัญหาความยากจนในชนบทที่ล้าหลัง ขยายตัวของระบบเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาเสถียรภาพของการเงินการคลัง การ

กระจายรายได้ และการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบทการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมมีการทำงานแบบใช้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาพร้อมทั้งได้أيัญเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศเพื่อให้ประเทศมีความมั่นคงเป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข และได้ประกาศใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตั้งแต่วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 จนถึงปัจจุบัน แม้บางช่วงบางขณะประเทศไทยจะมีการยึดอำนาจการปกครองจากทหารบ้างแต่รูปแบบการปกครองก็มิได้เปลี่ยนไป ยกเว้นแต่กระบวนการวิธีการอาจจะแตกต่างกันไปบ้างเท่านั้น ฉะนั้นการปกครองที่ผ่าน ๆ มาของไทยได้แบ่งการปกครองออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การปกครองส่วนกลาง 2) การปกครองส่วนภูมิภาค และ 3) การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยในรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปได้อธิบายในเรื่องการกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่นสรุปได้ว่าการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหนึ่งในมาตรการสำคัญของการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารงานของระบบราชการไทยที่มีลักษณะการรวมศูนย์อำนาจและผูกขาดการบริหารราชการแผ่นดินและจัดบริการสาธารณะไว้ที่หน่วยงานของรัฐส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมถึงเป็นมาตรการ เพื่อแก้ไขการรวมศูนย์อำนาจในทางการเมืองที่ผูกขาดไว้กับฝ่ายบริหารในการบริหารราชการแผ่นดินและฝ่ายนิติบัญญัติในการตรากฎหมายที่ส่วนกลางซึ่งการผูกขาดทางการเมืองของส่วนกลางและภูมิภาคประสบปัญหาด้านความคล่องตัวและการสร้างความหลากหลายของการจัดบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของประชาชนและพื้นที่ในขณะที่การผูกขาดทางการเมืองกลับปิดโอกาสและไม่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่การกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาข้างต้นดังนั้น การร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่และการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นจึงมีทั้งประเด็นปัญหาดั้งเดิมที่ต้องแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นและการพัฒนาโครงสร้างกลไก หรือมาตรการใหม่ ๆ เพื่อให้การกระจายอำนาจของประเทศไทยสร้างผลสัมฤทธิ์ที่ตอบ โจทย์ทิศทางการบริหารประเทศและการปฏิรูปในภาคส่วนอื่นมากขึ้น(คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ, 2558, น. 81-83)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระในการบริหารจัดการของตนเองแล้วรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวยังส่งผลให้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะและการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนดำเนินการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ศักยภาพในการรองรับภารกิจที่ถ่ายโอนในขณะเดียวกันก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเองเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นได้โดยตรงและเพื่อให้การบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบมีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรม จึงกำหนดให้คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีลักษณะไตรภาคีประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการ ท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานและแนวทางการบริหารงานบุคคลรวมทั้งกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ การกำหนดค่าใช้จ่ายด้านกำลังคนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่าร้อยละ 40 ของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่ได้การถ่ายโอนภารกิจและบุคลากรตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความต้องการให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงานบุคคลของตนเองตาม พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการ และการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการถ่ายโอนภารกิจจากราชการภาครัฐ 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะประสบปัญหาการบริหารจัดการด้านบุคคลให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจเนื่องจากข้อจำกัดการใช้จ่ายงบประมาณด้านบุคคล ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามจำนวนพนักงานส่วนท้องถิ่นที่จะมีเพิ่มขึ้นจากการถ่ายโอนบุคลากรจากราชการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการวางแผนนโยบาย ระเบียบและกรรมวิธีในการดำเนินการเกี่ยวกับระบบและตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ได้กลไกของระบบและตัวบุคคลที่เหมาะสม และวิธีการบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรด้านมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพและมีปริมาณเพียงพอตามกำลังงบประมาณที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามภารกิจและเป้าหมายโดยไม่จำเป็นต้องยึดถือรูปแบบการบริหารงานบุคคล (วันทนีย์ วาสิกะสินและคณะ, 2547, น. 24)

การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเป็นบทบาทสำคัญของรัฐบาลในการบริหารและพัฒนาประเทศโดยผ่านการดำเนินนโยบายสาธารณะทั้งนั้น นโยบายสาธารณะถือเป็นสิ่งที่รัฐเลือกที่จะกระทำและไม่กระทำ (Dye, 1992, p. 1) และมีพันธะผูกพันในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องอันมีจุดมุ่งหมายหลักคือการตอบสนองความต้องการของประชาชน (Eulau and Prewitt, 1973, p. 465) และถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทิศทางและระดับการพัฒนาของประเทศทั้งอันอาจกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของสถานะประเทศในด้านต่าง ๆ นั้นเป็นผลมาจากปัจจัยภายในหรือปัจจัยภายนอกประเทศจะมีส่วน

เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะทั้งในการกำหนดนโยบายเพื่อการป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากปัจจัยภายนอกหรือการกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศโดยอาศัยปัจจัยภายในประเทศ นอกจากนี้การกำหนดนโยบายสาธารณะยังหมายถึงการกำหนดว่าจะจัดการปกครองประเทศในด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศ ในแนวทางใด และใช้วิธีการใด จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งนโยบายทั้งหมดจะมีผลกระทบต่อประชาชนไม่ว่าในทางบวกก็ทางลบการกำหนดนโยบายสาธารณะ (Public Policy) เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการบริหารและพัฒนาประเทศทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่ นโยบายสาธารณะจะมีความสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อได้รับการนำไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริง เพราะนโยบายสาธารณะมิใช่เป็นเพียงการแสดงเจตจำนงของผู้มีอำนาจรัฐที่จะ ดำเนินการหรือไม่ดำเนินการ แต่ต้องเป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้จริง นโยบายสาธารณะและการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจในระยะเปลี่ยนผ่าน จึงมีความสำคัญมากเป็นพิเศษ (อนุสรณ์ ธรรมใจ, 2559)

การเปลี่ยนแปลงสถานะเศรษฐกิจสังคมของประเทศสามารถพิจารณาได้จากตัวชี้วัดสถานะเศรษฐกิจสังคมในด้านต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงสถานะทางด้านเศรษฐกิจสามารถพิจารณาได้จากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product) รายได้ต่อหัวประชากรมูลค่าการส่งออกอัตราเงินเฟ้ออัตราดอกเบี้ยอัตราแลกเปลี่ยนระดับหนี้สาธารณะอัตราการว่างงานดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสถานะทางด้านสังคมสามารถพิจารณาได้จากอัตราการเกิดคดีอาชญากรรมคดียาเสพติดจำนวนผู้ป่วยจำนวนประชากรที่ได้รับการศึกษาการกระจายรายได้ความยากจนและการเกิดสาธารณภัยโดยการจัดทำดัชนีชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจสังคมดังกล่าวในปัจจุบันมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจัดทำและรวบรวมเป็นข้อมูลเชิงสถิติเช่นสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ข้อมูลตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจสังคมมักถูกใช้เป็นตัวแทนในการประเมินระดับความสำเร็จของการบริหารงานราชการของภาครัฐซึ่งอยู่ภายใต้การกำหนดนโยบายสาธารณะเช่นการจัดทำตัวชี้วัดและประเมินภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในปี พ.ศ. 2550 โดยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อนำเสนอถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับสถานะเศรษฐกิจสังคมอันเกิดจากการพัฒนาประเทศตามภาระหน้าที่ที่รัฐพึงมีต่อประชาชนภายใต้แนวคิดของนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ การกำหนดดัชนีชี้วัดตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยสำนักบริหารราชการแผ่นดินนั้นข้าราชการเป็นกลไกสำคัญในการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมและเกิดผลดีต่อประชาชน โดยในการทำงานนั้นต้องยึดหลักการ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดไว้ นอกจากนี้เครื่องมือดังกล่าวแล้ว การที่จะให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม ป้องกันการทุจริต มีผลสัมฤทธิ์เกิดประสิทธิผล

แก่ประชาชน การเปิดโอกาสรับฟังและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำงานกับภาครัฐ นับว่าเป็นกลไกที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะจะได้รับทราบข้อมูลและความต้องการที่แท้จริง ตลอดจนความร่วมมือของประชาชนที่จะร่วมกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการทำงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน

ปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดนโยบายประชารัฐ ให้ทุกส่วนราชการนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการของภาครัฐ มีความสุจริต โปร่งใส ถูกต้อง มีประสิทธิผล คุณภาพและประสิทธิภาพ รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเพียงพอ โดยให้ประชาชน ชุมชนและภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศ อันเป็นการใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารประเทศการดำเนินการตามแนวประชารัฐจึงเป็นเรื่องของการให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการคิด พิจารณา และปรับปรุงพัฒนาประเทศร่วมกันกับรัฐอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อรัฐและประชาชนอย่างถูกต้อง ตรงตามความต้องการและเหมาะสมกับประเทศอย่างแท้จริง

นโยบายประชารัฐเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยมีความมุ่งหวังของกรอบนโยบาย คือการปิดจุดอ่อนของนโยบายประชานิยมดังกล่าว โดยตัวสาระสำคัญของนโยบายประชารัฐ จะอยู่ที่การใช้อำนาจของรัฐ เพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญนโยบายประชารัฐ จึงมิได้มุ่งเน้นที่การสร้างความนิยมชมชอบของประชาชนในระยะสั้นเป็นหลัก ซึ่งมีการแต่งตั้งคณะทำงานประชารัฐ พบว่า นโยบายประชารัฐที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา และคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต จะมีอยู่ 2 รูปแบบที่สำคัญรูปแบบแรก คือ กลุ่มนโยบายที่ดูแลกลุ่มรากหญ้าโดยตรง ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการอัดฉีดเงินกองทุนหมู่บ้านหรือ มาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ในระดับตำบล ซึ่งเป็นมาตรการดูแล สนับสนุนแบบเฉพาะเจาะจงลงไปให้กับกลุ่มประชาชน และในระดับพื้นที่รูปแบบที่สอง คือ กลุ่มนโยบายที่สนับสนุนภาคธุรกิจ เพื่อลดปัญหาผลผลิตค้างก่อก่อให้เกิดการผลิต การจ้างงาน การลงทุนระลอกใหม่ ตัวอย่างของนโยบายในรูปแบบที่สอง เช่น มาตรการยกเว้นภาษีสำหรับรายได้ที่จ่ายไปเพื่อซื้อสิ่งของหรือทรัพย์สิน มาตรการลดหย่อนภาษี 15,000 บาท สำหรับการซื้อสินค้าและบริการในช่วงปลายปีที่ผ่านมา เป็นต้นทั้งสองรูปแบบจะให้ผลประโยชน์ต่อประชาชนในระดับที่ต่างกัน โดยนโยบายรูปแบบแรกจะให้ผลกระทบโดยตรงอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยมากกว่า เนื่องจากเป็นการให้การช่วยเหลือกับกลุ่มประชาชนโดยตรง ในขณะที่นโยบายรูปแบบที่สอง จะให้ประโยชน์กับประชาชนทางอ้อม ผ่านการสนับสนุนภาคธุรกิจ นั่นคือประชาชนจะได้รับผลประโยชน์หลังจากที่ธุรกิจได้รับผลประโยชน์แล้ว และผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจะมากหรือน้อย ขึ้นกับว่าภาคธุรกิจนำผลประโยชน์ที่ได้ มาต่อยอดสร้างการผลิต จ้างงานและลงทุนเพิ่มมากขึ้นเพียงใดนั่นเอง ดังนั้นประชาชนจะได้อะไรจากนโยบายประชารัฐ จึงขึ้นกับว่าคณะทำงานประชารัฐจะมุ่งนโยบายไปในทิศทางใด หากนโยบายประชารัฐมุ่งเน้นที่การพัฒนาที่รากหญ้า

เป็นสิ่งสำคัญ ประชาชนทั่วไปก็จะได้รับผลประโยชน์ที่เต็มเม็ดเต็มหน่วย และได้รับผลประโยชน์ที่มากกว่านโยบายที่มุ่งเน้นที่การพัฒนาภาคธุรกิจ เพื่อลดปัญหาผลผลิตตกค้าง เป็นหลัก (นณริฎ พิศลยบุตร)

จากกรณีการศึกษาดังกล่าวและผู้วิจัยจึงได้ศึกษากรณี “ประชารัฐ” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินการในระดับพื้นที่ประกอบด้วย ศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน. จังหวัด) (คสช.) ศูนย์ปฏิบัติการอำเภอ นายอำเภอ การปกครองท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนราชการระดับอำเภอ ผู้แทนพลเรือน ตำรวจ ทหาร (พตท.) องค์การพัฒนาเอกชน ภาคเอกชนและประชาชน โดยนโยบายประชารัฐนั้น มีเจตนารมณ์ดังนี้ 1) ประชาชน ชุมชน และประชาสังคม มีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศ 2) การบริหารจัดการและพัฒนาประเทศโดยภาครัฐ ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวาง จริงจัง และต่อเนื่อง ในทุกระดับ 3) การดำเนินงานของภาครัฐ มีความสุจริต โปร่งใส ถูกต้อง มีประสิทธิผล คุณภาพ และประสิทธิภาพ รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเพียงพอ 4) ทุกส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐและภาคประชาชนร่วมเป็น “ภาคีการพัฒนา” โดยร่วมวางแผนร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะนักศึกษารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มีความเห็นว่าการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ควรมีการศึกษารูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพื่อพัฒนาสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจฐานรากการบูรณาการการทำงานในระดับพื้นที่การสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นตามแนวทางประชารัฐการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคนการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อไป

1.2 คำถามเพื่อการวิจัย

การวิจัย เรื่องรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรได้นำมาสู่คำถามการวิจัยดังนี้

- 1.2.1 นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรอยู่ในระดับใด
- 1.2.2 ปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 1.2.3 รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรมีลักษณะเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

- 1.3.1 เพื่อศึกษาระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 1.3.2 เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 1.3.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 1.3.4 เพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

ปัจจัยด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา และด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัย รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

- 1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาแนวคิดตามมติคณะรัฐมนตรีนายกฤษฎา จันทร์โอชา ทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเพื่อสรุปออกมาเป็นแนวทางการนำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

1.5.2.1 ประชากรในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 300 คน ข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 4,669 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,527 คน ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 224,100 คน รวมทั้งหมดจำนวน 230,596 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2559) กลุ่มที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 300 คน ข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 4,669 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,527 คน ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 224,100 คน ท้องถิ่นอำเภอ จำนวน 8 คน นายอำเภอ จำนวน 8 คน รวมทั้งหมดจำนวน 230,612 คน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2559)

1.5.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 300 คน ข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 4,669 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,527 คน ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 224,100 คน รวมทั้งหมดจำนวน 230,596 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายพระราชรัฐไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย 1) กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำนวน 18 คน ประกอบด้วย 1.1) ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 3 คน 1.2) ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน 1.3) ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน 1.4) ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 3 คน 1.5) ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ จำนวน 3 คน 1.6) ผู้แทนนายอำเภอ จำนวน 3 คน 2) กลุ่มตัวอย่างในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 18 คนประกอบด้วย 2.1) ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 3 คน 2.2) ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน 2.3) ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน 2.4) ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 3 คน 2.5) ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ จำนวน 3 คน 2.6) ผู้แทนนายอำเภอ จำนวน 3 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ ดังนี้

1.5.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือยุทธศาสตร์ของนโยบายพระราชรัฐด้านการเสริมสร้างหลักการใช้งบประมาณที่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ และปรัชญากฎหมาย โอกาส

และสภาวะแวดล้อม ให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วม
 ในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วนจำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ
 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของ
 ประชาชนและพลังทางสังคม 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วม
 ร่วมในการพัฒนา 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา 7) ด้านการเสริมสร้าง
 ศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

1.5.3.2 ตัวแปรตาม คือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม
 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและ
 ประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

1.5.5 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการศึกษาระหว่าง
 เดือนมีนาคม 2559 ถึงเดือนมิถุนายน 2560

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การพัฒนาท้องถิ่น” หมายถึง การนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาองค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรจำนวน 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน หมายถึง การให้หลักประกัน
 สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชนให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรมเกียรติภูมิและ
 ศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคนรวมทั้งหลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายและการให้
 หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของการกำหนดนโยบายและการ
 บริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคน
 กลุ่มต่าง ๆ ในสังคม

2. ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง การสร้างสังคมเปิดที่มีความ
 สมานฉันท์ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลายและการสร้างความ
 เท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมการสร้างจริยธรรมและวัฒนธรรมของการใช้อำนาจ
 ที่เป็นธรรมการสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการ
 ประนีประนอมสันติธรรมเมตตาธรรมการยอมรับบังคับใช้กฎหมายและการสร้างวัฒนธรรมประชา

สังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง

3. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท หมายถึง การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้นการสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถการพัฒนาทักษะและโอกาสในการรับบริการจากรัฐเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำการให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพอนามัยพื้นฐานและบูรณาการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุชนรุ่นหลังชุมชนของตนเองและประเทศชาติโดยรวมและการสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท

4. ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ หมายถึง การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจการสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพรวมทั้งการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขันและการสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสตลอดจนการยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน และการสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงและสร้างความต่อเนื่องด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ

5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การให้คนทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันกำหนดควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุลการสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งเขตเมืองชุมชนชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคมและการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และมีกลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม

6. นโยบายประชารัฐ หมายถึง นโยบายตามมติคณะรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี จันทร โอชา ที่มุ่งเน้นให้เป็นนโยบายที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) ประชาชน ชุมชนและประชาสังคม มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศ 2) การบริหารจัดการและพัฒนาประเทศโดยภาครัฐ ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวาง จริงจัง และต่อเนื่อง ในทุกระดับ 3) การดำเนินงานของภาครัฐ มีความสุจริต โปร่งใส ถูกต้องมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ รวมถึงการ

กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเพียงพอ 4) ทุกส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ร่วมเป็น “ภาคีการพัฒนา” โดยร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมปรับปรุง พัฒนาอย่างต่อเนื่องตามยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐที่การรวมเอาพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ใน ภาคประชาชน ภาคธุรกิจหรือภาครัฐ มาใช้ โดยมองบนพื้นฐานว่าคนไทยทุกคน ก็คือ ประชาชนของชาติซึ่งถือเป็นพลังอำนาจที่สำคัญในการแก้ไขปัญหา ในการเปลี่ยนแปลงหรือการปฏิรูป และการพัฒนาประเทศในทุกมิติและทุกด้านอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ได้เลือกศึกษาจำนวน 2 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างหลักการใช้อย่างบังคับกฎหมายที่ต้องตามเจตนารมณ์และปรัชญากฎหมาย โอกาสและสภาวะแวดล้อมให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วนจำนวน 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

6.1 ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ หมายถึง การรับรองและให้หลักประกันสิทธิทางการเมืองสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายให้ทัดเทียมกับบรรทัดฐานนานาชาติอารยะประเทศ การมีกฎหมายรับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข่าวสารข้อมูลของราชการ โดยส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิและควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหารเช่นรองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณ์และสนับสนุน การพัฒนาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ

6.2 ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี หมายถึง การสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติโดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน ควรคำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้งสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่ แนวทางการป้องกันและแก้ไขข้อขัดแย้งเพื่อนำมาซึ่งวิสัยทัศน์ทัศนคติที่ถูกต้องและความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเช่นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมการเจรจาต่อรองการให้อภัยโทษตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานโดยให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไขดำเนินการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ต้องมีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่ายรวมทั้งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น

6.3 ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม หมายถึง การสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่นๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่างๆ ที่จะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของประชาชนปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชนสนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจังส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐโดยประชาชนกลุ่มต่างๆ เช่นการให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้านให้มีวิทยุชุมชนวิทยุท้องถิ่น และสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่สภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชนโดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชนทางวิทยุและโทรทัศน์ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินการของรัฐภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนหรือประเทศ

6.4 ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา หมายถึง การสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายในทางการเมืองรวมทั้งการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเช่นประชาคมจังหวัด มีการกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐระบุภาคีเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ และพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.5 ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา หมายถึง การเพิ่มคุณภาพมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดคุณภาพมีส่วนร่วมเช่นเกษตรกรรายย่อยชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งคนจน ในเมืองเพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะอนุกรรมการคณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนาเช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัดคณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณโดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐหรือสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุนและสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้นมีส่วนร่วมบริหารจัดการท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นเช่นองค์การบริหารส่วนตำบลสภาตำบลเทศบาลสุขาภิบาลและช่องทางอื่น ๆ

6.6 ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา หมายถึง การรับรองสิทธิชุมชน และท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการและจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้นและลดการจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารจัดการกรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น

6.7 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน หมายถึง การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล การสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐการส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนด้วยมาตรการทางภาษีและการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์และเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ

“การพัฒนา” หมายถึง การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 2) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 3) การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 4) การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและ 5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

“ท้องถิ่น” หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายถึง นายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองนายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เลขาธิการนายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่ปรึกษานายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

“พนักงานจ้าง” หมายถึง พนักงานจ้างในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

“ฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

“ท้องถิ่นอำเภอ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งนักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นใดที่ท้องถิ่นจังหวัดมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในแต่ละอำเภอในจังหวัดชุมพร จำนวน 8 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองชุมพร อำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว อำเภอสวี อำเภอทุ่งตะโก อำเภอหลังสวน อำเภอพะโต๊ะ และอำเภอละแม

“นายอำเภอ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสังกัดกรมการปกครอง ผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอในจังหวัดชุมพร จำนวน 8 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองชุมพร อำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว อำเภอสวี อำเภอทุ่งตะโก อำเภอหลังสวน อำเภอพะโต๊ะ และอำเภอละแม

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์ที่ได้รับ ดังนี้

- 1.7.1 ทำให้ทราบระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 1.7.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 1.7.3 ทำให้ทราบถึงรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 1.7.4 สามารถนำรูปแบบที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่อไป
- 1.7.5 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะต่อการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

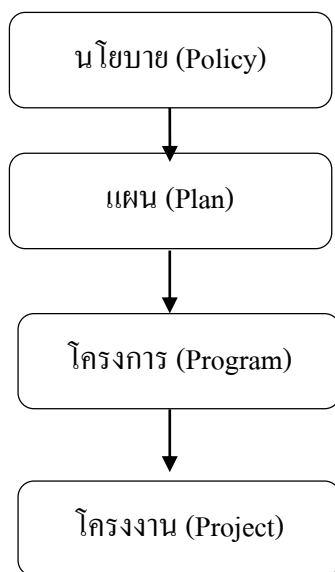
ในการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า แนวคิดและทฤษฎี แนวทางในการบริหารและปฏิบัติงาน ตลอดจนเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัย โดยสามารถนำเสนอตามลำดับได้ ดังนี้

1. แนวคิดและหลักการเบื้องต้นของนโยบายสาธารณะ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
3. นโยบายประชารัฐ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาครัฐ
5. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. การสังเคราะห์ตัวแปร
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดและหลักการเบื้องต้นของนโยบายสาธารณะ

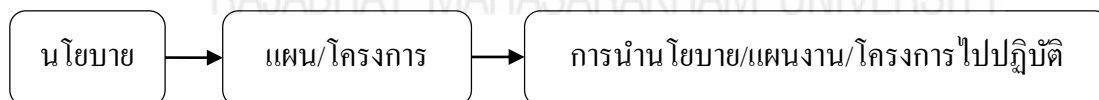
แนวคิดและหลักการเบื้องต้นของนโยบายสาธารณะ มีนักวิชาการหลายท่านได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ นโยบายที่สำคัญต้องใช้เวลาในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย ล้วนมีความจำเป็นที่จะต้องทำการวางแผนรองรับ เพื่อเป็นหลักประกันว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติจะบรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสามารถจำแนกความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและแผนออกเป็น 2 ลักษณะ คือ (ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์, 2541, น. 67)

1. ความสัมพันธ์ในแนวดิ่งหรือแนวตั้ง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและแผนซึ่งมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ตามลำดับชั้นตามภาพ

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง นโยบาย แผน โครงการ โครงการงาน. ปรับปรุงจาก การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ (น. 69), โดยถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์, 2541, กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.

2. ความสัมพันธ์ในแนวราบ (Horizontal Relationship) หมายถึง ความสัมพันธ์ในแนวนอน ซึ่งมีแผนเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ หลังจากแปลงเป็นรูปธรรมแล้ว หรือเรียกว่า The PPIP Model (Alexander, 1985, pp. 410 - 413)

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ในแนวราบระหว่างนโยบายกับแผน. ปรับปรุงจาก การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ (น.69), โดยถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์, 2541, กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.

สมบัติ ชำรงค์ธัญวงศ์ (2545, น. 42 - 45) ได้กล่าวว่านโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐในการบริหารและพัฒนาประเทศทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง แต่นโยบายจะมีความสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อได้รับการนำไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริง จำแนกได้ 2 ลักษณะคือ

1. เป็นการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ทันที โดยไม่ต้องจัดทำแผนหรือการวางแผนรองรับ อาทิ การประกาศนโยบายภาษีสรรพสามิต

2. เป็นการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องทำการวางแผนรองรับ (วงจรรนโยบาย) ซึ่งอาจเป็นแผนระยะยาว

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2548, น. 3) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะหมายถึงแนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาลนั่นเอง

ประเวศ วะสี (2554, น. 7) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะที่ดีคือนโยบายสาธารณะที่นำไปสู่ความถูกต้องเป็นธรรมและประโยชน์สุขของมหาชน นโยบายสาธารณะจะต้องสนองต่อความต้องการของสังคมด้วยความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องเป็นนโยบายที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงจริยธรรมทุกด้านเช่นด้านการเมืองคือการมีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบายของผู้เกี่ยวข้องด้านเศรษฐกิจคือผลประโยชน์หรือผลสำเร็จตกอยู่กับประชาชนส่วนใหญ่ด้านสังคมคือสอดคล้องกับค่านิยมของมวลชน นโยบายสาธารณะที่ถูกต้องจึงคือนโยบายที่มีจริยธรรมทางการเมืองเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งภาคราชการและข้าราชการตลอดจนผู้เกี่ยวข้องสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยความมีจริยธรรม

ภักดีลา น้อยเจริญ (2557, น. 83) นโยบายสาธารณะ คือ สิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ เพื่อจัดสรรประโยชน์ให้แก่ประชาชน นโยบายสาธารณะนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐในการบริหารและการพัฒนาประเทศทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งนโยบายสาธารณะที่ดีต้องนำไปสู่ความถูกต้อง เป็นธรรมและประโยชน์สุขของมหาชนด้วยความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

Easton (1971, p. 130) นโยบายสาธารณะคือการจัดสรรผลประโยชน์หรือคุณค่าแก่สังคมซึ่งกิจกรรมของระบบการเมืองนี้จะกระทำโดยบุคคลผู้มีอำนาจสั่งการซึ่งสิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำเป็นผลมาจาก “การจัดสรรค่านิยมของสังคม” ทั้งนี้อีสตันได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตัดสินใจนโยบายกับประชาชนในสังคมว่าการตัดสินใจในนโยบายใดๆของรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงค่านิยมและระบบความเชื่อของประชาชนในสังคมเป็นสำคัญ

Anderson (1975, p. 3) นโยบายสาธารณะคือแนวทางการปฏิบัติของรัฐที่มีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างและติดตามด้วยผู้กระทำหรือการปฏิบัติซึ่งอาจจะปฏิบัติโดยคน ๆ เดียวหรือคณะบุคคลก็ได้ในการที่จะแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง

Thomas (1978, p. 3) นโยบายสาธารณะคือสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำจึงครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดของรัฐรวมทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรและกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบางโอกาสในส่วนของทางเลือกที่จะไม่กระทำนั้นคาก็ถือว่าเป็นนโยบายสาธารณะเช่นเดียวกันอาทิเช่นการที่รัฐบาลบางประเทศยกเลิกนโยบายการเกณฑ์ทหารนั่นคือรัฐบาล

เลือกที่จะไม่บังคับให้ชาวยุโรปทุกคนต้องเป็นทหารรับใช้ชาติแต่เปลี่ยนเป็นการรับตามความสมัครใจ

Anderson (n.d., อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช, 2549, น. 12) ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือ แนวทางในการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นมาโดยบุคคล คณะบุคคล เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

จากความหมายของนโยบายสาธารณะจะเห็นได้ว่ามีความสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบายและต่อประชาชน กล่าวคือ (Easton, 1965, p. 132) ประการแรก ความสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบาย ส่วนใหญ่ ผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อการกำหนดนโยบายบริหารประเทศก็คือ รัฐบาล หากรัฐบาลกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านค่านิยมของสังคมและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชาชนจะทำให้รัฐบาลได้รับความศรัทธาเชื่อถือจากประชาชน ทั้งในด้านค่านิยมของสังคมและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชาชนจะทำให้รัฐบาลได้รับความศรัทธาเชื่อถือจากประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) และประสิทธิภาพ (Efficiency) จะยิ่งทำให้รัฐบาลได้รับการยอมรับและความนิยมจากประชาชนอย่างกว้างขวาง ผลดังกล่าวจะส่งเสริมให้รัฐบาลมีโอกาสดำรงอำนาจในการบริหารประเทศต่อไปอีก ในทางตรงกันข้ามหากรัฐบาลกำหนดนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับค่านิยมหรือความต้องการของประชาชน ประชาชนอาจรวมตัวกันคัดค้านเพื่อกดดันให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรืออาจมีผลรุนแรงถึงขั้นทำให้รัฐบาลต้องหมดอำนาจไปหรือในบางกรณี ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของประชาชน แต่รัฐบาลไม่สามารถจะนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย ปรากฏการณ์เช่นนี้จะทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อการบริหารงานของรัฐบาล และอาจส่งผลต่อรัฐบาลหมดโอกาสที่จะบริหารประเทศต่อไป ประการที่สอง ความสำคัญต่อประชาชน เนื่องจากนโยบายสาธารณะเป็นผลผลิตทางการเมือง เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ดังนั้น ประชาชนจึงสามารถแสดงออกซึ่งความต้องการของตน ผ่านกลไกต่าง ๆ ทางการเมือง ความต้องการ (Demands) และการสนับสนุน (Supports) ของประชาชนจะถูกนำเข้าสู่ระบบการเมือง (Political System) ไปเป็นนโยบายสาธารณะ เมื่อนโยบายสาธารณะถูกนำไปปฏิบัติและปรากฏผลลัพธ์ตามเป้าประสงค์ที่พึงปรารถนาจะทำให้ประชาชนได้รับความพอใจ และส่งผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน (Feed Back) จะทำให้ประชาชนเชื่อมั่นและศรัทธาต่อการบริหารงานของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากผลลัพธ์และคุณภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่พึงปรารถนาของประชาชน จะส่งผลให้วิถีชีวิตของประชาชนตกต่ำ ปรากฏการณ์เช่นนี้จะทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อรัฐบาล รัฐบาลจะต้องพยายามปรับเปลี่ยนนโยบายหรือปรับปรุงการนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อเรียกศรัทธาคืนจากประชาชน มิฉะนั้นประชาชนอาจไม่ให้การสนับสนุนรัฐบาลอีกต่อไป

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการเมืองกับประชาชน จึงเป็นความสัมพันธ์แบบพลวัต (Dynamic System) ดังนั้น นโยบายสาธารณะในฐานะที่เป็นผลผลิตของระบบการเมือง จึงส่งผลอย่างสำคัญต่อวิถี และคุณภาพชีวิตของประชาชน

นอกจากความสำคัญดังกล่าวแล้ว นโยบายสาธารณะยังมีบทบาทสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการบริหารประเทศของรัฐบาลในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (สมบัติ ชำรงชัญญงค์, 2545 ,น. 25 – 32)

1. เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ แนวทางการพัฒนาประเทศจะมีทิศทางอย่างไร เน้นหนักด้านไหน ล้วนขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลแต่ละรัฐบาลเป็นสำคัญ ในอดีตบางประเทศถึงกับมีนโยบายปิดประเทศ ไม่ต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับประเทศใด ต้องการให้ประเทศของตนและประชาชนของตนดำรงอยู่อย่างโดดเดี่ยว ปลอดภัยจากการแทรกแซงของอิทธิพลภายนอก นโยบายดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้าของประเทศเป็นอย่างมาก ประชาชนอาจถูกปิดกั้นให้อยู่กับความล้าหลังและด้อยพัฒนา

2. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยทั่วไปประชาชนในฐานะสมาชิกของประเทศมีหน้าที่และพันธะผูกพันที่จะต้องอุทิศตนเพื่อประเทศด้วยส่วนหนึ่ง อาทิเช่น การต้องเป็นทหารรับใช้ชาติ หรือการที่ประชาชนที่มีรายได้ต้องเสียภาษีแก่รัฐ เมื่อประชาชนมีส่วนสำคัญที่จะต้องรับผิดชอบต่อประเทศดังนี้ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลเช่นกันที่จะต้องกำหนดนโยบายในการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น ความต้องการในด้านการศึกษ การสาธารณสุข สวัสดิการ สวัสดิภาพและการมีงานทำอย่างมั่นคง เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้ของประชาชน นับว่าเป็นความต้องการที่สำคัญจึงเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องกำหนดนโยบายในการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อเป็นหลักประกันว่าจะได้รับฉันทานุมัติจากประชาชนให้ทำหน้าที่บริหารประเทศต่อไป โดยเฉพาะประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย

3. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประชาชน ระดับความรุนแรง และลักษณะของปัญหาในแต่ละประเทศส่วนมีความแตกต่างกัน แต่ทุกประเทศรัฐบาลที่ดีจะต้องให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาของประชาชน โดยเฉพาะปัญหาที่สำคัญจะต้องได้รับความสนใจในการแก้ไขเป็นลำดับต้น ๆ อาทิเช่น ปัญหาความยากจนของประชาชนส่วนใหญ่ หากรัฐบาลบริหารประเทศและส่งผลให้คนส่วนน้อยมั่งคั่งแต่คนส่วนใหญ่ยากจน ดังสภาพที่เรียกว่า ผลการพัฒนา ก่อให้เกิดสภาพ “รวยกระจุก จนกระจาย” ปรากฏการณ์เช่นนี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อเสถียรภาพของประเทศในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องถือเป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วนที่จะต้องเร่งรัดปัญหาความยากจนของคนส่วนใหญ่ให้หมดไปหรือน้อยลง หรือพยายามลดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนให้แคบเข้า

4. เป็นการใช้อำนาจของรัฐบาลเพื่อจัดสรรค่านิยมทางสังคม โดยทั่วไปการกำหนดนโยบายสาธารณะของรัฐบาลจะมีส่วนอย่างสำคัญในการจัดสรรค่านิยมทางสังคม อาทิเช่น บางสังคมที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน รัฐบาลจะต้องกำหนดนโยบายคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและจะกำหนดนโยบายใด ๆ ที่มีลักษณะละเมิดสิทธิมนุษยชนมิได้ หรือนโยบายเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี ในประเทศที่เน้นค่านิยมของความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี รัฐบาลจะกำหนดนโยบายใด ๆ ที่ละเมิดค่านิยมดังกล่าวไม่ได้ หรือในกรณีที่รัฐบาลพยายามจะส่งเสริมค่านิยมบางอย่างให้เป็นที่ยอมรับและยึดถือปฏิบัติของประชาชน รัฐบาลสามารถกำหนดเป็นนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามได้ เช่น ค่านิยมประชาธิปไตย โดยกำหนดนโยบายส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนตระหนักและศรัทธาจนกระทั่งยอมรับยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในวิถีชีวิตของตน ซึ่งจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมดั้งเดิมแบบเผด็จการหรือแบบอำนาจนิยมของประชาชนมาเป็นแบบประชาธิปไตยเพื่อความสำเร็จในการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของประเทศ เป็นต้น

5. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม ความเป็นธรรมในสังคมเป็นอุดมการณ์ที่สำคัญของระบบการเมืองสมัยใหม่ กล่าวคือ นโยบายใด ๆ ของรัฐบาลจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความเป็นธรรมในสังคม ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและทางการเมือง

5.1 ทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจะต้องยกเลิกนโยบายที่คุ้มครองการผูกขาดทางเศรษฐกิจและส่งเสริมให้มีการแข่งขันอย่างเสรี เพื่อสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างเสรี จะส่งผลให้การผลิตและการบริการทางเศรษฐกิจมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยประชาชนจะได้รับประโยชน์ จากการซื้อสินค้าและบริการอย่างเป็นธรรมและกลไกสำคัญในการขจัดสภาพ “รวยกระจุก จนกระจาย” ของประชาชนได้อีกทางหนึ่ง

5.2 ทางสังคม รัฐบาลจะส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับสวัสดิการจากรัฐบาลอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันในเรื่องการศึกษา สาธารณสุข การประกันสังคม การประกันการจ้างงานและเงินบำนาญหลังเกษียณอายุ โดยยึดหลักว่าประชาชนที่ทำงานและเสียภาษีให้รัฐจะต้องได้รับสวัสดิการดังกล่าวอย่างเสมอภาค โดยไม่จำกัดอยู่เฉพาะบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง นโยบายจะต้องทำให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมจากรัฐบาลอย่างเสมอภาค

5.3 ทางการเมือง รัฐบาลจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองอย่างเสมอภาค โดยไม่จำกัดเรื่องเพศ ศาสนา เชื้อชาติ หรือสีผิว หรือความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันโดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคมหรือฐานะทางการเมือง เพื่อให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมอย่างเสมอภาค

6. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการเสริมสร้างความเสมอภาคในโอกาสแก่ประชาชน โดยธรรมชาติของมนุษย์เกิดมามีความสามารถไม่เท่าเทียมกัน แต่ความสามารถดังกล่าวเป็นผลมาจากความแตกต่างทางพันธุกรรม ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถควบคุมให้มนุษย์ด้วยกันมีพันธุกรรมเหมือนกันได้ แต่การที่มนุษย์มีความสามารถแตกต่างกัน โดยธรรมชาติ มิได้หมายความว่ามนุษย์ที่มีความสามารถบางอย่างเท่านั้นถึงจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ หากรัฐบาลกำหนดนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันที่จะพัฒนาความสามารถตามความถนัดของคน ประชาชนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตได้ทั้งสิ้น ความเสมอภาคในโอกาสที่สำคัญของประชาชน คือ โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถของตนให้ปลอดพ้นจากการเอารัดเอาเปรียบของผู้อื่นได้ ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคทางสังคมอย่างแท้จริง

7. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชน ภารกิจที่สำคัญของรัฐบาลในการบริหารประเทศประการหนึ่ง คือ การกระจายรายได้ในหมู่ประชาชนอย่างเป็นธรรม เป้าประสงค์การพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนา ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากผลการพัฒนาอย่างเป็นธรรมและกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อขจัดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนให้หมดไปหรือลดช่องว่างให้เหลือน้อยที่สุด ดังนั้น รัฐบาลที่ดีจึงต้องพยายามกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการกระจายรายได้และเปลี่ยนแปลงโครงสร้างฐานะของประชากรจากโครงสร้างแบบสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามีคนรวยจำนวนน้อยและคนจนจำนวนมาก ให้เป็นแบบสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่ามีคนรวยและคนจนจำนวนน้อย แต่คนส่วนใหญ่คือคนชั้นกลาง โดยกำหนดนโยบายส่งเสริมการศึกษาให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างต่ำ 12 ปีขึ้นไป เพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะวิชาชีพระดับสูงขึ้นไปจะทำให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์งานให้แก่สังคมจำนวนมาก การเอารัดเอาเปรียบในสังคมจะน้อยลง เพราะประชาชนมีความรู้ความสามารถที่จะปกป้องตนเองให้ปลอดพ้นจากการเอารัดเอาเปรียบของผู้อื่น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดการกระจายรายได้ที่เป็นจริง หากประชาชนส่วนใหญ่ด้อยการศึกษาหรือมีความรู้เฉลี่ยไม่เกิดระดับประถมศึกษา ผลลัพธ์จากการพัฒนาประเทศก็จะตกอยู่กับคนส่วนน้อย สำหรับคนส่วนมากที่มีการศึกษาน้อยจะได้รับส่วนแบ่งจากการพัฒนาประเทศอย่างดีที่สุดก็ไม่เกินอัตราค่าแรงขั้นต่ำ ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

8. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกระจายความเจริญไปสู่ชนบท ในสังคมที่มีความแตกต่างกันมากระหว่างชุมชนเมืองและชุมชนชนบท รัฐบาลจะต้องกำหนดนโยบายในการกระจายความเจริญไปสู่ชนบท เพื่อลดความแตกต่างระหว่างชุมชนเมืองและชุมชนชนบทให้น้อยลงและเพื่อลดการเคลื่อนย้ายของประชาชนจากชุมชนชนบทเข้าสู่ชุมชนเมือง นโยบายการกระจายอำนาจทาง

การเมือง การปกครอง การบริหารและการคลัง เพื่อให้ประชาชนในชนบทสามารถกำหนดแนวทางการบริหารการพัฒนาและการพึ่งตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรม ปัจจุบันดังกล่าวเป็นรากฐานสำคัญในการกระจายสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนการคมนาคมสื่อสารไปสู่ชนบท ทำให้ชนบทเป็นศูนย์กลางการผลิตและการบริการที่สามารถพึ่งตนเองได้ ความสำเร็จจากนโยบายดังกล่าวจะส่งผลให้การเคลื่อนย้ายของประชากรจากชุมชนชนบทสู่ชนบทเมือง ลดลงจนไม่เป็นปัญหาแก่ชุมชนเมืองอีกต่อไป ดังนั้น นโยบายกระจายความเจริญไปสู่ชนบท จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการลดความเป็นเอกราช (Primate City) ของชุมชนเมืองหลักของประเทศ

9. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาประเทศให้มีสมรรถนะในกาปกป้องตนเองจากการเอารัดเอาเปรียบของต่างประเทศที่สำคัญประการหนึ่งคือ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพราะการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาการผลิต ทั้งการผลิตสินค้าและบริการ และเป็นผลผลิตที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูง จะทำให้ประชาชนได้รับผลตอบแทนจากการผลิตในระดับสูง ทำให้มีรายได้ดีและมีคุณภาพชีวิตสูง และยังช่วยรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศทำให้ลดการขาดดุลการค้าและดุลบริการ หรือถ้าพัฒนาถึงระดับที่ก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่มีศักยภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะส่งผลให้ได้เปรียบทั้งดุลการค้าและดุลบริการเป็นการเพิ่มความมั่งคั่งให้กับประเทศชาติและประชาชนสมดังเป้าประสงค์ที่ปรารถนา ในทางตรงกันข้าม หากรัฐบาลไม่ให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อนโยบายการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะทำให้การพัฒนาประเทศล่าช้าลงเพราะต้องพึ่งพาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากต่างประเทศโดยจะต้องเสียค่า Knowhow และค่า Royalty ให้กับต่างประเทศในอัตราที่สูง ทำให้มีส่วนต่างหรือส่วนเกินเพียงเล็กน้อย ไม่สามารถชดเชยการขาดดุลการค้าและดุลบริการได้ และจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในที่สุด

10. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สังคมโลกให้ความสนใจสนใจใฝ่มาขึ้น แม้รัฐบาลบางประเทศจะไม่ให้ความสนใจแต่อาจจะถูกกดดันจากประเทศมหาอำนาจให้สนใจจัดมาตรการป้องกันรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มิฉะนั้น จะถูกแซงชั้นทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันในประเทศที่มีชนชั้นกลางมากขึ้น ประชาชนกลุ่มนี้จะเพิ่มการเรียกร้องต่อรัฐบาลให้สนใจต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและเพื่อควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศและทางน้ำ นอกจากนี้ อาจจะมีกลุ่มองค์กรเอกชน ที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะ เข้าไปมีบทบาทแนะนำและส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนต่าง ๆ มีส่วนร่วมต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น และอาจมีบทบาทในการคัดค้าน โครงการของรัฐบาลที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ดังนั้น นโยบายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการควบคุมมลพิษจึงเป็นนโยบายที่มี

ความสำคัญและมีผู้ให้ความสนใจมากขึ้น ทั้งนี้เพราะประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพกว้างขวางมากขึ้น ทำให้รัฐบาลต้องจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมารับผิดชอบโดยตรง เพื่อเป็นหลักประกันว่า รัฐบาลให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังและเพื่อให้ นโยบายประสบความสำเร็จ รัฐบาลจะพยายามเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนทั่วไปตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งแวดล้อมเพื่อประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการผลักดันให้นโยบายของรัฐบาลปรากฏเป็นจริง

ดังนั้น นโยบายสาธารณะ จึงมีความสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบายคือรัฐบาลที่สามารถกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชน และสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะได้รับความเชื่อถือและความนิยมนจากประชาชน ส่งผลให้รัฐบาลดังกล่าวมีโอกาสในการดำรงอำนาจในการบริหารประเทศยาวนานขึ้นมีความสำคัญต่อประชาชนคือ นโยบายสาธารณะเป็นผลผลิตทางการเมืองเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ดังนั้นประชาชนสามารถแสดงออกซึ่งความต้องการของพวกเขาผ่านกลไกทางการเมืองต่าง ๆ เช่น ระบบราชการ นักการเมือง ความต้องการดังกล่าวจะถูกนำเข้าสู่ระบบการเมืองไปเป็น นโยบายสาธารณะ เมื่อมีการนำนโยบายไปปฏิบัติและได้ผลตามเป้าประสงค์ ก็จะทำให้ประชาชนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและมีความสำคัญต่อในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการบริหารประเทศของ รัฐบาล

เมื่อทราบถึงหลักการเบื้องต้นของนโยบายสาธารณะแล้วจึงต้องศึกษาต่อเนื่องถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติเพราะเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวางแผน วางนโยบายและดำเนินงานอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.2.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่สำคัญ แต่มักจะไม่ได้รับความสนใจอย่างจริงจัง เดิมนักวิเคราะห์นโยบายมักจะแยกการนำนโยบายไปปฏิบัติออกจากการวางนโยบาย นักวิเคราะห์จะศึกษาเฉพาะเป้าหมาย ผลที่ได้รับหรือผลกระทบจากนโยบาย เหตุผลสนับสนุนนโยบายและเสนอทางเลือกนโยบายเท่านั้น โดยละเลยขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งที่ความล้มเหลวของนโยบายมักเกิดขึ้นเนื่องจากไม่ได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ของการนำนโยบายไปปฏิบัติขั้นตอนนี้จึงมีความสำคัญมาก การนำนโยบายไป ปฏิบัติเป็นเรื่องของการศึกษาว่าองค์กร บุคคล หรือ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำ และกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมดปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบาย

ที่ระบุไว้หรือไม่แค่ไหนเพียงใดหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติ ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของ ความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญ ทั้งมวลสามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ โดยเป็นการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสวงหาวิธีการและแนวทางเพื่อปรับปรุงนโยบาย แผนงาน และการปฏิบัติงาน ในโครงการให้ดีขึ้น เนื้อหาสาระของการศึกษานำ นโยบายไปปฏิบัติจึงเน้นการแสวงหาคำอธิบาย เกี่ยวกับปรากฏการณ์ หรือสภาพความเป็นจริง ที่เกิดขึ้น ภายในกระบวนการของ การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation Processes) เพื่อที่จะศึกษาเปรียบเทียบแนวทางและสร้างกลยุทธ์เพื่อที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จการศึกษาการนำ นโยบายไปปฏิบัติเท่าที่ผ่านมา โดยเฉพาะตั้งแต่ ค.ศ. 1973 เป็นต้นมา ยังขาดความเข้าใจที่ตรงกัน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะการนิยามความหมายของคำว่า “การนำนโยบายไปปฏิบัติ” ยังไม่ชัดเจน (Alexander, 1985, pp. 403 - 426) ดังนั้น การศึกษาความหมายการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะช่วยให้เข้าใจสาระสำคัญและมองเห็นขอบข่ายของเรื่องที่ศึกษาดังนี้

จุมพล หนีมพานิช (2547, น. 140) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติว่าหมายถึง การบริหารนโยบายที่ครอบคลุมถึงการวิเคราะห์พฤติกรรมองค์การปฏิสัมพันธ์ของบุคคล และกลุ่มบุคคลสมรรถนะและความร่วมมือของพนักงานภาครัฐและภาคเอกชนสภาพแวดล้อมของระบบและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย

มยุรี อนุมานราชชน (2549, น. 218) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การแปลงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย ซึ่งอาจเป็นกฎหมาย หรือคำสั่งของรัฐบาล หรือคณะรัฐมนตรีให้เป็นแนวทางหรือแผนงานหรือโครงการ โดยกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมจะประกอบด้วย การจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ การวางแผนโครงการเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ที่กำหนด การออกแบบองค์การ และการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานโครงการที่กำหนดไว้

Meter and Horn (1975, pp. 445 - 448) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในภาครัฐหรือเอกชนซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ได้ตัดสินใจกระทำไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว

Badach (1980, p. 9) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการทางการเมืองและเห็นว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเกมส์การต่อสู้ โดยนิยามว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กระบวนการของกลยุทธ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในอันที่จะให้ได้มาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของพวกตน ซึ่งเป้าหมายเหล่านั้น อาจไปกันได้ (Compatible) หรือไปกันไม่ได้กับเป้าหมายตามอำนาจ (Mandate) ของนโยบาย

Sabatier and Mazmanian (1980, pp. 538 - 560) ได้ให้ความหมายของการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติว่าหมายถึงกระบวนการในการนำเอานโยบายพื้นฐานทั่วไปมาดำเนินการให้ลุล่วงไป นโยบายพื้นฐานอาจอยู่ในรูปของกฎหมายคำพิพากษาศาล คำสั่งของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรีก็ได้

Bardach (1980, p. 9) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นเกมของกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด ทฤษฎี และการวิจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะเห็นได้ว่าเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามข้อกำหนดของนโยบาย ซึ่งเน้นความสำคัญของกระบวนการอย่างชัดเจน และแสดงให้เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเป็นผลผลิตของกระบวนการทางการเมือง การนำนโยบายไปปฏิบัติถือเป็นโอกาสแรกที่จะได้นำการตัดสินใจทางเลือกนโยบายไปปฏิบัติในสถานการณ์ที่เป็นจริง และขั้นตอนทั้งหมดของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ แสดงให้เห็นถึงความหวังในการแก้ไขปัญหาของสังคม ความกลัวเกี่ยวกับอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงาน และจินตนาการของผู้ที่มีส่วนร่วมที่ต้องการจะเน้นการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงครอบคลุมกระบวนการแปลงนโยบายเป็นนามธรรมให้เป็นแผนงานรูปธรรมที่สามารถนำไปปฏิบัติและตรวจสอบวัดระดับความสำเร็จได้ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ

Mazmanian and Sabatier (1989, pp. 20-21) กล่าวว่าความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและนโยบายสาธารณะ โดยชี้ให้เห็นว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการนโยบายสาธารณะ ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึง การนำการตัดสินใจนโยบายที่ได้กระทำไว้ไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จและเป็นการร่วมกันทำงานภายใต้กฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ หรือคำสั่งของฝ่ายบริหาร หรือคำพิพากษาของศาลสูงสุด หรือศาลฎีกา ซึ่งตามอุดมคติแล้วการตัดสินใจนโยบาย คือ การบ่งชี้ปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์ และการกำหนดโครงสร้างกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งกระบวนการกำหนดนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วยขั้นตอนหลายขั้นตอน เริ่มด้วยการกำหนดกฎหมายพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติการคาดหมายผลลัพธ์จากการนำนโยบายไปปฏิบัติ การยินยอมปฏิบัติตามของกลุ่มเป้าหมาย การพิจารณาผลกระทบจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นทั้งที่เจตนาและไม่ได้เจตนาผลกระทบจากการตัดสินใจของหน่วยปฏิบัติ และการปรับปรุงกฎระเบียบพื้นฐานที่ใช้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เหมาะสม การบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ 1) การพิจารณาผลลัพธ์ของนโยบายของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมุ่งให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงปรารถนาตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้ 2) การยินยอมปฏิบัติตามของกลุ่มเป้าหมายต่อการตัดสินใจนโยบายของผู้กำหนดนโยบาย หากนโยบายใดที่กลุ่มเป้าหมายไม่ยินยอมปฏิบัติ จะก่อให้เกิดอุปสรรคสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ 3) พิจารณาจากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของ

หน่วยปฏิบัติ เพื่อจำแนกว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นผลกระทบในทางบวกหรือทางลบ ถ้าเกิดผลในทางลบก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป 4) พิจารณาผลกระทบจากการรับรู้ของผู้ตัดสินใจ นโยบาย ซึ่งผู้ตัดสินใจนโยบายจะประเมินได้ว่าเป็นผลกระทบที่พึงปรารถนาหรือไม่ 5) การประเมินกระบวนการทางการเมืองที่มีบทบาทในการบัญญัติกฎหมายเพื่อพิจารณาปรับปรุงกฎหมายให้มีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ

สรุป การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การนำเอานโยบายพื้นฐานมาแปลงเป็นแผนงานแล้วนำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ผ่านกระบวนการการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ โดยใช้ทรัพยากรทางการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้โดยการดำเนินงานให้ลุล่วงให้ประสบความสำเร็จได้เกิดผลผลิตที่รัฐบาลกำลังปฏิบัติอยู่และเป็นธรรมชาติของนโยบาย จะเห็นได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการกระทำขององค์การราชการที่จะต้องรับผิดชอบในการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จในทุกด้าน และให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.2.2 ความสำคัญของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาจากความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญ ดังนี้ (กุลชน ธนาพงศธร, 2541, น. 189)

ประการแรก การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นส่วนประกอบหนึ่งของ “กระบวนการนโยบาย” ตามทฤษฎีของ Dror (1986, p. 118) กล่าวคือ การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของขั้นตอนภายหลังที่มีการกำหนดนโยบายแล้ว ซึ่งภารกิจในขั้นตอนนี้เป็นส่วนที่จะทำให้กระบวนการนโยบายดำเนินไปอย่างสมบูรณ์ครบวงจร ไม่หยุดชะงัก ในแง่ดังกล่าวการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจึงมีความสำคัญ

ประการที่สอง จุดมุ่งหมายสำคัญของการกำหนดนโยบายสาธารณะ คือ ความต้องการหรือความปรารถนาที่จะได้นโยบายสาธารณะที่ถูกต้อง สมเหตุสมผลและความสามารถทำให้บรรลุผลสำเร็จได้ นโยบายสาธารณะใดก็ตามที่ถึงแม้ว่าจะมีเป้าหมายที่ดีงามสูงส่ง มีถ้อยคำที่สวยงาม แต่หากไม่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น ๆ ได้ ก็ย่อมไร้คุณค่า ดังนั้น ความสามารถในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จจึงเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่ นโยบายสาธารณะนั้น ๆ

ประการที่สาม ในทำนองเดียวกัน การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติมีเป้าหมายหลักอยู่ที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะสามารถทำให้เห็นนโยบายนั้น ๆ บรรลุผลสำเร็จแทนที่จะประสบกับความล้มเหลว ทั้งนี้ เพราะถ้าหากการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว ผลประโยชน์ทั้งปวงที่จะเกิดขึ้นย่อมปรับปรุงระบบและวิธีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดอยู่เสมอ

2.2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติบางเรื่องเป็นเรื่องที่ง่ายเพราะมีกระบวนการกลไกที่ดำเนินงานไม่สลับซับซ้อน ซึ่งจะมีปัจจัยที่ไปมีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติไม่มากนักแต่การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติบางเรื่องเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนักเพราะมีกระบวนการกลไกที่ดำเนินงานยุ่งยากสลับซับซ้อนในกรณีนี้จะมีปัจจัยที่ไปมีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติมาก ดังนั้น ถ้าไม่มีการวางแผนวิเคราะห์ล่วงหน้าจะมีปัญหาเกิดขึ้นมาอย่างแน่นอน (จุมพล หนีมพานิช, 2549, น. 195) การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Factors Influencing Implementation) จะทำให้ทราบว่าในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น ความสำเร็จ (Success) หรือความล้มเหลว (Failure) ของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ ทั้งนี้เพราะความสำเร็จของแผนงาน (Programs) และ โครงการ (Projects) มีความสัมพันธ์กับความสามารถของผู้นำและภาวะผู้นำขององค์กร ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบายและความสำเร็จที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ในขณะที่ความล้มเหลวของแผนงานและโครงการ เป็นผลมาจากความเอือมระอาของผู้นำและผู้ปฏิบัติ การขาดความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุนแผนงานและโครงการ การขาดความพยายามที่เพียงพอ การขาดการสนับสนุนจากผู้นำ การขาดเงินทุนที่พอเพียงสำหรับการดำเนินงานและการขาดผู้นำที่มุ่งมั่นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2543, น. 431 – 432)

สำหรับปัจจัยสำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบต่อกระบวนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ นักวิชาการที่กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จนั้น มีดังนี้

Edwards and Sharkansky (1978, pp. 293) ได้เสนอว่ามีอยู่ 5 ปัจจัยด้วยกัน ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความเอาใจใส่ ได้แก่ 1) ระบบสื่อสาร ในประเด็นนี้ผู้ที่ทำหน้าที่ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจะต้องมีความรู้ความเข้าใจว่าจะต้องทำอะไรบ้าง การส่งงานตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ จะต้องส่งให้ตรงจุด ตรงหน่วย และที่สำคัญ คือ จะต้องชัดเจนและคงเส้นคงวา ไม่ขัดแย้งกับคำสั่งอื่น งานจึงจะเดินหน้าไปด้วยดี 2) ทรัพยากรและอำนาจในการจัดสรรหรือแบ่งปันทรัพยากร อันได้แก่ อดtrakำลังและความรู้ความสามารถของบุคลากร รวมทั้งข่าวสารข้อมูลตลอดจนอำนาจในการสั่งการที่จะต้องมอบให้กับผู้ที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ 3) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มีลักษณะของ “การเมืองภายในระบบราชการ” หรือไม่ การแข่งขันระหว่างหน่วยงานเพื่อขยายอำนาจของตนเป็นอย่างไร และผลประโยชน์ของหน่วยงานในการดำเนินงานหรือไม่ดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งมีลักษณะเช่นไร 4) มาตรฐานของระเบียบวิธีการที่ใช้ในการปฏิบัติงาน มาตรฐานของระเบียบเหล่านี้บางครั้งอาจเป็นประโยชน์ในการทำงานที่มีลักษณะเป็นงานประจำแต่อาจไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานลักษณะใหม่ 5) การติดตามผลถือเป็นปัจจัยที่จำเป็นหรือสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่าได้มีการปฏิบัติงานตามแผนจริงหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคหรือไม่อย่างไร และควร

จะต้องหามาตรการในการแก้ไข และปรับปรุงวิธีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้นหรือไม่ อย่างไร

Breuer and DeLeon (1983, pp. 265 – 274) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) แหล่งที่มาของนโยบาย (Source of Policy) โดยทั่วไปนโยบายอาจมีที่มาจากหรือผ่านกระบวนการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) จนกระทั่งปรากฏเป็นนโยบายในหลายลักษณะ เพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ปรารถนา โดยจำแนกได้ดังนี้ 1.1) การแถลงการณ์หรือคำสั่งของฝ่ายบริหาร ลักษณะของนโยบายอาจกระทำในรูปของการประกาศแถลงการณ์หรือมติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งก่อนจะถึงขั้นตอนนี้ นโยบายจะต้องผ่านกระบวนการก่อรูปนโยบาย (Policy Formation) การพัฒนาทางเลือกนโยบาย (Policy Alternative Development) และการตัดสินใจเลือกนโยบาย (Policy Decision Making) เรียบร้อยแล้ว ดังนั้นแถลงการณ์หรือประกาศหรือมติคณะรัฐมนตรี ที่มีต่อการแก้ไขปัญหาสาธารณะ (Public Problems) จึงเป็นผลผลิต (Outputs) ของระบบการเมืองซึ่งมีผลโดยชอบด้วยกฎหมาย (Legality) ในการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องนำไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริง แต่นโยบายที่ดีถึงแม้จะผ่านกระบวนการกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจนโยบายตามกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ก็จะต้องมีความชอบธรรมด้วย (Legitimacy) กล่าวคือ จะต้องมีความถูกต้อง สอดคล้องกับค่านิยมของสังคมและเป็นที่ยอมรับของประชาชนส่วนใหญ่ ทั้งนี้เป็นเพราะนโยบายที่ผู้กำหนดนโยบายคำนึงถึงเฉพาะความถูกต้องตามกฎหมายแต่ไม่ได้คำนึงถึงความชอบธรรมด้วย อาจจะประสบความล้มเหลวได้ง่ายเมื่อนำไปปฏิบัติ เพราะอาจจะได้รับการต่อต้านจากประชาชนอย่างกว้างขวาง 1.2) เนื้อหาหรือรายละเอียดในกฎหมาย กฎหมายถือเป็นผลผลิตจากกระบวนการทางการเมือง เป็นผลผลิตจากการประนีประนอม (Compromise) ระหว่างกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เนื้อหาสาระของกฎหมายอย่างน้อยที่สุด จะต้องครอบคลุมวัตถุประสงค์ของกลุ่มการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายนั้น ซึ่งจะต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของกฎหมาย มาตรการในการดำเนินการและหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมาย ตลอดจนบทลงโทษต่อผู้ละเมิดหรือฝ่าฝืนกฎหมาย หากเนื้อหาสาระสำคัญดังกล่าวมีความครอบคลุมต่อประเด็นปัญหา นโยบายต่าง ๆ ที่ต้องการจะแก้ไข การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ จะมีความเป็นไปได้สูง ตรงกันข้ามถ้าเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายมีข้อบกพร่องมากและไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขในการนำไปปฏิบัติ ก็จะไปสู่ความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาได้มาก 1.3) ความร่วมมือระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารในการประกาศใช้กฎหมายที่ถือว่าเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลนั้น กล่าวคือ นโยบายใด ๆ ของฝ่ายบริหารที่จำเป็นจะต้องประกาศเป็นกฎหมาย จะกระทำได้อีกต่อเมื่อฝ่ายบริหารได้รับความร่วมมือหรือการสนับสนุนจากฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะเมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายนิติบัญญัติไม่ให้ความร่วมมือ ร่างกฎหมายที่

เสนอโดยฝ่ายบริหารมีโอกาสดกไปได้มาก จึงจะทำให้ฝ่ายบริหารไม่สามารถนำนโยบายที่ตนต้องการไปปฏิบัติได้ และถ้าเป็นกฎหมายสำคัญอาจมีผลต่อความอยู่รอดของฝ่ายบริหารด้วย ดังนั้นก่อนร่างกฎหมายสำคัญจะเข้าสภา ฝ่ายบริหารจะต้องประสานงานกับกลุ่มการเมืองในสภา เพื่อให้แน่ใจว่าจะได้รับการสนับสนุนเพียงพอ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการเจรจาต่อรอง (Bargaining) และการประนีประนอม (Compromise) การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติโดยปริยาย โดยเฉพาะอิทธิพลในการเจรจาต่อรองเพื่อตัดแปลงหรือปรับแต่งสาระสำคัญของกฎหมายให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย 1.4) ข้าราชการระดับสูงบทบาทหน้าที่ขององค์การราชการมิใช่แค่เพียงการนำนโยบายไปปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการริเริ่มการก่อรูปนโยบายและการพัฒนาทางเลือกนโยบายด้วย โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงหรือผู้นำองค์การจะมีบทบาทมากในการกำหนดปัญหา นโยบายและการพิจารณาเสนอทางเลือกนโยบายต่อฝ่ายการเมือง และค่านิยมส่วนตัวของผู้นำองค์การมีอิทธิพลต่อการพิจารณาปัญหา นโยบายและการนำเสนอลักษณะทางเลือกนโยบายเพื่อการตัดสินใจของผู้กำหนดคน นโยบายด้วย ดังนั้น ถ้าผู้นำองค์การราชการกำหนดปัญหา นโยบายสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและการเสนอทางเลือกนโยบายเป็นทางเลือกที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ โอกาสที่ผู้กำหนดคนนโยบายจะผลักดันให้เป็นนโยบายที่ถูกต้องตามกฎหมายจะเป็นไปได้สูง และในทางปฏิบัติผู้นำองค์การราชการเป็นผู้ที่สัมผัสกับปัญหาของประชาชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองตลอดเวลา ถ้าผู้นำองค์การราชการให้ความสนใจต่อปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง ก็อาจกล่าวได้ว่า ผู้นำองค์การราชการจะเป็นผู้มีบทบาทอย่างสำคัญในการนำเสนอ นโยบายที่ดีแก่ผู้กำหนดคนนโยบาย เพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาให้แก่กลุ่มประชาชนได้อย่างแท้จริง 1.5) การพิจารณาและการวินิจฉัยของศาล โดยทั่วไปคำพิพากษาของศาลฎีกา ถือเป็นที่สุด คือ นโยบายสาธารณะที่สำคัญของทุกสังคมเพราะคำพิพากษาจะเป็นมาตรฐานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติตาม โดยเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อมีปัญหาในทางกฎหมายและศาลฎีกาได้พิพากษาไว้无论如何 คำพิพากษานั้นคือบรรทัดฐานที่หน่วยราชการจะต้องปฏิบัติตาม ดังนั้น องค์การราชการที่รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติ จึงต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลสูงสุดหรือศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องกับงานของตนด้วย และถือเป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด มิฉะนั้นอาจถูกฟ้องร้องจากผู้ที่เกี่ยวข้องที่สูญเสียประโยชน์เพราะการไม่ปฏิบัติตามขององค์การราชการที่รับผิดชอบ 2) ความชัดเจนของนโยบาย (Clarity of Policy) เป็นรากฐานสำคัญของความมุ่งหมายของนโยบายทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ บางครั้งอาจพบว่านโยบายมีวัตถุประสงค์ชัดเจน แต่มาตรการในการปฏิบัติไม่ชัดเจน หน่วยงานปฏิบัติที่รับผิดชอบอาจต้องใช้ดุลยพินิจของตนในการปฏิบัติและอาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้เช่นกัน ในกรณีที่วัตถุประสงค์ไม่ชัดเจนก็อาจเป็นปัจจัยแรกของ

ความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้เพราะผู้ปฏิบัติไม่ทราบแน่ชัดว่าวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของนโยบายคืออะไร ลักษณะดังกล่าวก็ก่อให้เกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มาก หากนโยบายมีเป้าประสงค์ (Goal) หรือวัตถุประสงค์ (Objectives) ที่ชัดเจนมากเพียงใดก็จะยิ่งส่งเสริมให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสอดคล้องประสานกันและนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนาอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดนโยบายที่ดีจึงต้องคำนึงถึงความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบายและรายละเอียดที่เหมาะสม หากปรากฏว่านโยบายมีรายละเอียดมากเกินไปหรือน้อยเกินไป อาจทำให้ผู้บริหารนโยบายไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของนโยบายและอาจทำให้เกิดการบิดเบือนนโยบายโดยการนำไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม ดังนั้น ผู้กำหนดนโยบายจะต้องคำนึงถึงความสำคัญเกี่ยวกับความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยตั้งความมุ่งหมายไว้อย่างระมัดระวังและควรจัดทำแผนเพื่อการประเมินผลนโยบายและกำหนดกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การสนับสนุนนโยบาย (Support of Policy) เมื่อกำหนดนโยบายเรียบร้อยแล้ว นโยบายจะถูกนำไปปฏิบัติอย่างไรหรือจะได้รับการนำไปปฏิบัติจริงหรือไม่ คำตอบของคำถามเหล่านี้ขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติและผู้ที่ได้รับผลจากการปฏิบัติตามนโยบายนั้น หรืออาจพิจารณาในแง่ของการเมืองในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ว่า มีกลุ่มใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งกลุ่มในรัฐบาล กลุ่มภายนอกรัฐบาล กลุ่มเหล่านี้จะเป็นกลุ่มที่สนับสนุนหรือคัดค้านนโยบาย จะมีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติเพียงพอรหรือไม่และจัดสรรจากแหล่งใด จะต้องใช้จ่ายมากน้อยเท่าไร คำถามเหล่านี้ล้วนต้องการคำตอบในเชิงนโยบายและจะต้องพิจารณาทางเลือกในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เหมาะสม (Commoner, 1968, pp. 71 -92) การที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ชัดเจน รวมทั้งการเตรียมการอย่างเป็นระบบด้วยกลยุทธ์ที่เหมาะสมนั้น การประมาณการผลรวมที่เกิดขึ้นทั้งหมดทั้งในด้านบวกและด้านลบของปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง หากมีค่านิยมทางการเมืองในการสนับสนุนนโยบายน้อยเท่าใด โอกาสที่นโยบายนั้นจะเป็นไปตามความตั้งใจของผู้กำหนดนโยบายก็จะยิ่งมีน้อยตามไปด้วย อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าค่านิยมทางการเมืองในการสนับสนุนจะมีมาก ก็มีได้หมายความว่า จะเป็นสิ่งรับประกันความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติแต่อย่างใด เพราะการสนับสนุนทางการเมืองที่มากพอเป็นสิ่งจำเป็นแต่มีเงื่อนไขที่เพียงพอสำหรับการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ (Allison, 1971, p. 128) 4) ความซับซ้อนในการบริหารงาน (Complexity of Administration) การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับโครงสร้างการบริหารงานขององค์กร ดังนั้น ผู้บริหารควรพิจารณาการบริหารนโยบายทั้งในมิติของแนวนราบ (Horizontally) และแนวตั้ง (Vertically) ควบคู่กัน ไป และจะเห็นได้ชัดเจนว่า ยังมีจำนวนหน่วยงานหรือองค์กรเข้ามาเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก

เพียงใด (ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็จะมีขนาดหวัง มีผลประโยชน์และมีมุมมองที่แตกต่างกันไป) ก็จะยิ่งทำให้กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้นตามไปด้วย (Greenwood et al., 1988, p. 214) โดยปกติ ถ้าผู้กำหนดนโยบายยิ่งเห็นห่างจากผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้ได้รับผลกระทบมากเพียงใด ทั้งในแนวราบหรือในแนวดิ่ง โอกาสที่นโยบายนั้นจะเบี่ยงเบนไปจากความตั้งใจเดิมของผู้กำหนดนโยบายจะมีมากขึ้นไปด้วย (Levine, 1980, p. 198) ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ ผู้กำหนดนโยบายและผู้มีอำนาจตัดสินใจนโยบายจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงการใช้องค์การที่มีความซับซ้อนสูงหรือมีสายการบังคับบัญชายาวเกินไปและมีจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากเกินไปเพราะลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดการบิดเบือนวัตถุประสงค์ของนโยบาย และการใช้ดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งจะเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การมอบหมายให้หน่วยงานที่เป็นเอกภาพและไม่มีความซับซ้อนในการบริหารงานมาก จะเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2545, น. 442) 5) สิ่งจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติ (Incentives for Implementors) การนำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ อาจจะขึ้นอยู่กับปัจจัยการสร้างสิ่งจูงใจของฝ่ายบริหารต่อผู้ปฏิบัติด้วย ประเด็นนี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องการทำงานและปัจจัยกระตุ้นที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ (Work and Motivation) แต่มีข้อสังเกตว่าในระบบราชการเป็นระบบที่ขาดการรับรู้เรื่องข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ “สัญญาณด้านการตลาด” (Market Signals) ทำให้เกิดความยากลำบากที่จะเข้าใจว่าอะไรคือสิ่งจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติและอะไรคือรางวัลหรือการลงโทษที่ผู้ปฏิบัติจะได้รับสำหรับการให้บริการที่ดีและบริการที่ไม่ดี (Schultae, 1970, p. 154, Halperin and Kanter, 1973, p. 11) หากพิจารณาในด้านธรรมชาติของมนุษย์ (Human Nature) ย่อมเป็นที่ประจักษ์ว่าบุคคลโดยทั่วไปนั้นย่อมประสงค์จะได้รับการยกย่อง การชมเชย การให้กำลังใจและการได้รับผลตอบแทนจากการทำงานด้วยความอูทิสเสียสละของตน ดังนั้น หากผู้ตัดสินใจและผู้บังคับบัญชามีภาวะผู้นำและเข้าใจคุณค่าของจิตใจผู้ปฏิบัติที่มีต่อสิ่งจูงใจและสามารถจัดสรรสิ่งจูงใจให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปฏิบัติ การกระทำเหล่านี้จะส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติมีพลังและศักยภาพที่จะนนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสิ่งจูงใจต่อผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2545, น. 444)

2.2.4 ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

กระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ ความเชื่อมโยง การพึ่งพา ตลอดจนความเป็นอิสระขององค์การและบุคคล Berman (1978, pp. 157-184) ได้ทำการศึกษาถึงกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยแบ่งแยกออกเป็นเป็น 2 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนในระดับมหภาค (Macro) และขั้นตอนในระดับจุลภาค (Micro)

การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเป็นเรื่องยากเนื่องจากการปฏิบัติงานเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่ให้บริการระดับล่าง ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางอ้อมกับหน่วยงานระดับสูงของรัฐและอยู่นอกเหนือจากการควบคุมของรัฐ หน่วยงานระดับล่างของรัฐจึงมีอิสระในการดำเนินงานของตนเองมากพอสมควร ดังนั้น การนำนโยบายระดับชาติไปปฏิบัติจึงต้องอาศัย หน่วยงานระดับสูง ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและต้องทำให้หน่วยงานระดับล่างนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติโดยใช้วิธีที่เหมาะสม เรียกว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค และหน่วยงานระดับล่าง เมื่อได้รับการถ่ายทอดนโยบายจากหน่วยงานระดับบนแล้ว ก็จะต้องกำหนดนโยบายภายในของตนเอง ให้สอดคล้องกับนโยบายของชาติ เรียกว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติระดับจุลภาค ดังแสดงให้เห็นในภาพที่ 2.3 (วรเชษฐจักร, 2556, น. 32)

นโยบายระดับชาติ

นโยบายแต่ละส่วนราชการ

นโยบายระดับล่าง

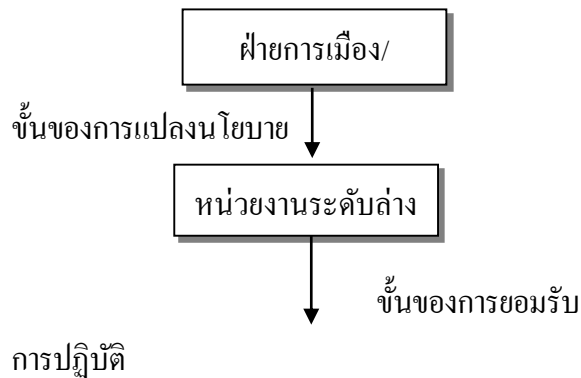
ภาพที่ 2.3 การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค. ปรับปรุงจาก ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ = *An Integrated Theory of Public Policy Implementation* (น. 33), โดย วรเชษฐจักร, 2556, กรุงเทพฯ : สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย.

1. การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro Implementation)

วเรศ จันทรศร (2556, น. 33-36) การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาคมีขอบเขตกว้างครอบคลุมไปจนถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคด้วย สิ่งนี้ทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย และปัญหาที่สำคัญคือการทำที่หน่วยงานในระดับสูงไม่สามารถทำให้หน่วยงานระดับล่างหรือหน่วยงานที่ให้บริการของรัฐนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างตรงตามเจตจำนงของนโยบาย (Policy Intent) ทำให้เกิดความล้มเหลวหรือความล่าช้าในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นโยบายระดับมหภาคไปปฏิบัติเกิดความไม่แน่นอนหรือความล้มเหลวนั้น Berman and McLaughlin (1978) สรุปไว้ทั้งสิ้น 4 ปัจจัย ได้แก่ ความขัดแย้งของเป้าหมาย (Goal Discrepancies) การให้ความสำคัญสนับสนุนหรือให้อำนาจในการปฏิบัติที่แตกต่างกัน (Influence and Authority Differentials) การขาดแคลนทรัพยากร (Resource Deficiencies) และอุปสรรคด้านการสื่อสารระหว่างหน่วยงานหรือองค์กร (Communication Difficulties Among Organizations)

นอกจากปัจจัยเหล่านี้แล้ว การนำนโยบายไปปฏิบัติยังขึ้นอยู่กับเหตุการณ์หรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงานเองด้วย หากเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานก็จะทำให้เกิดความต่อเนื่อง (Continuation) ในการนำไปปฏิบัติ นโยบายระดับมหภาคส่วนใหญ่จะต้องอาศัยการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยหน่วยงานหลากหลายแห่ง ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องทำหน้าที่เป็นผู้ส่งผ่านนโยบาย (Passages) ด้วย เบอร์แมนพบว่ายังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งผ่านนโยบายมากเท่าไรก็จะมีปัญหามากขึ้นเท่านั้น

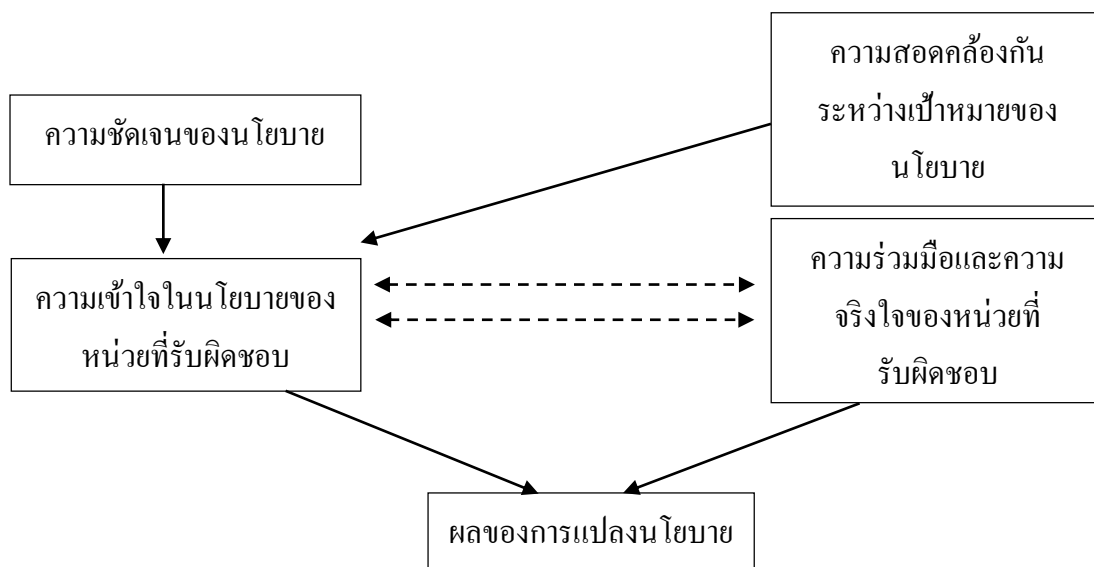
การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาคสามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนแรก คือการแปลงนโยบายออกเป็นแนวทางปฏิบัติหรือออกมาในรูปแบบของแผนงานหรือโครงการ และขั้นตอนที่สอง การทำให้หน่วยงานในระดับล่างยอมรับ (Adopt) แนวทางของแผนงานหรือโครงการนั้นไปปฏิบัติต่อ

ภาพที่ 2.4 ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ.ปรับปรุงจาก *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ* = *An Integrated Theory of Public Policy Implementation* (น. 34), โดย วรเดช จันทรศร, 2556, กรุงเทพฯ : สมาคมนักวิจัยมหาลัยไทย.

1.1 ขั้นตอนของการเปลี่ยนนโยบายเมื่อทางฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายบริหารได้ทำการกำหนดนโยบายออกมาในรูปใดรูปหนึ่งแล้ว ปกติจะมีการระบุให้หน่วยงาน ส่วนราชการ หรือองค์กรหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่เปลี่ยนนโยบายนั้นออกมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ แผนงาน หรือโครงการ ในประเทศไทยหน่วยงานที่รับผิดชอบดังกล่าวมักจะ ได้แก่ กระทรวง ทบวง หรือกรม ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่จะเป็นฝ่ายเปลี่ยนนโยบายนั้นออกมาเพื่อให้หน่วยปฏิบัติในระดับล่างถือปฏิบัติขั้นตอนของการเปลี่ยนนโยบายนี้เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากเพราะหากเมื่อใดที่มีการเปลี่ยนนโยบายที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์แล้ว ก็อาจกล่าวได้ว่าความล้มเหลวของนโยบายนั้นย่อมเกิดขึ้นเสียตั้งแต่แรกแล้ว จากการศึกษาหรือประสบการณ์ของผู้เขียนที่ผ่านมาพบว่า มีปัจจัยหลายปัจจัยที่ส่งผลทำให้นโยบายต้องถูกแปรเปลี่ยนไปจากวัตถุประสงค์เดิม ได้แก่ 1) ความคลุมเครือหรือการขาดความเฉพาะเจาะจงของนโยบายเอง 2) ความหลากหลายในเป้าหมายของนโยบาย 3) ระดับความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายที่หน่วยงานรับผิดชอบมี 4) ระดับความร่วมมือและความจริงใจในการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติของหน่วยงานรับผิดชอบ

ซึ่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในเบื้องต้นจึงขึ้นอยู่กับความชัดเจนของเป้าหมายและการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบในการเปลี่ยนนโยบายมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบาย ตลอดจนให้ความร่วมมือกับฝ่ายการเมืองและมีความจริงใจที่จะนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติเพียงใด

ภาพที่ 2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อความถูกต้องในการเปลี่ยนนโยบายของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ. ปรับปรุงจาก ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ = *An Integrated Theory of Public Policy Implementation* (น. 36), โดย วรเดช จันทรศร, 2556, กรุงเทพฯ : สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย.

1.2 ขั้นตอนของการยอมรับขั้นตอนต่อไปของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค คือการทำให้หน่วยงานในระดับล่างยอมรับแนวทาง แผนงาน โครงการ หรือผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนั้นไปปฏิบัติต่อไป ในการทำให้หน่วยงานระดับล่างยอมรับแนวทางดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ลักษณะของหน่วยงานท้องถิ่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคม และการเมืองของท้องถิ่นนั้น ตลอดจนประโยชน์ที่รัฐควรให้กับหน่วยงานระดับล่าง ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการที่จะสร้างความเต็มใจให้หน่วยงานระดับล่างยอมรับนโยบายไปปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม การยอมรับโครงการของหน่วยงานระดับล่างยังไม่สามารถประกันได้ว่านโยบายนั้นจะประสบความสำเร็จหรือไม่ การยอมรับอย่างเดียวอาจจะไม่เพียงพอ ถ้าหากหน่วยงานระดับล่างขาดความร่วมมือร่วมใจ ถึงแม้ส่วนกลางจะมีอำนาจในการควบคุมและตรวจสอบ แต่อำนาจดังกล่าวถือได้ว่ามีอิทธิพลโดยอ้อมเท่านั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง อำนาจที่แท้จริงในการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมอยู่ที่หน่วยงานและผู้ปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ข้าราชการระดับล่าง (Street-Level Bureaucrats) เป็นสำคัญ (Lipsky, 1980) เพราะฉะนั้น การสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคด้วย (วรเดช จันทรศร, 2556, น. 36)

2. การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro Implementation)

การนำนโยบายปฏิบัติในระดับจุลภาคเริ่มต้นจากการที่หน่วยงานระดับล่างรับนโยบาย แผนงานหรือโครงการมาจากเบื้องบน แล้วนำนโยบาย แผนงานหรือโครงการนั้นมาปรับเปลี่ยนให้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน โดยจะต้องอาศัยพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานในแต่ละหน่วยงานเดิมก่อน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำได้ยาก เพราะในความเป็นจริงแล้ว เมื่อหน่วยงานได้รับนโยบายใด ๆ มาแล้วก็จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานโดยอัตโนมัติ ซึ่งสิ่งนี้เป็นปัญหาที่สำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค นอกจากนี้ การนำนโยบายหรือโครงการดังกล่าวมาปฏิบัติให้บรรลุผลนั้นจะต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การประสานประโยชน์ระหว่างหน่วยงานเจ้าของโครงการนั้นกับองค์กรระดับล่างที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงาน ซึ่งเรียกว่า “การปรับตัวเข้าหากันและกัน”

สิ่งที่สำคัญอีกประการในขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคนั้น ได้แก่ กระบวนการปรับตัวนั้นจะต้องการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงานระดับล่างเช่นกัน ลำดับขั้นตอนของการตัดสินใจดังกล่าวจะเรียกว่า Path of Micro-Implementation ซึ่งเราสมมติว่าปัจจัยนำเข้าของระบบการปฏิบัติในระดับล่างนั้นจะถูกแปลงให้เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยอาศัยการตัดสินใจที่ต่อเนื่องมาเป็นลำดับโดยการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค จะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการระดมพลัง (Mobilization) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Delivererimplementation) และขั้นตอนในการสร้างความเป็นปึกแผ่น (Institutionalization) หรือความต่อเนื่อง (Continuation) ในองค์กรดังต่อไปนี้

2.1 ขั้นตอนการระดมพลังในขั้นตอนนี้ หน่วยงานในระดับล่างจะต้องดำเนินการใน 2 กิจกรรม คือการพิจารณารับนโยบาย และการแสวงหาความสนับสนุนในกิจกรรมแรก หน่วยงานในระดับล่างจะพิจารณาว่านโยบายจากส่วนกลางมีความเหมาะสมมีความสำคัญเร่งด่วน ตรงตามเป้าหมายของหน่วยงานและสามารถสนองตอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่เพียงใด การตัดสินใจดังกล่าวถือว่าเป็นจุดสำคัญในการชี้ชะตาหรืออนาคตของนโยบาย หากหน่วยงานในระดับล่างเห็นว่านโยบายดังกล่าวไม่มีความสำคัญ ไม่เกี่ยวกับหน้าที่หลักของหน่วยงาน ความผูกพันของหน่วยงานในระดับล่างที่มีต่อนโยบายนั้นก็จะมีอย่างไรรก็ตาม ถึงแม้หน่วยงานในระดับล่างจะให้การยอมรับในนโยบายเนื่องจากเห็นว่าความสำคัญเร่งด่วนและตรงกับเป้าหมายของหน่วยงาน แต่ไม่เป็นการประกันต่อความสำเร็จของนโยบายนั้นในระยะยาว ดังนั้น ในขั้นการระดมพลังนี้ กิจกรรมที่สองซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาความสนับสนุนส่วนตัวจากสมาชิกในหน่วยงาน ตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่น ๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญ การสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง โดยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในท้องถิ่นเข้ามาร่วมกันออกแบบหรือกำหนดโครงการของท้องถิ่นที่จะจัดทำเสีย

ตั้งแต่เบื้องต้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความสำเร็จและความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

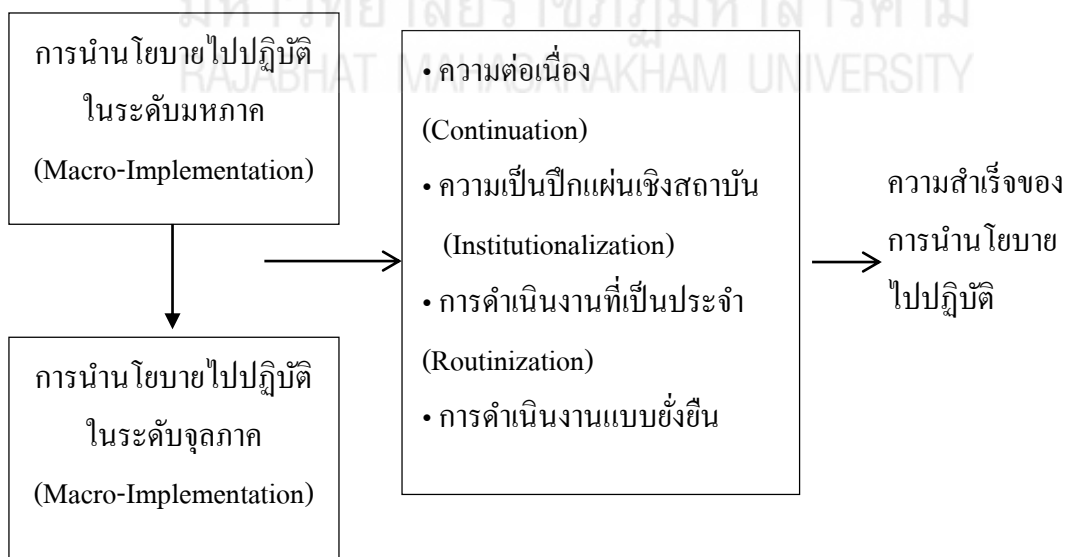
2.2 ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนนี้ครอบคลุมถึงกระบวนการในการปรับเปลี่ยนนโยบายหรือโครงการที่ได้มีการยอมรับแล้วออกมาในรูปของการปฏิบัติจริง ในเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวผู้ปฏิบัติโดยตรง ซึ่งในบางกรณี ผู้ปฏิบัติอาจทำการตัดสินใจ หรือกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานประจำขึ้น หรืออาจนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เห็นว่าเหมาะสมเข้ามาใช้เพื่อทำให้เกิดการปฏิบัติงานภายใต้แรงกดดันของการทำงานหรือความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น (Lipsky, 1980) พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติในระดับต่างจึงขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล ลักษณะของการปฏิบัติหรือการให้บริการจึงไม่มีทางที่จะทำให้เป็นแบบฉบับเดียวกันได้ โดยเฉพาะในนโยบายด้านการบริการสังคมผู้ปฏิบัติจะต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการโดยตรงด้วยแล้ว ผู้ปฏิบัติย่อมจะมีดุลยพินิจในการบริหารอย่างมากจนผู้บังคับบัญชาไม่สามารถทำการควบคุมได้ ดังนั้น การสร้างความสำเร็จของการปฏิบัติให้เกิดขึ้นจึงขึ้นอยู่กับความแสวงหาแนวทางในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการหรือสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ ในแต่ละช่วงเวลา อีกทั้งหน่วยงานระดับต่างยังจะต้องแสวงหาวิธีการที่จะปรับพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติระดับล่างให้เข้ากับนโยบายอีกด้วย

Berman and McLaughlin (1978) ได้สรุปถึงรูปแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 3 รูปแบบ คือ ไม่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Nonimplementation) คือ ไม่มีการปรับใช้นโยบาย แผนงานหรือโครงการในการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติการยอมรับสภาพในการปฏิบัติ (Cooptation) เป็นการนำนโยบายไปปฏิบัติเหมือนกัน แต่มีการปรับเปลี่ยนวิธีการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของหน่วยงาน หรือข้อจำกัดอื่น ๆ จึงอาจทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นไปตามนโยบายและแผนการดำเนินงานที่วางไว้แต่แรก ยกตัวอย่าง เช่น การดำเนินนโยบายปราบปรามยาบ้า อาจไม่สามารถนำไปใช้ปราบปรามยาบ้าได้ทุกพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่ไม่ได้มีปัญหาคาการแพร่กระจายของยาบ้า แต่อาจมีปัญหาคาการแพร่กระจายของยาเสพติดชนิดอื่น ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติของนโยบายที่วางไว้ให้เหมาะสมกับพื้นที่นั้นเป็นต้นการเรียนรู้ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ (Technological Learning) หมายถึง ไม่มีการนำนโยบาย แผนงาน หรือโครงการมาใช้ถึงแม้ว่าจะมีเทคโนโลยีที่เหมาะสมแล้วก็ตาม เช่น โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ประสบผลสำเร็จเพียงแค่มีกาการติดตั้งอินเทอร์เน็ตตามตำบลต่าง ๆ ของประเทศ แต่ยังถือว่านโยบายไม่บรรลุถึงผลลัพธ์ที่ต้องการ เพราะยังไม่มีการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อพื้นที่อย่างแท้จริง เป็นต้น

2.3 ขั้นตอนการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่องความสำเร็จหรือผลลัพธ์ในระยะยาวของนโยบายใดก็ตามจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากนโยบายนั้นไม่ถูกนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (Continuation) โดยผู้ปฏิบัติ ถึงแม้ว่าระยะเวลานโยบายนั้นได้สิ้นสุดแล้ว แต่ก็ยังมีการนำนโยบายไป

ปฏิบัติต่อไป การที่จะให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องนี้หมายความว่า นโยบายนั้นจะต้องถูกปรับเปลี่ยน และได้รับการยอมรับเป็นหน้าที่ประจำวัน (Routinization) ของผู้ปฏิบัติด้วย ขั้นตอนนี้จึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากอีกขั้นตอนหนึ่งเนื่องจากมีนโยบายเป็นจำนวนมากที่หน่วยปฏิบัติในระดับล่างมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติแต่ในช่วงระยะเวลาอันสั้น ในเวลาต่อมาเมื่อรัฐบาลเลิกให้ความสนใจหรือเลิกให้งบประมาณ หน่วยงานระดับล่างก็มักจะเลิกปฏิบัติตามนโยบายนั้น ฉะนั้น การสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้เกี่ยวข้องต้องหาทางทำให้การปฏิบัติตามขั้นตอนที่สองสืบทอดมาสู่ขั้นตอนที่สาม คือการสร้างความเป็นปึกแผ่นเชิงสถาบัน (Institutionalization) หรือความต่อเนื่องในการปฏิบัติให้เกิดขึ้นกับนโยบายนั้นให้ได้ ยกตัวอย่างเช่น โครงการอาหารกลางวันของเด็กนักเรียนในช่วงแรก ๆ ได้มีการเชิญพ่อแม่ และผู้ปกครองมาช่วยกันทำอาหารกลางวันให้เด็ก ซึ่งโครงการนี้ได้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องมานาน ต่อมาโรงเรียนจึงจัดตั้งแผนกโภชนาการอาหารขึ้นมาในโรงเรียน ถือว่าเป็นการสร้างความเป็นปึกแผ่นเชิงสถาบันขึ้น

นักวิชาการบางท่านได้นำแนวความคิดทางด้านการพัฒนาองค์การ (Organization Development) เข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างการจูงใจ การมีส่วนร่วม และการทำงานเป็นทีมให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติมีความผูกพันและยอมรับ โครงการอันจะส่งผลทำให้เกิดความต่อเนื่องในการปฏิบัติอย่างยั่งยืน (Sustainability) อย่างไรก็ดี เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือส่งผลให้เกิดความต่อเนื่องนี้ ผู้เขียนเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษากันอย่างลึกซึ้งซึ่งยิ่งขึ้นต่อไป ทั้งในแง่ความแตกต่างกันในประเภทของนโยบาย พื้นที่ตลอดจนสภาพแวดล้อม (วรเดช จัทรศร, 2556, น. 37-42) ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย. ปรับปรุงจาก ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ = *An Integrated Theory of Public Policy Implementation* (น. 42), โดย วรเดช จัทรศร, 2556, กรุงเทพฯ : สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย.

2.2.5 ผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วเรช จันทรศร (2556 ,น. 43-48) ได้อธิบายถึงนโยบายส่วนใหญ่จะต้องอาศัยองค์การหน่วยงาน หรือบุคคลในระดับต่าง ๆ ในการทำหน้าที่ดำเนินนโยบายเพื่อให้ นโยบายนั้นสามารถบรรลุเป้าหมาย ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติเหล่านี้มีความคาดหวังและมีเป้าหมายที่แตกต่างกันไป แต่จำเป็นที่จะต้องเข้ามาปฏิบัติงานร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับใดระดับหนึ่ง องค์การและผู้เกี่ยวข้องต่างก็มีบทบาทและอิทธิพลต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติมากหรือน้อยต่างกันไป แต่ไม่มีใครที่จะสามารถควบคุมผลหรือทิศทางของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ด้วยตัวเองทั้งหมด บทบาทขององค์การและผู้ที่เกี่ยวข้องมีผลต่อการผลักดันให้นโยบายนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ องค์การและผู้เกี่ยวข้องในการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติสามารถแบ่งออกเป็นหลายฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายการเมือง ระบบราชการ ข้าราชการ ผู้รับบริการ หรือผู้ได้รับผลประโยชน์จากนโยบาย

1) ฝ่ายการเมืองครอบคลุมถึงรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เป็นผู้มีความสำคัญในการกำหนดขอบเขตในการนำนโยบายไปปฏิบัติของระบบราชการ การกำหนดขอบเขตเอาทำได้โดยการออกกฎหมาย หรือกำหนดขึ้นเป็นมติคณะรัฐมนตรี การออกกฎกระทรวง ตลอดจนการวางระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางไปปฏิบัติ ในอีกนัยหนึ่งสองสถาบันนี้ถือได้ว่าเป็นฝ่ายริเริ่มกำหนดหรือเสนอ นโยบาย จัดสรรงบประมาณ หรือรับข้อเรียกร้องปัญหาจากกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มการเมือง หรือประชาชน โดยทั่วไป มาแปลงเป็นนโยบายเพื่อเกิดการปฏิบัติ โดยปกติทั้งสองสถาบันนี้มักจะ ไม่ให้ความสนใจหรือเข้าไปมีส่วนในการกำหนดรายละเอียดของกระบวนการในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่จะเข้าไปพิจารณาเลือกหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนี้ ฝ่ายการเมืองอาจเข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องในการพิจารณาปรับปรุงนโยบาย ซึ่งในประเด็นนี้ ฝ่ายการเมืองจะเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กับทางหน่วยราชการทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ในทางกลับกัน หน่วยราชการที่รับผิดชอบก็จะพยายามชี้ให้เห็นว่าการปฏิบัติตามนโยบายนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีความสำเร็จเกิดขึ้นในระดับใดระดับหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความสนับสนุนในการดำเนินงานต่อไปสำหรับในประเทศไทย ฝ่ายการเมืองที่มีบทบาทมากที่สุด ได้แก่ คณะรัฐมนตรี นโยบายส่วนมากมักจะได้รับการริเริ่มผ่านทางเจ้ากระทรวงไปสู่คณะรัฐมนตรี หรือริเริ่มโดยนายกรัฐมนตรี โดยตรง และถูกกำหนดโดยมติคณะรัฐมนตรี การมอบหมายให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติการควบคุมติดตามผลการปฏิบัติมักจะเป็นการรับผิดชอบร่วมกันของกระทรวงที่เกี่ยวข้องบางนโยบาย เช่น นโยบายยกระดับราคาข้าวเปลือก ผู้ที่เกี่ยวข้องจะมีหลายกระทรวง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น ขอบข่ายของการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะมีแบ่งแยกกัน โดยเฉพาะตามหน้าที่ของกระทรวงเหล่านั้น ดังนั้นฝ่ายการเมืองมีส่วนสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสำเร็จ โดยหาก

นโยบายใดได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากฝ่ายการเมืองแล้ว มักมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จมากกว่านโยบายที่ไม่ได้รับการสนับสนุน ทั้งนี้ต้องพิจารณาปัจจัยประกอบอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วย 2) หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐในระบบราชการถือได้ว่าเป็นองค์การที่สำคัญที่สุด ทั้งในกระบวนการของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในขั้นการกำหนดนโยบาย หน่วยงานของรัฐในระบบราชการมีบทบาทในฐานะที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย เพราะหน่วยงานของรัฐเป็นทั้งผู้เก็บรวบรวม วิเคราะห์ และป้อนข้อมูลไปให้ฝ่ายการเมือง ในประเทศกำลังพัฒนาโดยทั่วไป โดยเฉพาะประเทศไทย หน่วยงานของรัฐในระบบราชการจะเป็นผู้ครอบงำระบบการเมืองอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากฝ่ายการเมืองไม่มีสมรรถนะเพียงพอในการหาข้อมูลหรือปฏิบัติงานจึงมีความจำเป็นที่ต้องพึ่งหน่วยงานของรัฐ อย่างไรก็ตามฝ่ายการเมืองอาจทำการกำหนดนโยบายขึ้นใหม่ทั้งหมดซึ่งต่างจากเรื่องที่หน่วยงานของรัฐเคยทำอยู่ก็เป็นได้ แต่ก็เป็นที่เกิดขึ้นน้อยมากในขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงานของรัฐในระบบราชการมีความสำคัญมากเพราะมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเอกชนก็คือการปราศจากคู่แข่งที่หลากหลาย และปัญหาการขาดทุนไม่ได้เป็นปัญหาที่จะนำไปสู่ความสิ้นสุดหรือจุดจบของหน่วยราชการเหมือนกับหน่วยงานธุรกิจ การเป็นผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเป็นภารกิจหลักของหน่วยงานของรัฐ นอกเหนือจากอำนาจของหน่วยงานของรัฐที่ยากจะควบคุมได้และแนวโน้มของหน่วยงานของรัฐที่จะเลือกนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติแต่เฉพาะนโยบายที่จะเป็นประโยชน์แก่องค์กรของตนเองแล้ว ความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องของหน่วยราชการด้วยกันเองก็เป็นปัญหาอย่างมากในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายใดที่ต้องอาศัยความร่วมมือหรือการประสานงานระหว่างหน่วยงานหลายหน่วยงานนโยบายนั้นมักจะมีแนวโน้มที่จะล้มเหลวในการนำไปปฏิบัติ เพราะถึงแม้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายของนโยบายเพียงใด แต่แนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งในวิธีบรรลุเป้าหมายก็มีมาก เนื่องจากทัศนภาพ ผลประโยชน์ และวัตถุประสงค์หลักของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน 3) ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะผู้ปฏิบัติงานมีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความเกี่ยวข้องของข้าราชการในการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจแบ่งได้เป็นหลายระดับ เช่น ในฐานะผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ในฐานะผู้บริหารโครงการ และในฐานะผู้ให้บริการตามโครงการ บุคคลเหล่านี้ต่างก็มีแรงจูงใจ (Incentives) เป้าหมาย (Goals) และค่านิยม (Values) ที่แตกต่างกัน ความแตกต่างเหล่านี้ อาจจะเป็นที่มาของพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันในด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจกล่าวได้ว่าผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานจะมีความสำคัญอย่างมากในด้านการสนับสนุนนโยบายนั้นๆ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานจึงถือว่ามีส่วนสำคัญในการทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลหรือความราบรื่นเพียงใดในระดับหนึ่ง ผู้บริหารโครงการเป็นผู้แปลงการสนับสนุนหรือเจตนารมณ์

ของผู้บริหารระดับสูงให้ผู้นำของข้าราชการที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานดำเนินงานตามโครงการซึ่งถือว่าเป็นผู้ปฏิบัติในภาพที่เป็นจริงข้าราชการในระดับล่างที่เป็นผู้ให้บริการหรือดำเนินงานถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะข้าราชการดังกล่าวเป็นผู้ปฏิบัติที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับประชาชนผู้รับบริการ ข้าราชการในระดับล่างเหล่านี้จะมีอิสระในการใช้วิจารณญาณ (Discretion) ในการตัดสินใจอย่างมาก โดยที่ผู้บังคับบัญชาไม่อาจจะควบคุมได้ ข้าราชการเหล่านี้จะเป็นผู้แปลหรือตีความ (Interpret) นโยบายมาเป็นแนวทางปฏิบัติด้วยตนเอง หากนโยบายขาดความชัดเจนก็จะเกิดปัญหาในการนำไปปฏิบัติตามมา หรือในกรณีที่นโยบายหรือโครงการนั้น ๆ ส่งผลกระทบต่อการทำงานของหน้าที่ประจำวันของข้าราชการเหล่านี้ อาจทำให้ข้าราชการไม่ยอมรับหรือหาทางหลีกเลี่ยง เพิกเฉยหรือตีความนโยบายนั้นเสียใหม่ก็ได้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ข้าราชการในระดับล่างเหล่านี้เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติในระยะหลังจึงได้หันมาเพิ่มความสนใจที่พฤติกรรมของข้าราชการระดับล่างและปฏิสัมพันธ์ของข้าราชการดังกล่าวมากขึ้น 4) ผู้ได้รับผลจากนโยบาย ได้แก่ ผู้บริการ (Clients) ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries) หรือผู้เสียประโยชน์ ในที่นี้หมายถึงทั้งแง่ของบุคคล (Individuals) กลุ่ม (Groups) หน่วยงานภาคเอกชน (Private Sector) และภาคหน่วยงานที่ไม่ได้มุ่งหากำไร (Non-Profit Sector) ในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้บริการหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ในฐานะที่เป็นบุคคล (หมายถึงประชาชนทั่วไป ไม่ใช่ผู้มีอิทธิพลหรือบุคคลสำคัญ) จะเป็นผู้ที่ติดต่อกับข้าราชการในระดับล่างโดยตรง หากบุคคลดังกล่าวขาดการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม บทบาทที่จะมีอิทธิพลในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีค่อนข้างน้อย และยากที่จะได้รับความสนใจจากฝ่ายการเมืองหรือระบบราชการ อย่างไรก็ตาม หากผู้บริการหรือผู้รับผลประโยชน์มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มก่อนในลักษณะของกลุ่มผลประโยชน์ บทบาทของกลุ่มที่จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีมากขึ้น

ในประเทศที่มีระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ผ่านการพัฒนามาเป็นเวลานาน เช่น ในสหรัฐอเมริกา บทบาทของกลุ่มผู้บริการหรือกลุ่มผู้ได้รับประโยชน์จะมีมากขึ้น กลุ่มเหล่านี้จะถือว่าเป็นกลุ่มอิทธิพลซึ่งมักจะได้รับการหนุนหลังจากทั้งนักการเมือง เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง และจากหน่วยราชการเพื่อให้การดำเนินงานของตนได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณอย่างต่อเนื่อง ในทำนองเดียวกัน กลุ่มที่เสียประโยชน์หรือต้องการจะได้รับประโยชน์จากนโยบายก็พยายามเข้ามามีบทบาทในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติในลักษณะคล้ายคลึงกัน ดังนั้นในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัตินี้จะประกอบไปด้วยปฏิสัมพันธ์ของฝ่ายต่าง ๆ ลักษณะของความเท่าเทียมกันซึ่งเน้นการต่อรอง (bargain) และการประสานประโยชน์เป็นสำคัญ

2.2.6 แนวความคิดสำคัญในการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์และหรือคาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อที่จะได้คัดเลือกไปทดสอบและพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ต่อไปซึ่งการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ จึงสรุป แนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติดังต่อไปนี้

2.2.6.1 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Meter and Horn อ้างถึงใน อัยฎาฐ พรชัย (2549, น. 10-11) เป็นตัวแบบที่ประกอบด้วยตัวแปร 6 ตัว ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างตัวนโยบายกับผลการปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งมีคำอธิบาย ดังนี้ 1) วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (Policy Standards and Objectives) องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในกำหนดการปฏิบัติตามนโยบาย คือ วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย เพราะวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย คือ ปัจจัยกำหนดรายละเอียดของเป้าหมายนโยบาย ในบางกรณีวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายโดยตัวของมันเองเป็นตัวการที่ช่วยให้ง่ายต่อการวัด เช่น จำนวนชิ้นงาน ปริมาณของผู้ได้รับการจ้างงาน ความก้าวหน้าของแต่ละกิจกรรมของโครงการ ทั้งนี้การวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายจะกระทำได้ชัดเจนเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกำหนดมาตรฐานนโยบายและความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบาย ในทางตรงกันข้ามหากวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายมีความคลุมเครือ และมีความขัดแย้งกัน ย่อมทำให้ยากต่อการวัด และยากต่อการนำไปปฏิบัติเพราะวัตถุประสงค์ของการศึกษานำนโยบายไปปฏิบัติประการหนึ่ง คือ ความต้องการทราบนโยบายใดประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร การวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลว คือ การพิจารณาระดับที่เป้าหมายและวัตถุประสงค์บรรลุผล หากวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายมีความชัดเจน และแสดงคุณสมบัติที่ง่ายต่อการวัด การประเมินคุณค่าของนโยบายก็จะกระทำได้ง่ายเช่นกัน ดังนั้นผู้กำหนดนโยบายควรเลือกถ้อยคำหรือข้อความในการเรียบเรียงแนวปฏิบัติและข้อกำหนด (Guidelines and Regulations) มาใช้อย่างพิถีพิถันให้สามารถสะท้อนเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติตามนโยบายได้ชัดเจน 2) ทรัพยากรนโยบาย (Policy Resources) ทรัพยากรนโยบาย คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบาย ทรัพยากรนโยบายอาจรวมถึง เงินและสิ่งเสริมที่ปวงที่กำหนดไว้ในแผนงานทรัพยากรเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม หรือช่วยให้ความสะดวกต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ทรัพยากรนโยบายที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้นโยบายบรรลุผล แต่การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความต้องการ ทรัพยากรเสริมอื่น ๆ อีกมาก และนอกจากนี้ Edwards, George and Sharkansky, Ira ยังกล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลดีนั้นจะต้องมีทรัพยากรสนับสนุน อันได้แก่ จำนวนบุคลากร ข้อมูลที่ทันสมัย การมอบอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานการจัดสรรงบประมาณ การให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่าง (Edwards and

Sharkansky, 1978, p. 303) 3) การสื่อสารระหว่างองค์กร และ กิจกรรมการเสริมแรง (Inter-Organizational Communication and Enforcement Activities) การสื่อสารระหว่างองค์กร คือ การสื่อสารเกี่ยวกับมาตรฐานงานและวัตถุประสงค์นโยบาย เพื่อให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบแผนงาน โครงการมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกัน หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่ง การสื่อสารระหว่างองค์กร คือ ความต้องการให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับมาตรฐาน และวัตถุประสงค์นโยบาย การสื่อสารภายในองค์กรและระหว่างองค์กรมิใช่เรื่องง่ายหากผู้กำหนดนโยบาย ไม่สามารถเรียบเรียงแนวปฏิบัติที่ต้องการให้ผู้ปฏิบัตินำไปใช้ให้ชัดเจนเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพราะหากข้อกำหนดหรือแนวปฏิบัติไม่ชัดเจนอาจทำให้มีการแปลงสารเกิดขึ้นได้ง่าย หรือพร้อมที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติได้ตลอดเวลา ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ควรมีกลไกและกระบวนการเพื่อทำความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับมาตรฐานงานและวัตถุประสงค์ของนโยบายระหว่างฝ่ายบริหารกับผู้ปฏิบัติ 4) ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (The Characteristics of Lamenting Agencies) ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบใหญ่ที่มีองค์ประกอบย่อย ๆ หลายประการที่เป็นตัวกำหนดการปฏิบัติตามนโยบาย ได้แก่ สมรรถนะและขนาดของทีมงานในหน่วยงาน ระดับความเข้มข้นของการควบคุมบังคับบัญชาของหน่วยงานย่อยในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงาน การสนับสนุนจากนักกฎหมายและฝ่ายบริหาร ความมีชีวิตชีวาขององค์กร ระดับการสื่อสารระบบเปิดในองค์กร และความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ ไม่เป็นทางการระหว่างองค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้กำหนดนโยบายหรือองค์กรที่ประกาศใช้นโยบาย คุณลักษณะขององค์กรที่กล่าวมา แสดงถึงศักยภาพและความสามารถที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ 5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง (Economic, Social and Political Conditions) องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เคยได้รับการมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในฐานะที่เป็นตัวแปรสภาพแวดล้อมของผลิตผลนโยบายแม้ว่าองค์ประกอบด้านนี้จะมีผลกระทบอย่างมากต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การพิจารณาองค์ประกอบด้านนี้จะคำนึงถึงการจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจให้หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเพียงพอต่อการส่งเสริมให้แผนงาน โครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ ธรรมชาติของความเห็นสาธารณะเป็นอย่างไร จุดเด่นของนโยบายสัมพันธ์กับประเด็นนโยบายอย่างไร ชนชั้นนำชอบหรือไม่ชอบนโยบายที่นำไปปฏิบัติ กลุ่มหลากหลายในสังคม รวมทั้งกลุ่มผลประโยชน์ภาคเอกชนคิดค่าหรือสนับสนุนการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ 6) ทักษะของผู้ปฏิบัติ (The Disposition of Implementers) องค์ประกอบ 5 ประการ ที่กล่าวมาแล้ว จะถูกกลั่นกรองโดยความรู้สึกนึกคิดของผู้ปฏิบัติและจะมีการตอบสนองสามระดับซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถ และความตั้งใจ

จริงของผู้ปฏิบัติ คือ 6.1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย 6.2) ทศนคติต่อนโยบาย และ 6.3) ความเข้มข้นของทศนคติ

2.2.6.2 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของวอร์เคซ จันทรศร (2551, น. 129-146) ได้มีการประมวลตัวแบบของนักวิชาการที่ได้ศึกษาเพื่อสังเคราะห์แนวคิดที่ได้จากการศึกษาและพัฒนาเป็นตัวแบบทางทฤษฎี เพื่อใช้อธิบายว่าองค์กรต่าง ๆ ที่สามารถนำนโยบาย แผนงาน โครงการไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีปัจจัยอะไรที่เป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้ นโยบาย แผนงาน โครงการ ดำเนินการสำเร็จบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งตัวแบบที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติรวม 6 ตัวแบบ ได้แก่ 1) ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model) ตัวแบบนี้มีแนวคิดว่าการใช้หลักด้านเหตุผลเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะชี้วัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ องค์กรหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติการณ์นั้นจะต้องมีค่านิยมแบบยึดหลักเหตุผลเป็นเหตุผลสำคัญในการตัดสินใจ ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ต้องยึดหลักมีเหตุมีผลเป็นสิ่งที่ต้องขยายผลให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางที่สุด นโยบาย แผนงาน หรือโครงการที่จะประสบความสำเร็จ จะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจอย่างชัดเจน มีการมอบหมายงาน มีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน 2) ตัวแบบด้านการจัดการ (Management Model) ตัวแบบนี้จะให้ความสำคัญในเรื่องสมรรถนะขององค์กรเป็นหลัก โดยถือว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายแผนงาน หรือโครงการ ไปปฏิบัติจะขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบาย แผนงานหรือโครงการไปปฏิบัติว่าขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานอย่างสอดคล้องกับความคาดหวังของหน่วยงานเพียงใด องค์กรจำเป็นต้องมีโครงสร้าง องค์กรที่เหมาะสม มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและทางเทคนิคอย่างเพียงพอ มีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมเป็นอย่างดีทั้งทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้และงบประมาณ ตัวแบบนี้มีความพยายามที่จะศึกษาหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติงานตามแผนงานและนโยบายในอดีต เช่น การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนงบประมาณ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความล่าช้าในการสรรหาบุคลากร ความล่าช้าในการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความล่าช้าในการจัดตั้งระบบงานการแก้ไขปัญหาการประสานงาน 3) ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model) แนวคิดตามตัวแบบนี้ได้ให้ความสำคัญเฉพาะบุคลากรในหน่วยงานเป็นหลัก โดยมีแนวคิดที่ว่า บุคลากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในองค์กร จึงให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม (Participation) ของคนในองค์กร การทำงานเป็นทีม โดยการทำงานในทีมจำเป็นต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมคำนึงถึงการจูงใจการใช้ผู้นำอย่างเหมาะสม การสร้างความรู้สึกรักผูกพันกับองค์กร การยอมรับ การพัฒนาทีมงานมากกว่าการใช้กำลังบังคับควบคุม ตัวแบบนี้จึงให้ความสำคัญเพิ่มเติมต่อกระบวนการสื่อสารสองทาง การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างความ

ตระหนักและผูกพันกับนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ ขณะที่การให้ผู้บริหารสมรรถนะขององค์กร โครงสร้างบุคลากรงบประมาณสถานที่ผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติวัสดุ/อุปกรณ์/เครื่องมือ เครื่องใช้ระดับสูงเป็นผู้กำหนดนโยบายแต่เพียงลำพังจะเป็นผลเสียและไม่สอดคล้องกับฐานคิดการ พัฒนาองค์กรตามแนวคิดนี้ 4) ตัวแบบทางด้านกระบวนการของระบบราชการ (Bureaucratic Process Model) เป็นแนวคิดทางสังคมวิทยาที่อธิบายถึงองค์กรขนาดใหญ่ ซึ่งมีกฎระเบียบขั้นตอนค่อนข้างมาก มีแบบแผนความสัมพันธ์ที่เป็นทางการ และมีการกำหนดระบบคุณธรรมเอาไว้อย่างแน่นอนตายตัว อย่างไรก็ตาม ภายในองค์กรขนาดใหญ่ก็ไม่ได้มีแบบแผนความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ (รูปนัย) เพียงอย่างเดียว แต่จะประกอบด้วยแบบแผนความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการด้วย แต่มักจะเป็นกรณี ของข้าราชการระดับล่างทั้งสิ้น เพราะว่าข้าราชการระดับล่าง เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และเป็นผู้ที่ใช้วิจารณญาณของตนในการตัดสินใจให้บริการประชาชนทั้งสิ้น ผู้บังคับบัญชาไม่มี โอกาสที่จะติดตามไปควบคุมบัญชาตลอดเวลาได้ ดังนั้นสิ่งที่จะวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของ นโยบายจึงขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้นำนโยบาย แผนงาน หรือโครงการที่ไปปฏิบัติโดยตรงว่ายินดี พร้อมทุ่มเทให้กับการปฏิบัติราชการหรือมีอุปสรรคข้อจำกัดมากน้อยประการใด ความพร้อมในการ นำนโยบายไปปฏิบัติเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือ ประการแรก ระดับความเข้าใจของผู้กำหนดนโยบาย ต่อสภาพแวดล้อมความเป็นจริงของหน่วยงานและองค์กร สภาพปัญหา และข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ปริมาณงานเกินกำลัง การขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะเรื่อง ขาดแรงจูงใจ ขาดขวัญ กำลังใจที่เหมาะสมเพียงพอ เป็นต้น ประการที่สอง ระดับการยอมรับ เห็นพ้องในนโยบาย และการ ปรับนโยบายใหม่ ให้สอดคล้องกับภารกิจปกติหรือเป็นส่วนหนึ่งในหน้าที่ราชการของบุคลากรแต่ละ คน 5) ตัวแบบทางการเมือง (Political Model) ตัวแบบนี้ยึดหลักการว่า นโยบายเป็นการแบ่งสรรคุณค่า ในสังคม ดังนั้นนโยบายในเรื่องหนึ่ง ๆ จะมีผู้ที่ได้รับประโยชน์กับผู้สูญเสียประโยชน์เสมอ และ โดยปกติในแต่ละฝ่ายจะให้คุณค่าของนโยบายแตกต่างกัน และจะเน้นการรักษาผลประโยชน์ของตน ไว้เป็นอันดับแรก ดังนั้น จึงเป็นการยากที่ทุกฝ่ายจะเห็นชอบและปฏิบัติตามนโยบายอย่างเป็นเอก ฉันท ตัวแบบนี้เห็นว่าจำนวนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นประเด็นที่สำคัญในการเจรจาต่อรอง หาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีจำนวนน้อย โอกาสที่จะสร้างความเห็นพ้องต้องกันก็มีมากกว่า ในการเจรจาที่มี หน่วยงานมาก ๆ ความสามารถในการเจรจาต่อรองของผู้เล่นจะระดับความเข้าใจของผู้กำหนดนโยบาย ต่อสภาพความเป็นจริงขององค์กรระดับการยอมรับและปรับนโยบายให้เป็นส่วนหนึ่งของภารกิจปกติ ของบุคลากรผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ ความ ชำนาญในการชักจูงต่อรอง สถานภาพของผู้มีอำนาจและทรัพยากรขององค์กร ตลอดจนการสนับสนุน จากบุคคลและองค์กรต่าง ๆ เช่น บุคคลสำคัญ หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชน และกลุ่ม ผลประโยชน์อื่น ๆ 6) ตัวแบบเชิงบูรณาการ (Integrated Model) ตัวแบบนี้เป็นตัวแบบที่รวบรวมจาก

แนวคิดของทั้ง 5 ตัวแบบ โดยมุ่งแสวงหาผลกระทบของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จทั้งในมิติของผลผลิต ผลลัพธ์และประเทศชาติโดยรวมได้รับ ส่วนตัวแปรอิสระที่นำมาพิจารณา ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ สมรรถนะขององค์กร ประสิทธิภาพในการวางแผน และควบคุม ภาวะผู้นำและความร่วมมือ และการเมืองและการบริหารสิ่งแวดล้อมภายนอก

2.2.6.3 ตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติของ กล้า ทองขาว

กล้า ทองขาว (2548, น. 66-67) ได้ศึกษากระบวนการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติมีตัวแปรหลากหลายที่ส่งผลให้นโยบายที่นำไปปฏิบัติประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งมีทั้งตัวแปรทางการเมืองและตัวแปรทางการบริหาร ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้จะแสดงอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติมากน้อยแตกต่างกัน บางตัวแปรมีอิทธิพลโดยตรงบางตัวแปรอาจมีอิทธิพลโดยอ้อม และตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวมีการรวมกันเป็นกลุ่มหรือชุด ดังนี้ 1) ชุดตัวแปรด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ชุดตัวแปรกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน 3) ชุดตัวแปรสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ชุดตัวแปรมาตรการสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น 5) ชุดตัวแปรมาตรการกำกับ ตรวจสอบ ประเมินผล และการกระตุ้นเสริมแรง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรสาเหตุทั้ง 5 ประการ ที่มีอิทธิพลหรือตัวแปรตามที่เป็นผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าตัวแปรด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คล้ายกับตัวแปรด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานและตัวแปรการสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่นและความผูกพัน ส่วนตัวแปรสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติและตัวแปรมาตรการกำกับตรวจสอบ ประเมินผล และกระตุ้นเสริมแรง มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรง

2.3 นโยบายประชารัฐ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559) ได้รวบรวมนโยบายประชารัฐเป็นเอกสารประกอบการบรรยาย “การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแนวทางประชารัฐ”

2.3.1 ความหมายของ “ประชารัฐ”

คำว่า “ประชารัฐ” มีที่มาอย่างไร 1) มาจากเพลงชาติ ซึ่งมีใจความว่า “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทยเป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล ด้วยไทยล้วนหมาย รักสามัคคี.....” 2) มาจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (แผนฯ 8) 3) มาจากชื่อ

“ส่วนประสานเครือข่ายประชารัฐ” สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (สทบ.) วัตถุประสงค์ของการพัฒนาประชารัฐ

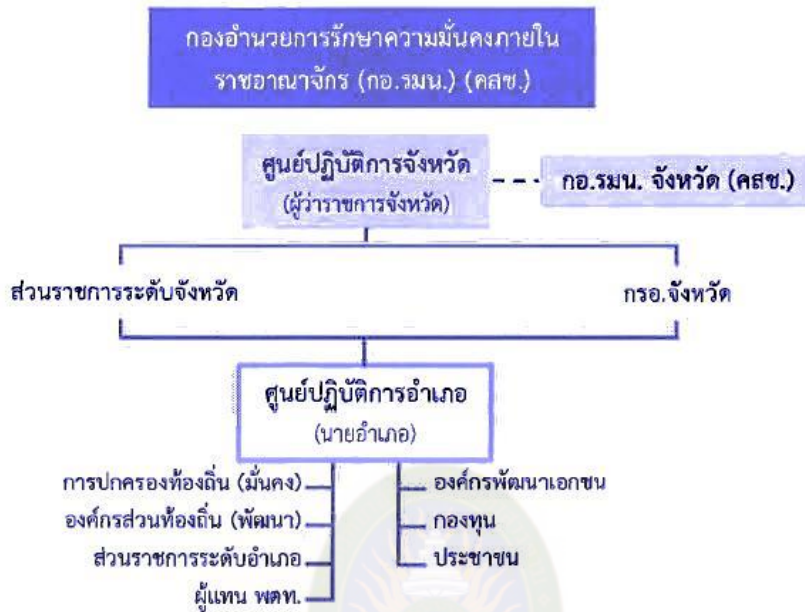
ความหมายของ “ประชารัฐ” ในความหมายแคบ 1) ประสานพลังทุกส่วนของ “ประชา” กับทุกส่วนของ “รัฐ” เพื่อพัฒนาสังคมทุกระดับ 2) ประสานพลังทุกส่วน เพื่อมวลประชามุ่งพัฒนาสังคม” 3) ร่วมด้วยช่วยกัน สร้างสรรค์สังคม 4) มาร่วมมือรวมพลังกันเถิด อย่าเดินแยกอยู่ต่างหากเลย 5) รวมทุกพลังสร้างสรรค์ ไม่กีดกันผู้ใดออก

ความหมายของ “ประชารัฐ” ในความหมายกว้าง 1) ประชาชน ชุมชน และประชาสังคม มีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศ 2) การบริหารจัดการและพัฒนาประเทศ โดยภาครัฐ ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวาง จริงจัง และต่อเนื่อง ในทุกระดับ 3) การดำเนินงานของภาครัฐ มีความสุจริต โปร่งใส ถูกต้อง มีประสิทธิผล คุณภาพ และประสิทธิภาพ รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเพียงพอ 4) ทุกส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ร่วมเป็น “ภาคีการพัฒนา” โดยร่วมวางแผนร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.3.2 โครงสร้างของทีมประชารัฐ

กลไก “ประชารัฐ” เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินการในระดับพื้นที่ซึ่งประกอบด้วย ศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ศูนย์ปฏิบัติการอำเภอ นายอำเภอ การปกครองท้องถิ่น องค์กรส่วนท้องถิ่นส่วนราชการระดับอำเภอ ผู้แทนพลเรือน ตำรวจ ทหาร (พตท.) องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคเอกชนและประชาชน

กลไกขับเคลื่อนในพื้นที่ “ประชารัฐ”

ภาพที่ 2.7 กลไกขับเคลื่อนในพื้นที่ประชารัฐ

2.3.3 การมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนเพื่อร่วมกันสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจฐานราก

การที่ประชาชนและรัฐร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” เป็นความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคม เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมีกลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐทุกคน คือ ประชาชนของชาติ โดยรัฐบาลเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน เปิดช่องทางให้เอกชนประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทำให้การบริหารงานต่าง ๆ ไม่สร้างความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐบาล

ประเทศต้องเริ่มสร้างความเข้มแข็งตั้งแต่ฐานรากขึ้นมา จะต้องร่วมมือกันทำให้เกิดความชัดเจนระหว่างภาครัฐ เอกชน ประชาชน และท้องถิ่น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจฐานราก ตลอดจนการ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ การเข้าถึงการบริการของรัฐ และกระบวนการทางกฎหมายต่าง ๆ ทั้งนี้ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ต้อง

ยึดถือ รวมทั้งต้องมีความรู้คู่คุณธรรม โดยเฉพาะผู้ปกครองที่เข้ามาบริหารบ้านเมืองจะต้องมีคุณธรรม ศีลธรรม มีหลักธรรมาภิบาลซึ่งประชาชนเองก็จะต้องมีศีลธรรม

รัฐบาลมีความห่วงใย และมีความตั้งใจที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหาบ้านเมือง และสร้างความเข้มแข็ง ใน ชุมชนท้องถิ่น โดยจะส่งเสริมด้านการตลาด ซึ่งมีแนวคิดที่จะเปิดตลาดกลางเพิ่มขึ้น เพื่อให้เกษตรกรมีการเชื่อมต่อและพบกับผู้ค้าโดยตรง เป็นการสร้างเครือข่ายในท้องถิ่น และสร้างความสมดุลของราคาสินค้า โดยจะต้องมีการพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ ตลอดจนการทำให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางแห่งภูมิภาคอาเซียน

2.3.4 การบูรณาการการทำงานในระดับพื้นที่

การรวมกลุ่ม "ประชารัฐ" สามารถทำได้ทั้ง 3 แบบ คือ แบบทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ เพื่อให้เข้าถึงประชาชนมากที่สุด ขอให้เร่งสร้างการรับรู้ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน - ประชาชนให้เข้าร่วมสนับสนุนการทำงานของภาครัฐ และให้ใช้ความเป็นผู้นำของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ในการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนด้วยความรวดเร็ว

ทั้งนี้ ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด บูรณาการการแก้ไขปัญหา ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามสภาพปัญหาแต่ละเรื่อง โดยพิจารณาว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานใด เพื่ออำนวยความสะดวก สั่งการแก้ไขปัญหาให้ได้อย่างรวดเร็ว ทันทต่อเหตุการณ์ สำหรับการเผชิญและแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนมีเรื่องสำคัญ กระทรวงมหาดไทย ได้มอบแนวทางการปฏิบัติงานในพื้นที่ ดังนี้ 1) การบริหารจัดการน้ำเพื่อรองรับปัญหาภัยแล้ง หน่วยงานภาครัฐต้องทราบข้อมูลแหล่งน้ำและปริมาณน้ำในพื้นที่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยแล้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้บูรณาการการแก้ไขปัญหา ร่วมกับภาครัฐ เอกชนและประชาชน 2) การกำจัดผักตบชวา ตามที่นายกรัฐมนตรีได้มีข้อสั่งการ ให้กระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าภาพหลักในการกำจัดผักตบชวาอย่างเป็นระบบ จึงให้เร่งรัดดำเนินการให้เต็มที่ โดยบูรณาการการปฏิบัติ ร่วมกับทหาร ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่ 3) การเตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน ในช่วงเดือนมกราคม - เมษายน ให้นำกลไก "ประชารัฐ" มาใช้ในการแก้ไขปัญหา และสร้างความตระหนักถึงปัญหาให้กับประชาชน 4) การดำเนินโครงการตามมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้าน) ซึ่งเป็นการเสนอโครงการเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในพื้นที่ ซึ่งต้องเป็นความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชน โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมประชาชน หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการสนับสนุน และดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์

2.3.5 การสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นตามแนวทางประชารัฐ

2.3.5.1 การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 1) การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชน ให้มีความสำคัญกับหลักมนุษยธรรมเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคนรวมทั้งหลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย 2) การให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายและการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม

2.3.5.2 การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 1) การสร้างสังคมเปิดที่มีความเสมอภาคกันที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลายและการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม 2) การสร้างจริยธรรมและวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม 3) การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอมสันติธรรมเมตตาธรรมการยอมรับบังคับใช้กฎหมาย 4) การสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง

2.3.5.3 การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 1) การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น 2) การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถการพัฒนาทักษะและโอกาสในการรับบริการจากรัฐเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ 3) การให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพอนามัยขั้นพื้นฐานและบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุชนรุ่นหลังชุมชนของตนเองและประเทศชาติโดยรวม 4) การสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคม มีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท

2.3.5.4 การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ 1) การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ 2) การสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพรวมทั้งการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขันและการสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสตลอดจนการยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะชน 3) การสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงและสร้างความต่อเนื่องด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ

2.3.5.5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 1) การให้คนทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันกำหนดควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล 2) การสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเขตเมืองชุมชนชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม 3) การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

2.3.6 วิเคราะห์นโยบายประชารัฐกับนโยบายประชานิยม

นอกจากนี้ได้นักวิชาการได้วิเคราะห์นโยบายประชารัฐกับนโยบายประชานิยม ไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

รติมา คชนันท์ (2558, น. 1-2) ได้วิเคราะห์จุดต่างระหว่างประชารัฐ-ประชานิยมว่า สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2558 พลเอกประยุทธ์จันทร์โอชานายกรัฐมนตรีได้กล่าวในเวทีจุดประกาย “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” ที่ศูนย์ประชุมอิมแพคเมืองทองธานีว่าจะเดินหน้าจับเคลื่อนประเทศชาติตามยุทธศาสตร์ประชารัฐแทนประชานิยม โดยยุทธศาสตร์ประชารัฐของรัฐบาลนี้จะเป็นความร่วมมือกันในการสร้างสรรค์สร้างพลังในการทำความคิดเพื่อชาติไม่ใช่เพื่อตนเองหรือข้าราชการแต่เพื่อประชาชนทุกคน โดยคำนึงสัญญาไม่เช่นนั้นนโยบายหาเสียงแต่ถือว่าเป็นสัญญาที่เพิ่มขึ้นระหว่างรัฐกับประชาชนที่ร่วมมือกันแก้ไขปัญหา รวมถึงแก้ไขข้อผิดพลาดที่ผ่านมาในอดีตไม่ต้องการให้เกิดบุญคุณต่อใครแต่ต้องการทำเพื่อประเทศชาติและประชาชนต่างจากประชานิยมที่เป็นเรื่องที่ประชาชนให้ความนิยมต่อภาครัฐ ผู้จัดการ (2558, อ้างถึงใน รติมา คชนันท์, 2559, น. 1) ซึ่งจากคำกล่าวของนายกรัฐมนตรีข้างต้นนั้นทำให้เกิดเป็นประเด็นที่ว่านโยบายประชารัฐดังกล่าวถูกตีความว่าจะทดแทนหรือครอบคลุมความหมายประชานิยมได้อย่างไรในทางความหมายทั้งประชานิยมและประชารัฐนั้นเป็นคนละประเภทกันจึงเปรียบเทียบกันแบบตรงๆ ไม่ได้โดยที่อย่างแรกเป็นนโยบายทางการเมืองประเภทหนึ่งขณะที่อันหลังเป็นแนวทางหรือกระบวนการในการทำงานพัฒนาในรูปแบบหนึ่ง (พลเดช ปิ่นประทีป, 2558)

ประชานิยมกับประชารัฐโดยที่นโยบายประชานิยมนั้นนับว่าเป็นคำที่คุ้นเคยกันดีเนื่องจากเป็นนโยบายที่ถูกนำมาใช้แทบทุกรัฐบาลที่ผ่านมา เพื่อการยกระดับมาตรฐานชีวิตประชาชนซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดีแต่ปัจจุบันมักถูกตีความในทางลบเพราะปัญหาหลักอยู่ที่ทางปฏิบัติที่มักจบลงด้วยการแจกเงินเพื่อแลกกับความนิยมคะแนนเสียงความพอใจและสร้างทัศนคติให้ประชาชนเป็นผู้รอรับความช่วยเหลือเพียงอย่างเดียวประชาชนมีฐานะเป็นเพียงผู้ถูกอุปถัมภ์ของผู้ปกครองไม่ใช่พลเมืองซึ่งหากนำมาใช้อย่างไรจิตสำนึกและขาดความรับผิดชอบนั้นอาจนำมาซึ่งความเสียหายต่อ

เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (อนุสรณ์ ธรรมใจ, 2558) อย่างไรก็ตามสถาบันพระปกเกล้าได้ให้ความหมายของ “นโยบายประชานิยม” จากการทบทวนแนวคิดที่มาจาก ศ.ดร. อเนก เหล่าธรรมทัศน์ โดยจำแนกออกเป็น 5 ความหมายด้วยกันได้แก่ 1) ประชานิยมในรัสเซียและอเมริกาเป็นประชานิยมในความหมายดั้งเดิมที่เกิดขึ้นในรัสเซียและอเมริกาในปลายศตวรรษที่ 19 โดยมีนัยว่าหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เห็นว่าประชาชนสำคัญที่สุด โดยทั้งสองประเทศต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมเพื่อชาวชนซึ่งเป็นชนส่วนใหญ่ 2) ประชานิยมในละตินอเมริกาเป็นขบวนการประชานิยมที่เริ่มต้นขึ้นในอาร์เจนตินาตั้งแต่ทศวรรษ 1920 โดยเป็นขบวนการที่มีผู้นำสูงสุดคือฮวนเปรองที่มีความโดดเด่นมีเสน่ห์มีบารมีเป็นที่จับตาจับใจประชาชนและมีนโยบายสงเคราะห์คนยากจนเพื่อใช้เป็นฐานเสียงและฐานนโยบายทางการเมืองมุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้นำกับประชาชน 3) ประชานิยมในประเทศตะวันตกคือ การเมืองที่มีนโยบายพรรคการเมืองบางพรรคได้รับความสนับสนุนจากสามัญชนที่ชื่นชอบหรือมีอุดมการณ์ตรงกัน 4) ประชานิยมในฐานะแนวทางการพัฒนาใช้เรียกแนวคิดการพัฒนาที่เน้นชนบทเน้นภาคเกษตรเน้นการพัฒนาไร่นาขนาดเล็กขนาดกลางของเกษตรกรอิสระหรือสหกรณ์ที่ชาวไร่ชาวนามารวมกันเป็นทางเลือกของการพัฒนาที่ไม่เน้นการพัฒนาให้เป็นเมืองแบบตะวันตกนั่นเอง 5) ประชานิยมที่หมายถึง การให้ความสำคัญหรือให้คุณค่าแก่ประชาชน โดยเฉพาะคนทั่วไปหรือชนชั้นล่างการเมืองที่เห็นความสำคัญของประชาชนทั่วไปจึงมักเป็นประชานิยมเสมอขณะที่คำว่า “ประชารัฐ” นั้นมาจากท่อนแรกของเพลงชาติไทยซึ่งมีใจความว่า “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทยเป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วนอยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวลด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี...” ดังนั้น “ประชารัฐ” จึงเป็นแนวทางในการสามัคคีรวมพลังของผู้คนในสังคมไทยโดยไม่แยกฝักแยกฝ่ายและไม่กันใครออกไป (Inclusive) อีกทั้งยังเป็นทั้งสานึกและหน้าที่ที่พี่น้องคนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการปกป้องแผ่นดินแม่จากภัยอันตรายทั้งปวงและร่วมกันพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืน (พลเดช ปิ่นประทีป, 2558) ทั้งนี้ “ประชารัฐ” ตามความหมายอย่างแคบในทางวิชาการหมายถึงการที่ประชาชนและรัฐร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมสอดคล้องกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” ของรัฐบาลชุดปัจจุบันดังนั้นคำว่า “ประชารัฐ” ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ก็น่าจะหมายถึงความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคมเพื่อร่วมแก้ปัญหาเศรษฐกิจและขับเคลื่อนการพัฒนา ดังนั้นจึงเป็นที่มาของแนวคิดที่เรียกว่ายุทธศาสตร์ประชารัฐในรัฐบาลพลเอกประยุทธ์จันทร์โอชาที่มีความเชื่อว่าประชารัฐนั้นมีกลไกมีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยมนับว่าเป็นยุทธศาสตร์ในการวางเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นทางการซึ่งจะเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชนภาคธุรกิจหรือภาครัฐทุกคนก็คือประชาชนของชาติโดยรัฐบาลจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกสนับสนุนเปิดช่องทางให้เอกชนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการ

ประชาธิปไตยทำให้การบริหารงานต่าง ๆ ไม่สร้างความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐบาลมีการทำงานพัฒนาอย่างยั่งยืนคือการสร้างเครือข่ายประชารัฐในทุกด้านซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินยุคปัจจุบัน (สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์, 2559) ซึ่งจากการกล่าวถึงประชารัฐของนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้หลายคนมองว่าประชารัฐก็คืออีกรูปแบบหนึ่งของประชานิยมเท่านั้นทั้งนี้มีความเห็นจากนักวิชาการหลายฝ่ายในเรื่องจุดต่างของสองนโยบายดังกล่าวรวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขความเหลื่อมล้ำ ดังนี้ (ข่าวสด, 2558, อ้างถึงใน รติมา คชนันท์, 2558, น. 2)

นอกจากนั้นยังมีความเห็นจากนักวิชาการเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐ โดย รติมา คชนันท์ (2558, น. 3-4) ดังนี้

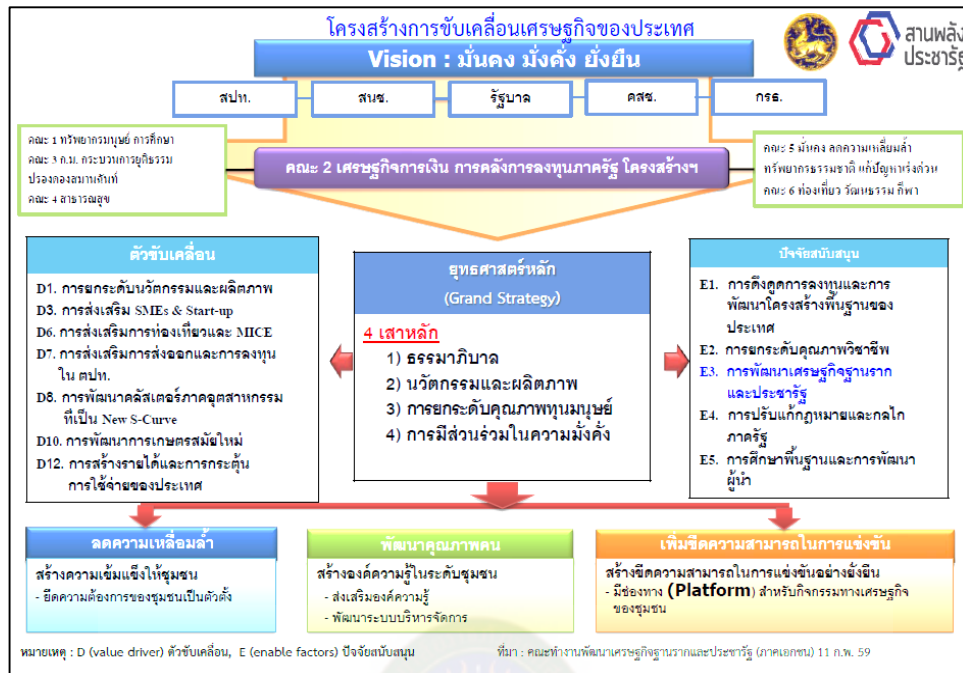
วิโรจน์ อาลี อาจารย์คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ให้ความเห็นว่า การประกาศขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชารัฐของรัฐบาลแห่งหนึ่งสามารถช่วยให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ในระดับหนึ่งแต่ต้องดูจากองค์ประกอบหลายส่วนอย่างเงินที่จะลงไปโครงการกองทุนหมู่บ้านและกลุ่มผู้ประกอบการเอสเอ็มอีคงไม่พอช่วยในระยะยาวได้และคงไม่สามารถแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ ปัญหาความเหลื่อมล้ำจะแก้ไขได้ต้องแก้ที่โครงสร้างทางเศรษฐกิจการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลกำลังทำอยู่นั้นยังไม่พอขณะนี้ประชาชนจำนวนมากยังประกอบอาชีพอยู่ในภาคเกษตรซึ่งสร้างรายได้ให้กับประเทศไม่มากเมื่อเทียบกับภาคอุตสาหกรรมแต่มีคนที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมน้อยทำให้ไม่สามารถเพิ่มรายได้ต่อหัวของประชาชนได้สิ่งที่ต้องทำคือการเพิ่มทักษะแรงงานการจัดอบรมต้องทำอย่างเป็นระบบต้องทำให้เขาเข้าถึงเงินทุนอย่างชาวไร่ชาวนาทำอย่างไรให้เข้าถึงเงินทุนเพื่อทำธุรกิจในด้านอื่นได้รวมทั้งสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับพวกเขาอีกทั้งรัฐบาลต้องมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะมียุทธศาสตร์อย่างไรจะเน้นขับเคลื่อนเศรษฐกิจในด้านไหนขณะเดียวกันหากมองในแง่ของคำที่ใช้ถือว่ายังไม่มีอะไรใหม่ในเชิงนโยบายซึ่งส่วนมากยังเป็นนโยบายประชานิยมเหมือนรัฐบาลที่ผ่านมาเคยใช้เพียงแต่เปลี่ยนคำเรียกเนื่องจากคำว่าประชานิยมในสังคมไทยมีนัยยะเชิงลบเพราะถูกวิเคราะห์ตีความไปในทางที่ไม่ดีทั้งที่หากจะว่าไปแล้วบางสถานการณ์ถือว่าเป็นเรื่องที่ต้องทำรัฐบาลจึงพยายามสร้างวาทกรรมใหม่ขึ้นมาใช้แทนคำนี้เหมือนสมัยพรรคประชาธิปัตย์ใช้คำว่าไทยเข้มแข็งมาแทนคำว่าประชานิยมแต่จะว่าไปแล้วคำว่าประชารัฐไม่ได้มีความหมายนัยยะในเชิงเศรษฐกิจไม่ได้หมายถึงการสร้างรัฐสวัสดิการอะไรเลยเป็นเพียงหน้าตาของรัฐที่ต้องดูแลประชาชนในรัฐชาติสมัยใหม่เท่านั้น รัฐบาลควรเปลี่ยนมาสร้างความเข้าใจให้ประชาชนว่าการจะใช้นโยบายแบบประชานิยมควรใช้อย่างไรเมื่อใดและควรใช้อย่างไรถึงจะเหมาะสมมากกว่าการประดิษฐ์ถ้อยคำหรือสร้างวาทกรรมขึ้นมาใหม่

วชิร คุณทวีเทพ ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจชมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้ให้ความเห็นว่านโยบายประชารัฐของรัฐบาลออกมาเพื่อพยายามแก้ปัญหาเศรษฐกิจฐานรากของภาคประชาชนตอนนี้สถานะเศรษฐกิจของประเทศมีสัญญาณของการชะลอตัวลงเพราะประชาชนไม่มีการจับจ่ายใช้สอยและมีภาระหนี้สินมากขึ้นจึงมองว่ารัฐบาลกำลังพยายามมองหาแนวทางการฟื้นตัวของการบริโภคภายในประเทศและการกระตุ้นธุรกิจเอสเอ็มอีในส่วนของความแตกต่างระหว่างประชารัฐและประชานิยมส่วนตัวคงไม่สามารถตัดสินได้เพราะทั้งสองอย่างมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกันสำหรับความเหมือนประชารัฐจะเป็นการดำเนินนโยบายการกระตุ้นกำลังซื้อมากขึ้นประชานิยมก็เหมือนกันโดยรัฐบาลจะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อให้เศรษฐกิจเติบโตส่วนความแตกต่างอยู่ที่รูปแบบการดำเนินนโยบายและมาตรการ โดยประชารัฐทางรัฐบาลจะดำเนินนโยบายตามความจำเป็นเท่านั้นไม่เหมือนกับประชานิยมที่เป็นการหาเสียงและจะต้องดำเนินการตามที่รัฐบาลหาเสียงไว้ อย่างไรก็ตามเป้าหมายทั้งสองจะทำให้ประชาชนและสถานะเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นเพราะฉะนั้นการเปลี่ยนจากประชานิยมเป็นประชารัฐนั้นรัฐบาลสามารถทำได้แต่ผลสัมฤทธิ์เป็นสิ่งสำคัญกว่าเมื่อรัฐบาลจะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชารัฐเพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตยั่งยืนต้องวัดผลว่าจะสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้มากน้อยแค่ไหนส่วนตัวมองว่าประชารัฐจะสามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจฐานรากเบื้องต้นก่อนในระยะสั้นและจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำในระยะยาวซึ่งความเหลื่อมล้ำในสังคมถือเป็นปัญหาสังคมของประเทศมาช้านาน

พงษ์ศักดิ์ วัชรนุกุลเกียรติ อาจารย์พิเศษคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ความเห็นว่ายุทธศาสตร์ประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานรากถือว่าเป็นเรื่องที่ดีเป็นบทบาทสำคัญของภาคเศรษฐกิจโดยรวมหากเศรษฐกิจฐานรากไม่แข็งแรงโอกาสพัฒนาในมิติอื่นก็ค่อนข้างที่จะลำบากขีดความสามารถในการแข่งขันจะยากตามไปด้วยในทางกลับกันหากเศรษฐกิจฐานรากแข็งแรงโดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมประเทศชาติจะขับเคลื่อนไปในทิศทางที่ถูกต้องมีความยั่งยืนในอนาคตรวมถึงขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนอย่างไรก็ตามสำหรับคำว่าประชารัฐและประชานิยมมีความแตกต่างกันคือประชารัฐเป็นหน้าที่ของภาครัฐที่จะต้องสนับสนุนภาคประชาชนซึ่งทามานานแต่ไม่เคยประสบความสำเร็จขณะที่ประชานิยมเป็นการขับเคลื่อนโดยภาคเศรษฐกิจตามกระแสและค่านิยมของภาคประชาชนโดยประชานิยมจะขับเคลื่อนได้ประชารัฐจะต้องแข็งแรงก่อนตัวอย่างกรณีเอสเอ็มอีถ้าภาครัฐไม่ให้ความรู้และการสนับสนุนขั้นพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นการเงินการบริหารคนการใช้ทรัพยากรกฎหมายและความรู้ต่าง ๆ โอกาสที่เอสเอ็มอีจะเติบโตและยั่งยืนค่อนข้างยากอย่างไรก็ตามทั้งประชารัฐและประชานิยมจะมีบทบาทในการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันเช่นกรณีการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐอย่างรวดเร็วสูงหรือการบริหารจัดการน้ำภาคประชาชนสามารถใช้ทรัพยากรร่วมกับภาครัฐได้ภาครัฐก็อาศัยภาคประชาชนเข้า

มาบริหารจัดการพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเศรษฐกิจใหม่หรือเขตเศรษฐกิจพิเศษการเปลี่ยนประชา
 นิยมเป็นประชารัฐนั้นจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อภาครัฐและภาคประชาชนมีความต้องการ
 ร่วมกันโดยเอากรณีศึกษาในอดีตที่ผ่านมาและสถานะของปัจจุบันที่เราประสบปัญหาอยู่มาวางแผน
 อนาคตเช่นการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหรือเศรษฐกิจดิจิทัลถึงแม้ว่านโยบายประชารัฐจะมุ่งเน้นที่
 เศรษฐกิจฐานรากแต่คิดว่าปัญหาความเหลื่อมล้ำยังมีอยู่ไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยไหนหรือระบอบการ
 ปกครองใดก็ตามสิ่งสำคัญที่สุดคือการกินคืออยู่ดีของประชาชนซึ่งจะทำให้ความเหลื่อมล้ำลดน้อยลง
 โดยภาครัฐต้องสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้อย่างยั่งยืนและอยู่ได้ด้วยตัวเองทั้งนี้จากที่กล่าวมา
 ข้างต้นจะเห็นว่า “ประชารัฐ” และ “ประชานิยม” นั้นกล่าวโดยสรุปแล้วประชารัฐเป็นกระบวนการ
 กระบวนวิธีในการทำงาน ไม่แยกคนออกทุกคนเข้ามามีบทบาทได้หมดในเรื่องของการแก้ไขปัญหา
 ของบ้านเมืองส่วนประชานิยมคือนโยบายซึ่งมีทั้งบวกและลบตรงนี้เราสามารถใช่กระบวนการประชา
 รัฐไปทำให้เกิดคุณภาพได้โดยให้เกิดการมีส่วนร่วมการรู้สึกเป็นเจ้าของ (คมชัดลึก, 2558, อ้างถึงใน
 รติมา คชนันท์, 2558, น. 4) ซึ่งการที่สังคมไทยจะก้าวข้ามพ้นประชานิยมไปได้นั้นควรต้องสร้าง
 ระบบรัฐสวัสดิการเข้ามาแทนที่หากยังไม่มีความพร้อมทางเศรษฐกิจ (ฐานะทางการคลัง) ก็ต้องพัฒนา
 สังคมสวัสดิการ (คือจัดระบบสวัสดิการให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อลดภาระทางการคลัง) ขึ้นมา
 นอกจากนี้ยังต้องสร้าง “ประชารัฐที่มีรากฐานจากประชาสังคม” และ “สานักพลเมือง” เพื่อออกจาก
 “ประชานิยม” (อนุสรณ์ ธรรมใจ, 2558)

อย่างไรก็ดีประชารัฐและประชานิยมมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวิธีการ
 นามาใช้ดังนั้นการจะให้ระบุให้ชัดไปเลยว่าต่างกันตรงไหนอย่างไรไปเลยนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก
 อย่างไรก็ตามยุทธศาสตร์ประชารัฐในรัฐบาลพลเอกประยุทธ์จันทร์ โอชาที่มีความเชื่อว่าประชารัฐนั้นมี
 กลไกมีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยมนับว่าเป็นยุทธศาสตร์ในการวางเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นทางการ
 ซึ่งจะเป็นการรวมพลังจากทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐภาคเอกชนรวมถึงภาคประชาชนเพื่อ
 ผลักดันให้เกิดพลังไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยกัน (รติมา คชนันท์, 2558, น. 6)

ภาพที่ 2.8 โครงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ. ปรับปรุงจาก แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-10, โดย คณะทำงานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ, (2559), ดัดแปลงจาก <http://www.nesdb.go.th/>.

กลุ่ม VALUE DRIVER (7D)

D1 การยกระดับนวัตกรรมและการผลิต (Innovation and Productivity) โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) Lift up Innovation at the Firm Level 2) University and Research Institute as the source of innovation 3) Promote Start up and Entrepreneurship

D2 การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมและวิสาหกิจเริ่มต้น (SMEs and Start-up) โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) เพิ่มรายได้และสัดส่วนใน GDP ของ SMEs ให้ถึงสัดส่วน 50% ของ GDP ประเทศ ภายในปี 2563 2) มูลค่าการส่งออกของ SMEs ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี 3) SME เข้าสู่ระบบอย่างน้อย 50,000 รายต่อปี

D3 การส่งเสริมการท่องเที่ยว & MICE โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) เพิ่มการกระจายรายได้ 2) ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว 3) เสริมสร้างความยั่งยืนของการท่องเที่ยว

D4 การส่งเสริมส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) การส่งออกปี 2559 เติบโต 5% (อย่างน้อย 2%) 2) สามารถระบุประเทศและกลุ่มธุรกิจที่ควรลงทุนในต่างประเทศ 3) มุ่งเน้น ตลาด CLMV is our Home Market 4) ปรับ KPI ในการดูเรื่อง Export เพิ่มการดูแล Operation ในต่างประเทศ และ Out-Out Trade

D5 การพัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New S-Curve) โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) ต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม 2) เพิ่มเดิม 5 อุตสาหกรรมใหม่

D6 การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่ โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) ลดการเหลื่อมล้ำ ระหว่างภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร 2) การพัฒนา และสร้างเกษตรกร ให้เป็น Smart Farmer และเป็น SME เกษตร 3) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร

D7 การสร้างรายได้และการกระตุ้นการใช้จ่ายของประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) เพิ่ม GDP เป็นสองเท่า 2) หลุดออกจาก Middle Income Trap 3) เพิ่มรายได้ในภาค Tourism, เกษตร และ Retail/Wholesale Trade เป็นสองเท่า (มูลค่ารวม 30% ของ GDP)

กลุ่ม ENABLE DRIVEN (5E)

E1 การดึงดูดการลงทุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการยกระดับอุตสาหกรรมของไทย และเอื้อต่อการเป็น Land-Based ASEAN Center หรือศูนย์กลางของ CLMV 2) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของไทย ให้เป็น platform ใหม่ที่ทันสมัย ช่วยลดต้นทุน 3) ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มการเชื่อมโยงสู่ภูมิภาค และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้แก่ไทย

E2 การยกระดับคุณภาพวิชาชีพ โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษา เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยมุ่งเน้นผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก

E3 การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ โดยมีเป้าหมายเพื่อ 1) สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนอย่างยั่งยืน 2) สร้างองค์ความรู้ในระดับชุมชน 3) สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 2.9 แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ ปรับปรุงจาก แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-10, โดย คณะทำงานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ, (2559), สืบค้นจาก <http://www.nesdb.go.th/>.

E4 การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ โดยมีเป้าหมายเพื่อลดอุปสรรค และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

E5 การศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำ (Human Capital Development) เป้าหมายเพื่อปฏิรูประบบการศึกษาไทย

2.3.7 ประชากรกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ในวันที่ 20 กันยายน 2558 ยุทธศาสตร์ “ประชากรรัฐ” ปรากฏครั้งแรกต่อสาธารณะในเวที “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” ที่ศูนย์ประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี และมี ศ.นพ.ประเวศ วะสี กับ ดร.สมคิด จาคูศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี ขึ้นอธิบายเรื่องประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก ปัจจุบัน “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ได้มีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินยุคใหม่ เพราะเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการงบประมาณ ดูแลทรัพยากรและกิจการต่าง ๆ ของชุมชน ทั้งทางด้าน การเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ชุมชน อันเกี่ยวเนื่องกับวิถีชีวิต ของประชาชน โดยตรง เป็นกลจักรสำคัญที่จะขับเคลื่อนภารกิจตามนโยบายของภาครัฐในทุกระดับ ดังนั้นหากรัฐบาลยังมีความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากเท่าไรก็ยิ่งจะประสบความสำเร็จในการบริหารปกครอง ประเทศได้ดีเท่านั้น อันส่งผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อรัฐบาล อันเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารประเทศ อีกทั้งยังจะสะท้อนกลับมาเป็นคะแนนนิยมของผู้มีสิทธิ์ในการเลือกตั้งที่มี ต่อผู้สมัครผู้แทนราษฎร และพรรคการเมือง ครั้งต่อไป และกฎเกณฑ์ที่จะไขประตูสู่ความสำเร็จของภารกิจอันสำคัญยิ่งนี้ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบหลักสำคัญ ที่ขาดไม่ได้ 3 ส่วน นั่นก็คือ 1) นโยบายที่ดี มีประสิทธิภาพ และการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการ ดำเนินการตามนโยบายที่อำนวยความสะดวก ที่ได้วางแผน หรือสัญญาไว้กับประชาชน 2) การน่านโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจัง มีประสิทธิผล และการประเมินผลการทำงาน รับรู้ถึงปัญหาและสภาพความเป็นไป สามารถติดตามความเคลื่อนไหวว่าภารกิจที่มอบหมายไปนั้น ได้ถูกนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเป็นรูปธรรมหรือไม่ เพื่อสามารถกำหนดกลยุทธ์และแก้ไขปรับปรุง เพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ประเด็นสุดท้ายที่สำคัญที่สุด นั่นคือวัดผลที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบว่าการดำเนินการตามนโยบาย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมแล้ว ผลที่เกิดขึ้นส่งผลทางด้านบวกหรือลบ ต่อทัศนคติที่ประชาชนมีต่อคณะผู้บริหารและรัฐบาลอย่างไร มากหรือน้อยเท่าไร? ซึ่งจะส่งผลต่อความนิยมต่อพรรคการเมือง ต่อตัวผู้สมัคร สส. และ รัฐบาลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

หากเราสามารถสร้างกลไกที่จะควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามนโยบายภาครัฐที่ได้วางแผนไว้รวมถึงสร้างสามารถสำรวจดัชนีชี้วัดความพึงพอใจของประชาชน อันเป็นผลสะท้อน

สืบเนื่องจากการดำเนินการนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ว่ามีผล กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเขาอย่างไร? ชอบหรือไม่? ก็จะเป็นข้อมูลที่ทรงคุณค่าของผู้บริหาร ระดับสูงที่ชาญฉลาด ในการใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจ วางแผน กำหนด ยุทธศาสตร์ในการดำเนินการได้อย่างมั่นใจว่า จะประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายทั้งทางด้านการเมืองและการบริหารราชการแผ่นดิน และมีวัตถุประสงค์ของการพัฒนาประชารัฐ คือ 1) เพื่อเสริมสร้างการใช้หลักนิติธรรมในการบริหารรัฐกิจ การจัดการพัฒนาและการดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ ของทุกภาคส่วนของสังคมให้มากยิ่งขึ้น 2) เพื่อสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการการพัฒนาประเทศ 3) เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของภาครัฐ ในการบริหารรัฐกิจ และการจัดการพัฒนาประเทศ 4) เพื่อสนับสนุนให้เกิดความต่อเนื่องในงานบริหารรัฐกิจ และการจัดการพัฒนาประเทศ ทั้งใน ด้านนโยบายและการปฏิบัติ (สฤณี อาชวานันทกุล, 2559)

ภาพที่ 2.10 6-6-4 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี สู่ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12.

2.3.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชารัฐ

ภายใต้โครงสร้างการบริหารจัดการที่ผ่านมาภาครัฐเป็นผู้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานที่เชื่อว่าเป็นประโยชน์แก่ประชาชนโดยปราศจากการเปิด โอกาสและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนทำให้การดำเนินงานของภาครัฐขาดประสิทธิภาพตลอดจนขาดการยอมรับและสนับสนุนจากประชาชนในหลายครั้งได้นำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมืองและการเผชิญหน้าระหว่างประชาชนกับภาครัฐซึ่งเป็นการบั่นทอนพลังในการพัฒนาของสังคมไทยเพื่อให้กระบวนการพัฒนาของชาติในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามแนวทางที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางและเปิด

โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมการดำเนินบทบาทของภาครัฐที่จะได้รับการยอมรับย่อมต้องอาศัยความชอบธรรมที่เกิดจากการสร้างหลักประกัน โอกาสและสถานะแวดล้อมที่เสริมสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการกำหนดหลักการและบรรทัดฐานของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน ทั้งนี้การพัฒนาประชารัฐจะประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่สำคัญ 4 ยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

2.3.8.1 การเสริมสร้างหลักการใช้นับถ่วงกฎหมายที่ถูกต้องตามเจตนารมณ์และปรัชญากฎหมายโอกาสและสถานะแวดล้อมให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้เกิดหลักประกันด้านสิทธิทางการเมืองและสิทธิของประชาชนการจัดการลดปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มชนต่าง ๆ ในสังคมกับภาครัฐและการสนับสนุนสมรรถนะของประชาชนดังนี้ 1) การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ 1.1) รับรองและให้หลักประกันสิทธิทางการเมืองสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายให้ทัดเทียมกับบรรทัดฐานนานาชาติ 1.2) ให้มีกฎหมายรับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลของราชการ 1.3) ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิและควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหารเช่นรองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539 1.4) สนับสนุนการพัฒนาาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ 2) การจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี 2.1) สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติโดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันและกันให้มีการสร้างหรือปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณีการทำความเข้าใจร่วมกันการคำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วม โดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง 2.2) สนับสนุนให้มีบุคคลคณะบุคคลหรือสถาบันที่มีความชำนาญในการป้องกันและแก้ไขข้อขัดแย้งในสังคมทั้งในและนอกภาครัฐกระจายไปทั่วทุกพื้นที่พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม 2.3) สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกันและแก้ไขข้อขัดแย้งเพื่อนามาซึ่งวิสัยทัศน์ทัศนคติที่ถูกต้องและความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างการเจรจาต่อรองประนีประนอมอันนำมาซึ่งข้อตกลงร่วมกันด้วยเหตุผล 2.4) ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเช่นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมการเจรจาต่อรองการใช้อนุญาโตตุลาการ 2.5) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานโดยให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไขดำเนินการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ต้องมีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่ายรวมทั้งเปิดโอกาสและ

สนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น

3) การสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม 3.1) สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของประชาชน 3.2) ปลุกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน 3.3) สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง 3.4) ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐโดยประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น การให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้านให้มีวิทยุชุมชนวิทยุท้องถิ่น 3.5) สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่สภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชนทางวิทยุและโทรทัศน์ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินการของรัฐภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนหรือประเทศ

2.3.8.2 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วน เพื่อให้เอกชนและประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาในฐานะผู้ตัดสินใจและผู้ดำเนินการมิใช่ในฐานะกลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับผลการพัฒนาตามนโยบายของรัฐซึ่งจะเป็นการเปิดระบบการกำหนดนโยบายการวางแผนการตัดสินใจการปฏิบัติการการติดตามประเมินผลของรัฐโดยให้เอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ร่วมคิดร่วมตัดสินใจและร่วมดำเนินการตลอดจนร่วมติดตามประเมินผลและปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องรวมทั้งทำให้ภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ซึ่งกันและกันทำความเข้าใจกันอันจะเป็นแรงผลักดันให้ภาครัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นและเข้าใจถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างวิธีการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการและแนวทางของภาคเอกชนและประชาชนและยังช่วยเสริมสร้างความสมานฉันท์และการรวมพลังสร้างสรรค์ในสังคมอีกด้วย 1) การสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 1.1) สนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายในทางการเมือง รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเช่นประชาคมจังหวัด 1.2) กำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากรคือ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐระบุงภาคีเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2) การปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 2.1) เพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดบุคลากรมีส่วนร่วมเช่นเกษตรกรรายย่อยชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งคนจนในเมือง 2.2) เพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ

คณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนาเช่นคณะกรรมการพัฒนาจังหวัดคณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2.3) เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณโดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐหรือสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน 2.4) สนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้นมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นเช่นองค์การบริหารส่วนตำบลสภาตำบลเทศบาลสุขาภิบาลและช่องทางอื่น ๆ

3) การส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา 3.1) รับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ อาทิให้ประชาชน ผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการ 3.2) จัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้นและลดการจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น 4) การเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน 4.1) ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล 4.2) สนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ 4.3) ส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนด้วยมาตรการทางภาษี 4.4) สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์และเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ 5) การเพิ่มพูนประสิทธิผลและประสิทธิภาพของภาครัฐเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลและประสิทธิภาพของภาครัฐโดยการปรับเปลี่ยนบทบาทจุดเน้นการเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินงานตลอดจนขั้นตอนระเบียบและวิธีการของหน่วยงานภาครัฐเพื่อให้ภาครัฐสามารถรองรับและเสริมสร้างการพัฒนาของภาคอื่น ๆ ดังนี้ 5.1) การปรับปรุงบทบาทการบริหารจัดการของส่วนราชการ 5.1.1) ปรับบทบาทของระบบราชการจากการตรวจสอบควบคุมเป็นการกำกับดูแลส่งเสริมพร้อมทั้งลดบทบาทในการดำเนินกิจกรรมของภาครัฐเพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทมากขึ้น 5.1.2) ลดขนาดระบบราชการ โดยจำกัดการขยายตัวของหน่วยราชการและตรึงกำลังคนภาครัฐพร้อมทั้งเร่งรัดการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรทั้งภารกิจบุคลากรและขั้นตอนการทำงานให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมืองที่เป็นอยู่อย่างจริงจัง 5.1.3) ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการงานของหน่วยงานกลางและกระทรวงทบวงกรมด้านการวางแผนด้านงบประมาณด้านบุคลากรและด้านการให้บริการให้มีความอิสระและการจัดการแบบสมัยใหม่และเป็นสากลมากขึ้น 5.1.4) การกระจาย

อำนาจตามระดับการบังคับบัญชาหรือการมอบอำนาจการตัดสินใจในหน่วยราชการกลางกระทรวง ทบวงกรมสู่หน่วยงานปฏิบัติและผู้ปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับระดับงานแต่ละระดับมากยิ่งขึ้น โดยให้สามารถใช้ดุลยพินิจตัดสินใจแบบเบ็ดเสร็จและทันต่อเหตุการณ์ 5.1.5) เร่งรัดระบบตรวจสอบและ ถ่วงดุลการปฏิบัติงานของส่วนราชการและข้าราชการเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อประชาชนสังคม และชุมชน 5.1.6) ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบราชการและระบบข้าราชการดังนี้ 5.1.6.1) เพิ่มบทบาท ของส่วนราชการในพื้นที่เช่นจังหวัดพร้อมทั้งลดบทบาทของการบริหารราชการส่วนกลางอีกทั้งลด ขึ้นตอนที่ไม่ว่าเป็นการบริหารจัดการในด้านแผนงานด้านงบประมาณด้านการคลังและด้านบุคคล เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและอิสระในการจัดการของหน่วยงานของพื้นที่ไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น อย่างผสมผสานครบวงจร 5.1.6.2) เพิ่มบุคลากรในการดำเนินงานของส่วนราชการในพื้นที่พร้อมทั้ง กระจายหรือลดกำลังคนภาครัฐในการบริหารราชการส่วนกลางเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในภูมิภาคและชนบทอย่างทั่วถึง 5.1.6.3) ปรับปรุง ประสิทธิภาพระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจและธำรงรักษาคนที่มีความรู้พร้อมคุณธรรม ไว้ในระบบราชการ โดยการปรับปรุงค่าตอบแทนให้ใกล้เคียงหรือเท่าเทียมกับภาคเอกชนโดยมี ขึ้นตอนที่ชัดเจนและแน่นอนและการส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพอย่างเป็นธรรม 5.1.7) ปรับปรุง การดำเนินงานบริหารรัฐกิจเป็นระบบการจัดการโดยเน้นทั้งพื้นที่กับภารกิจของหน่วยงานและการมี ส่วนร่วมของประชาชนอย่างได้สมดุล 5.1.8) ยกย่องความสำคัญของหน่วยการบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นหน่วยงานจัดการหลักเพื่อการพัฒนาทุกด้านของพื้นที่ในความรับผิดชอบ พร้อมทั้งกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการวางแผนงานงบประมาณและการบริหาร บุคลากรตลอดจนการติดตามประเมินผลการพัฒนาโดยรวมอย่างเป็นเอกภาพและต่อเนื่องให้มีความ คล่องตัวและอิสระในการบริหารจัดการภารกิจของตนอย่างแท้จริง 5.1.9) ปรับบทบาทของหน่วยงาน กลางและหน่วยราชการในส่วนกลางให้มีหน้าที่วางแผนกำหนดนโยบายในเชิงยุทธศาสตร์ ประสานงานและให้ความสนับสนุนทางเทคนิคและอื่น ๆ เช่นทรัพยากรขวัญกำลังใจให้แก่ส่วน ราชการในภูมิภาคและท้องถิ่นเป็นสำคัญ 5.1.10) เพิ่มบทบาทของหน่วยงานในส่วนจังหวัดพร้อมกับ สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพให้มีความสามารถในการวางแผนการบริหารงบประมาณและบุคลากร ฯลฯอย่างมีประสิทธิภาพ 2) การปรับปรุงกระบวนการทางงบประมาณเพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ มี ความอิสระและยืดหยุ่นในการบริหารเงินงบประมาณและจังหวัดสามารถตั้งและรับการจัดสรร งบประมาณได้เอง 3) การกำหนดให้จังหวัดมีบุคลากรที่มีความสามารถมากขึ้นพร้อมทั้งลดอัตราคลัง ของหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลางตลอดจนสร้างเครือข่ายการหมุนเวียนหน้าที่การงาน โอกาส ความก้าวหน้าด้านอาชีพเกียรติภูมิและค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ปฏิบัติหน้าที่ทั้งในส่วน ภูมิภาคและท้องถิ่นไม่น้อยกว่าในส่วนกลาง 4) การสร้างเกณฑ์ชี้วัดและระบบประเมินผลงานเพื่อวัด

ประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการบริหารงานในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐทุกประเภท และทุกระดับ 5) การสร้างความรับผิดชอบทางการบริหารด้วยการเปิดโอกาสให้องค์กรเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบแผนและผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ และจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ 6) การสร้างความโปร่งใสด้วยการส่งเสริมให้องค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมให้ความคิดเห็นทั่วถึงตรวจสอบโครงการพัฒนาขนาดใหญ่หรือแผนงานสำคัญๆ ของภาครัฐก่อนการดำเนินการ 7) การปรับการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ 7.1) สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการลงทุนด้านบริการการศึกษาด้านสาธารณสุขด้านบริการ โครงสร้างพื้นฐานอย่างเต็มศักยภาพฯลฯ โดยให้เป็นการแข่งขันโดยเสรีที่คำนึงถึงประโยชน์ด้านคุณภาพและราคาค่าบริการที่เหมาะสมต่อผู้ใช้บริการเป็นหลักแทนผลประโยชน์ตอบแทนที่เอกชนจะให้แก่รัฐหรือองค์กรของรัฐ 7.2) ให้มีกลไกระดับชาติที่มีความเป็นกลางเพื่อกำกับดูแลบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพลดต้นทุนและมีคุณภาพบริการที่ดีได้มาตรฐานรวมทั้งกำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นธรรมต่อผู้ให้และผู้ให้บริการ 7.3) ทบทวนปัญหาและข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและระเบียบที่เปิดโอกาสหรือเพิ่มบทบาทภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินแผนงาน โดยการปรับกฎระเบียบและกฎเกณฑ์ที่ล้าสมัยให้สนับสนุนส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ 8) การพัฒนาด้านกฎหมายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศโดยที่ตามแผนพัฒนาฯ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาทั้งในด้านคนสังคมสิ่งแวดล้อมเศรษฐกิจและการบริหารการจัดการโดยใช้กลไกทางกฎหมายเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันให้การพัฒนาตามแผนดังกล่าวบรรลุผลในการปฏิบัติได้อย่างจริงจังจึงจำเป็นต้องปรับองค์กรกลางทางกฎหมายของประเทศให้สามารถเป็นศูนย์กลางในการสร้างกฎหมายให้สอดคล้องกับแนวทางในแผนพัฒนาฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งการวางระบบการตรวจสอบการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมายของกฎหมายในแต่ละเรื่องที่กำหนดขึ้น

2.3.8.3 การสร้างความต่อเนื่องในงานบริหารรัฐกิจ เพื่อสร้างความต่อเนื่องและเสถียรภาพของการบริหารรัฐกิจโดยการผนึกกำลังของกลุ่มพลังต่าง ๆ ในสังคมและให้มีข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจและระเบียบวาระแห่งชาติให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายซึ่งจะทำให้ฝ่ายต่าง ๆ สามารถมีจินตภาพในแนวทางการพัฒนาประเทศได้ตลอดจนมีพันธะความรับผิดชอบต่อที่สนับสนุนแนวทางดังกล่าวดังนี้ 1) การสร้างพันธมิตรเพื่อกำหนดระเบียบวาระแห่งชาติ 1.1) ให้มีการจัดการประชุมระหว่างพรรคการเมืองหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจองค์กรเอกชนองค์กรพัฒนาเอกชนองค์กรประชาชนและตัวแทนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อกำหนดและทบทวนวิสัยทัศน์พันธกิจและระเบียบวาระแห่งชาติเป็นประจําอย่างต่อเนื่อง 1.2) สนับสนุนให้มีการจัดการฝึกอบรมการประชุมให้บุคลากรทุกระดับขององค์กรต่าง ๆ ข้างต้นได้มีโอกาสดูงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กันอย่าง

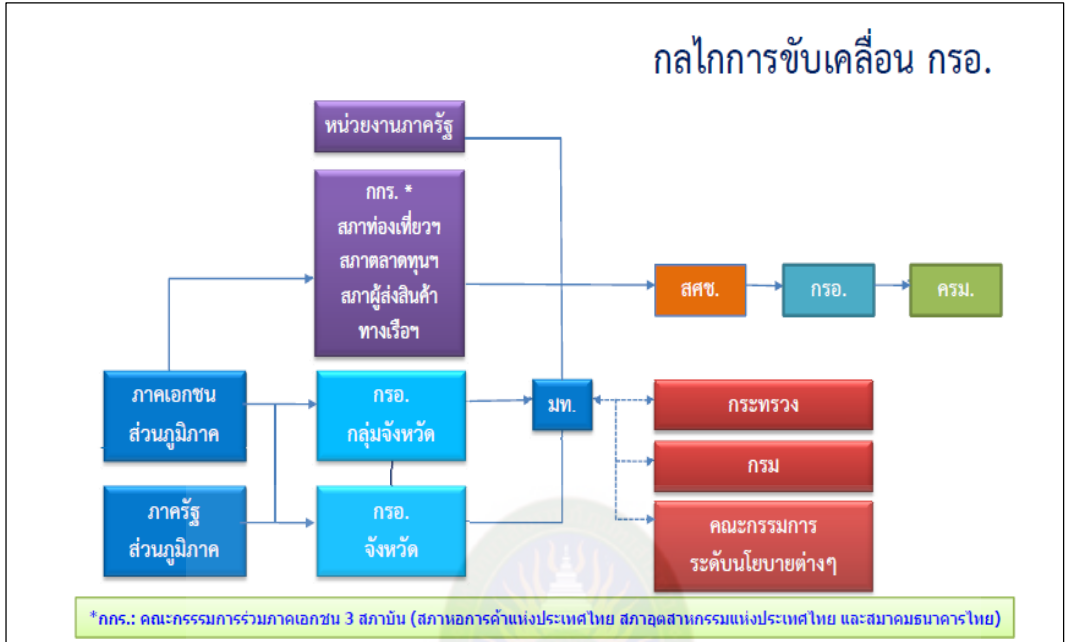
สมัครเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน 1.3) เผยแพร่ประสบการณ์และเทคนิคในการสร้างพันธมิตรที่ประสบความสำเร็จตลอดจนการกำหนดระเบียบวาระแห่งชาติที่มีความเห็นสอดคล้องต้องกันเพื่อสร้างจุดมุ่งหมายร่วมกัน 1.4) กำหนดให้มีการวัดผลสำเร็จในการประสานกลุ่มพลังต่างๆ ในสังคมโดยการสร้างดัชนีชี้วัดที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของกลุ่มเพื่อนมาเพิ่มพูนศักยภาพในการบริหารจัดการที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มและองค์กรของตนเอง 2) การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเพื่อเสริมสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2.1) สนับสนุนให้มีการเผยแพร่นโยบายของรัฐบาลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนงานของส่วนราชการและองค์กรต่างๆ ในรูปแบบที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าใจได้ 2.2) สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเชิงนโยบายเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายระยะยาวและลำดับความสำคัญหรือความเร่งด่วนของปัญหาหลักๆ ของสังคมหรือประเทศ 2.3) สนับสนุนการวิจัยสัมมนาเผยแพร่วิธีการต่างๆ ที่จะช่วยให้องค์กรต่างๆ และสาธารณชนมีความรู้ความคิดกว้างไกลเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์รวมทั้งสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคลากรของภาครัฐการจัดการฝึกอบรมการประชุมให้บุคลากรทุกระดับขององค์กรต่างๆ ข้างต้นได้มีโอกาสดูงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กันอย่างสมัครเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจความสมานฉันท์และการรวมพลังสร้างสรรค์ซึ่งกันและกัน

การที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาประชาธิปไตยได้นั้นจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติที่ระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนของสังคมให้เกิดการผนึกกำลังเป็นภาคีเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยจะต้องมีการคำนึงถึงเงื่อนไขข้อจำกัดและแนวโน้มพัฒนาการของสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาแนวทางและมาตรการในการประสานสัมพันธ์บทบาทและภารกิจที่ภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนเพื่อร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อสร้างความสุขและสันติสุขแก่ปัจเจกบุคคลชุมชนสังคมและประเทศชาติ (สฤณี อาชวานันทกุล, 2559)

นอกจากนั้นมีประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติมในเรื่องของประชาธิปไตยก็คือ การเน้นย้ำของนายกรัฐมนตรีว่า ประเทศไทยไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่มันมีความต่อเนื่องกับคำว่า “ธรรมาภิบาล” ซึ่งเป็นคำที่ใช้กันมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 เพราะตอนนี้รัฐบาลทหารมีอำนาจเป็นระบบแบบเบ็ดเสร็จแล้ว เหลือแค่ใช้ธรรมเป็นอำนาจ กระทำให้สัมฤทธิ์ผลอย่างชัดแจ้งเท่านั้น โดยยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศไทยมีอยู่ที่ประการ ได้แก่ 1) การเสริมสร้างหลักการใช้งบประมาณที่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ และปรัชญากฎหมาย โอกาสและสภาวะแวดล้อม ให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน 2) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วน 3) การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของภาครัฐ และ 4) การสร้างความต่อเนื่องในการบริหารรัฐกิจ “ประชาธิปไตยเพื่อราษฎร และ เพื่อรัฐ” ผู้จัดการออนไลน์, 22 กันยายน 2558)

โดยจากที่มาและแนวคิดของนโยบายประชารัฐแสดงเป็นแผนภาพได้ตามภาพที่ 2.11-

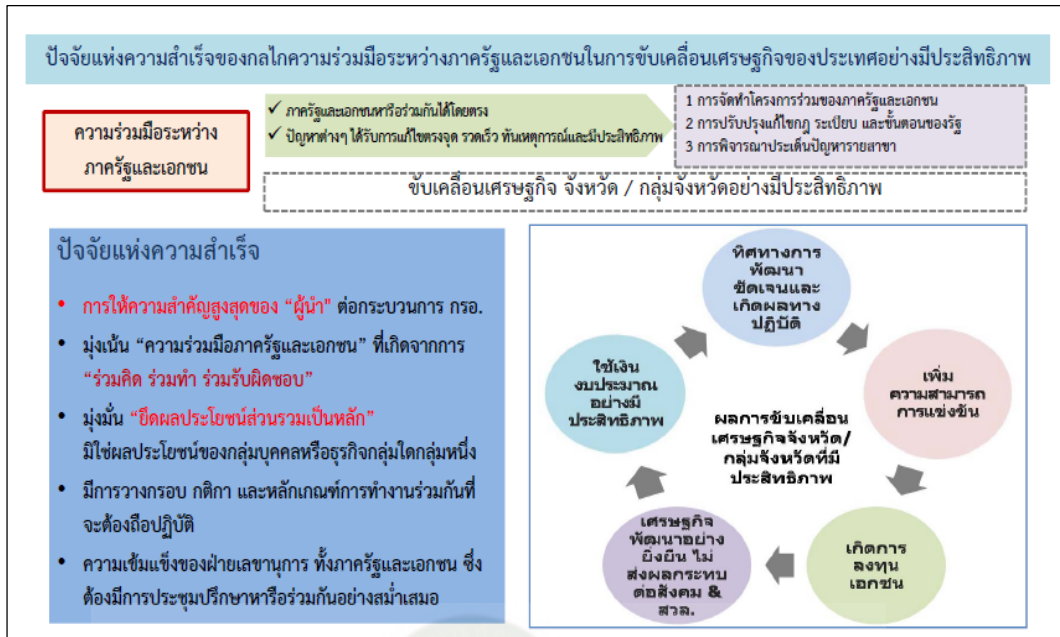
2.13 ดังนี้

ภาพที่ 2.11 กลไกการขับเคลื่อน กรอ.

ภาพที่ 2.12 กลไกการขับเคลื่อนมาตรการส่งเสริมประชาชนที่มีรายได้น้อย

ภาพที่ 2.13 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาครัฐ

การบริหารงานภาครัฐ (Public Administration) นั้นมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนาน นับตั้งแต่ยุคอียิปต์โบราณที่มีระบบการบริหารในการสร้างระบบชลประทานเพื่อแก้ปัญหาหน้าท่วมประจำปีจากแม่น้ำไนล์ ในสมัยราชวงศ์ Hun Dynasty ประเทศจีนได้มีการใช้แนวคิดของลัทธิขงจื้อในการคัดเลือกเจ้าหน้าที่รัฐโดยระบบคุณธรรมและความสามารถ ไม่ใช่โดยชาติกำเนิด โดยมีเป้าหมายเพื่อความสุขของประชาชน ในส่วนของยุโรปมีหลายอาณาจักร เช่น กรีซ จักรวรรดิโรมันและสเปน ที่ใช้หลักการบริหารด้วยกฎเกณฑ์ด้วยกระบวนการที่กำหนดและควบคุมจากส่วนกลางและการพัฒนาของ รัฐสมัยใหม่ในยุคกลางเป็นการพัฒนาที่ยืด โครงสร้างในระบบราชการเช่นกันถึงแม้ว่าจะมีตัวแบบการบริหารงานภาครัฐบางชนิดเกิดขึ้นก่อนหน้านี้นี้ดังที่ได้กล่าวถึงข้างต้นแต่การบริหารงานภาครัฐแบบดั้งเดิมที่แท้จริงนั้นเริ่มตั้งแต่กลางศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา (Hughes, 1994, pp. 24-25) โดยระบบของการบริหารงานภาครัฐในยุคแรกนั้นจะเป็นลักษณะส่วนตัวบนพื้นฐานของความจงรักภักดีเฉพาะบุคคล เช่นต่อกษัตริย์หรือขุนนางแทนที่จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายและความจงรักภักดีต่อองค์กรและต่อรัฐดังเช่นในเวลาต่อมา การทำงานในภาครัฐไม่ได้เป็นอาชีพถาวรที่ทำงานแบบเต็มเวลา แต่เป็นเพียงกิจกรรมทางธุรกิจของบุคคลหนึ่งเท่านั้น โดยแนวปฏิบัติทั่วไปก็คือ ผู้ที่จะทำงานต้องสมัครทำงานกับญาติหรือตระกูลที่คุ้นเคยกันเพื่อขอความช่วยเหลือ โดยไม่จำเป็นว่าผู้สมัคร

จะต้องมีความสามารถในทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งระบบการบริหารงานดังกล่าวมักจะเรียกกันโดยทั่วไปว่าระบบอุปถัมภ์ (Patronage หรือ Nepotism) (Hughes, 1994, p. 25)

ประเทศไทย เมื่อครั้งที่ได้เชื่อมต่อเศรษฐกิจของไทยเข้ากับเศรษฐกิจโลกในการเปิดเสรีทางการเงินด้วย Bangkok International Banking Facilities (BIBF) ในเวลาไม่นาน ธุรกิจอุตสาหกรรมของไทยก็ล้มละลายต้องขายกิจการกันระเนระนาด ปัญหาสังคมต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมามากมาย ถึงขนาดที่ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายจนกระทั่งลุกขึ้นมาเรียกร้องให้มีการปฏิรูป การเมืองโดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ใน พ.ศ. 2540 ความล้มเหลวดังกล่าวทำให้ประเทศต้องปรับตัวขนานใหญ่ เช่น ต้องมีการปฏิรูปการเมืองเพื่อเปลี่ยนวิธีการบริหารประเทศให้เป็นประชาธิปไตยและมีธรรมาภิบาล (Good Governance) มากขึ้น โดยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ต้องมีการปฏิรูปการศึกษา โดยจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี เพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้ทันโลก และต้องมีการฟื้นฟูเศรษฐกิจ จัดระบบสวัสดิการรองรับคนที่ตกงานไปจากธุรกิจอุตสาหกรรมในเมืองจำนวนมาก เช่น การจัดให้มีกองทุนหมู่บ้าน พักหนี้เกษตรกร และหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือโครงการ “30 บาทรักษาได้ทุกโรค” เป็นต้น

การปฏิรูปในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาทำให้หน่วยงานภาครัฐต้องมีการเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านการจัดสวัสดิการให้คนว่างงานจำนวนมาก การฟื้นฟูเศรษฐกิจ ตลอดจนการจัดการศึกษาให้คนทั้งประเทศได้รู้ทันโลก ฯลฯ แต่ในขณะที่เดียวกันรัฐกลับจะต้องมีกำลังคนและงบประมาณที่น้อยลง ทั้งนี้เพราะสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำผนวกกับกระแสเศรษฐกิจเสรี และกระแสประชาธิปไตยที่เน้นให้รัฐต้องจำกัดบทบาท ขนาด และการใช้ทรัพยากรนอกจากนี้ ภายใต้กระแสประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล รัฐบาลก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการต่าง ๆ ได้ตามชอบใจได้เหมือนในสมัยก่อน ๆ การดำเนินโครงการต่าง ๆ เช่น สร้างเขื่อน สร้างโรงไฟฟ้า หรือวางท่อก๊าซ ฯลฯ จะต้องดำเนินการอย่างโปร่งใส ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง (ปีณรส มาลากุล ณ อยุธยา, 2546)

2.4.1 การปรับตัวของระบบบริหารภาครัฐของไทย

ในการปรับเปลี่ยนระบบบริหารภาครัฐของไทยเพื่อรองรับกระแสโลกาภิวัตน์ ในช่วงของรัฐบาลชุด พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เริ่มปรากฏเป็นรูปธรรมเมื่อได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อเดือนตุลาคม 2545 ซึ่งทำให้มีการปรับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการใหม่จาก 14 กระทรวง 1 ทบวง มาเป็น 20 กระทรวง และได้มีการกำหนดให้มี คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) โดยให้มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) เป็นหน่วยงานขับเคลื่อนการปฏิรูประบบราชการ โดยการปฏิรูประบบราชการในยุคนี้จึงเรียกว่า “การพัฒนาระบบราชการ” เครื่องมือที่สำคัญคือ 1) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2550) 2) พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ

บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งออกตามมาตรา 3/1 และมาตรา 71/10(5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 3) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2546 4) โครงการพัฒนาผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action Learning Program) เพื่อพัฒนาผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้บริหารของกระทรวงนำร่องในการบริหารการเปลี่ยนแปลงตามหลักการและแนวทางในการพัฒนาระบบราชการ

2.4.2 จุดมุ่งหมายของการพัฒนาระบบราชการ

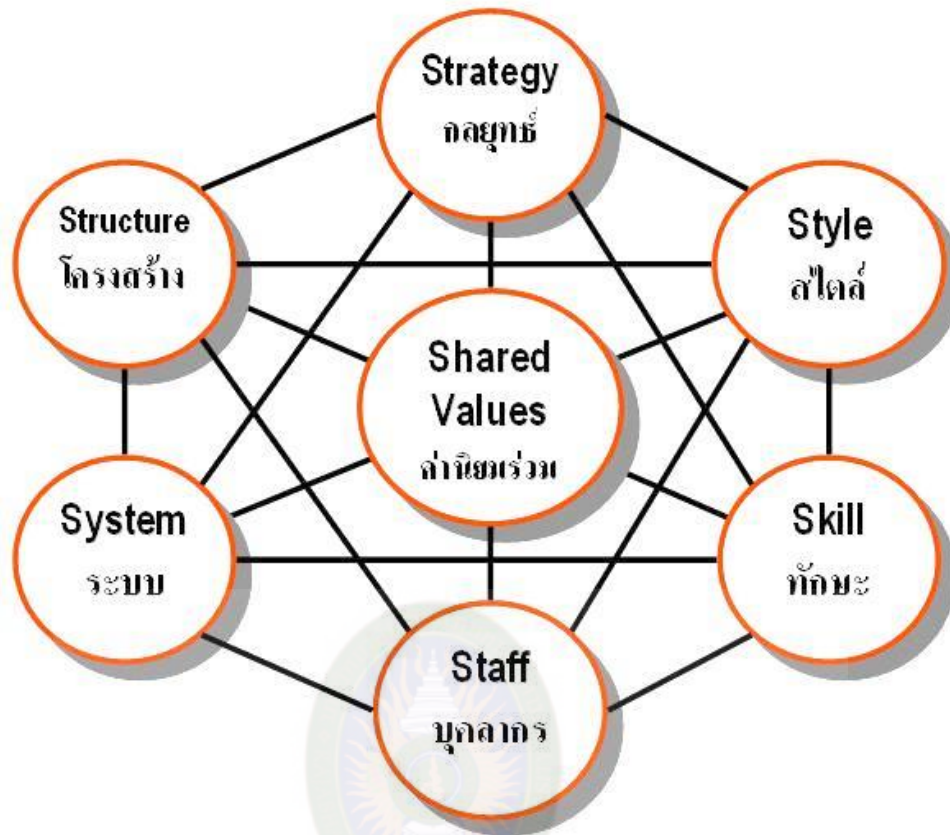
ในด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนาระบบราชการ ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2550) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า

พัฒนาระบบราชการไทยให้มีความเป็นเลิศ สามารถรองรับกับการพัฒนาประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และประโยชน์สุขของประชาชนซึ่งจากวิสัยทัศน์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนระบบราชการให้สามารถปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมใน “ยุคโลกาภิวัตน์” และ “การทำให้ระบบราชการไทยมีความเป็นเลิศ” ก็สะท้อนถึงความพยายามที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ขององค์กรที่จะพัฒนาการบริหารงานด้านต่าง ๆ จนกระทั่งมีความเป็นเลิศสิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนในการพัฒนาระบบราชการในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2550) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 7 ประการคือ 1) การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงาน 2) การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน 3) การรื้อปรับระบบการเงินและการงบประมาณ 4) การสร้างระบบบริหารงานบุคคลและค่าตอบแทนใหม่ 5) การปรับเปลี่ยนกระบวนการ วัฒนธรรม และค่านิยม 6) การเสริมสร้างระบบราชการให้ทันสมัย 7) การเปิดระบบราชการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

ซึ่งการปรับเปลี่ยนในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ หากพิจารณาโดยอาศัยกรอบแนวคิด McKinsey's 7 S ก็คือการปรับตัวแปรสำคัญในการบริหารองค์กรทั้ง 7 ประการให้สนับสนุนและสอดคล้องกันนั่นเอง กล่าวคือ (Thomas and Robert, 2004) ยุทธศาสตร์ที่ 1 “การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงาน” ก็คือ การปรับเปลี่ยน ยุทธศาสตร์ (Strategy) ในการดำเนินงานให้เหมาะสมกับภาวะที่ต้องมีงานมากขึ้น แต่มีเงินและคนน้อยลง ซึ่ง กระบวนการวิธีการทำงานตามยุทธศาสตร์ เดิมย่อมใช้ไปได้ก็ไม่นาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 “การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน” ก็คือ การปรับเปลี่ยน โครงสร้าง (Structure) หรือวิธีการ “จัดทัพ” เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ใหม่ ซึ่งในการพัฒนาระบบราชการก็มุ่งเน้นการจัดโครงสร้างโดยเชื่อมโยง “หน้าที่” (Function Departmentalization) คือ กระทรวง ทบวง กรม กับ “พื้นที่” (Regional Departmentalization) ซึ่งหมายถึงจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในลักษณะเมตริกซ์ (Matrix) โดยให้ยึดจุดเน้นตามนโยบายของ

รัฐบาล ที่เรียกว่า “Agenda” เข้าไปด้วยอีกมิติหนึ่ง ยุทธศาสตร์ที่ 3 “การรื้อปรับระบบการเงินและการงบประมาณ” นั้นเป็นการนำเอาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance-based Budgeting System) มาใช้โดยการกำหนดให้มีการทำคำรับรองผลการปฏิบัติราชการที่มีตัวชี้วัดผลงานอย่างชัดเจน และจัดสรรงบประมาณไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และให้ส่วนราชการได้มีอิสระในการบริหารจัดการโดยไม่ติดขัดกับกฎระเบียบต่าง ๆ จนมากเกินไป ซึ่งก็คือการปลดพันธนาการของกฎระเบียบเพื่อให้ส่วนราชการสามารถเลือกวางระบบระเบียบวิธีปฏิบัติได้เอง หรือเป็นการให้อิสระในการจัดระบบงาน (System) นั้นเอง ยุทธศาสตร์ที่ 4 “การสร้างระบบบริหารงานบุคคลและค่าตอบแทนใหม่” ก็คือการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคล เพื่อให้สามารถจัดการทรัพยากรบุคคล (Staff) ให้มีขีดสมรรถนะ และทักษะความสามารถ (Skill) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์โครงสร้างและระบบงานใหม่นั้นเอง ยุทธศาสตร์ที่ 5 “การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยม” เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จของการพัฒนาระบบราชการ ซึ่งหากพิจารณาจากกรอบแนวคิด 7 S ก็คือ การปรับค่านิยมร่วม (Shared Values) ของระบบราชการนั่นเอง ยุทธศาสตร์ที่ 6 “การเสริมสร้างระบบราชการให้ทันสมัย” โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพและความทันสมัย และยุทธศาสตร์ที่ 7 “การเปิดระบบราชการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม” ก็เป็นการปรับเปลี่ยนแบบแผนพฤติกรรม (Style) ในการปฏิบัติราชการนั่นเอง

กล่าวโดยสรุปก็คือ การพัฒนาระบบราชการตาม แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2550) ก็คือการปรับเปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของระบบราชการไทยตามตัวแปรต่าง ๆ ในกรอบแนวคิด McKinsey’s 7 S นั้นเอง

ภาพที่ 2.14 กรอบแนวคิด McKinsey's 7 S. ปรับปรุงจาก แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2550), โดย คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, (2546), กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.

2.4.3 เครื่องมือทางการบริหารที่นำมาใช้ในการพัฒนาระบบราชการ

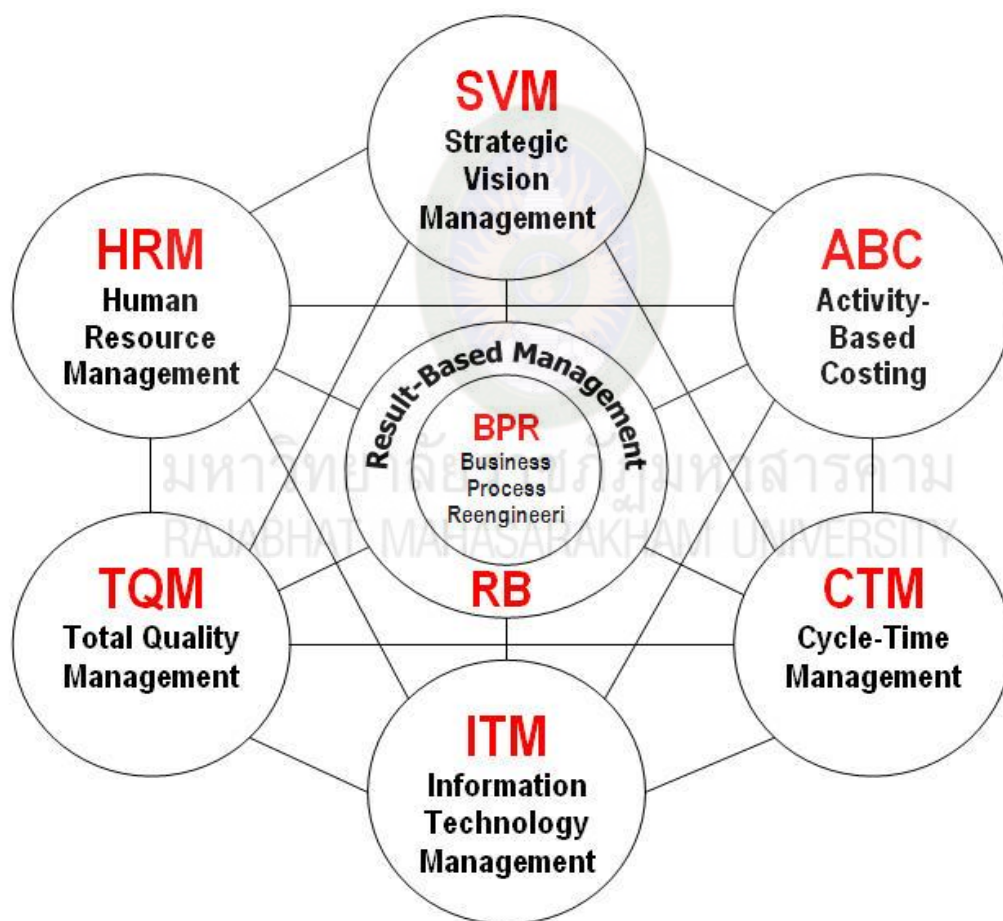
นอกจากการปรับเปลี่ยนตัวแปรทางการบริหารทั้ง 7 ประการตาม McKinsey's 7 S แล้ว การพัฒนาระบบราชการในครั้งนี้ ยังเป็นการนำเครื่องมือทางการบริหารสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับระบบบริหารราชการอีกเป็นจำนวนมาก โดยเครื่องมือส่วนใหญ่ที่นำมาใช้จะมีกำหนดไว้ใน พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งเครื่องมือต่าง ๆ ได้แก่

- 1) การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Vision Management) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้บริหารได้ศึกษา ทบทวนสถานการณ์ภายนอกและภายในองค์กร เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานขององค์กรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ “งานมาก แต่มีเงินและคนน้อย” ซึ่งเครื่องมือชิ้นนี้ปรากฏใน พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เช่น ใน มาตรา 33 ที่ให้ ให้ส่วนราชการจัดให้มีการทบทวนภารกิจของตนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่โดยคำนึงถึงแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายของ คณะรัฐมนตรี กำลังเงินงบประมาณของประเทศ ความคุ้มค่าของภารกิจ

และสถานการณ์อื่นประกอบกัน และ ในมาตรา 16 ที่ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา 13 เป็นต้น (Dignam, 1990) 2) การจัดการโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result-Based Management) ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนการบริหารราชการให้มามุ่งเน้นที่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจ โดยให้มีการกำหนดตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ (Key Performance Indicators) และเป้าหมาย และให้จัดสรรงบประมาณตามเป้าหมายนั้น โดยให้อิสระแก่ส่วนราชการในการเลือกวิธีการปฏิบัติ แต่จะต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งระบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นปรากฏใน พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ในมาตรา 9 คือ ในการบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการ โดยให้มีรายละเอียดของ ขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่จะต้องใช้ เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ และ ส่วนราชการ ต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการ ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด 3) การจัดการต้นทุนฐานกิจกรรม (Activity-Based Costing) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารต้นทุนค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ และในการกำหนดค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิต เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำค่าของงบประมาณในระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน โดยการจัดการต้นทุนฐานกิจกรรม ปรากฏในพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ในมาตรา 21 ที่ให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีต้นทุนในงานบริการสาธารณะแต่ละประเภทขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด และให้คำนวณรายจ่ายต่อหน่วยของงานบริการสาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบ และรายงานให้สำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และ ก.พ.ร. ทราบ นอกจากนี้ การคำนวณค่าใช้จ่ายต่อหน่วยยังเป็นการส่งเสริมให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพ ซึ่งในมาตรเดียวกันได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่รายจ่ายต่อหน่วยของงานใดสูงกว่ารายจ่ายต่อหน่วยของส่วนราชการอื่น ให้ส่วนราชการนั้นจัดทำแผนการลดรายจ่ายต่อหน่วยของงานบริการสาธารณะดังกล่าวเสนอสำนัก งบประมาณ กรมบัญชีกลาง และ ก.พ.ร. ทราบ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการบริหารงานในยามที่ “งานมาก แต่มีเงินและคนน้อย”(R. Kaplan, 1988, p. 61-66) 4) การรีออกแบบงาน (Business Process Reengineering)ซึ่งหมายถึงการรีออกแบบงานขั้นตอนเดิมออก แล้วออกแบบกระบวนการขั้นตอนใหม่โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพ ลดระยะเวลา และต้นทุนอย่างเห็นผลได้ชัด ซึ่งในพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวได้กำหนดไว้ในหลายมาตรา เช่น มาตรา 27 ให้ส่วนราชการจัดให้มีการกระจายอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ ให้แก่ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยตรง เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ มาตรา 29

ให้ส่วนราชการแต่ละแห่งจัดทำแผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการ และในมาตรา 30 ให้เป็นหน้าที่ของปลัดกระทรวงที่จะต้องจัดให้ส่วนราชการที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการประชาชนร่วมกันจัดตั้งศูนย์บริการร่วม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้สามารถติดต่อเจ้าหน้าที่ ณ ศูนย์บริการร่วมเพียงแห่งเดียว (Michael Hammer and James Champy, 1993) 5) การบริหารวงรอบเวลา (Cycle-Time Management) ซึ่งเป็นการจัดการกับระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้สามารถควบคุมระยะเวลาแล้วเสร็จ หรือในการดำเนินงานขั้นตอนต่าง ๆ อย่างรวดเร็วทันกาล ซึ่งปรากฏในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เช่นใน มาตรา 37 ที่ให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานและประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป หาก ก.พ.ร. พิจารณาเห็นว่างานนั้นสามารถกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จให้เร็วกว่าเดิมได้ ก.พ.ร. จะกำหนดเวลาแล้วเสร็จให้ส่วนราชการนั้นต้องปฏิบัติก็ได้ และให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องตรวจสอบให้ข้าราชการปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งจากมาตรการดังกล่าวจะเห็นว่าส่วนราชการต่าง ๆ จะต้องหันมาพิจารณาปรับปรุงวงรอบระยะเวลาในการปฏิบัติงานของตนเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น 6) การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ (Total Quality Management) ซึ่งเป็นการจัดให้มีการบริหารคุณภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงานในทุก ๆ ส่วนขององค์การเพื่อให้สามารถสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าทั้งภายนอกและภายในองค์การให้ได้มากที่สุด ซึ่งหมายถึงจะต้องมีการรับฟังความต้องการ และสำรวจความพึงพอใจของลูกค้าผู้ใช้บริการอยู่เสมอ ซึ่งในเรื่องนี้ ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดไว้ เช่น ในมาตรา 45 ให้ส่วนราชการ จัดให้มีคณะผู้ประเมินอิสระดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ความคุ้มค่าในภารกิจ และในมาตรา 42 ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อใช้บังคับกับส่วนราชการอื่น มีหน้าที่ตรวจสอบว่ากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้น เป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความยุ่งยาก ซ้ำซ้อน หรือความล่าช้า ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการอื่นหรือไม่ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็วต่อไป เป็นต้น ซึ่งทั้งสองกรณีสะท้อนให้เห็นว่าส่วนราชการจะต้องมีการทบทวนปรับปรุงการดำเนินงานของตนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการอยู่เสมอ (Brounds, 1994) 7) การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Management) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินงานขององค์การสมัยใหม่ที่ต้องมีกระบวนการที่ทันสมัย มีวงรอบของระยะเวลาการปฏิบัติงานสั้น และมีต้นทุนในกิจกรรมต่าง ๆ ลดลง และต้องการสื่อสารที่รวดเร็ว ทัวถึงและถูกต้องแม่นยำ ซึ่งในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดเรื่องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการ

สื่อสารมาใช้ไว้ในหลายมาตรา เช่น มาตรา 39 ให้ส่วนราชการจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะสามารถติดต่อสอบถามหรือขอข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ หรือใน มาตรา 41 ที่กำหนดให้ ในกรณี ที่ส่วนราชการได้รับคำร้องเรียน เสนอแนะ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการ โดยมีข้อมูล และสาระตามสมควร ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องพิจารณาดำเนินการให้ลุล่วงไป และ ให้แจ้งให้บุคคลนั้นทราบผลการดำเนินการด้วย ทั้งนี้ อาจแจ้งให้ทราบผ่านทางระบบเครือข่าย สารสนเทศของส่วนราชการด้วยก็ได้ จากทั้ง 7 ประการที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการพัฒนาระบบ ราชการได้มีการนำเครื่องมือการบริหารสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในระบบราชการเป็นจำนวนมาก ซึ่ง หากนำเครื่องมือเหล่านี้มาจัดเรียงเป็นแผนภาพก็จะให้เห็นความเชื่อมโยงกันดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.15 เครื่องมือทางการบริหารในการพัฒนาระบบราชการ

2.4.4 การบริหารงานภาครัฐตามแนวคิดธรรมาภิบาล

ปธาน สุวรรณมงคล (2558, น. 28-31) กล่าวว่า ธิรรมาภิบาลมีความสำคัญต่อการ บริหารภาครัฐในหลายมิติ ดังนี้

2.4.4.1 มิติภาครัฐ

ประการแรก ช่วยส่งเสริมให้บุคลากรในภาครัฐมีเป้าหมายอยู่ที่การยึดประโยชน์สุขของประชาชนและประเทศชาติ ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐอย่างจริงจังมากขึ้น โดยมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีความรวดเร็ว และประหยัดทั้งเวลาและงบประมาณมีความคุ้มค่ามากขึ้นซึ่งวัดได้จากความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ

ประการที่สอง ช่วยส่งเสริมให้บุคลากรภาครัฐให้ความสำคัญกับผลสำเร็จหรือผลงานมากกว่าการทำเสร็จ เหมือนเช่นที่ผ่านมาในอดีตการให้ความสำคัญกับผลสำเร็จหรือผลงานทำให้มีความคุ้มค่ามากขึ้น โดยมีการประเมินผลการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น มีตัวชี้วัด (Key Performance Indicator, KPI) ที่ถูกกำหนดไว้ก่อนการปฏิบัติงานซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพึงพอใจของประชาชนนับเป็นตัวประเมินผลที่สำคัญ

ประการที่สาม ช่วยให้ระบบการบริหารภาครัฐมีความโปร่งใสตรวจสอบได้มากขึ้น โดยมีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบของภาครัฐให้รัดกุมและเปิดเผยต่อสาธารณะให้รับรู้กันทั่วไป เช่น การมีกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของภาครัฐ การมีกฎหมายเกี่ยวกับการห้ามฮั้วประมูลงานของภาครัฐ เป็นต้น รวมถึงมีองค์กระโษะในการกำกับ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของภาครัฐ เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น

ประการที่สี่ ช่วยส่งเสริมให้บุคลากรภาครัฐมีความตระหนักถึงความสำนึกรับผิดชอบ (Accountability) ต่อประชาชนและองค์กรมากขึ้น ซึ่งความสำนึกรับผิดชอบมีส่วนทำให้การกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐมีการระมัดระวังการกระทำที่มีผลต่อสาธารณะหรือประชาชนมากขึ้น และหากเกิดข้อผิดพลาดขึ้นก็ต้องพร้อมที่จะรับผลของการกระทำนั้น โดยไม่หลบเลี่ยงหรือโยนความผิดให้บุคคลอื่นหรือนิ่งเฉย

ประการที่ห้า ช่วยทำให้ระบบราชการเป็นระบบเปิดและเปิดโอกาสให้ประชาชน มีช่องทางมีส่วนร่วมในการบริหารภาครัฐอย่างหลากหลายและเป็นรูปธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ระบบบริหารภาครัฐในอดีต มักเป็นระบบที่ปิดโดยประชาชนไม่รู้ข้อมูลข่าวสารในการบริหารงานของภาครัฐมากนักและข้อมูลส่วนใหญ่ถูกพิจารณาว่า ไม่เปิดเผยหรือเป็นความลับ แต่เมื่อมีการนำแนวคิดธรรมาภิบาล มาใช้ทำให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของภาครัฐ และให้สิทธิแก่ประชาชนในการยื่นขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยภาครัฐได้ นอกจากนี้ยังมีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อสาธารณะผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เอกสารหรือเว็บไซต์ของหน่วยงาน เป็นต้น และประชาชนยังมีช่องทางในการร้องเรียนการเสนอความคิดเห็นผ่านช่องทางต่าง ๆ ของรัฐอีกด้วย

ประการที่หก ช่วยส่งเสริมให้บุคลากรภาครัฐยึดกฎหมายเป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่มากกว่าการใช้ดุลพินิจหรือตามอำเภอใจ โดยมีการวางมาตรฐานการปฏิบัติงานในแต่ละภารกิจหรือ แต่ละงานไว้ชัดเจนทำให้การใช้กฎหมายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนอาจลดลงไป

ประการที่เจ็ด ทำให้ระบบบริหารภาครัฐเป็นตัวขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากขึ้นส่งผลให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น โดยมีภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง

ประการที่แปด ทำให้บุคลากรภาครัฐตระหนักถึงความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะเป็นผู้ให้บริการประชาชนมิใช่เจ้านายของประชาชนหรือผู้มีสถานภาพที่เหนือกว่าประชาชน

2.4.4.2 มิติภาคประชาชน

ประการแรก ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาครัฐได้มากขึ้นเนื่องจากระบบราชการได้เปิดกว้างมากขึ้นอันเป็นผลมาจากการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

ประการที่สอง ทำให้ประชาชนมีความตระหนักถึงสิทธิ หน้าที่ของพลเมืองมากขึ้นหลังจากได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐและแหล่งอื่น ๆ มากขึ้น และเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม

ประการที่สาม ทำให้ประชาชนได้รับบริการที่รวดเร็วมากขึ้นอันเป็นผลมาจากการปรับรื้อกฎหมาย กฎระเบียบต่าง (Deregulation) ทำให้มีการลดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการลงไปมาก และภาครัฐได้ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเช่น การจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ตลอดเวลา

ประการที่สี่ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของระบบบริหารภาครัฐโดยเฉพาะประเด็นการคอร์ปชั่น การใช้อำนาจไม่เป็นธรรมเนื่องจากประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักมากขึ้นรวมถึงมีการใช้สิทธิพลเมืองในการเรียกร้อง ร้องเรียน และฟ้องร้องต่อศาลในกรณีที่ถูกละเมิดสิทธิ

2.4.4.3 มิติภาคธุรกิจเอกชน

ประการแรก ทำให้การบริหารกิจการธุรกิจได้รับความสะดวกรวดเร็วมากขึ้นส่งผลให้การแข่งขันเชิงธุรกิจดำเนินไปได้ด้วยดี

ประการที่สอง ทำให้ต้นทุนทางธุรกิจเป็นไปตามต้นทุนที่แท้จริงเนื่องจากภาครัฐมีความโปร่งใสในการดำเนินงานมากขึ้น มีการเรียกรับผลประโยชน์น้อยลง

ประการที่สาม ทำให้ประเทศชาติสามารถแข่งขันทางธุรกิจในเวทีการค้าโลก ได้อย่างไม่เสียเปรียบโดยมีการบริหารภาครัฐเป็นตัวสนับสนุนเอื้ออำนวยเกี่ยวกับภาครัฐกิจเอกชน

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในบางมาตราได้สะท้อนให้เห็นแนวคิดและคุณค่าในเรื่อง ธรรมนูญและรองรับต่อแนวทางในการสร้างรัฐธรรมนูญให้เกิดขึ้นในสังคมไทยมีดังต่อไปนี้ (มนตรี กนกาวี, 2548) 1) หลักนิติธรรม (Rule of Law) หลักนิติธรรมนี้หลักการปกครองโดยกฎหมายนี้มีขึ้นเพื่อความคุ้มครองแก่ประชาชนทั้งในเรื่องสิทธิเสรีภาพในทรัพย์สินการแสดงออกการดำรงชีพเป็นต้นซึ่งถือเป็นหนึ่งในบรรดาสิทธิขั้นพื้นฐานทั้งหมดของปัจเจกบุคคลและโดยหลักการนี้ผู้ปกครองไม่สามารถใช้อำนาจใดๆ อันละเมิดต่อกฎหมายกระทำต่อประชาชนได้ไม่ว่าจะในเชิงการลิดรอนเพิกถอนอำนาจของประชาชนด้วยการจำกัดสิทธิเสรีภาพหรือด้วยวิธีการอื่นใดโดยมักจะถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายสูงสุดของรัฐอาทิในรัฐธรรมนูญของประเทศทั้งนี้หลักการการปกครองภายใต้กฎหมายหรือหลักนิติธรรมนี้ที่ครอบคลุมไปถึงเรื่องการตรากฎหมายให้ทันสมัยและเป็นธรรมรวมทั้งเป็นที่ยอมรับของสังคมและสังคมยินยอมพร้อมใจในการปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่สอดคล้องกับหลักการดังกล่าวอาทิสถานะความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญและการรับโทษทางกฎหมาย 2) หลักคุณธรรม (Virtues) การยึดมั่นในเรื่องความถูกต้องดีงามการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติกับคนในสังคมซึ่งบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญได้สะท้อนถึงคุณค่า (Values) ที่ดีงามของมนุษย์อาทิการคุ้มครองและสร้างหลักประกันสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จริยธรรมและคุณธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองและมาตรการลงโทษผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ขาดจริยธรรมและคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส (Transparency) การปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใสดึงดูดข้อมูลข่าวสารและมีกระบวนการให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและตรวจสอบความถูกต้องได้ซึ่งบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่สอดคล้องกับหลักการดังกล่าวอาทิการสร้างกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจและระบบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร 4) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นต่อการตัดสินใจขององค์กรซึ่งบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญได้คุ้มครองสิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐและการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน 5) หลักความรับผิดชอบ (Accountability) การสำนึกในความรับผิดชอบต่อสาธารณะและเคารพความคิดเห็นที่แตกต่างโดยที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดกรอบขององค์กรรัฐหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญในการทำงานของเพื่อตอบสนองต่อผลประโยชน์ส่วนรวม การสร้างระบบการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง เช่นการกำหนดกรอบของรัฐบุคลากรของรัฐและองค์กรในรัฐธรรมนูญในการทำงานตอบสนองต่อผลประโยชน์สาธารณะเป็นหลักประกันในการทำงานของรัฐที่จะต้องตอบสนองต่อผลประโยชน์ส่วนรวมและการสร้างระบบการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างการสร้างกระบวนการรับฟังความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง 6) หลักความคุ้มค่า

(Effectiveness) การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมในการกำหนดกรอบหน้าที่ของบุคลากรในภาครัฐและการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์การภาครัฐโดยมุ่งเน้นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วยการกำหนดกรอบหน้าที่ของบุคลากรภาครัฐ โดยมุ่งเน้นในการทำหน้าที่ของบุคลากรในภาครัฐและการสร้างเครื่องมือของรัฐ ในการปรับโครงสร้างระบบราชการเพื่อตอบสนองในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานได้กำหนดให้การจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม เป็นไปตามแนวทางที่สร้างกลไกให้รัฐบาลในฐานะผู้กำหนดนโยบายจะได้ปรับปรุงการบริหารภาครัฐให้ตอบสนองหลักความคุ้มค่า

กฎหมายระดับรองฉบับสำคัญฉบับหนึ่งที่ถือว่าเป็นปฐมบทของการวางกรอบแนวคิดและข้อกำหนดอันเกี่ยวกับการจัดการบริหารงานที่ดีของหน่วยงานภาครัฐไทยได้แก่ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ได้ปรากฏหลักการของคำว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไว้ดังนี้ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชนซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลัง ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นส่วนส่งเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศ เพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤตภัยอันตรายที่อาจจะมีมาในอนาคตเพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรมความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมอันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขสอดคล้องกับความเป็นไทยรัฐธรรมนูญและกระแสโลกปัจจุบัน

ในประเทศไทยธรรมาภิบาล (Good Governance) ในความหมายที่เสนอโดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในอีกชื่อหนึ่งเรียกว่าธรรมาภิบาลมีความหมายหลายประการดังต่อไปนี้ (สุจิตรา บุญญรัตน์, 2549, น. 30-33) 1) หมายถึงกระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐภาคสังคมภาคเอกชนและประชาชนโดยทั่วไปในการที่จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมีคุณภาพโปร่งใสและตรวจสอบได้ 2) หมายถึงการที่กลไกของรัฐทั้งทางการเมืองและการบริหารมีความเข้มแข็งแกร่งมีประสิทธิภาพสะอาดโปร่งใสรับผิดชอบหรือ 3) หมายถึงการบริหารหรือการปกครองที่ดีหรือการปกครองหรือการบริหารที่เป็นธรรมโดยจะมียอดประกอบ 3 ประการความโปร่งใส (Transparency) การตรวจสอบได้ (Accountability) และความมีประสิทธิภาพ (Efficiency)

ปรัชญา เวสารัชช์ (2542, น. 45) กล่าวถึง ธรรมาภิบาลในชื่อว่าการบริหารจัดการที่ดีซึ่งหมายถึงกลไกการทำงานของหน่วยงานใดๆ ไม่ว่าจะรัฐบาลระบบราชการหรืออะไรก็ตามที่มีรูปแบบวิธีการบริหารจัดการที่ดีโดยพิจารณาถึงสามเรื่องหลัก ๆ ได้แก่ หลักการที่ดี วิธีการที่ดี และผลลัพธ์ที่ดี มีคุณภาพด้วยคือจะต้องมีประสิทธิภาพมีหลายคำสื่อความหมายที่เป็นไปในทำนองเดียวกันได้แก่

รัฐธรรมนูญพระราชบัญญัติประชารัฐกลไก ประชากรที่ถือกลไกภาคราชการที่ีระบบบริหารจัดการที่ดีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นต้น ประสิทธิผลเป็นธรรมโปร่งใสและมีความรับผิดชอบ

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2545, น. 1-2) ธรรมนูญสากล ในความหมายแบบสากล มีความหมายรวมถึงระบบ โครงสร้าง และกระบวนการต่าง ๆ ที่วางกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจการเมือง และสังคมของประเทศ เพื่อที่ภาคต่าง ๆ ของสังคมจะพัฒนาและอยู่ร่วมกันอย่างสงบสันติสุข ซึ่งจะเห็นได้ว่า ธรรมนูญสากลเน้นกฎเกณฑ์ (Norm) ที่วางระบบ โครงสร้าง กระบวนการ และความสัมพันธ์ของภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคม ในการบริหารจัดการเศรษฐกิจการเมือง และสังคมของรัฐซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance)

ลัดดา ผลวัฒนะ (2557, น. 17) ได้สรุปว่า ธรรมนูญสากล หมายถึง หลักในการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางในการจัดระเบียบให้ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ได้รับรู้ถึงความยุติธรรมรักษากฎหมายสิทธิประโยชน์ของส่วนรวม ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ก่อให้เกิดพลังความร่วมมือ รับผิดชอบในการพัฒนาสังคม และชาติบ้านเมืองมากยิ่งขึ้น

ไสว บุญมา (2559) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า “ธรรมนูญสากล” เป็นศัพท์ใหม่ซึ่งแปลมาจาก Good Governance คำนี้มีความหมายกว้างๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรทั้งหลายให้มีประสิทธิภาพ ธนาคารโลกเป็นสถาบันแรกที่นำคำนี้มาใช้อย่างกว้างขวางกับกระบวนการพัฒนา โดยทั่วไปเข้าใจกันว่าธนาคารโลกต้องการหลีกเลี่ยงการใช้คำว่า Corruption โดยตรงกับประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้เพราะการใช้คำนั้นจะทำให้เกิดการเผชิญหน้ากันกับข้าราชการและนักการเมืองของประเทศต่าง ๆ ดังเป็นที่ทราบกันดี คนเหล่านั้นมักมีความฉ้อฉลสูง (Corruption ในที่นี้มีความหมายครอบคลุมซึ่งอาจใช้ในนัยของ “ความฉ้อฉล” “ความไม่โปร่งใส” “การฉ้อราษฎร์บังหลวง” หรือ “ความคดโกง” ก็ได้)

สรุปได้ว่า จากแนวคิดของนักวิชาการและผู้ปฏิบัติพบว่า ธรรมนูญสากลเป็นหลักการและแนวคิดที่สะท้อนถึงการบริหารจัดการยุคใหม่เป็นแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดีอย่างต่อเนื่อง และนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นพื้นฐานการพัฒนาทั้งการดำเนินชีวิตในสายกลาง การยึดถือหลักความพอเพียง การนำความรู้ต่าง ๆ มาใช้อย่างรอบคอบและการเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติให้เกิดมโนสำนึกในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตพร้อมทั้งนำหลักบริหารจัดการที่ดีมากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาองค์กร สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานได้ อีกทั้งยังเป็นกลไกในการควบคุมติดตามและตรวจสอบโดยมีประชาชนหรือองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมจัดระบบที่สนับสนุนให้มีกรปฏิบัติตนตามสำนึกที่ดี ไม่ว่าจะ เป็นไปเรื่องของการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพไม่สิ้นเปลือง การติดตามการทุจริต ความโปร่งใสโดยคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ และ

ป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร ทั้งนี้เพื่อสามารถใช้เป็นภูมิคุ้มกันของภาคเศรษฐกิจและสังคม พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศให้เป็นปัจจุบันเสมอ

2.4.5 การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่

การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ประกอบด้วยสาระสำคัญ 6 ประการดังต่อไปนี้

2.4.5.1 การพัฒนาระบบราชการประเทศไทยภายใต้ระบบการเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาระบบราชการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งนี้ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาพื้นฐานและจุดอ่อนของระบบราชการที่สั่งสมกันมาเป็นเวลานาน และการเร่งพัฒนาขีดสมรรถนะและเสริมสร้างความเข้มแข็ง อันจะช่วยทำให้ระบบราชการสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ ร่วมกับผู้บริหารราชการแผ่นดินฝ่ายการเมืองเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวผ่านออกจากภาวะวิกฤตและแก้ไขปัญหาบ้านเมืองให้ลุ่ลวงไปด้วยดี รวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก และยกระดับประเทศไทยเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในวงนานาชาติในการสร้างความเป็นเลิศในระบบราชการไทยให้ยอมรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น จำเป็นที่จะต้องยึดหลักการสำคัญ คือ การบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังความปรารถนาในมาตรา 3/1 ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 (คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2546, น. 6)

2.4.5.2 การเปลี่ยนแปลงกระบวนการและวิธีการทำงานระบบราชการไทยที่ผ่านมายังคงมุ่งเน้นที่ปัจจัยนำเข้าและรายละเอียด โดยให้ความสำคัญกับระเบียบการปฏิบัติมากกว่ายุทธศาสตร์และการบรรลุผล ไม่ได้ตอบสนองความต้องการพยายามสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนเป็นหลัก ขาดระบบราชการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างจริงจัง ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงานเสียใหม่ โดยให้ยึดวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตอบสนองความต้องการของประชาชนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย สามารถตรวจสอบผลงานได้ (คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2546, น. 11)

1) วางแผนเงื่อนไขให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำระบบการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง โดยให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล โดยให้มีการกำหนดตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและสามารถวัดผลได้ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับองค์กร (Organization Scorecard) ลงไปจนถึงระดับตัวบุคคล (Individual Scorecard) รวมถึงให้แต่ละส่วนราชการจัดให้มีการรายงานผลสัมฤทธิ์รายปี เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ 2) การกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพ

และยกระดับคุณภาพมาตรฐานในการให้บริการและการพัฒนาองค์กร โดยให้การวางแผนการลดต้นทุนค่าใช้จ่าย การเพิ่มผลผลิต รวมถึงการปรับปรุงระเบียบ ขั้นตอนและแนวทางในการให้บริการประชาชน แบบฟอร์ม และวิธีการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเรียบง่าย รวดเร็ว และเสริมสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการ 3) ปรับเปลี่ยนระบบการควบคุมภายในของส่วนราชการให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะการควบคุมก่อนการดำเนินงาน เช่น การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายหลังการดำเนินงาน เช่น การตรวจสอบความคุ้มค่าของเงิน (Value-for-Money Audit) เป็นต้น 4) ปรับปรุงระบบการประเมินผลการดำเนินงาน โดยจัดมีการเจรจาและทำข้อตกลงว่าด้วยผลงานประจำปี ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนดำเนินงานรายปีกับหัวหน้าส่วนราชการไว้เป็นการล่วงหน้า รวมทั้งให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามข้อตกลงดังกล่าวทุกสิ้นปี และเป็นเงื่อนไขของการให้เงินรางวัลประจำปีแก่ส่วนราชการ ทำให้มีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงาน/โครงการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอเพื่อนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและจัดลำดับความสำคัญของการจัดสรรทรัพยากรให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ในการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของแผนยุทธศาสตร์และแผนดำเนินงาน การจัดทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน รวมถึงการทบทวนติดตามและประเมินผลนั้น ให้มีกระบวนการปรึกษาหารือ การสำรวจและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และ/หรือการเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรง ในการปรับปรุงขั้นตอนและแนวทางการให้บริการประชาชนนั้น ในแต่ละส่วนราชการเสนอแผนในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบปฏิบัติของทางราชการที่ล้าสมัย ไม่มีความจำเป็น หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการให้บริการของประชาชน โดยเฉพาะการมอบอำนาจของการอนุมัติ อนุญาต และสั่งการต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้น ณ จุดให้บริการเดียวกัน วางกติกาเพื่อให้มีการแข่งขันขึ้น โดยพยายามลดความผูกขาดของหน่วยงานราชการในการเป็นผู้ให้บริการสาธารณะเองลง และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน หรือองค์กรพัฒนาไม่แสวงหากำไรและองค์กรประชาสังคม สามารถคัดค้านและเข้ามาดำเนินการแข่งขันได้ (Contestability) ให้มีการจัดทำแนวทางและคู่มือการบริหารราชการที่ดีเพื่อใช้ประกอบในการชี้แจงทำความเข้าใจเผยแพร่และฝึกอบรม และให้คำปรึกษาแนะนำแก่ส่วนราชการต่าง ๆ รวมถึงการใช้ประโยชน์ในฐานะเป็นเครื่องในการประเมินตนเอง (Self-assessment) ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

2.4.5.3 การสร้างระบบบริหารงานบุคคล และค่าตอบแทนการสร้างระบบบริหารงานบุคคลและค่าตอบแทนของภาครัฐไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นเวลานาน ยังคงอิงอยู่กับหลักการวิเคราะห์ค่าของงานและแบบแผนมาตรฐานกลาง ขาดวิธีการที่เหมาะสมในการผลักดันเจ้าหน้าที่ที่มีขีดความสามารถ ทักษะคิด และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สมควรมีการทบทวนและออกแบบใหม่ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสากลมีความหลากหลายในรูปแบบการจ้างงาน ยึดหลักการจ่ายค่าตอบแทนตาม

ผลงานและสามารถรองรับกับการแข่งขันในตลาดแรงงานภายในประเทศได้ เพิ่มผลิตภาพและพัฒนาขีดความสามารถของข้าราชการที่มีอยู่ ปรับปรุงระบบการประเมินผลบุคคลให้สามารถปลดบุคคลที่ไม่มีสมรรถภาพออกจากราชการและเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีความสามารถสูงจากภายนอกสามารถเข้าสู่ระบบราชการในระดับต่าง ๆ ได้โดยง่าย (คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2546, น. 19) ดังต่อไปนี้

- 1) เร่งสรรหาบุคลากรผู้มีความสามารถสูงหรือระดับหัวกระทิ เข้าสู่ระบบราชการไทยโดยมุ่งเน้นให้ผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของการพัฒนาระบบราชการ ทั้งในระดับผู้บริหารระดับต้น และผู้บริหารระดับอาวุโส โดยอาจคัดเลือกจากข้าราชการที่มีในปัจจุบันและบุคลากรภายนอกทั่วไปที่มีความสามารถและศักยภาพสูงให้เข้าสู่การอบรมในหลักสูตรพิเศษ ซึ่งมีคุณภาพมาตรฐานอยู่ในระดับนานาชาติ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการรัฐวิสาหกิจ (Public Entrepreneurship)
- 2) พิจารณาความเป็นไปได้ของการนำระบบการเลือกสรรระบบเปิดที่เน้นหลักสมรรถนะการบริหารจัดการมาใช้กับผู้บริหารระดับสูงทุกตำแหน่ง
- 3) ทบทวนการปรับเปลี่ยนระบบการจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทน ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ การแข่งขัน การขาดแคลน และการบริหารราชการแนวใหม่ โดยปรับระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐให้มีความยืดหยุ่น หลากหลายและแตกต่างกันมากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ตำแหน่งและความก้าวหน้าในสายอาชีพ เงื่อนไขการจ้างงาน การออกจากราชการ เงินเดือนค่าตอบแทนและสวัสดิการ การวัดและประเมินผลบุคคล เป็นต้น ซึ่งอาจแยกออกได้ในระบบต่าง ๆ เช่น ด้านศักยภาพ/สมรรถภาพ ด้านสายอาชีพ เป็นต้น

ดังนั้นการเพิ่มผลิตภาพของข้าราชการ โดยให้มีการจัดทำเป้าหมายการทำงานขีดความสามารถและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบมากขึ้น รวมถึงการเชื่อมโยงให้เข้ากับการสร้างแรงจูงใจให้แต่ละส่วนราชการจัดทำแผนพัฒนามูลนิธิเชิงยุทธศาสตร์ โดยยึดหลักวิสัยทัศน์ ภารกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์กร และขีดความสามารถที่จำเป็น (Competency-based Approach) ปรับปรุงขีดสมรรถนะของศูนย์พัฒนาและถ่ายโอนบุคลากรทั้งภาครัฐ รวมทั้งจัดให้มีตำแหน่งทดแทนหรือสำรองราชการขึ้นในระบบข้าราชการพลเรือนเพื่อประโยชน์ในการหมุนเวียนโอนย้ายและพัฒนาข้าราชการพัฒนาไกลและกระบวนการในการรักษาและปกป้องระบบคุณธรรมในวงราชการ รวมถึงการปรับปรุงระบบวินัย อุทธรณ์ และร้องทุกข์ให้มีความเหมาะสม

2.4.5.4 การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน วัฒนธรรม และค่านิยมการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน วัฒนธรรม และค่านิยมของข้าราชการให้เอื้อต่อการพัฒนาระบบราชการไม่สามารถทำได้โดยวิธีการใช้อำนาจสั่งการ การถ่ายทอดความรู้ในลักษณะให้การศึกษา ฝึกอบรม หรือการรณรงค์ แต่เพียงอย่างเดียว จำเป็นต้องบริหารให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะของการสร้างการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนด้วยตนเอง ด้วยความเต็มใจ การเรียนรู้เป็นเรื่องของผู้เรียนโดยแท้ (คณะกรรมการ

พัฒนาระบบราชการ, 2546, น. 21) ดังนี้ 1) สร้างรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองของกลุ่มเป้าหมาย (Empowerment) ที่เป็นผู้บริหารระดับสูงในลักษณะของการเรียนรู้จากประสบการณ์ปฏิบัติจริง (Action Learning) ด้วยวิธีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การสร้างความรู้สึกร่วมกันต่อพันธกิจที่จะนำไปสู่ระบบอนาคตที่พึงปรารถนา ร่วมกัน การเรียนรู้การทำงานเป็นทีม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้วิธีคิดอย่างเป็นระบบ 2) เสนอแนะการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสนับสนุนทางด้านทรัพยากรของรัฐ การผลักดันในเชิงกฎระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งการเชื่อมโยงกับเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ อาทิ 2.1) เป็นการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยอาจครอบคลุมเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง ซึ่งได้รับมอบหมายภารกิจเป็นผู้นำกลุ่มภารกิจกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันจากประสบการณ์จริง เช่น การร่วมกันวางแผนแปลงยุทธศาสตร์สำคัญๆ ของรัฐบาลออกสู่ภาคปฏิบัติด้วยกัน 2.2) การฝึกอบรม จัดหา วิทยากร กระบวนการเพื่อทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนรู้ 2.3) การพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ อาทิ ชุดวิชาต่าง ๆ การวางแผนการเรียนรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ 2.4) การวางแผนเชื่อมโยงกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน ที่มีศักยภาพในการดำเนินงานด้านการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ 2.5) การวิจัยและพัฒนา เน้นการบริหารความรู้ การสร้างองค์ความรู้ ผ่านการปฏิบัติ การวิจัย การทดสอบ และการสะท้อนผล 2.6) การรวบรวมองค์ความรู้ในการจัดการการเปลี่ยนแปลงจากส่วนต่าง ๆ ของโลกการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ และนำไปประยุกต์ใช้ 2.7) การวิเคราะห์กรณีศึกษาที่สำเร็จและล้มเหลวต่าง ๆ 2.8) การติดตามผลการดำเนินงาน การศึกษาผลกระทบของการสร้างกระบวนการเรียนรู้ 3) ให้แต่ละส่วนราชการจัดทำคำแถลงค่านิยมสร้างสรรค์ (Value Statement) ประกาศมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อลดปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมถึงการรณรงค์และการวัดผลยกระดับของการยอมรับและปฏิบัติตามค่านิยม มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมอย่างจริงจัง 4) สร้างการมีส่วนร่วมในการแสวงหากระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยมกระบวนการใหม่ ที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบราชการรวมทั้งระดมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการจัดทำ และดำเนินยุทธศาสตร์ในการส่งเสริม และเผยแพร่กระบวนการทัศน์ใหม่ ที่เป็นวาระแห่งชาติ

2.4.6 การเปิดระบบราชการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกิจการบ้านเมืองโดยตรงมากขึ้น แต่ระบบราชการไทยยังไม่ได้มีการปรับตัวอย่างจริงจัง และคงยึดติดกับลักษณะความเป็นเจ้าขุนมูลนายและการทำงานแบบดั้งเดิมทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องเปิดระบบราชการเข้าสู่กระบวนการความเป็นประชาธิปไตย (Democratization) มากขึ้น โดยการยอมรับและให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วน

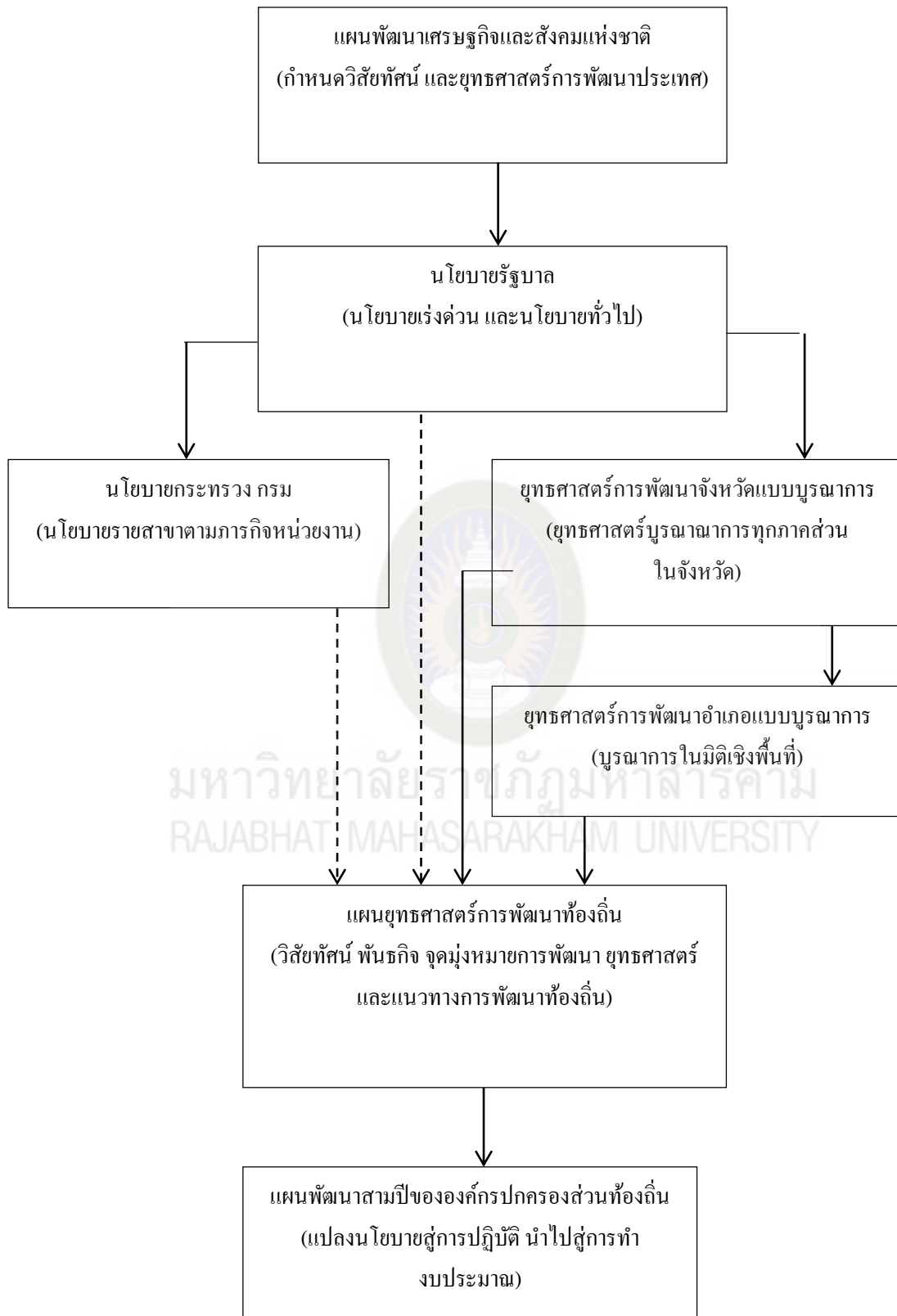
ร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติงานและตรวจสอบผลการดำเนินงาน (คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2546, น. 25) 1) การกำหนดเงื่อนไขและแนวทางเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานราชการได้ตระหนักถึงหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญตามหลักนิติธรรม โดยเฉพาะการให้ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติราชการ แนวทางการดำเนินงาน และการรายงานผลการปฏิบัติงานแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและประชาชนทั่วไป วางหลักเกณฑ์ให้แก่ส่วนราชการจัดให้มีระบบการปรึกษาหารือกับประชาชน การสำรวจความต้องการของประชาชน และ/หรือ การจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างสม่ำเสมอเป็นระยะ ๆ โดยเฉพาะในโครงการหรือการปฏิบัติราชการที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชน และควรมีการสรุปรายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวเพื่อเผยแพร่และเป็นหลักฐานต่อไป 2) การจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาภาคประชาชน (Citizen Advisory Board) โดยเฉพาะในระดับปฏิบัติการ (กรม/จังหวัด/อำเภอ) เพื่อให้ข้อคิดเกี่ยวกับการพัฒนานโยบายของรัฐและระบบการบริหารงาน การให้บริการ การวางแผน/โครงการ และการกำหนดตัวชี้วัด ตลอดจนวางระบบการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน และความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนางานให้บริการสาธารณะสุขบางประเภท หรืองานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น 3) ให้ทุกส่วนราชการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศที่มีความจำเป็นต่อการแสดงภาระรับผิดชอบ ความโปร่งใส และเปิดเผยเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ลงในเว็บไซต์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวได้โดยง่าย กำหนดให้ความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมในการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในระบบราชการเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในการบริหารที่ดีของส่วนราชการ

ทั้งนี้ ได้มีแนวทางในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย เนื่องจากการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมาย กำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและการดำเนิน ตามแผน ความเป็นอิสระนั้นไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังคงอยู่ในการ กำกับดูแล หรือตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลและแผนพัฒนารัฐบาลในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลและแผนพัฒนารัฐบาลในระดับอำเภอซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วยดังภาพดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 2.16 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย หากประเทศใดมีการปกครองท้องถิ่นอย่างมั่นคงแล้ว ย่อมทำให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศนั้นมั่นคงไปด้วย เพราะการปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพื่อประโยชน์โดยรวมของท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นจึงเปรียบเสมือนสถาบันการศึกษาที่ฝึกสอนประชาธิปไตยในทางปฏิบัติให้ประชาชนมีประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจกลไกในการบริหารงานของการปกครองตนเองในระดับพื้นฐาน เพื่อให้พร้อมที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองในระดับชาติ ซึ่งมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนมากกว่าหลายเท่าในโอกาสต่อไป

แนวความคิดในการบริหารงานภาครัฐและสังเคราะห์กรอบแนวทางการบริหารที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยการบริหารงานของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้สำรวจแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (แนวคิดในการบริหารงานเพื่อท้องถิ่น, 2559)

Northouse (2001, pp. 258-264, อ้างถึงใน แนวคิดในการบริหารงานเพื่อท้องถิ่น, 2559) เห็นว่าการบริหารที่ดีนั้น ผู้บริหารต้องทำงานอยู่บนหลักจริยธรรมของผู้นำ (Principles of Ethical Leadership) ซึ่งประกอบด้วย 1) การเคารพผู้อื่น (Respect Others) โดยยอมรับในความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมที่แตกต่างกัน 2) การให้บริการผู้อื่น (Serve Others) โดยให้ในสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ 3) ให้ความเท่าเทียม (Just) ตามความต้องการ ตามสิทธิ ตามความสามารถ ตามการเสียสละ และตามคุณธรรม 4) มีความซื่อสัตย์ (honest) ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น 5) มุ่งสร้างชุมชน (Build Community) โดยมีเป้าหมายที่สังคมหรือชุมชนต้องการร่วมกัน

ประมวล จริยธรรมของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์อเมริกัน (American Society for Public Administration) กำหนดกรอบจริยธรรมของสมาชิกซึ่งเป็นผู้บริหารในองค์การภาครัฐให้รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตวิญญาณในวิชาชีพ (Spirit of Professional) ไว้ 5 ข้อ ได้แก่ (Rosenbloom, Krarchuck, and Rosenbloom, 2002, pp. 583-584, อ้างถึงใน แนวคิดในการบริหารงานเพื่อท้องถิ่น, 2559) 1) ตอบสนองต่อประโยชน์สาธารณะ (Serve the Public Interest) 2) เคารพรัฐธรรมนูญและกฎหมาย (Respect the Constitution and the Law) 3) มีความซื่อสัตย์ (Demonstrate Personal Integrity) 4) ส่งเสริมจริยธรรมในองค์การ (Promote Ethical Organizations) 5) มุ่งสู่ความเป็นเลิศในวิชาชีพ (Strive for Professional Excellence)

Denhardt and Denhardt (2003, pp. 42-43, อ้างถึงใน แนวคิดในการบริหารงานเพื่อท้องถิ่น, 2559) ได้เสนอหลักการบริหารงานภาครัฐในกระแสของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมโดยให้ความสำคัญกับประชาชนผู้รับบริการไว้ว่า 1) การให้บริการแก่ประชาชนไม่ใช่การกำกับดูแล

เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่เพียงแต่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนเท่านั้น แต่ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนด้วย 2) การสำรวจความสนใจและความต้องการของสาธารณชนเพื่อสร้างความสนใจร่วมและรับผิดชอบร่วมกัน 3) การให้คุณค่าแก่ประชาชนในฐานะของการเป็นพลเมืองมากกว่าการเป็นผู้ประกอบการ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐจะยอมรับที่จะเป็นผู้ช่วยเหลือสังคมมากกว่าการเป็นผู้จัดการธุรกิจที่คิดและทำเสมือนเงินงบประมาณเป็นเงินของตนเอง 4) การคิดอย่างมีกลยุทธ์แต่ปฏิบัติอย่างเป็นประชาธิปไตย นโยบายและโครงการต่าง ๆ จะสนองความต้องการของสาธารณชนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากมีการทำงานร่วมกัน 5) การตระหนักว่าการมีสำนึกรับผิดชอบไม่ใช่เรื่องง่าย เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ควรสนใจแค่เรื่องของการทำงานตามนโยบาย และการอยู่รอดของตน แต่ต้องสนใจเรื่องของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ค่านิยมของชุมชน สังคม บรรทัดฐานทางการเมือง มาตรฐานวิชาชีพและประโยชน์สาธารณะ 6) มีการสร้างค่านิยมร่วมด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทาง นโยบาย ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์และค่านิยมร่วมกัน 7) การคำนึงว่าประชาชนเป็นผู้มีคุณค่า ไม่ใช่แค่ผลผลิต หน่วยงานภาครัฐจะประสบความสำเร็จในระยะยาวหากดำเนินการด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและสร้างการเป็นผู้นำร่วมกับประชาชนบนพื้นฐานของการเคารพ ประชาชน

Downs (1968, p. 68, อ้างถึงใน แนวคิดในการบริหารงานเพื่อท้องถิ่น, 2559) เห็นว่า ในทางการบริหาร อุดมการณ์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการติดต่อสื่อสารระหว่าง บุคคลและกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในองค์กรและนอกองค์กร อุดมการณ์นี้ถูกกำหนดขึ้นจากประสบการณ์ ความสำนึก ร่วมกันของคนในองค์กร และการขึ้นของเจ้าหน้าที่ระดับสูง เพื่อให้เป็นเครื่องชี้นำให้การปฏิบัติงานขององค์กรบรรลุเป้าหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้รัฐต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงาน หรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ รัฐบาลจึงได้กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำค่านิยมสร้างสรรค์และจรรยาบรรณให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือปฏิบัติ ซึ่งค่านิยมสร้างสรรค์ 5 ประการ ได้แก่ 1) กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง (Moral Courage) โดยยึดมั่นในความถูกต้องดีงามความชอบธรรม ความเสียสละหลักวิชาและจรรยาวิชาชีพ ไม่โอนอ่อนตามอิทธิพล 2) มีคุณธรรมและความรับผิดชอบ (Integrity) ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ต่อผลงานองค์กร และประชาชน 3) โปร่งใสตรวจสอบได้ (Transparency) ปรับปรุงกลไกและวิธีการทำงานให้มีความชัดเจน โปร่งใส สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ และพร้อมเปิดเผยข้อมูลอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย 4) ไม่เลือกปฏิบัติ (Nondiscrimination) ให้บริการโดยเสมอภาค เป็นธรรม

เน้นความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และถูกต้อง ด้วยความมีน้ำใจเมตตา 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน (Result Orientation) โดยปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล งานแล้วเสร็จตามวัตถุประสงค์ เกิดผลดีต่อหน่วยงานและส่วนรวม โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2546 (2546) ได้กำหนดหลักการบริหารราชการที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีการพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก มีผลใช้บังคับการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยนั้น ประกอบด้วยหลัก 6 ประการ คือ 5.1) หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ให้ทันสมัยและเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับโดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล 5.2) หลักคุณธรรม ได้แก่ การส่งเสริมคนดีคนเก่ง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงามเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่าง แก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต 5.3) หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติปรับปรุงการทำงานให้มีความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้ 5.4) หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ 5.5) หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะ และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา เคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน 5.6) หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม ประหยัด ใช้อย่างคุ้มค่า ดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ (แนวคิดในการบริหารงานเพื่อท้องถิ่น, 2559)

โดยสรุป แนวคิดพื้นฐาน ของระบบการปกครองท้องถิ่น จึงพอสรุปได้ว่า เป็นระบบของการกระจายอำนาจทางการปกครอง ไปสู่ท้องถิ่น เพื่อจัดทำกรบริการสาธารณะ ได้อย่างทั่วถึง ตรงกับความต้องการของราษฎร และเหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เพื่อเป็นกระบวนการให้การเรียนรู้ในระบบประชาธิปไตย แก่ประชาชนในระดับท้องถิ่น และราชการส่วนกลางต้องไม่มี

2.5.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

อุทัย หิรัญโต (2523, น. 4, อ้างถึงใน โกวิท พวงงาม, 2548, น. 29) ให้นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองท้องถิ่นและดำเนินกิจกรรมบางอย่าง โดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน

การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือ บางส่วนทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีต่าง ๆ ตาม ความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมจากรัฐหาได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

Wit (n.d., อ้างถึงใน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2541, น. 30) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่าเป็นการบริหารที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจบริหารร่วมกันและรับผิดชอบทั้งหมด ถ้าอำนาจบริหารมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้วการบริหารท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลในส่วนกลาง โดยให้องค์การอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารราชการส่วนกลางมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในเขตพื้นที่ของตน

Robson (n.d., อ้างถึงใน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2541, น. 30) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่าเป็นการปกครองส่วนหนึ่งของประเทศที่มีอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องไม่มากจนกระทบกระเทือนถึงอำนาจอธิปไตยของรัฐ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Right) แต่มีองค์กรที่จำเป็น (Necessary Organization) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

William นิยามว่า การเมืองการปกครองท้องถิ่นเป็นองค์การที่อาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้ มีอำนาจการปกครองตนเอง รวมไปถึงมีการบริหารงบประมาณการคลังของตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

จิราพร น้ำฟ้า (2556, น. 11) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนใน ท้องถิ่นจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่าง เพื่อแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของ ตนเองหรือที่เรียกว่ารัฐบาลกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองท้องถิ่น โดยมีอำนาจในการกำหนด นโยบายและบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของ ตนเอง ภายใต้ขอบเขตของ กฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ โดยมีองค์กรที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนใน ท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามความมุ่งหมายของท้องถิ่นนั้น ๆ

สรุป การปกครองท้องถิ่น หมายถึงการปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่นในการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตของตน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจบริหารร่วมกัน และเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ลักษณะและความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (2559) กล่าวว่า คุณค่าและความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นไว้ว่า ภายในรัฐสมัยใหม่ การรวมศูนย์อำนาจมีขีดจำกัด เนื่องจากการบริหารปกครองประเทศที่ประกอบไปด้วยประชากรมากมายและพื้นที่อันกว้างไกลโดยรัฐบาลที่ศูนย์กลางแต่เพียงสถาบันเดียวย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือเกิดสภาพของความ “ไม่ประหยัดในเชิงขนาด” (‘Diseconomies of Scale’) จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการถ่ายเทอำนาจในทางการเมืองการปกครองให้อยู่ในมือขององค์กรหรือสถาบันที่อยู่นอกศูนย์กลางออกไป ด้วยเหตุนี้ คุณค่าและความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น มีดังต่อไปนี้ 1) การปกครองท้องถิ่นช่วยสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของชุมชนภายในท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยทางการเมืองการปกครองจำนวนเล็ก ๆ ที่มีมากมายกระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยพื้นที่เหล่านั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะทางกายภาพ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทำให้การบริหารและการปกครองที่มีลักษณะของการรวมศูนย์อำนาจอยู่ที่รัฐบาล เพียงแห่งเดียว ไม่สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชนนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องกระจายระบบงานให้มีลักษณะคล่องตัวและปรับตัวให้ยืดหยุ่น นั่นก็คือ การสร้างหน่วยการปกครองที่เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มาจัดทำบริการและแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น และยังจะเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับหลักความรับผิดชอบตามระบอบ ประชาธิปไตย (Democratic Accountability) 2) การปกครองท้องถิ่นเป็นโรงเรียนประชาธิปไตยในระดับรากหญ้า ระบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการเลือกตั้ง มีระบบพรรคการเมืองระดับ ท้องถิ่น มีการต่อสู้และการแข่งขันในทางการเมือง ตามวิถีทางและตามกติกา ในที่สุดก็จะทำให้ประชาชนเข้าใจถึงระบบการปกครองตนเอง เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่อยู่ภายใต้โครงสร้างทางการเมืองการ บริหาร ไม่ว่าจะฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร และที่สำคัญคือการเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชน และในที่สุดจะทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองได้ และการที่ปกครองท้องถิ่นช่วยสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง ถือได้ว่าเป็นสถาบันฝึกสอนประชาธิปไตยให้ประชาชน 3) สร้างการมีส่วนร่วม (Participation) การมีอยู่ของรัฐบาลในระดับท้องถิ่น หรือในระดับภูมิภาค ย่อมเอื้อต่อประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง ได้มากกว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชุมชนของตน และการเข้ามาบริหารกิจการสาธารณะต่าง ๆ ภายในชุมชนด้วยตัวเอง จะเป็นผลให้ประชาชนเหล่านี้ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในทางการเมืองการ ปกครองตามหลักการปกครองตนเอง และนำไปสู่การเติบโตของ “ความเป็นพลเมือง” ในหมู่ประชาชน 4) สร้างความชอบธรรม (Legitimacy) ความห่างไกลทั้งในทางภูมิศาสตร์และในทางการเมือง ย่อมทำให้การตัดสินใจโดยสถาบันทางการเมืองที่ห่างไกลออกไปจากชุมชนท้องถิ่น อาจจะไม่ได้รับการยอมรับ ในทางตรงกันข้ามหากการตัดสินใจกระทำในระดับชุมชน

ท้องถิ่น มีแนวโน้มที่จะได้รับการยอมรับและเป็นการสมเหตุสมผลมากกว่า ทำให้การตัดสินใจในทางการเมืองการปกครองนั้นมีความชอบธรรม 5) คำธงหลักเสรีภาพ (Liberty) หากอำนาจทางการเมืองการปกครองถูกรวบอยู่ที่ศูนย์กลางมากเกินไป เป็นไปได้ที่เกิดการใช้อำนาจในทางที่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของปัจเจกบุคคล และสร้างความเสียหายให้กับสังคมโดยรวมได้ง่าย ในทางตรงข้าม การกระจายอำนาจจึงเป็นมรรควิธีหนึ่งในการปกป้องเสรีภาพของปัจเจกบุคคล โดยการให้อำนาจมีการกระจายออกนอกไป อันจะนำไปสู่การสร้างโครงสร้างของการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน (Checks and Balances) ระหว่างศูนย์กลางกับพื้นที่นอกศูนย์กลาง

นอกเหนือจากการให้การอธิบายถึงหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจนั้น กระจายอำนาจยังมีจุดอ่อนหรือข้อเสียเช่นเดียวกับการรวมศูนย์อำนาจ มีอยู่ด้วยกัน 4 ประการ ดังนี้ 1) ด้านการเมือง การกระจายอำนาจอาจนำไปสู่ภาวะของความไร้เอกภาพและเสถียรภาพในทางการเมืองได้ เช่น กรณีของรัฐเดี่ยว การกระจายอำนาจที่เกิดขึ้นอาจเป็นแรงผลักดันเคลื่อนไปสู่ความเป็นสหพันธรัฐ ส่วนประเทศที่เป็นสหพันธรัฐ ความเป็นเอกภาพอาจจะน้อยลงไปอีก ในกลุ่มประเทศที่มีความเป็นเอกภาพที่ต่ำอยู่แล้ว ประกอบไปด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มทางศาสนา ที่มีความแตกต่างกันและขัดแย้งกันอยู่แล้ว การกระจายอำนาจอาจทำให้เกิดความไร้เอกภาพในทางการเมืองได้ 2) ด้านการคลัง การกระจายอำนาจที่มากเกินไป อาจนำไปสู่ความไร้เสถียรภาพในทางการคลังของประเทศได้ เนื่องจากเมื่อสัดส่วนทางการคลังในภาคสาธารณะส่วนใหญ่อยู่ในระดับท้องถิ่น เป็นการยากที่รัฐบาลกลางจะกำหนดทิศทางและควบคุมระบบการคลังของประเทศโดยรวมได้ และหากการใช้จ่ายของท้องถิ่นต่าง ๆ ปราศจากวินัยในทางการคลัง เช่น การใช้จ่ายอย่างเกินตัว ขณะที่ความสามารถในการจัดเก็บรายได้มีต่ำ จะสร้างปัญหาและเกิดภาวะความไร้เสถียรภาพต่อระบบการคลังของประเทศเป็นอย่างมาก 3) ด้านความเสมอภาค การกระจายอำนาจยิ่งมาก จะนำไปสู่ความแตกต่างและความไม่เท่าเทียมกันระหว่างพื้นที่หรือท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งในทางเศรษฐกิจ การคลัง คุณภาพชีวิต การบริการสาธารณะ เนื่องจากอำนาจในทางการเมืองและการจัดทำบริการสาธารณะ ตลอดจนทรัพยากรทางการบริหาร ขึ้นอยู่กับศักยภาพของท้องถิ่นแต่ละแห่ง ความแตกต่างและไม่เท่าเทียมกันระหว่างท้องถิ่นจึงเกิดขึ้น 4) ด้านปัญหาการใช้ทรัพยากร เมื่อแต่ละชุมชนมีความเป็นอิสระในกรอบของตน การใช้ทรัพยากรภายในประเทศอาจมีแนวโน้มที่จะเป็นไปอย่างไร้เสถียรภาพ เพราะพื้นที่แต่ละแห่งต่างก็ใช้ทรัพยากรไปตามความต้องการและความจำเป็นของตน ทรัพยากรจึงถูกใช้อย่างกระจายและไร้ทิศทาง

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2544, น. 8) การปกครองท้องถิ่นนับเป็นรากฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Basic Democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียในการบริหารเกิดความรับผิดชอบและห่วงใยต่อ

ประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่คนอยู่อาศัย อันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยในที่สุด การมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation) จึงเป็นลักษณะสำคัญยิ่งของการปกครองท้องถิ่น

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539, น. 6-32) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นว่า จากแนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการ ปกครองของรัฐบาล ในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน ยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) การปกครองท้องถิ่น คือ รากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวพันมีส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบ และหวงแหนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่คนอยู่อาศัยอันจะนำมาซึ่งความ ศรัทธาเลื่อมใสในระบบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด 2) การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนรู้จักท้องถิ่นการปกครองตนเอง (Self Government) หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือ การปกครองตนเองมิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน โดยเป็นการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่นโดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องพึงเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยประชาชนออก เสียงประชามติ (Reference) ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น และมีส่วนรับรู้ถึงปัญหาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตน 3) การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาระยะของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการกระจายอำนาจ เนื่องจากภารกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวาง นับวันจะขยายเพิ่มขึ้น ขณะที่แต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน ประชาชนจึงเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้น มากที่สุด และกิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่น ไม่เกี่ยวกับท้องถิ่นอื่น ๆ และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยส่วนรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวเอง ทั้งนี้การแบ่งเบาระยะดังกล่าวทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ ๆ หรือกิจการใหญ่ ๆ ระดับชาติอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม และมีความคล่องตัวในการดำเนินงานของรัฐบาลจะมีมากขึ้น 4) การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมี ประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาก็ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของ ประชาชนได้เป็นอย่างดีก็คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั่นเอง 5) การปกครองท้องถิ่นจะเป็น

แหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองและการบริหารของประเทศใน อนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่น ย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การเลือกตั้ง การสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็น พื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมือง ของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย

6) การปกครองท้องถิ่น โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเองทั้ง ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

โดยสรุป ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถแบ่งออกเป็นสองด้วย คือ ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหาร กล่าวคือในด้านการเมืองการปกครองนั้นเป็นการปูพื้นฐาน การปกครองระบอบ ประชาธิปไตยและเรียนรู้การปกครองตนเอง ส่วนด้านการบริหารนั้น เป็นการ แบ่งเบาภาระรัฐบาลและประชาชนในท้องถิ่น ได้หาทางสนองแก้ปัญหาด้วยตน เอง ด้วยกลไกการ บริหารต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการจัดการ เป็นต้น

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2544, น. 9) ลักษณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เห็นเด่นชัดซึ่งมี ลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ 1) มีความเป็นอิสระอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลกลางน้อยมาก 2) องค์กรปกครองตนเองของท้องถิ่นเป็นนิติบุคคล โดยเอกเทศ ตั้งขึ้น โดยกฎหมายแยกจากส่วนกลาง มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอนและมีคณะบริหารที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น 3) มีอำนาจอิสระในด้านการคลัง เช่น การจัดเก็บภาษีและรายได้อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และการ จัดทำงบประมาณของตนเอง 4) มีอำนาจอิสระในการวางนโยบายและมีการบริหารงานของตนเอง ไม่ ต้องขอคำสั่งจากราชการบริหารส่วนกลางก่อน

ลิขิต ธีรเวคิน (2533, น. 32) กล่าวว่า ลักษณะองค์กรหรือการบริหารตนเองของท้องถิ่นที่ เห็น ได้อย่างชัดเจนมี 4 ประการ ดังนี้ 1) มีความเป็นอิสระอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลใน ส่วนกลางน้อยมาก พนักงานท้องถิ่นย่อมอยู่ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับของการบริหารงานส่วน บุคคลของท้องถิ่นเอง พร้อมทั้งได้รับ เงินเดือนจากงบประมาณขององค์การบริหารตนเองของท้องถิ่น ด้วย 2) องค์กรบริหารตนเองของท้องถิ่นเป็นนิติบุคคล เป็นเอกเทศ ตั้งขึ้น โดยกฎหมาย แยกจาก ส่วนกลาง มีขอบเขตการบริหารงานที่แน่นอน และมีคณะผู้บริหารที่เลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น นั้น 3) มีอำนาจอิสระในด้านการคลัง เช่น การจัดเก็บบัญชี และการหารายได้อื่น ๆ ตามที่กฎหมาย กำหนด รวมไปถึงการจัดทำงบประมาณเอง 4) มีอำนาจอิสระในการวางนโยบายและมีการบริหารงาน ของตนเอง ไม่ต้องขอคำสั่งจากราชการบริหารส่วนกลางก่อน ถ้าหากองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นมีแต่ เพียงอำนาจหน้าที่ในการเสนอ ข้อเสนอแนะ หรือให้คำปรึกษาโดยไม่มีอำนาจในการปฏิบัติด้วยแล้ว ก็ ไม่ถือว่าเป็นการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี 3 ประการ ดังนี้

- 1) รัฐบาลในส่วนกลางจะควบคุมหน่วยการบริหารท้องถิ่น ด้วยการกำหนดหน้าที่ของหน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยทางกฎหมาย รวมทั้งการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายมอบให้
- 2) รัฐบาลในส่วนกลางจะช่วยเหลือสนับสนุนรายได้ให้แก่หน่วยงานบริหารท้องถิ่น โดยทั่วไปแล้วหน่วยการบริหารท้องถิ่นจะหารายได้ในท้องถิ่นไม่เพียงพอ กับรายจ่ายของท้องถิ่น ดังนั้น รัฐบาลในส่วนกลางจึงจำเป็นต้องช่วยเหลืออุดหนุนด้านงบประมาณและความช่วยเหลือ ทั้งนี้เพื่อให้บังเกิดประโยชน์และสร้างความผาสุกให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- 3) รัฐบาลในส่วนกลางจะแนะนำและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีทักษะที่ถูกต้องและเห็นคุณค่าของการบริหารตนเอง รวมตลอดไปถึงการแนะนำทางปฏิบัติที่จะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่น

โดยสรุป การปกครองท้องถิ่น คือการที่ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจในการดูแลจัดการกิจการสาธารณะที่จำเป็นของท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นนั้นเลือกตั้งผู้บริหารขึ้นมาเอง ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามนโยบายและการกำกับดูแลของรัฐบาลกลางซึ่งท้องถิ่นจะมีอิสระในการกำหนดนโยบายการคลัง การบริหารงานบุคคล และการบริหารกิจการของท้องถิ่น ภายใต้การตรวจสอบของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ

2.5.3 วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

ชวงส์ ฉายะบุตร (2539, น. 15) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นไว้ดังนี้

- 1) ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าในการบริหารประเทศจะต้องอาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัด ภารกิจที่ต้องบริการให้กับชุมชน ต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้น หากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ก็สามารถมีรายได้ มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอ ที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบา นี้เป็นการแบ่งเบาทั้งในด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ
- 2) เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับการบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียว อาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้นจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้
- 3) เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างไปด้วย การจัดตั้งหน่วยปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงมีความจำเป็น โดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาล ที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่ว

ประเทศเป็นอันมาก และแม้จะมีการจัดสรรเงินงบประมาณจากรัฐบาลไปให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบ 4) ฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (2546) ได้ให้ความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น คือ 1) ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าในการบริหารประเทศจะต้องอาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัด ภารกิจที่จะต้องบริการให้กับชุมชนต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ก็สามารถมีรายได้ มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบานี้เป็น การแบ่งเบาทั้งในด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ 2) เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียว อาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้น จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้ 3) เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างไปด้วย การจัดตั้งหน่วยปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงมีความจำเป็น โดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาล ที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่วประเทศเป็นอันมาก และแม้จะมีการจัดสรรเงินงบประมาณจากรัฐบาลไปให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบ 4) เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารอบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะ โดยการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้าไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

สรุป วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร จึงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงตามความต้องการที่แท้จริง และเพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารอบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง

2.5.4 โครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 284 ได้กำหนดโครงสร้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสี่ปี 2) คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นจะเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือน ประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการ ส่วนท้องถิ่น และจะมีผลประโยชน์ขัดกันกับการดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติมิได้ 3) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการ เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติในกรณีที่คณะผู้บริหารท้องถิ่นต้องพ้นจากตำแหน่ง ทั้งคณะ หรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจาก ตำแหน่งและจำเป็นต้องมีการแต่งตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว มิให้นำ บทบัญญัติวรรคสาม และวรรคหก มาใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่มี โครงสร้างการบริหารที่แตกต่าง จากที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้กระทำได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง 4) ให้นำบทบัญญัติมาตรา 265 มาตรา 266 มาตรา 267และ มาตรา 268 มาใช้บังคับ กับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ด้วยโดยอนุโลม

2.5.5 การตรวจสอบของประชาชน

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 285 และ 286 ได้บัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ดังนี้

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเห็นว่าสมาชิก สภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่สมควร ดำรงตำแหน่งต่อไป ให้มีสิทธิลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ จำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ การตรวจสอบรายชื่อ และการลงคะแนนเสียง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อ ร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่น เพื่อให้สภาท้องถิ่น

พิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ได้จำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ รวมทั้งการตรวจสอบรายชื่อ ให้เป็นไป ตามที่กฎหมายบัญญัติ

2.5.6 อำนาจหน้าที่ และสิทธิขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 289 และ 290 ได้บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และสิทธิขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ มีสาระสำคัญดังนี้ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และการฝึกอาชีพ ตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อบรมของรัฐ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติการจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นตามวรรคสอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมตามที่ 3) กฎหมายบัญญัติ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ 3.1) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่ 3.2) การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่มีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนในพื้นที่ของตน 3.3) การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

สรุป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระ มีอำนาจหน้าที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองและมีสิทธิลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิก สภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐาน ระเบียบ กฎหมาย และ โครงสร้าง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยต่างประเทศ

สมพงษ์ ศรีบุญสูง (2555, น. 81-84) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ของผู้นำชุมชนและประชาชนที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การศึกษารุ่นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างผู้นำชุมชนและประชาชนที่มีต่อการเข้าสู่อำนาจและการกำหนดนโยบายสาธารณะของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลสะอาด 2) ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ที่มีต่อการเข้าสู่อำนาจและการกำหนดนโยบายสาธารณะของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นการศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์เชิงลึก ร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 ตัวอย่างประกอบด้วย 2.1) กลุ่มผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยทำการเลือกแบบเจาะจงจากประชากรของกลุ่มผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดจำนวน 4 คนประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 คนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 2 คนเลขานุการฯ จำนวน 1 คน 2.2) กลุ่มผู้นำชุมชนกำหนดขนาดตัวอย่างจากการเลือกแบบเจาะจงโดยมีการกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติเบื้องต้นจำนวน 10 คนประกอบด้วยเจ้าอาวาสจำนวน 1 รูปหัวหน้าสถานีอนามัยจำนวน 1 คนผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมประจำตำบลจำนวน 1 คนผู้อำนวยการโรงเรียนประถมประจำตำบลจำนวน 1 คนประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจำนวน 1 คนประธานกลุ่มแม่บ้านจำนวน 1 คนประธานกลุ่มผู้สูงอายุจำนวน 1 คนผู้นำ กลุ่มเยาวชนจำนวน 2 คนผู้จัดรายการวิทยุชุมชนจำนวน 1 คน 3) กลุ่มประชาชนกำหนดขนาดตัวอย่างโดยทำการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจาก 14 หมู่บ้านจำนวนหมู่บ้านละ 1 คนรวม 14 คนโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและบรรยายเชิงพรรณนาผลการศึกษาพบว่า 3.1) ผู้นำชุมชนมีและประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ในลักษณะเพื่อน, คนสนิท, คนคุ้นเคย, คนช่วยเหลือเกื้อกูลกันและความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์นั้นมีผลต่อการเมืองท้องถิ่นในประเด็นการเข้าสู่อำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นและการกำหนดนโยบายสาธารณะในลักษณะการใช้และ/หรือเป็นหัวคะแนนการโน้มน้าวชักจูงการใช้เงินการให้ข้อเสนอแนะในนโยบายและการช่วยต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งอันพึงมีประโยชน์ต่อท้องถิ่น 3.2) ลักษณะความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเข้าสู่อำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นเพราะมีการใช้ระบบหัวคะแนนในระบบเลือกตั้งมีการใช้เงินซื้อสิทธิขายเสียงและเพิ่มระบบอุปถัมภ์ในระบบเลือกตั้งให้มากขึ้นแต่ไม่เกิดผลกระทบต่อการกำหนดนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นเพราะไม่มีการแทรกแซงจากผู้นำชุมชนในการกำหนดนโยบายผู้บริหารท้องถิ่นสามารถกำหนดนโยบายและดำเนินนโยบายให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของประชาชนโดยไม่มีการเอื้อประโยชน์ให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด

กัญทิลา น้อยเจริญ (2557, น. 306-319) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และศึกษาข้อเสนอแนะปรับปรุงพัฒนาการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น ผู้กู้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในจังหวัด

หนองคาย จำนวน 397 คน ได้มาโดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane ผู้กู้เงินกองทุนหมู่บ้านที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จจากการกู้เงินกองทุน จำนวน 20 คน และคณะอนุกรรมการสนับสนุนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีการของ Likert มี 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 แบบสัมภาษณ์ ตามแบบกำหนดแนวทางไว้ (The Interview Guide) และการระดมความคิดเห็น (Focus Group) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ โดยวิธี Stepwise นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการพรรณนาและอธิบายผลผลการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่าโดยรวมมีความสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย มีความสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) การนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย จำแนกเป็นรายด้าน ผลการศึกษาพบว่า มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง 4) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไป : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย มี 9 ปัจจัย สามารถอธิบายการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 59.0 มีค่า $R^2 = .590$ และมีค่าของ F เท่ากับ 61.837 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ มีปัจจัยที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 5 ปัจจัย คือ การติดตามและประเมินผลนโยบาย วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย การกำหนดภารกิจ และการมอบหมายงาน สมรรถนะขององค์กรและเศรษฐกิจ 5) ข้อเสนอแนะเพื่อการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย 5.1) ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม พบว่า กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจะต้อง กำหนดอัตราดอกเบี้ยให้เท่ากันทุกกองทุนทั่วประเทศและกำหนดไว้ให้ชัดเจน จะต้องมีการพิจารณาปรับเพิ่มจำนวนเงินกู้ให้มีจำนวนมากขึ้นให้เพียงพอต่อความต้องการของสมาชิกผู้กู้เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน 5.2) ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ พบว่า กองทุนหมู่บ้านต้องปรับปรุงรูปแบบการให้บริการให้เป็นระบบเดียวกับธนาคาร และจะต้องมีการพิจารณาการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของกองทุนไว้ในระเบียบให้ชัดเจน มีเจ้าหน้าที่จากรัฐบาลมาเป็นผู้บริหารและจัดการระบบของกองทุน 5.3) ข้อเสนอแนะจากการระดมความคิดเห็น (Focus Group) พบว่า หมู่บ้านหรือชุมชนต้องเป็นผู้กำหนดอนาคตตัวเองในการบริหารจัดการกองทุน จัดให้มีประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่

จะนำมาพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นประจำ ต้องมีระบบการคัดเลือกผู้นำกองทุนที่มีความรู้ความสามารถมีสถานะความเป็นผู้นำสูง

วรชัย บุตรดาบุตร (2556, น. 107-113) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายสาธารณะสู่การปฏิบัติ, น.กรณศึกษาโครงการคืนคนดีสู่สังคมการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำนโยบายสาธารณะสู่การปฏิบัติกรณศึกษาโครงการคืนคนดีสู่สังคมศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะสู่การปฏิบัติกรณศึกษาโครงการคืนคนดีสู่สังคมศึกษาปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายสาธารณะสู่การปฏิบัติกรณศึกษาโครงการคืนคนดีสู่สังคมและแนวทางพัฒนาของโครงการคืนคนดีสู่สังคมที่ดำเนินการโดยสำนักงานกิจการ-ยุติธรรมกระทรวงยุติธรรมการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Study) และการสัมภาษณ์ระดับลึก (In-Depth Interview) โดยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) แบบเจาะจงประกอบด้วยผู้บริหารสำนักงานกิจการยุติธรรมจำนวน 3 คนเจ้าหน้าที่สำนักงานบริหารโครงการคืนคนดีสู่สังคมจำนวน 5 คนเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานจ้างงานโครงการคืนคนดีสู่สังคมจำนวน 5 คนและผู้พันโทที่เข้าร่วมโครงการคืนคนดีสู่สังคมจำนวน 5 คนรวมทั้งสิ้น 18 คนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่อบรรยายหรืออธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาที่ค้นพบด้วยการพรรณนาข้อมูลครอบคลุมสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ผลการการนำนโยบายสาธารณะสู่การปฏิบัติปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จปัญหาอุปสรรคและแนวทางพัฒนาของโครงการคืนคนดีสู่สังคมที่ดำเนินการโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมสรุปได้ดังนี้ 1) ด้านความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์พบว่าปัจจัยความสำเร็จประกอบด้วยความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการความชัดเจนของกลุ่มเป้าหมายความชัดเจนของแผนงานความชัดเจนของขั้นตอนและกิจกรรมในการดำเนินงาน ทั้งนี้มีปัญหาอุปสรรคได้แก่การถ่ายทอดนโยบายหรือแนวทางการปฏิบัติงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจังจำนวนการจ้างงานของกลุ่มเป้าหมายหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาการจ้างงานผู้พันโทระยะเวลาในการรับสมัครหรือคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการกลุ่มเป้าหมายไม่ต้องการเข้าร่วมโครงการฯการติดตามประเมินผลโครงการฯความคลาดเคลื่อนของฐานข้อมูลผู้เข้าร่วมโครงการฯและมีแนวทางพัฒนาประกอบด้วยพัฒนาแนวทางปฏิบัติระหว่างหน่วยงานให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้มีรูปแบบและทิศทางเดียวกันพัฒนาระบบการส่งต่อผู้พันโทไปยังภาคเอกชนพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมแก่ผู้พันโทจัดทำแผนการติดตามประเมินผลภาพรวมของการดำเนินโครงการคืนคนดีสู่สังคมส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยเรื่องผู้พันโทสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านทรัพยากรพบว่าปัจจัยความสำเร็จประกอบด้วยการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงานความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมทั้งนี้ปัญหาอุปสรรคได้แก่ด้านงบประมาณ

และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานส่วนแนวทางพัฒนาประกอบด้วยกำหนดแผนงานเบิกจ่ายงบประมาณที่ชัดเจนสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีองค์ความรู้มากขึ้นการคัดเลือกสรรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน 3) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่าปัจจัยความสำเร็จประกอบด้วยการสื่อสารระหว่างหน่วยงานการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานการประชาสัมพันธ์โครงการและแผนงานการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชนทั้งนี้มีปัญหาอุปสรรคได้แก่ปัญหาการสื่อสารระหว่างหน่วยงานการประชาสัมพันธ์โครงการยังมีค่อนข้างน้อยสื่อมวลชนไม่ให้ความสนใจส่วนแนวทางพัฒนาประกอบด้วยสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างหน่วยงานการประชาสัมพันธ์เชิงรุกจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ให้แก่ผู้พันโทษจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือผู้พันโทษการบูรณาการให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม 4) ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติพบว่าปัจจัยความสำเร็จประกอบด้วยสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติงานการวางแผนและการควบคุมการดำเนินโครงการฯ และการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารทั้งนี้มีปัญหาอุปสรรคได้แก่ปัญหาทางด้านสมรรถนะของสำนักงานกิจการยุติธรรมการมอบหมายงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานงานระหว่างหน่วยงานไม่มีความเป็นเอกภาพความไม่พร้อมของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานไม่มีการปฏิบัติตามนโยบายอย่างจริงจังส่วนแนวทางพัฒนาประกอบด้วยกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างหน่วยงานสร้างแรงกระตุ้นและส่งเสริมการดำเนินโครงการฯ ของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสำนักงานกิจการยุติธรรม 5) ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติพบว่าปัจจัยความสำเร็จประกอบด้วยความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการฯและความมุ่งมั่นต่อการปฏิบัติงานของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติทั้งนี้มีปัญหาอุปสรรคได้แก่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติบางคนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการฯผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีทัศนคติต่อผู้พันโทษในด้านลบผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีภาระงานที่เพิ่มมากขึ้นและการสื่อสารและความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนต่อการดำเนินงานส่วนแนวทางพัฒนาประกอบด้วยสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการฯสร้างมาตรฐานการทำงานสร้างจิตสำนึกให้กับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติสร้างแรงจูงใจให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและสร้างช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 6) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองพบว่าปัจจัยความสำเร็จประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจด้านสังคมด้านการเมืองทั้งนี้มีปัญหาอุปสรรคได้แก่ปัญหาด้านเศรษฐกิจความเชื่อและทัศนคติในแง่ลบต่อผู้พันโทษขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและรัฐบาลไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาผู้พันโทษอย่างแท้จริงส่วนแนวทางพัฒนาประกอบด้วยสร้างภาพลักษณ์และ

ทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มผู้พันโทยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนสร้างความเชื่อมั่นให้รัฐบาลเห็นความสำคัญของโครงการและส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในการช่วยเหลือผู้พันโทย โดยปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจากตัวแบบทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติของเวนมิเตอร์และเวนฮอร์นพบว่า การนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จนั้นมีอยู่หลายประการ เช่น ความชัดเจนของนโยบายความเพียงพอของทรัพยากร กระบวนการในการติดต่อสื่อสาร ขีดสมรรถนะหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบาย การให้ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงานและยังให้ความสำคัญต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมสอดคล้องกับผลการศึกษาด้านความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ด้านทรัพยากรด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองซึ่งพบว่า การนำนโยบายสาธารณะสู่การปฏิบัติกรณีศึกษาโครงการคืนคนดีสู่สังคมจะประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นต้องจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ให้ลุล่วงเสียก่อน

ยุภาพร ยุภาศ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจน วิเคราะห์กรณี : การดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปัจจัยที่นำมาศึกษา คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบด้วย บรรยากาศองค์กรและการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เจตคติต่อโครงการและแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการ ผลการวิจัย พบว่า 1) ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจนกรณีการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า 2) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ พบว่า มีค่าเท่ากับ .59 แสดงว่า ตัวแปรปัจจัยที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจนกรณีการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 59 3) อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจนกรณีการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการสื่อสารเจตคติต่อโครงการและแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการ ซึ่งมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .32 .46 และ .09 ตามลำดับ สำหรับอิทธิพลทางอ้อมต่อนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจนกรณีการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คือตัวแปรบรรยากาศองค์การโดยผ่านเจตคติต่อโครงการและแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .78 และ .80 ตามลำดับ 4) รูปแบบ (Model) ที่เหมาะสมสำหรับนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจนกรณีดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการวิจัยสามารถสร้างเป็นรูปแบบ ชื่อ “EXC – SML” ตัวแบบประกอบไปด้วย อิทธิพลทางตรง 3 ปัจจัย คือ การติดต่อสื่อสาร เจตคติต่อโครงการและแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการ อิทธิพลทางอ้อม 1 ปัจจัยคือบรรยากาศองค์การและปัจจัยที่เป็นผลมาจากการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ WATER Model ที่ประกอบด้วย W – Welfare A – Aim T – Training E – Ethic and R – Relationships

วชิรินทร์ สุทธิชัย (2555, น. 211-218) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายไปปฏิบัติในระดับค่อนข้างมาก 2 ปัจจัย คือ ด้านความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านการติดตามการดำเนินงานความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 7 ปัจจัย คือ ด้านการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ด้านการเผยแพร่ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านทัศนคติของผู้น่านโยบายไปปฏิบัติ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการสนับสนุนจากภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการประสานงานและการติดต่อสื่อสาร และด้านสมรรถนะขององค์การ 2) ปัจจัยภายนอกเหนือการควบคุมที่มีผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายไปปฏิบัติความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก 3 ด้าน คือด้านเทคโนโลยี ด้านความผันผวนทางเศรษฐกิจ และด้านสภาพทางสังคม 3) การน่านโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติระดับความสำเร็จอยู่ในระดับค่อนข้างมาก 4 ด้าน คือด้านเทคโนโลยี ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมด้านผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ด้านการสอน และด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม ตามลำดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการวิจัย 4) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของสายวิชาการและสายผู้สอน คือปัจจัยการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน และปัจจัยสมรรถนะขององค์การ 5) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสายสนับสนุนหรือสายปฏิบัติ คือ ปัจจัยสมรรถนะขององค์การ ปัจจัยภาวะผู้นำ ปัจจัยการสนับสนุนจากภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการติดตามการดำเนินงาน และปัจจัยเทคโนโลยี 6) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏประสบความสำเร็จในการน่านโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ ต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคล ในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามผล รายงานผล และทบทวนอยู่เป็นประจำ นโยบายต้องเกิดจากการมีส่วนร่วม ที่

สำคัญผู้บริหารสูงสุดต้องเข้าใจและสนับสนุนนโยบายอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม ต้องตอบโจทย์ปัญหาของประเทศให้ได้ และจัดทำนโยบายที่เป็นรูปธรรมชัดเจน มีเป้าหมายชัดเจนสู่ทุกระดับต้องเปลี่ยนแปลงนโยบายที่เป็นโครงการที่สามารถหาแหล่งทุนสนับสนุนจากรัฐได้ นโยบายแนวทางที่มีประโยชน์ต้องมีงบประมาณดูแล ควบคุมอย่างต่อเนื่อง วางแผน พัฒนาอย่างต่อเนื่องเต็มรูปแบบ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ เข้าถึงความเจริญก้าวหน้า อยู่ตลอดเวลา ฯลฯ วิสัยทัศน์ ปรัชญา พันธกิจ มีกรอบการดำเนินงานชัดเจน และมีมาตรการสำหรับกำกับควบคุมการทำงาน เลือกคนให้เหมาะกับงาน บูรณาการ การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ มีเครือข่าย

ลือชัย วงษ์ทอง (2555, น. 264-270) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการนำนโยบายแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมประสิทธิภาพของการนำนโยบายแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าไปปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งนโยบายต้องมีการปรับปรุงให้มีความที่ชัดเจนเพราะยังไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติในพื้นที่อำเภอแม่สอดได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยต้องสามารถทำการปรับปรุงยืดหยุ่นให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อประสิทธิภาพของการนำไปปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกับอำเภอแม่สอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษา ด้านปัญหาการนำนโยบายของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าไปปฏิบัตินั้น โดยมีปัญหาหลัก ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ, การตรวจสอบและกวดขันแรงงานชาวพม่าของหน่วยงานขาดงบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอ, การตรวจสอบและกวดขันแรงงานชาวพม่า ที่ไม่มีบัตรประจำตัวสร้างปัญหาให้กับหน่วยงาน, ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องมือ และปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนของนโยบาย และที่เป็นปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ เนื่องจากอำเภอแม่สอด มีโรงงานและธุรกิจอยู่เป็นจำนวนมากที่ใช้แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า โดยมีทั้งที่แรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย และแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าที่หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ในการนำนโยบาย/ ยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติมีหลายหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานต่างทำงาน โดยไม่มีการประสานงาน เช่น การจัดทำลิสต์รวมทุกส่วนราชการ บริเวณจุดตรวจหลักลาดตระเวนปราบปราม และหน่วยงานจังหวัด ฝ่ายปกครองแรงงาน ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน สภากอศุศสาหกรรม และหอการค้าจังหวัด ยังไม่ได้ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

ผลการศึกษา โดยภาพรวมด้านระดับการบรรลุเป้าประสงค์ของนโยบาย/ ยุทธศาสตร์ ในการให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการที่ใช้แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายโดยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการตอบสนองผู้ประกอบการ ในด้านการจัดการแรงงานต่างด้าวให้เป็นระบบ และการลดปัญหาและความเสี่ยงจากการใช้แรงงานต่างด้าว พบว่า การจัดการระบบแรงงานต่างด้าวยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร จึงส่งผลไปถึงการลดปัญหาและความเสี่ยงจากการใช้แรงงานต่างด้าว

ซึ่งทำให้ควบคุม ป้องกัน ปรามปรามได้ไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็นเพราะความไม่เหมาะสมของนโยบายที่กำหนดมาไม่มีความสอดคล้องกับพื้นที่อำเภอแม่สอดแนวทางการปฏิบัติตามนโยบาย/ ยุทธศาสตร์เพื่อการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ให้เกิดผลยิ่งขึ้น และเพื่อความมั่นคงในการแก้ไขอย่างจริงจัง ควรจะมีแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้มีความเหมาะสม โดยให้มีการดำเนินการประสานงานกันในหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย (ฝ่ายปกครองและความมั่นคง) กระทรวงกลาโหม (กองกำลังทหารบกเฉพาะกิจ ฝ่ายรักษาความมั่นคง ควบคุม ป้องกันปราม) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ(ฝ่ายควบคุม ป้องกันปราม, ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง, ตำรวจตระเวนชายแดน และตำรวจภูธร)กระทรวงแรงงาน (จัดหางานแรงงาน ฝ่ายแรงงาน) กระทรวงสาธารณสุข (ฝ่ายควบคุมโรคติดต่อและดูแลสุขภาพ) เพื่อจัดทำแผนการปฏิบัติงาน ด้านการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวด้วยอย่างเป็นระบบร่วมกัน ทั้งงานธุรการและงานพื้นที่ โดยให้มีระบบการจัดเก็บข้อมูลออนไลน์ถึงกันได้ และระบบการจัดเก็บข้อมูลคนเข้าออก ระบบการจัดเก็บยังไม่ได้มาตรฐาน และการเชื่อมโยงข้อมูลออนไลน์ อย่างทั่วถึงกันทุกจุดตรวจเข้า-ออก และสำรวจให้จริงจัง โดยระบบพิสูจน์สัญชาติหรือนำเข้าแบบให้มีหนังสือเดินทาง เพื่อความสะดวก, รวดเร็วในการตรวจสอบในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ของหน่วยงานเกี่ยวข้องควรวางแผนร่วมกัน และควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ เช่น ควรมีการเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานการจัดหางานและระบบการตรวจสอบจากการจัดหางานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยจะสามารถนำไปปฏิบัติในทางเดียวกัน

กฤษณ์ รักษาดีเจริญ, ดำรงค์ดี จันทโททัย, จันทนา อินทนิม และ เมทินี แสงกระจ่าง (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมิติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติสู่การปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวชี้วัดที่เหมาะสมต่อการสร้างความสำเร็จของการนำมิติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติไปปฏิบัติ ด้วยกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร และกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึกภาคีเครือข่ายผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า ตัวชี้วัดที่เหมาะสมต่อการสร้างความสำเร็จของการนำมิติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติไปปฏิบัติ สามารถจำแนกปัจจัยที่สำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ทั้งสิ้น 6 ปัจจัย โดยในแต่ละปัจจัยจะมีตัวชี้วัดที่หลากหลาย ซึ่งต้องมีการประเมินผ่านองค์ประกอบย่อย ๆ จำนวนหนึ่งเพื่อใช้ชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมิติ (นโยบาย) ไปสู่การปฏิบัติ มีดังนี้ ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยด้านเนื้อหาของนโยบายปัจจัยที่ 2 ปัจจัยหน่วยงานและองค์การที่ขับเคลื่อนนโยบาย ปัจจัยที่ 3 ปัจจัยพื้นที่และประชาชนที่ได้รับผลจากนโยบาย ปัจจัยที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมของนโยบาย ปัจจัยที่ 5 ปัจจัยผู้นำและผู้ปฏิบัติงานของนโยบายและปัจจัยที่ 6 ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อนโยบาย

กมลชัย บัวสาย (2560, น. 1483) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการโครงการประชา
 รัฐด้านการเกษตรของกองทุนหมู่บ้านในอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์
 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการ โครงการประชารัฐด้านการเกษตรของกองทุนหมู่บ้านที่คณะกรรมการได้
 ดำเนินการในปัจจุบัน สอบถามผู้แทนคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัด
 ชัยภูมิจำนวน 103 ราย ในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2559 ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหาร
 จัดการโครงการประชารัฐของกองทุนหมู่บ้านคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในอำเภอคอนสวรรค์
 จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 103 กองทุน บริหารจัดการ โดยการจัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์โครงการ
 ประชารัฐตามนโยบายของรัฐบาลให้สมาชิกกองทุนหมู่บ้านได้รับทราบ เพื่อเสนอกิจกรรมหรือ
 โครงการที่ต้องการแก้ไขปัญหา เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และก่อให้เกิดรายได้ ผลการศึกษาพบว่า
 ร้อยละ 54.0 เสนอของบประมาณจำนวน 1 โครงการ ร้อยละ 44.0 จำนวน 2 โครงการ ร้อยละ 2.0
 จำนวน 3 โครงการ ร้อยละ 100 เสนอขอรับสนับสนุนงบประมาณ จำนวน 500,000 บาท และลักษณะ
 การเลือกโครงการ ร้อยละ 92.1 เป็นการพัฒนาต่อยอดจากโครงการเดิม และร้อยละ 7.9 เป็นโครงการ
 ริเริ่มใหม่ จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาและความต้องการของสมาชิกมีความแตกต่าง
 กัน จึงต้องอาศัยมติที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่พิจารณาเลือกโครงการ ให้มีความสอดคล้อง และความ
 เหมาะสมกับต้นทุนเดิมที่มีอยู่ในหมู่บ้านเป็นหลักสำคัญ เช่น ประกอบอาชีพของสมาชิก การ
 ดำรงชีวิตสภาพสังคม เศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และความเชื่อ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้การ
 ดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์และเกิดผลสำเร็จ คณะกรรมการเป็นกลไกหลักในการบริหาร
 จัดการกองทุนหมู่บ้านให้ประสบผลสำเร็จ การมีส่วนร่วมของสมาชิกส่งผลให้กองทุนหมู่บ้านมี
 ประสิทธิภาพสูงและเกิดความยั่งยืน ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานมีความโปร่งใส มีการกระจายอำนาจ
 ในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมระหว่างคณะกรรมการและสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน โดยได้แต่งตั้งคณะ
 ผู้รับผิดชอบโครงการจำนวน 4 คณะ ประกอบด้วย 1) คณะผู้รับผิดชอบการดำเนินโครงการ จำนวน 4
 คน คัดเลือกจากประธานกรรมการกองทุนหมู่บ้านตัวแทนจากกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ตัวแทนจาก
 คณะผู้รับผิดชอบการตรวจสอบและประเมินโครงการ และตัวแทนจากสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ทำ
 หน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือผู้ประกอบการ และรวบรวมเอกสารหลักฐาน
 ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการของกองทุนหมู่บ้าน 2) คณะผู้รับผิดชอบการเบิกจ่ายเงินและ
 จัดทำบัญชี จำนวน 3 คน คัดเลือกจากประธานกรรมการกองทุนหมู่บ้าน เภรัญญิกกองทุนหมู่บ้าน
 และตัวแทนจากกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ทำหน้าที่จัดทำบัญชีตรวจสอบความถูกต้องจากเอกสาร
 หลักฐานต่าง ๆ เพื่อดำเนินการเปิดบัญชี การเบิกจ่าย และการถอนเงิน 3) คณะผู้รับผิดชอบการจัดซื้อ
 จัดจ้าง จำนวน 3 คน คัดเลือกจากตัวแทนจากกรรมการกองทุนหมู่บ้านตัวแทนจากสมาชิกกองทุน
 หมู่บ้าน และตัวแทนจากสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ทำหน้าที่สืบราคาเสนอราคาตรวจสอบคุณภาพ

ปริมาณ ราคาหลักเกณฑ์ในการจัดซื้อจัดจ้างระยะเวลาเพื่อความโปร่งใส และชี้แจงให้แก่สมาชิก กองทุนหมู่บ้าน ได้รับทราบ 4) คณะผู้รับผิดชอบการตรวจสอบและประเมินโครงการ จำนวน 3 คน คัดเลือกจากผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินโครงการ ตัวแทนจากกรรมการกองทุน หมู่บ้าน และตัวแทนจากสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ทำหน้าที่รายงานผลการดำเนินงานประเมินผล โครงการ ตรวจสอบ วัสดุหรืออุปกรณ์ การใช้จ่ายเงิน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค พร้อม ข้อเสนอแนะให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและสมาชิกได้รับทราบนอกจากนี้ กองทุนหมู่บ้านยัง ได้แต่งตั้งอาสาประชารัฐโดยคัดเลือกจากบุคคลที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ไม่น้อยกว่า 2 ปี และมีอายุตั้งแต่ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 3 คน ทำหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ ช่วยเหลือ สนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โครงการ ตลอดจนการประสานงานและรายงานผลการ ดำเนินงานโครงการให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบจากนั้น เมื่อคณะกรรมการกองทุน หมู่บ้านได้โครงการที่ผ่านการพิจารณาจากที่ประชุมสมาชิกแล้วจะต้องเสนอผ่านคณะทำงาน ดำเนินงานโครงการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางประชารัฐ (คปจ.) โดยมีผู้ว่า ราชการจังหวัดชัยภูมิเป็นหัวหน้าคณะทำงาน ส่วนราชการและองค์กรภาคประชาชนเป็นคณะทำงาน และหัวหน้าสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ สาขา 5 เป็นคณะทำงานและเลขานุการ จัดประชุมเพื่อพิจารณาสอบถามความเหมาะสม และความพร้อมของโครงการที่กองทุนหมู่บ้านเสนอ ขอรับงบประมาณ ติดตามสนับสนุนการดำเนินโครงการ ตลอดจนรายงานผลปัญหาและอุปสรรคให้ สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (สทบ.) พิจารณาโอนเงินงบประมาณให้กับกองทุน หมู่บ้านในแต่ละแห่ง เพื่อดำเนินการตามกิจกรรมหรือ โครงการต่อไปอย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการ บริหารงานโครงการประชารัฐของกองทุนหมู่บ้าน จะไม่เป็นลักษณะการให้สมาชิกกู้ยืมเงิน แต่เป็น การแก้ไขปัญหาตามความต้องการของสมาชิกในรูปแบบของโครงการเพื่อให้เกิดรายได้กับกองทุน หมู่บ้านในระยะยาว ซึ่งลักษณะโครงสร้างการบริหารจัดการดังกล่าวสอดคล้องกับรายงานของ อำนวย และคณะ (2554) ระบุว่า กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมีโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการที่ดี มีผลสำเร็จในด้านสังคมและชุมชนระดับ ดีมาก และมีผลสำเร็จดีในด้านเศรษฐกิจของสมาชิก ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่รัฐบาลเลือกโอนเงินงบประมาณให้กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองบริหาร จัดการ ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเป็นหน่วยงานทางปกครองแทนรัฐ มีความใกล้ชิดกับ ประชาชนในหมู่บ้านมากที่สุด สามารถเข้าใจสภาพปัญหาอันแท้จริงของหมู่บ้าน และประชาชนเป็น ผู้บริหารจัดการโครงการ โดยมีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนคอยให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องจาก กระบวนการที่ได้กล่าวมาสอดคล้องกับแนวความคิดประชารัฐ (Civil State) ของสุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559) คือเป็นการผนึกกำลังจาก 3 ภาคส่วน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในลักษณะ “การร่วมรังสรรค์” (Co-Creation) ทางเศรษฐกิจ (Economic Co-Creation) และทางสังคม (Social Co-

Creation) เปลี่ยนประชาชนที่ “เดือดร้อน” เป็น “อยู่รอด” และจาก “อยู่รอด” เป็น “ยั่งยืน” (Sustain) ดำเนินการตามบันได 3 ชั้นของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ พึ่งพาตนเองพึ่งพากันเอง และรวมกันเป็นกลุ่มอย่างมีพลัง ดังเช่นการบริหาร โครงการประชารัฐของกองทุนหมู่บ้านในอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ก็ใช้หลักการนี้ เป็นกลไกขับเคลื่อน กล่าวคือ “รัฐ” ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานเป็นที่เล็งให้คำปรึกษา และช่วยแก้ปัญหาพร้อมกับกองทุนกองทุนหมู่บ้าน “ภาคเอกชน” สนับสนุนสินค้าการบริการ ผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรม และร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานภาครัฐ “สมาชิกหรือเกษตรกร” ซึ่งเป็นภาคประชาชนมีหน้าที่เสนอแนะและปัญหาของตนเองผ่านเวทีการประชุมกองทุนหมู่บ้าน โดยใช้มติเสียงส่วนใหญ่วิเคราะห์พิจารณาถ่วงถ่วงโครงการที่มีคุณภาพ มีความคุ้มค่า มีคุณธรรมทุกฝ่ายให้การยอมรับ สร้างความรักความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลและสร้างคุณประโยชน์ร่วมกัน เพื่อมวลความสุขของหมู่บ้าน สรุปอาจกล่าวได้ว่า “เกษตรประชารัฐ” (Civil State Agricultural) สามารถสะท้อนข้อมูลความจำเป็นหรือความต้องการของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านได้อย่างแท้จริง 2) การบริหารจัดการ โครงการประชารัฐด้านการเกษตรผลการศึกษาผู้แทนคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 103 รายพบว่า ได้ดำเนินการจัดทำข้อบังคับใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ โครงการ และจัดทำแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงาน เช่น แผนการดำเนินกิจกรรม แผนการผลิตแผนการตลาดแผนป้องกันความเสี่ยงตลอดจนแผนการใช้จ่ายเงินและลักษณะพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 73.7 เป็นชาย ร้อยละ 27.7 เป็นหญิงอายุเฉลี่ย 52.3 ปี ร้อยละ 55.8 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 58.3 ประกอบอาชีพการเกษตร มีรายได้เฉลี่ย 149,104 บาทต่อปี ส่วนโครงการที่กองทุนหมู่บ้านบริหารจัดการด้านการเกษตร พบว่าร้อยละ 38.8 ปลูกเคมี/ปุ๋ยอินทรีย์/ปุ๋ยชีวภาพร้อยละ 22.3 แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ร้อยละ 19.4 อุปกรณ์การเกษตร ร้อยละ 15.5 บริการรถเช่าเพื่อการเกษตร ร้อยละ 9.7 เมล็ดพันธุ์พืชร้อยละ 4.8 เลี้ยงโค-กระบือ และ ร้อยละ 2.9 โรงสีข้าวและลานตากผลผลิตทางการเกษตร จากประเด็นกล่าวแสดงให้เห็นว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านมีความต้องการปุ๋ยเคมี/ปุ๋ยอินทรีย์/ปุ๋ยชีวภาพมากกว่าประเด็นอื่น ๆ เนื่องจากส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาข้าว ปลูกอ้อย และมันสำปะหลัง ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นเพื่อเพิ่มปริมาณธาตุอาหารในดิน และสมาชิกสามารถซื้อปุ๋ยจากกองทุนหมู่บ้านในราคาที่ถูกลงกว่าผู้ประกอบการห้างร้าน ส่วนผลกำไรกองทุนหมู่บ้านนำมาจัดสวัสดิภาพสวัสดิการกลับคืนสู่สมาชิก และสาธารณประโยชน์กลับ

5 Figure 1) The Administration Project of the Agricultural Civil State by Village Funds 2) การบริหารจัดการ โครงการประชารัฐดำเนินการเกษตรผลการศึกษาผู้แทนคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 103 ราย พบว่าได้ดำเนินการจัดทำข้อบังคับใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ โครงการ และจัดทำแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงาน เช่น แผนการดำเนินกิจกรรม แผนการผลิตแผนการตลาดแผนป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนแผนการใช้จ่ายเงินและลักษณะพื้นฐาน

ทางสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 73.7 เป็นชายร้อยละ 27.7 เป็นหญิงอายุเฉลี่ย 52.3 ปีร้อยละ 55.8 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 58.3 ประกอบอาชีพการเกษตร มีรายได้เฉลี่ย 149,104 บาทต่อปีส่วน โครงการที่กองทุนหมู่บ้านบริหารจัดการด้านการเกษตร พบว่าร้อยละ 38.8 ปุ๋ยเคมี/ปุ๋ยอินทรีย์/ปุ๋ยชีวภาพร้อยละ 22.3 แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรร้อยละ 19.4 อุปกรณ์การเกษตรร้อยละ 15.5 บริการรถเช่าเพื่อการเกษตร ร้อยละ 9.7 เมล็ดพันธุ์พืชร้อยละ 4.8 เลี้ยงโค-กระบือและ ร้อยละ 2.9 โรงสีข้าวและลานตากผลผลิตทางการเกษตร จากประเด็นกล่าวมาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกกองทุนหมู่บ้านมีความต้องการปุ๋ยเคมี/ปุ๋ยอินทรีย์/ปุ๋ยชีวภาพมากกว่าประเด็นอื่น ๆ เนื่องจากส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาข้าว ปลูกอ้อยและมันสำปะหลัง ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นเพื่อเพิ่มปริมาณธาตุอาหารในดิน และสมาชิกสามารถซื้อปุ๋ยจากกองทุนหมู่บ้านในราคาที่ถูกลงกว่าผู้ประกอบการห้างร้านส่วนผลกำไรกองทุนหมู่บ้านนำมาจัดสวัสดิภาพสวัสดิการกลับคืนสู่สมาชิก และสาธารณประโยชน์กลับคืนสู่ประชาชนในหมู่บ้าน และโครงการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งในพื้นที่คืนสู่ประชาชนในหมู่บ้าน และโครงการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งในพื้นที่ดังกล่าวอยู่นอกเขตชลประทานและในช่วงฤดูแล้งปริมาณน้ำตามธรรมชาติไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกพืชของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลที่กองทุนหมู่บ้านเสนอขอรับเงินงบประมาณเพื่อจัดสร้างแหล่งน้ำให้กับสมาชิกช่วยแก้ไขปัญหาในการเพาะปลูกพืชในช่วงฤดูแล้ง ส่วนประเด็นนอกจากนี้ กองทุนหมู่บ้านแต่ละกองทุนจะบริหารจัดการโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาตามความต้องการของสมาชิกและประโยชน์ส่วนรวมของหมู่บ้าน 3. สภาพปัญหาการบริหารจัดการโครงการพระราชรัฐสภาพัญญาการบริหารจัดการ โครงการ พบว่า ผู้แทนคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 103 ราย พบว่า ร้อยละ 63.5 ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเขียนโครงการเพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณ และร้อยละ 36.5 สมาชิกกองทุนหมู่บ้านไม่ทราบรายละเอียดวัตถุประสงค์การดำเนินโครงการของรัฐบาล เนื่องจากกองทุนหมู่บ้านยังไม่เคยมีประสบการณ์ด้านบริหารจัดการโครงการพระราชรัฐ (Civil State Project) จึงส่งผลให้กองทุนหมู่บ้านบางกองทุนเสนอโครงการเพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณได้ล่าช้า

กมลพร กัลยาณมิตร (2551, น. 342 - 344) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านหรือชุมชน คือ วัตถุประสงค์ของนโยบายและกรอบแผนงานทรัพยากรในการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีอำนาจในการอธิบายเท่ากับร้อยละ 12.60 ส่วนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการนั้น มีปัจจัยด้านระบบกลไกสนับสนุนและขั้นตอนการดำเนินงานที่มีผลต่อความสำเร็จ นอกจากนี้กมลพร ได้เสนอตัวแบบ (Model) ที่เหมาะสมต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ได้รับผลสำเร็จ ควรประกอบด้วย วัตถุประสงค์

ของนโยบายและกรอบแผนงาน ทรัพยากรในการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน ระบบกลไกสนับสนุน และความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ

อัยยฎาฐ พรชัฒ. (2549, น. 37) ได้ศึษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ศึษาเฉพาะกรณีโครงการธนาคารประชาชนของธนาคารออมสิน ผลการวิจัยพบว่า จากการวิจัยความสำเร็จและปัจจัยที่มีผลกระทบในการนำนโยบายโครงการธนาคารประชาชนไปปฏิบัติ ภายใต้แนวคิดและทฤษฎีแล้วพบว่า มี 6 ปัจจัยได้แก่ วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กร และกิจกรรมการเสริมแรง ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทศนคติของผู้ปฏิบัติ ดังนั้น จึงได้เสนอแนะการแก้ไขปัญหาเพื่อให้ธนาคารออมสินได้สานต่อนโยบายของรัฐบาลที่ได้รับมอบหมายให้ธนาคารออมสินเป็นแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจรากหญ้าซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Sabatier and Mazmanian (1980, pp. 541 - 553) ได้เสนอกรอบการศึษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปี 1980 ในบทความชื่อ “The Implementation of Public Policy ,p. A Framework of Analysis” ซึ่งได้เสนอกรอบการศึษาที่เขาพัฒนาขึ้น โดยมองว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มตัวแปรใหญ่ ๆ คือ 1) กลุ่มตัวแปรความสามารถในการแก้ไขปัญหานโยบาย (Tractability of the Problem) ชาร์บัวร์เทียร์และแมชมาเนียน พยายามอธิบายให้เห็นว่าปัญหาบางอย่างมีความยากในการแก้ไขน้อยกว่าปัญหาอื่น หาก 1.1) มีทฤษฎีที่สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Linkage) ในปัญหานั้น และมีวิทยาการที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาได้ 1.2) พฤติกรรมที่ต้องการควบคุมมีไม่มาก 1.3) ประชากรกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนน้อยและรวมถึง 1.4) ขนาดของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมีไม่มาก 2) กลุ่มตัวแปรความสามารถกำหนดโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติของนโยบาย (Ability of Statute to Structure Implementation) ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 7 ตัวแปร ได้แก่ 2.1) การมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน จัดลำดับความสำคัญชัดเจน 2.2) นโยบายตั้งอยู่บนพื้นฐานทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตรง 2.3) มีทรัพยากรให้เพียงพอ 2.4) มีความเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวภายในและระหว่างสถาบันที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 2.5) มีกฎระเบียบสนับสนุนหน่วยงานผู้ปฏิบัติ 2.6) ผู้ปฏิบัติงานมีความผูกพัน (Commitment) กับวัตถุประสงค์ของนโยบาย และ 2.7) มีช่องทางให้บุคคลภายนอก (Outsiders) เข้ามามีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) กลุ่มตัวแปรที่ไม่ใช่ข้อกำหนด (Non-statutory Variables Affecting Implementation) ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 6 ตัวแปรคือ 3.1) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี ของสังคม 3.2) การสนับสนุนของสาธารณชน (Public Support) 3.3) ทศนคติและทรัพยากรของกลุ่มผู้เลือกตั้ง 3.4) การสนับสนุนจากผู้ทรงอธิปไตย (Sovereigns) ซึ่ง

ควบคุมทรัพยากรทางการเงินและกฎหมาย 3.5) ความสนใจของสื่อมวลชนต่อปัญหาที่นโยบายมุ่งแก้ไข และ 3.6) ความผูกพันและทักษะผู้นำของผู้ปฏิบัติงาน

Sorg (1983, pp. 391-406) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมความร่วมมือของข้าราชการระดับล่าง (Street-Level Bureaucrats) ที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในปี 1983 โดยพัฒนาแนวคิดของ Donald and Carl เพื่อมาอธิบายในลักษณะขององค์การหรือสถาบัน และข้าราชการที่นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยจำแนกพฤติกรรมของข้าราชการระดับล่างได้ 4 รูปแบบ คือ 1) แบบตั้งใจทำตามและทำตามได้สำเร็จ (Intentional Compliance) คือ มีพฤติกรรมที่ตั้งใจปฏิบัติตามนโยบาย บุคคลที่มีพฤติกรรมแบบนี้ จะพยายามตีความหมายและกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติออกมาเป็นพฤติกรรมแล้วนำไปปฏิบัติจนสำเร็จ 2) แบบตั้งใจทำตามและทำตามไม่สำเร็จ (Intentional Non-Compliance) คือ มีพฤติกรรมที่ตั้งใจปฏิบัติตามนโยบาย แต่ปฏิบัติไม่สำเร็จ อาจเป็นเพราะความไม่เข้าใจนโยบายหรือทำงานบกพร่อง 3) แบบตั้งใจไม่ทำตามและไม่ทำตามสำเร็จ (Unintentional Non-Compliance) คือ มีพฤติกรรมที่ตั้งใจจะไม่ปฏิบัติตามนโยบาย แต่ก็สามารถหลีกเลี่ยงการปฏิบัติได้สำเร็จซึ่งอาจเป็นเพราะความไม่เข้าใจนโยบายหรือทำงานบกพร่อง 4) แบบตั้งใจจะไม่ทำตามแต่ไม่ทำตามสำเร็จไม่สำเร็จ (Unintentional Unsuccessfully Non-Compliance) คือ มีพฤติกรรมที่ตั้งใจจะไม่ปฏิบัติตามนโยบาย แต่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการปฏิบัติได้สำเร็จซึ่งอาจเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย

Goggin (1987, pp. 1-125) เรื่อง “Policy Design and Politics Implementation” เป็นงานวิจัยมุ่งพัฒนาระบบการวิจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้นกว่าผลงานของนักวิชาการรุ่นก่อน ๆ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาวิจัยโครงการด้านสุขภาพอนามัยของเด็ก 2 โครงการ คือ โครงการ Early and Periodic Screening, Diagnosis and Treatment (EPSDT) ซึ่งเป็นโครงการที่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับโครงการ Child Health and Disability Prevention (CHPP) ซึ่งเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จค่อนข้างมากผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยที่เรียกว่า Multi-Stage Research หรือ “A Building Back Approach” ซึ่งเป็นการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเชิงเปรียบเทียบและเป็นการศึกษาระยะยาว กล่าวคือ วิธีการศึกษาจะแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนหลัก โดยขั้นตอนแรกจะเป็นการเปรียบเทียบระหว่างโครงการภายในที่ตั้งโครงการ (Setting) เดียวกัน คือ มลรัฐคาลิฟอร์เนีย ขั้นตอนที่ 2 จะเป็นการเปรียบเทียบการนำนโยบาย EPSDT ไปปฏิบัติระหว่างรัฐ 5 รัฐ คือ โอกลาโฮมา อาร์คันซัส เท็กซัส หลุยส์เซียนา และคาลิฟอร์เนีย สำหรับตัวแปรในการศึกษาประกอบด้วยตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของนโยบายหรือโครงการและปัจจัยสภาพแวดล้อมของโครงการ ส่วนตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ สไตส์การนำนโยบายไปปฏิบัติและผลลัพธ์ของโครงการหรือนโยบายผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนโยบาย ซึ่งถูกนำไปดำเนินการในที่ตั้งเดียวกัน มีปัจจัยสภาพแวดล้อมของโครงการหลายโครงการหลายอย่างเป็น

ตัวคงที่ (Constant) เช่น สภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง พบว่าคุณลักษณะของนโยบายทั้งสอง มีความแตกต่างกันหลายประการ คือ มีความแตกต่างในเรื่อง 1) ทฤษฎีพื้นฐานของนโยบาย 2) ความชัดเจนของกฎหมาย 3) เนื้อหาของกฎหมายหรือลักษณะการออกแบบนโยบาย ซึ่งได้แก่ ประเภทผลประโยชน์ ประเภทผู้รับบริการ แหล่งเงินทุน ส่วนปัจจัยสภาพแวดล้อม พบว่า โครงการทั้งสองมีความแตกต่างกันในเรื่อง โครงสร้างการบริหารและตัวบุคคลด้วย

Pressman and Wildavsky (1979) ได้ศึกษา เกี่ยวกับการนำนโยบายสร้างงานให้ชนกลุ่มน้อยไปปฏิบัติที่นคร โอ๊คแลนด์ มลรัฐคาลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ได้นำเสนอผลการศึกษาไว้ดังนี้ 1) การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ควรแยกจากนโยบาย และจะต้องมองว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นมาภายหลังและเป็นอิสระจากการออกแบบนโยบาย 2) ผู้ออกแบบนโยบายควรหาวิธีการโดยตรงในการบรรลุเป้าหมายของนโยบายมาใช้ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความซับซ้อนในการทำงานร่วมกัน และเป็นเหตุให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นผล ดังนั้นควรให้ความสนใจกับการสร้างองค์กรหรือกลไกในการบริหารนโยบายขึ้นมาใหม่ 3) ควรพิจารณาทฤษฎีที่เป็นรากฐานของนโยบายอย่างระมัดระวังว่ามีความเหมาะสมเพียงใด 4) ความต่อเนื่องของภาวะผู้นำเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ หากเมื่อใดที่ผู้ปฏิบัติงานสำคัญหายไป จะทำให้เกิดความวุ่นวายในโครงการ 5) การทำให้เป็นนโยบายเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายจะเป็นสิ่งที่ดีมาก

Sebring. (1977) ได้ทำการศึกษาถึงปัญหาที่ทำให้ นโยบายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคม (Department of Public Welfare) ในประเทศสหรัฐอเมริกา ล้มเหลวผลการศึกษาพบว่าสาเหตุสำคัญของความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายดังกล่าวเกิดจากความไม่เข้าใจถึงสภาพและอุปสรรคในการดำเนินงานของแต่ละฝ่ายซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น (1) สภาพแวดล้อมขององค์กรและรูปแบบการบริหารงาน (Organizational Environments and Management Styles) ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กรมสวัสดิการสังคมมีสภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างไม่แน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วทั้งทางด้านการควบคุมทรัพยากร และรูปแบบการปฏิบัติงานที่เคร่งครัดตามระเบียบในทางตรงกันข้าม มหาวิทยาลัยจะมีสภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างสงบและมั่นคงพร้อมกับความเป็นอิสระทางวิชาการ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงสามารถปฏิบัติงานได้โดยไม่ได้รับความคิดเห็นทางการเมืองภายนอกแต่อย่างใด นอกจากนี้การขาดประสบการณ์ของทั้งสองฝ่ายในการดำเนินงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดทำให้ทั้งสองไม่สามารถปรับตัวเข้ากันได้ 2) ลักษณะของโครงสร้างองค์กร (Organizational Structure Characteristics) ของทั้งสองหน่วยงานแตกต่างกัน จากการศึกษาโครงสร้างที่แตกต่างกัน เป็นเหตุให้เกิดการขัดแย้งระหว่างองค์กรในหลากหลายด้าน เช่น เป้าหมายของการดำเนินงาน การพิจารณาความดีความชอบ มิติด้านเวลา ระดับความเป็นทางการขององค์กร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้การดำเนินงานร่วมระหว่างหน่วยงานประชาสงเคราะห์และมหาวิทยาลัยไม่ประสบ

ความสำเร็จ 3) ปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น การขาดการสนับสนุนตั้งแต่ต้นจากผู้ปฏิบัติงานทั้งสองฝ่าย ทำให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมในการปฏิบัติงานร่วมกันในเวลาต่อมา หรือการที่ผู้เสนอโครงการหรือผู้กำหนดนโยบายไม่ได้ลงมาปฏิบัติงานเอง ทำให้ไม่เกิดความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายและการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคในด้านระยะเวลาและระยะทางในการเดินทางเพื่อประสานงานหรือปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นต้น

Greenwood and Petersilia (1975, pp. v-ix) ได้ศึกษาแผนงานของรัฐบาลกลางในการสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงนวัตกรรมการศึกษา ระดับประถมและมัธยมศึกษาที่สุ่มมาจากหลายรัฐของสหรัฐอเมริกา การศึกษาครั้งนี้ต้องการอธิบายลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในด้านการนำนโยบายนวัตกรรมทางการศึกษาไปปฏิบัติในโรงเรียน เรียกว่า “โครงการผู้นำการเปลี่ยนแปลง” (Change Agent Project) ตัวแบบการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรตามซึ่งเป็นผลิตผลนโยบาย คือ 1) ผลกระทบของโครงการต่อการเปลี่ยนแปลงในห้องเรียนพฤติกรรมการสอนของครู และการเรียนของนักเรียน 2) ความต่อเนื่องของกิจกรรมภายหลังการสิ้นสุดการให้ความสนับสนุนทางการเงินจากโครงการ 3) ระดับการแพร่กระจายของการนำไปเป็นแบบอย่างแก่โรงเรียนอื่น การศึกษาครั้งนี้พบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายนวัตกรรมการศึกษาไปใช้ในโรงเรียนขึ้นอยู่กับ 1) การให้การสนับสนุนของผู้ร่วมโครงการ และจากผู้บริหารทุกระดับ 2) สถานศึกษาใช้หลักการบริหารแบบยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด 3) การมีผู้ช่วยเหลือแนะนำในระดับห้องเรียน และ 4) นโยบายที่นำไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองของสถานศึกษานั้น ๆ

2.7 การสังเคราะห์ตัวแปร

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐประกอบกับการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดเพื่อสร้างเป็นตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

2.7.1 นโยบายประชารัฐ หมายถึง นโยบายตามมติคณะรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จันทร์โอชา ที่มุ่งเน้นให้เป็นนโยบายที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) ประชาชน ชุมชน และประชาสังคม มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศ 2) การบริหารจัดการและพัฒนาประเทศโดยภาครัฐ ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวาง จริงจัง และต่อเนื่อง ในทุกระดับ 3) การดำเนินงานของภาครัฐ มีความสุจริต โปร่งใส ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ คุณภาพ และประสิทธิภาพ รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเพียงพอ 4) ทุกส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐและภาคประชาชน

ร่วมเป็น “ภาคีการพัฒนา” โดยร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.7.2 ยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ หมายถึง การรวมเอาพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐ มาใช้ โดยมองบนพื้นฐานว่าคนไทยทุกคน ก็คือ ประชาชนของชาติซึ่งถือเป็นพลังอำนาจที่สำคัญในการแก้ไขปัญหา ในการเปลี่ยนแปลงหรือการปฏิรูป และการพัฒนาประเทศในทุกมิติและทุกด้านอย่างยั่งยืนตามนโยบายประชารัฐตามแผนยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างหลักการให้บังคับกฎหมายที่ถูกต้องตามเจตนารมณ์และปรัชญากฎหมาย โอกาสและสถานะแวดล้อม ให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วน มีจำนวน 7 ด้านดังต่อไปนี้ ดังนี้ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ตามแนวคิดของบรรเจิด สิงคะเนติ (2552), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558, น. ป.ป.ม.), สถิติ อาชวานันทกุล (2558) และลือชัย วงษ์ทอง (2555, น. 264-270) สรุปได้ว่าการรับรองและให้หลักประกันสิทธิทางการเมืองสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายให้ทัดเทียมกับบรรทัดฐานนานาชาติ การมีกฎหมายรับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลของราชการ โดยส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิและควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหารเช่นรองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณ์และสนับสนุนการพัฒนาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ และควรมีความยืดหยุ่นในการปรับใช้นโยบายให้เหมาะสมเพื่อเป็นหลักประกันสิทธิแก่ประชาชน 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ตามแนวคิดของวันชัย วัฒนศัพท์ (2559, น. 1), สถิติ อาชวานันทกุล (2558) สรุปได้ว่าการสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติโดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน ควรคำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง สร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคมสนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกันและแก้ไขข้อขัดแย้งเพื่อนำมาซึ่งวิสัยทัศน์ทัศนคติที่ถูกต้องและความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเช่นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมการเจรจาต่อรองการใช้อนุญาโตตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานโดยให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไข ดำเนินการประชาสัมพันธุ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ต้องการมีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่ายรวมทั้งเปิด

โอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ตามแนวคิดของกฤษณ์ รัชชาติเจริญ ดำรงศักดิ์ จันโททัย จันทนา อินทนิม เมทีณี แสงกระจ่าง (2559), อิศราภรณ์ ชมชื่น (2556, น. 28), สฤณี อาชวานันทกุล (2558) และกมลพร กัลยาณมิตร (2551, น. 342 - 344) สรุปได้ว่าการสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของประชาชนปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชนสนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจังส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐโดยประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่นการให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้านให้มีวิทยุชุมชนวิทยุท้องถิ่น และสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่สภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชนโดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชนทางวิทยุและโทรทัศน์ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินการของรัฐภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชน ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนหรือประเทศ 5) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ตามแนวคิดของสร้อยัญญา จุฑานิล (2556, น. 17), Sabateir (1986, pp. 13 – 39), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558, น. ป.ป.ม.) ;สฤณี อาชวานันทกุล (2558) สรุปได้ว่าการสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายในทางการเมืองรวมทั้งการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเช่นประชาคมจังหวัด มีการกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร กำหนดให้หน่วยงานของรัฐระบุภาคีเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการโครงการต่าง ๆ และพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ตามแนวคิดของสรุปได้ว่าการเพิ่มคุณธรรมมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดคุณธรรมมีส่วนร่วมเช่นเกษตรกรรายย่อยชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งคนจน ในเมืองเพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะอนุกรรมการคณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนาเช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณ โดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐหรือสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุนและสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้นมีส่วนร่วมบริหารจัดการท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่าน

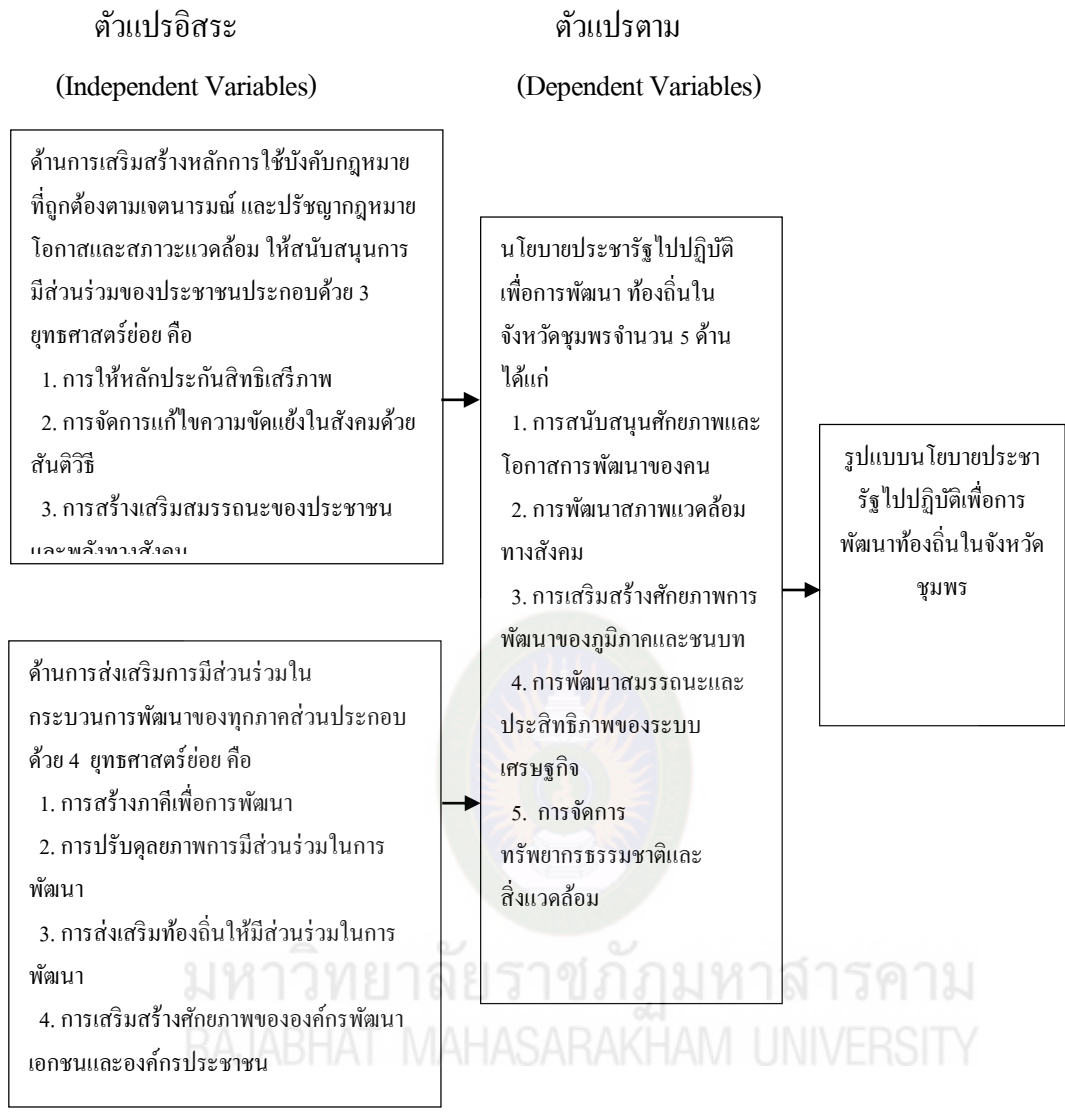
ช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นเช่นองค์กรบริหารส่วนตำบลสภาตำบลเทศบาลสุขาภิบาลและช่องทางอื่น ๆ 7) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ตามแนวคิดของสตงอ อาชวานันท์กุล (2558), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558, น. ป.ป.ม.) สรุปได้ว่าการรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการและจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้นและลดการจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น 8) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ตามแนวคิดของ อัยฎาฐ พรชัย (2549, น. 37), สตงอ อาชวานันท์กุล (2558), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558, น. ป.ป.ม.) สรุปได้ว่าการส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล การสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐการส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนด้วยมาตรการทางภาษีและการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์และเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ

เมื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรแล้วจึงมาสังเคราะห์ผลลัพธ์จากการใช้นโยบายประชารัฐแยกเป็นประเด็นการศึกษาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2558 จำนวน 5 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558, น. ป.ป.ม.) ได้แก่ 1) การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 1.1) การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชนให้มีความสำคัญกับหลักมนุษยธรรมเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคนรวมทั้งหลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย 1.2) การให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม 2) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 2.1) การสร้างสังคมเปิดที่มีความสมานฉันท์ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลายและการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม 2.2) การสร้างจริยธรรมและวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม 2.3) การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอมสันติธรรมเมตตาธรรมการยอมรับ

บังคับใช้กฎหมาย 2.4) การสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง 3) การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 3.1) การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยใน ส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น 3.2) การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถการพัฒนาทักษะและโอกาสในการรับบริการจากรัฐเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ 3.3) การให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพอนามัยพื้นฐานและบูรณาการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุชนรุ่นหลังชุมชนของตนเองและประเทศชาติโดยรวม 3.4) การสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท 4) การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ 4.1) การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ 4.2) การสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพรวมทั้งการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขันและการสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสตลอดจนการยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน 4.3) การสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงและสร้างความต่อเนื่องด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ 5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5.1) การให้คนทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันกำหนดควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล 5.2) การสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเขตเมืองชุมชนชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม 5.3) การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการทบทวนวรรณกรรม ผลงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับ รูปแบบนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรโดยพิจารณาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของแต่ละปัจจัยในการอธิบายนโยบายประชารัฐแล้ว ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถนำมา กำหนดเป็นกรอบแนวคิด ที่จะใช้ในการศึกษา รูปแบบนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นจังหวัดชุมพร ประกอบไปด้วย 1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ยุทธศาสตร์ของ นโยบายประชารัฐ จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1.1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ 1.2) ด้านการจัดการ แก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี 1.3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทาง สังคม 1.4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 1.5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 1.6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา 1.7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กร พัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน 2) ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการนำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 2.1) การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการ พัฒนาของคน 2.2) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 2.3) การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของ ภูมิภาคและชนบท 2.4) การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ 2.5) การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.17 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมแนวคิดทฤษฎีต่างจากเอกสาร ตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดขอบเขตการวิจัยและแผนการวิจัยผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) คือใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยทำการวิจัยเชิงปริมาณก่อน จากนั้นจึงทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการสร้างรูปแบบ

การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.1 ประชากรได้แก่ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 300 คน ข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 4,669 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,527 คน ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 224,100 คน รวมทั้งหมดจำนวน 230,596 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2559)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 300 คน ข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 4,669 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,527 คน ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 224,100 คน รวมทั้งหมดจำนวน 230,596 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชุมพร ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2559)คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3-1)$$

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N คือ ขนาดประชากรทั้งหมด

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (0.05)

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\
 n &= \frac{230,596}{1 + 230,596 (0.05)^2} \\
 &= \frac{230,596}{1 + 230,596 (0.0025)} \\
 &= \frac{230,596}{1 + 577.4900} \\
 &= \frac{230,596}{577.4900} \\
 N &= 399.3073 \\
 &= 400 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p. 727) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 399.3073 ตัวอย่าง เพื่อความสะดวกจึงปัดให้เป็นจำนวนเต็ม 400 ตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กระจายขนาดกลุ่มตัวอย่างไปยังกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภท ดังนี้

$$\text{กลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภท} = \frac{\text{จำนวน} \times 400}{230,596}$$

รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

จำนวนประชากรแยกตามประเภท

ที่	อำเภอ	จำนวนประชากร				รวม	กลุ่มตัวอย่าง
		ผู้บริหารท้องถิ่น	ข้าราชการและพนักงานจ้าง	สจ./สท./ส. อบต.	ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน		
1	อำเภอเมือง	89	1,964	317	52,169	54,539	95
2	อำเภอท่าแซะ	40	537	256	39,455	40,288	70
3	อำเภอปะทิว	42	439	160	22,475	23,116	40
4	อำเภอสวี	37	425	234	33,712	34,408	60
5	อำเภอทุ่งตะโก	37	178	66	14,062	14,343	25
6	อำเภอหลังสวน	27	754	286	34,224	35,291	61
7	อำเภอพะโต๊ะ	11	150	100	14,258	14,519	25
8	อำเภอละแม	17	222	108	13,745	14,092	24
	รวม	300	4,669	1,527	224,100	230,596	400

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก จำนวนประชากรแยกตามประเภทคัดแปลง, โดย สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, 2559, ชุมพร : ผู้แต่ง.

เมื่อทราบประชากรและกลุ่มตัวอย่างแต่ละอำเภอแล้วผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามชั้นภูมิ โดยแบ่งเป็นอำเภอ (ทุกอำเภอ) และเลือกตัวแทนทุกอำเภอหลังจากนั้นจึงดำเนินการขั้นที่ 2

3. ผู้วิจัยใช้การจับสลากโดยรวบรวมรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวนที่ต้องการตามตารางที่ 1 มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเนื่องจากจำนวนประชากรเมื่อเทียบบัญญัติไตรยางค์ แล้วทำให้ค่าวิเคราะห์ทางสถิติเกิดความคลาดเคลื่อนหรือเบี่ยงเบน เนื่องจากประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือนมีจำนวนมาก เพื่อให้เกิดความกระจายของข้อมูลและค่าทางสถิติดังนั้นจึงนำกลุ่มประชากรจัดเป็น 2 กลุ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 50 เปอร์เซ็นต์ คือ กลุ่มที่ 1 จำนวน 200คน ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการและพนักงานจ้างสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ กลุ่มที่ 2 จำนวน 200 คน ได้แก่ ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือนแล้วจึงดำเนินการหาสัดส่วนของประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม สามารถแสดงเป็นตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.2

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภท

ที่	ประเภท	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มที่ 1 จำนวน 200คน			
1	ผู้บริหารท้องถิ่น	300	10
2	ข้าราชการและพนักงานจ้าง	4,669	143
3	สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1,527	47
	รวม	6,496	200
กลุ่มที่ 2 จำนวน 200คน			
	ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน	224,100	200
	รวมทั้งหมด	230,596	400

3. การสุ่มตัวอย่างแบบระบบ ผู้วิจัยจะจัดทำบัญชีประชากร เรียงลำดับตามพยัญชนะชื่อ โดยแต่ละบัญชีจะเรียงลำดับประชากรตามหลักการเรียงอักษรพยัญชนะไทยของราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546 โดยเรียงตั้งแต่ 1 ถึง N ต่อมาคิดค่าช่วงสุ่ม (Sampling Interval) หรือ k โดยสูตร $k = N/n$ แล้วเลือกจุดสุ่มเริ่มต้น (Random Start หรือ R) ที่อยู่ระหว่าง 1 ถึง k หลังจากนั้นจะเริ่มสุ่มตัวอย่างจากหน่วยตัวอย่างที่ประกอบด้วย $R, R+k, R+2k, \dots$ ไปจนครบจำนวน แต่ในกรณีที่ N หาร n ไม่ลงตัว ผู้วิจัยใช้จุดทศนิยม 4 ตำแหน่ง ถ้า k เป็นตัวเลขที่มีจุดทศนิยม จะเลือกตัวอย่างเป็นจำนวนเต็มโดยมีการปัดเศษทศนิยมตามหลักคณิตศาสตร์สากลนิยม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาจากแบบสอบถามของนักวิชาการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบชนิดเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย 1) เพศ 2) สถานภาพการสมรส 3) อายุ 4) ระดับการศึกษา 5) ประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 121) ประกอบด้วยข้อคำถามตามลำดับที่นำมาศึกษาจำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งใน

สังคมด้วยสันติวิธี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและ 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลางน้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 121) ประกอบด้วยข้อคำถามตามลำดับที่นำมาศึกษารูปแบบนโยบายประชารัฐจำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 2) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 3) การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 4) การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและ 5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open End)

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายประชารัฐการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลการบริหาร รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา

2.2.2 กำหนดขอบเขตของคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดวัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรแล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

2.2.4 นำร่างแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไขและเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม

2.2.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.3 การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณา และทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ภาษา และการวัดผลประเมิณผล โดยวิธีพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดคะแนนดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 266 - 270)

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.กานต์ เสกขุนทด วุฒิการศึกษา ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
2. รศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช วุฒิการศึกษา ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
3. ดร.ศิวะทัศน์ สุขสุวรรณ วุฒิการศึกษา ศีษาศาสตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองบก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

2.4 การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.4.1 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วให้นำข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไปไปสร้างเป็นแบบสอบถาม นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารท้องถิ่นข้าราชการและพนักงานจ้าง สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 40 คน

2.4.2 นำแบบสอบถามหาค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์อย่างง่ายรายข้อและโดยรวมทุกข้อ (Item-Total Correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 -1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 102) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .949

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการเก็บข้อมูลที่มีความหลากหลายเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรทั้ง 51 แห่ง เพื่อขออนุญาตและความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยแต่งตั้งผู้ช่วยผู้วิจัย อำเภอละ 1 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยจะชี้แจงวิธีการและขั้นตอนให้กับผู้ช่วยผู้วิจัย ก่อนลงมือเก็บข้อมูล

3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครบจำนวน 400 คน

4. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้อง

4.2 ลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)

4.3 กำหนดเกณฑ์การวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของ Likert (ดัดแปลงจากบุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 93 - 95) ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

4.4 นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

4.5 วิเคราะห์หาระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

จากเกณฑ์การแบ่งช่วงชั้นคะแนนจากจำนวนระดับชั้นเท่ากับ 5 ชั้น (คะแนนจาก 1 ถึง 5) จำนวนได้จากสูตร นี้

$$\begin{aligned}
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ฉะนั้นในแต่ละช่องคะแนนของระดับชั้น จะเท่ากับ 0.8คิดเป็นเกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนในแต่ละระดับชั้น จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนน 4.21-5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 3.41-4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 2.61-3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 1.81-2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1.00 - 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson Product Moment Correlation โดยเกณฑ์การบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Hinkle, 1998, p. 118) เมื่อ

+1 ความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

-1 ความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

0 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

เกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนในแต่ละระดับขึ้นจากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมาย ดังนี้

ตารางที่ 3.3

ค่าระดับของความสัมพันธ์

ค่า xy	ระดับของความสัมพันธ์
.90 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.70 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

4.7 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) โดยวิธี Stepwise อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยใช้วิธีหาค่าความเชื่อมั่นจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.4 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) โดยวิธี Stepwise อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. กลุ่มตัวอย่างการสัมภาษณ์

นำผลการวิจัยเชิงปริมาณมาสรุปผลเพื่อนำไปสู่การสัมภาษณ์กับกลุ่มเป้าหมายต่อไปประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้แก่ บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งเป็นทั้งหมด 6 กลุ่ม ๆ ละ 3 คน รวมทั้งหมดจำนวน 18 คน ได้แก่

- 1.1 ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 3 คน
- 1.2 ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น จำนวน 3คน
- 1.3 ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน
- 1.4 ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 3 คน
- 1.5 ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ จำนวน 3 คน
- 1.6 ผู้แทนนายอำเภอ จำนวน 3 คน

2. กลุ่มตัวอย่างประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

เพื่อทำการยืนยันผลการวิจัยในระยะที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมผลการวิจัยในส่วนของงานวิจัยเชิงปริมาณและงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดประเด็นการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ดังนี้

2.1 นำผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพจากการสัมภาษณ์ที่สังเคราะห์เป็นรูปแบบเบื้องต้นมาพบที่ปรึกษาและดำเนินการวางแผนร่วมกันในการสร้างรูปแบบเพื่อนำไป Focus Group

2.2 ประสานงานผู้ที่เกี่ยวข้องของทุกฝ่ายตามที่ได้วางแผนในเรื่อง วัน เวลา และสถานที่อย่างไม่เป็นทางการ

2.3 ขออนุญาตเชิญประชุมกลุ่มย่อยเพื่อเรียนเชิญกลุ่ม Focus Group และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกิจกรรม Focus Group ประชากรที่ใช้ในการ Focus Group ได้แก่บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายประชารัฐไปการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งเป็น

ทั้งหมด 3 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน รวมทั้งหมดจำนวน 18 คน ได้แก่ 1) ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่นจำนวน 3 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารองค์การส่วนจังหวัดชุมพร จำนวน 1 คน ผู้บริหารเทศบาล จำนวน 1 คน และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน 2) ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 3 คน จำแนกเป็นข้าราชการในสังกัดองค์การส่วนจังหวัดชุมพร จำนวน 1 คน ข้าราชการในสังกัดเทศบาล จำนวน 1 คน และข้าราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน 3) ผู้แทนสมาชิกสภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน โดยเลือกจากจำแนกเป็น สมาชิกสภาองค์การส่วนจังหวัดชุมพร สมาชิกสภาเทศบาลสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 4) ผู้แทนประชาชน จำนวน 3 คน โดยเลือกมีบทบาทในการบริหารร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือได้รับรางวัลหรือมีผลงานเป็นประจักษ์ 5) ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ จำนวน 3 คน โดยเลือกจากขนาดของอำเภอ คืออำเภอขนาดใหญ่ จำนวน 1 คน อำเภอขนาดกลาง จำนวน 1 คน และอำเภอขนาดเล็ก จำนวน 1 คน 6) ผู้แทนนายอำเภอ จำนวน 3 คน โดยเลือกจากขนาดของอำเภอ คืออำเภอขนาดใหญ่ จำนวน 1 คน อำเภอขนาดกลาง จำนวน 1 คน และอำเภอขนาดเล็ก จำนวน 1 คน 4) ดำเนินการจัด Focus Group ในวัน เวลาที่กำหนด ขึ้น 5) สังเคราะห์ผลการ Focus Group เป็นรูปแบบเพื่อนำไปยืนยันผลการวิจัย

โดยประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์และการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)จะเป็นประชากรกลุ่มเดียวกันแต่ไม่ใช่ประชากรบุคคลเดียวกัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (Structure Indept Interview) เพื่อถามเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยแบ่ง 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลแนวทางการปฏิบัติงานนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

3.2 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่เป็นข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (Interview) มีขั้นตอนการสร้างดังนี้ 1) นำผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 ประกอบด้วย ผู้บริหารท้องถิ่นข้าราชการและพนักงานจ้าง สมาชิกสภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน มาสังเคราะห์แล้วมาสรุปผลการวิจัย 2) ร่างข้อคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาชี้แนะปรับปรุงหรือแก้ไข 3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาความสมบูรณ์ 4) นำไปทดลองสัมภาษณ์กับผู้แทนจาก

ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอผู้แทนนายอำเภอที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 5) นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการเก็บข้อมูลที่มีความหลากหลายเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง โดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ขั้นตอนเตรียมการสัมภาษณ์ 1) ศึกษาประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์โดยคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อต้นนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยจะปรากฏในการวิจัยเชิงปริมาณ 2) นัดหมายวัน เวลาที่จะสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 3) เตรียมเครื่องบันทึกเสียงสมุดจดบันทึกและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมก่อนดำเนินการสัมภาษณ์

4.2 ขั้นตอนดำเนินการสัมภาษณ์ 1) ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเป็นกันเอง แจ่มชัดวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ และขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียงในขณะสัมภาษณ์ หากผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ประสงค์จะให้บันทึกเสียงในช่วงใดผู้วิจัยจะไม่บันทึก รวมทั้งการเก็บข้อมูลเป็นความลับ 2) เริ่มดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการสนทนาเรียงตามลำดับของข้อความในแบบสัมภาษณ์ โดยการเชื่อมโยงคำตอบให้ตรงตามประเด็นที่ต้องการจนครบทุกประเด็น

4.3 ขั้นตอนหลังการสัมภาษณ์

ใช้เวลาหลังการสัมภาษณ์จัดรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้บันทึกในขณะที่สัมภาษณ์ ข้อสังเกตต่าง ๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์การให้ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อาจจากการจดบันทึกการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Inductive Analysis) โดยกำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

5.1 นำข้อมูลที่ได้อ่านเรียบเรียงในรูปแบบของข้อความโดยการจัดกลุ่มประเด็น (Grouping)

5.2 ทำการวิเคราะห์ตามประเด็นของข้อมูล โดยการอธิบายความ (Explanation) และการตีความข้อมูล (Interpretation) ที่ได้โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

5.3 อภิปรายผลพร้อมพรรณนาความ (Description) ข้อมูลตามทฤษฎีและปรากฏการณ์เพื่อสร้างข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

6. การดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

6.1 นำผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพที่สังเคราะห์เป็นรูปแบบเบื้องต้นมาพบที่ปรึกษาและดำเนินการวางแผนร่วมกันในการสร้างรูปแบบเพื่อนำไป Focus Group

6.2 ประสานงานผู้ที่เกี่ยวข้องของทุกฝ่ายตามที่ได้วางแผนในเรื่อง วัน เวลา และสถานที่อย่างไม่เป็นทางการ

6.3 ขออนุญาตเชิญประชุมกลุ่มย่อยเพื่อเรียนเชิญกลุ่ม Focus Group และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกิจกรรม Focus Group ประชากรที่ใช้ในการ Focus Group

6.4 ดำเนินการ Focus Group ในวันที่ 11 กันยายน 2560 เวลา 9.00-12.00 น. ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

6.5 สังเคราะห์ผลการ Focus Group เป็นรูปแบบเพื่อนำไปยืนยันผลการวิจัยโดยใช้วิธีการพรรณนา และอธิบายผลที่ได้จากการ Focus Group ว่ามีลักษณะสอดคล้องหรือแตกต่างจากการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างไร เพื่อให้การสรุปและการเสนอแนะในมุมมองและความสัมพันธ์ในแต่ละมิติเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและเชื่อมั่นให้กับงานวิจัยในเชิงวิชาการ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยเรื่อง รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร 4) เพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยมีผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง	จำนวนคน
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	หมายถึง	สถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณา (T –Distribution)
F	หมายถึง	สถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณา (F –Distribution)
R_{xy}	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
B	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอยปกติ
Beta	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน
S.E.	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ (Coefficient of Regression)
R^2	หมายถึง	ประสิทธิภาพในการพยากรณ์หรืออธิบายการผันแปร
df	หมายถึง	ค่าของขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
Sig (2-tailed)	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้

X	หมายถึง	ตัวแปรนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
X ₁	หมายถึง	ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ
X ₂	หมายถึง	ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี
X ₃	หมายถึง	ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม
X ₄	หมายถึง	ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา
X ₅	หมายถึง	ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา
X ₆	หมายถึง	ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา
X ₇	หมายถึง	ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน
X _{รวม}	หมายถึง	โดยรวมของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
Y	หมายถึง	การพัฒนาท้องถิ่น
Y ₁	หมายถึง	ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน
Y ₂	หมายถึง	ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม
Y ₃	หมายถึง	ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท
Y ₄	หมายถึง	ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ
Y ₅	หมายถึง	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
Y _{รวม}	หมายถึง	โดยรวมของการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย จึงได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) เพศ 2) สถานภาพการสมรส 3) อายุ 4) ระดับการศึกษา 5) ประสบการณ์ทำงาน ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคม

ด้วยสันติวิธี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและ 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 2) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 3) การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 4) การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและ 5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ส่วนที่ 3 รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ			
	1. ชาย	139	34.8
	2. หญิง	261	65.3
	รวม	400	100
สถานภาพ			
	1. โสด	164	41.0
	2. สมรส	156	39.0
	3. หม้าย	44	11.0
	4. หย่าร้าง	36	9.0
	รวม	400	100

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ		
1. อายุ 20-29 ปี	89	22.3
2. อายุ 30-39 ปี	176	44.0
3. อายุ 40-49 ปี	93	23.3
4. อายุ 50 ปีขึ้นไป	42	10.5
รวม	400	100
การศึกษา		
1. ปวส. หรือเทียบเท่า	63	15.8
2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	265	66.3
3. ปริญญาโทขึ้นไป	72	18.0
รวม	400	100
อำเภอที่อาศัย		
1. อำเภอเมือง	95	23.8
2. อำเภอท่าแซะ	70	17.5
3. อำเภอปะทิว	40	10.0
4. อำเภอสวี	60	15.0
5. อำเภอทุ่งตะโก	25	6.3
6. อำเภอหลังสวน	61	15.3
7. อำเภอพะโต๊ะ	25	6.3
8. อำเภอละแม	24	6.0
โดยรวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 เป็นชาย จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 สถานภาพหม้าย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ส่วนใหญ่มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาอายุ 40-49 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 23.3 อายุ 20-29 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 มีการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และปวส. หรือเทียบเท่า จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่อำเภอเมือง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาอำเภอท่าแพ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 อำเภอหลังสวน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 อำเภอสวี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 อำเภอปะทิว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 อำเภอทุ่งตะโก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เท่ากับอำเภอพะโต๊ะ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และอำเภอละแม จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.2

ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ	4.25	0.32	มาก
2. ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี	4.15	0.32	มาก
3. ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม	4.07	0.37	มาก
4. ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา	4.07	0.36	มาก
5. ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา	4.16	0.32	มาก
6. ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา	4.11	0.35	มาก
7. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กร	4.10	0.34	มาก
โดยรวม	4.13	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาคือด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ($\bar{X} = 4.16$) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ($\bar{X} = 4.15$) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา

($\bar{X} = 4.11$) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กร ($\bar{X} = 4.10$) และด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ($\bar{X} = 4.07$) เท่ากับด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ($\bar{X} = 4.07$)

ตารางที่ 4.3

ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ
จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การรับรองและหลักประกันสิทธิทางการเมืองอย่างเสรีและเสมอภาค	4.41	0.60	มาก
2. สิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายที่เท่าเทียมกัน	4.18	0.55	มาก
3. กฎหมายรับรองสิทธิในฐานะประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ	4.20	0.62	มาก
4. การส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร เช่น รongรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณา	4.24	0.57	มาก
5. การควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร	4.25	0.67	มาก
6. ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ	4.23	0.53	มาก
โดยรวม	4.25	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อมีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด ทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการรับรองและหลักประกันสิทธิทางการเมืองอย่างเสรีและเสมอภาค ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาคือการควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร ($\bar{X} = 4.25$) การส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร เช่น รongรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณา

($\bar{X} = 4.24$) ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ($\bar{X} = 4.23$) กฎหมายรับรองสิทธิในฐานะประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ ($\bar{X} = 4.20$) และสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายที่เท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 4.18$)

ตารางที่ 4.4

ระดับนโยบายภาครัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติ โดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน	4.13	0.59	มาก
2. คำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง	4.13	0.69	มาก
3. มีการสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม	4.20	0.57	มาก
4. สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกัน	4.15	0.61	มาก
5. สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการแก้ไขข้อขัดแย้ง	4.11	0.66	มาก
6. การแก้ไขความขัดแย้งหรือการป้องกันมีการนำวิสัยทัศน์ทัศนคติที่ถูกต้อง และความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างร่วมกัน	4.14	0.68	มาก
7. ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรอง การใช้อินญาโตตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงาน	4.21	0.57	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี	\bar{X}	S.D.	แปลผล
8. การแก้ไขปัญหานั้น ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไข	4.19	0.66	มาก
9. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้อง มีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่าย เปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น	4.12	0.51	มาก
โดยรวม	4.15	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรอง การใช้อนุญาโตตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมาคือมีการสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม ($\bar{X} = 4.20$) การแก้ไขปัญหานั้น ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไข ($\bar{X} = 4.19$) สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกัน ($\bar{X} = 4.15$) การแก้ไขความขัดแย้งหรือการป้องกันมีการนำวิสัยทัศน์ ทัศนคติที่ถูกต้อง และความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างร่วมกัน ($\bar{X} = 4.14$) คำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง ($\bar{X} = 4.13$) เท่ากับสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติ โดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน ($\bar{X} = 4.13$) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้อง มีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่าย เปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น ($\bar{X} = 4.12$) และสนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการแก้ไขข้อขัดแย้ง ($\bar{X} = 4.11$)

ตารางที่ 4.5

ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ	3.98	0.59	มาก
2. ปลุกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน	4.09	0.67	มาก
3. สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง	4.09	0.61	มาก
4. ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรี ตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐ โดยประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น การให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้าน ให้มีวิทยุชุมชน วิทยุท้องถิ่น เป็นต้น	4.08	0.64	มาก
5. สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชน ทางวิทยุและโทรทัศน์	4.12	0.65	มาก
6. ทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีเป้าหมายประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศ	4.11	0.61	มาก
โดยรวม	4.07	0.37	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชน ทางวิทยุและโทรทัศน์ ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีเป้าหมายประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศ ($\bar{X} = 4.11$) ปลุกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน

($\bar{X} = 4.09$) สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 4.09$) ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐ โดยประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น การให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้าน ให้มีวิทยุชุมชน วิทยุท้องถิ่น เป็นต้น ($\bar{X} = 4.08$) และสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่นๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.98$)

ตารางที่ 4.6

ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา
จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายใดทางการเมือง	4.08	0.57	มาก
2. การให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด	4.19	0.66	มาก
3. การกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ กำลังคน เครื่องมือ เป็นต้น	4.04	0.51	มาก
4. การระบุภาคีให้หน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ อย่างชัดเจน	3.96	0.57	มาก
5. การระบุภาคีให้หน่วยงานของรัฐในการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.13	0.67	มาก
โดยรวม	4.07	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือการระบุภาคีให้หน่วยงานของรัฐในการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.13$) การสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายใดทางการเมือง ($\bar{X} = 4.08$) การกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขใน

การจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ กำลังคน เครื่องมือ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.04$) และการระบุนาติให้หน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการโครงการต่าง ๆ อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.96$)

ตารางที่ 4.7

ระดับนโยบายภาครัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การเพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาด บุคลากรมีส่วนร่วม เช่น เกษตรกรรายย่อย ชาวประมงพื้นบ้าน ชายฝั่งคนจนในเมือง เป็นต้น	4.14	0.57	มาก
2. เพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนใน คณะกรรมการคณะอนุกรรมการ คณะทำงานต่าง ๆ ของระบบ บริหารการพัฒนา เช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงาน บริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น	4.20	0.66	มาก
3. เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับ การสนับสนุนงบประมาณโดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนา ร่วมกับภาครัฐ	4.13	0.60	มาก
4. เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน สนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐโดยกิจกรรมที่ กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน	4.24	0.60	มาก
5. การสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับ พื้นที่และชุมชนนั้น	4.16	0.61	มาก
6. องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่น ของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหาร ส่วนท้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบลสภาตำบล เทศบาล สุขาภิบาล และช่องทางอื่น ๆ	4.11	0.54	มาก
โดยรวม	4.16	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดข้อ ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมาคือเพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะกรรมการ คณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนา เช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ($\bar{X} = 4.20$) การสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้น ($\bar{X} = 4.16$) การเพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดบุคลากรมีส่วนร่วม เช่น เกษตรกรรายย่อย ชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งคนจนในเมือง เป็นต้น ($\bar{X} = 4.14$) เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณโดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐ ($\bar{X} = 4.13$) และองค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล อบจ. และช่องทางอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.11$)

ตารางที่ 4.8

ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.04	0.57	มาก
2. ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐ เป็นต้น	4.12	0.68	มาก
3. ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการโครงการ	4.16	0.59	มาก
4. ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น	4.11	0.60	มาก
5. ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เช่น จัดสรรเร่งด่วน หน่วยงานภายนอก	4.12	0.63	มาก
6. ชุมชนและท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารจัดการกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น	4.14	0.63	มาก
โดยรวม	4.11	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการโครงการ ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือชุมชนและท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.14$) ชุมชนและท้องถิ่นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.12$) เท่ากับชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เช่น จัดสรรเร่งด่วน หน่วยงานภายนอก ($\bar{X} = 4.12$) ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น ($\bar{X} = 4.11$) และการรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.04$)

ตารางที่ 4.9

ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลในพื้นที่	4.09	0.63	มาก
2. การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล	4.11	0.51	มาก
3. การสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและ การสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ	4.02	0.60	มาก
4. ส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมด้วยมาตรการทางภาษี	4.13	0.65	มาก
5. การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์	4.15	0.60	มาก
6. การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อเสริมสร้างทักษะ และศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนและท้องถิ่น	4.12	0.63	มาก
โดยรวม	4.10	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมด้วยมาตรการทางภาษี ($\bar{X} = 4.13$) การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อเสริมสร้างทักษะ และศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนและท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.12$) การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล ($\bar{X} = 4.11$) การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลในพื้นที่ ($\bar{X} = 4.09$) และการสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ ($\bar{X} = 4.02$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.10

ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน	4.10	0.34	มาก
2. ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม	4.11	0.33	มาก
3. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและ ชนบท	4.12	0.32	มาก
4. ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบ เศรษฐกิจ	4.10	0.31	มาก
5. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.15	0.34	มาก
โดยรวม	4.11	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ($\bar{X} = 4.12$) ด้านการพัฒนา

สภาพแวดล้อมทางสังคม ($\bar{X} = 4.11$) และด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ($\bar{X} = 4.10$) เท่ากับด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.10$)

ตารางที่ 4.11

ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน
จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชน	4.13	0.49	มาก
2. การให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรม เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน	4.05	0.63	มาก
3. หลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย	3.92	0.64	มาก
4. การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของการกำหนดนโยบาย โครงการ และแผน	4.13	0.57	มาก
5. การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็น	4.23	0.63	มาก
6. การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอย่างเพียงพอ	4.15	0.62	มาก
โดยรวม	4.10	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็น ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมาคือการให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.15$) การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของการกำหนดนโยบาย โครงการ และแผน

($\bar{X} = 4.13$) เท่ากับการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชน ($\bar{X} = 4.13$) การให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรม เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน ($\bar{X} = 4.05$) และหลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย ($\bar{X} = 3.92$)

ตารางที่ 4.12

ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การสร้างสังคมเปิดที่มีความสมานฉันท์ปรองดองกัน	4.03	0.56	มาก
2. การยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างที่หลากหลาย	4.19	0.62	มาก
3. การสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม	4.19	0.64	มาก
4. การสร้างจริยธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรมในสังคม	4.12	0.62	มาก
5. การสร้างวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม	4.16	0.63	มาก
6. การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอม สันติธรรม เมตตาธรรมและการยอมรับบังคับใช้กฎหมาย	4.09	0.50	มาก
7. การสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง	4.02	0.63	มาก
โดยรวม	4.11	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ($\bar{X} = 4.19$) เท่ากับการยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือการสร้างวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม ($\bar{X} = 4.16$) การสร้างจริยธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรมในสังคม ($\bar{X} = 4.12$) การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอม สันติธรรม เมตตาธรรมและการยอมรับบังคับใช้กฎหมาย ($\bar{X} = 4.09$) การสร้างสังคมเปิดที่มีความ

สมานฉันท์ปรองดองกัน ($\bar{X} = 4.03$) และการสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อผู้อื่นรุ่นหลัง ($\bar{X} = 4.02$)

ตารางที่ 4.13

ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น	4.12	0.61	มาก
2. การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	4.18	0.59	มาก
3. การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	4.10	0.62	มาก
4. การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับโอกาสในการรับบริการจากรัฐ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	4.14	0.63	มาก
5. การให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษา อนุรักษ์ ป่าไม้และบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์รุ่นหลังชุมชนของตนเองและประเทศชาติโดยรวม	4.14	0.61	มาก
6. การสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท	4.07	0.51	มาก
โดยรวม	4.12	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพ การพัฒนาของภูมิภาคและชนบทโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับ การพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างจิต ความสำเร็จให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหา ของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาคือการสร้างจิตความสำเร็จให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับโอกาสในการรับบริการจาก รัฐ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมี งานทำ ($\bar{X} = 4.14$) เท่ากับการให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์แหล่งชุมชนของตนเองและ ประเทศชาติโดยรวม ($\bar{X} = 4.14$) การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบท ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.12$) การสร้างจิต ความสำเร็จให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของ ตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ ($\bar{X} = 4.10$) และการสร้าง ระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและ ชนบท ($\bar{X} = 4.07$)

ตารางที่ 4.14

ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบ เศรษฐกิจ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ	4.07	0.62	มาก
2. การสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ	4.16	0.57	มาก
3. การสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ	4.03	0.59	มาก
4. การสร้างระบบการบริหารที่มีการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการ แข่งขัน	4.11	0.62	มาก
5. การสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสกับการบริหารที่เกี่ยวกับสาธารณชน	4.14	0.62	มาก
6. การบริหารที่ยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน	4.07	0.63	มาก
7. การสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงด้าน นโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ	4.10	0.60	มาก
8. ระบบการบริหารด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศมี ความต่อเนื่อง	4.14	0.63	มาก
โดยรวม	4.15	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะ และประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือระบบการบริหารด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศมีความต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.14$) เท่ากับการสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสกับการบริหารที่เกี่ยวกับสาธารณสุข ($\bar{X} = 4.14$) การสร้างระบบการบริหารที่มีการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.11$) การสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ($\bar{X} = 4.10$) การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.07$) เท่ากับการบริหารที่ยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข ($\bar{X} = 4.07$) และการสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.03$)

ตารางที่ 4.15

ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล	4.14	0.62	มาก
2. ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล	4.13	0.63	มาก
3. การสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งเขตเมือง ชุมชน ชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม	4.10	0.53	มาก
4. การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.05	0.60	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5. การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่	4.22	0.62	มาก
6. มีกลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม	4.27	0.62	มาก
โดยรวม	4.15	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ กลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมาคือการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ ($\bar{X} = 4.22$) ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล ($\bar{X} = 4.14$) ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล ($\bar{X} = 4.13$) การสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งเขตเมือง ชุมชน ชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม ($\bar{X} = 4.10$) และการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.05$)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยวิธี Pearson's Product Moment Correlation (r) ในการหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ที่มีค่าเป็นบวก (+) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงตามกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูง

ค่าตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูงด้วย ถ้าค่าตัวแปรตัวหนึ่งต่ำค่าตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำด้วย ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ที่มีค่าเป็นลบ (-) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามคือกลับกัน ถ้าค่าเป็นศูนย์ (0) หมายความว่า ข้อมูลทั้งสองชุดไม่เกี่ยวข้องกันไม่สัมพันธ์กันหรือไม่แปรผันร่วมกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูงค่าตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำ ถ้าค่าตัวแปรตัวหนึ่งต่ำค่าตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูง จากค่า Correlation Coefficient มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (Walter, 1971, p. 121)

ตารางที่ 4.16

ค่าระดับของความสัมพันธ์

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
.71 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.51 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.31 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันควรมีค่าสูงสุดไม่เกิน 0.85 เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการเกิด Multi – Collinearityซึ่งหมายถึง ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองสูงมากเกินไป จนไม่เหมาะสมที่จะนำตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงเกินไปเข้าสมการทั้งสองตัว (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2536, น. 25)

ผลการวิเคราะห์นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวม

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y _{รวม}
ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X ₁)	.374*	.450*	.369*	.425*	.425*	.503*
ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X ₂)	.479*	.572*	.468*	.503*	.522*	.626*
ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X ₃)	.497*	.575*	.541*	.543*	.491*	.651*
ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา (X ₄)	.438*	.530*	.442*	.489*	.376*	.559*
ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X ₅)	.518*	.617*	.515*	.562*	.462*	.658*
ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X ₆)	.550*	.642*	.508*	.592*	.518*	.691*
ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X ₇)	.571*	.622*	.549*	.616*	.483*	.698*
โดยรวมของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร (X _{รวม})	.631*	.738*	.625*	.687*	.602*	.807*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .807 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับตามความสัมพันธ์จากมากไปน้อยปัจจัยที่มีค่าสหสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร สูงที่สุดคือด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X₇) รองลงมาคือด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X₆) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X₅) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X₃) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X₂) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา (X₄) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X₁) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X₁) กับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .503 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม (Y₂) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .450 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ (Y₄) และด้าน

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Y_3) โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .425 ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน (Y_1) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .374 และด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .369

ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X_2) กับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .626 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม (Y_2) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .572 รองลงมาคือ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Y_3) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .522 ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ (Y_4) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .503 ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .479 และด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .468

ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X_3) กับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .651 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม (Y_2) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .575 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ (Y_4) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .543 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .541 ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .497 และด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Y_3) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .491

ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา (X_4) กับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .559 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม (Y_2) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .530 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ (Y_4) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .489 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท (Y_3) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .442 ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .438 และ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Y_3) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .376

ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5) กับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .658 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม (Y_2) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .617 รองลงมาคือด้านการพัฒนาสมรรถนะและ

ประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ (Y_4) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .562 ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน (Y_1) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .518 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .515 และด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Y_5) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .462

ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6) กับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .691 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม (Y_2) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .642 รองลงมาคือด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ (Y_4) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .592 ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .550 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Y_5) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .518 และด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท (Y_3) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .508

ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7) กับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .698 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม (Y_2) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .622 รองลงมาคือด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ (Y_4) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .616 ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .571 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .549 และด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Y_5) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .483

ตารางที่ 4.18

ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

โดยรวม

(n = 400)

ตัวแปร	Regression Coefficient			
	B	beta	t	Sig
ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X ₁)	.097 (4)	.117	3.166	.002
ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วย สันติวิธี (X ₂)	.082 (6)	.099	2.235	.026
ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและ พลังทางสังคม (X ₃)	.120 (2)	.168	3.978	.000
ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการ พัฒนา (X ₄)	.124(5)	.152	3.514	.000
ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการ พัฒนา (X ₅)	.155 (3)	.204	4.513	.000
ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนา เอกชนและองค์กรประชาชน (X ₇)	.217 (1)	.279	6.603	.000
ค่าคงที่ (Constant)		.830		
Multiple R		.816		
R ²		.665		
Adjusted R ²		.660		
R ² Change		.004		
F		130.107		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวม ทั้ง 6 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 66.50 มีค่า R² = .665 และมีค่าของ F เท่ากับ 130.107 มีค่า Adjusted R² เท่ากับ .660 มีค่า R² Change เท่ากับ .004 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α .05 เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X₇) ประชาชนและพลัง

ทางสังคม (X₃) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X₆) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X₁) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X₅) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X₂) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 6 ตัวแปร สามารถเขียนสมการได้ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = .830 + .097 X_1 + .082 X_2 + .120 X_3 + .124 X_5 + .155 X_6 + .217 X_7$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_1 = .279 Z_7 + .204 Z_6 + .168 Z_3 + .152 Z_5 + .117 Z_1 + .099 Z_2$$

ตารางที่ 4.19

ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน (n = 400)

ตัวแปร	Regression Coefficient			
	B	beta	t	Sig
ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X ₃)	.127 (4)	.138	2.602	.010
ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X ₅)	.160(2)	.152	2.710	.007
ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X ₆)	.171 (3)	.175	2.932	.004
ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X ₇)	.287(1)	.287	5.191	.000
ค่าคงที่ (Constant)		1.038		
Multiple R		.638		
R ²		.407		
Adjusted R ²		.401		
R ² Change		.010		
F		67.816		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 40.10 มีค่า $R^2 = .401$ และมีค่าของ F เท่ากับ 67.816 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .401 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .010 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ประชาชนและพลังทางสังคม (X_3) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 4 ตัวแปร สามารถเขียนสมการได้ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = 1.038 + .127 X_3 + .160 X_5 + .171 X_6 + .287 X_7$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_r = .287 Z_7 + .175 Z_6 + .152 Z_5 + .138 Z_3$

ตารางที่ 4.20

ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม (n = 400)

ตัวแปร	Regression Coefficient			
	B	beta	t	Sig
ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X_2)	.190 (4)	.184	4.104	.000
ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5)	.220(2)	.215	4.399	.000
ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6)	.227 (1)	.240	4.612	.000
ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7)	.228(3)	.235	4.817	.000
ค่าคงที่ (Constant)		.538		
Multiple R		.734		
R^2		.539		
Adjusted R^2		.534		
R^2 Change		.020		
F		115.509		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 53.90 มีค่า $R^2 = .539$ และมีค่าของ F เท่ากับ 115.509 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .534 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .020 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของกรณีวิเคราะห์หัดถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X_3) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์หัดถดถอยพหุการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 4 ตัวแปร สามารถเขียนสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = .538 + .190 X_2 + .220 X_5 + .227 X_6 + .228 X_7$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_r = .240 Z_6 + .235 Z_7 + .215 Z_5 + .184 Z_2$

ตารางที่ 4.21

ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท (n = 400)

ตัวแปร	Regression Coefficient			
	B	beta	t	Sig
ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X_3)	.224 (2)	.263	5.022	.000
ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5)	.176(3)	.180	3.393	.001
ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7)	.275(1)	.297	5.884	.000
ค่าคงที่ (Constant)			1.353	
Multiple R			.631	
R^2			.398	
Adjusted R^2			.394	
R^2 Change			.017	
F			87.293	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 39.80 มีค่า $R^2 = .398$ และมีค่าของ F เท่ากับ 87.293 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .394 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .017 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X_3) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์หาคัดล่อยพหุ ได้แก่ ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์หาคัดล่อยพหุการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 3 ตัวแปร สามารถเขียนสมการในรูปแบบเคเนนดิบและเคเนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบเคเนนดิบ } Y = 1.353 + .224 X_3 + .176 X_5 + .275 X_7$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐาน } Z_r = .297 Z_7 + .263 Z_3 + .180 Z_5$$

ตารางที่ 4.22

ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ (n = 400)

ตัวแปร	Regression Coefficient			
	B	beta	t	Sig
ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X_1)	.119 (4)	.122	2.940	.003
ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X_3)	.113 (5)	.134	2.680	.008
ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5)	.140 (2)	.146	2.779	.006
ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6)	.153 (3)	.173	3.114	.002
ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7)	.264(1)	.291	5.614	.000
ค่าคงที่ (Constant)			.839	
Multiple R			.699	
R^2			.488	
Adjusted R^2			.482	
R^2 Change			.009	
F			75.151	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 48.80 มีค่า $R^2 = .488$ และมีค่าของ F เท่ากับ 75.151 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .482 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .009 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X_1) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X_3) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 5 ตัวแปร สามารถเขียนสมการในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ } Y = .839 + .119 X_1 + .113 X_3 + .140 X_5 + .153 X_6 + .264 X_7$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน } Z_1 = .291 Z_7 + .173 Z_6 + .146 Z_5 + .134 Z_3 + .122 Z_1$$

ตารางที่ 4.23

ค่าอำนาจพยากรณ์ของความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (n = 400)

ตัวแปร	Regression Coefficient			
	B	beta	t	Sig
ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X_1)	.144 (4)	.137	2.736	.006
ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X_2)	.210 (1)	.200	3.380	.001
ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X_3)	.138 (3)	.153	2.775	.006
ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6)	.252 (2)	.262	5.043	.000
ค่าคงที่ (Constant)		1.065		
Multiple R		.611		
R^2		.373		
Adjusted R^2		.367		
R^2 Change		.012		
F		58.810		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 37.30 มีค่า $R^2 = .373$ และมีค่าของ F เท่ากับ 58.810 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .367 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .012 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X_5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม (X_3) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X_1) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 4 ตัวแปร สามารถเขียนสมการในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ } Y = 1.065 + .144 X_1 + .210 X_2 + .138 X_3 + .252 X_6$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน } Z_r = .262 Z_6 + .200 Z_2 + .153 Z_3 + .137 Z_1$$

สรุป ภาพรวมความสัมพันธ์การวิเคราะห์การถดถอยนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร สามารถนำเสนอได้ดังตาราง

ตารางที่ 4.24

ภาพรวมความสัมพันธ์การวิเคราะห์การถดถอยนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด

ชุมพร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	โดยรวม	ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน	ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม	ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท	ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ	✓	X	X	X	✓	✓
2. ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี	✓	X	✓	X	X	✓
3. ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม	✓	✓	X	✓	✓	✓
4. ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา	X	X	X	X	X	X
5. ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	X
6. ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา	✓	✓	✓	X	✓	✓
7. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน	✓	✓	✓	✓	✓	X

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ

ส่วนที่ 1 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้าง ผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนประชาชน ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ ผู้แทนนายอำเภอ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งเป็นทั้งหมด 6 กลุ่ม จำนวน 18 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเดียวกันกับการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ผลการวิจัยเชิงปริมาณปรากฏว่านโยบายประชารัฐมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ปัจจัย คือ ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานของนโยบาย ประชากรรัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (Structure In – Dept Interview) มีดังต่อไปนี้

คนที่ 1 นายสุพล จุฬไส ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร วุฒิการศึกษาปริญญาโท หน่วยงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร กลุ่มผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่น วันที่ให้สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น มีความคิดเห็นว่าการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม กับการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อให้บทบาทของภาครัฐได้รับการยอมรับจากประชาชน เพื่อให้เกิดความชอบธรรมนั้น ถือเป็นนโยบายที่ดี และส่วนตัวก็เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เพราะจากนโยบายดังกล่าวรับรองและให้หลักประกันสิทธิทางการเมือง สิทธิมนุษยชนและความเสมอภาค ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนอย่างชัดเจน โดยมีกฎหมายรับรองสิทธิในการรับข้อมูล และรองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดพิจารณาพิจารณา ประชาชนก็สามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐได้ โดยมีกฎหมายพิทักษ์สิทธิประชาชนต่อการกระทำของหน่วยงานของรัฐได้ด้วย ภาครัฐเองก็มีความรู้สึกว่าเวลาปฏิบัติงานก็สามารถดำเนินการขับเคลื่อนตามแผนการได้เต็มที่เช่นกัน เพราะถือว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นอีกด้วย 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นระบบการแก้ไขปัญหาที่ใช่ความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันและกันถือว่าเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาโดยทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ไขความขัดแย้งนั้นก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ในมุมมองการปฏิบัติงานอย่างแท้จริงนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้อย่างมากสำหรับประชาชนในชุมพร ถือว่ายังไม่ปฏิบัติความสำเร็จเท่าที่ควร กล่าวคือ ลักษณะการไกล่เกลี่ย การเจรจาต่อรอง ยังไม่เป็นผลเท่าที่ควร เนื่องจากว่าการหาคนกลางในการตัดสินเพื่อปรับความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณีนั้น ไม่เป็นผลไม่ชัดเจน และขาดความไว้วางใจทางคู่กรณีว่า อย่างภาครัฐก็เป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจ ส่วนภาคธุรกิจก็มองว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเข้าข้างประชาชน จึงทำให้ดังนั้นในจังหวัดชุมพร จึงมีสมาคม องค์อิสระเกิดขึ้นมากมายในก่อนหน้านี้จากนโยบายเก่าจึงทำให้หน่วยงานกลางที่พร้อมจะรับฟัง และแก้ไขปัญหาอย่างสันติวิธีในบางปัญหา บางกรณีไม่สามารถไกล่เกลี่ยสรุปข้อขัดแย้งได้บางกรณี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผล

ต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น มีความคิดเห็นว่า สำหรับจังหวัดชุมพรมีจุดแข็ง ได้แก่ ภาคส่วนต่าง ๆ มีความร่วมมือดี เอื้อต่อการบริหารการพัฒนาจังหวัด มีภูมิปัญญา มรดกทางวัฒนธรรมที่ดี มีความมั่นคงทางทรัพยากร และการท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งทางบกและทางทะเล ที่ยังคงสภาพเดิม สะอาดและสวยงาม เช่น ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง หาด น้ำตก เกาะต่าง ๆ และทรัพยากรแร่สินขาว มีพื้นที่ป่าจำนวนมาก บนทิวเขาสลักช่องที่เขียวชะอุ่ม ร่มรื่น และอากาศดีตลอดปี มีทำเลที่ติดชายทะเล/ติดชายแดนติดกับพม่าทั้งทางบกและทางน้ำเป็นระยะยาว ซึ่งสามารถต่อยอดพัฒนาและเป็นแหล่งแรงงานที่ดีได้ในอนาคต เป็นประตูสู่ภาคใต้ เป็นสังคมที่เอื้ออาทร และรักสงบ เป็นพื้นฐานของนโยบายดังกล่าวนี้อยู่แล้ว จึงทำให้เมื่อมีนโยบายการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมเข้ามาบทบาทจึงเป็นการเน้นย้ำให้ประชาชนมีความเอื้อต่อการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ ทั้งสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเปิดระบบการกำหนดนโยบาย การวางแผน การตัดสินใจ การปฏิบัติการ การติดตามประเมินผลของรัฐ โดยให้เอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจและร่วมดำเนินการ ทำให้เกิดความเข้าใจกัน ทั้ง 3 ส่วนระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นแรงผลักดันให้เกิดพลังสร้างสรรค์สังคม และก่อให้เกิดความสมานฉันท์ในจังหวัดชุมพร แต่อย่างไรแล้วสำหรับจังหวัดชุมพรยังมีจุดอ่อนที่ควรแก้ไขเพื่อเพิ่มพลังการพัฒนาของจังหวัดเอง นั่นคือ ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดมักมีการโยกย้ายตำแหน่งบ่อย ขาดการบูรณาการการทำงาน ขาดการถ่ายทอดทักษะภูมิปัญญาจากรุ่นใหญ่สู่ลูกหลาย ขาดการถ่ายทอดจากยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและการบริหารที่ดี 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นนโยบายสำคัญของจังหวัดชุมพร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ให้ประชาชนได้ตระหนักและเข้าใจในการสละเวลามามีส่วนร่วมกับทางภาครัฐ นั่นคือ การเพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมในการประชาคมมากขึ้น ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย ชาวประมงพื้นบ้าน คนที่มีฐานะยากจน เป็นต้น ให้มีสิทธิและเสรีภาพอย่างเสมอภาคกัน เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรอิสระของประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากท้องถิ่นโดยตรงจากทางภาครัฐเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นจังหวัดชุมพรได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพและอุปสรรคในแผนพัฒนาจังหวัด โดยนำเอาข้อมูลข้อเท็จจริงผ่านกระบวนการวิเคราะห์โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ ประกอบด้วย ภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ประกอบกับพิจารณา

ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาของพื้นที่ อำเภอต่าง ๆ และได้ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาชุมชนว่า “การพัฒนาการเกษตร ควบคู่การท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ” ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ

6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น มีความคิดเห็นว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จะจัดระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยปัญหาการจัดการพื้นที่และรายได้เข้าซ้อน การปรับเปลี่ยนตามการเมืองการปกครองท้องถิ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเจริญเติบโตของแต่ละท้องถิ่น และการถ่ายโอนอำนาจการปกครองส่วนภูมิภาคมาสู่ท้องถิ่น โดยเป็นผู้ประสานกับท้องถิ่น องค์กรปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นการสนับสนุนจากองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ โดยการพัฒนาองค์กรเครือข่ายดังกล่าวนี้ ให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เพื่อเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ ตลอดจนให้ความสามารถในการแข่งขันมีกันอย่างมีประสิทธิภาพ และประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ทางด้านประชาชนที่อาจจะไม่มีการร่วมตัว องค์กรบริหารส่วนจังหวัดชุมพรชุมพรเองก็มีเป้าหมายในการพัฒนา ดังนี้ พัฒนาการศึกษาปฐมวัย ขึ้นพื้นฐาน มีคุณภาพและมาตรฐาน แก้ไขปัญหาหาสาเหตุไม่กลับมาระบาดอีก พื้นฟู คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสในสังคม ได้รับการดูแลและช่วยเหลือ การกีฬาได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนอาศัย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ช่วยเป็นกระบอกเสียงในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นที่มีความเข้าใจการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตยและการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนเปิดโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองมากขึ้น เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและยั่งยืน

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เห็นว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่เกิดผลดีให้กับท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดชุมพรเป็นอย่างมาก โดยเครือข่ายภาคีจังหวัดชุมพร การพัฒนาร่วมตัวกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่แข็งแกร่งเป็นอย่างมาก และถือว่าเป็นแกนนำในการเดินทางเชื่อมโยงและมีส่วนร่วมเป็นจังหวัดขับเคลื่อนหลัก ซึ่งเป็นแนวคิดการขยายเครือข่ายโดยชุมชนสู่การปฏิบัติในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับภาคใต้ และระดับประเทศเลยทีเดียว

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่

อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคนนั้น เห็นว่าเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ ครอบคลุมที่ได้ดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ภาคครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น จากนโยบายที่มีแรงจูงใจให้ใช้แรงงานคุณภาพต่ำลง แต่เน้นคนในพื้นที่จังหวัดชุมพรด้วยกันนั้น ทำให้มีการกระจายรายได้ให้ประชาชนทั่วทุกพื้นที่ได้ทุกอำเภอ แต่อย่างไรก็ตามจากเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าทางหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะพยายามหามาตรการมีกระตุ้นให้เกิดอาชีพเพิ่มขึ้น ทั้งการรวมกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อม ในการผลิตสินค้าโอท็อป แล้วก็ตามก็ยังส่งผลให้รายจ่ายเฉลี่ยหนี้ต่อครัวเรือน ก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ปัจจุบันทางภาครัฐที่เกี่ยวข้องก็พยายามที่จะช่วยเหลือประชาชน โดยการสนับสนุนเงินกองทุนหมู่บ้าน และการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพเสริมอื่นๆ การปลูกพืชแทรกสวนยาง สวนปาล์ม เป็นต้น และช่วยเหลือให้ชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับผู้มีรายได้น้อย และผู้ที่ด้อยโอกาสในการหารายได้ ได้แก่ การสนับสนุนเงินเลี้ยงชีพ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และ โครงการพัฒนา คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับการดูแลและช่วยเหลือ โครงการพัฒนาการศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อลดภาระในครอบครัว 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้น เห็นว่าการปราบปรามผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นที่มีอย่างชัดเจน รัศมุนและสามารถจัดการกับการทุจริตคอร์รัปชันนั้น ได้อย่างจริงจัง ซึ่งทำให้ที่ผ่านมาสติคดีอาญาของจังหวัดชุมพร ที่เป็นคดีอาชญากรรมและสะเทือนขวัญ มีจำนวนการรับแจ้งที่ลดลง และมีสัดส่วนการจับกุมได้มากขึ้น แต่ด้วยเศรษฐกิจที่ตกต่ำก็ทำให้คดีส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาและชิงทรัพย์ มีผู้ถูกจับกุมเพิ่มมากขึ้น สะท้อนถึงปัญหาความไม่ปลอดภัยในพื้นที่ ซึ่งทาง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ก็ได้จัดสรรงบประมาณในการติดตั้งกล้องวงจรปิดบริเวณชุมชน มีการติดตั้งไฟส่องสว่างในที่ที่เป็นพื้นที่เปลี่ยวและห่างไกลชุมชนให้ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้มากขึ้น อีกทั้งยังขอความร่วมมือในเขตชุมชน เช่น ให้ตำรวจในแต่ละท้องถิ่นช่วยเพิ่มความเข้มงวดในการดูแลพื้นที่เพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันเหตุชิงทรัพย์ การฆ่าและข่มขืน เป็นต้น และมีการรณรงค์จับกุมผู้ที่กระทำความผิด ได้แก่ เรื่องยาเสพติด และการค้าประเวณี เป็นต้น ให้มีความเข้มงวดรัดกุม โดยมอบหมายให้ทาง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เฝ้าระวังและดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เกิดเป็นปัญหาทางสังคมต่อไป 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทนั้น ในความคิดเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับด้านนี้ ทำให้มองเห็นถึงผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดที่ผ่านมาจาก องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร

ชุมพร ได้อาศัยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในระดับภูมิภาค และชนบท เพื่อให้ประชาชนตระหนักการดำรงชีพอย่างพอเพียง เพื่อชะลอปัญหาสำหรับประชาชนที่มีรายได้ต่ำ รายจ่ายสูง มาเน้นการประหยัด อยู่ออย่างพอเพียง โดยมอบหมายให้ หน่วยการของท้องถิ่น ได้มีแผนรณรงค์ อบรมให้ความรู้ในการจัดบันทึกรายรับ- รายจ่าย รวมทั้ง โครงการและกิจกรรมที่ช่วยให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ประสานต่อยังภาคอุตสาหกรรมให้หันมาจ้างแรงงานในจังหวัดด้วยกัน เพื่อกระจายรายได้ให้เกิดการหมุนเวียน ลดการนำเข้าแรงงานจากแหล่งอื่น ๆ และส่งเสริมสนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านชุมชนชายแดนอย่างต่อเนื่อง สำหรับปัญหายาเสพติดและแรงงานต่างด้าวก็ยังมี การเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด

4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจนั้น ในความคิดเห็นส่วนตัวมีความรู้สึก ว่า นโยบายดังกล่าวมีความสอดคล้อง และคล้ายคลึงกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ และ โครงสร้างพื้นฐานของเศรษฐกิจ ของแผนการพัฒนาจังหวัดชุมพร ส่วนใหญ่ประชาชนจังหวัดชุมพรก็ยังคงรายได้มาจากภาคเกษตร จากพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ปาล์ม น้ำมัน และยางพารา มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก มีเงินลงทุนและจำนวนคนงานเพิ่มขึ้นทุกปี และคุณภาพแรงงานกลับต่ำลง เพราะต้องการลดต้นทุนการผลิตจากสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ส่วนด้านการท่องเที่ยว มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ของชายฝั่งทะเลอ่าวไทย และได้รับความร่วมมือที่จากชาวประมงพื้นบ้านในการออกประมง และภาคธุรกิจ ที่ทุกคนต่างก็มีสำนึกรักและห่วงใยในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ และปฏิบัติตามกฎการออกเรือประมงที่ดีอยู่เสมอ ทำให้มีความหลากหลายของสัตว์น้ำและปริมาณที่เพิ่มขึ้น จนคาดว่าจังหวัดชุมพรมีสมรรถนะที่ผลักดันให้เป็นตลาดการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ที่เปิดกว้างขึ้นได้อีก หากมีการสนับสนุนในด้านงบประมาณจากทางภาครัฐที่ในระดับที่สูงขึ้น มาช่วยดูแลในเรื่องการบริหารจัดการและงบประมาณในการส่งเสริมเรื่องของเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลผลิตได้ และนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้นของรัฐบาล และนโยบายทำให้มีโอกาสดในการจัดระเบียบสังคมเสียใหม่ เชื่อว่าจังหวัดชุมพรต่อโตยิ่งขึ้นในอนาคตอันใกล้แน่นอน

5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น ในความคิดเห็นส่วนตัวมีมุมมองว่าทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดอยู่แล้ว จึงได้บรรจุเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในอันดับที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีอัตราการเพิ่มขึ้น

ของป่าไม้ในจังหวัดชุมพร โดยทาง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ได้มีนโยบายถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยตรง โดยส่งเสริมงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีกิจกรรมทำเพื่อธรรมชาติ เช่น สำหรับการประมงควรมีระยะเวลาให้การเกิดเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ โดยร่วมกับทางประมงจังหวัด ในการจัดทำประมงในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือ มีการจัดกิจกรรมปลูกป่าทดแทน เพื่อฟื้นฟูสภาพป่าไม้ มีการจัดกิจกรรมธนาคารปู เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ปูทะเลที่เป็นสัตว์เศรษฐกิจของชุมพร และกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมาย ได้แก่ การเก็บขยะบริเวณริมชายหาด มีการจัดทำปะการังเทียม เพื่อฟื้นฟูปะการัง เป็นต้น โดยกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานรัฐ หน่วยงานส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่อีกด้วย

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : ผู้สัมภาษณ์มีทัศนคติส่วนตัวถึงยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร คือ ยุทธศาสตร์การตลาดและประชาสัมพันธ์แบบทวิภาคี โดยเน้นการพัฒนาสื่อประเภทต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับศักยภาพของจุดเด่นของแต่ละพื้นที่ในท้องถิ่นของแต่ละเขตในจังหวัดชุมพร ที่ได้มีการสรุปวางแผนอยู่แล้ว แต่เป็นการมาขยายความเข้าใจและแพร่เผยว่ามีความต้องการของสมาชิกเครือข่ายที่เห็นต่างหรือไม่ อย่างไร เช่น จัดทำทำเนียบแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน การพัฒนาเว็บไซต์ เครือข่ายข้อดีในชุมชน การทำปฏิทินและคู่มือการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพร การจัดทำโครงข่ายชุมชนโดยชุมชน ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนด้วยช่องทางต่าง ๆ การกระจายนักท่องเที่ยวไปยังชุมชนสมาชิกเครือข่ายฯ รวมทั้งให้มีการพัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชนสมาชิกของแต่ละเครือข่ายฯ ในการใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศสำหรับการส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ เว็บไซต์ การใช้ระบบคิวอาร์โค้ด เป็นต้น

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือไม่ : ผู้สัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐว่านอกจากนโยบายประชารัฐที่มีข้อดีต่าง ๆ มากมายแล้วนั้น ก็ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว อาทิ ปัญหาการบริหารจัดการงบประมาณตามนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการ โครงการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากส่วนกลางก่อนดำเนินการ เช่น การโอนเปลี่ยนแปลงโครงการที่ไม่กระทบแผนต้องได้รับความเห็นจากคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ด้านแผนและงบประมาณก่อนจึงจะดำเนินการได้ ส่งผลให้การดำเนินงานมีความล่าช้า จึงเป็นอุปสรรคต่อการเบิกจ่ายงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี เป็นต้น และในด้านของปัญหาความพร้อมของขั้นตอนที่ดำเนินโครงการ ที่มีขั้นตอนที่ยุ่งยาก และระยะเวลานาน ส่งผลให้การดำเนินโครงการจึงล่าช้ากว่าแผน

คนที่ 2 จ.ศ.ต.จิรวัดน์ โสภณ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเทศบาลพะโต๊ะ วุฒิกการศึกษา
 ปริญญาตรี หน่วยงาน เทศบาลตำบลพะโต๊ะ กลุ่มผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่น วันที่ให้สัมภาษณ์ 28
 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน
 จังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบาย
 ประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ เห็นว่า
 ส่งผลทำให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมที่ได้มีสอดคล้องกับการรณรงค์
 ประชาสัมพันธ์ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” ที่เป็นการร่วมมือร่วมใจของรัฐและ
 ประชาสังคม เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมีกลไก มีกระบวนการที่
 แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือ
 ภาครัฐ ทุกคน คือ ประชาชนของชาติ โดยเทศบาลจึงถือว่าเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน อีก
 ช่องทางหนึ่งให้เอกชน ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทำให้การ
 บริหารงานต่าง ๆ ไม่สร้างความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับหน่วยงาน ซึ่งจากการร่วมมือกัน
 ทำให้เกิดความชัดเจนระหว่างภาครัฐ เอกชน ประชาชน และท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญใน
 การสร้างเศรษฐกิจฐานราก ตลอดจนการ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ การเข้าถึงการบริการของรัฐ และ
 กระบวนการทางกฎหมายต่าง ๆ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จาก
 ยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการแก้ไข
 ความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเห็นว่าเมื่อนำนโยบายของประชารัฐมาสะท้อนแก้ไขปัญหาคความ
 ขัดแย้ง ส่วนตัวของผู้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการบริการ
 ของรัฐ และกระบวนการทางกฎหมายต่าง ๆ ในสังคมของจังหวัดชุมพรได้ดีขึ้น ถือเป็นทางออกด้วย
 วิธีที่ดี วิธีหนึ่ง เนื่องจากว่านโยบายประชานิยมเดิม จะมุ่งเน้นที่ความนิยมชมชอบของประชาชนเป็น
 หลัก ซึ่งเมื่ออยู่ภายใต้ระบบการเลือกตั้ง นโยบายประชานิยมจะเลือกพุ่งเป้าไปที่ความนิยมชมชอบของ
 กลุ่มประชาชนส่วนใหญ่ก่อน เพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง ซึ่งอาจจะไม่เป็นที่นิยมชมชอบ ปัญหาที่สำคัญ
 อีกประการหนึ่งของนโยบายประชานิยม ก็คือ ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากนโยบาย มักจะไม่ได้ทัน
 คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมาในอนาคต ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ เช่น การมองภาพรวม
 ได้อย่างไม่ครบถ้วน แต่ในสำหรับ นโยบายประชารัฐ ความมุ่งหวังของกรอบนโยบาย คือการปิด
 จุดอ่อนของนโยบายประชานิยมดังกล่าว โดยตัวสาระสำคัญของนโยบายประชารัฐ จะอยู่ที่การใช้
 อำนาจของรัฐ เพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ นโยบายประชารัฐ จึงมิได้มุ่งเน้นที่การสร้าง
 ความนิยมชมชอบของประชาชนในระยะสั้นเป็นหลัก ในขณะที่นโยบายนี้ให้ประโยชน์กับประชาชน
 ทางอ้อม ผ่านการสนับสนุนภาคธุรกิจ ซึ่ง นโยบายประชารัฐเป็น แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนอย่าง

ยั่งยืนที่จะเกิดให้เกิดการผลิต การจ้างงาน และการลงทุนอย่างต่อเนื่องในอนาคตมากกว่า 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม เห็นว่าจากนโยบายดังกล่าวทำให้เกิดผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมของชุมชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากประชาชนในจังหวัดชุมพร เริ่มมีความสำนึกรักบ้านเกิด ริเริ่มรู้จักการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐมากขึ้น ทำให้ระบบการบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น รวมทั้งการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน ทำให้เกิดความโปร่งใสตลอดจนการยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน ซึ่งถือได้ว่าการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นในภาคประชาชน ก่อเกิดเป็นพลังชุมชนพลังท้องถิ่น ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมากขึ้นจากที่ผ่านมา 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา เห็นว่าทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากนโยบายนี้ได้ อย่างชัดเจน กล่าวคือ ส่งผลให้ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความเข้าอกเข้าใจกัน ในชุมชน จนกิจกรรม ละครหลายพฤติกรรมการแบ่งชนชั้น ได้แก่ คนจน คนรวย ข้าราชการ เกษตรกรรายย่อย ชาวประมง ผู้ประกอบการ เป็นต้น ให้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันในทางสำคัญทางศาสนา ซึ่งส่งผลให้กลุ่มคนเกิดความเท่าเทียมกัน ในสังคมของแต่ละท้องถิ่น และสามารถทำกิจกรรมร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งภาคเอกชน และองค์กรประชาชนยังได้โอกาสในการเข้ามา มีบทบาทในการร่วมคิดร่วมทำในการบริหารการพัฒนาของชุมชน เช่น การร่วมประชาคมเพื่อจัดทำแบบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา การจัดลำดับการพัฒนาแต่ละ โครงการตามความสำคัญของความต้องการชุมชนร่วมกัน ร่วมเป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานต่าง ๆ ในระบบการบริหารการพัฒนา เป็นต้น ทำให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีในการร่วมพัฒนาท้องถิ่นของตน 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เห็นว่าบทบาทการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของท้องถิ่น ในฐานะองค์กรอย่างเทศบาลนี้ พบว่า จากนโยบายประชารัฐนั้นมีบทบาทเข้ามาทำให้ในท้องถิ่นเกิดการพัฒนาที่เป็นไปตามความต้องการของภาคประชาชน และภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนตระหนักในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในแต่ละพื้นที่กับทางภาครัฐเพิ่มขึ้น อาทิเช่น ประชาชนได้มีส่วนจัดทำดับว่าโครงการไหนจะดำเนินการอย่างเร่งด่วน โครงการไหนควรทำก่อน ทำหลัง และยังร่วมติดตาม ตรวจสอบประเมินผลการดำเนินโครงการในเกือบทุกขั้นตอน จึงทำให้การทำงานของเทศบาลในแต่ละท้องถิ่นเกิดความโปร่งใส ยุติธรรม และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพ

ขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน เห็นว่าสำหรับพื้นที่ในจังหวัดชุมพร มีพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนค่อนข้างน้อย กล่าวคือ เป็นการรวมกลุ่มตามความถนัดของอาชีพ ไม่ค่อยมีการจัดตั้งเป็นกลุ่มสมาชิกที่เป็นนิติบุคคล เนื่องจากประชาชนยังไม่มี ความเข้าใจในผลประโยชน์ของการรวมกลุ่มเท่าที่ควร จึงเป็นการรวมกลุ่มแค่แลกเปลี่ยนประสบการณ์ หรือรวมกลุ่มเฉพาะกิจ เช่น การศึกษาดูงาน การอบรม เพราะต่างคนก็ต่างประกอบอาชีพ ทำให้มีเวลาว่างที่ไม่ตรงกันกับเวลาการทำงานของราชการเท่าไร ในส่วนนี้จึงมีการพัฒนาไม่มากเท่าที่ควร การให้ประชาชนในพื้นที่ตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟูและบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์รุ่นหลังชุมชนของตนเอง ได้คู่ต่อไปรวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบทของตนเองด้วย

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : จากมุมมองทางความคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรว่า เป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้จังหวัดชุมพรมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว กล่าวคือ แต่เดิมการรวมกลุ่มประชานนั้น เป็นอะไรที่ท้องถิ่นทำได้อย่างมาก เนื่องจากประชาชนปิดกั้นโอกาสในการนำตัวเองเข้ามาสู่การมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น คิดว่าการพัฒนาท้องถิ่น คือหน้าที่ของภาครัฐ หน้าที่ของเทศบาล หน้าที่ของเจ้าพนักงาน เอาเวลาไปทำงานสร้างรายได้ดีกว่า จึงทำให้ที่ผ่านมานโยบายของทางภาครัฐ ไม่มีความสอดคล้องกับประชาชน และไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ไม่ตรงจุดเท่าที่ควร ซึ่งเมื่อมียุทธศาสตร์นี้เข้ามาทำให้ประชาชนเริ่มตระหนัก เข้าใจมากขึ้นว่า ประชาชนมีสิทธิและหน้าที่อย่างเสรีในการออกความคิดเห็น และสามารถรวมกลุ่ม สร้างภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัยให้มีการพัฒนาในด้านที่ประชาชนต้องการได้ ซึ่งทางเทศบาลทั่วทุกพื้นที่ ได้ประสานงานกับ “ศูนย์ประสานงานภาคีพัฒนาจังหวัดชุมพร” ในการสร้างความรู้ความเข้าใจ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนร่วมกลุ่มกันเพื่อดำเนินโครงการ และกิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นของแต่ละพื้นที่ อีกทั้งยังเป็นที่ยี่ปรึกษา สร้างเป้าหมายสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคณะทำงานภาคประชาชน ได้ประจุมร่วมกับตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการประสานความร่วมมือจัดบู๊ทและนิทรรศการ หรือจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มภาคีอีกด้วย

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพ

และโอกาสการพัฒนาของคนนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ของแสดงความคิดเห็นว่า ส่งผลให้ จังหวัดชุมพร มีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัดเจน ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมรู้ ร่วมเห็น ตามหลักมนุษยธรรม เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของตนเองว่าทุกคนรวมเป็นเจ้าของพื้นที่ในจังหวัดชุมพรอย่างเท่าเทียมกัน ภายใต้กฎหมาย ประชาชนเริ่มเห็นคุณค่าของการออกเสียงมากขึ้น จากการสรุปของการดำเนินการ ประชาคมที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 50% จากเดิมที่อ้างว่าไม่ว่าง ต้องไปประกอบอาชีพข้าง หรือติดภาระทางครอบครัว เป็นต้น ซึ่งจากการแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ของเทศบาลใน จังหวัดชุมพร พบว่า มีการพัฒนาด้านบริการสาธารณสุขเพิ่มขึ้น มีการพัฒนาด้านคุณภาพทางการศึกษา โดยมีความสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครองในสถานศึกษาที่ดูแลโดยเทศบาลมากขึ้น ทั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือโรงเรียนในระดับประถม มัธยมศึกษา ที่ทางเทศบาลทั่วพื้นที่ในจังหวัดชุมพร ได้ดูแลอยู่ มีแก้ไขปัญหาความยากจน 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ของแสดงความคิดเห็นว่า ส่งผลให้สังคม ในพื้นที่ จังหวัดชุมพร มีความสมานฉันท์ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลาย และการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มอิสระต่าง ๆ ของภายในจังหวัด โดยประชาชนในท้องถิ่นมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง ทำให้เกิดประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญหลายประเพณี ซึ่งในการจัดงานทุกครั้งก็ได้รับความร่วมมือที่ดีจากท้องถิ่น และพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดชุมพร และสามารถดึงคนท้องถิ่นให้เข้ามาเที่ยวได้พอสมควร 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ของแสดงความคิดเห็นว่า มีพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปทิศทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ เป็นการสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น สร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถการพัฒนาทักษะและโอกาสในการรับบริการจากรัฐเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟูและบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุชนรุ่นหลังชุมชนของตนเองและประเทศชาติโดยรวม ก่อให้เกิดระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท ซึ่งเทศบาลในเขตพื้นที่ จังหวัดชุมพร ส่วนใหญ่ได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวทางในการยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้

น่านโยบายประชารัฐ ไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ของแสดงความคิดเห็นว่า มีพัฒนาอย่างเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น โดย เทศบาล หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่ จังหวัดชุมพรทุกอำเภอ มีภารกิจหลักให้เป็นศูนย์กลางในการช่วยเหลือประชาชน ในการส่งเสริมสนับสนุนโครงการประกอบอาชีพ ค้าขาย เกษตรกรรม อุตสาหกรรม บริการ โดยส่วนย่านพาณิชย์จะอยู่ในตัวเมือง ประกอบด้วยร้านค้าจำนวนมาก ขายของทั่วไป ส่วนด้านอุตสาหกรรมนั้นจะมีอยู่แต่ในละอำเภอดตามความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีจุดเด่นของแต่ละอำเภอ ซึ่งเทศบาลในจังหวัดชุมพรก็ได้ร่วมสนับสนุนทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดการพึ่งพากัน กล่าวคือ มีพัฒนาฝีมือแรงงาน ในพื้นที่ ให้สามารถรองรับแรงงานภายในจังหวัด เพื่อลดการนำเข้าแรงงานจากแหล่งอื่น ๆ ทั้งด้วยการอบรม และศึกษาคุณงาน อีกทั้งยังมีการส่งเสริมให้เกษตรกรให้ปลูกพืชทางเลือก เพื่อป้องกันพืชหลักอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาสินค้าส่งออก กลุ่มอาชีพอื่นๆ อีกมากมายที่สร้างรายได้ให้กับประชาชน เช่น กลุ่มอาชีพนวดแผนไทย กลุ่มอาชีพการทำน้ำยาล้างจาน กลุ่มอาชีพทำแชมพู การจัดตลาดนัดชุมชน ซึ่งปัจจุบันส่งผลให้สภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับที่น่าพอใจ รายได้เฉลี่ยของชาวชุมพรอยู่ในระดับที่ดีจากเดิม 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ของแสดงความคิดเห็นว่า จากการมีนโยบายประชารัฐเข้ามามีบทบาทส่งผลให้ทุกคนทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันกำหนดควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล และการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : นอกจากยุทธศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร คือ ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรและพื้นที่เชื่อมโยง เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในจังหวัดชุมพรแบบวงรอบ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่คำนึงถึงเฉพาะจุดท่องเที่ยวจุดใดจุดหนึ่ง แต่มุ่งพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในเส้นทางท่องเที่ยวตามระดับศักยภาพของพื้นที่และกิจกรรมที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน จำนวน 2 ด้านดังนี้ 1) กลยุทธ์ การกำหนดโครงข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพรและพื้นที่เชื่อมโยงชุมชนสมาชิกเครือข่ายฯ มีส่วนร่วมในการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวภายในจังหวัดชุมพร และพื้นที่เชื่อมโยงภายในจังหวัดใกล้เคียง พิจารณาจากศักยภาพในการ

รองรับด้านการท่องเที่ยว ระยะทาง การเดินทางที่สามารถเชื่อมโยงภายในโครงข่ายฯ การส่งต่อนักท่องเที่ยวและความสัมพันธ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยว 2) กลยุทธ์ การพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยว โดยชุมชนจังหวัดชุมพรพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยการให้แก่นำชุมชน นักวิชาการ นักการตลาด หรือสื่อมวลชนที่มีประสบการณ์ในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวร่วมเดินทางท่องเที่ยวภายในเส้นทางฯ และให้ข้อคิดเห็นเพื่อปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ รองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งรูปแบบการดำเนินการดังกล่าวยังช่วยเสริมสร้างกำลังใจ และเป็นการกระจายรายได้ให้กับชุมชน

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือไม่ : ผู้สัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐว่า จากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ และในระดับภูมิภาคส่งผลกระทบต่อพัฒนาในระดับท้องถิ่นเป็นอย่างมากนั้น ได้แก่ เกิดการอพยพย้ายถิ่นของประชาชนที่อื่น เข้ามาอยู่ในพื้นที่ทำให้เกิดการแข่งขันอาชีพทำกิน ความคาดหวังของประชาชน และภาคเอกชนสูงเกินไป เมื่อเทียบกับงบประมาณและอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการให้ได้ เช่น ปัญหามลพิษและปริมาณขยะในเขตชุมชนเมือง ดังนั้นทางภาครัฐควรมีนโยบายมาร่วมสนับสนุนปัญหางบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม (SME) กล่าวคือ ให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการร่วมกันทำงานในเชิงบูรณา ความเป็นเจ้าของร่วมกัน ร่วมกันคิด ร่วมกันสร้าง ร่วมกันลงทุน และร่วมกันรับผลประโยชน์ ในลักษณะพึ่งพาเกื้อกูลกัน อีกทั้งควรมีนโยบายที่เอื้ออำนวยต่อภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกระทำได้ดังกล่าว เช่น ลดหย่อนภาษีของภาคเอกชน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท มาร่วมส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม (SME) มีการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคเอกชนที่มาส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ เป็นต้น

คนที่ 3 นายสรวิชัย กาญจนสวัสดิ์ ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลพ้อแดงวุฒิ การศึกษาปริญญาตรี หน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลพ้อแดง กลุ่มผู้แทน ผู้บริหารท้องถิ่น วันที่ให้สัมภาษณ์ 19 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ขอแสดงทัศนคติส่วนตัวว่า จากการสังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนว่า ประชาชนเริ่มมีความตระหนักถึงการมีสิทธิในการร่วมคิด ร่วมทำ มากยิ่งขึ้น เพราะมีความเข้าใจว่าตนเองมีสิทธิเสรีภาพในการร่วมในขั้นตอนการพัฒนาท้องถิ่น มีสิทธิวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานภาครัฐได้ โดยมีกฎหมายคุ้มครองตนเอง ในช่องทางที่เปิดกว้างมากขึ้น ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก ไลน์ หรือผ่านการเข้าร่วม

ประชุม ทำประชาพิจารณ์ ร่วมประชาคมกับหน่วยงานของท้องถิ่น หรือแม้กระทั่งการเข้าหน่วยใน ภาครัฐ เป็นต้น ส่งผลให้การพัฒนาท้องถิ่นนั้น มีความหลากหลายปัจจัยในการพัฒนาที่ทางภาครัฐยัง สำรวจไม่ถึง และตรงตามความต้องการที่ประชาชนต้องการได้อย่างชัดเจน 2) ด้านการจัดการแก้ไข ความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ขอแสดงทัศนคติ ส่วนตัวว่า ส่งผลดีที่ทำให้ความขัดแย้งระหว่างภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาครัฐ ลดลง แต่ใน ฐานะที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งนั้น ได้ ให้เห็นถึงการข้อแตกต่างและการพัฒนาที่ดีขึ้นว่า ประชาชนมีความเข้าใจหน่วยงานภาครัฐมากขึ้น และมีความตระหนักว่าตนเองก็เป็นเจ้าของพื้นที่ท้องถิ่นที่ตนเองอยู่เช่นกัน รู้ขั้นตอน กฎระเบียบการ ดำเนินงานของภาครัฐมากขึ้น ทำให้การทำงานร่วมกันอย่างเข้าใจกัน ภาครัฐก็ทำงานได้ง่ายขึ้น ทำให้ ในปัจจุบัน องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร มีหน้าที่นำความคิดเห็นของประชาชนไปทำ เป็นแผนพัฒนา ที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของภาคประชาชนที่อย่างชัดเจน และ เจ้าหน้าที่เองก็ เข้าใจว่าประชาชนต้องการอะไร มีความรู้สึกสังคมของชุมชนเปิดกว้างมากขึ้น ไม่มีข้อขัดแย้งเหมือน แต่ก่อน กฎระเบียบบางอย่างที่เคยเป็นปัญหาในการจัดเขียน โครงการต่าง ๆ ก็มีการประชุม ประชุม หารือทางออกร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน แต่ทั้งนี้ความต้องการของ ประชาชนนั้นมีประเด็นที่ต้องแก้ไขจำนวนมาก และหลากหลาย จึงทำให้งบประมาณที่ทางภาครัฐ จัดสรรมาให้ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างกลุ่มที่ผลประโยชน์ร่วมกันในภาคประชาชน 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบาย ประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชน และพลังทางสังคมนั้น ขอแสดงทัศนคติส่วนตัวว่า มีความรู้สึกว่ามีหน่วยงานภาครัฐหลายแห่งที่ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาความคิดเห็นของประชาชน องค์กรประชาชน และภาคเอกชน โดย เปิดรับฟังปัญหาของประชาชนมากขึ้น ซึ่งแต่เดิมนั้นมีอยู่แล้ว แต่ทางด้วยอำนาจหน้าที่ขององค์กร บริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ที่ไม่สามารถดำเนินการอะไรได้เลย ในปัจจุบันก็สามารถทำได้ โดยการเขียน โครงการเพิ่มเติม การรายงานให้ส่วนกลางสามารถช่วยเหลือ ได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังมี โครงการที่หลากหลายที่มาส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพ ได้แก่ การอบรม ให้ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนข้อบังคับการปฏิบัติงานทางราชการอย่างจริงจัง มีการขับเคลื่อน นโยบายสานพลังประชารัฐ โดยมีการบูรณาการการทำงานกับทุกความส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน เครือข่ายประชาสังคมและภาควิชาการ จนสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทาง สังคมในทิศทางที่ดีขึ้น 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของ นโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วม

ในการพัฒนานั้น ขอแสดงทัศนคติส่วนตัวว่า ทำให้ก่อให้เกิดความสมดุลของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเกิดความรู้สึกที่เรียกว่า “ความเข้าใจในทุกภาคส่วน” ประชาชนเข้าในขั้นตอนการดำเนินการของภาครัฐ ภาครัฐก็เข้าใจในความต้องการของประชาชน และภาคเอกชนเข้าใจความต้องการประชาชน ที่มีความต้องการให้รัฐดูแลในระเบียบที่รัฐสามารถดำเนินการได้ จึงทำให้ภาคเอกชนจึงเข้ามามีส่วนร่วมที่สามารถช่วยรัฐได้เช่นกัน ทำให้เกิดวัฏจักร ที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอเรียกมันว่า “วัฏจักรการพึ่งพาอาศัยกัน” ทำให้การพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องซึ่งกันและกัน นั่นคือ ประชาชนเป็นฝ่ายนำ ภาครัฐสนับสนุน ภาคเอกชนช่วยดูแลกันไป 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ขอแสดงทัศนคติส่วนตัวว่า การพัฒนาในด้านนี้ของ จังหวัดชุมพร ยังขาดสภาพคล่องเท่าที่ควร เนื่องจากการรับรองสิทธิ ตามภารกิจอำนาจ หน้าที่ในการกระบวนกรส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนายังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงโยกย้าย ผู้บริหารระดับจังหวัดค่อนข้างบ่อย ทำให้ นโยบายที่จะเป็นตัวชี้วัดด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้ประชาชนมีส่วนร่วมการพัฒนานั้น ยังคงต้องรออำนาจ จากทางส่วนกลาง และร่วมไปถึงการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่น ไม่สามารถทำในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปได้ เพราะขาดผู้บริหารในการอนุมัติในส่วนนี้ ทำให้เกิดความล่าช้าที่ไม่ทันต่อความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรใน ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ขอแสดงทัศนคติส่วนตัวว่า มีความรู้สึกถึงการเริ่มต้นขององค์กรอิสระที่จัดตั้งเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรเอกชน และภาคประชาชนมากยิ่งขึ้น ซึ่งตามที่เท่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์พอจะทราบมีดังนี้ 6.1) โครงการจังหวัดพบประชาชนจังหวัดชุมพรดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ที่มุ่งเน้นพัฒนาการให้บริการของภาครัฐ ได้จัดหน่วยบริการประชาชนขึ้น โดยบูรณาการหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนต่าง ๆ ออกพบปะเยี่ยมเยียน พร้อมนำบริการของภาครัฐมาให้บริการพี่น้องประชาชน รวมทั้งรับฟังปัญหาของประชาชนในพื้นที่ไปสู่การแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ 6.2) “ประชารัฐรวมใจ ลูกทุ่งไทยเพื่อแผ่นดิน ที่จัดขึ้นมา 2 ปีได้แล้ว โดยทางกองทัพบก จัดประกวดศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยล่าสุดได้รณรงค์ภายใต้หัวข้อ “ประชารัฐรวมใจ ลูกทุ่งไทยเพื่อแผ่นดิน ปี 2” ตอน ตามรอยสืบสาน พระราชปณิธาน “พ่อ” โดยใช้บทเพลงและดนตรีเป็นสื่อ 6.3) บริษัท ประชาธิปไตยรักสามัคคี วิสาหกิจเพื่อสังคม (ประเทศไทย) จำกัด ร่วมกับ กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย โดยมีรูปแบบเน้นเป้าหมายหลักเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน เพื่อให้

ประชาชนมีความสุข ซึ่งจะลงพื้นที่ทำงานใน 3 ส่วนหลัก คือ กลุ่มงานเกษตร งานแปรรูป และท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยมีหลักการทำงาน ได้แก่ มีเป้าหมายเพื่อสังคม ไม่ใช่เพื่อกำไรสูงสุด เป็นรูปแบบธุรกิจที่รายได้หลักมาจากการขายสินค้าและบริการ ไม่ใช่เงินจากรัฐหรือเงินบริจาค กำไรต้องนำไปใช้ขยายผล ไม่ใช่ปันผลเพื่อประโยชน์ส่วนตัว บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และจดทะเบียนเป็นรูปแบบบริษัท มีลักษณะของการทำงานในการพัฒนาศักยภาพมาร่วมดำเนินงาน โดยชุมชนต้องเป็นผู้ดำเนินการเอง โดยมีบริษัทประชารัฐฯ ช่วยขับเคลื่อน แล้วจะมีการตกลงแบ่งรายได้จากผลกำไรที่เพิ่มขึ้นของชุมชนให้เป็นรายได้ของบริษัทประชารัฐฯ เพื่อนำไปใช้ขยายผลในการดำเนินงานเพื่อส่วนรวมต่อไป

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น เป็นการดำเนินการสนับสนุน ที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ เพื่อให้ประชาชนมีความสุข โดยจากที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร นั้น ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานภายใต้กรอบแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามยุทธศาสตร์พระราชทาน “ระเบิดจากข้าง” ที่นำปัญหาความต้องการของประชาชนมาเป็นตัวตั้งเน้นการสร้างองค์ความรู้ในระดับชุมชน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน มีช่องทางสำหรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจชุมชน โดยมีตัวแทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม ร่วมกันขับเคลื่อนการทำงาน ซึ่งจะส่งผลให้จังหวัดชุมพรเกิดกลไกการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม โดยเชื่อว่าจะสามารถระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในพื้นที่มาร่วมกันพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประชาชน ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ก่อให้เกิดพลังสังคม พลังความดี เพื่อให้จังหวัดชุมพรมีความเจริญเติบโตทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และสมดุล และที่สำคัญ คือ ทำให้พี่น้องประชาชนมีรายได้และมีชีวิตความเป็นที่ดีขึ้นตามนโยบายของรัฐ

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคนนั้น เห็นว่า ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรได้มีการนำนโยบายประชารัฐมาร่วมขับเคลื่อนในการสนับสนุนและโอกาสการพัฒนาของคนในท้องถิ่น โดยส่งเสริมกิจกรรมการกีฬา และนันทนาการ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงกันถ้วนหน้า เพื่อมีร่างกายที่เตรียมพร้อมต่อการประกอบอาชีพ และสร้างความสุข ความบันเทิง ก่อเกิดเป็นความสามัคคี

ผ่านกิจกรรมให้กับท้องถิ่น มีการจัดอบรมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพ โดยแยกเป็นความถนัด เฉพาะกลุ่มอาชีพที่แตกต่างกันออกไป เพื่อเป็นยกระดับความรู้ ระดับคุณภาพของประชาชนให้การเพิ่มสมรรถนะความสามารถให้ประกอบอาชีพที่ดำเนินอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ มีรายได้เพิ่มขึ้น 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้น ขอแสดงทัศนคติส่วนตัวว่า ยังไม่มีการพัฒนาไปทิศทางตามนโยบายเท่าที่ควร ซึ่งทางส่วนกลางควรมีพิจารณาเพิ่มจำนวนเงินงบประมาณในการติดตั้งเสียงตามสาย ให้ครบทุกท้องถิ่น เพื่อเพิ่มช่องทางในการรับทราบข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนในท้องถิ่น ให้รับรู้รับทราบ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มีความต้องการในการมีส่วนร่วมการพัฒนาการบริหารองค์กรส่วนท้องถิ่น มีการจัดสวัสดิการ สังคมสงเคราะห์ ควรมีพัฒนาด้านสาธารณสุข โภค สาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ และอำนวยความสะดวกในชุมชนเกี่ยวกับการคมนาคม ไฟฟ้า โทรศัพท ประปา เป็นต้น อีกทั้งควรมีงบในการพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตร เช่น บ่อบาดาล ดึงเก็บน้ำ ระบบประปาหมู่บ้าน ขยายเขตประปา ชุมชุก แหล่งน้ำธรรมชาติ สร้างฝายน้ำล้น ฯลฯ การดำเนินงานด้านสาธารณสุข เช่น 1) ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน การควบคุม 2) อนุรักษ์ป้องกันยาเสพติด 3) สนับสนุนยาสมุนไพร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรเป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะเป็นการพัฒนาทุนชีวิตให้ประชาชน ตามความต้องการของประชาชนก่อให้เกิดความสุขในชุมชนเมื่อมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทนั้นขอแสดงทัศนคติส่วนตัวว่า ในหัวข้อนี้ ผู้สัมภาษณ์ข้อชี้แจงข้อมูลในฐานะผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่นว่า แท้จริงแล้ว จังหวัดชุมพร มีนโยบายดำเนินการด้านการบริหารจัดการองค์กร และการเมือง การบริหารให้ทั่วทุกพื้นที่ในจังหวัดชุมพร ทั้งในภูมิภาคและชนบท ได้แก่ อยู่แล้ว แต่เมื่อมีนโยบายประชารัฐเข้ามามีบทบาท จึงทำให้ถือโอกาสกระตุ้นให้เกิดศักยภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีโครงการส่งเสริม อันได้แก่ โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในรูปประชาม เพื่อลดการเหลื่อมล้ำทางสังคมในชุมชน โครงการการพัฒนาบุคลากรทั้งพนักงานส่วนตำบล และสมาชิก องค์กรการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ให้มีความรู้ คุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างภาครัฐ และประชาชน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการการพัฒนารายได้ โดยการปรับปรุงแหล่งรายได้ วิธีการหารายได้ รวมทั้งระบบการจัดเก็บภาษี เพื่อให้ตระหนักถึงผลประโยชน์ของการเก็บภาษีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบ

เศรษฐกิจนั้น ขอแสดงทัศนคติส่วนตัวว่า จากวิสัยทัศน์ของจังหวัดชุมพร “มุ่งการผลิต และจำหน่ายสินค้าเกษตรครบวงจร นำการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ และเสริมสร้างเมืองน่าอยู่ คู่สังคมที่ยั่งยืน” ผู้สัมภาษณ์ในฐานะเป็นผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น ว่า จริง ๆ แล้วนโยบายนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ต้องนำมาปรับประยุกต์ให้เข้ากับท้องถิ่นของแต่ละแห่งในการพัฒนาของตนอยู่แล้ว โดยสามารถออกเป็น 4 ด้าน โดยตามภาพรวมของทุกพื้นที่ในจังหวัดชุมพร ได้แก่ 4.1) การพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตร โดยเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและผลิตผลที่มีคุณภาพพัฒนาช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรอย่างครบวงจร และมีศูนย์กลางการผลิตที่มีคุณภาพ 4.2) การโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรม การค้าและการบริหาร โดยยกระดับมาตรฐานการค้า ผู้สินค้าในภาคอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้มีศักยภาพสามารถเป็นสินค้าส่งออกในต่างประเทศได้ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ Logistics 4.3) แก้ไขปัญหาความยากจน โดยการเพิ่มรายได้ การลดรายจ่าย การขยายโอกาสสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ให้ระบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวครบวงจรแบบมีส่วนร่วม โดยผลักดันการรวมกลุ่มก่อให้เกิดรายได้อย่างสูงสุด และ 4.4) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพในท้องถิ่น โดยดึงจุดเด่นของท้องถิ่นของตนเองสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนเอง ผลักดันท้องถิ่นให้มีระบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวครบวงจรแบบมีส่วนร่วม เมื่อกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแล้วก็หันปรับปรุงภูมิทัศน์ให้น่าสนใจอยู่เสมอ 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น เห็นว่าจากนโยบายด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีความชัดเจน และภาครัฐมีความจริงจังมากขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก โดยผู้สัมภาษณ์ขอยกตัวอย่างในท้องถิ่นที่ผู้สัมภาษณ์ได้ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน โดยขอแบ่งออกเป็นประเด็น ๆ สำคัญ ได้ดังนี้ 5.1) มีผลเข้ามาสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประชาชน ให้เกิดจิตสำนึกรักษ์ท้องถิ่น ที่ตนเองอาศัยอยู่ และมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน 5.2) มีผลทำให้มาตรฐานการป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เดิมไม่มีใส่ใจนั้น ก็ได้สะท้อนจากเห็นถึงพลังประชาชนว่า ทุกคนมีส่วนร่วมในการดูแล ทรัพยากรธรรมชาติ ธรรมชาติเป็นของทุกคนในท้องถิ่นที่ใช้ร่วมกัน ก็ต้องดูแลร่วมกัน 5.3) มีผลทำให้การบำบัดฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนเป็นอย่างดี เช่น การปลูกต้นไม้สองข้างถนน การกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น 5.4) ประชาชนได้ระดมกำลังสร้างสวนสาธารณะ และจัดภูมิทัศน์ภายในหมู่บ้านขึ้น ซึ่งจากที่กล่าวมานี้ส่งผลให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมกับทางองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ทำให้ชุมชนสะอาด น่าอยู่ และทุกคนมีความรู้สึกที่ท้องถิ่นของ

ตนเอง คือ บ้านหลังใหญ่ที่อยู่ร่วมกัน ก่อให้เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น ที่ร่วมการสร้างสรรค์ ร่วมการพัฒนา ประชาชนมีความสุข

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือไม่ : ในทัศนคติส่วนตัว ขอเสนอข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐว่า ควรมีการจัดให้มีการพัฒนา การบำรุงรักษา ซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐาน ที่อยู่ในกรอบภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีมาตรฐานและกระจายครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเป็นธรรมตามความจำเป็นเร่งด่วน

คนที่ 4 นางสาวตรีทิพยนิภา พลวัชรินทร์ ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ วุฒิศึกษาปริญญาโท หน่วยงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร กลุ่มผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้าง วันที่ให้สัมภาษณ์ 14 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ในส่วนตัวคิดว่าส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร เนื่องจากความรู้สึกส่วนตัว มีความคิดเห็นว่า ภาครัฐมีนโยบายออกกฎหมาย เพื่อรองรับให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้เล็งเห็นความสำคัญของการใช้สิทธิ เสรีภาพ ในการเข้ามามีบทบาทร่วมคิด ร่วมทำ ให้การบริหารงานของภาครัฐ และยังเพิ่มช่องทางให้ประชาชนได้ใช้สิทธิของตนเองในการมีส่วนร่วมกับภาครัฐ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ในส่วนตัวมีความรู้สึกว่าจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาโดยทางอ้อม การมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยให้ผู้บริหารและปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความใกล้ชิด สร้างความสัมพันธ์ที่ดี สร้างความรู้สึกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นของประชาชน ไม่ใช่เป็นของนักการเมืองเท่านั้น นอกจากนั้นด้วยความใกล้ชิด ผู้บริหารท้องถิ่นจะไว้ต่อความรู้สึกห่วงกังวลของประชาชน และเกิดความตระหนักในการตอบสนองต่อความกังวลของประชาชนนั่นเอง ก่อให้เกิดความรัก พลังสามัคคีในทางอ้อม มีความร่วมมือร่วมใจแทนความขัดแย้ง และเกิดความชอบธรรมใจการตัดสินใจของรัฐ ซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาท้องถิ่น 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น สำหรับในด้านนี้ส่วนตัวถือว่าเป็นหัวใจ หรือเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้สำหรับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเลยทีเดียว คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนปกครองเอง หรือกำหนดวิถีชีวิตและอนาคตของชุมชน โดยคนในชุมชน ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นความจำเป็น ดังเห็นว่าการกำหนดผู้บริหารท้องถิ่น และ

สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องเป็นตัวแทนของประชาชน ซึ่งมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานและตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายให้การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ตรงจุด แก้ปัญหาได้รวดเร็ว สร้างความโปร่งใส รวมทั้งเป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ความเป็นเจ้าของชุมชน และเสริมสร้างประชาธิปไตยท้องถิ่น ในความคิดส่วนตัวถึงเห็นว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมุ่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อบรรลุมิติวัตถุประสงค์การเกิดขึ้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ เป็นรากฐานของการพัฒนาประชาธิปไตย นั่นเอง 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ส่วนตัวมองว่า ในการทำงานเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเงื่อนไข หรือหลักการปรับคุณภาพเพื่อให้เกิดความเสมอภาคและมีส่วนร่วมในการพัฒนา คือ การมีส่วนร่วมต้องเกิดจากความเต็มใจและความตั้งใจ ที่จะมีจิตสำนึกของประชาชนในการเข้าร่วม เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการแก้ไขปัญหา/ตัดสินใจในเรื่องนั้นๆ กระบวนการมีส่วนร่วมนั้นก็จะต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และขีดความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะเข้ามามีส่วนร่วม และที่สำคัญการมีส่วนร่วมต้องอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพ/อิสรภาพ ที่จะตัดสินใจว่าจะเลือก หรือจัดให้มีส่วนร่วมหรือไม่ ไม่ใช่การมีส่วนร่วมที่เกิดจากการบังคับ หรือขู่เข็ญจากผู้เหนือกว่า ซื่อด้วยเงิน ใช้อำนาจตำแหน่งยศที่เหนือกว่ามาสั่งการ เพื่อให้การพัฒนาสูงสุดหัวข้อนี้จึงถือว่าเป็นความสำคัญเป็นที่สุดของนโยบายประชารัฐ 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น จากหลักการในการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น ส่วนตัวมองว่าหาใช่ยาสารพัดนึกที่จะทำให้การบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบความสำเร็จได้เสมอไป หากแต่การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นจำเป็นต้องมีศาสตร์และศิลป์ในตัวเอง โดยมีรายละเอียดหลักการปลีกย่อยต่าง ๆ อีกมากมายจากนโยบายประชารัฐ เช่น ข้อกฎหมายที่ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิและหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ริเริ่มมามีบทบาทในการให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดโอกาสรับฟังประชาชน การทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วน (MOU) ในการร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินการพัฒนาจังหวัดชุมพรให้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น ดังนั้นในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาคนในชุมชนในการนำมาบริหารจึงควรคำนึงถึงในการนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพงาน โครงการหรือกิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่กำหนดไว้ 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและ

องค์กรประชานั้น ในความคิดเห็นส่วนตัวของผู้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า นอกจากนโยบายภาครัฐที่มากระตุ้นให้ก่อเกิดการสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนแล้วนั้น ควรใช้ระบบวัฒนธรรมความเชื่อ ความไว้วางใจและการเข้าใจถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับชุมชนด้วย ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงและการสานสัมพันธ์ที่ดีต่อกันรวมทั้งการพัฒนาบนพื้นฐานแห่งความเข้าใจ และความสอดคล้องในวิถีชีวิตและธรรมชาติของสรรพสิ่ง ซึ่งในมิติที่อาจจะเรียกได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมของตนเองในการดำรงอยู่ในสังคม กลุ่ม องค์กร เครือข่ายที่เกิดขึ้น ซึ่งภาครัฐก็มีหน้าที่มุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาและการเข้าไปส่งเสริมการทำงานในระดับชุมชน อำเภอ และจังหวัดโดยเป็นการเชื่อมประสานการทำงานระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนที่มีลักษณะทั้งที่เป็น แนวตั้ง คือ การทำงานร่วมกันในระดับพื้นที่

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายภาครัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายภาครัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในส่วนตัวคิดว่า ส่งผลเป็นอย่างมาก เนื่องจากว่าการสร้างภาคีประชาชน ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของบทบาทและอำนาจของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงพลังสังคม ที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มทั้งแบบที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคลนั้น ถือว่ายังมีภาคีรวมพลังกันมากเท่าไรก็จะเพิ่มอำนาจ อิทธิพลของประชาชนในการบริหาร หรือที่เรียกว่า การมีส่วนร่วมในระดับสร้างความร่วมมือ ที่ยึดถือกระบวนการตัดสินใจ จากความคิดเห็นของประชาชนที่สะท้อนออกในการตัดสินใจค่อนข้างสูง ซึ่งผลการตัดสินใจที่ออกเป็นผลการตัดสินใจร่วม เชื่อว่าน่าจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคม เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาจากตัวแทนของประชาชนเข้าไปมีส่วนในองค์กรตัดสินใจด้วย ไม่ใช่เพียงให้ความต่อองค์กรตัดสินใจ

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน มีความคิดเห็นว่า จากที่ส่วนตัวมีหน้าที่ในการปฏิบัติงานโดยตรงกับนโยบายนี้ พบว่า ประชาชนใน จังหวัดชุมพร มีศีลธรรมอันดีงามและ มีความพอประมาณ รู้จักประหยัดอดออมมีวินัยในการใช้จ่ายมากขึ้น มีจิตสำนึกต่อรากเหง้าของตนเอง ก่อให้เกิดความรักความอบอุ่นในหมู่ญาติพี่น้องจากกิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน ส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ครอบครัวอบอุ่น ชุมชน โดยมีการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน และมีการส่งเสริมพัฒนาความรู้ให้กับผู้

ที่มีการศึกษาน้อยในท้องถิ่น ได้ศึกษาอบรมหลักสูตรการประกอบอาชีพ ตามความถนัด เพื่อส่งเสริมพัฒนาทุนมนุษย์ 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายพระราชรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นว่า ส่วนตัวคิดว่าส่งผลให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยปัจจุบันมีจำนวนพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น และมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างป่าไม้ ทะเล และมีมลพิษที่ลดลง ส่งผลให้ จังหวัดชุมพรถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีความน่าอยู่ และมีธรรมชาติที่งดงาม จนสามารถผลักดันให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สร้างรายได้เข้าจังหวัดได้อีกด้วย 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายพระราชรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท มีความคิดเห็นว่า ในด้านนี้ ผู้ส่วนภาษณ์มองว่าจริงๆ เป็นสิ่งที่ จังหวัดชุมพร มีนโยบายในการดำเนินโครงการอยู่แล้ว ภายใต้ชื่อ "จังหวัดพบประชาชน" โดยมีดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ที่มาเป็นตัวกระตุ้นให้เน้นพัฒนาการให้บริการของภาครัฐ เพื่อสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ตามแนวทางประชารัฐ ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวทาง "เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา" จังหวัดชุมพร จึงได้จัดหน่วยบริการประชาชนขึ้น โดยบูรณาการหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนต่าง ๆ ออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่ทุกอำเภอ เพื่อสนองความต้องการของประชาชน และพร้อมรับฟังความคิดเห็น แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับประชาชน 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายพระราชรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นว่า ขอให้ข้อมูลที่ตัวเองเข้าใจว่า นับตั้งแต่มีนโยบายประชารัฐเข้ามานั้น ทำให้มีการจัดตั้งบริษัทประชารัฐรักสามัคคีชุมพร ตามนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประเทศ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างรายได้ และความเข้มแข็งคู่เศรษฐกิจฐานรากและชุมชน โดยมุ่งเน้นการขับเคลื่อน 3 กลุ่มงานคือการเกษตร การแปรรูป และการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผ่านพื้นที่เพียง 5 ตัวได้แก่ การเข้าถึงปัจจัยในการผลิต การบริหารจัดการ การสร้างองค์ความรู้ การตลาด และการสื่อสารสร้างการรับรู้เพื่อความยั่งยืน โดยบริษัทประชารัฐรักสามัคคีชุมพร มีทุนจดทะเบียนเริ่มต้นสี่ล้านบาท ซึ่งมาจากการเข้ามาถือหุ้นของภาคประชาชน โดยภาครัฐให้การสนับสนุน และมีบริษัทประชารัฐรักสามัคคี (ประเทศไทย) จำกัด เป็นผู้กำกับดูแล และส่งเสริม จึงส่งผลให้สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชุมพรมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างสูงที่สุด 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายพระราชรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความ

คิดเห็นว่า ในความคิดเห็นส่วนตัวมองว่า จากนโยบายประชารัฐนั้น ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ยกตัวอย่างเช่น โครงการปลูกป่าประชารัฐ ที่รวมพลังงานประชาชนปลูกไม้ เพื่อลดสถานะการเกิดสภาวะเรือนกระจก โครงการอนุรักษ์ป่าชายเลน ที่นับว่ายังมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ โดยปลูกฝังให้ความรู้ในการดูแล รักษาป่าชายเลน และมีกิจกรรมปลูกป่าชายเลน สร้างบ้านปลาเพื่อรักษาความสมบูรณ์ และฟื้นฟูป่าชายเลน ทั้งในภาคประชาชน ภาครัฐ และเอกชน ต่างก็ให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในจังหวัดชุมพร

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ผู้สัมภาษณ์ขอเสนอในประเด็นการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม ที่มีนโยบายและโครงการสำคัญๆ หนึ่งในนั้นก็ควรจะมีการควบคุมกลไกทางการตลาดของสินค้าภาคเกษตรให้มีราคาที่เหมาะสม มีเกณฑ์การตัดสินคุณภาพของสินค้าที่เน้นเชิงคุณภาพ มากกว่าเชิงปริมาณ เพื่อไม่ส่งผลกระทบต่อราคาตกต่ำ

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้สัมภาษณ์ขอเสนอแนะเรื่องการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนเพื่อร่วมกันสนับสนุนและพัฒนาร่วมกันสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจฐานราก การที่ประชาชนและรัฐร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” เป็นความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคม เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมีกลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐทุกคน คือ ประชาชนของชาติ โดยรัฐบาลเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน เปิดช่องทางให้เอกชนประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทำให้การบริหารงานต่างๆ ไม่สร้างความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐบาล

คนที่ 5 นายชนาธิป สุมาลัย ตำแหน่ง รองปลัดเทศบาลเมืองหลังสวน วุฒิกฎการศึกษาปริญญาตรี หน่วยงาน เทศบาลเมืองหลังสวน กลุ่มผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้าง วันที่ให้สัมภาษณ์ 14 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีมุมมองว่า ส่งผลอย่างชัดเจน นับตั้งแต่ได้มีการลงนามในสัตยาบันเพื่อร่วมกันสร้าง “จังหวัดใสสะอาด อำเภอใสสะอาด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใสสะอาด” โดยกลไกภาครัฐ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนในระดับจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น ได้ร่วมกันลงนามเพื่อสร้างความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากการจัดซื้อจัดจ้างและการทำโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งเพื่อให้การบริหารจัดการแผนงาน/โครงการ/งบประมาณ พุทธศักราช 2560 ในความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าหน่วยงาน ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย นายอำเภอ และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความโปร่งใส และปราศจากการทุจริต ซึ่งหลังจากประชาชนทราบข้อมูลข่าวสาร ก็เริ่มมีความมั่นใจในการจะเปิดโอกาสให้ตนเองมีส่วนร่วมเข้ามามีบทบาทในการบริหารท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีมุมมองว่า จากกิจกรรมของการลงนามสัตยาบันฯ นั้น ได้มอบหมายให้ภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน ร่วมพูดคุยหารือและแสดงความคิดเห็น เพื่อกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการ ทำให้ก่อให้เกิดกลไก การมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนขึ้น ซึ่งจากความคิดเห็นส่วนบุคคลมีความรู้สึกว่าการส่งผลทำให้ภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชนที่มีความแตกต่างทางความคิดได้มีโอกาสในแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้กลไกการมีส่วนร่วมในทางหลักการ จากการพูดคุยในครั้งนี้ทำให้ช่วยปกป้องกันความขัดแย้งได้ ซึ่งการบริหารงานที่ผ่านมา ภาครัฐมักดำเนินการตัดสินใจไปก่อน เมื่อประชาชนต่อต้านจึงเกิดความขัดแย้งขึ้น ดังนั้นผู้สัมภาษณ์เล็งเห็นว่า การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนสามารถลดความขัดแย้ง และเพิ่มความสมานฉันท์ขึ้นในจังหวัดชุมพร ซึ่งส่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้นในปัจจุบัน 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีมุมมองว่าจากความคิดเห็นส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามนั้น ถือได้ว่าเป็นการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดจิตสำนึกรักบ้านเกิด เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นเจ้าของท้องถิ่นที่อยู่อาศัย จึงทำให้สะท้อนถึงความกระตือรือร้นในการร่วมมือในการนำไปปฏิบัติ ก่อให้เกิดเป็นพลังงานสังคมที่มีคุณภาพต่อการตัดสินใจในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาท้องถิ่น กล่าวคือ เกิดความรอบคอบในการตัดสินใจมากขึ้น และยังช่วยให้เกิดทางเลือกใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การตัดสินใจดังกล่าวนั้น เกิดการยอมรับมากขึ้น โดยเฉพาะการตัดสินใจที่กระทบกับประชาชนโดยตรง โดยยึดถือจากความศรัทธาและเชื่อมั่นในพลังของประชาชน 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ผู้ตอบแบบ

สัมภาษณ์มีมุมมองว่า ส่งผลให้ประชาชนมีความใกล้ชิด มีที่มา และมีความผูกพันต่อชุมชนระดับหนึ่ง ดังนั้นการปกครองท้องถิ่น นอกจากมีการเลือกผู้แทนทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ต้องพยายามส่งเสริมให้ประชาชนรักบ้านเมือง ภูมิใจในชุมชน และอยากเข้าไปมีส่วนร่วมทำงานให้ชุมชน แก้ปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง ไม่ใช่แต่เรียกร้อง หรือการแก้ไขจากรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างที่เคยเป็น ซึ่งทางภาครัฐก็ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเสียสละ ทรัพยากรที่มี เพื่อร่วมแก้ปัญหาหรือเพื่อสร้างประโยชน์ส่วนรวมอย่างเสมอภาค มีความเอื้ออาทรต่อกัน โดยให้ความสำคัญกับการประนีประนอม พุดคุย แก้ไขปัญหาร่วมกัน หลีกเลี่ยงการแก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรง หรือการใช้กำลัง คิดถึงใจเขาใจเราช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมกันและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีมุมมองว่า ส่งผลทำให้ภาครัฐในหน่วยงานของจังหวัดชุมพร ให้เกิดการปรับส่วนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยท้องถิ่น โดยมีการดำเนินดังนี้ 5.1) การเปลี่ยนทัศนคติการทำงานแบบเก่าของนักบริหารท้องถิ่นที่เน้นการตัดสินใจตามสายการบังคับบัญชาไปสู่ระดับการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น 5.2) สร้างโครงสร้างและกระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดึงให้พลเมืองและพนักงานท้องถิ่นร่วมกันทำงาน 5.3) เปิดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสร้างความโปร่งใส และขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมของประชาชนให้กว้างขวาง และดำเนินเชิงรุกมากขึ้น 5.4) ส่งเสริมการศึกษาเพื่อเปลี่ยนให้ประชาชนให้มีสำนึกของความเป็นพลเมือง สร้างความรู้สึกรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมเสียสละ 5.5) เสริมสร้าง สนับสนุนให้มีกลุ่ม สมาคม เครือข่ายทางสังคมมีความเข้มแข็งที่ทำงานเพื่อสังคมมากขึ้น และแสวงหาแนวทางให้ภาครัฐ เอกชนและประชาสังคมทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน และ 5.6) เสริมอำนาจประชาชนในการตัดสินใจ ซึ่งการจากปรับบทบาททั้งของประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นความท้าทาย ที่ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ใหม่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน (พลเมือง) เพื่อให้การศึกษาและเสริมอำนาจให้ประชาชน ทำให้การพัฒนาส่งเสริมท้องถิ่น โดยมี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้นำ ในการเปลี่ยนสู่สังคมประชาธิปไตยท้องถิ่น 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีมุมมองว่า ซึ่งส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดชุมพรนั้น เกิดความชอบธรรมในการมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชน และสังคม และผลักดันระบอบการัน บทเรียนและภูมิปัญญาภาคประชาชน และเอกชน สู่ นโยบายในระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล ทำให้เกิดการสร้างการเมืองภาคพลเมือง ที่

สามารถตรวจสอบการเมืองในระบบ ผันนิกกำลัง “ประชารัฐ” อย่างมีศักดิ์ศรี และประกาศจุดยืนประสานพลังทุกภาคส่วน เพื่อมวลประชามุ่งพัฒนาสังคมอย่างสร้างสรรค์

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีมุมมองว่า ส่งผลให้การปกครองท้องถิ่น ของ จังหวัดชุมพร มีประชาธิปไตยที่เข้มแข็งขึ้นจากการให้ความสำคัญกับประชาธิปไตยที่ประชาชนปกครองตนเองให้มาก เพราะชุมชนเกิดความรับผิดชอบต่อสังคมกันเอง

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ส่งผลทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น และมีการร่วมกลุ่มเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมทั้งด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น ได้แก่ การแก้ไขปัญหาความยากจน และความเหลื่อมล้ำยังต้องเร่งดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาส่งเสริมศักยภาพให้ประชาชนรู้จักใช้ชีวิตอย่างรู้ค่า ใช้จ่ายอย่างประหยัด รับผิดชอบต่อสังคมและใช้ทุนทางทรัพยากรทางธรรมชาติให้เกิดผลประโยชน์อย่างสูงสุด ดูแลด้านสาธารณสุขปกเฝ้าให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรง มีการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของประชาชนในเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นทุนมนุษย์ในการเป็นแรงงานที่ดีให้กับภาคเอกชนในจังหวัดได้ ลดการนำเข้าแรงงาน และการจ้างแรงงานต้นทุนอย่างแรงงานต่างด้าว 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ทั้งยังเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินชีวิตของประชาชน ทั้งในการดำรงชีพ และภาคธุรกิจ เสริมรายได้ก็ตาม ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น ทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ทั้งปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ มลพิษทางอากาศ คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้น จึงทำให้ควรเล็งเห็นความสำคัญต่อการพัฒนาในเรื่องนี้ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไป

ปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ยังคงขาดการธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการในภาครัฐ ที่ยังมีประสิทธิภาพต่ำอยู่ กล่าวคือ บริการสาธารณะของภูมิภาค และชนบทยังมีระบบการทำงานที่มีระยะเวลาการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ในเมืองจะมีบริการที่รวดเร็ว กว่าชนบท อีกทั้งภาครัฐยังมีโครงการที่ใหญ่ และซับซ้อนเกินกว่าประชาชนที่จะเข้าถึง ขาดความเสมอภาคอย่างแท้จริง ผู้มีเงิน และเกียรติยศทางสังคมยังมีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนอยู่ดี อีกทั้งคุณภาพของบุคลากรภาครัฐระหว่างภูมิภาคและชนบทก็แตกต่างกัน ผู้ที่มีความสามารถมักโยกย้ายตำแหน่งเข้าเมือง ทำให้ชนบทส่วนใหญ่เป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่บรรจุใหม่ ขาดความชำนาญในการปฏิบัติงาน ซึ่งภาครัฐควรเข้ามารับฟังปัญหาในส่วนนี้ให้มากขึ้น 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ สำหรับ จังหวัดชุมพร ถือว่าเป็นจังหวัดที่ประชาชนมีรายได้อยู่ในระดับปานกลาง แต่ผ่านเกณฑ์ข้อมูลจำเป็นพื้นฐานชี้เป้า เพื่อการพัฒนา (จปฐ.) เนื่องจาก จังหวัดชุมพรเป็นสถานที่ตั้งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบกับเป็นจังหวัดที่เป็นประตูทองสู่ภาคใต้ อีกทั้งมีการนโยบายภาครัฐมีการผลักดันขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเป็นอย่างดีในการสนับสนุนให้ประชาชน ใน จังหวัดชุมพรมีรายได้ ยกตัวอย่าง โครงการล่าสุดของภาครัฐ คือ ร้านค้าประชารัฐสุขใจซื้อป โดยจำนวน 3 แห่งคือที่บ้ยม ปตท.จิง ใจ อำเภอลังสวน บ้ยม ปตท.เขาพาน อำเภอมือง และบ้ยม ปตท.สามดาว อำเภอนาทะ เพื่อเพิ่มยอดขายสินค้าน้ำมันของจังหวัดชุมพร ตามนโยบายของรัฐบาล อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชนในเรื่องการสนับสนุนธุรกิจวิสาหกิจขนาดย่อม (SME) ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ บริษัท ชายน้อยฟู้ด จำกัด ผู้บริหาร 7-11 เป็นต้น 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากปี 2556 ที่ได้รับความร่วมมือทุกภาคส่วน ส่งผลให้พื้นที่ป่า ในเขตพื้นที่ จังหวัดชุมพร มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังนั้นภาวะโลกร้อน ที่เป็นปัจจัยทำให้เกิดภัยธรรมชาติ และมีความหลากหลายทางชีวภาพ วิฤตน้ำ สำหรับ จังหวัดชุมพรถือว่ามีการพัฒนาเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามที่น่าเป็นห่วง คือ ปริมาณของป่าชายเลน ที่ถือว่าเป็นทรัพยากรสำคัญของ จังหวัดชุมพร ที่นับวันเริ่มพื้นที่จำนวนป่าชายเลนลดลง ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมความสมดุลของทะเล จังหวัดชุมพร ที่ปัจจุบันทาง จังหวัดชุมพร ก็กำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหาอยู่

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอนำเสนอยุทธศาสตร์ที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับท้องถิ่นในเขตพื้นที่ จังหวัดชุมพร อีกประการหนึ่ง นั่นคือ การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายสำคัญ ๆ ในการส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้กับประชาชนในชุมชน ส่งเสริมกำไรเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ของชุมชน พร้อมจัดหาสถานที่ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน อีกทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในท้องถิ่น

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอนำเสนอการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะการบริหารจัดการน้ำในช่วงฤดูแล้ง ยังขาดประสิทธิภาพที่ดีทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ

คนที่ 6 นางสาวทวิศิลป์ สุขสำเภา ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพ้อแดง วุฒิกการศึกษาปริญญาตรี หน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลพ้อแดง กลุ่มผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้าง วันที่ให้สัมภาษณ์ 14 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าทำให้ประชาชนใน จังหวัดชุมพร เกิดความมั่นใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของรัฐเพิ่มขึ้น โดยรัฐ จะเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน และเปิดช่องทางให้ “ประชา” หรือภาคเอกชนและประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนเข้าใจการบริหารงานของรัฐบาลในเรื่องต่าง ๆ และไม่สร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐ เพราะอยู่ภายใต้กฎหมายที่ว่าด้วยสิทธิ และเสรีภาพ ของแต่ละบุคคลในการดำเนินการต่อ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าจากสถานการณ์ที่ผ่านมาสภาพสังคมเกิดความแตกแยก คนจำนวนมากภายใน จังหวัดชุมพร ที่มีทัศนคติด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมที่มีความเห็นต่างกัน จึงเกิดความขัดแย้งกัน ต่อมาเมื่อนโยบายประชารัฐเข้ามาสู่ท้องถิ่นทั่วทุกอำเภอ ตำบล และชุมชน ที่สร้างความจริงจัง และมาตรการที่รัดกุม ทำให้เกิดความเข้าใจกับความขัดแย้ง ทำให้สังคมสามารถเรียนรู้หรือแก้ไขความขัดแย้งได้ โดยอาศัยการนำหลักความร่วมมือกันมาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์ของมวลมนุษยและสันติวิธี ซึ่งสันติ

วิธี คือมุมมองในการจัดการกับความขัดแย้งที่ยึดมั่นในวิถีแห่งสันติ โดยปฏิเสธวิธีการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ ซึ่งรวมถึงการไม่ตอบโต้อีกฝ่ายโดยใช้ความรุนแรง แม้ว่าจะถูกกระทำด้วยความรุนแรงก็ตาม สันติวิธีไม่ใช่ความเฉื่อยชา หรือการอยู่เฉย ๆ โดยไม่ทำอะไร แต่เป็นการกระทำที่ไม่ใช้ความรุนแรง เพื่อรับมือกับความขัดแย้งที่เผชิญอยู่ แต่สันติวิธีเป็นวิธีที่เราจะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขและมีความสุข แนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธีสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การเจรจาต่อรอง การไกล่เกลี่ย และการระงับความขัดแย้ง 2.1) การเจรจาต่อรอง คือ กระบวนการที่สองคนหรือมากกว่าสองคน เสร็จแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ ระหว่างกัน ซึ่งอาจเป็นวัตถุประสงค์ของหรือบริการก็ได้ โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องพยายามหาข้อยุติที่ยอมรับร่วมกัน การเจรจาต่อรองจึงเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง 2.2) การไกล่เกลี่ย คือกระบวนการยุติธรรมหรือระงับข้อพิพาท หรือความขัดแย้งด้วยความตกลงยินยอมของกลุ่มความเอง โดยที่มีบุคคลที่สามมาเป็นคนกลางคอยช่วยเหลือแนะนำ เสนอแนะหาทางออกในการยุติหรือระงับข้อพิพาทให้คู่ความต่อรองกัน ได้สำเร็จ จากหลักนิติธรรมดังกล่าวนี้ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คิดว่า ทำให้เกิดความสมานฉันท์ภายในสังคมของ จังหวัดชุมพร ความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และเกิดพลังสังคม ที่หันมาพัฒนาจังหวัดกันทดแทน ความขัดแย้ง 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าเป็นการพัฒนาการทำงานร่วมกันของประชาชน จังหวัดชุมพร และเจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการในทุกระดับเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการสร้าง “เครือข่ายประชารัฐ” ในทุกด้าน ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเข้าด้วยกัน อันเป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลปัจจุบัน เพื่อให้การบริหารจัดการงบประมาณของรัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งต่อการพัฒนาประเทศ การพัฒนาชุมชน และการพัฒนาสิทธิและสวัสดิการของรัฐเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ไม่ให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมเช่นที่ผ่านมา โดยมีหัวใจสำคัญของยุทธศาสตร์ “ประชารัฐ” คือ การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกคน เนื่องจากการแก้ปัญหาการปฏิรูป และการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน จะสำเร็จหรือเห็นผลเป็นรูปธรรม ไม่ได้เลย หากขาดซึ่งความร่วมมือร่วมใจและการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐ 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าเป็นหัวข้อนี้จากนโยบายประชารัฐ มีหลักการส่งเสริมการปรับคุณภาพ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ก่อให้เกิดความสมานฉันท์ของชุมชน จนกลายเป็นพลังชุมชน ที่เสมอภาคและเท่าเทียมกัน แต่อย่างไรแล้ว ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมนั้น นอกจากการปรับทัศนคติของระหว่างภาครัฐ

ภาคประชาชน ภาคเอกชนให้มีความเข้าใจต่อกันแล้ว การปรับคุณภาพต่อภายในองค์กรก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน กล่าวคือ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง ควรที่จะมีความเสมอภาคในการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นอย่างสะดวกและรวดเร็ว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการบริการประชาชน กล่าวคือ นอกจากจะปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ และสายงานแล้ว ควรมีการปฏิบัติงานที่เอื้ออำนวยต่อผู้ที่มารับผิดชอบการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไปโดยคำนึงถึงว่า “เราคือข้าราชการ ประชากร ปฏิบัติงานเพื่อประชาชน” 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ปัจจุบันที่ประชาชนจังหวัดชุมพร มีความเป็นปึกแผ่นต่อการมีส่วนร่วมและเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว นั้น เป็นเพราะการส่งเสริมชุมชนหรือการพัฒนาท้องถิ่น ที่มุ่งช่วยเหลือพัฒนาให้เกิดการพึ่งตนเองได้ของคนในท้องถิ่น ซึ่งได้ดำเนินการตามรอบเบื้องพระยุคลบาทเป็นไปตามหลักการพัฒนาสังคมชุมชนอย่างแท้จริง โดยมีวิธีการพัฒนาด้วยหัวใจ กล่าวคือ มีหลักที่ไม่ใช้วิธีสั่งการประชาชนปฏิบัติตาม เพราะไม่อาจช่วยให้คนเหล่านั้นพึ่งพาตนเองได้ เนื่องจากการปฏิบัติงานโดยไม่ได้เกิดความจากความพึงพอใจ เราในฐานะพนักงานควรทำหน้าที่กระตุ้นให้ประชาชนคิดหาช่องทางที่จะช่วยตนเอง พึ่งตนเอง โดยไม่มีการบังคับใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นจุดหลักสำคัญ กล่าวคือ ให้คนในท้องถิ่น บริหารท้องถิ่น เพื่อท้องถิ่น นอกจากนี้การบริหารพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะประสบผลด้วยดี ย่อมต้องอาศัยความรักท้องถิ่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความสมัคสมานกลมเกลียวกัน ประกอบกับการร่วมมือของประชาชนพลเมือง โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้เพื่อได้มาซึ่งความร่มเย็นเป็นสุขของประชาชน 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีมุมมองว่าต้องการอาศัย การบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหลายหน่วยงาน ใน จังหวัดชุมพร ที่เกี่ยวข้อง โดยอาจจะมีจุดเริ่มต้นของแบบเครือข่ายการทำงานที่มีความเหมาะสม จำควรเริ่มจากการทำความเข้าใจกระบวนการและขั้นตอนของกิจกรรมที่จะทำให้เกิดบริการ ดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง การคลี่คลายกระบวนการให้บริการทั้งหมดโดยละเอียดเพื่อให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของแต่ละหน่วยงาน ในแต่ละขั้นตอน ก่อนที่จะสามารถตัดสินใจคัดเลือกภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยอาศัยรูปแบบความร่วมมือแบบเครือข่าย และมีการกำหนดรูปแบบการทำงานร่วมกัน ได้อย่างเหมาะสม โดยมีประเด็นสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงคือการกำหนดเป้าหมายของภารกิจให้เห็นถึงผลผลิตที่จะต้องนำเสนอต่อประชาชน ผู้รับบริการ และผลลัพธ์สุดท้ายในเชิงคุณค่าสาธารณะ ที่จะเกิดกับประชาชนผู้รับบริการ เช่น การมีสุขภาพที่ดี ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การมีน้ำสะอาดอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอเหมาะสม

การมีระบบการกำจัดขยะหรือของเสียที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สามารถระบุหลักเกณฑ์สำคัญในการพิจารณาคัดเลือกภารกิจที่ต้องอาศัยการทำงานในรูปแบบเครือข่ายของหน่วยงานมาร่วมมือกันสร้างให้เกิดบริการที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้ 6.1) กระบวนการทำงานเพื่อที่จะให้เกิดบริการนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ – ภาพมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานแบบร่วมมือกัน โดยใกล้ชิดของหลายหน่วยงาน 6.2) เป็นภารกิจที่เป็นประโยชน์ร่วมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่งสามารถเป็นแรงจูงใจให้เกิดการระดมสรรพกำลังของภาครัฐ เอกชน ชุมชน และพลังทางสังคมอื่นมาดำเนินการอย่างบูรณาการ เพื่อสร้างประโยชน์ ให้เกิดกับสาธารณะได้อย่างชัดเจน 6.3) เป็นภารกิจหรือกระบวนการทำงานที่ถูกระเบียบและกลไกภาครัฐ ไม่สามารถเอื้ออำนวยให้มีประสิทธิภาพ และครอบคลุมการให้บริการได้อย่างทั่วถึง 6.4) เป็นภารกิจที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชนที่เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากบริการนั้น ๆ เพื่อให้สามารถปรับตัวรับกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า จากความเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางการเมือง การปกครอง ไปสู่อิสระภาพ และความเป็นประชาธิปไตยในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการค้าเสรี นำไปสู่การยกระดับมาตรฐานดำรงชีวิตที่สูงขึ้น ส่งผลการดำเนินชีวิตของประชาชน ใน จังหวัดชุมพร มีความทันสมัย มีความสมบูรณ์ มั่งคั่งของเงินตรา ซึ่งมูลเหตุที่ทำให้วิถีดำเนินชีวิตของประชาชนชาวชุมพรมีความเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ มีความต้องการที่เพิ่มขึ้น ทั้งในด้านสวัสดิการบริการทางสังคม และนันทนาการมากขึ้น การพัฒนาระบบสื่อสาร โทรคมนาคม ทำให้มีความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว จึงเป็นผลทำให้ประชาชนมีการรวมตัวเพื่อมีส่วนร่วมต่อการต้องไต่ตรอง และชัดเจนในผลประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ซึ่งถือว่านโยบายของประชารัฐนี้ส่งผล ทำให้มีการผลักดันในการร่วมกลุ่มดำรงความเป็นภาคีไว้ได้ในระยะยาว ดังนั้นในผู้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าจากนโยบายดังกล่าวกลุ่มองค์กรภาคีที่มีศักยภาพ ควรมีบทบาทสำคัญ 2 ประการคือ การพัฒนาองค์ความรู้ และเทคโนโลยี และการใช้สถานภาพทางสังคม ในการผลักดันนโยบายสาธารณะ หรือโครงการสำคัญกับผู้บริหารที่มีอำนาจในการตัดสินใจ อีกทั้งกลุ่มภาคีนี้ ก็จะมีโอกาสได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ และเข้าใจต่อรากเหง้าของปัญหาข้อเท็จจริง และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ใน 3 ลักษณะ คือ การเป็นภาคีในการวางแผน ในการดำเนินงานจนนำไปสู่การปฏิบัติ และในการศึกษาวิจัย จึงต่อว่าเป็นภาคีที่ดีก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่

อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบาย
 ประชาธิรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพ
 และโอกาสการพัฒนาของคน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า เมื่อพิจารณาตามข้อมูลการสำรวจ
 โดยเฉลี่ยภาคครัวเรือนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกอำเภอ ทุกตำบล ได้
 ร่วมกับ พัฒนาชุมชน จังหวัดชุมพร ในการฝึกอบรมรายได้เพิ่ม เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ
 และโอกาสสร้างรายได้อีกทางหนึ่ง เพื่อให้ประชาชนมีสมรรถภาพในการพึ่งพาตนเองได้ อีกทั้งยังมี
 การสนับสนุนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีการจัดประกวดในระดับอำเภอ และคัดเลือกผู้
 มีความพอเพียง พอดี ดีเด่นมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นที่
 ได้แก่ มี อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ท้องถิ่นดูแลเรื่องสาธารณสุขในระดับตำบล มี
 นักปราชญ์ชาวบ้านที่ให้คอยให้ความรู้ สร้างความเข้าใจในการประกอบอาชีพ มีการจัดหาแหล่งน้ำ
 เพื่อเกิดภัยแล้ง มีการพัฒนาชุดลอกคลอง เพื่อปัญหาอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยงเป็นต้น นอกจากนี้ยังการ
 สำรองผลสำเร็จ โดยการวัดค่าความสุขของคนในชุมชน ซึ่งถือได้ว่า จากน่านโยบายประชารัฐ มา
 พัฒนาศักยภาพคน และท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีความสุข พึ่งพาตนเองได้ ชุมชนก็มีความเข้มแข็ง

2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ผู้ตอบแบบ
 สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ในท้องถิ่น และหน่วยราชการทางราชการมี
 โครงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในด้านสาธารณสุขปโภคอย่างรวดเร็ว อย่างทันถ่วงทีมากยิ่งขึ้น
 ประชาชนในท้องถิ่นเดียวกันที่เป็นตัวแทนในหน่วยงานของทางราชการ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุข
 ประจำหมู่บ้าน ที่ดูแลในเรื่องสุขภาพ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ที่ดูแลในเรื่องความปลอดภัย
 และอำนวยความสะดวกในด้านๆ อื่น นักปราชญ์ชุมชนที่เป็นที่ปรึกษาในกับท้องถิ่น และผู้แทนสภาพ
 ราษฎร์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำท้องถิ่น เป็นกระบอกเสียงของประชาชนในท้องถิ่นในการร่วมคิด ร่วมทำ
 ที่สร้างความโปร่งใสและความยุติธรรมในสังคม 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาค
 และชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
 จังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มี
 ความคิดเห็นว่า มีผลต่อการส่งเสริมระบบกลไกการประสานงานภายใน จังหวัดชุมพรเพิ่มมากขึ้น ซึ่ง
 เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายทั้งภูมิภาคและชนบท ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ที่สภาพแตกต่างกัน
 ได้แลกเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาาร่วมกันในแนวราบเป็นหลัก อาศัยความสัมพันธ์ระหว่าง
 แกนนำที่เป็นจุดเชื่อมต่อ โดยมีผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ
 หมู่บ้าน และสภาผู้แทนราษฎรเน้นการติดต่อประสานงาน และอาศัยความร่วมมือจากความสัมพันธ์ใน
 แนวระนาบมากกว่าการจัดโครงสร้างแบบลำดับชั้นบังคับบัญชาตามแบบราชการ แต่เป็นการอาศัยทุน

ทางสังคม ที่มีอยู่เดิมในรูปของความสัมพันธ์เชิงเครือญาติ และความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ในการประสานงาน และขอความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการณรงค์ 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขออภิปรายตามความเข้าใจของตนเองว่า ในขณะนี้ จังหวัดชุมพร ได้มีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทาง “สานพลังประชารัฐ” ซึ่งนำมาบูรณาแล้วทำให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยได้รับความร่วมมือจากของ 5 ภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ (สนับสนุน) ภาคเอกชน (ขับเคลื่อน) ภาควิชาการ (ให้องค์ความรู้) ภาคประชาสังคม (สร้างความเข้มแข็ง) และภาคประชาชน (ลงมือทำ) โดยดึงจุดเด่น ของแต่อาเภอมาใช้ประโยชน์ ภายในการดำเนินงาน “บริษัทประชารัฐรักสามัคคีชุมพร” ได้ประสานความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์มาช่วยวิจัยและพัฒนาการเก็บรักษากล้วยเล็บมือนาง เพื่อลดปัญหากล้วยล้นตลาดในหน้าฝน และ ขาดตลาดในหน้าแล้ง ทำให้สามารถเก็บกล้วยใช้ได้ยาวนานถึง 6 เดือน รวมทั้งประสาน บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) เข้ามาช่วยซื้อกาแฟดิบ ของกลุ่มกาแฟถ้ำสิงห์ เป็นเงิน 1 ล้านบาท ทำให้สมาชิกกว่า 400 คน มีรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ทางสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดชุมพร ร่วมกับคณะทำงานประชารัฐที่จะเข้ามาส่งเสริมธุรกิจ พร้อมทั้งออกแบบมาให้เติบโตอย่างรวดเร็ว โดยมีทีมงาน มีโครงสร้างธุรกิจ ไปจนถึงวิธีการระดมทุน และการทำตลาดที่มีแนวโน้มการเติบโตที่มีโอกาสเป็นไปได้สูง และมีกิจการเพื่อสังคม พร้อมด้วยเครือข่ายพันธมิตร ทั้งภาครัฐและเอกชนกว่า 67 หน่วยงาน มาร่วมกันวางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ กิจกรรมการเปลี่ยนการเกษตรแบบดั้งเดิม ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบผู้ประกอบการ 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า จากนโยบายประชารัฐ ส่งผลให้ จังหวัดชุมพร ได้ร่วมมือกับ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการให้ความสำคัญการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีนโยบายให้บูรณาการเครือข่ายอาสาสมัคร ทุกเครือข่ายให้รวมกันเป็นเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน ซึ่งมีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน สนับสนุน เครือข่ายเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการเฝ้าระวัง ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ซึ่งที่ผ่านมา การดำเนินงานของ อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน และเครือข่าย อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน มีบทบาทสำคัญ

ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคประชาชน เป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมร้อยเครือข่าย อาสาสมัคร พิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน และภาคีเครือข่ายจากภาคส่วนต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแนวทางประชารัฐ ในการดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหามลพิษ เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ สร้างการยอมรับในหลากหลายพื้นที่ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งทำให้ในทุกปีทางด้านจังหวัดชุมพร ก็ได้มีการจัดกิจกรรมเนื่องในวันสิ่งแวดล้อมไทย และ วัน อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน แห่งชาติในครั้งนี้ ภายใต้ชื่อโครงการ “ร่วมร้อยดวงใจเทิดไท้องค์ราชันพระบิดาแห่งการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” เนื่องในวันสิ่งแวดล้อมไทย และวันอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน) แห่งชาติ (4 ธันวาคมของทุกปี) เพื่อน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ และร่วมแสดงความอาลัย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในฐานะที่ทรงเป็นพระบิดาแห่งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีนิทรรศการด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะ กิจกรรมด้านพลังงาน และเพื่อแสดงออกถึงสัญลักษณ์ของการรวมพลังเครือข่าย อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน พร้อมทั้งมอบโล่และเกียรติบัตรยกย่อง เชิดชู อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน และเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน ที่มีผลงานดีเด่นในระดับจังหวัด มีผู้เข้าร่วม กิจกรรม ประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการ เครือข่าย อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน ผู้แทนจากสถานศึกษา กำลังพลจากมณฑลทหารบกที่ 44 ผู้แทนจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่” หลังจากนั้น ได้มีพิธีมอบโล่และเกียรติบัตรแก่ อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน ดีเด่น พิธีมอบพันธุ์กล้าไม้แก่ผู้แทน อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน จาก 8 อำเภอ พิธีมอบพันธุ์ปลาน้ำจืด การปล่อยพันธุ์ปลาน้ำจืดลงสู่แม่น้ำลำคลอง การกำจัดวัชพืชและผักตบชวา

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอเสนอยุทธศาสตร์ที่น่าสนใจ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ถือว่ามีผลกระทบในการสร้างรายได้ประชาชนอีกช่องทางหนึ่งจากการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เิงนิเวศ เิงเกษตร ประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น การพัฒนาระบบบริหารจัดการกิจกรรมผลิตภัณฑ์และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน พัฒนาตลาดและเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอเสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน คือ ข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการชี้เป้าและวางแผนการพัฒนา (จปฐ.) เพื่อ ดำเนินงานภายใต้ คำสำคัญของนโยบายประชารัฐ คือ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” พร้อมด้วยการเดินก้าวไปด้วยกัน ในการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ช่วยเหลือคนในจังหวัดชุมพร สื่อสารด้วยความเข้าใจ เป็นสโลแกนที่ทางผู้ที่เป็นที่หน้าที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐควรเห็นถึงความสำคัญ ร่วมกับประชาชน และภาคเอกชน เพื่อเตรียมความพร้อมในพัฒนาท้องถิ่นเป็นด้วยกัน

คนที่ 7 นายกิตติศักดิ์ พรหมรัตน์ ตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรวุฒิกการศึกษา ปริญญาตรี กลุ่มผู้แทนสมาชิกสภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น วันที่ให้สัมภาษณ์ 19 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น มีความคิดเห็น ว่า จากนโยบายดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการรับรองและให้หลักประกันสิทธิทางการเมือง สิทธิมนุษยชนและความเสมอภาค ส่งผลทำให้ประชาชนใน จังหวัดชุมพรริเริ่มเข้ามามีบทบาทในการบริหารภาครัฐมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ ในความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่าอาจเป็นเพราะว่าจากนโยบายฯ ได้มีกฎหมายรับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลของราชการ โดยส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิและควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐ จึงทำให้ประชาชนชาวชุมพรตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ความเป็นมนุษยชน ความเป็นเจ้าของท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดี 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น มีความคิดเห็น ว่า จากการสนับสนุนให้การทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งอย่างสันติโดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน โดยคำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายตามนโยบายฯ มีผลทำให้ทุกภาคส่วนใน จังหวัดชุมพรมีส่วนร่วมที่เกิดขึ้นระหว่าง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กับประชาชนมีความรับผิดชอบร่วมกันในการวางแผนเตรียมโครงการ และผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินการ โครงการอย่างเหมาะสมที่จะใช้สำหรับการพิจารณาประเด็นที่มีความยุ่งยากซับซ้อนและมีข้อโต้แย้งเป็นไปในทิศทางที่คลี่คลายและดียิ่งขึ้น เช่น การใช้กลุ่มที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การใช้อनुญา โศดูลการเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้ง และการเจรจาเพื่อหาทางประนีประนอมกัน เป็นต้น ทำให้เกิดความยุติธรรม

โปร่งใส และความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชน และ
 ภาครัฐ 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของ
 นโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของ
 ประชาชนและพลังทางสังคมนั้น มีความคิดเห็นว่า ในเชิงหลักการของการดำเนินงาน เพื่อส่งเสริมให้
 บุคคลและชุมชน นำศักยภาพของตนเอง และภูมิปัญญาของชุมชนมาใช้ ให้เกิดประโยชน์ต่อการ
 พัฒนาชุมชน โดยการร่วมคิด ร่วมทำ และพัฒนาชุมชนนั้นถือว่าส่งผลดีต่อ จังหวัดชุมพรเป็นอย่างยิ่ง
 ก่อให้เกิดพลังการจัดการและเกิดองค์กรชุมชนใหม่ ๆ ขึ้นอย่างมากมาโดยความสมัครใจ และมีการ
 จัดการที่ดี โดยสมาชิกชุมชน เป็นผู้บริหารจัดการกันเอง ซึ่งเป็นเสมือนสัญญาประชาคม ในการแสดง
 พลังชุมชน เป็นศูนย์กลางการประสานงาน ทั้งภายในชุมชน และเครือข่ายภายนอกชุมชน อีกทั้งยังเป็น
 องค์กรชุมชน เพื่อการพัฒนาชุมชนที่ต่อเนื่อง และยั่งยืน แต่ในด้านงบประมาณที่จะร่วมสนับสนุนจาก
 ทางภาครัฐนั้น ยังคงขาดความชัดเจน และแน่นอนในตัวของงบประมาณ ทำให้การพัฒนาเป็นอย่าง
 ล่าช้า ประชาชนบางส่วนขาดกำลังใจในการสนับสนุน และดำเนินการต่อ และยังคงผ่านส่วนกลางใน
 การพิจารณาอยู่ดี 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของ
 นโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วม
 ในการพัฒนานั้น มีความคิดเห็นว่า จากนโยบายฯ ปลูกฝังให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาใน
 ศักยภาพของตน ว่ามนุษย์ทุกชีวิตมีคุณค่า และมีความหมาย มีศักดิ์ศรี และมีศักยภาพ โดยไม่มีการแบ่ง
 ชนชั้น และเสริมสร้าง “ภูมิคุ้มกัน” ให้กับประชาชน โดยเริ่มต้นที่ประชาชน โดยยืนจุดเดียวกับ
 ประชาชน มองโลก มองชีวิต มองปัญหา จากทัศนะของประชาชน เพื่อให้เข้าใจปัญหา ความต้องการ
 ของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อให้เข้าถึงชีวิตจิตใจ ของประชาชน ทำงานร่วมกับประชาชน โดยการ
 คำนึงถึงปัญหาของประชาชนและของท้องถิ่น และมีกำลังใจลุกขึ้นต่อสู้กับปัญหา ช่วยกันคิด ช่วยกัน
 แก้ไขปัญหานั้น ย่อมมีหนทางที่จะกระทำได้โดยไม่ยากหากเข้าใจปัญหาและเข้าถึงจิตใจของ
 ประชาชน ยึดประชาชนเป็นพระเอก โดยประชาชนต้องเป็นผู้กระทำการพัฒนาด้วยตนเอง 5) ด้านการ
 ส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการ
 พัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น มีความ
 คิดเห็นว่า ในฐานะที่ทำหน้าที่ในการเป็นผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการ
 ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในด้านนี้โดยตรง มีความรู้สึก ว่า จากนโยบายประชารัฐนั้น ส่งผลทำให้ในพื้นที่
 จังหวัดชุมพรมีการพัฒนาในปัจจัยสำคัญต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะหนึ่งในพันธกิจของ จังหวัดชุมพร
 ที่ได้กล่าวไว้ว่าด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการจังหวัดเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
 ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงมีผลทำให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี
 บทบาทในการรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการมี

ส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆ ทำให้ต้องคิดในเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาคุณภาพ ชีตความสามารถ มีความจริงใจ ซื่อสัตย์สุจริต โดยเอาผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ดูแลประชาชนให้ออก และรู้จักรับฟังประชาชน 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น มีความคิดเห็นว่า ส่งผลทำให้ก่อให้เกิดการพัฒนาการขององค์กรพัฒนาเอกชนเกิดขึ้นในจังหวัดชุมพรเพิ่มขึ้น เพราะความต้องการของคนในสังคมที่ต้องการการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคม หรือต้องการการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม โดยไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นองค์กรภาครัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว เนื่องจากภาครัฐถูกมองว่าไม่สามารถทำหน้าที่ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคมได้อย่างทั่วถึงหรือทันต่อเหตุการณ์ องค์กรพัฒนาเอกชนจึงเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น แต่อย่างไรแล้ว ในฐานะเป็นผู้แทนสมาชิก มีความคิดเห็นว่า องค์กรพัฒนาเอกชนควรมีการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย ทำงานร่วมกับภาคประชาสังคมอื่น ๆ ทำงานเชิงสมานฉันท์กับหน่วยงานภาครัฐ ขยายฐานของแนวร่วมลดความขัดแย้งในการเผชิญหน้าลง พัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพสร้างบุคลากรให้เป็นผู้ใฝ่รู้ เผชิญหน้ากับความจริง และยอมรับความผิดพลาดขององค์กร ขณะเดียวกันภาครัฐควรออกกฎระเบียบหรือกฎหมายที่ยอมรับการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนให้มากขึ้น

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า จากนโยบายนี้ ส่งผลทำให้ขีดความสามารถในการพัฒนาของจังหวัดชุมพร มีศักยภาพที่เพิ่มขึ้น จากสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายในทางการเมืองรวมทั้งการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งทำให้เกิดภาคีเครือข่ายต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ที่มีการรวมตัวกันเพื่อสร้างสรรค์คุณภาพชีวิตที่ และรักษาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นตนเอง

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน มีความคิดเห็นว่า ส่งผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรมีการพัฒนาในด้านนี้มากขึ้น โดยมีการดำเนินการปรับปรุงการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องและรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การสร้างชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตดี มีความสุข ซึ่ง

จากนโยบายประชารัฐทำให้เกิดโครงการสนับสนุนศักยภาพของคนในชุมชนหลากหลายโครงการ ซึ่งขอเอ่ยถึงโครงการที่แก้ไขปัญหาในชุมชนที่ชัดเจน อาทิ โครงการปฏิบัติการแก้จนแบบเข้าถึงทุกครัวเรือน โดยใช้หลักการแบบประสาน 2 พลัง คือ พลังจากภายในชุมชน โดยกระบวนการแผนชุมชน และพลังจากภายนอกโดยชุดปฏิบัติการแก้จน ภายใต้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน และประชาชนเป็นศูนย์กลาง โครงการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้หลักการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม “ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ยึดหลัก “การทำงานร่วม” “การเรียนรู้จากการปฏิบัติ” เป็นหลัก และใช้เทคนิค “การกระตุ้นความคิด สร้างจิตสำนึก” และเริ่มต้นด้วย “ตัวชี้วัด 6X2 เป็นเป้าหมาย โครงการการพัฒนาผู้นำชุมชนและอาสาสมัคร โดยการพัฒนาความสามารถของผู้นำชุมชน/ผู้นำกลุ่ม/องค์กรชุมชน ผู้นำเครือข่ายขององค์กรชุมชน อาสาพัฒนาชุมชน ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน ให้มีภาวะผู้นำ จิตใจอาสาสมัคร รวมทั้งมีความรู้และทักษะในการทำงานชุมชน 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นว่า นโยบายฯ ในด้านนี้ถือว่าไม่ได้มีอะไรใหม่ เนื่องจากว่าการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม เป็นหน้าที่หลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ภายใต้โครงการ “หน่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างรอยยิ้มให้ประชาชน” แต่เพิ่มเติมขึ้นมา คือ มีหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน เข้ามามีบทบาทในการให้บริการประชาชนในพื้นที่เชิงรุกถึงระดับพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน เพิ่มความสะดวกสบาย ลดค่าใช้จ่ายของประชาชนในการติดต่อราชการ และลดค่าครองชีพให้กับประชาชนในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท มีความคิดเห็นว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า จากผลการดำเนินงานตามนโยบายฯ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน แหล่งน้ำ ไปจนถึงการส่งเสริมอาชีพ การลงทุน และการตลาด ส่งผลทำให้ประชาชนในพื้นที่แห่งนั้นได้รับการพัฒนา และการบริการทางเศรษฐกิจ และสังคม ที่จำเป็นในทุกสาขา อันเป็นโครงการระยะยาว ในการแก้ไขปัญหาหลักของประชาชนให้ได้ผลอย่างสมบูรณ์ 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นว่า ประชาชนชาวชุมพร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปลูกผลไม้ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เลี้ยงสัตว์ ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่จะมาจากการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรทำให้ประชากรมีรายได้ไม่แน่นอน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ทำหน้าที่ตามนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยเป็นศูนย์กลางประสานงานหน่วยของรัฐ เอกชน ในการมีบทบาทเข้ามา

ช่วยเหลือในระดับจังหวัด เช่น พัฒนาชุมชนจังหวัดชุมพรอุตสาหกรรมฯ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มสถานพลังประชารัฐ รวมทั้งในปัจจุบันสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชุมพร มีภารกิจสำคัญ ๆ คือ การเป็นคณะกรรมการตรวจสอบราคากลางของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญ ๆ คือ การเป็นคณะกรรมการตรวจสอบราคากลางของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงินตั้งแต่ 1 ล้านบาทขึ้นไป และการออกตรวจสอบการเงินการคลังการบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปีละ 4 ครั้งทุกแห่ง เป็นต้น 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นว่า จากการดำเนินการตามนโยบายฯ โดยเสริมสร้างองค์กรชาวบ้านทั้งในระดับเครือข่ายและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง จึงส่งผลทำให้ประชาชนตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่ เพิ่มโอกาสให้ประชาชนในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่ เฉพาะกรณีที่มีผลกระทบต่อองค์การดำรงชีวิต ของประชาชนในพื้นที่ของตน การมีส่วนร่วมในการพิจารณา เพื่อริเริ่ม โครงการ หรือกิจกรรมใด นอกเขตพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่"

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ขอแสดงความคิดเห็นในฐานะผู้แทนของสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยขอเสนอยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงองค์กรเครือข่ายชุมชน ทั้งเพื่อให้การปฏิบัติการเชื่อมโยงในระดับต่าง ๆ ได้มีการปฏิบัติอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยมีหลักการปฏิบัติงานเชื่อมโยงจากระดับตำบล ผู้ระดับจังหวัด และภาคใต้ไปสู่ระดับชาติ เพื่อเป้าหมายในแก้ไขปัญหาคนข้างล่างทิศทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งระดับพื้นที่ใช้สภาองค์กรชุมชนตำบล ในการเชื่อมโยงทุกหน่วยงาน เชื่อมโยงงบประมาณทั้งหมด ให้องค์กรชุมชนจัดการตนเอง โดยอาจจะมีสถาบันจากส่วนกลางมาดำเนินการเชื่อมโยงระดับตำบลให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเองภายใต้ประเด็นปัญหาของคนในตำบลนั้น ๆ

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ควรส่งเสริมให้มีการนำประชาชนกลุ่มเกษตรกรไปดูงานยังต่างพื้นที่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความรู้ และความคิด ได้เห็นแบบอย่างที่มีคนทำและประสบความสำเร็จ ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้นำไปใช้ในการพัฒนาชุมชนของตนเอง แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์กัน มีการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน เช่น เครือข่ายกลุ่มทอ

ผ้าในเขตจังหวัดภาคเหนือที่เครือข่ายกลุ่มการปลูกผลไม้แซมของ จ.จันทบุรีที่เข้มแข็งและก่อให้เกิดรายได้เสริมอย่างมหาศาล เป็นต้น

คนที่ 8 นางจุฬารัตน์ เกิดสมบัติ ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลพะโต๊ะ วุฒิกการศึกษาปริญญาตรี หน่วยงาน เทศบาลตำบลพะโต๊ะ กลุ่มผู้แทน ผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วันที่สัมภาษณ์ 19 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า มีความรู้ดีกว่ามีตนเองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค ซึ่งก็คิดว่าประชาชนในชุมพรเองก็เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลทำให้ประชาชนในท้องถิ่นของ จังหวัดชุมพร มีความเท่าเทียมกันในการรับทราบข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งยังมีสิทธิจัดระบบสวัสดิการชุมชน มีสิทธิเสนอความเห็นให้หน่วยงานของรัฐกระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนหรือชุมชน รวมทั้งมีสิทธิฟ้องหน่วยงานของรัฐ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม การปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ ส่งผลให้ประชาชนเริ่มมองเห็นการดำเนินงานที่เป็นในแง่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น และเริ่มเปิดโอกาสให้ตนเอง ในการร่วมช่วยคิดช่วยกันทำ ทำให้ความขัดแย้งลดลง เกิดความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทำให้ท้องถิ่นมีสภาพสังคมที่ดีขึ้น 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า เป็นการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ ของชุมชนในการรวมกลุ่มพลัง เพื่อสนองต่อสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชน เป็นระบบคุณค่าของสังคม ทำให้ประชาชน หรือองค์กรชุมชน สามารถรวมตัวกันทำงานเป็นทีม มีความสามัคคี เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง สามารถระดมทรัพยากร เสริมการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต ซึ่งในการดำเนินการพัฒนาเมืองน่าอยู่ และชุมชนน่าอยู่ให้มีประสิทธิภาพ ด้านผู้แทนสมาชิกสภาฯ ได้ปรับนำนโยบายรัฐฯ โดยเห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ประชาชนได้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมรับผิดชอบในความสำเร็จ และความล้มเหลวของการพัฒนา ทำให้ประชาชน หรือชุมชนได้มีโอกาส เรียนรู้ปัญหาจากการร่วมมือ

ทำงาน โดยการทำงานแบบพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ขั้นตอนของการมีส่วนร่วม คือ ชุมชนจะต้องระบุ ปัญหา และความต้องการของชุมชน จัดลำดับของปัญหาที่จะต้องดำเนินการ ก่อน-หลัง มีการสร้าง ทัศนคติของชุมชน เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองนำอยู่แล้ว จึงร่วมกันจัดทำโครงการ / แผนงาน เพื่อการพัฒนา และมีการติดตามประเมินผล โดยชุมชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน หัวใจของการสร้างพลังชุมชน คือ กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และวิทยากร ร่วมเรียนรู้ด้วยกัน ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ เจตคติ และเกิดทักษะในการพัฒนาชุมชน และเกิดโครงสร้างใหม่ ในสังคม หรือชุมชน เพื่อการจัดการ ประกอบด้วย วงจรการวางแผนปฏิบัติการกำกับ ประเมินผล และการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข มุ่งสู่เป้าหมายเป็นเมืองนำอยู่ ชุมชนนำอยู่ เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ และมีความเข้มแข็งยิ่ง ๆ ขึ้นไป

4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ผู้ตอบ แบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า จากนโยบายฯ ทำให้ประชาชนรู้สึกไม่ใช่ว่าไม่ใช่เป็นผู้ถูกกระทำ หรือเป็นฝ่ายรองรับข้างเดียว เพราะผลของการกระทำการพัฒนานั้น ตกอยู่ที่ประชาชนโดยตรง ท้องถิ่นโดยตรง โดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีหน้าที่ทำให้ชุมชนสุขสมบูรณ์ ทำให้ประชาชน พึ่งตนเอง ช่วยตนเองได้ในการแก้ไขปัญหาส่วนตัว และแก้ไขปัญหาส่วนรวมได้ รวมทั้งในการยังชีพ ตนเองหรือการมีงานทำ และยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นได้ โดยได้ยึดหลักการดำเนินงานพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ 4.1) ยึดหลักความมีศักดิ์ศรี และศักยภาพของประชาชน โดยการเปิดโอกาสให้ ประชาชนในท้องถิ่นใช้ศักยภาพที่มีอยู่ให้มากที่สุด และต้องเชื่อมั่นว่าประชาชนนั้นมีศักยภาพที่จะใช้ ความรู้ ความสามารถที่จะปรับปรุงพัฒนาตนเองได้ จึงต้องให้โอกาสประชาชนในการคิด วางแผน เพื่อ แก้ปัญหาชุมชนท้องถิ่นด้วยตัวของเขาเอง 4.2) ยึดหลักการพึ่งตนเองของประชาชน ยึดมั่นเป็น หลักการสำคัญว่าต้องสนับสนุนให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ โดยการสร้างพลังชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ส่วนรัฐบาลจะช่วยเหลือ สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง และช่วยเหลือในส่วนที่เกินขีดความสามารถ ของประชาชน 4.3) ยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชน ร่วมคิด ตัดสินใจ วางแผน ปฏิบัติตามแผน และติดตามประเมินผลในกิจกรรม หรือโครงการใด ๆ ที่จะ ทำในชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการดำเนินงาน อันเป็นการปลูกฝัง จิตสำนึกในเรื่องความเป็นเจ้าของโครงการ หรือกิจกรรม 4.4) ยึดหลักประชาธิปไตย ในการทำงาน พัฒนาชุมชนท้องถิ่น จะต้องเริ่มด้วยการพูดคุย ประชุม ปรึกษาหารือร่วมกัน คิดร่วมกัน ตัดสินใจ และ ทำร่วมกัน รวมถึงรับผิดชอบร่วมกัน ภายใต้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามวิถีทางแห่ง ประชาธิปไตย 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบาย ประชากรรัฐส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการ

พัฒนานั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่าจากนโยบายฯ ส่งผลทำให้เกิดการประสานในหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีปรับกลยุทธ์ในโครงการการจัดการ โดยเปลี่ยนจากการสั่งการ คิดแทนประชาชน มาเป็นการส่งเสริม สนับสนุน และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ให้โอกาสประชาชน ได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง และเป็นผู้แทนประชาชนในการทำหน้าที่ประสานความเข้าใจก่อให้เกิดการพัฒนา กฎ ระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน นั้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า จากนโยบายฯ ได้มาส่งเสริมให้มีการสร้างแนวร่วม สนับสนุนองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน สร้างความรู้และร่วมมือในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน โดยสนับสนุนและการแบ่งปันข้อมูลเครือข่ายระหว่างกลุ่มเกษตรกรจากภูมิภาคอื่น ๆ

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า จากนโยบายฯ ส่งผลให้หน่วยงานราชการ ใน จังหวัดชุมพร เกิดแรงกระตุ้น ที่ต้องทำงานภายในงานบริหารงานยุคใหม่ ทำให้มีการจัดประชุมกลุ่มภาคีเครือข่ายในระดับตำบลเป็นประจำทุกเดือน เพื่อเป็นการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการในพื้นที่ภาคีเครือข่าย และผู้นำชุมชน ในการบริการประชาชนแบบองค์รวม และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยกำหนดให้มีการประชุมในทุกๆวันที่ 15 ของทุกเดือน หากตรงกับวันหยุดให้เลื่อนไปในวันทำการถัดไป เมื่อแต่ละองค์กร หรือกลุ่มภาคีมีเรื่องปรึกษาหารือ หรือเรื่องแจ้งให้ทราบ หรือประเด็นที่จำเป็นต้องขอความร่วมมือ ร่วมใจช่วยกันแก้ปัญหา ก็จะแจ้งมายังสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล งานบริหารงานทั่วไป เพื่อนำเข้าวาระการประชุมในครั้งต่อไป

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า จากนโยบายฯ เป้าหมายหลักของการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความสุข อันประกอบด้วยการมีสุขภาพแข็งแรง ครอบครัวที่อบอุ่น มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีสังคมที่สันติและเอื้ออาทร และในเมื่อคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชน สังคมย่อมมีสงบสุข และเป็นหนทางสู่การสร้างสังคมคุณภาพ กล่าวคือ

1.1) การเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในระบบ และนอกระบบ และแหล่งเรียนรู้ภายในชุมชน โดยเริ่มต้นจากชุมชน ที่มีการพัฒนาให้มีความรู้และจริยธรรม เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิด และให้ความสำคัญแก่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ครอบครัวที่อบอุ่น และสถานศึกษาที่เอาใจใส่ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดด้วยการปลูกฝังความรู้ที่ทัน โลกและคุณค่าที่ดีของวัฒนธรรมไทย 1.2) การเป็นสังคมที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน ไม่ทอดทิ้งกัน 1.3) ระบบบริหารจัดการสาธารณสุขทั่วถึง มีประสิทธิภาพและครบวงจร โดยมีระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้ครอบคลุมทั้งการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค 1.4) ประชาชนมีความมั่นคงในการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และมีสภาพแวดล้อมในชุมชนที่เหมาะสม เช่น การมีส่วนร่วมสุขภาพในชุมชน เป็นต้น 1.5) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 1.6) มีความเสมอภาคและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ปลอดภัยจากการค้ามนุษย์ให้หมดสิ้นไป การเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิเด็กและสตรี 1.7) การมีหลักประกันด้านรายได้และระบบการออมในช่วงวัยทำงานที่เพียงพอสำหรับช่วงวัยชรา รวมทั้งการสร้างพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมกับช่วงวัย สนับสนุนครอบครัวให้เข้มแข็งสามารถดูแลสมาชิกได้อย่างมีคุณภาพ 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีสภาพเศรษฐกิจที่ไม่เป็นหนี้สิน และอยู่อย่างพึ่งพาตนเองได้ รวมถึงการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันสำหรับสมาชิกในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักในการดำรงชีวิต และเมื่อระดับครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชนซึ่งเป็นฐานรากของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมีความเข้มแข็ง ก็จะส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมระดับประเทศแข็งแรงด้วย ด้วยการดำเนินโครงการ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข แบบ เอบีซี” ขึ้นในระดับตำบล เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ โดยใช้แนวคิดพื้นที่เป็นตัวตั้ง และใช้การจัดทำบัญชีครัวเรือนและแผนชุมชน เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เพื่อนำไปสู่กระบวนการในการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุดและตรงตามความต้องการ ควบคู่ไปกับการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนด้วยสมาชิกในชุมชนเอง 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า จากผลการดำเนินงาน ทำให้เกิดการพัฒนาโครงการพื้นฐาน ไปสู่การกระจายความเจริญอย่างยั่งยืน รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนในการส่งเสริมพัฒนาเฉพาะด้าน ตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น การส่งเสริมการเกษตร ดำเนินการ โดยกรมส่งเสริมการเกษตร การส่งเสริมการสหกรณ์ ดำเนินการ

โดยกรมส่งเสริมสหกรณ์ การพัฒนาบุคลากรของกรมปศุสัตว์ การพัฒนาบริการพื้นฐานในชนบท ของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เป็นต้น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานของหน่วยราชการต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ให้สอดคล้องเหมาะสมตามสภาพการณ์ของพื้นที่ และตามขั้นตอนระยะเวลา 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่าการประกอบอาชีพในท้องถิ่น ได้แก่ ประมง เกษตรกรรม และ ค้าขาย และมีความต้องการประกอบอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้จึงต้องการให้สนับสนุนให้มีกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน เช่น จัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการเกษตร, การทำดอกไม้ประดิษฐ์, การนวด แผนไทย, การทำขนมไทยต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่าเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและที่ดิน โดยจัดการฝึกอบรมแก่ชุมชนท้องถิ่น ผู้นำชุมชนท้องถิ่นผ่านการประสานงานกับสหพันธ์เกษตรกร มีการจัดเตรียมเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างชุมชนกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่น

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่าเป็นการยุทธศาสตร์การพัฒนาศีลธรรม จริยธรรม ในท้องถิ่นขึ้น เพื่อจรรโลงจิตใจให้ประชาชนมีศีลธรรมอันดีงาม ก่อให้เกิดความสุขอย่างแท้จริง

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขออธิบายเพิ่มเติมว่า ประชารัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีองค์ประกอบหลักสำคัญ ที่ขาดไม่ได้ 3 ส่วน คือ 1) นโยบายที่ดี มีประสิทธิภาพ และการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการ ดำเนินการตามนโยบายที่อำนวยการ ประโยชน์ ที่ได้วางแผน หรือสัญญาไว้กับประชาชน 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจัง มีประสิทธิผล และการประเมินผลการทำงานรับรู้ถึงปัญหาและสภาพความเป็นไป สามารถติดตามความเคลื่อนไหวว่าภารกิจที่มอบหมายไปนั้น ได้ถูกนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเป็นรูปธรรมหรือไม่ เพื่อสามารถกำหนดกลยุทธ์และแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ประเด็นสุดท้ายที่สำคัญที่สุด นั่นคือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบว่าการดำเนินการตามนโยบาย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อนำไปปฏิบัติอย่าง

เป็นรูปธรรมแล้ว ผลที่เกิดขึ้นส่งผลทางด้านบวกหรือลบ ต่อทัศนคติที่ประชาชนมีต่อคณะผู้บริหาร และรัฐบาล

คนที่ 9 นายสาทร เกิดเนตร ตำแหน่ง ประธานสภา วุฒิสภา วุฒิสภา มัธยมศึกษาปีที่ 6 หน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปลา กลุ่มผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วันที่ให้สัมภาษณ์ 19 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นจากนโยบายรัฐส่งผลให้ “รัฐมีหน้าที่ต่อประชาชน” ด้วยเพื่อให้รัฐต้องดำเนินการในเรื่องที่กำหนดให้แก่ประชาชน “ทุกคน” หรือ “ทุกชุมชน” เป็นการทั่วไป โดยที่ประชาชนแต่ละคน หรือแต่ละชุมชน “ไม่ต้องใช้สิทธิร้องขอ” ต่อไป ถ้ารัฐไม่กระทำตามที่ ก็จะเป็กรณีใจไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ หรือถ้ากระทำหน้าที่ไม่ดี ประชาชนและชุมชนย่อมมีสิทธิติดตามและเร่งรัดให้รัฐดำเนินการ และฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดให้ประชาชนหรือชุมชนได้รับประโยชน์นั้นได้ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นจากที่นโยบายประชารัฐเข้ามาบทบาทในการมุ่งไปที่การส่งเสริม “การคิดต่างทำต่าง” ให้กลายเป็นปกติวิสัย (วัฒนธรรม) หรือผู้เห็นต่างคิดต่างไม่เป็นตัวแปลกประหลาดของสังคม ได้เปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นความต่าง ซึ่งถือว่าเป็นการใช้สติปัญญาของคนสังคม เพื่อหาทางออกในการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งอย่างเป็นเหตุเป็นผลโดยไม่ใช้อารมณ์ เป็นการทางออกอย่างสันติวิธีมีความยุติธรรม เพราะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ดังนั้นเวลาก้าวถึงสันติวิธี จึงมิใช่การทำให้ทุกคนในสังคมคิดเหมือนกัน และหยุดทะเลาะกันทางความคิด แต่เป็นการทำให้ทุกคนรู้จักเคารพความเห็นต่างของกันและกัน โดยใช้กติกาประชาธิปไตยเป็นตัวกลางทำประชาชนเริ่มมีความเข้าใจซึ่งกันและมากขึ้น ทำให้ไม่เกิดความแบ่งแยกจากความต่างของคนในจังหวัดฯ 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นทำให้ประชาชนตระหนักถึงการแสดงพลังการมีส่วนร่วม ร่วมแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ร่วมวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไข ร่วมตัดสินใจ กำหนดแผนแม่บท และแผนปฏิบัติการ ร่วมลงมือปฏิบัติตามแผน รวมถึงการเคลื่อนไหวทางสังคม ซึ่งทำให้ประชาชน หรือองค์กรชุมชน สามารถรวมตัวกันทำงานเป็นทีม ซึ่งจะก่อให้เกิดพลัง ในการจัดการที่มีความสามัคคี เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง สามารถระดมทรัพยากร ภูมิปัญญา และทุนทางสังคม

เพื่อทำกิจกรรมแก้ไขปัญหา เสริมการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต รวมถึงมีการกำกับติดตาม ประเมินผลในกิจกรรม และทบทวนยุทธศาสตร์ ปรับแผนเป็นระยะๆ เป็นวงจรที่ต่อเนื่อง ซึ่งในฐานะผู้แทนสมาชิกฯ สามารถผลักดันให้ประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย เรียนรู้การพึ่งตนเอง และการสร้างพลังชุมชน ให้เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมการตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติในทุกระดับ นำไปสู่การบูรณาการ และการสร้างความสมดุลของการพัฒนา ระดับบุคคล เชื่อมโยงถึงการมีครอบครัวอบอุ่น สร้างกลุ่มให้มีพลังเข้มแข็ง เพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพรในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชุมชนท้องถิ่นในทางที่ดีขึ้น เจริญรุ่งเรืองขึ้นในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสามารถจัดการกับภาวะการณ์ของกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้สามารถช่วยตนเองได้ ในการคิดตัดสินใจและดำเนินการแก้ไขปัญหา ตลอดจนตอบสนองความต้องการของตนเองและส่วนรวม ดังนั้น ชุมชนท้องถิ่นจะพัฒนาได้หรือไม่ และดำเนินไปในทิศทาง จึงต้องมียุทธศาสตร์ประกอบของแนวคิดพื้นฐานการพัฒนาชุมชน หลักการพัฒนาชุมชน และการดำเนินงานพัฒนาชุมชน รวมทั้งการปรับตัวให้ทันต่อภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจและให้มีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละรูปแบบให้เหมาะสม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองมากขึ้น ส่วนในของประชาชนและชุมชนก็ต้องปรับตัวเองด้วย และเป็นโอกาสที่จะปรับตัวเองได้ เพราะทุกฝ่ายเริ่มเห็นความสำคัญและพุ่งเป้าการพัฒนาไปที่ประชาชนและชุมชน 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น มีความคิดเห็นว่าเป็นนโยบายที่เข้ามามีส่วนช่วยส่งเสริมการทำงานภาคประชาชนหรือประชาสังคมในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เทียบเคียงไปกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อตรวจสอบ เฝ้าระวัง และสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม ทำหน้าที่ทั้งการประสานงานกับหลาย ๆ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมมือกับบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือกลุ่มต่าง ๆ ในการทำงาน ในหลายบทบาท คือ 1) บทบาทในด้านการบรรเทาและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมหรือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ 2) บทบาทในการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ หรือการฟื้นฟูภูมิปัญญา

ท้องถิ่นให้กับกลุ่มบุคคลเป้าหมาย 3) บทบาทในการสื่อสาร เผยแพร่ รมรณรงค์บอกกล่าวให้สังคมได้รับรู้ สังวร รวมทั้งการนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสังคม 4) บทบาทในการตรวจสอบ เฝ้าระวัง และติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายรัฐ รวมทั้งนโยบายต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคมเศรษฐกิจ และนำเสนอแนะนโยบายที่เหมาะสมต่อสังคม

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : จากการนำยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น มีความคิดเห็นว่า ส่งผลกับ จังหวัดชุมพร โดยทำให้ทุกกลุ่มภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ทั้งหน่วยงานราชการ ฝ่ายปกครองท้องถิ่น ฝ่ายปกครองท้องถิ่น และกลุ่มประชาสังคม ได้มีโอกาสพบปะพูดคุยอย่างใกล้ชิด สร้างความสัมพันธ์อันดี ก่อเกิดความรักความสามัคคีในท้องถิ่น ทำให้เกิดการเกิดการรวมตัว เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทุกเขตพื้นที่ในจังหวัดชุมพรขึ้น ในการร่วมจัดทำโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจในฐานรากตำบลละ 5 ล้าน โครงการแก้ไขปัญหาหยาเสพติด โครงการแก้ไขปัญหาหาคาผลผลิตทางเกษตรตกต่ำ เป็นต้น อีกทั้งยังมีการรวมกลุ่มภาคีเครือข่ายในการสร้างสรรค์คุณประโยชน์ทางสังคมใน จังหวัดชุมพร อีกมากมาย เช่น เครือข่ายจักรยานจังหวัดชุมพร เครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดชุมพร เครือข่ายรักษัชุมพร สมาคมเพื่อนสิ่งแวดล้อม จังหวัดชุมพร เครือข่ายด้านจดหมายเหตุจังหวัดชุมพร เป็นต้น ซึ่งในภาคีเครือข่ายดังกล่าวนี้ ล้วนแต่มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ การพัฒนาสังคมชุมพร ให้มีคุณภาพเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวชุมชนเข้มแข็ง มีความมั่นคงปลอดภัย และเป็นจังหวัดที่มีคุณภาพ

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น มีความคิดเห็นว่า ในฐานะที่เป็นตัวแทนของสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เห็นถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของ จังหวัดชุมพร มาโดยตลอดนั้น มีความรู้สึกในส่วนตัวว่า ตั้งแต่มีภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้ดำเนินการตามนโยบายประชารัฐนี้ ก็ทำให้ จังหวัดชุมพร มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งถือได้ว่า นโยบายฯ ดังกล่าวนี้เป็นแรงกระตุ้นทำให้เกิดกลไกพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกล่าวได้ตามนโยบายของจังหวัด ดังนี้ 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน มีความคิดเห็นว่า ทำให้ 1.1) มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกาย ได้โครงการให้ความสำคัญกับ

สุขภาพ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ บริโภคอาหารอย่างถูกสุขลักษณะ เป็นการพัฒนาให้ร่างกาย มีความแข็งแรง สมส่วน และไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ 1.2) มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านอารมณ์ ทาง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการดำเนินการการสร้างเสริมสุขภาพจิตใจที่ดี รู้จักควบคุมอารมณ์ โดยการพัฒนาทางด้านจิตใจ การเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามาทำกิจกรรมกัน เช่น โครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 กิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา กิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ เป็นต้น 1.3) มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านสังคม ได้มีการส่งเสริมนโยบายฯ โดยการรณรงค์เปิดโอกาสให้ ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน เป็นการสร้างการยอมรับ และยกย่องจาก สังคม ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมกับสังคม หรือหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เวลาว่างบำเพ็ญประโยชน์เพื่อ ชุมชน ให้ความร่วมมือกับสังคมในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติตนโดยยึดหลักของ กฎหมาย และคุณธรรม จริยธรรม การเข้าร่วมประชาคมในการจัดทำแผนชุมชน เป็นต้น 1.4) มีการ พัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านสติปัญญา ทางองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้การเพิ่มทักษะทางด้าน ความรู้ให้กับประชาชน โดย จัดตั้งโครงการห้องสมุดเพื่อประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้อ่านหนังสือ พัฒนาความรู้ของตนเอง มีจุดบริการ อินเทอร์เน็ตชุมชน รวมทั้งมีการจัดการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ด้านต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐที่มาสนับสนุน แล้วก็ต้อง ขึ้นอยู่กับตัวของประชาชนเองด้วยว่าจะเปิดใจยอมรับกับการพัฒนาตนเองพัฒนาคุณภาพชีวิตมากน้อย เพียงใด มีความพร้อมสำหรับการศึกษาเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็จะทำให้ประชาชนนั้น สามารถใช้ชีวิตร่วมกันกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้อย่างมีความสุข 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทาง สังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นว่า ทำให้มีการจัดเวทีเรียนรู้ร่วมกัน ในระดับหมู่บ้านและตำบล เป็นประจำทุกเดือน ส่งเสริมให้ประชาชนนำข้อมูลบัญชีครัวเรือน เพื่อ ร่วมกันวิเคราะห์ถึงปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหา ไปจนถึงการเรียนรู้เพื่อค้นหาทางเลือกใน การแก้ปัญหา เป็นกระบวนการสำคัญในการทำให้ครัวเรือนเข้าใจสาเหตุของปัญหาและสามารถริเริ่ม การแก้ปัญหาได้เองตั้งแต่ระดับครัวเรือนและชุมชนขึ้นมา ทำให้เกิดกระบวนการวางแผนจากล่างขึ้น บนที่สะท้อนปัญหาและความต้องการที่แท้จริงได้ โดยคณะกรรมการหมู่บ้านและสภาองค์กรชุมชน ควรร่วมกันสนับสนุนการทำให้เกิดเวทีเรียนรู้สำหรับชุมชน และประสานความร่วมมือให้เกิดความ สามัคคีในระดับหมู่บ้านด้วย ในการจัดทำ “แผนชุมชน” ตามโครงการ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข แบบ เอบี ซี” ที่ทางนโยบายประชารัฐ 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการ ที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการ เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท มีความคิดเห็นว่า จากที่ จังหวัดชุมพรได้ ดำเนินการตามนโยบายฯ ทำให้เกิดการกระจายความเจริญเติบโตไปทั่วทุกพื้นที่ ใน 8 อำเภอของ

จังหวัดชุมพร แต่เดิมนั้นมีความเจริญแต่ในอำเภอเมือง และอำเภอที่มีแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ แต่ในปัจจุบันมีการขยายการพัฒนาให้ครอบคลุมทุกเรื่องที่มีความสำคัญต่อปัจจัยเช่น น้ำ ดิน การเพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์ ทุนและการตลาด อีกทั้งยังมีการพัฒนาสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของประชาชน ขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีการดำรงชีวิตที่ไม่เหมือนกัน ให้มีพัฒนาที่จะได้ผลสูงสุด คือ การพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงได้มีการตั้งศูนย์ศึกษาการพัฒนา อันเนื่องมาจากพระราชดำริขึ้นตามภูมิภาคต่าง ๆ ในแต่ละอำเภอ เพื่อให้ทำการศึกษาค้นคว้า ค้นหาปัญหาและแนวการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพของภูมิกษณนั้น ๆ โดยการส่งเสริมความรู้ในการทำมาหากิน ตามหลักวิชาการสมัยใหม่ที่เหมาะสมแก่ประชาชนในแต่ละตำบล 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นว่า เศรษฐกิจของพี่น้องชาว จังหวัดชุมพร ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ร้อยละ 80 มาจากอาชีพทำประมงเป็นหลัก และปัจจุบันต้นทุนของการทำอาชีพประมงมีปัญหาค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนของน้ำมัน เรื่องปัญหาแรงงาน ล้วนแต่เป็นปัญหาที่แก้ได้ยาก เพราะปัจจัยที่เกี่ยวข้องกรณีน้ำมันเป็นปัญหาระดับโลก และเป็นปัญหาของประเทศ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน คณะผู้บริหารจึงมีแผนไว้รองรับและแก้ปัญหา ดังนี้ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนน้ำมัน เพื่อช่วยเหลือชาวประมง และจัดตั้งกองทุนเพื่อเกษตรกร สนับสนุนให้มีทำเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวสนับสนุนให้มีสถานที่จำหน่ายสินค้าบริเวณชายทะเล ปรับปรุงและพัฒนาภูมิทัศน์ชายทะเลให้เป็นศูนย์บริการท่องเที่ยว ส่งเสริมให้เป็นแหล่งอาหารทะเลสดมีคุณภาพมาตรฐาน และแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำ เพื่อให้ชาวประมงได้เดินเรือโดยสะดวกตลอดทั้งปี 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นว่า ส่งผลให้ทุกภาคส่วนเล็งเห็นความสำคัญในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยมีการดำเนินงาน เพื่อแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรม ของทรัพยากรธรรมชาติ มีเป้าหมายแยกออกได้เป็น 2 ประการ คือ ประการแรก ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ประการที่สอง ประชาชนรวมกลุ่ม เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ แหล่งน้ำ เพื่อประโยชน์ของประชาชน และสภาพแวดล้อมในระยะยาว การดำเนินการดังกล่าว สามารถแยกเป็นส่วนได้ ดังนี้ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การอนุรักษ์ดิน การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งน้ำ

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอแสดงความคิดเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกิจกรรม

ผลิตภัณฑ์และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน พัฒนาตลาดและเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจให้ จังหวัดชุมพร

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายภาครัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายภาครัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอแสดงความคิดเห็นว่า ทำให้มีการจัดทำแผนการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพร ภายใต้วิสัยทัศน์ “พัฒนาคุณภาพชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียงเคียงคู่การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน” มีการนำเสนอผลจากการวิจัยเพื่อนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาคที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด องค์กรบริหารส่วนตำบลเขาทะลุ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด กรมการพัฒนาชุมชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานเกษตรจังหวัด มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยบริการเขตจังหวัดชุมพร บริษัททัวร์และสื่อมวลชนในจังหวัดชุมพร เพื่อนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร ตั้งแต่ระดับนโยบายท้องถิ่นจนถึงนโยบายสาธารณะระดับจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ และจัดตั้งชุมชนการท่องเที่ยวต้นแบบกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

คนที่ 10 นายภวภพ นาคอบล ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านยอดเยี่ยม รางวัล อพม.ดีเด่น ระดับอำเภอ ไร่รางวัลอพม.ดีเด่นระดับจังหวัด , รางวัลผู้ทำคุณประโยชน์ต่อแผ่นดิน, อสม. ดีเด่น วุฒิกศศึกษา ปริญญาตรี หน่วยงาน อำเภอหลังสวน กลุ่มผู้แทนประชาชน วันที่สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายภาครัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายภาครัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า มีความรู้สึกจากนโยบายของรัฐ มีความจริงจังมากขึ้น คุณาเชื่อถือ ทำให้ตนเองรู้สึกว่ามีแรงผลักดันในการร่วมพัฒนาท้องถิ่นบ้านเกิดของตน เพราะรู้สึกว่าคุณเองเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดชุมพร เรามีสิทธิมีเสียง ความต้องการ โดยภาครัฐก็มีความเข้าใจเรามากขึ้น 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายภาครัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า โครงการของรัฐมาช่วยเหลือครอบครัวนี้ ถึงตัว ถึงความคิด ทำให้เกิดความรู้สึกว่ารรัฐดูแลและไม่ทอดทิ้ง ซึ่งโครงการของรัฐมากมายที่มาสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนในพื้นที่ จังหวัดชุมพรเยอะมาก ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี และประชาชนยังสามารถใช้ความคิดในการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนโครงการที่สามารถจัดการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงความต้องการ โดยผ่านพลังภาครัฐโดย

ประชาชน กลุ่มผู้เห็นต่าง และภาครัฐ ร่วมกันแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ลดความรุนแรง เสริมสร้าง ความสงบสุข และพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้เกิดเป็นรูปธรรมและยั่งยืนต่อไป 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบาย ประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชน และพลังทางสังคมนั้น ขอแสดงความเห็นว่า มีความรู้สึกที่ว่า รัฐพร้อมช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตมากขึ้น การดำเนินการตามนโยบายประชารัฐอย่างเต็มที่ เพื่อร่วม ขับเคลื่อนประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยไม่ทอดทิ้งประชาชน เช่น จ้างงานผู้พิการ-ผู้สูงอายุ, พัฒนาที่อยู่และสิ่งแวดล้อมเพื่อการอยู่อาศัย นโยบายเรียนฟรี นโยบายการมอบเงินเรื่องชีพผู้ตกงาน ผู้ ที่ตั้งครุฑ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะในด้านการสร้างรายได้ สนับสนุนภาคเกษตร เป็นต้น ทำให้ทุกวันนี้เริ่มลืมตาอ้าปากได้ ครอบครัวมีความสุข มีความอบอุ่น อยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา อีกทั้งยัง นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการใช้ชีวิตทำให้เกิดความพอเพียง ความพอประมาณ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วม ในการพัฒนานั้น ขอแสดงความเห็นว่า จากคำของรัฐที่ว่า “ต่อไปนี้จะไม่มีแล้วรากหญ้า ไม่แต่ราก แก้วทั่วประเทศ” ทำให้ตนเองมีความรู้สึกเสมอภาค และเท่าเทียมกัน แต่ก่อนเคยคิดว่าตนเองมี ความรู้ น้อย จะเอาอะไรไม่ร่วมคิดร่วมทำก่อนให้เกิดนโยบายพัฒนาท้องถิ่นได้ แต่ในตอนนี้ทาง จังหวัดชุมพร มีช่องทางมากมาย ทางโครงการผู้ว่าพบประชาชน ที่เปิดรับฟังความคิดเห็น ความ ต้องการจากประชาชน โครงการประชารัฐร่วมใจ ที่สามารถเสนอความต้องการของตนเองได้ และยังมี ศูนย์ดำรงธรรม ที่รับเรื่องร้องเรียน และช่วยเหลือประชาชนอีกด้วย 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มี ส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด ชุมพร ในด้านด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ขอแสดงความเห็นว่า จากที่มี นโยบายตรงนี้เข้ามา ทำให้มีโอกาสได้ร่วมดำเนินงานกับ องค์กรบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานใน ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เนื่องจากที่ผ่านมามีความเข้าใจว่ารัฐเป็นผู้คิด ผู้ทำ อยู่ฝ่ายเดียว อีกทั้งไม่รู้จะแสดง ความคิดเห็นอย่างไรให้ องค์กรบริหารส่วนตำบล รับทราบ และไม่กล้าเข้าหาเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพราะ กลัวว่าเขาจะไม่รับฟังความคิดเห็นของเรา 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและ องค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ขอแสดงความ เห็นว่า ได้มีเปิดโอกาสให้ตนเองได้เข้ามามีส่วนร่วมในองค์กรประชาชน ตามอาชีพที่เป็นอาชีพ หลัก คือ เกษตรกร ได้ซึ่งได้มีการอบรมให้ความรู้จากหน่วยงานของภาครัฐ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการ ประกอบอาชีพได้จริง เช่น การปลูกผักสวนครัวแซมสวนยาง การเพิ่มผลผลิตน้ำยาง หรือไม่กระทั่งใน

เรื่องกองทุนสำรองระหว่างที่กีดขวางไม่ได้ ก็มีการอบรมฝึกอาชีพ ในการสร้างรายได้เสริม รวมกลุ่มแม่บ้าน รวมกลุ่มทำเป็นสินค้าโอท็อป รวมทั้งในการรวมกลุ่มออมทรัพย์ และกองทุนหมู่บ้าน ที่เป็นแหล่งเงินทุนในการมาดำรงเลี้ยงชีพ และพัฒนาอาชีพได้อีกด้วย

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอแสดงความเห็นว่า ทำให้ในชุมชน มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่สิ่งที่ไม่เคยรู้ จากการรวมกลุ่มตามความต้องการในชุมชน อีกทั้งยังมีโอกาสร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินงานกับ องค์กรบริหารส่วนตำบล อีกด้วย ซึ่งทำให้เกิดแรงจูงใจการพัฒนาท้องถิ่นที่ตนเองอยู่ มีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน แบบที่ไม่รับรู้มาก่อนว่า ความคิดเห็นของตนเองจะสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นโครงการดี ๆ ที่ทำให้พื้นที่ที่อาศัยอยู่ มีความรู้สึกภาคภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายภาคีภาคประชาชน

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ขอแสดงความเห็นว่า ได้รับการดูแลในด้านสุขภาพในทาง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในโครงการบำบัดทุกข์บำรุงสุข และโครงการผู้ว่าพบประชาชน ที่จะมาพร้อมกับ เจ้าหน้าที่ ในหน่วยงานราชการมาดูแลเรื่องสุขภาพ ปัญหาการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โรคจากเห็ด หนู สุขภาพเด็กประถมวัยและสุขภาพผู้สูงอายุ และยังมีที่ตั้งโต๊ะเปิดรับฟังปัญหา และความคิดเห็น ที่มีความต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ขอแสดงความเห็นว่า ทั้ง องค์กรบริหารส่วนตำบล ในท้องถิ่น และหน่วยราชการมีโครงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในด้านสาธารณสุขไปอย่างรวดเร็ว อย่างทันถ่วงทีมากยิ่งขึ้น ประชาชนในท้องถิ่นเดียวกันที่เป็นตัวแทนในหน่วยงานของทางราชการ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่ดูแลในเรื่องสุขภาพ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ที่ดูแลในเรื่องความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกในด้านๆ อื่น นักปราชญ์ชุมชนที่เป็นที่ปรึกษาในกับท้องถิ่น และผู้แทนสภาพาราสุรที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำท้องถิ่น เป็นกระบอกเสียงของประชาชนในท้องถิ่นในการร่วมคิด ร่วมทำ ที่สร้างความโปร่งใสและความยุติธรรมในสังคม 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไป

ปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ขอแสดงความเห็นว่า ทำให้เกิดความเสมอภาค ไม่มีการแบ่งชนชั้น หรือแม้กระทั่งต่างศาสนา ต่างความคิด ฐานะร่ำรวย หรือยากจนก็สามารถดำรงอยู่ในสังคมอย่างสันติสุข และเกิดความรักใคร่กลมเกลียวกัน จากกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีกันได้แก่ การร่วมจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 การจัดการตามประเพณีต่าง ๆ ได้แก่ สงกรานต์ ปีใหม่ เข้าพรรษา-ออกพรรษา เป็นต้น 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ขอแสดงความเห็นว่า ได้รับการสนับสนุนจาก บริษัท ประชารัฐรักสามัคคีชุม (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด ในการส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ และพัฒนาแปรรูป สินค้าทั่วไปก็มีร้านประชารัฐรองรับ เป็นศูนย์จัดจำหน่ายภายในท้องถิ่น อีกทั้งยังตลาดนัดประชารัฐที่ท้องถิ่นได้สนับสนุนให้มีตลาดนัดเป็นศูนย์จำหน่ายสินค้าให้กับคนในท้องถิ่น ทำให้เกิดรายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้ ชุมชนเข้มแข็ง 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอแสดงความเห็นว่า มีความรู้สึกว่า หน่วยงานในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล ให้ความสำคัญทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นจากแต่ก่อน ซึ่งสภาพพื้นที่ป่าเริ่มมีการเสื่อมโทรมและมีปริมาณที่ลดลงไปเรื่อยๆ จากแต่ก่อน เพราะความเจริญเข้ามาแทนที่ โดยเฉพาะทรัพยากรทางทะเลที่นับวันยิ่งเสื่อมโทรมจากการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันได้มี “โครงการประชารัฐป้องกันทะเลไทย” ที่ได้จัดทำประกาศแจ้งเตือนผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวให้ทราบเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในบริเวณแนวปะการัง เช่น การเหยียบย่ำปะการัง การทิ้งสมอเรือเพื่อลดการคุกคามแนวปะการัง รวมทั้งกวาดซันไม่ให้เรืออวนลาก อวนรุน เข้ามาทำประมงในเขตอุทยานฯ เด็ดขาด พร้อมกับการท่องเที่ยวในบางจุด เพื่อรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรทางทะเล นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติอื่นๆ อาทิ โครงการพัฒนาป่าไม้ ฟื้นฟูป่าที่มีสภาพเสื่อมโทรมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม โครงการปลูกป่าชายเลน เป็นต้น

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ขอแสดงความเห็นว่า ควรมียุทธศาสตร์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัดที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นช่วยกันตรวจสอบ ในกิจกรรมหรือโครงการที่จะดำเนินการ วงเงินที่จะดำเนินการ วงเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วงเงินที่ได้รับการบริจาค ระยะเวลาดำเนินการ สถานที่ดำเนินการ ผู้รับผิดชอบโครงการ โดยเมื่อวัดได้รับเงินอุดหนุนจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว

ก่อนดำเนินการจะต้องปิดประกาศเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ เพื่อเป็นรวมการบริหารวัดให้เกิดความชอบธรรม

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอแสดงความเห็นว่า โครงการประชารัฐเป็นโครงการมีเข้ามาช่วยเหลือประชาชนโดยแท้จริง ทั้งสร้างอาชีพ สร้างความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และขอยกตัวอย่างล่าสุดที่ส่วนตัวมีความประทับใจ คือ โครงการบ้านมั่นคง ที่ช่วยผู้เดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัย โดยมีการประชุมตัวแทนเครือข่ายบ้านมั่นคงจังหวัดชุมพร เพื่อวางแผนการสำรวจข้อมูลทั้งเมือง และแก้ปัญหาของโครงการที่ยังติดขัด โดยตั้งเป้าว่าจะดำเนินการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัย ได้ทั้งเมืองชุมพรภายใน 5 ปี ถือว่าเป็นโครงการที่ดีอีกโครงการหนึ่ง

คนที่ 11 นางวิมลลักษณ์ พลชนกุลกิจ ตำแหน่ง วัฒนธรรมอำเภอหลังสวน วุฒิกการศึกษาปริญญาตรี หน่วยงาน วัฒนธรรมจังหวัดชุมพร กลุ่มผู้แทนประชาชน วันที่สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ทำให้รู้สึกว่ามีศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์มากขึ้นในมุมมองของตนเองที่เป็นหนึ่งประชาชนที่อาศัยอยู่ใน จังหวัดชุมพร จากนโยบายประชารัฐนี้ รู้สึกว่าได้รับความเสมอภาค เพราะไม่ใช่เป็นเพียงแค่เครื่องมือในการดำเนินการของรัฐอีกต่อไป มองว่านโยบายนี้ทำให้สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคล มีผลจริงในทางกฎหมาย ซึ่งส่งเสริมให้ประชาชนเล็งเห็นสิทธิและหน้าที่ในการมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เนื่องจากกฎหมายมารองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณาและสนับสนุนการพัฒนา ระบบการเมือง การปกครองในท้องถิ่น 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า จากนโยบายที่มีการสนับสนุนกระบวนการพูดคุย หรือเจรจา กับภาครัฐ และกลุ่มที่เห็นต่างจากรัฐ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความไว้วางใจกัน ทำให้ก่อให้เกิดความยุติธรรมทางท้องถิ่น ที่สามารถมองเห็นได้จากการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อย่างไม่เลือกปฏิบัติ โดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาด้านจิตใจ การศึกษา คุณภาพชีวิต และรายได้ ทำให้พลังประชาชนที่มีแรงจูงใจการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการ

พัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ส่งผลทำให้ประชาชนมีสุขภาพกายที่ดี สุขภาพจิตก็ส่งผลตามให้ดียิ่งขึ้น กระตุ้นให้ประชาชนเปิดโอกาสให้ตนมีส่วนร่วมในการสร้างพลังงานทางสังคม ร่วมใช้สติปัญญา ระดมความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหลากหลายมากขึ้น 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ประชาชนในชุมชนก็มีความตื่นตัวในการที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนมากขึ้น การกระจายอำนาจลงสู่ชุมชนทำให้การพัฒนาชุมชนขึ้นอยู่กับประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้นและผู้ที่ทำหน้าที่สนับสนุน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและโครงการ วิชาการก็คือเจ้าหน้าที่ภาครัฐในชุมชนบทบาทนั่นเอง 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ส่งผลให้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในกระบวนการนโยบายสาธารณะทั้งในด้านการให้และรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การร่วมตัดสินใจ ทั้งในขั้นตอนการริเริ่มนโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผลตามนโยบายแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมนั้น 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ส่งผลให้ได้รับทรัพยากร วิทยากร สร้างอาชีพในชุมชน และร่วมรับผิดชอบต่อชุมชนรอบสถานประกอบการ ให้มีกิจกรรมอาสาสมัครเพื่อสังคม รวมทั้งมีการผลิตสินค้าที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของชุมชน ทั้งสองฝ่ายรวมกลุ่มกันสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน การบ่มเพาะวิสาหกิจชุมชน การสร้างผู้ประกอบการใหม่ ร่วมสร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชนจากความหลากหลายทรัพยากรและศักยภาพของชุมชน สนับสนุนทั้งใน รูปเงินลงทุน โอกาสทางการตลาด องค์ความรู้ โดยมีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในมุมมองของตัวแทนภาคประชาชน มีความคิดเห็นว่าส่งผลให้ท้องถิ่นในพื้นที่ จังหวัดชุมพรทั้ง 8 อำเภอในภาพรวม มีการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ชุมชนมีการเรียนรู้เท่าทัน

การเปลี่ยนแปลงเป็นชุมชนที่น่าอยู่ มีความสุข และมีการเชื่อมต่อระหว่างชุมชนเป็นเครือข่ายขยายผล เพื่อการพัฒนาทั่วทั้งประเทศ แต่ละภาคีการพัฒนา มีบทบาทรวมกลุ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาฐานข้อมูลชุมชน กำหนดแนวทางและกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนที่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองด้วยการคำนึงถึงศักยภาพทรัพยากร ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

3. จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ขอตอบว่า เมื่อได้มีการดำเนินการตามนโยบายรัฐฯ ดังกล่าว มีความคิดว่าการสร้างเสริมและพัฒนาสุขภาพของบุคคลในชุมชนเพิ่มมากขึ้นกว่าอดีต โดยเน้นการร่วมกิจกรรมที่เอื้ออำนวยให้ผู้คนในชุมชนมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวอาจจัดโดยเจ้าหน้าที่องค์กรของภาครัฐ หรือองค์กรพัฒนาเอกชน หรือการร่วมกลุ่มกันของประชาชนในชุมชน ตัวอย่างกลุ่มหรือชมรมที่ทำงานด้านการพัฒนาสุขภาพของบุคคลในชุมชน เช่น ชมรมผู้สูงอายุกลุ่มทุบปีนัมเบอร์วัน ชมรมแอโรบิก กลุ่มประชาคม/ชมรมสร้างสุขภาพ กลุ่มกีฬา ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคน กลุ่มเกษตรปลอดสารพิษ กลุ่มแกนนำเอดส์ กลุ่มแพทย์พื้นบ้าน/สมุนไพร ชมรมรำไม้พลอง กลุ่มพิทักษ์สิทธิ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ขอตอบว่า เมื่อได้มีการดำเนินการตามนโยบายรัฐฯ ดังกล่าว มีความคิดเห็นว่าหน่วยงานราชการในจังหวัดชุมพร มีมุมมองเกี่ยวกับ "ประชาชน" ว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง โดยได้พัฒนาทักษะทั้งด้านงานบริหารและการทำงานให้กับพนักงานควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้ประชาชนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อชุมชนและสังคม นอกจากนี้ ยังได้ขยายขอบเขตการดูแลและพัฒนาไปสู่ชุมชนและสังคมในวงกว้าง ผ่านการดำเนินโครงการและกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ขอตอบว่า มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีให้ประชาชนมีคุณภาพในการใช้ชีวิตระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท มีการพิจารณาใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ ส่งเสริมประชาชนมีโอกาสบำเพ็ญประโยชน์ทำความดี เพื่อสังคมร่วมกัน ทั้งการปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน เคารพสิทธิในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากประสบการณ์ หรือความเป็นอยู่ การดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งครอบคลุมถึง การมีอิสระในการให้ความเห็นโดยปราศจากการแทรกแซง การได้รับข้อมูลหรือความคิดเห็นผ่านสื่อต่าง ๆ รวมทั้งจัดให้มีช่องทาง

สื่อสาร เพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียอย่างเสรี 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ขอดตอบว่า นโยบายว่าจ้างคนในชุมชนซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ตั้งโรงงานเป็นพนักงาน ผู้รับเหมา และร่วมสนับสนุนชุมชน ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น โดยใช้ผลิตภัณฑ์ สินค้าที่ผลิตโดยชุมชน เช่น อาหาร เครื่องดื่ม วัสดุในโรงงาน นอกจากนั้น ยังช่วยส่งเสริมอาชีพของชุมชนให้มีความแข็งแกร่ง ด้วยการให้ความรู้ในการจัดทำผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้มีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น เช่น การปรับปรุงคุณภาพสินค้า การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การตลาด และนำไปสู่การรวมกลุ่มกันในรูปแบบ ของชมรมสหกรณ์หมู่บ้าน ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอดตอบว่า ถือว่าหลังจากดำเนินการตามนโยบายรัฐฯ ส่งผลให้ให้เกิดการกระตุ้นพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนในชุมชนที่ดำเนินโครงการได้ริเริ่มโครงการ "ถ่านกล้าสร้างป่าต้นน้ำ" "โครงการปลูกไม้ชายเลน" ด้วยการปลูกป่าคืนสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์สู่พื้นป่าโดยมีกิจกรรมหลักคือ การร่วมกับชุมชน เอกชน หน่วยงานรัฐในปลูกป่าทดแทนป่าเสื่อมโทรม เพื่อสร้างความชุ่มชื้นและคืนความสมดุลให้ผืนป่า "โครงการเก็บขยะริมหาด" เป็นต้น

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอดตอบว่า แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาถือได้ว่ามีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นหนึ่งนโยบายในระดับจังหวัด ของ จังหวัดชุมพร ที่มีความน่าสนใจ และมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร ในอนาคตเป็นอย่างมาก เพราะการศึกษาคือรากฐานของการพัฒนาศักยภาพชาวชุมพรทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งชาวชุมพรทุกคนเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างทั่วถึง โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายภาครัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับนโยบายภาครัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอดตอบว่า ในส่วนตัวขอขอบพระคุณ นโยบายภาครัฐ ที่ทำให้มีโครงการดี ๆ มากมายที่มาพัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดชุมพร และหนึ่งในโครงการที่ประทับใจ ที่ทำให้ตนเองและประชาชนคนอื่น ๆ ลืมตาอ้าปากได้ จากโครงการ "ศูนย์บริการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากอำเภอหลัง

สวน จังหวัดชุมพร” ที่เป็นศูนย์กลางการในการช่วยเหลือโดยการเชื่อมโยงการใช้ทรัพยากรของรัฐ ท้องถิ่นและจังหวัด เพิ่มเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสมาชิกกลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้ผลิต/ ผู้ประกอบการ โอท็อป กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน (กคจ. จังหวัด) ประจำหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้านและประชาชนในหมู่บ้าน ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้แก่ชุมชน ซึ่งส่งผลต่อประชาชนชาวชุมพรในแต่หมู่บ้านให้มีความมั่นคงทาง เศรษฐกิจฐานราก ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนระหว่างภาคีการพัฒนาใน ระดับอำเภอ

คนที่ 12 นางสาวนิตยา เดชเรือง ตำแหน่ง ประธานชุมชน วุฒิศึกษา ปริญญาโท กลุ่มผู้แทนประชาชน วันที่สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบาย ประชากรรัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ขอ แสดงความคิดเห็นว่า ในส่วนตัวแล้วมีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในสิทธิที่ตนเองมีอยู่ ที่รัฐได้มี นโยบายจริงจัง และชัดเจนในการคุ้มครองสิทธิและเสรีให้กับประชาชน ในรูปแบบกฎหมาย ส่งผลทำ ให้ตนเองมีความรู้สึกอยากที่จะร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของท้องถิ่นของ ตนเองมากขึ้น และเชื่อว่าประชาชนทั้ง จังหวัดชุมพรก็มีความรู้สึกเช่นนี้เหมือนกัน จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ จังหวัดชุมพรเกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ขึ้นอย่างรวดเร็ว 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งใน สังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในส่วนตัวรู้สึก ชื่นชอบกับนโยบายสร้างความปรองดองสมานฉันท์เป็นอย่างมาก และเชื่อว่า จากนโยบายฯ จะส่งผล ให้ จังหวัดชุมพรเกิดการพัฒนาอย่างสันติ จากการพูดคุยและเจรจาสามารถแก้ไขความขัดแย้ง และ ไปสู่ทางออกของปัญหาในทุกๆ ด้าน แต่อย่างไรก็ตามการพูดคุย และเสนอความเห็นที่แตกต่างต้องมี คนกลางในชุมชน และต้องเปิดใจคุยกัน สะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุในการแก้ไขความขัดแย้งจึงจะ สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดี และลดการใช้ความรุนแรงลงได้ 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะ ของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า นโยบายในด้านนี้ ส่งผลทำให้ประชาชนใน จังหวัดชุมพรมีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม สร้างค่านิยมรักถิ่น ครอบครัวยุบอุ่น พฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพออยู่พอกินบนพื้นฐาน วัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน สังคมไทย ทั้งร่วมกันดูแลฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้สามารถจัดการความรู้ในชุมชนของตนเอง และสร้าง

กระบวนการเรียนรู้ให้ชุมชน 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าได้เข้ามามีส่วนร่วมในการอภิปราย ถกเถียง พิจารณาปัญหาต่าง ๆ ในชุมชนของตนเองด้วย จะรู้สึกยอมรับผิชอบในการดำเนินโครงการ เหมือนเป็นปัญหาของตนโดยแท้จริงการพัฒนาชุมชนไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้วยการจัดกิจกรรมในด้านใดย่อมตั้งอยู่บนพื้นฐานการสนับสนุน ให้ประชาชนพึ่งตนเองได้เป็นประการสำคัญ หากสิ่งใดเกินกว่าความสามารถของประชาชนเช่นทางด้านวิชาการและวัสดุที่จำเป็น รัฐบาลยอมเข้าให้การช่วยเหลือเพื่อโครงการ กิจกรรมของราษฎรบรรลุผลด้วยดี ทั้งนี้โดยวิธีการ “ทำงานกับประชาชน 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า เป็นกระบวนการที่รวบรวมเอาความห่วงกังวลใจ ความต้องการและคำนิยมต่าง ๆ ของสาธารณชนไว้อยู่ในกระบวนการตัดสินใจของรัฐและเอกชน เป็นการสื่อสารสองทาง และเป็นการมีความสัมพันธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อการตัดสินใจที่ดีกว่าและที่ได้รับการสนับสนุนจากสาธารณชน 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ขอแสดงความคิดเห็นว่า ส่งผลให้เกิดการสนับสนุนพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้ และยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นทำวิจัยร่วมกับชุมชน เป็นหุ้นส่วนของชุมชนในการต่อยอดภูมิปัญญา ประสานและสร้างความสมดุลระหว่างภาคเศรษฐกิจและชุมชน

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอแสดงความคิดเห็นว่า ทำให้เกิดการวิเคราะห์หาปัญหาและสาเหตุ ค้นหาทางออกร่วมกัน จากการนำไปทดลองปฏิบัติจริงบนฐานองค์ความรู้และศักยภาพของชุมชน ศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากเครือข่าย และจัดทำแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม ทำให้เกิดการริเริ่มและเป็นแกนนำจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ชุมชน โดยเฉพาะกิจกรรมที่เชื่อมโยง บทบาทระหว่างบ้าน สถาบันศาสนา โรงเรียน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างเครือข่ายการดูแล กลุ่มครอง ได้รับสวัสดิการสังคมภายในชุมชนเพิ่มขึ้น รวมถึงการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท และดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีมาตรการทางสังคมในชุมชน ติดตาม ตรวจสอบบริการต่าง ๆ สร้างธรรมาภิบาลในชุมชน และให้มีมาตรการคุ้มครองผู้ที่ทำประโยชน์เพื่อชุมชน/สังคม

3. จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน มีความคิดเห็นว่า จากการดำเนินการตามนโยบายฯ ที่หลากหลาย โครงการ ได้ทำให้ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุขมากขึ้น ซึ่ง จังหวัดชุมพรมีการดำเนินการที่หลากหลายโครงการ ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ สามารถยกตัวอย่างได้ดังนี้ 1.1) จากโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ได้แก่ การดูแลรักษาสุขภาพ การออกกำลังกาย การเฝ้าระวัง ปัญหาสารเสพติดในชุมชน การเฝ้าระวังและรักษาสิทธิผู้บริโภค การดำเนิน โครงการอาหารปลอดภัย การส่งเสริมพัฒนาการและดูแลการได้รับวัคซีนในเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี การตรวจสุขภาพตนเองในเบื้องต้น ทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่ชุมพร มีสุขภาพดีกันถ้วนหน้า 1.2) จากโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการเข้ารับบริการสุขภาพของประชาชน ได้แก่ การรับบริการบริการสุขภาพจากศูนย์สุขภาพชุมชนหรือสถานีนอนามัย เช่น การทำบัตรทอง การรับบริการตรวจวัดความดันเลือด การฝากครรภ์ ทำให้ประชาชนมีความสะดวกในการเข้าถึงสถานพยาบาลง่ายขึ้น ป่วยก็รักษาได้อย่างทันถ่วงที 1.3) จากโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการเข้ารับการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครเพื่อพัฒนาสุขภาพในชุมชน ทำให้ประชาชนมีความเข้าใจในการดูแลสุขภาพของตนเอง และคนในครอบครัว ชุมชนมากยิ่งขึ้น จากการเข้ารับอบรมความรู้ การเข้าร่วมประชุมกลุ่ม หรือการจัดเวทีเรียนรู้ การรับฟังความรู้ผ่านทางหอกระจายข่าว และการประชาสัมพันธ์ของ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านประจำท้องถิ่น 1.4) จากโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการให้ความร่วมมือในการควบคุมและป้องกันโรคทำให้ประชาชนตระหนักในการใส่ใจสุขภาพตนเองกันมากยิ่งขึ้น ได้แก่ มีจำนวนประชาชน ลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ มีปริมาณผู้ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในช่วงเทศกาลสำคัญลดลง ให้ความสนใจในการเข้าร่วมรณรงค์ป้องกันโรคตามฤดูกาล เช่น โรคไข้เลือดออก ไข้หวัดนก อุจจาระร่วง ไข้ฉี่หนู กันมากขึ้น อีกทั้งยังให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของหน่วยงานด้านสุขภาพในชุมชนมากขึ้น ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือร่วมกิจกรรมสาธารณะสุขในชุมชนตนเอง และสนับสนุนการจัดกิจกรรมสุขภาพที่ริเริ่มจากองค์กรชุมชนท้องถิ่น เช่น ศูนย์สุขภาพ สถานีชุมชน สถานีอนามัย เข้าร่วมกิจกรรมสร้างสุขภาพโดยใช้ทรัพยากรชุมชนเป็นหลัก มีส่วนร่วมดำเนินงานกับหน่วยราชการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ ป้องกันโรค ในระดับชุมชน ทำให้ประชาชนใน จังหวัดชุมพรมีสุขภาพกายที่สมบูรณ์ มีสุขจิตใจที่แข็งแกร่ง 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นว่า จากการดำเนินการตามนโยบายฯ ส่งผลทำให้

จังหวัดชุมพรมีลักษณะทางสังคมที่เปิดกว้าง ให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยเห็นคุณค่าของความแตกต่างอย่างหลากหลาย และการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคน กลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งจะมีหน่วยงานของภาครัฐ มาเป็นคนกลางร่วมในการรับฟังความคิดเห็น เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นำความคิดเห็นไปต่อยอดเป็นความต้องการของประชาชน โดยบรรลุ เป็นแผนพัฒนา 4 ปี ของท้องถิ่น เป็นต้น 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและ ชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท มีความคิดเห็นว่าการ ดำเนินการตามนโยบายฯ ส่งผลทำให้มีโครงการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น ทั้งการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ และเป็น ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม รวมทั้งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน การ ป้องกันและบรรเทาภัยอันเกิดจากธรรมชาติ 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบ เศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นว่าการ ดำเนินการตามนโยบายฯ ส่งผลทำให้ระบบเศรษฐกิจของจังหวัดชุมพรเข้มแข็ง แข็งแกร่งมาก ยิ่งขึ้น และมีความเจริญเติบโตได้อย่างมีเสถียรภาพการปรับโครงสร้างการผลิต สามารถสร้างรายได้ พึ่งพาตนเองได้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อรองรับภาคเกษตร การแปรรูปสินค้า การ สร้างแบรนด์สินค้าโอท็อป รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ชุมชน และบริการ โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่ม ศักยภาพทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นว่ามี ความคิดเห็น ว่า จากการดำเนินการตามนโยบายฯ ไม่ได้ส่งผลอะไรมากเท่าที่ควร เนื่องจาก จังหวัดชุมพรมี ยุทธศาสตร์ที่ได้อยู่แล้วในด้านนี้ กล่าวคือ มีโครงการที่หลากหลายมาดูแล รักษา ทรัพยากรธรรมชาติของ จังหวัดชุมพรแต่ก็ถือได้ว่าจากนโยบายรัฐ มาเป็นตัวกระตุ้นให้การพัฒนาการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติไปในทิศทางดีขึ้น แต่อย่างไรแล้วยังควรจะมีแรงจูงใจส่งเสริมปลูกจิตสำนึกให้ ประชาชนในท้องถิ่น รู้สึกหวงแหนเปรียบเสมือนเป็นสมบัติล้ำค่าของท้องถิ่น และร่วมกันดูแลรักษา ทั้งชายฝั่งทะเล ปะการัง ฟื้นฟู ป่า สร้างอุดมการณ์ ป่าชุมชน และที่สำคัญ การอนุรักษ์ป่าชายเลน ซึ่ง นับวันยังมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอแสดงความคิดเห็น ว่า ยุทธศาสตร์เพิ่มเติมที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร ผู้ให้สัมภาษณ์ขอยกตัวอย่าง

ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพรไม่แพ้นโยบายหลักๆ นั่นคือ แผนยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรจังหวัดชุมพรซึ่งก็มีบทบาทสำคัญต่อกลไกการภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชุมพร เป็นอย่างมาก เนื่องจากแผนดังกล่าวนี้ มีหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางในการพัฒนาและแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม รวมทั้งราคาผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นธรรม อีกทั้งยังทำหน้าที่ ประสานและร่วมดำเนินการกับหน่วยการที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดชุมพร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบล ชนาคกรเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมในท้องถิ่น เช่น ขับเคลื่อนและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเกษตรในระดับตำบล การทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ ระหว่างกับ ชนาคกรเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล โดยผ่านกระบวนการระดมความคิด แสดงความคิดเห็น เสนอแนะแนวทาง จากหน่วยงานท้องถิ่นกับเกษตรกร เป็นต้น

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ขอแสดงความคิดเห็นว่า ส่วนตัวชื่นชอบนโยบายประชารัฐ เนื่องจากว่าเป็นนโยบายที่เปิดโอกาสให้ประชาชนอย่างเรา ร่วมคิด ร่วมทำ กับทางหน่วยงานราชการกับเขาบ้าง โดยมีความเท่าเทียมกันหมด แม้กระทั่งผู้ถูกคุมประพฤติ จากสำนักงานคุมประพฤติชุมพร สาขาหลังสวน ซึ่งมีโอกาสได้ร่วมกันสร้างฝายประชารัฐขึ้น โดยนำยางรถยนต์ที่ใช้แล้ว จากผู้ใหญ่บ้าน มาทำเป็นฝายชะลอน้ำ ซึ่งมีราคาถูกและแข็งแรง ที่สำคัญโดยส่วนตัวรู้สึกประทับใจมาก ไม่ว่าจะเป็นใคร ตำแหน่งอะไร ก็มีมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ภายใต้นโยบายของเราเอง

คนที่ 13 นายพงษ์ชาญ พันธุ์ทอง ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอท่าแซะ วุฒิกการศึกษาปริญญาโท หน่วยงาน สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นท่าแซะ กลุ่มผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ วันที่สัมภาษณ์ 27 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า จากหลักนิติรัฐทุกหลักมุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยแต่ละหลักมุ่งคุ้มครองและเป็นหลักประกันสิทธิเสรีภาพ ที่ให้ความสำคัญของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินของภาครัฐ การใช้อำนาจรัฐยอมผูกพันตนต่อกฎหมาย ซึ่งเป็นรากของสิทธิเสรีภาพ ยอมให้มือฉกรรกลางมีอำนาจตรวจสอบได้ ทำให้ส่งผลต่อเพิ่มจำนวนประชาชน ใน จังหวัดชุมพร ที่เล็งเห็นความสำคัญสิทธิและหน้าที่ของตน ในการเปิดโอกาสในการรับรู้ข่าวสาร โดยเฉพาะ

ข่าวสารของหน่วยงานราชการที่มีเสียงในร้องเรียนได้ เมื่อเกิดความไม่ยุติธรรมกับท้องถิ่น อย่าง เสรีภาพ เพราะว่ามีกฎหมายมารับรอง เป็นหลักประกันแห่งความชอบธรรม 2) ด้านการจัดการแก้ไข ความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ในมุมมองความคิดเห็น ส่วนตัว ถือว่าแนวทางสันติวิธีในการจัดการความขัดแย้งนั้น มีองค์หรือสถาบันทางสังคมเป็นกลไก ในการเปิดพื้นที่สำหรับฝ่ายที่ขัดแย้งกันให้ได้รับฟังซึ่งกันและกันอย่างเป็นธรรม ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในระดับท้องถิ่นได้รับการจัดการด้วยกระบวนการหา ข้อยุติอย่างสันติวิธี โดยการมีส่วนร่วม ของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ทำให้ประชาชนนั้นมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และได้ความคิดเห็นที่หลากหลายต่อการพัฒนาท้องถิ่นจากความคิดเห็นที่แตกต่าง แต่อย่างไรก็ตามในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีก็ยังไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่ส่งผลให้ จังหวัดชุมพร เกิดการพัฒนาอย่างสูงที่สุด ยังคงต้องอาศัยองค์ประกอบในนโยบายรัฐอื่นๆ มาร่วมทำให้เกิดการพัฒนาด้วย

3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชน และพลังทางสังคม ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า ทำให้เกิดการร่วมดำเนินการปรับปรุงสภาพ ความเป็นอยู่ของชุมชนให้ชุมชนมีความเป็นปึกแผ่น และสร้างความเจริญก้าวหน้าไปในแนวทางที่ ประชาชนต้องการได้ ซึ่งการทำงานในขั้นแรกต้องอาศัยความร่วมมือแรงร่วมใจของประชาชนในชุมชน นั้น ๆ โดยสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ในการวางตัวในสภาพเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง ของ จังหวัดชุมพรในปัจจุบัน ทางด้านหน่วยงานราชการก็มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือด้าน วิชาการ หรือแม้กระทั่งองค์การเอกชนอื่น ๆ ก็อาจจะมีส่วนในการร่วมสนับสนุนทำให้เกิดความ ประองคองในชุมชน เกิดพลังชุมชน พลังสามัคคี ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของประชาชนโดย ปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบ และเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและ ประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง จนมีความเข้าใจ ร่วมคิด ร่วมวิเคราะห์ ตลอดจนแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เป็น ประโยชน์แก่ชุมชน 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของ นโยบายประชารัฐส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วม ในการพัฒนา ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า สมดุลในพื้นที่ทางสังคม คือ มี “ที่ยืน” ในสังคมใน ตำแหน่งแห่งที่ที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ไม่ถูกกีดกันหรือได้รับการปฏิบัติเยี่ยงพลเมืองชั้นสอง หรือมีการ ใช้หลักปฏิบัติสองมาตรฐาน ถูกกีดกันมิให้มีที่ยืนในสังคม สร้างเงื่อนไขที่ไม่ได้รับการยอมรับ จากประชาชนทั่วไป การปฏิบัติเช่นนี้ก่อให้เกิดความอึดอัดคับข้องใจ เกิดความรู้สึกละแ้วไม่ได้รับความ เป็นธรรม และแน่นอนว่า ย่อมตามมาซึ่งความขัดแย้งและการต่อต้านด้วยความรุนแรง เพื่อแย่งชิงพื้นที่ ทางสังคมคืนมา 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบาย

ประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ จะก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความรักผูกพันต่อโครงการนั้น ๆ จะช่วยเน้นย้ำให้เกิดความรู้สึกว่าโครงการนั้นเป็นความรับผิดชอบ และเกิดจากน้ำพักน้ำแรงของพวกเขาเอง ซึ่งในกระบวนการพัฒนาชุมชนนั้น ประชาชนจะมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 5.1) มีส่วนร่วมในการคิดค้นหาปัญหาและศึกษาสาเหตุของปัญหา ขั้นตอนนี้ถึงเป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญมาก เพราะบางครั้งปัญหาต่าง ๆ ของชาวบ้าน เป็นสิ่งที่ชาวบ้านต้องพบสัมผัสอยู่ทุกวันจนเกิดความเคยชินไม่คิดว่าสิ่งนั้นเป็นปัญหา จึงไม่กระตือรือร้นที่จะหาทางแก้ปัญห (5.2) มีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยทั่วไปแล้วนักพัฒนาหรือนักวิชาการมักจะคิดว่าชาวบ้านไม่มีศักยภาพพอที่จะวางแผนดำเนินกิจกรรมด้วยตัวเองได้ ซึ่งก็อาจมีความเป็นจริงแต่เพียงบางส่วน แต่หากนักพัฒนามีความเชื่อมั่นในศักยภาพของความเป็น “คน” ของทุกคนว่ามีศักยภาพที่จะพัฒนาได้ ก็เป็นหน้าที่ของนักพัฒนาที่จะเสริมความรู้ หรือใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางในการจัดระบบความคิดของชาวบ้านให้สามารถวางแผนได้ 5.3) มีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติ คำว่าทุนในที่นี้อาจไม่ได้หมายถึงเฉพาะเงินทุนเท่านั้นแต่ชาวบ้านยังมีทรัพยากรที่อาจหาได้เอง เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ (ทราย หิน ไม้ไผ่ ฯลฯ) หรือวัสดุตามธรรมชาติในหมู่บ้าน และรวมถึงแรงงานของชาวบ้านเอง ส่วนในการปฏิบัตินั้นก็เช่นกันชาวบ้านสามารถที่จะเข้าร่วมดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ ได้ สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม เป็นเจ้าของและเห็นคุณค่า พร้อมทั้งจะดูแลรักษา รวมทั้งการได้เรียนรู้การทำงานในกิจกรรมนั้นด้วย 5.4) มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จำเป็นเพราะ การประเมินผลงานจะช่วยให้ทราบถึงขั้นตอนการทำงาน ผลสำเร็จและปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนแผนให้เกิดผลงานที่ดีที่สุด ตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างถูกต้อง 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งมักเป็นผู้ดำเนินการเองในเรื่องต่าง ๆ มาเป็นผู้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการร่วมดำเนินการและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็ง นอกจากนี้ยังต้องมีบทบาทการเป็นผู้ประสานเพื่อสร้างความร่วมมือกับสถาบันทาง วิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานราชการต่าง รวมทั้งการสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการให้มี บริการสาธารณะร่วมกัน เช่น การกำจัดขยะ การบำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า ถ้าว่ายยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ ได้ส่งผลโดยตรงกับ จังหวัดชุมพร โดยเปิดโอกาสให้องค์กรภาคประชาชน ภาคเอกชน หรือกลุ่มงานภาครัฐที่มีเป้าหมายร่วมกัน มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย คือ ร่วมคิด / วางแผน ร่วมทำ ร่วมประเมินผล โดยมีความสัมพันธ์แนวราบ มีความเสมอภาค และเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับต่าง ๆ ตามแนวคิดพื้นฐานการพัฒนาแบบเครือข่ายมีส่วนร่วมจึงได้มีนโยบายจัดตั้งกลุ่มเครือข่าย ให้มีเป้าหมายร่วมกันชัดเจน มีระบบบริหารจัดการที่ดี มีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีการไหลเวียนข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า จากผลดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว ถือว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ของ จังหวัดชุมพร ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเหมาะสม ไม่เป็นภาระและไม่ก่อให้เกิดปัญหาให้แก่สังคม เป็นชีวิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสามารถดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ค่านิยมของสังคม สามารถแก้ไขปัญหา ตลอดจนการแสวงหาสิ่งที่ดีตนปรารถนาให้ได้มาอย่างถูกต้อง ภายใต้อำนาจและทรัพยากรที่มีอยู่ โดยมีจุดเน้นของคุณภาพชีวิตเป็น 3 ประเด็น

1.1) ทางด้านร่างกาย : มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เป็นผลจากการได้รับการตอบสนองทางด้านปัจจัยความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่พอเหมาะ โดยมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านคอยทำหน้าที่ดูแล และประสานมายัง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลใกล้บ้านในการให้คำแนะนำ และดูแล

1.2) ทางด้านจิตใจ : มีสภาพจิตใจที่สมบูรณ์ร่าเริงแจ่มใส ไม่วิตกกังวล รู้สึกพอใจในชีวิตของตน ครอบครัว และสังคมในสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมี เจ้าหน้าที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ทำหน้าที่คอยประสานกับหน่วยงานในระดับจังหวัด เช่น คลินิกสุขภาพจิต สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพเป็นต้น

1.3) ด้านสังคม : บุคคลที่สามารถดำรงชีวิตภายใต้บรรทัดฐาน และค่านิยมทางสังคมในฐานะเป็นสมาชิกของสังคมได้อย่างปกติสุข โดยมีการจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พบปะ และทำ

กิจกรรมร่วมกัน ได้แก่ ประเพณีแห่พระแข่งเรืออำเภอหลังสวน โดยเทศบาลฯ อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา ให้แก่วัดสว่างมนัสในการส่งเรือเข้าแข่งขันและร่วมงานประเพณี (ช่วงออกพรรษาของทุกปี) งานเทศกาลพระเกียรติเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ งานประเพณีลอยกระทง งานประเพณีวันขึ้นปีใหม่ งานประเพณีแห่เทียนพรรษา เป็นต้น 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า จากผลดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว ส่งผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเปิดโอกาสรับความคิดเห็นให้เป็นที่ยอมรับทางสังคม ต่อการเปลี่ยนแปลงจากสถานะทางการเมือง การปกครอง มุมมอง ทรรศนะที่เห็นความแตกต่างอย่างหลากหลาย พร้อมทั้งสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะมีความแตกต่างในเรื่องของศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี หรือแม้กระทั่งความยากจน ความร่ำรวย ให้ต่างก็รู้จักศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ที่มีความต้องการในปัจจัยแวดล้อมทางสังคมเหมือนกัน ซึ่งก่อให้เกิดการยอมรับและนำมาบังคับใช้ในกฎหมายและการสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองของจังหวัดชุมพรร่วมกัน ทำให้ จังหวัดชุมพรเริ่มมีความสงบสุขในแต่ละชุมชน เกิดความสมานฉันท์ สามัคคี รักใคร่กลมเกลียวกันในท้องถิ่น 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า เน้นด้านการกระจายความเจริญสู่ชนบท พยายามลดช่องว่างคนรวยกับคนจน ขยายการผลิตและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เน้นให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และให้ความสำคัญกับการวางแผนครอบครัว และการมีงานทำ มีการกระจายการพัฒนาในรูปแบบภาค และภูมิภาคเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรม มีโครงการผันเงิน อาสาพัฒนาชนบท การสร้างงานในชนบท (กสข.) โดยมีการเน้นการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่สูญเสียไป 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า จากที่ในปี 2560 นี้ จังหวัดชุมพรมีโอกาสได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งกีฬาเยาวชนแห่งชาติ จึงไม่พลาดที่จะทำตามนโยบายกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในการส่งเสริมเชิงการท่องเที่ยวควบคู่กับกีฬา เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ การแข่งขันเยาวชนแห่งชาติครั้งนี้ ซึ่งตรงกับที่จังหวัดชุมพรได้จัดงาน "เปิดโลกทะเลชุมพร" ระหว่างวันที่ 17-21 มีนาคม ที่ชายทะเลปากน้ำ เพื่อประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งการจัดงานในครั้งนี้ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ รวมไปถึงนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 33 “ชุมพร-ระนองเกมส์” "ไฮไลท์ของงานในครั้งนี้ เป็นการจัดแสดง ประติมากรรมทราย ภายใต้แนวคิดศาสตร์พระราชและการเทิดทูนสถาบัน, ศิลปะการวาดภาพด้วย ทราย โดย ดร.สมพงษ์ ธีระศิริ ศิลปินวาดทราย มีอาหารทะเลสดๆ ไม่ว่าจะเป็นกุ้ง หอย ปู ปลา จาก ท้องทะเลชุมพร พร้อมกับน้ำจืดรสเค็มสไตล์ปักษ์ใต้วางจำหน่าย สร้างรายได้ให้กับชาวประมง พื้นบ้าน และกลุ่มแม่บ้านชาวประมง พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่สมบูรณ์สวยงาม ทั้งทะเล ภูเขา ถ้ำ น้ำตก วิถีชีวิตซึ่งเป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่น

5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไป ปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่า ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น ควบคุมดูแลและบริหารจัดการให้ประชาชนรู้จักคิดแยกขยะ ก่อนทิ้ง จัด วางถังขยะภายในเขตเทศบาลพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนจากความแห้งแล้งในฤดู ร้อน เนื่องจากท้องถิ่น มีอาณาเขตใกล้เคียงกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ทำให้มีภารกิจที่ต้องร่วมกันดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล ซึ่งปัจจุบันจัดให้มีการณรงค์เก็บขยะบริเวณชายสะพลีเป็นประจำทุกปีแต่ ยังขาดบุคลากรที่รับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมโดยตรง

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในมุมมองความ คิดเห็นส่วนตัวคิดว่า ขอนำเสนอยุทธศาสตร์ที่กำลังมีการดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ก็คือ ยุทธศาสตร์ เชื่อม ภูมิภาคชายแดนระนอง – ทรายอ่อน – บ้านท่าแซะ อำเภوتاแซะ จังหวัดชุมพร ถือว่าเป็นการ พัฒนาจุดเชื่อมโยงการคมนาคมของภาคใต้และเขตชายแดน ที่ทำให้ศักยภาพในการส่งเสริมด้านการ ท่องเที่ยว ของ จังหวัดชุมพร โดยเฉพาะในอำเภوتاแซะ จังหวัดชุมพร มีทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อ การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากมีพื้นที่ติดชายแดน มี เส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงไปยังฝั่ง ชายแดน ประเทศพม่าได้

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนา ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในมุมมองความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่าจากนโยบายของจังหวัดชุมพร ผู้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ 7 ด้านการบริหารจัดการ แแผนงานบริหารทั่วไปที่เน้นการบริหารงาน โดยประชาชน เพื่อชุมชนขึ้น โดยมีการขับเคลื่อนจาก โครงการสำคัญ ๆ ได้แก่ โครงการจัดเวทีประชาคม เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล โครงการเทศบาลพบประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการต่าง ๆ โครงการส่งเสริมคุณธรรม ตามแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ โครงการพัฒนา

ศักยภาพบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการของพนักงานเทศบาล โครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเสริมสร้างจริยธรรม คุณธรรมในองค์กร โดยจัดกิจกรรม สัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา, ไปวัดทุกวันพระ พบปะชุมชน ,กิจกรรมปลูกป่า โครงการเพิ่มเติมจุดกระจายเสียงประชาสัมพันธ์ระบบเสียงไร้สาย เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ของเทศบาล เป็นต้น

คนที่ 14 นายน้อง วรรณชนะ ศิลปเสวด ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอปะทิว วุฒิศึกษาปริญญาโท หน่วยงาน สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปะทิว กลุ่มผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ วันที่สัมภาษณ์ 27 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ทำให้ประชาชนในพื้นที่ จังหวัดชุมพร เกิดการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ ส่งผลให้ประชาชนใน จังหวัดชุมพร เปิดโอกาสให้ตนเองเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ จังหวัดชุมพร ได้รับการส่งเสริมให้มีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์ประสานความร่วมมือของชุมชนในการจัดการความขัดแย้งโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น การสร้างกระบวนการยุติธรรมทางเลือก การดำเนินกระบวนการยุติธรรมสมานฉันท์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการทำคามคิดมาร่วมมือกันเพื่อแก้ปัญหาว่าจะจัดการอย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้นจากการทำผิด และหาวิธีการในการฟื้นฟูแก่เหยื่อและชุมชนที่ตกเป็นเหยื่อ โดยกระตุ้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนเรียกร้องการแสดงความรับผิดชอบของผู้ทำผิด และให้การช่วยเหลือสนับสนุนในการตอบสนองต่อความต้องการของเหยื่อ ส่งเสริมให้ประชาชนได้เรียนรู้ในการจัดการความขัดแย้งด้วยวิถีชุมชน ภายใต้บริบทความสัมพันธ์แบบเครือญาติ และเป็นมิตร 3) ด้านการส่งเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า ทำให้เกิดความคิดริเริ่มมาจากประชาชน กิจกรรมทุกกิจกรรมและทุกขั้นตอนจะต้องเกิดจากการคิด ตัดสินใจ วางแผน และดำเนินการโดยประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องไม่เป็นผู้กำหนดกิจกรรม แผนงาน หรือโครงการไว้ล่วงหน้า แต่ องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น มีหน้าที่กระตุ้นให้ชาวบ้าน กล้าคิด สามารถค้นหาปัญหาและความต้องการ และตัดสินใจริเริ่มโครงการต่าง ๆ ได้เอง ซึ่งการที่นักพัฒนาจะทำให้จำเป็นต้องเข้าไปหาประชาชน กระตุ้นช่วยเหลือโดยใช้มาตรการต่าง ๆ (การฝึกอบรม, ประชุมกลุ่มอภิปราย กลุ่มสัมพันธ์ การแสดงบทบาท ฯลฯ) ให้ชาวบ้าน กล้าคิดกล้าแสดงออก โดยนักพัฒนาอาจให้ข้อมูลหรือการชี้แนะที่จำเป็น เพื่อประกอบการตัดสินใจของชาวบ้าน 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า ทำให้เกิดความเสมอภาคในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันทั้งชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ซึ่งสร้างความสมดุลในการดำเนินชีวิตของประชาชนในจังหวัดชุมพร และทั่วประเทศ 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า การพัฒนาชุมชนนั้นหลักสำคัญที่สุด และเป็นเป้าหมายสูงสุดด้วย ก็คือการทำให้ประชาชน มีความเป็นอยู่ที่ดี สามารถพึ่งตัวเองได้อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตามการส่งเสริมให้ชาวบ้านช่วยตัวเองได้นั้น ก็จำเป็นต้องคำนึงถึงข้อจำกัดของชาวบ้านเองด้วย โดยเฉพาะข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจ การดำเนินงานพัฒนาควรเริ่มจากโครงการที่ไม่ใหญ่จนเกินกำลังชาวบ้าน ชาวบ้านมีศักยภาพพอที่จะดำเนินโครงการนั้นจนประสบความสำเร็จ อาทิ เช่น พัฒนาตัวเองและครอบครัวก่อน และในบางกรณีรัฐบาลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการนั้น อาจต้องให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านงบประมาณลงทุนประเดิมให้ก่อน เช่น การสนับสนุนพันธุ์วัว ต้นกล้าผลไม้ และเมื่อชาวบ้านดำเนินโครงการประสบความสำเร็จก็ขอคืนใช้ทุนคืน 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นบทบาทจึงมีความสัมพันธ์กับอำนาจและหน้าที่ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกออกได้เป็น 4 ลักษณะ กล่าวคือ “การดำเนินการ การส่งเสริม การประสาน และการสนับสนุน”

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า ยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในเขตพื้นที่ จังหวัดชุมพร นั้น เกิดการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาที่ยั่งยืนระหว่างภาคประชาชน วิชาการ รัฐ ธุรกิจเอกชน และภาคีอื่นๆ รวมถึงส่งเสริมความร่วมมือขององค์กรพัฒนา ก่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาในระดับจังหวัด ตามนโยบายฯ จึงทำให้มีการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเพิ่มจำนวนขึ้นในแต่ละท้องถิ่นในระดับอำเภอ

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า เมื่อได้มีการนำนโยบายประชารัฐมาดำเนินการแล้วนั้น สำหรับ จังหวัดชุมพร ได้พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานภายในท้องถิ่น อย่างทั่วถึงเกือบ ครอบคลุมทั่วพื้นที่ และจากการประชามชชุมชน พบว่า ประชาชนต้องการให้เทศบาลพัฒนา ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน เช่น ก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก, ถนนหินคลุก สะพาน เนื่องจากไม่สะดวกและไม่ปลอดภัยในการเดินทาง สัญจร ต้องการให้ก่อสร้างรางระบายน้ำ เพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมขัง ด้านสาธารณูปโภค ต้องการให้ขยายเขต ไฟฟ้า ประปา และ โทรศัพท์ภายในเขตให้ทั่วถึง และแก้ปัญหาคลองท่าเสม็ดคืนเงิน เพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ ประกอบอาชีพประมงอย่างยั่งยืน 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า เมื่อได้มีการนำนโยบายประชารัฐมาดำเนินการแล้วนั้น สำหรับ จังหวัดชุมพร ทำให้เกิดการพัฒนาล้างก่อสร้างพื้นฐาน ถนน สะพานคลองส่งน้ำ และสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น ลักษณะภูมิประเทศ อันได้แก่ สภาพดิน แหล่งต้นน้ำลำธาร อุณหภูมิ สิ่งเหล่านี้จะต้องส่งเสริมและเอื้อให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ เช่น พื้นที่อุดม มีภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกพืช มีระบบการชลประทาน และแหล่งน้ำหล่อเลี้ยงให้พืชเจริญเติบโต มีถนนลำเลียงขนส่งผลผลิตและสินค้าออกสู่ตลาด 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า เมื่อได้มีการนำนโยบายประชารัฐมาดำเนินการแล้วนั้น สำหรับ จังหวัดชุมพร เน้นการพัฒนาสังคม ยกระดับมาตรฐานการ

ครองชีพ ขยายพลังการผลิต รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายการพัฒนา และเร่งรัดการพัฒนาสู่ชนบท รวมทั้งการแก้ปัญหาความยากจน โดยการกำหนดพื้นที่ตามระดับความยากจน จากผลการสำรวจจีพี (ระบบฐานข้อมูลรายละเอียดสินค้า บริการ งานจ้าง) ในระดับจังหวัดของ จังหวัดชุมพร มีพื้นที่เป้าหมาย ให้รักษาวินัยทางการเงิน การคลัง แก้ปัญหาการขาดดุลการค้า โดยส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนามากขึ้น เน้นให้มีการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคและชนบทมากขึ้น 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจในทัศนคติส่วนตัว ขออธิบายว่า เมื่อได้มีการนำนโยบายประชารัฐมาดำเนินการแล้วนั้น สำหรับ จังหวัดชุมพร มีการสร้างรายได้ให้กับกลุ่มอาชีพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนภายใน โครงการสานพลังประชารัฐ ที่ได้จัดตั้งบริษัท ประชารัฐรักสามัคคีชุมพร (วิสาหกิจชุมชน) จำกัด ที่ได้มีร้าน ประชากรัฐซื้อไป ในการส่งเสริมการสร้างรายได้อย่างยั่งยืนแล้วนั้น ยังมีโครงการพัฒนาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อีกด้วย โดยการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ สามารถทำได้ 2 ประการคือ 4.1) ควรผลักดันกรอบความร่วมมือการพัฒนาเศรษฐกิจอ่าวไทย – อันดามันขึ้น เนื่องจากทั้งสองจังหวัดมีพื้นที่ติดต่อกัน และจังหวัดชุมพรมีพื้นที่ชายฝั่งติดกับอ่าวไทย ส่วนจังหวัดระนองมีพื้นที่ติดกับอันดามัน นอกจากนี้ยังมีความเกี่ยวพันทางเศรษฐกิจอีกหลาย ๆ อย่าง ซึ่งจังหวัดระนองมีการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกอย่างต่อเนื่อง และภาคเอกชนให้การตอบรับเป็นอย่างดี 4.2) แนวทางการพัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้าเชื่อมโยงจังหวัดชุมพร – ระนอง ซึ่งทั้งสองจังหวัด จะร่วมกันผลักดันเรื่องของงบประมาณในการพัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้าระหว่างจังหวัดชุมพร-ระนอง ซึ่งในขณะนี้มีการดำเนินการก่อสร้าง ถนน 4 ช่วงจราจร สายชุมพร-ระนอง นอกจากนี้ในที่ประชุมยังมีการเสนอให้ศึกษาในเส้นทางอื่น ๆ ได้แก่ การขุดคลองเชื่อมแม่น้ำชุมพร – คลองวัน เป็นโครงการขุดคลองเชื่อมจากชุมพร บริเวณ ตำบลวังใหม่ อำเภอเมืองชุมพร กับ คลองวัน อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง เพื่อใช้ขนย้ายเรือประมง สินค้า และเพื่อแก้ปัญหาหน้าท่วม, การก่อสร้างทางรถไฟเชื่อมโยจังหวัดชุมพร – ระนอง จากเส้นทางรถไฟที่ใช้สมัยสงครามโลก เพื่อการเดินทางและขนส่งสินค้า, การสร้างสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง เพื่อรองรับการสร้างท่าเรือและก่อสร้างรถไฟไประนอง ซึ่งจุดที่เหมาะสม คือ อยู่ในเขตพื้นที่ ตำบลวิสัยเหนือ อำเภอเมืองชุมพร, สร้างสะพานเชื่อม ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง – เมืองมะลิวัลย์ ประเทศเมียนมาร์ เนื่องจากเป็นช่วงที่ใกล้ที่สุด สามารถนำเข้าและส่งออกสินค้า ไทย – เมียนมาร์ ได้สะดวกขึ้น 4.3) ยุทธศาสตร์ประตูการค้าผ่านแดนจังหวัดระนอง และโครงการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมถึงเขตเศรษฐกิจพิเศษ การค้า และระบบโลจิสติกส์จังหวัดชุมพร – ระนอง 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่

รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในทัศนคติส่วนตัว ขอธิบายว่า เมื่อได้มีการนำนโยบายประชารัฐมาดำเนินการแล้วนั้น สำหรับ จังหวัดชุมพร มุ่งเน้นการสร้าง ความสมดุล การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่กัน ไป สนับสนุนการเฝ้าระวังปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดโครงการเพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย อาทิ โครงการปลูกฝังสำนึกรักสามัคคีและเสริมสร้างความปรองดอง โครงการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ โครงการปลูกป่าประชารัฐ เป้าหมายสำคัญคือ จะต้องพัฒนาให้สภาพแวดล้อมควบคู่กับความเจริญอย่างยั่งยืน

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในทัศนคติส่วนตัว มีความภาคภูมิใจในการเสนอ ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมวิถีพอเพียง ซึ่งถือได้ว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่เดิมที่ยังส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร โดยก่อนให้เกิดการสร้างภูมิคุ้มกันในสังคม จังหวัดชุมพร ให้เข้มแข็ง เพื่อเตรียมความพร้อมของ คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของจังหวัด ให้สามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทุกสถานการณ์ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนเพื่อเสริมสร้าง ทูทางปัญญาอย่างยั่งยืน มีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ในระดับชุมชน

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในทัศนคติส่วนตัว ขอธิบายว่า จากนโยบายประชารัฐ ทำให้เกิดกลไกประสานความร่วมมือจากทุกอำเภอของเขตพื้นที่ จังหวัดชุมพร ตั้งแต่ระดับพื้นที่ไปจนถึงระดับจังหวัด สามารถพัฒนาศักยภาพทีมงานในการเข้าร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ภายใต้งบประมาณ และแผนงานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เกิด นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร โดยชุมชนมีส่วนร่วม อย่างเป็นรูปธรรม โครงการระบบโครงข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดชุมพรและชุมชนใกล้เคียง มี อาจารย์อำนาจ รักษาพล อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตชุมพร เป็นหัวหน้าโครงการ พบว่า จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว ตั้งแต่ภูมิศาสตร์ที่เป็นภูเขาจนถึงทะเล ความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติป่าเขา มีศักยภาพโดดเด่นและเป็นที่ริเริ่มของแนวคิด “ธนาคารต้นไม้” ศักยภาพทางทะเลที่เป็นแหล่งทรัพยากรทางทะเลของหมู่เกาะชุมพรที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์อยู่มาก ที่สำคัญมีชุมชนท้องถิ่นที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวหลายแห่ง อีกทั้งยังมีความพยายามที่จะเชื่อมโยงกิจกรรม และเส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชนของจังหวัด

ชุมพรและพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อผลักดันการกำหนดทิศทาง การขับเคลื่อนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนฐานข้อมูลผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่น โดยมีชุมชนท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพรร่วมเป็นที่วิจัย

คนที่ 15 นายสมยศ ทับไทร ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอพะโต๊ะ วุฒิกการศึกษาปริญญาโท หน่วยงาน สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพะโต๊ะ กลุ่มผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ วันที่สัมภาษณ์ 27 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร คือ การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐ มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของประชาชน จากการใช้อำนาจใด ๆ โดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร อีกทั้งก่อให้เกิดการกระจายอำนาจก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ในทุกภาคส่วน ถือได้ว่ารับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลของราชการ โดยส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิและควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร เพิ่มจำนวนมากขึ้น 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดชุมพร คือ มีการจัดเวทีเรียนรู้การจัดการความขัดแย้งอย่างสันติวิธี ในประเด็นปัญหาในชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้เรียนรู้ในการจัดการความขัดแย้งด้วยวิถีชุมชนภายใต้บริบทความสัมพันธ์แบบเครือญาติ และเป็นมิตร และสนับสนุนการสร้างระบบยุติธรรมของชุมชนในการจัดการความขัดแย้งของคนภายในชุมชนและระหว่างชุมชน โดยอาจอยู่ในรูปแบบของ “คลินิกยุติธรรมชุมชน” “กระบวนการยุติธรรมชุมชน” และ “อนุญาโตตุลาการชุมชน” 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดชุมพร เกิดการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการจัดกระบวนการฝึกอบรมให้กับบุคลากร หรือส่งบุคลากรเข้าฝึกอบรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยบุคลากรขององค์กรและเครือข่ายเป็นทั้งคนที่มีคุณภาพและสามารถ

ปฏิบัติงานได้จริง และอยู่ในความสนใจของบุคลากรที่ต้องการพัฒนาตัวเองด้วย การยกระดับองค์กรสู่ การพึ่งตนเองในด้านงบประมาณเป็นแผนงานใหม่ที่ต้องการสร้างความเป็นอิสระขององค์กรในการ ทำงานโดยไม่ขึ้นกับแหล่งทุน เป็นการพัฒนาองค์กรไปสู่การกระบวนการทำงานที่เป็นอิสระ คล่องตัว และตอบสนองกับสถานการณ์ความเป็นจริงในสังคมมากกว่าความสนใจเฉพาะของผู้ที่ให้การ สนับสนุน 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชา รัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดชุมพร คือ มีการพัฒนาที่สมดุลทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ และ สิ่งแวดล้อม จังหวัดชุมพร โดยได้น้อมนำเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นเรื่องเดิมที่มาบูรณาต้อยคให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถ่องแท้ และสามารถนำ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ เป็นแนวทาง ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาคุณภาพชุมชน และพัฒนาคุณภาพของสังคม ประเทศชาติ โดยมุ่งให้ยึด หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดย เริ่มที่ตนเอง ตลอดจนเสริมสร้างบทบาทของครอบครัวให้สามารถจัดการตนเองเกี่ยวกับความเป็นอยู่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การปกครองและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีชุมชนเป็น ศูนย์กลาง ยึดหลักการพึ่งตนเองและ หลักการมีส่วนร่วมของชุมชน ตามแนวทางระบอบประชาธิปไตย นั้นเอง โดยมีการวางยุทธศาสตร์การ พัฒนาต่าง ๆ เพื่อความอยู่ดีมีสุขตามแนวคิดหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง โดยอาศัยทุนเดิมของประเทศที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีภูมิคุ้มกัน และ สร้างสมดุลของการพัฒนาให้เกิดขึ้นทุกมิติ ทั้งเพื่อ เสริมสร้างการพัฒนาประเทศให้เกิดการอยู่ดีมีสุข อย่างยั่งยืนในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นตัว ขับเคลื่อน 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชา รัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดชุมพร คือ เกิดความเข้มแข็งทางรายได้และการบริหารการเงิน การคลัง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยส่งเสริมและสนับสนุน ให้้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การบริหารงาน การบริหารงานบุคคล และการ บริหารงบประมาณ 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชา รัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการ เสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความ คิดเห็นว่า ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ส่งผลต่อการ

พัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดชุมพร ไปในเกณฑ์ที่ดีขึ้น มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน กล่าวคือ ทุกอำเภอในแต่ละชุมชนจะจัดทำคู่มือการอมรมร่วมกับองค์กรพัฒนาชุมชนและผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันศึกษาในพื้นที่ เพื่อช่วยให้ชุมชนระดับรากหญ้าสามารถสื่อความต้องการในกระบวนการจัดทำนโยบายและใช้สิทธิในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนของตนได้ การเสวนาแลกเปลี่ยน สม่่าเสมอและไม่เป็นทางการระหว่างชุมชนระดับรากหญ้า องค์กรพัฒนาชุมชน นักธุรกิจและหน่วยงานส่วนท้องถิ่น เพื่อลดความตึงเครียดระหว่างผู้มีส่วนได้เสียระดับชุมชน

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า จังหวัดชุมพร มีการส่งเสริมให้มีการรวมตัวเป็นเครือข่ายการเรียนรู้การจัดการ ความขัดแย้งและการสร้างกระบวนการยุติธรรมทางเลือก ระหว่างปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรภาคประชาชน และภาครัฐ เช่น เครือข่ายสมานฉันท์และสันติวิธี เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์และแนวทางการจัดการปัญหาความขัดแย้งทางสังคมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่าง ๆ และการให้ องค์กรภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการความขัดแย้งในพื้นที่นอกเหนือจากหน่วยงานภาครัฐ ทั้งนี้ ให้มีการเรียนรู้การจัดการความขัดแย้ง 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ประเด็นปัญหาความ ขัดแย้ง 2) การเรียนรู้กระบวนการจัดการความขัดแย้งและสร้างความสมานฉันท์ 3) การคัดเลือกตัว บุคคลที่ทำหน้าที่ในกระบวนการจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธีและการสร้างสมานฉันท์ ซึ่งเป็นผู้มี ความรู้ความเข้าใจในประเด็นปัญหาและได้รับการยอมรับจากชุมชนและสังคม

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบาย ประชากรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพ และโอกาสการพัฒนาของคน ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า หลังจากได้มีการดำเนินงานตาม นโยบายประชารัฐแล้วนั้น ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสพัฒนาคนใน จังหวัด ชุมพร ทำให้คนในชุมชนนั้นมีคุณภาพดีขึ้น ทั้งกายใจและสติปัญญา ซึ่งในแต่ละแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่างก็มีจุดมุ่งเน้นที่จะพัฒนาคนต่าง ๆ กันไป 2) ด้านการพัฒนา สภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ผู้ให้สัมภาษณ์ขอ แสดงความคิดเห็นว่า หลังจากได้มีการดำเนินงานตามนโยบายประชารัฐแล้วนั้น ในด้านการพัฒนา สภาพแวดล้อมทางสังคม ในพื้นที่ จังหวัดชุมพร เกิดการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี ที่จะ

นำมาใช้ในการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความสะดวกสบายขึ้น สิ่งสำคัญคือต้องเลือก และนำเทคโนโลยีที่เหมาะสม ไปใช้ โดยไม่ให้เกิดผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ประชาชน และความสัมพันธ์ ระหว่างประชาชน มีเทคโนโลยีเหมาะสมมากมาย อันได้แก่ “ภูมิปัญญาชาวบ้าน” ที่พัฒนาจะต้องรู้จัก นำมาใช้และผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับสภาพแวดล้อมที่ควรเป็น โดยพัฒนาต้องคำนึงถึงการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพความ เราอาจเปรียบเทียบ ภูมิปัญญาชาวบ้านเสมือน ต้นไม้ผลท้องถิ่นที่มีรากแก้ว มีความทนทานต่อสภาพสิ่งแวดล้อม ส่วนเทคโนโลยีสมัยใหม่ เปรียบได้ เสมือน กิ่งตอนชั้นดี ที่เอาเข้าไปติดตาทาบกิ่ง เพื่อให้ออกดอกออกผลที่ดี 3) ด้านการเสริมสร้าง ศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาค และชนบท ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า หลักจากได้มีการดำเนินงานตามนโยบายประชารัฐแล้วนั้น ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทใน จังหวัดชุมพร มีการ พัฒนาการบริหารประเทศตามปรัชญาพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่อง เศรษฐกิจ แบบพอเพียง มุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็งยั่งยืน มี ภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจที่สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่ายชุมชนให้ เกิดการเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน มีการดูแลจัดการทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสังคมไทย เป้าหมายสำคัญของแผน ฯ ฉบับนี้คือ การสร้างคุณภาพทางเศรษฐกิจ การยกระดับคุณภาพชีวิต การบริหารจัดการระบบราชการ ทั้งส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นที่ดี กระจายอำนาจให้เกิดการบริหารที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และ เน้นการปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบให้เกิดผล มีการดำเนินการทางเศรษฐกิจที่เอื้ออาทรต่อ คนจน เปิดโอกาสและสร้างศักยภาพในการพัฒนาให้คนจนมีความเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน สามารถ พึ่งตนเองได้ 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้ นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนา สมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า หลักจากได้มี การดำเนินงานตามนโยบายประชารัฐแล้วนั้น ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของ ระบบเศรษฐกิจ ใน จังหวัดชุมพร เสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัด ชุมชน โดยเน้นการ เพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของภาคการเกษตร ภาคเกษตรอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคบริการ และทุนทางปัญญาอย่างสร้างสรรค์ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนและความมั่นคง ทางสังคมสู่การพึ่งพา ตนเองอย่างยั่งยืน เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดอย่างทั่วถึงสู่ประชาคม อาเซียนอย่างเข้มแข็ง โดยประกอบไปด้วย 5 ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 “การเพิ่ม มูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการ พัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตรและทุนทาง

ปัญญา” เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ใช้ ข้อมูลสถิติทางเศรษฐกิจ โดยกำหนดเป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ คือ “เสริมสร้างการเติบโตทาง เศรษฐกิจของจังหวัดชุมพร โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันของภาคการเกษตร ภาคเกษตรอุตสาหกรรม” ซึ่งมี 5 กลยุทธ์ที่สำคัญ มีโครงการต่าง ๆ ที่ สนับสนุนยุทธศาสตร์ที่ 1 นี้ 21 โครงการ เป็นโครงการของจังหวัด 4 โครงการ โครงการของกระทรวง กรม 9 โครงการ และ โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 โครงการ เน้นการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจ หลักของจังหวัดชุมพร (ปาล์ม น้ำมัน และยางพารา) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร การจัดการปาล์ม น้ำมัน จัดการตลาดยางพาราครบวงจร การปฏิรูปบริหารจัดการปาล์ม น้ำมัน เพื่อสร้าง ความมั่นคงจังหวัดชุมพร ยกระดับผลิตภาพแรงงานไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน จะ เห็นว่า “ปาล์ม น้ำมัน” เป็นพืชที่สำคัญที่จังหวัดชุมพรให้ความสนใจ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จากฐานชุมชน ชุมชนาชาติ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างและ พัฒนาคอนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพ ชีวิตที่ดี ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้กำหนด เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ คือ “เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนและความมั่นคงทางสังคมสู่การ พึ่งพาตนเองอย่าง ยั่งยืน” ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ เป็น ฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคง การปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการสู่ประชาคมอาเซียน 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความ คิดเห็นว่า หลักจากได้มีการดำเนินงานตามนโยบายประชารัฐแล้วนั้น ในด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม ทำให้มีโครงการสนับสนุนการเฝ้าระวังปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติ ใน จังหวัดชุมพร หลากหลายโครงการ ซึ่งขอยกตัวอย่างความสำเร็จของการ ร่วมมือร่วมแรงร่วมใจของชาว อำเภอปะทิว ในการวางแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่อง โดยหน่วยงานหนึ่งร่วมที่ให้การ สนับสนุน คือ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพได้ให้การสนับสนุนโครงการ "ชุมชน-โรงเรียนร่วมใจรักษาป่าต้นน้ำ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร" โดยมีเป้าหมายเพื่อให้กลุ่มอนุรักษ์ ซึ่งเป็นเครือข่ายของศูนย์สิ่งแวดล้อม ศึกษาจังหวัดชุมพร ตามพื้นที่ต่าง ๆ เช่น กลุ่มอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ น้ำตกหุบขอบ กลุ่มอนุรักษ์ป่าพรตอ้าย กลุ่มอนุรักษ์ป่าพรตเขาดินสอ บ้านคอกม้า ได้รณรงค์และดำเนิน กิจกรรมเพื่อปกป้องฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดการบูรณาการและการมีส่วนร่วม ระหว่างชุมชน ภาครัฐและเอกชน อันส่งผลให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร หรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอ

แสดงความคิดเห็นว่า จากมุมมองทางการเมืองที่ยังขาดเสถียรภาพในระดับประเทศนั้น ก็มีมุมมองว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และการเมืองการปกครอง มีผลต่อการบริหารจัดการท้องถิ่น ใน จังหวัดชุมพรเป็นอย่างมากในช่วงเวลานี้ โดยเน้นเพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารอย่างแท้จริง และสร้างความเข้าใจอันดีต่อหน่วยงานของภาครัฐ ควรส่งเสริมกิจกรรมงานรัฐพิธี ปกป้องสถาบันและวันสำคัญแห่งชาติ เพื่อสร้างความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอแสดงความคิดเห็นว่า ทำให้เกิดโครงการส่งเสริมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็ก เยาวชน ให้มีความรู้ ทักษะ ในการสร้างภาพลักษณ์การเป็นเจ้าบ้านที่ดี และเพื่อให้เกิดการ บูรณาการตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

คนที่ 16 นายชนนัท พรพพิภาส ตำแหน่ง นายอำเภอปะทิว วุฒิศึกษาปริญญาโท หน่วยงาน ที่ว่าการอำเภอปะทิว กลุ่มผู้แทน ผู้แทนนายอำเภอ วันที่สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า “สิทธิ” และเสรีภาพของประชาชนในร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับลงประชามติ เป็นอะไรที่แปลกใหม่ โดยโยกย้ายสิทธิของประชาชนหลายประการไปอยู่ในหมวด “หน้าที่ของรัฐ” ซึ่งประชาชนอยู่เฉย ๆ ประชาชนจะได้รับสิทธิ ถ้ารัฐไม่ปฏิบัติตามก็ถือว่าจงใจไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ สิทธิหลายอย่างบังคับให้รัฐทำ บางเรื่องเขียนไว้เป็นหน้าที่ของรัฐ ใคร มีหน้าที่ต่อเราก็เกิดสิทธิขึ้นมาแล้ว จึงทำให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าตน “เป็นเจ้าของสิทธิ” จะสามารถอ้างสิทธินี้ขึ้นยันต่อใครได้ทั้งรัฐไทย ทั้งประชาชนคนอื่น บริษัทเอกชน หรือรัฐต่างประเทศ แต่เมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็น “หน้าที่ของรัฐ” เท่ากับประชาชนไม่ได้เป็นผู้ทรงสิทธิเหล่านั้น แต่เป็นผู้รับการจัดให้โดย รัฐ นั่นเอง 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่าจากที่ “โครงการประชารัฐร่วมใจสร้างอำเภอสันติสุข” ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติโดยผืนีกกำลังร่วมกัน 3 ฝ่าย คือ 2.1) ภาครัฐ ซึ่งมีตำรวจ ทหาร ฝ่ายปกครอง 2.2) ภาคประชาชน มีผู้นำศาสนา ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่น 2.3) กลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐ รวมเป็น 3 ฝ่าย มา “ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ และร่วมประเมินผล” ตามยุทธศาสตร์ประชาชนมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนนั้น โดยกำหนดให้ศูนย์ปฏิบัติการอำเภอ (สปก.) ที่มีนายอำเภอเป็น

หัวหน้าศูนย์ เป็นศูนย์กลางการทำงานในระดับพื้นที่ มีผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดเป็นผู้ขับเคลื่อนแผนงาน รวมทั้งมีหน่วยเฉพาะกิจทหารพราน และสถานีตำรวจภูธรประจำพื้นที่ร่วมปฏิบัติงานในลักษณะบูรณาการ โดยสร้างพื้นที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืน ส่งผลให้ทุกภาคส่วนได้หันหน้าเข้าหากัน มีการเจรจา คำนึงถึงเหตุและผล ของกันและกัน จนกลายเป็นความสัมพันธ์ที่อดทน อดกลายอย่างมีส่วนร่วม สามารถอยู่ร่วมกันได้ ภายใต้ความแตกต่างและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และนอกจากนี้ยังจัดภัยแทรกซ้อน โดยเฉพาะยาเสพติดมีการจับกุมเพิ่มขึ้น และดำเนินคดีอย่างลดลง สร้างผลงานให้ชุมชน ใน จังหวัดชุมพร เป็นชุมชนน่าอยู่ เน้นการสร้างชุมชนหมู่บ้านเข้มแข็ง ปลอดภัยร้าย ปลอดภัยยาเสพติดและมุ่งหมายเพื่อสร้างความปรองดองสมานฉันท์ช่วยเหลือจุนเจือ เชิญชวนมาแก้ปัญหาาร่วมกัน 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า สำหรับนโยบายในส่วนนี้ ถือว่ามี องค์ประกอบส่วนท้องถิ่น เป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าว เพื่อเสริมสร้าง โครงการภาคประชาชน ในการตอบสนองความต้องการ เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาสู่การบริหารประเทศที่มีคุณภาพนั่นเอง 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า ในหัวข้อนี้ สำหรับ จังหวัดชุมพร ถือได้ว่าคุณภาพของสังคม มีการเกื้อกูลกันอยู่แล้ว จึงส่งผลการพัฒนาในด้านนี้ไม่ถือว่าเกิดข้อแตกต่างไปจากสภาพจังหวัดเดิมที่เป็นอยู่ ซึ่งประชาชนใน จังหวัดชุมพร มีลักษณะของสภาพสังคมที่มีน้ำใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่แล้ว มีลักษณะทางสังคมที่เอื้ออาทร และรักสงบ ซึ่งถือได้ว่าในประเด็นนี้เป็นจุดแข็งที่เป็นทุนทำให้เกิดการพัฒนาในทุกด้านต่อไป 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า สำหรับ จังหวัดชุมพร ถือได้ว่ามีการกระจายอำนาจสู่องค์กรส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว เมื่อมีนโยบายของรัฐมาส่งเสริมและสนับสนุนส่งผลทำให้เพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการประสานพลังทุกส่วนในท้องถิ่นให้เพิ่มจำนวนมากขึ้นเพื่อมาร่วมด้วยช่วย สร้างสรรค์สังคม ต้องความต้องการประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งสำหรับประชารัฐอำเภอ จะมีหน้าที่เป็นจุดศูนย์กลางในการจัดเวทีประชาคม หรือเป็นจุดเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำนาจการ และประสานงานให้การบริการเป็นไปตามที่ภาคประชาชนเกิดความต้องการ 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้าง

ศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า ในระดับอำเภอของพื้นที่ใน จังหวัดชุมพร จะต้องทำงานกันแบบบูรณาการ ให้เกิดการเชื่อมโยง ประสานสอดคล้องกัน เพราะปัญหาของหลายภาคส่วนล้วนมีความเกี่ยวข้องและมีผลกระทบซึ่งกัน และกันปัญหาสาธารณสุขของประเทศมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น หลายฝ่ายจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือผนึกกำลังระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในภาครัฐด้วยกันเองและระหว่างภาครัฐกับภาคส่วน อื่น ๆ ในสังคมมากขึ้น เป็นการเอาจุดเด่นของแต่ละภาคส่วนมารวมกัน 5 ภาคส่วน คือ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า ถือเป็น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดร่วมกลุ่มเพื่อสร้างภาคี ในการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนา ซึ่งในระดับอำเภอนี้มีหน้าที่หลักที่สัมพันธ์ คือ เป็นหน่วยงานที่สนับสนุนให้เกิดภาคีอย่างสร้างสรรค์ ในการร่วมคิด ร่วมทำ ตามนโยบายรัฐ

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพ และโอกาสการพัฒนาของคน ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า เดิมที จังหวัดชุมพร ก็มี นโยบายการพัฒนาศักยภาพ คน ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้มีคุณภาพอยู่แล้ว พอรัฐเข้าร่วม สนับสนุน ก็ทำให้เกิดการตื่นตัวในระดับจังหวัด และมอบหมายให้อำเภอมิบทบาทสนับสนุนการ สร้างศักยภาพ และการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับอำเภอ ระดับตำบลมากขึ้น ก่อให้เป็นนโยบายที่ต้อง ดำเนินปฏิบัติอย่างเร่งด่วน อาทิเช่น การพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้มีคุณภาพ การ พัฒนาศักยภาพและคุณภาพคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การส่งเสริมการดูแลสุขภาพและการสร้าง ภูมิคุ้มกันโรค การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสถาบันครอบครัว ชุมชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ และ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทาง สังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ชุมพรในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า ถือเป็น นโยบายที่ส่งผลให้ จังหวัดชุมพร มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และกระจายการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งแต่เดิมมีการพัฒนาแต่ในตัวเมืองชุมพร แต่ในปัจจุบันนับ แต่มีนโยบายประชารัฐ ที่รัฐนำมาเป็นบรรทัดฐานของบริหารจัดการท้องถิ่น ส่งผลให้ทางหน่วยงาน

ในระดับจังหวัด เล็งเห็นถึงคุณค่าการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยมีโครงการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการเชิงบูรณาการและความมั่นคงในระดับอำเภอ ผู้การดำเนินการในระดับตำบล ชุมชน เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชาธิรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า งานนโยบายการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ส่งผลทำให้เกิดการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ซึ่งทั้งสองด้านนี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ใช้อาหาร กล่าวคือ ส่งผลให้ จังหวัดชุมพร มีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรรองรับการพัฒนาจังหวัดเชิงคุณภาพ การพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวชายแดน 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชาธิรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า ถือได้ว่า “ประชาธิรัฐ” เป็นตัวขับเคลื่อนก่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะของระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก จากการที่จังหวัดชุมพร ได้รับโอกาสจาก “โครงการสานพลังประชาธิรัฐ (เอสอี)” ที่เข้ามาจัดระบบเศรษฐกิจฐานรากหรือเศรษฐกิจชุมชนขึ้น ในเครือข่ายที่เป็นการรวมกลุ่มหรือเป็นพื้นที่พัฒนาทั้ง 8 กลุ่มอำเภอ ซึ่งถือได้ว่ามากระตุ้นให้ระบบเศรษฐกิจการแข่งขันกันภายในจังหวัด ก่อให้เกิดระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกกระดับภาคเศรษฐกิจของจังหวัดชุมพร ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชาธิรัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถือได้ว่าเป็นเรื่องเก่าที่มีนโยบายใหม่ ๆ ที่มีหลากหลายความคิดเห็นจากระดับจังหวัดได้มีการริเริ่มให้ความสำคัญ เดิมทีอำเภอต้องขอความร่วมมือจากกลุ่มภาคีเครือข่ายภาคประชาชน และภาคเอกชน ได้แก่ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ กำนันผู้ใหญ่ของท้องถิ่น คุณอภิชาติ ไชยปางพานิช อดีตหัวหน้าสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 43 (ปะทิว-ชุมพร) และมีผู้แทนจากสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 43 (ปะทิว – ชุมพร) ภาคประชาสังคม มี นายสมโชค พันธุ์รัตน์ อุปนายกสมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดชุมพร (ผู้ดูแลโฮมสเตย์บ้านไม้ชายคลอง), นางชนิดสุภาวดี ชำนาญ เลขานุการสมาคมเพื่อนสิ่งแวดล้อม จังหวัดชุมพร และ นายพิเชษฐ์ ศรีสวัสดิ์ ผู้ประสานงาน เครือข่ายศูนย์การเรียนรู้มหาวิทยาลัยชีวิต เมืองชุมพร ซึ่งภาคีเครือข่ายนี้ ถือได้ว่าเป็นแกนนำหลักในการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนงานการพัฒนาและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการป่าชายเลนในอนาคตข้างหน้า และชี้แจงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาให้กับชุมชน

หน่วยงาน ได้รับความรู้ ได้รับความรู้ โดยเฉพาะ แผนงาน โครงการ ปลูก ปั้นป้อง ป่าชายเลน ซึ่งมีชุมชน และ หน่วยงาน ร่วมกันดูแลอนุรักษ์ ป่าชายเลน ในพื้นที่อำเภอปะทิว และมีนักศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ได้มาร่วมกันสำรวจ ความ หลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ป่าชายเลน มีการเก็บข้อมูล ป่าชายเลน การเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ และอาชีพ ในชุมชน คือประมงในลำคลอง และนำไปขายในตลาดสร้างรายได้ เช่น ปลูก กุ้งก้ามกราม กุ้งขาว และ ปลาน้ำจืดชนิดต่าง ๆ อีกทั้งยังมีนโยบายให้มีการพัฒนาแผนงานต่อในพื้นที่ป่าชายเลนดังกล่าว เช่น การปรับปรุงศูนย์การเรียนรู้ให้มีสภาพดี มีการปรับปรุงทัศนียภาพในพื้นที่ ที่ไม่ขัดต่อ นโยบายภาครัฐด้าน กฎหมายที่ดำเนินการในพื้นที่สาธารณะป่าชายเลน นอกจากนี้ยังมีโครงการที่หลากหลายที่ทางอำเภอ ได้สานต่อเจตนารมณ์ของรัฐในระดับประเทศ ระดับจังหวัด มาสู่ระดับอำเภอ และระดับตำบล ได้แก่

- 1) พัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ
- 2) สงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่าง สมดุล
- 3) พัฒนาเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) ส่งเสริมการใช้พลังงาน ทดแทนและพลังงานทางเลือก

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดชุมพร หรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในมุมมองส่วนตัว ขอเสนอความคิดเห็นว่า เป็นอีกหนึ่งยุทธศาสตร์ที่น่าสนใจ และน่าจับตามองว่า ในจังหวัดชุมพร นั้น จะมีลักษณะการดำเนินการเป็นอย่างไร นั่นก็คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรกรรมการท่องเที่ยว และเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับภูมิภาค พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการตลาด สินค้าเกษตร พัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้อย่างยั่งยืน ซึ่งจะส่งผลก่อให้เกิดกลไก การพัฒนาไปสู่ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของจังหวัดชุมพรอีกด้วย

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนา ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในมุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า จากนโยบายประชารัฐ ใน มุมมองส่วนตัวขอเสนอความคิดเห็นว่า ทำให้เกิดโครงการใหม่ ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัด ชุมพรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งขอยกตัวอย่าง โครงการที่น่าสนใจในเขตพื้นที่ที่ ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ปฏิบัติงานอยู่ นั่นคือ โครงการตลาดนัดชุมชน ไทยช่วยไทย คนไทยยิ้มได้ ภายใต้ กรอบความคิด “ตลาดประชารัฐ ลานค้า ลานวัฒนธรรมอำเภอปะทิว” จัดที่บริเวณลานหน้าที่ว่า การ อำเภอปะทิว ซึ่งกิจกรรมในครั้งนี้ถือเป็นการเปิดตลาดครั้งแรก มีกำหนดจัดทุกวันพฤหัสบดีของทุก เดือน จะเริ่มตั้งแต่เวลา 15.00 น. เป็นต้นไป โดยที่ภายในงานจะมีการจัดแสดงนิทรรศการของส่วน ราชการ จำหน่ายสินค้า โอท็อป อาหารพื้นบ้านของดีอำเภอปะทิว สินค้าราคาถูก พืชผักเกษตร

ปลอดภัย การประกวดสำหรับอาหาร และกิจกรรมลานวัฒนธรรม โดยสภาวัฒนธรรมอำเภอปะทิว ซึ่ง การเปิดตลาดในครั้งนี้ ได้มีผู้เข้าประกวดสำหรับอาหารไทยจำนวน 4 ตำบลด้วยกัน คือ ตำบลบางสน , ตำบลชุมโค,ตำบลสะพลี และตำบลทะเลทรัพย์ เมนูอาหารคือ แกงส้ม แกงเลียง และผักพื้นบ้าน โดยที่ ผู้เข้าประกวดมีการดำเนินาพริกกะปิ โชว์สด ๆ ให้คณะกรรมการ ได้ชม และชิมสด ๆ กันภายในงาน นอกจากนี้ยังมีการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน คือ กลองยาวของกลุ่มตำบลชุมโค ,การแสดง มโนราห์ของเยาวชนนักเรียนจากโรงเรียนสะอาดเผดิมวิทยา พบว่าสินค้าที่นำมาขายในงานได้รับความ นิยมจากผู้เข้าร่วมชมซื้อกลับบ้านกันเป็นจำนวนมาก เป็นการสนับสนุนสินค้าชุมชนสร้างรายได้ ให้กับชุมชนอีกทางหนึ่งด้วย

คนที่ 17 นายวนิพงษ์ มุณีน้อย ตำแหน่ง นายอำเภอท่าแซะ วุฒิศึกษาปริญญาโท หน่วยงาน ที่ว่าการอำเภอท่าแซะ กลุ่มผู้แทน ผู้แทนนายอำเภอ วันที่สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบาย ประชากรรัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่านโยบายในด้านนี้ มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดชุมพรเป็น อย่างมาก โดยเป็นกลไกในรูปแบบที่แบบบูรกรรมมากขึ้นในการรับรองการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และสิทธิขั้นพื้นฐานในทางกฎหมาย จึงส่งผลทำให้ประชาชนได้ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ในการ เปิดโอกาสให้ตนเองเข้ามามีบทบาทในการทำงานของหน่วยงานราชการมากขึ้น ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ของการเป็นสังคมประชาธิปไตยที่พัฒนาไปในทิศทางที่ดี 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งใน สังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่ามีผล ต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร โดยส่งผลให้ประชาชน ผู้ประกอบ และหน่วยงานราชการใน ทุกภาคส่วนหันหน้าเข้าหากัน ในการร่วมรับฟังความคิดเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ต่างฝ่ายต่างต้องเผชิญ จึงเกิดความเข้าใจในความแตกต่างซึ่งกันและกัน ทำให้ประชาชนทุกภาคส่วน ภาคเอกชน และรัฐเห็น ดีเห็นงามร่วมกัน และร่วมมือกันในทุกทางเพื่อเป็นพลังในการช่วยกันทำให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง อย่างยั่งยืนภายในท้องถิ่น 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จาก ยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสร้างเสริม สมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า “สุขภาพ คือ สภาวะที่สมบูรณ์ทั้งกาย ทางจิตใจ และทางสังคม” ไม่ใช่เพียงแค่การไม่มีโรค การบาดเจ็บ และความ พิจารใด ๆ ซึ่งทางหน่วยงานของอำเภอ ได้มีโครงการจาก “ผู้ว่าพบประชาชน” ที่ประสานกับทาง โรงพยาบาล ประจำอำเภอ พร้อมด้วย อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ดูแลทุกข์สุขของ

ประชาชนอยู่อย่างสม่ำเสมอและซึ่งหลังจากที่นโยบายประชารัฐเข้ามามีบทบาท นอกจากสุขภาพกายที่ดีแล้ว ประชาชนยังมีความสมบูรณ์ทางปัญญาด้วย ในการนำพาประชาชนไปยังสุขภาพที่ครอบคลุมมากกว่าสภาพร่างกาย และรวมถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามจุดมุ่งหมายของการสาธารณสุขนั้น จึงควรมีการพัฒนาปัจจัยในหลายระดับที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน อันได้แก่ รูปแบบการใช้ชีวิต เครือข่ายทางสังคมและชุมชน ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า จากนโยบายรัฐฯ ในด้านนี้ ทำให้ จังหวัดชุมพร มีการพัฒนาแบบยั่งยืนรวมทั้ง 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน ซึ่งในโครงการพัฒนาใด ๆ ก็ตามจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้านนี้ การพัฒนายั่งยืนเป็นมากกว่าเพียงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แต่เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมเพื่อลดการบริโภคทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมลงไปในระดับที่ยังรักษาความสมดุลที่ดี ทำให้คนอยู่ร่วมกับธรรมชาติโดยไม่ทำลายล้างอย่างที่ผ่านมาและทำกันอยู่หลายแห่ง ให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชนอยู่ดีกินดีและอยู่เย็นเป็นสุข “การพัฒนาที่ยั่งยืน” เป็นคำที่ถูกใช้คู่ไปกับคำว่า “ธรรมมาภิบาล” ถือว่าเป็นสองคำที่สัมพันธ์กันแยกกันไม่ได้ 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่าจากนโยบายรัฐฯ ในด้านนี้ มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร ทำให้เกิดการสร้างประชาสังคมระดับตำบลให้เข้มแข็งและเป็นภาคีในการวางแผนพัฒนาและติดตามผล โดยจัด เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้มีการติดตาม ประเมินผล โครงการพัฒนาในระดับพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ พัฒนาระบบข้อมูลเทคนิค วิชาการ ข้อมูลเครือข่ายองค์กร และข้อมูลชุมชน/พื้นที่ ให้เกิดค่านิยมและจิตสำนึก ในการมีวิถีชีวิตแบบพอเพียง/พึ่งตนเอง 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า เมื่อมีนโยบายรัฐฯเข้ามาทำให้เกิดการสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มองค์กรประชาชน / กลุ่มมวลชนในพื้นที่ จังหวัดชุมพร เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ โดยมีการจัดทำโครงการมารองรับการส่งเสริมและประสานการปฏิบัติงานระหว่างประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากมายหลากหลายโครงการ โดยทุกโครงการประชาชนนามีบทบาทในการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม และในหนึ่งโครงการสำคัญก็คือการสนับสนุนการสร้างชุมชนให้มีศักยภาพในการช่วยเหลือและป้องกัน ตนเองได้ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยในระดับตำบล

โดยให้มีการประชุมอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับ คณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยระดับจังหวัดฯ ให้มีความสำคัญและเพิ่มบทบาทในการปฏิบัติงานของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนเพื่อดำเนินการ ในเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ โดยให้มีการติดตามผลอย่างจริงจัง

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่าทำให้ท้องถิ่น จังหวัดชุมพร เกิดการกระจายอำนาจการบริหารจัดการด้านบริการขั้นพื้นฐานสู่ท้องถิ่นและชุมชนพร้อมทั้งเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานแก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มากขึ้น ทั้งในด้านการเงิน ด้านปัจจัยสี่ การดูแลสุขภาพการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองสิทธิต่างๆ ของประชาชนและชุมชน ดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมในส่วนที่เกินขีดความสามารถของท้องถิ่น ปรับวิถีคิดของเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้มีมุมมองในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนแบบองค์รวม เป็นผู้หนุนเสริมศักยภาพ ชุมชน อำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถดำเนินการได้ด้วยตัวเอง ตลอดทั้งทำความเข้าใจกับแนวทางปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเพิ่มบทบาทในการดำเนินการและสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ในมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์ มีความรู้สึกได้ว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายรัฐแล้วนั้น ท้องถิ่น จังหวัดชุมพร มีการส่งเสริมศักยภาพของชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนรวมกลุ่มกันในการพัฒนาประชาชน เพื่อประชาชน และมีการรวมกลุ่มที่น่าสนใจ คือ การรวมกลุ่มในการสร้างสุขภาพ การรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาภาคเกษตรกรรม เป็นต้น ซึ่งเป็นแนวคิดการใช้พลังกลุ่มและกระบวนการกลุ่มของประชาชนมาแก้ไขปัญหา โดยเริ่มจากการจัดกิจกรรมกลุ่มง่ายๆ ร่วมกัน มีการส่งเสริมและพัฒนาให้กลุ่มมีความเข้มแข็ง มีการตรวจสอบประเมินความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม โดยมีภาครัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านเครื่องมือและอุปกรณ์จำเป็น รวมทั้งกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มสามารถคิด วิเคราะห์ปัญหา กำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา แสวงหาทรัพยากรในการแก้ปัญหา และประเมินความสำเร็จ โดยสมาชิกของกลุ่มเองทำการประชาสัมพันธ์ให้เห็นผลประโยชน์แก่ภาครัฐในการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อเกิดการพัฒนาทางวิชาการ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับชมรมโดยการสร้างความเข้าใจร่วมกันในวัตถุประสงค์จุดมุ่งหมาย

และแนวทางการบริหารของชมรมทางด้านภาครัฐก็มีโครงการเข้ามาส่งเสริมการจัดกิจกรรมของชมรมให้มีกิจกรรมต่อเนื่อง ส่งเสริมความก้าวหน้าในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสุขภาพและด้านอื่นๆ ถ้าชมรมขาดความรู้หรือทักษะที่จำเป็น ภาครัฐมีหน้าที่ในการฝึกอบรม โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุม จึงทำให้เกิดการพัฒนาเป็นท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืนขึ้น โดยภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ให้การสนับสนุนต้องเข้าใจสถานภาพทางสังคม วัฒนธรรมชุมชน บทบาทที่สำคัญสำหรับการสนับสนุน ได้แก่ การให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างขวัญกำลังใจ การยกย่องทางสังคม รวมทั้งการสนับสนุนเครื่องมือและทรัพยากรที่จำเป็น 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามนโยบายรัฐนั้น ทำให้ จังหวัดชุมพรเกิดการพัฒนารูปแบบข้อมูลท้องถิ่น ให้เป็นระบบและปรับให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งข้อมูลครัวเรือน ข้อมูลศักยภาพท้องถิ่นในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การรวมกลุ่มและการจัดกิจกรรมของชุมชนทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ ทุนภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์หรือผู้นำตามธรรมชาติในชุมชน สนับสนุนการจัดการองค์ความรู้ในชุมชน ประสานสถาบันการศึกษาในพื้นที่ และเปิดเวทีให้ ภาคประชาสังคมมีบทบาทในการร่วมพัฒนาและเป็นแกนในการจัดการองค์ความรู้ 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทสำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามนโยบายรัฐนั้น ทำให้มีการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลของชุมชน และจัดทำตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนในมิติต่าง ๆ เช่น ตัวชี้วัดความสุขของชุมชน ทั้งความสุขภายในจิตใจ เช่น การเข้าถึงหลักศาสนา ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น เป็นต้น และความสุขภายนอก เช่น การมีครอบครัวอบอุ่น การมีปัจจัยสี่พอเพียง การมีหลักประกันในชีวิต เป็นต้น เพื่อให้เกิดความเสมอภาคทางสังคมทั้งภูมิภาค และชนบทได้มีความเป็นอยู่ที่คืออย่างทัดเทียมกัน 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลได้ยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือการใช้หลักคุณธรรมกำกับการพัฒนาเศรษฐกิจในระบบตลาดเสรี เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากซึ่งเปรียบเสมือนรากแก้วของจังหวัด เศรษฐกิจระบบตลาด และเศรษฐกิจส่วนร่วมให้มีส่วนร่วมในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ภายใต้กรอบความยั่งยืนและความพอดี โดยเน้นให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำและผนึกกำลังร่วมกับภาครัฐ และภาคประชาสังคม เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจทั้งสามภาคดังกล่าว โดยการเกษตรกรรม สนับสนุนให้การพัฒนาการเกษตรตามแนวทางทฤษฎีใหม่เป็นทางเลือกสำคัญสำหรับเกษตรกรราย

ย่อย ในขณะที่ขยายโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับคุณภาพของผลผลิตโดยอาศัยเทคโนโลยี การจัดการ และการเชื่อมโยงกับระบบตลาด ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น จะได้รับการสนับสนุนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ตามศักยภาพทางการตลาดในระดับต่าง ๆ คือ ระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับการส่งออก โดยจัดระบบการบริหารจัดการ โครงการแบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างเทคโนโลยีและการจัดการ ควบคู่ไปกับการสนับสนุนด้านการตลาด ซึ่งจังหวัดชุมพร ได้มีการสนับสนุนการจัดตั้งกิจการที่เป็นประโยชน์แก่คนในชุมชนหรือวิสาหกิจเพื่อสังคม ภายใต้ชื่อ “บริษัทประชารัฐรักสามัคคีจังหวัด” ทำหน้าที่ช่วยเหลือชุมชนตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง ไปจนถึงปลายทางใน 3 เรื่อง ได้แก่ 4.1) ด้านการเกษตร 4.2) ด้านการแปรรูป และ 4.3) ด้านการท่องเที่ยวชุมชน สำหรับการขับเคลื่อนโครงการในพื้นที่จังหวัดชุมพร 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า ทำให้ จังหวัดชุมพร มีการดำเนินการ โครงการเคหะชุมชนและบริการชุมชนเพิ่มขึ้น ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ กล่าวคือ ท้องถิ่น จังหวัดชุมพรมีโครงการที่หลากหลาย ที่อำเภอได้เปิดโอกาสในการร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการธนาคารปู โครงการธนาคารต้นไม้ โครงการเก็บขยะริมหาด เป็นต้น โดยประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนชุมชนและประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการพร้อมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้นำท้องถิ่น องค์กรชุมชน อาสาสมัคร และประชาชนในท้องถิ่น เพื่อสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนเงินงบประมาณในเรื่องโดยตรง

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่ายุทธศาสตร์ที่มีความน่าสนใจและทำให้ จังหวัดชุมพรมีชื่อเสียง จากงานโลกทะเลชุมพรในปีนี้นั้นคือ ยุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและนันทนาการ ที่มุ่งเน้นให้มีกิจกรรมด้านการกีฬา และนันทนาการในชุมชนเพื่อให้ประชาชนและเยาวชนได้เข้าร่วมกิจการด้านการออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจและห่างไกลยาเสพติด ส่งเสริมให้มีการสานฝันนักกีฬาในระดับตำบลสู่นักกีฬาระดับชาติและสากล

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่า ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ปฏิบัติงานอยู่ในอำเภอท่าแซะ ซึ่งจากการนำนโยบายประชารัฐมาปฏิบัติสู่การพัฒนาท้องถิ่น ทำให้อำเภอท่าแซะ

จังหวัดชุมพร มีการรวมกลุ่มผู้ปลูกกาแฟที่มั่งคั่ง ในนาม สหกรณ์ผู้ปลูกกาแฟ จังหวัดชุมพร จำกัด ซึ่งสหกรณ์แห่งนี้ได้รวบรวมเมล็ดกาแฟจากสมาชิกในราคาสูงกว่าท้องตลาด ขณะนี้อยู่ในช่วงฤดูกาลรวบรวมผลผลิตเมล็ดกาแฟจากเกษตรกร จำนวนไม่น้อยกว่า 1,300 ตัน ทั้งนี้เมล็ดกาแฟที่รวบรวมได้จะนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จำหน่าย ภายใต้ชื่อ "กาแฟชุมพร" ผลิตเป็นกาแฟแก้ว-บด มีทั้งหมด 5 สูตร ได้แก่เอราบีกา มอคค่า เอสเพรสโซ่ ไอซ์คอฟฟี่ และโรบัสต้า เป็นสินค้าโอท็อป 4 ดาว และกาแฟ 3 in 1 เป็นสินค้าโอท็อป 5 ดาว ปัจจุบันทางสหกรณ์ได้เปิดร้าน จำหน่ายกาแฟสดรสชาติแปลกใหม่ได้แก่ ภายใต้อาณาเขต คีอปป คอฟฟี่ (Coop Coffee) ริมถนนสายท่าแซะ-ปะทิว อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

คนที่ 18 นายภิรมย์ ชุมนุช ตำแหน่ง นายอำเภอพะโต๊ะ วุฒิกการศึกษาปริญญาโท หน่วยงาน ที่ว่าการอำเภอพะโต๊ะ กลุ่มผู้แทนนายอำเภอ วันที่สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2560

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ในทัศนคติส่วนตัวขอเสนอว่า จากนโยบายประชารัฐในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพนั้น ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร โดยทำให้การพัฒนาเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทางหน่วยงานราชการเองก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม ประชาชนก็มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขอเสนอว่า จากการนโยบายประชารัฐในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ส่งผลให้ประชาชน ผู้ประกอบ และหน่วยงานราชการในทุกภาคส่วน หันหน้าเข้าหากันในการร่วมรับฟังความคิดเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ต่างฝ่ายต้องเผชิญ จึงเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ประชาชนทุกภาคส่วนและรัฐเห็นดีเห็นงามร่วมกัน และร่วมมือกันในทุกทางเพื่อเป็นพลังในการช่วยกันทำให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนภายในท้องถิ่น 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขอเสนอว่า จากการนโยบายประชารัฐในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ทำให้พื้นที่ใน จังหวัดชุมพร มีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างพลังงานทางสังคม คือ การยกสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนด้วยความพยายามของตนเอง คือ การได้รับเงิน

ช่วยเหลือจากการว่างงาน ความพิการ หรือเงินช่วยเหลือทางสังคมอื่นๆ การสนับสนุนเงินร้อยละ 10 ของรายได้ปัจจุบันเพื่อช่วยเหลือ โครงการช่วยคนว่างงาน ให้หางานทำและบทบาทของรัฐในเรื่อง ความรับผิดชอบต่อประชาชน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ หรือองค์กร พัฒนาเอกชน เมื่อประสบความสำเร็จ คือ ได้รับความช่วยเหลืออย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน มีความ เป็นอิสระ ในการแสดงออกทางความคิดในที่สาธารณะ คือ ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา บทบาทของรัฐ ในเรื่องความเท่าเทียมกันของรายได้ 4) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการ พัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการ ปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ในทัศนคติส่วนตัว ขอเสนอว่า จากการนโยบายประชารัฐ ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจ ไม่ได้เป็น หลักประกันการพัฒนายั่งยืนและไม่ได้ขจัดปัญหาความยากจนให้หมดไปเช่น บางอำเภอมีรายได้ให้ ประชาชนต่อหัวสูง กลับอยู่ในระดับต่ำของการพัฒนามนุษย์ มีปัญหาความเหลื่อมล้ำแตกต่างระหว่าง พื้นที่ร่ำรวยและพื้นที่ยากจนระหว่างคนรวย กับคนจนในท้องถิ่นเดียวกันก็เกิดช่องว่างที่ห่างออกไป เรื่อย ๆ ซึ่งนโยบายนี้ ส่งผลต่อการพัฒนามนุษย์มีอยู่ 5 ลักษณะคือ 4.1) การสร้างความเข้มแข็ง การเพิ่มขีด ความสามารถในการเลือกทางและทางเลือกให้ผู้คน ได้เป็นอิสระจากความหวาด จากสิ่งที่พวกเขาขาด แคลน และให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิต 4.2) ความร่วมมือ ผู้คนสัมพันธ์ กันมากขึ้น ประชาชนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน 4.3) ความเท่าเทียม คนมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรการศึกษา การดูแลสุขภาพ การจัดการชีวิต ทรัพยากร ชุมชนของตนเอง 4.4) การพัฒนาวันนี้ไม่ทำลายทรัพยากร และโอกาสของคนรุ่นต่อไปแต่สร้างหลักประกันให้คนในอนาคตเป็นอิสระจากความยากจนและได้ใช้ ความสามารถขั้นพื้นฐานของตัวเอง 5) ความมั่นคงปลอดภัยอันตราย ในชีวิตทรัพย์สินการคุกคามจาก โรคและภัยอันตราย การปรับคุณภาพก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ การพัฒนาที่สนองตอบความ ต้องการของชนรุ่นปัจจุบันโดยไม่กระทบกระเทือนชนรุ่นต่อไปในการที่จะสนองตอบความต้องการ ของตนเอง 5) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ในทัศนคติส่วนตัว ขอเสนอว่า จาก การนโยบายประชารัฐในด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาว่า การกระจายโอกาสให้ ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง และการบริหารเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้ง การ จัดสรรทรัพยากรของชุมชนและของชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของ ประชาชน โดยการให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำปรึกษา ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ รวม ตลอดจนการควบคุมโดยตรงจากประชาชน 6) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด ชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนนั้น ในทัศนคติ ส่วนตัว ขอเสนอว่า จากการนโยบายประชารัฐในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชน

และองค์กรประชาชนทำให้อำเภอเป็นมีบทบาทเป็นหน่วยส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีการกระจายอำนาจ โดยอำเภอมีอำนาจในการประสานให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่นและท้องถิ่นและเป็นแกนหลักในการระดมทรัพยากรและ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชนและประชาชน ให้เกิดการป้องกันและ การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ให้เป็นอย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในทัศนคติส่วนตัวขอเสนอว่า จากการนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา สำหรับในเขตพื้นที่ จังหวัดชุมพร ส่งผลทำให้บริหารสังคมโดยการเชื่อมโยงแผนทุกระดับ ตั้งแต่แผนพัฒนาระดับชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติราชการ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนท้องถิ่นและแผนชุมชน อย่างเป็นขั้นเป็นตอน รวมทั้งบูรณาการกิจกรรมภายใต้วาระแห่งชาติด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านยาเสพติด การแก้ปัญหาความยากจน ด้านเมืองไทยแข็งแรง การแก้ปัญหาไร้พรมแดน ฯลฯ โดยใช้ชุมชนเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน ประสานและอำนวยความสะดวกให้ภาคีต่าง ๆ ทั้งระดับจังหวัด ศูนย์บัญชาการติดตามสถานการณ์จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มปราชญ์/แกนนำชุมชนมีบทบาทร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อชุมชน รวมทั้งการสนับสนุนงบประมาณและวิชาการ มีการปรับปรุงกฎ ระเบียบ กฎหมาย เครื่องมือด้านการเงิน การคลัง การระดมทุนนอกระบบงบประมาณ รวมทั้งการลดการนำเข้าสารเคมีด้านการเกษตร การลดภาษีหรือลดหย่อนค่าใช้จ่ายให้แก่ธุรกิจเอกชนที่สร้างอาชีพในชุมชน การร่วมทุนในชุมชน และมีการกระจายอำนาจการบริหารผู้ท้องถิ่น

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน มีทัศนคติส่วนตัวว่า จากการนำนโยบายประชารัฐมาปฏิบัติ ทำให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ได้นำเอาเทคนิคการวางแผนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการ เอ-ไอ-ซี และกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติแบบมีส่วนร่วม มาใช้ในการดำเนินงาน หลังจากนั้นจึงทำให้ อาหารถูกหลัก รู้จักครอบครัว รอบรู้กินได้ ออกกำลังกายต่อเนื่อง เน้นเรื่องพออยู่พอกิน ท้องถิ่นน่าอยู่ เรียนรู้สุขภาพ จากกระบวนการที่ได้ ทำให้เกิดแผนปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนการ

ดำเนินงานของชุมชนสร้างสุขภาพ จำนวน 8 โครงการดังนี้ โครงการกินถูกหลักหลักดันโลก โครงการปลูกผักสดร่วมใจห่างไกลสารเคมี โครงการสานฝันสามวัยสายใจแห่งครอบครัว โครงการออมกันทุกบ้านบริหารบัญชีครัวเรือน โครงการบ้านสะอาด ชุมชนนำอยู่ โครงการสามวัยร่วมใจออกกำลัง โครงการชีวิตสดใสใส่ใจสุขภาพ โครงการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ ทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง ส่งผลถึงสุขจิตที่ดี สามารถนำสติปัญญามาใช้ต่อกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งได้ 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม มีทัศนคติส่วนตัวว่า เมื่อดำเนินการตามนโยบายประชารัฐ ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้มีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รวมทั้งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพและความสามารถสูงขึ้น 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท มีทัศนคติส่วนตัวว่า ตามนโยบายประชารัฐข้างต้น จะดำเนินการควบคู่ไปกับการดูแลผู้ที่ไม่พร้อมหรือยังไม่สามารถจะปรับตัวได้ โดยการจัดสวัสดิการสงเคราะห์และบริการทางสังคมที่จำเป็นอย่างทั่วถึง และโดยการดูแลโอกาสในการเรียนรู้อะไรก็ได้ การศึกษา ตลอดจนการฝึกอาชีพสำหรับคนเหล่านี้และลูกหลาน นอกจากนั้นการเติบโตทางเศรษฐกิจจะต้องได้รับการดูแลมิให้เกิดผลกระทบทางลบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย เพื่อการนี้ จะปรับปรุงบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานภูมิภาคโดยปรับปรุงระบบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาค ท้องถิ่น ชุมชนและภาคประชาสังคมอย่างเหมาะสม เพื่อร่วมกันรับผิดชอบดูแลผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนรักษาและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึงเป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ มีทัศนคติส่วนตัวว่า จากข้อมูลมีความครอบคลุมสำมะโนธุรกิจอุตสาหกรรม ปี 2555 ของ จังหวัดชุมพร มีการเพิ่มขึ้น จากเดิมร้อยละ 63 เป็นร้อยละ 66 ซึ่งบริษัท ประชาธิปไตยสามัคคี จำกัด คือวิสาหกิจเพื่อสังคม เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม รายได้ของบริษัทมาจากส่วนแบ่งของรายได้ที่เพิ่มขึ้นของชุมชนที่ไปช่วยเหลือ ไม่มีการปันผลให้ผู้ถือหุ้น เงินของบริษัทเอาไว้ช่วยเหลือสังคมและชุมชน นอกจากนี้ยังมีร้านประชารัฐ สุขใจซ้อป จำนวน 3 ร้าน ในพื้นที่สถานีบริการน้ำมันการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยสามดาวปิโตรเลียม อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร สถานีบริการน้ำมันการปิโตรเลียมแห่ง

ประเทศไทยชุมพรประตู่เมือง อำเภอเมือง และสถานีบริการน้ำมัน การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ของห้างหุ้นส่วนจำกัดหลังสวน ปิยะแก๊ส อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยการพัฒนาชุมชนจังหวัดชุมพร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และบริษัท การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย จำกัด (มหาชน) ได้ร่วมกัน ดำเนินการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวและจำหน่ายสินค้าท้องถิ่นทั่วประเทศ ในพื้นที่สถานีบริการน้ำมัน การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง ทักษะในการจัดร้านให้เป็นระบบ เป็นสถานที่จำหน่ายสินค้าของชุมชน และสนับสนุนการเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายพระราชบัญญัติกักตุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีทัศนคติส่วนตัวว่า เมื่อดำเนินการตามนโยบายพระราชรัฐ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาขีดความสามารถและความเข้มแข็งของภูมิภาคเพื่อสนับสนุน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมสนับสนุนชุมชนและประชาชนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนและสมทบเงินงบประมาณให้ท้องถิ่นในการจัดตั้งเงินกองทุนในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนดำเนินกิจกรรมเสริมรายได้จากการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น และมีการพัฒนาระบบข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการบริหารจัดการ

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ : สำหรับยุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ขอกล่าวถึงยุทธศาสตร์ที่มีความน่าสนใจ นั่นคือ ยุทธศาสตร์เชื่อมฝั่งทะเลชุมพร-ระนอง สิ้นค้ากลุ่มประเทศความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ ประกอบด้วย เมียนมาร์ บังกลาเทศ ศรีลังกา อินเดีย เนปาล และภูฏาน ที่สามารถเข้าทางท่าเรือระนอง แปรรูปและส่งออกทางท่าเรือชุมพร อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการพัฒนาการบริหารจังหวัดให้เข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระยะยาว

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายพระราชรัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายพระราชรัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในทัศนคติส่วนตัวขอเสนอว่า จากนโยบายพระราชรัฐที่นำไปปฏิบัติกับท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น เมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาส่งผลประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความมั่นคง มั่นคง และสร้างวิถีการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน ซึ่งในฐานะที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่ อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร จึงขอยกตัวอย่างโครงการสำคัญๆ ที่ส่งผลทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนได้เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ส่วนที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จากจากผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้าง ผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนประชาชน ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ ผู้แทนนายอำเภอ แบ่งเป็นทั้งหมด 3 กลุ่ม จำนวน 18 คน โดยการระดมความคิดจากกลุ่มตัวอย่างเป็นการระดมความคิดเพื่อยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกที่ผลการการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ปรากฏดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ประกอบไปด้วย 1)นางสุเบญญา พัฒนขรรยง ตำแหน่ง ปลัดอำเภอหลังสวน เป็นผู้แทนนายอำเภอในจังหวัดชุมพร 2) นายสุภาส กุศลชู ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอหลังสวน เป็นผู้แทนท้องถิ่นอำเภอในจังหวัดชุมพร 3) นายวัฒนา ศรีอรุณตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเป็นผู้แทนจากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร 4) นายสุทธิพันธ์ สุวรรณบัณฑิต ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปรางเป็นผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร 5) น.ส.นงนภัส เพชรโสมตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน สังกัด เทศบาลตำบลวังตะกอก เป็นผู้แทนข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร 6) น.ส.สุภารัตน์ วงศ์สุดาลักษณ์ ตำแหน่ง รางวัลผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ดินเป็นผู้แทนภาคประชาชนในจังหวัดชุมพร ได้แสดงความคิดเห็นว่า

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพพบว่า นโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีจำนวน 7 ด้านตามผลการวิจัยที่ได้นำเสนอ ในเอกสารซึ่งในความคิดของท่านแล้วเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ อย่างไรบ้าง

สำหรับ นโยบายประชารัฐ ความมุ่งหวังของกรอบนโยบาย คือการปิดจุดอ่อนของนโยบายประชานิยมดังกล่าว โดยตัวสาระสำคัญของนโยบายประชารัฐ จะอยู่ที่การใช้อำนาจของรัฐเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ สามารถวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นได้ดังนี้ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ทางกลุ่มเห็นด้วยว่าด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเพราะความคิดเห็นของกลุ่มฯ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัยดังกล่าว กล่าวคือ นโยบายประชารัฐ มิได้มุ่งเน้นที่การสร้างคามนิยมชมชอบของประชาชนในระยะสั้นเป็นหลัก เพราะนโยบายที่ประชาชนให้ความนิยมชมชอบนั้นอาจจะมีผลเสียตามมาในอนาคตก็เป็นได้ และก็ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของแหล่งที่มาของอำนาจว่าจะเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงหรือไม่อีกด้วย ขอเพียงแค่ผลประโยชน์ของการดำเนินนโยบายให้ติดอยู่กับประชาชนก็พอ ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้นโยบายในด้านการประกันสิทธิเสรีภาพนั้น มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กล่าวคือ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม กับการดำเนินงานของภาครัฐเพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้ชัดว่า ประชาชนริเริ่มมีความตระหนักถึงการมีสิทธิในการร่วมคิด ร่วมทำ มากยิ่งขึ้น เพราะมีความเข้าใจว่าตนเองมีสิทธิเสรีภาพในการร่วมใน

ขั้นตอนการพัฒนาท้องถิ่น 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วย สันติวิธี ทางกลุ่มเห็นด้วยว่าด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพราะความคิดเห็นของกลุ่มฯ มีความคิดเห็นที่ว่าจากผลการวิจัยข้างต้นที่พบว่า จากนโยบายรัฐในประเด็นนี้ ผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยนโยบายด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการบริการของรัฐ และกระบวนการทางกฎหมายต่าง ๆ ในสังคมของจังหวัดชุมพรได้ดีขึ้น มีความเห็นว่าอาจจะเป็นประชาชนส่วนมากเกรงกลัวต่ออำนาจรัฐ จนไม่กล้าที่จะสร้างความขัดแย้ง หรือรวมกลุ่มกันแบ่งแยกทางความคิดเห็นเหมือนดังเช่นในอดีตมากกว่า ซึ่งในเชิงลึกนั้นแท้จริงแล้ว จากความคิดเห็นของกลุ่มฯ มีมุมมองว่าแค่แก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถทำให้ความหวาดระแวง ความรู้สึกที่ไม่ในความคิด และการจัดการ โครงสร้างของรัฐที่ถูกแบ่งแยกในใจของประชาชนดับลงไปได้อย่างสนิท ทำให้เกิดวงจรของอคติที่ยังคงอยู่ในใจของประชาชนอยู่ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีนโยบายรัฐเข้ามา ก็ทำให้ลดความรุนแรงจากความขัดแย้งในสังคมจังหวัดชุมพรไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทำให้เกิดความสมานฉันท์ภายในสังคมของจังหวัดชุมพร ที่หันมาพัฒนาจังหวัดทดแทนความขัดแย้ง ถือได้ว่าเป็นระบบการแก้ไขปัญหาที่ใช้ความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันและกันถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ทางกลุ่มเห็นด้วยว่าด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพราะจากความคิดเห็นของกลุ่มฯ มีความคิดเห็นที่ต้องยอมรับว่าเมื่อได้มีนโยบายในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ทำให้จังหวัดชุมพรมีการขับเคลื่อนเสริมสมรรถภาพของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจากนโยบายเดินหน้าประเทศที่มีบทบาทมาขับเคลื่อนการพัฒนา จังหวัดชุมพร ให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ประชารัฐ โดยอาศัยความร่วมมือกันใน จังหวัดชุมพร ในการสร้างสรรค์ สร้างพลังในการทำความดีเพื่อจังหวัด ไม่ใช่เพื่อตนเองหรือข้าราชการ แต่เพื่อประชาชนทุกคน ภายใต้คำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ว่า “สิ่งนี้ไม่ใช่นโยบายหาเสียง แต่ถือเป็นสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างรัฐกับประชาชนที่ร่วมมือกันแก้ปัญหา” สนองตามนโยบายของทางรัฐบาล รวมถึงแก้ไขข้อผิดพลาดที่ผ่านมาในอดีต ไม่ต้องการให้เกิดบุญคุณต่อใครแต่ต้องการทำเพื่อพัฒนาจังหวัดและประชาชน ทำให้เกิดผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมของชุมชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากประชาชนในจังหวัดชุมพร เริ่มมีความสำนึกรักบ้านเกิด ริเริ่มรู้จักการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐมากขึ้นซึ่งถือได้ว่าการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นในภาคประชาชน ก่อเกิดเป็นพลังชุมชน พลังท้องถิ่น ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมากขึ้นจากที่ผ่านมา ถือได้ว่านโยบายประชารัฐมีบทบาทต่อการเสริมสร้างให้ดียิ่งขึ้น 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ทางกลุ่มเห็นด้วยว่าด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการ

พัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพราะความคิดของการระดมความคิดเห็นกลุ่มๆ นั้น ถือว่านโยบายของรัฐที่เข้ามาบทบาทไม่ได้มีส่วนในการสร้างเครือข่ายภาคีเพื่อการพัฒนา จังหวัดชุมพรเท่าที่ควร โดยแท้จริงแล้ว จังหวัดชุมพร มีพลังประชาชนที่มีการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งและเป็นรูปธรรมอยู่แล้ว ซึ่งอาจจะไม่ได้จัดตั้งเป็นในลักษณะที่เป็นทางการ ไม่ได้มีการจัดตั้งเป็นนิติบุคคล เพียงแต่เป็นการรวมกลุ่มจากความถนัด เพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นการรวมกลุ่มภายใต้การมีผลประโยชน์ในอย่างเดียวกัน โดยมีการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน แบ่งปันแชร์ประสบการณ์ข้อมูล และร่วมรับผลประโยชน์ร่วมกัน เช่น การรวมกลุ่มออมทรัพย์สะสมทรัพย์ กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพชาวสวนยาง-สวนปาล์ม-การทำประมงพื้นบ้าน เป็นต้น ภายใต้การดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับพัฒนาชุมชนจังหวัดชุมพร และหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ทว่าเมื่อมีนโยบายของรัฐเข้ามานั้น ถือได้ว่ามาเป็นตัวเสริมสร้างก่อให้เกิดการกระตุ้นการพัฒนาของทวีภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ให้มีบทบาทในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เป็นรูปธรรม เป็นระบบอย่างมีแบบแผนอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมีการบูรณาการการทำงานกับทุกความส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน เครือข่ายประชาสังคมและภาควิชาการ จนสามารถจัดตั้งเป็นนิติบุคคล ที่เห็นได้อย่างชัดเจนก็เช่น บริษัทประชารัฐรักสามัคคีชุมพร (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด ซึ่งถือได้ว่าเป็นสัญญาณในการพัฒนาในด้านการส่งเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมในทิศทางที่ดีขึ้น 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทางกลุ่มเห็นด้วยว่าด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพราะความคิดที่ได้จากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มๆ ถือว่าไม่ได้เป็นเรื่องใหม่ของจังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงถือได้ว่าไม่เห็นด้วยกับผลการวิจัยดังกล่าว เนื่องจากว่าจังหวัดชุมพร ได้มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความสมดุลอยู่แล้ว ซึ่งหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาคุณภาพชุมชน และพัฒนาคุณภาพของสังคมจังหวัดชุมพร อีกทั้งด้วยอุปนิสัยพื้นฐานของประชาชนจังหวัดชุมพรที่มีลักษณะที่มีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นมิตร อธิยาศัยใจคอที่ดี มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ตั้งแต่สมัยก่อนที่อบรมสั่งสอนลูกหลานจากรุ่นสู่รุ่น ทำให้สังคมจังหวัดชุมพรเป็นสังคมที่มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เห็นอกเห็นใจกันเป็นทุกสร้าง ความสมดุลของสังคมอยู่แล้ว จึงคิดว่าไม่น่าที่จะเกี่ยวเนื่องโดยตรงจากการที่มีนโยบายของรัฐเข้ามา แต่อย่างไรแล้วในลักษณะของการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ถือได้ว่านโยบายของรัฐเข้ามาตรอกย้ำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ถึงการดำเนินงานที่ต้องคำนึงถึงความสมดุลทางสังคมการเมืองเสียมากกว่า ได้แก่ 5.1) ยึดหลักความมีศักดิ์ศรี และศักยภาพของประชาชน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้ศักยภาพที่มีอยู่ให้มากที่สุด 5.2) ยึดหลักการพึ่งตนเองของประชาชน ยึดมั่นเป็นหลักการสำคัญว่าต้องสนับสนุนให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ โดยการสร้างพลังชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ส่วนรัฐบาลจะช่วยเหลือ

สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง และช่วยเหลือในส่วนที่เกินขีดความสามารถของประชาชน 5.3) ยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนร่วมคิด ตัดสินใจ วางแผน ปฏิบัติตามแผน และติดตามประเมินผลในกิจกรรม 5.4) ยึดหลักประชาธิปไตย ในการทำงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่น จะต้องเริ่มด้วยการพูดคุย ประชุม ปรึกษาหารือร่วมกัน คิดร่วมกัน ตัดสินใจ และทำร่วมกัน รวมถึงรับผิดชอบร่วมกัน ภายใต้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ทางกลุ่มเห็นว่าด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพราะความคิดในการระดมความคิดเห็นของกลุ่มฯ นั้น มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพที่พบว่า ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก โดยนโยบายประชารัฐนั้นมีบทบาทเข้ามาทำให้ในท้องถิ่นเกิดการพัฒนาที่เป็นไปตามความต้องการของภาคประชาชน และภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนตระหนักในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในแต่ละพื้นที่กับทางภาครัฐเพิ่มขึ้น อาทิเช่น ประชาชนได้มีส่วนจัดทำว่าโครงการไหนจะดำเนินการอย่างไรเร่งด่วน โครงการไหนควรทำก่อน ทำหลัง และยังร่วมติดตาม ตรวจสอบประเมินผลการดำเนินโครงการในเกือบทุกขั้นตอน จึงทำให้การทำงานของเทศบาลในแต่ละท้องถิ่นเกิดความโปร่งใส ยุติธรรม และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นจุดหลักสำคัญ กล่าวคือ ให้คนในท้องถิ่น บริหารท้องถิ่น เพื่อท้องถิ่น ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นโยบายประชารัฐทำให้ข้อกฎหมายมีการส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิและหน้าที่ตนเองมากยิ่งขึ้น มีตัวชี้วัดที่ริเริ่มมามีบทบาทในการให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดโอกาสรับฟังประชาชน และมีการสนับสนุนการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมจากการการทำ MOU ร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วนในการร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินการพัฒนา จังหวัดชุมพรให้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ทางกลุ่มเห็นว่าด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพราะความคิดในการระดมความคิดเห็นของกลุ่มฯ นั้น มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งถือได้ว่าการสำรวจพบว่า ได้มีการประยุกต์กฎหมายพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากการประชุมคณะกรรมการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ ประการที่ 1 เพื่อจัดระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยปัญหาการจัดการพื้นที่และรายได้ซ้ำซ้อน ประการที่ 2 เพื่อปรับเปลี่ยนตามการเมืองการปกครองท้องถิ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเจริญเติบโตของแต่ละท้องถิ่น ประการที่ 3 เพื่อเป็นการถ่ายโอนอำนาจการปกครองส่วนภูมิภาคมาสู่ท้องถิ่น โดยเป็นผู้ประสานกับท้องถิ่น

องค์กรปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐ ประการที่ 4 กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยให้ความเป็นอิสระและลดการกำกับจากส่วนกลาง

โดยนโยบายดังกล่าวนี้ ได้ส่งเสริมการจัดตั้งองค์พัฒนาเอกชน และองค์กรประชาชน ทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นบุคคล ให้มีสิทธิประโยชน์ด้านภาษี และการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ โดยการพัฒนางค์กรเครือข่ายดังกล่าวนี้ ให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เพื่อเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ ตลอดจนให้ความสามารถในการแข่งขันมีกันอย่างมีประสิทธิภาพ และประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการส่งเสริมการทำงานภาคประชาชนหรือประชาสังคมในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เทียบเคียงไปกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อตรวจสอบ เฝ้าระวัง และสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม ทำหน้าที่ทั้งการประสานงานกับหลาย ๆ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมมือกับบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือกลุ่มต่าง ๆ ในการทำงาน ในหลายบทบาท คือ 1) บทบาทในด้านการบรรเทาและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมหรือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ 2) บทบาทในการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ หรือการฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มบุคคลเป้าหมาย 3) บทบาทในการสื่อสาร เผยแพร่ รณรงค์ บอกกล่าวให้สังคมได้รับรู้ สังวร รวมทั้งการนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสังคม และ 4) บทบาทในการตรวจสอบ เฝ้าระวัง และติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายรัฐ รวมทั้งนโยบายต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคมเศรษฐกิจ และนำเสนอ นโยบายที่เหมาะสมต่อสังคม ถือว่านโยบายรัฐมีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนในจังหวัดชุมพรอย่างสมบูรณ์ เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์อื่น ๆ ของนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนอกจาก 7 ด้านข้างต้น หรือไม่ อย่างไร

จากความคิดเห็นของการระดมความคิดเห็นของกลุ่มฯ พบว่า มีเห็นด้วยความสำเร็จการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ กล่าวคือ นโยบายที่มีการสำรวจนั้นได้มีการกล่าวถึง ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโครงการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรและพื้นที่เชื่อมโยง ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจกรรมผลิตสินค้าเกษตรเกษตรอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงองค์กรเครือข่ายชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาศีลธรรม จริยธรรม ยุทธศาสตร์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัดที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมวิถีพอเพียงเพื่อการสร้างภูมิคุ้มกัน ในสังคม จังหวัดชุมพร และยุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและนันทนาการ ซึ่งมีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์ต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นยุทธศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างมาก ซึ่ง ณ ตอนนี้อย่างยุทธศาสตร์ก็ได้ถูกบรรจุในแผนนโยบายการพัฒนาของจังหวัด และในระดับตำบลบ้าง

แล้ว จึงขอชื่นชมถึงการศึกษาวิจัยที่ได้มีการสำรวจและศึกษาผลสัมฤทธิ์มาอย่างละเอียดมากมาย เนื่องจากบ้านนโยบายก็มีความน่าสนใจที่ควรจะต้องพัฒนาต่อยอดให้เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรต่อไป

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่อย่างไร

จากการระดมความคิดเห็นในประเด็นการนำนโยบายประชารัฐมาปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ยังมีความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากเท่าไร ก็ยังจะประสบความสำเร็จในการบริหารปกครอง ประเทศได้ดีเท่านั้น อันส่งผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อรัฐบาล อันเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารประเทศ อีกทั้งยังจะสะท้อนกลับมาเป็นคะแนนนิยมของผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งที่มี ต่อผู้สมัครผู้แทนราษฎร และพรรคการเมือง ครั้งต่อไป ดังนั้นการนำนโยบายประชารัฐมาประยุกต์ใช้ต่อการปฏิบัติงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรส่งผลทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พัฒนาจังหวัดอย่างแน่นอน แต่อย่างไรแล้วจะส่งผลมากหรือน้อย หรือประเด็นใดมีการวิจัยนำมาตีแผ่ในรูปแบบเชิงวิชาการนี้ ขออภิปรายผลการแสดงความคิดเห็น ตามประเด็นในแต่ละหัวข้อ ดังนี้ 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน จากผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพนั้น ตามความคิดเห็นของกลุ่มฯ เห็นด้วยกับผลการศึกษาวิจัยดังกล่าว คือ การนำนโยบายประชารัฐในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคนในจังหวัดชุมพรว่าส่งผลทำให้ จังหวัดชุมพร มีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัดเจน ซึ่งสังเกตได้จากที่ประชาชนมีส่วนร่วมรู้ ร่วมเห็น นั้นสอดคล้องตามหลักมนุษยธรรม ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกถึงเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของตนเองว่าทุกคนรวมเป็นเจ้าของพื้นที่ในจังหวัดชุมพรอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายประชาชนเริ่มเห็นคุณค่าของการออกเสียงมากขึ้น ส่งผลให้มีการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนจากการมีส่วนร่วม ซึ่งที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าประชาชนจังหวัดชุมพร เริ่มมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองจะได้รับว่าเมื่อตนเองเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมกับทางท้องถิ่นนั้น ตนเองก็มีส่วนได้ส่วนเสียในการร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนาดังกล่าวนั้นด้วย ซึ่งส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีความสุขมากยิ่งขึ้นนั่นเอง 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม จากผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพนั้น ตามความคิดเห็นของกลุ่มฯ เห็นด้วยและยอมรับว่าเมื่อได้มีการนำนโยบายประชารัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาในด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้น ส่งผลทำให้การปราบปรามผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นที่มีชัดเจน รัดกุม และสามารถจัดการกับการทุจริตคอร์รัปชันนั้น ได้อย่างจริงจัง ทำให้ประชาชนมีความสมานฉันท์ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลาย และการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาค

ระหว่างคนกลุ่มอิสระต่าง ๆ ของภายในจังหวัด โดยประชาชนในท้องถิ่นมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมือง ในการดำเนินงานตามนโยบายฯ ทำให้มีการจัดเวทีเรียนรู้ ร่วมกันในระดับหมู่บ้านและตำบล เป็นประจำทุกเดือน ส่งเสริมให้ประชาชนนำข้อมูลบัญชีครัวเรือน เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ถึงปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหา ไปจนถึงการเรียนรู้เพื่อค้นหา ทางเลือกในการแก้ปัญหา เป็นกระบวนการสำคัญในการทำให้ครัวเรือนเข้าใจสาเหตุของปัญหาและ สามารถริเริ่มการแก้ปัญหาได้เองตั้งแต่ระดับครัวเรือนและชุมชนขึ้นมา ทำให้เกิดกระบวนการวางแผน จากล่างขึ้นบนที่สะท้อนปัญหาและความต้องการที่แท้จริงได้ โดยคณะกรรมการหมู่บ้านและสภา องค์กรชุมชนควรร่วมกันสนับสนุนการทำให้เกิดเวทีเรียนรู้สำหรับชุมชน และประสานความร่วมมือ ให้เกิดความสามัคคีในระดับหมู่บ้านด้วย ในการจัดทำ “แผนชุมชน” ตามโครงการโครงการ “บำบัด ทุกข์ บำรุงสุข แบบ ABC และความรับผิดชอบต่อที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง ทำให้เกิดประเพณีท้องถิ่นที่ สำคัญหลายประเพณี ความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ และมี คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างป่าไม้ ทะเล และมีมลพิษที่ลดลง สร้างความ โปร่งใสและความยุติธรรมในสังคมและในเมื่อคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทำให้สังคมย่อมมีสงบสุข และเป็นหนทางสู่การสร้างสังคมคุณภาพ 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและ ชนบท สำหรับในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทนั้น ในมุมมองทาง ความคิดที่ได้จากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มฯ เห็นด้วยว่าควรมีการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนา ของภูมิภาคและชนบทเพราะเมื่อนาน นโยบายประชารัฐมาปฏิบัติแล้วก็ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นมาก ภูมิภาคและชนบทมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปอย่างมาก มีวัฒนธรรมที่คึกคัก ที่ควรแก่การ อนุรักษ์ มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่เป็นสมบัติล้ำค่ามากกว่าศึก อาคาร บ้าน เรือนต่าง ๆ ประชาชนไม่ ว่าจะเป็นภูมิภาคหรือชนบทมีการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาคนอย่างเท่าเทียมกัน มีการ พัฒนาทางสังคมอย่างเสมอภาค และนั่นก็หมายความว่าในด้านการพัฒนาประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก็ จะมีการพัฒนาซึ่งกันและกันระหว่างภูมิภาคและชนบทที่มีการพัฒนาอย่างสัมพันธ์กันแบบการพึ่งพา อาศัยกันนั่นเอง 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ สำหรับในด้านการ พัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจนั้น ในมุมมองทางความคิดที่ได้จากการระดม ความคิดเห็นของกลุ่มฯ ส่งผลในการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ทำให้ระบบเศรษฐกิจของจังหวัด ชุมพรดีขึ้น โดยเฉพาะภาคเกษตรกรรมที่ประชาชนกว่า 80% ได้ประกอบส่วนยางพาราทั้งสิ้น ซึ่ง ปัจจุบันราคายางพาราก็ยังตกต่ำอยู่เช่นเดิมมิได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด ดังนั้นต้องมีการพัฒนา ในด้านนี้รัฐต้องมีนโยบายที่ผลักการมาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนมากกว่า โดยรัฐบาลจะเข้ามาลงทุนจ่ายเงินร่วมใน โครงการประชารัฐเพื่อแก้ปัญหาในระบบเศรษฐกิจก็จริงอยู่ แต่ ก็ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขการทำงานที่ได้ตามเป้าหมาย รัฐบาลจึงจะจ่ายงบประมาณแผ่นดินให้ผู้ที่ทำ

งานในโครงการประชารัฐเท่านั้น จึงถือว่า ประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชนต้องมารับความเสียหาย ความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจภายในจังหวัดของตนเองร่วมกัน เช่น ปัญหาราคายางพารา ถ้ารัฐบาล กำหนดเป้าหมายไว้ว่าชาวสวนยางจะต้องขายยางได้ที่ราคาดังกล่าว 45-50 บาท โดยรัฐเป็นผู้ออก ฎระเบียบและกำหนดเป้าหมายในสัญญาต่าง ๆ แต่ภาคเอกชน นักลงทุนที่เกี่ยวข้องมาช่วยทำงานเพื่อ ชาวสวนยางให้ได้ราคายางตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ หรือเกิดคาด ถ้านักลงทุนที่เข้าร่วมโครงการประชารัฐ ทำได้สำเร็จ รัฐบาลก็จะจ่ายเงินให้ตามสัญญา แต่ถ้าทำไม่ได้ตามเป้าหมายในสัญญา รัฐก็ไม่ต้องจ่าย อะไรเลย และความเดือดร้อนก็ยังอยู่กับชาวสวนยางพาราอยู่เหมือนเดิม 5) ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากนโยบายประชารัฐนั้น ในมุมมองทางความคิดที่ได้จากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มฯ เห็นว่า จังหวัดชุมพรมีระบบการจัดการที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีอยู่แล้ว แต่อาจจะขาดการสนับสนุน ให้เป็นรูปธรรมเสียมากกว่า เมื่อมีนโยบายประชารัฐเข้ามาก็เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้มีงบประมาณมา สนับสนุนให้โครงการต่าง ๆ ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำเนินการไปได้อย่าง ชัดเจนมากขึ้น จึงมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเป็น อย่างยิ่งว่า นโยบายประชารัฐมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาจังหวัดชุมพร โดยมีบทบาทส่งผลให้ทุกคน ทุกฝ่ายในจังหวัด สามารถร่วมกันกำหนดควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล และการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการกำหนด แนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนใน พื้นที่ทำให้มีโครงการต่าง ๆ ที่มีส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง หลากหลายตามผลการศึกษาวิจัย

4. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นใน จังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร

นอกจากผลการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่ได้มีการวิเคราะห์ถึง ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น จากการระดม ความคิดเห็นของกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับตามผลการศึกษาดังกล่าว ที่ได้นำเสนอถึง ความหลากหลายของผลสำเร็จต่อการนำนโยบายประชารัฐมาประยุกต์ใช้ทั้งสิ้น ดังนั้นจากความคิดเห็น ของการระดมกลุ่มฯ ขอนำเสนอข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐมาพัฒนาให้เกิดความ ต่อเนื่อง หรืออาจจะเรียกว่ากฎเกณฑ์ที่จะไขประตูสู่ความสำเร็จของภารกิจที่นำนโยบายประชารัฐมาใช้ ต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ว่าต้องมีองค์ประกอบอีก 3 ประการที่ขาดเสียไม่ได้เลย นั่นก็คือ

- 1) นโยบายที่ดี มีประสิทธิภาพ และการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินการตามนโยบายที่

อำนวยการประโชยชน์ ที่ได้วางแผน 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจัง มีประสิทธิผล และการประเมินผลการทำงาน รับรู้ถึงปัญหาและสภาพความเป็นไป สามารถติดตามความเคลื่อนไหวว่า ภารกิจที่มอบหมายไปนั้น ได้ถูกนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเป็นรูปธรรมหรือไม่ เพื่อสามารถ กำหนดกลยุทธ์และแก้ไขปรับปรุง เพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ประเด็นสุดท้ายที่สำคัญที่สุด นั้นคือวัดผลที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบว่าการดำเนินการตามนโยบาย ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เมื่อนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมแล้ว ผลที่เกิดขึ้นส่งผลทางด้านบวกหรือลบ ต่อทัศนคติที่ประชาชนมีต่อคณะผู้บริหารและรัฐบาลอย่างไร มากหรือน้อยเท่าไร? ซึ่งจะส่งผลต่อความ นิยมต่อพรรคการเมืองท้องถิ่น ต่อตัวผู้สมัคร สมาชิกสภาฯ และ รัฐบาลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ซึ่งหากเราสามารถสร้างกลไกที่จะควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการทำงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามนโยบาย ภาครัฐที่ได้วางแผนไว้ รวมถึงสร้างสามารถสำรวจดัชนีชี้วัดความพึงพอใจของประชาชน อันเป็นผล สะท้อนสืบเนื่องจากการดำเนินการนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ว่ามีผล กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของ เขาอย่างไร? ชอบหรือไม่? ก็จะเป็นข้อมูลที่ทรงคุณค่าของผู้บริหาร ระดับสูงที่ชาญฉลาด ในการใช้ ข้อมูลดังกล่าวเป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจ วางแผน กำหนด ยุทธศาสตร์ในการดำเนินการได้ อย่างมั่นใจว่า จะประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายอย่างแน่นอน

นโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 7 ด้าน คือ ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ด้าน การสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ด้านการ ปรับปรุงคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้าน การเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน โดยกลุ่มตัวอย่างจากการ Focus Group ไม่ใช่บุคคลเดียวกันกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สรุปได้ดังนี้ 1) นโยบายประชารัฐที่มี อิทธิพลการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีจำนวน 7 ด้านดังต่อไปนี้ 1.1) ด้านการให้หลักประกัน สิทธิเสรีภาพ จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและ คุณภาพ ว่าด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เพราะ นโยบายประชารัฐ มีได้มุ่งเน้นที่การสร้างค่านิยมชมชอบของประชาชนในระยะสั้นเป็นหลัก เพราะ นโยบายที่ประชาชนให้ความนิยมชมชอบนั้นอาจจะมีผลเสียตามมาในอนาคตก็เป็นได้ และก็ได้ให้ ความสำคัญในเรื่องของแหล่งที่มาของอำนาจว่าจะเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงหรือไม่อีกด้วย ขอ เพียงแค่ผลประโชยชน์ของการดำเนินนโยบายให้ตกอยู่กับประชาชนก็พอ ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้ นโยบายในด้านการประกันสิทธิเสรีภาพนั้น มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น กล่าวคือ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม กับการดำเนินงานของภาครัฐ

เพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้ชัดว่า ประชาชนเริ่มมีความตระหนักถึงการมีสิทธิในการร่วมคิด ร่วมทำ มากยิ่งขึ้น เพราะมีความเข้าใจว่าตนเองมีสิทธิเสรีภาพในการร่วมในขั้นตอนการพัฒนาท้องถิ่น 1.2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะนโยบายรัฐด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยนโยบายด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีนั้น ช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการบริการของรัฐ และกระบวนการทางกฎหมายต่าง ๆ ในสังคมของจังหวัดชุมพรได้ดีขึ้น มีความเห็นว่าอาจจะเป็นประชาชนส่วนมากเกรงกลัวต่ออำนาจรัฐ จนไม่กล้าที่จะสร้างความขัดแย้ง หรือรวมกลุ่มกันแบ่งแยกทางความคิดเห็นเหมือนดังเช่นในอดีตมากกว่า ซึ่งในเชิงลึกนั้นแท้จริงแล้ว จากความคิดเห็นของกลุ่ม ๆ มีมุมมองว่าแค่แก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถทำให้ความหวาดระแวง ความรู้สึกว่าไม่ในความคิด และการจัดการ โครงสร้างของรัฐที่ถูกแบ่งแยกในใจของประชาชนดับลงไปได้อย่างสนิท ทำให้เกิดวงจรของอคติที่ยังคงอยู่ในใจของประชาชนอยู่ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีนโยบายรัฐเข้ามานี้ ก็ทำให้ลดความรุนแรงจากความขัดแย้งในสังคมจังหวัดชุมพรไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทำให้เกิดความสามัคคีกันภายในสังคมของจังหวัดชุมพร ที่หันมาพัฒนาจังหวัดทดแทนความขัดแย้ง ถือได้ว่าเป็นระบบการแก้ไขปัญหาที่ใช้ความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันและกันถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดี 1.3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะนโยบายด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้น ทำให้จังหวัดชุมพรมีการขับเคลื่อนเสริมสมรรถภาพของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจากนโยบายเดินหน้าประเทศ ที่มีบทบาทมาขับเคลื่อนการพัฒนา จังหวัดชุมพร ให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ประชารัฐ โดยอาศัยความร่วมมือกัน ใน จังหวัดชุมพร ในการสร้างสรรค์ สร้างพลังในการทำความคิดเพื่อจังหวัด ไม่ใช่เพื่อตนเองหรือข้าราชการ แต่เพื่อประชาชนทุกคน ภายใต้อำนาจสัญญาที่ให้ไว้ว่า “สิ่งนี้ไม่ใช่นโยบายหาเสียง แต่ถือเป็นสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างรัฐกับประชาชนที่ร่วมมือกันแก้ปัญหา” สอนองตามนโยบายของทางรัฐบาล รวมถึงแก้ไขข้อผิดพลาดที่ผ่านมาในอดีต ไม่ต้องการให้เกิดบุญคุณต่อใครแต่ต้องการทำเพื่อพัฒนาจังหวัดและประชาชน ทำให้เกิดผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมของชุมชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากประชาชนในจังหวัดชุมพร เริ่มมีความสำนึกรักบ้านเกิด ริเริ่มรู้จักการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐมากขึ้นซึ่งถือได้ว่าการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นในภาคประชาชน ก่อเกิดเป็นพลังชุมชน พลังท้องถิ่น ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมากขึ้นจากที่ผ่านมา ถือได้ว่านโยบายประชารัฐมามีบทบาทต่อการเสริมสร้างให้ดียิ่งขึ้น 1.4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับ

ผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะนโยบายประชารัฐบาลเป็นตัวขับเคลื่อนภาคประชาสังคมที่รวมตัวกันเพื่อสร้างภาคีเครือข่ายในการพัฒนา โดยภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนย่อมมีบทบาทของตัวเองกันอยู่แล้ว ภายใต้เงื่อนไขของความพยายามอย่างเดียวกัน ก็คือ “สร้างชุมชนท้องถิ่นที่สามารถจัดการตัวเองได้” นี่คือเป้าหมายของภาคีภาคประชาสังคมเพื่อการพัฒนา ดังนั้นการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร การพัฒนาร่วมตัวกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่แข็งแกร่งเป็นอย่างมาก และถือว่าเป็นแกนนำในการเดินทางเชื่อมโยงและมีส่วนร่วมเป็นจังหวัดขับเคลื่อนหลัก ซึ่งเป็นแนวคิดการขยายเครือข่ายโดยชุมชนสู่การปฏิบัติในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับภูมิภาคภาคใต้ ได้ประสานงานกับ “ศูนย์ประสานงานภาคีพัฒนาจังหวัดชุมพร” โดยเปิดโอกาสให้องค์กรภาคประชาชน ภาคเอกชน หรือกลุ่มงานภาครัฐที่มีเป้าหมายร่วมกัน มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ โดยมีความสัมพันธ์แนบแน่น มีความเสมอภาค และเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องรวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับต่าง ๆ จนกระทั่งสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นโครงการดี ๆ ที่ทำให้พื้นที่ที่อาศัยอยู่อาศัย มีการรวมกลุ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาฐานข้อมูลชุมชน สามารถกำหนดแนวทางและกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนที่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองได้ด้วยการคำนึงถึงศักยภาพทรัพยากร ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น 1.5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะจังหวัดชุมพรได้มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความสมดุลอยู่แล้ว ซึ่งหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาคุณภาพชุมชน และพัฒนาคุณภาพของสังคมจังหวัดชุมพร อีกทั้งด้วยอุปนิสัยพื้นฐานของประชาชนจังหวัดชุมพรที่มีลักษณะที่มีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นมิตร อหยาศัยใจคอที่ดี มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ตั้งแต่สมัยก่อนที่อบรมสั่งสอนลูกหลานจากรุ่นสู่รุ่น ทำให้สังคมจังหวัดชุมพรเป็นสังคมที่มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เห็นอกเห็นใจกันเป็นทุกสร้างความสุขของสังคมอยู่แล้ว จึงคิดว่าไม่น่าที่จะเกี่ยวเนื่องโดยตรงจากการที่มีนโยบายประชารัฐเข้ามา แต่อย่างไรแล้วในลักษณะของการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ถือได้ว่านโยบายประชารัฐเข้ามาตรอกย้ำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ถึงการดำเนินงานที่ต้องคำนึงถึงความสุขในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ 1.5.1) ยึดหลักความมีศักดิ์ศรีและศักยภาพของประชาชน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้ศักยภาพที่มีอยู่ให้มากที่สุด 1.5.2) ยึดหลักการพึ่งตนเองของประชาชน ยึดมั่นเป็นหลักการสำคัญว่าต้องสนับสนุนให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ โดยการสร้างพลังชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ส่วนรัฐบาลจะช่วยเหลือ สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง และช่วยเหลือในส่วนที่เกินขีดความสามารถของประชาชน 1.5.3) ยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนร่วมคิด ตัดสินใจ วางแผน ปฏิบัติตามแผน และติดตามประเมินผลใน

กิจกรรม 4) ยึดหลักประชาธิปไตย ในการทำงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่น จะต้องเริ่มด้วยการพูดคุย ประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน คิดร่วมกัน ตัดสินใจ และทำร่วมกัน รวมถึงรับผิดชอบร่วมกัน ภายใต้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย 1.6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณ และคุณภาพ เพราะนโยบายประชารัฐนั้นมีบทบาทเข้ามาทำให้ในท้องถิ่นเกิดการพัฒาที่เป็นไปตามความต้องการของภาคประชาชน และภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนตระหนักในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในแต่ละพื้นที่กับทางภาครัฐเพิ่มขึ้น อาทิเช่น ประชาชนได้มีส่วนร่วมจัดทำตำบลว่าโครงการไหนจะดำเนินการอย่างเร่งด่วน โครงการไหนควรทำก่อน ทำหลัง และยังร่วมติดตาม ตรวจสอบประเมินผลการดำเนินโครงการในเกือบทุกขั้นตอน จึงทำให้การทำงานของเทศบาลในแต่ละท้องถิ่นเกิดความโปร่งใส ยุติธรรม และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นจุดหลักสำคัญ กล่าวคือ ให้คนในท้องถิ่น บริหารท้องถิ่น เพื่อท้องถิ่น ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นโยบายประชารัฐทำให้ข้อกฎหมายมีการส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิและหน้าที่ตนเองมากยิ่งขึ้น มีตัวชี้วัดที่ริเริ่มมา มีบทบาทในการให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดโอกาสรับฟังประชาชน และมีการสนับสนุนการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมจากการการทำ MOU ร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วนในการร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินการพัฒนา จังหวัดชุมพรให้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น 1.7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะการเสริมสร้างศักยภาพมีวัตถุประสงค์ 4 ประการดังนี้ ประการที่ 1 เพื่อจัดระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากปัญหาการจัดการพื้นที่และรายได้เข้าช้อนประการที่ 2 เพื่อปรับเปลี่ยนตามการเมืองการปกครองท้องถิ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจเติบโตของแต่ละท้องถิ่น ประการที่ 3 เพื่อเป็นการถ่ายโอนอำนาจการปกครองส่วนภูมิภาคมาสู่ท้องถิ่น โดยเป็นผู้ประสานกับท้องถิ่น องค์กรปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐ ประการที่ 4 กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยให้ความเป็นอิสระและลดการกำกับจากส่วนกลางลง โดยนโยบายดังกล่าวนี้ ได้ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นบุคคล ให้มีสิทธิประโยชน์ด้านภาษี และการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ โดยการพัฒนาองค์กรเครือข่ายดังกล่าวนี้ ให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เพื่อเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ ตลอดจนให้ความสามารถในการแข่งขันมีกันอย่างมีประสิทธิภาพ และประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการส่งเสริมการทำงานภาคประชาชนหรือประชาสังคมในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เทียบเคียงไปกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อตรวจสอบ เฝ้าระวัง และสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม

ทำหน้าที่ทั้งการประสานงานกับหลาย ๆ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมมือกับบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือกลุ่มต่าง ๆ ในการทำงาน ในหลายบทบาท คือ 1.7.1) บทบาทในด้านการบรรเทาและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมหรือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ 1.7.2) บทบาทในการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ หรือการฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มบุคคลเป้าหมาย 1.7.3) บทบาทในการสื่อสาร เผยแพร่ วรรณคดีบอกกล่าวให้สังคมได้รับรู้ สังวร รวมทั้งการนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสังคม และ 1.7.4) บทบาทในการตรวจสอบ เฝ้าระวัง และติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายรัฐ รวมทั้งนโยบายต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคมเศรษฐกิจ และนำเสนอแนะนโยบายที่เหมาะสมต่อสังคม ถือว่านโยบายรัฐมีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนในจังหวัดชุมพรอย่างสมบูรณ์ เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี 2) ยุทธศาสตร์อื่น ๆ ของนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรจากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้สรุปได้ว่าควรกำหนดนโยบายประชารัฐ เกี่ยวกับการพัฒนา โครงข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรและพื้นที่เชื่อมโยง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรเกษตรอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงองค์กรเครือข่ายชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาศิลปกรรม จริยธรรม ยุทธศาสตร์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัดที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษา ยุทธศาสตร์พัฒนาส่งเสริมวิถีพอเพียงเพื่อการสร้างภูมิคุ้มกันในสังคม จังหวัดชุมพร และยุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและนันทนาการ ซึ่งมีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์ต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นยุทธศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างมาก ซึ่ง ณ ตอนนี้อย่างยุทธศาสตร์ก็ได้ถูกบรรจุในแผนนโยบายการพัฒนาของจังหวัด และในระดับตำบลบ้างแล้ว 3) การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นการนำนโยบายประชารัฐมาปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ยังมีความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากเท่าไร ก็ยิ่งจะประสบความสำเร็จในการบริหารปกครอง ประเทศได้ดีเท่านั้น อันส่งผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อรัฐบาล อันเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารประเทศ อีกทั้งยังจะสะท้อนกลับมาเป็นคะแนนนิยมของผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งที่มี ต่อผู้สมัครผู้แทนราษฎร และพรรคการเมือง ครั้งต่อไป ดังนั้นการนำนโยบายประชารัฐมาประยุกต์ใช้ต่อการปฏิบัติงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรส่งผลทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พัฒนาจังหวัดอย่างแน่นอน แต่อย่างไรแล้วจะส่งผลมากหรือน้อย หรือประเด็นใดมีการวิจัยนำมาตีแผ่ในรูปแบบเชิงวิชาการนี้ ขออภิปรายผลการแสดงความคิดเห็น ตามประเด็นในแต่ละหัวข้อ ดังนี้ 3.1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณ และคุณภาพ เพราะการนำนโยบายประชารัฐในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของ

คนในจังหวัดชุมพรว่าส่งผลทำให้ จังหวัดชุมพร มีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัดเจน ซึ่งสังเกตได้จากการที่ประชาชนมีส่วนร่วมรู้ ร่วมเห็น นั้นสอดคล้องตามหลักมนุษยธรรม ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกถึงเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของตนเองว่าทุกคนรวมเป็นเจ้าของพื้นที่ในจังหวัดชุมพรอย่างเท่าเทียมกัน ภายใต้อุดมคติประชาชนเริ่มเห็นคุณค่าของการออกเสียงมากขึ้น ส่งผลให้มีการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนจากการมีส่วนร่วม ซึ่งที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าประชาชน จังหวัดชุมพร เริ่มมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองจะได้รับว่าเมื่อตนเองเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมกับทางท้องถิ่นนั้น ตนเองก็มีส่วนได้ส่วนเสียในการร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนาดังกล่าวนั้นด้วย ซึ่งส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความสุขมากยิ่งขึ้นนั่นเอง 3.2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะการนำนโยบายประชารัฐเข้ามาเป็นบทบาทในการพัฒนาในด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้น ส่งผลทำให้การปราบปรามผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นที่มีชัดเจน รัศม และสามารถจัดการกับการทุจริตคอร์รัปชันนั้นได้อย่างจริงจัง ทำให้ประชาชนมีความสมานฉันท์ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลาย และการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มอิสระต่าง ๆ ของภายในจังหวัด โดยประชาชนในท้องถิ่นมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมือง ในการดำเนินงานตามนโยบายฯ ทำให้มีการจัดเวทีเรียนรู้ร่วมกันในระดับหมู่บ้านและตำบลเป็นประจำทุกเดือน ส่งเสริมให้ประชาชนนำข้อมูลบัญชีครัวเรือน เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ถึงปัญหาสาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหา ไปจนถึงการเรียนรู้เพื่อค้นหาทางเลือกในการแก้ปัญหา เป็นกระบวนการสำคัญในการทำให้ครัวเรือนเข้าใจสาเหตุของปัญหาและสามารถริเริ่มการแก้ปัญหาได้เอง ตั้งแต่ระดับครัวเรือนและชุมชนขึ้นมา ทำให้เกิดกระบวนการวางแผนจากล่างขึ้นบนที่สะท้อนปัญหาและความต้องการที่แท้จริงได้ โดยคณะกรรมการหมู่บ้านและสภาองค์กรชุมชนควรร่วมกันสนับสนุนการทำให้เกิดเวทีเรียนรู้สำหรับชุมชน และประสานความร่วมมือให้เกิดความสามัคคีในระดับหมู่บ้านด้วย ในการจัดทำ “แผนชุมชน” ตามโครงการ โครงการ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข แบบ ABC และความรับผิดชอบต่อที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง ทำให้เกิดประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญหลายประเพณี ความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ และมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างป่าไม้ ทะเล และมีมลพิษที่ลดลง สร้างความโปร่งใสและความยุติธรรมในสังคมและในเมื่อคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทำให้สังคมย่อมมีสงบสุข และเป็นหนทางสู่การสร้างสังคมคุณภาพ 3.3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท จากการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะควรมีการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทเพราะเมื่อนำนโยบายประชารัฐมาปฏิบัติแล้วก็ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นมาก ภูมิภาคและชนบทที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปอย่างมาก มีวัฒนธรรมที่ดีงาม ที่ควรแก่การ

อนุรักษ์ มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่เป็นสมบัติล้ำค่ามากกว่าตึก อาคาร บ้าน เรือนต่าง ๆ ประชาชนไม่
 ว่าจะเป็นภูมิภาคหรือชนบทที่มีการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาคนอย่างเท่าเทียมกัน มีการ
 พัฒนาทางสังคมอย่างเสมอภาค และนั่นก็หมายความว่าในด้านการพัฒนาประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก็
 จะมีการพัฒนาซึ่งกันและกันระหว่างภูมิภาคและชนบทที่มีการพัฒนาอย่างสัมพันธ์กันแบบการพึ่งพา
 อาศัยกันนั่นเอง 3.4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ จากการระดม
 ความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะการพัฒนา
 ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ทำให้ระบบเศรษฐกิจของจังหวัดชุมพรดีขึ้น โดยเฉพาะภาคเกษตรกรรมที่
 ประชาชนกว่า 80% ได้ประกอบสวนยางพาราทั้งสิ้น ซึ่งปัจจุบันราคายางพาราก็ยังตกต่ำอยู่เช่นเดิมมี
 ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด ดังนั้นต้องมีการพัฒนาในด้านนี้รัฐต้องมีนโยบายที่ผลกระทบมา
 ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนมากกว่า โดยรัฐบาลจะเข้ามาลงทุนจ่ายเงินร่วมใน
 โครงการประชารัฐเพื่อแก้ปัญหาระบบเศรษฐกิจก็จริงอยู่ แต่ก็ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขการทำงานที่ได้
 ตามเป้าหมาย รัฐบาลจึงจะจ่ายงบประมาณแผ่นดินให้ผู้ทำงานในโครงการประชารัฐเท่านั้น จึงถือว่า
 ประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชนต้องมารับความเสี่ยง ความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจภายในจังหวัดของ
 ตนเองร่วมกัน เช่น ปัญหาราคายางพารา ถ้ารัฐบาลกำหนดเป้าหมายไว้ว่าชาวสวนยางจะต้องขายยางได้
 ที่ราคา กิโลกรัมละ 45-50 บาท โดยรัฐเป็นผู้ออกกฎระเบียบและกำหนดเป้าหมายในสัญญาต่าง ๆ แต่
 ภาคเอกชน นักลงทุนที่เกี่ยวข้องต้องมาช่วยทำงานเพื่อชาวสวนยางให้ได้ราคายางตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ หรือ
 เกิดขาด ถ้านักลงทุนที่เข้าร่วมโครงการประชารัฐทำได้สำเร็จ รัฐบาลก็จะจ่ายเงินให้ตามสัญญา แต่ถ้า
 ทำไม่ได้ตามเป้าหมายในสัญญา รัฐก็ไม่ต้องจ่ายอะไรเลย และความเดือดร้อนก็อยู่กับชาวสวน
 ยางพาราอยู่เหมือนเดิม 3.5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการระดม
 ความคิดของผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ เห็นด้วยกับผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะจังหวัด
 ชุมพรมีระบบการจัดการที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีอยู่แล้ว แต่อาจจะขาดการสนับสนุนให้เป็น
 รูปธรรมเสียมากกว่า เมื่อมีนโยบายประชารัฐเข้ามาก็เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้มีงบประมาณมาสนับสนุน
 ให้โครงการต่าง ๆ ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำเนินการไปได้อย่างชัดเจนมาก
 ขึ้น จึงมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเป็นอย่างยิ่งว่า
 นโยบายประชารัฐมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาจังหวัดชุมพร โดยมีบทบาทส่งผลให้ทุกคนทุกฝ่ายใน
 จังหวัด สามารถร่วมกันกำหนดควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่
 ไปด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล และการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้
 ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการกำหนดแนวทางการ
 ดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ทำให้มี
 โครงการต่าง ๆ ที่มีส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างหลากหลายตามผลการ

ศึกษาวิจัย 4) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร นอกจากผลการศึกษารายทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่ได้มีการวิเคราะห์ถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น จากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับตามผลการศึกษารายดังกล่าว ที่ได้นำเสนอถึงความหลากหลายของผลสำเร็จต่อการนำนโยบายประชารัฐมาประยุกต์ใช้ทั้งสิ้น ดังนั้นจากความคิดเห็นของการระดมกลุ่มฯ ขอนำเสนอข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐมาพัฒนาให้เกิดความต่อเนื่อง หรืออาจจะเรียกว่ากุญแจที่จะไขประตูสู่ความสำเร็จของภารกิจที่นำนโยบายประชารัฐมาใช้ต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ว่าต้องมีองค์ประกอบอีก 3 ประการคือ 4.1) นโยบายที่ดี มีประสิทธิภาพ และการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินการตามนโยบายที่อำนวยการโยชน์ ที่ได้วางแผน 4.2) การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจัง มีประสิทธิผล และการประเมินผลการทำงาน รับรู้ถึงปัญหาและสภาพความเป็นไป สามารถติดตามความเคลื่อนไหวว่าภารกิจที่มอบหมายไปนั้น ได้ถูกนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเป็นรูปธรรมหรือไม่ เพื่อสามารถกำหนดกลยุทธ์และแก้ไขปรับปรุง เพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4.3) การวัดผลที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบว่าการดำเนินการตามนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมแล้ว ผลที่เกิดขึ้นส่งผลทางด้านบวกหรือลบ ต่อทัศนคติที่ประชาชนมีต่อคณะผู้บริหารและรัฐบาล ซึ่งหากเราสามารถสร้างกลไกที่จะควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามนโยบายภาครัฐที่ได้วางแผนไว้ รวมถึงสร้างสามารถสำรวจดัชนีชี้วัดความพึงพอใจของประชาชน อันเป็นผลสะท้อนสืบเนื่องจากการดำเนินการนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ว่ามีผล กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเขายังไร ชอบหรือไม่ ก็จะเป็นข้อมูลที่ทรงคุณค่าของผู้บริหาร ระดับสูงที่ชาญฉลาด ในการใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจ วางแผน กำหนด ยุทธศาสตร์ในการดำเนินการได้อย่างมั่นใจว่า จะประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายอย่างแน่นอน

กลุ่มที่ 2 ประกอบไปด้วย 1) นายสุริยา จามพัฒน์ ตำแหน่ง ปลัดอำเภอละแม เป็นผู้แทนนายอำเภอในจังหวัดชุมพร 2) นายสุทธิชัย เอมชม ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอทุ่งตะโก เป็นผู้แทนท้องถิ่นอำเภอในจังหวัดชุมพร 3) นายอัชฌา แดงกนิษฐ์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองหลังสวน เป็นผู้แทนจากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร 4) นายชนะ เกิดเนตร ตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เป็นผู้แทนสมาชิกสภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร 5) นางสาวอรุโณทัย พุ่มขจร ตำแหน่ง นักประชาสัมพันธ์องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เป็นผู้แทนข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร 6) นางสาวสุจิตรา พุทธิพิสัยพันธ์ ตำแหน่ง ประธาน

คณะกรรมการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายแบบมีส่วนร่วมอำเภอท่าชะเป็นผู้นำแทนภาคประชาชนในจังหวัดชุมพร ได้แสดงความคิดเห็นว่า

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพพบว่า นโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีจำนวน 7 ด้านตามผลการวิจัยที่ได้นำเสนอในเอกสารซึ่งในความคิดของท่านแล้วเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ อย่างไรก็ตาม จากการระดมความคิดเห็นกลุ่มในครั้ง นโยบายประชารัฐ จะทำงานร่วมทั้งทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เป็นการรวมพลังกันในการขับเคลื่อนบ้านเมือง นั่นเองแต่ในการนำนโยบายประชารัฐเข้ามามีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น จาก 7 ด้าน ดังกล่าว มีมุมมองทางความคิดเห็นดังนี้ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ จากการระดมความคิดเห็นในครั้ง ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ เห็นด้วยกับผลงานวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพราะนโยบายประชารัฐ มีความมุ่งหวังของกรอบนโยบาย คือการปิดจุดอ่อนของนโยบายประชานิยมดังกล่าว โดยตัวสาระสำคัญของนโยบายประชารัฐ จะอยู่ที่การใช้อำนาจของรัฐ เพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญมากกว่า นโยบายประชารัฐ จึงมิได้มุ่งเน้นที่การสร้างความนิยมชมชอบของประชาชนในระยะสั้นเป็นหลัก เพราะนโยบายที่ประชาชนให้ความนิยมชมชอบ อาจจะมีผลเสียตามมาในอนาคตก็เป็นได้ และไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของแหล่งที่มาของอำนาจว่าจะเป็นประชาธิปไตยหรือไม่อีกด้วย ขอเพียงแต่ผลประโยชน์ของการดำเนินนโยบายให้ตกอยู่กับประชาชนก็พอ ดังนั้นในความคิดเห็นของกลุ่มฯ จึงมีความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยดังกล่าว โดยขอแสดงความคิดเห็นว่า แท้จริงแล้วรัฐได้ให้สิทธิทางกฎหมายให้ประชาชนมีอำนาจก็จริงอยู่ แต่ไม่ได้หมายความว่าประชาชนมีเสรีภาพในทุก ๆ เรื่อง หรืออาจจะพูดได้ว่า นโยบายประชารัฐไม่ได้ให้ความสำคัญเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง แต่อย่างไรแล้วก็คือว่าส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรให้เข้าไปทิศทางที่ดีขึ้น จากความเข้าใจผิดในส่วนนี้ทำให้ประชาชนมีความตระหนักถึงการมีสิทธิในการร่วมคิด ร่วมทำ มากยิ่งขึ้น เพราะมีความเข้าใจว่าตนเองมีสิทธิเสรีภาพในการร่วมในขั้นตอนการพัฒนาท้องถิ่น มีสิทธิวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานภาครัฐได้ โดยมีกฎหมายรับรองสิทธิในการรับข้อมูล และรองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณา อีกทั้งประชาชนก็สามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐได้ โดยมีกฎหมายพิทักษ์สิทธิประชาชนต่อการกระทำของหน่วยงานของรัฐได้ด้วย ภาครัฐเองก็มีความรู้สึกว่าเวลาปฏิบัติงานก็สามารถดำเนินการขับเคลื่อนตามแผนการได้เต็มที่เช่นกัน เพราะถือว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ทำให้ จังหวัดชุมพร เกิดการพัฒนาจึงถือว่าส่งผลลัพธ์ที่ไปเป็นในทิศทางที่ดีก็ถือว่าใช้ได้แล้ว 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วย สันติวิธี จากการระดมความคิดเห็นในครั้ง ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เห็นด้วยกับผลงานวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยนโยบายนี้จะช่วยลดปัญหา

ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการบริการของรัฐ และกระบวนการทางกฎหมายต่าง ๆ ในสังคมของจังหวัดชุมพร ได้ดีขึ้น ซึ่งจากสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยที่ผ่านมาสภาพสังคมเกิดความแตกแยก คนจำนวนมากภายใน จังหวัดชุมพร ที่มีทัศนคติด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมที่มีความเห็นต่างกัน จึงเกิดความขัดแย้งกัน ต่อมาเมื่อมีนโยบายประชารัฐเข้ามาสู่ท้องถิ่นทั่วทุกอำเภอ ตำบล และชุมชน ที่สร้างความจริงจัง และมาตรการที่รัดกุม ทำให้เกิดความเข้าใจกับความขัดแย้ง ทำให้สังคมสามารถเรียนรู้หรือแก้ไขความขัดแย้งได้ โดยอาศัยการนำหลักความร่วมมือกันมาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์ของมวลมนุษยและสันติวิธี โดยปฏิเสธวิธีการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ ซึ่งรวมถึงการไม่ตอบโต้อีกฝ่ายโดยใช้ความรุนแรง แม้ว่าจะถูกกระทำด้วยความรุนแรงก็ตาม เนื่องจากจากการระดมความคิดเห็นในกลุ่มๆ พบว่า การใช้สันติวิธีในการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคมจังหวัดชุมพรนั้น แนวทางที่เด่นชัดที่สุดได้แก่ การเจรจาไกล่เกลี่ยกันเองระหว่างคู่พิพาทหรือโดยมีคนกลางซึ่งเป็นบุคคลที่ช่วยในกระบวนการไกล่เกลี่ยและไม่ได้ทำหน้าที่ตัดสินชี้ขาดแต่จะเป็นผู้กำกับการเจรจาให้ดำเนินไปได้อันจะนำไปสู่ทางออก คือการยุติความขัดแย้ง และทำให้ได้ผลลัพธ์ที่น่าจะเป็นไปในลักษณะที่ทั้งสองฝ่ายต่างชนะ ต่างฝ่ายต่างก็เข้าใจซึ่งกันและกัน จนกลายเป็นมิตรภาพที่ก่อเกิดความสามัคคีภายในจังหวัด ซึ่งนำมาสู่ความหลากหลายของโครงการที่เกิดขึ้นมาจากความขัดแย้งในการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดชุมพรในปัจจุบัน 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม จากการระดมความคิดเห็นในครั้ง ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม เห็นด้วยกับผลงานวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพราะเป็นตัวแปรทำให้ทำให้เกิดผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมของชุมชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากประชาชนในจังหวัดชุมพร เริ่มมีความสำนึกรักบ้านเกิด ริเริ่มรู้จักการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐมากขึ้น ทำให้ระบบการบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น รวมทั้งการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน ทำให้เกิดความโปร่งใสตลอดจนการยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน ซึ่งบในมุมมองของการระดมความคิดเห็นนั้น ได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องของการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดจิตสำนึกรักบ้านเกิด ที่ส่งผลทำให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของท้องถิ่นที่อยู่อาศัย จึงทำให้สะท้อนถึงความกระตือรือร้นในการร่วมมือในการนำไปปฏิบัติก่อให้เกิดเป็นพลังงานสังคมที่มีคุณภาพต่อการตัดสินใจ ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาท้องถิ่น กล่าวคือ เกิดความรอบคอบในการตัดสินใจมากขึ้น และยังช่วยให้เกิดทางเลือกใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การตัดสินใจดังกล่าวนี้ เกิดการยอมรับมากขึ้น ซึ่งประชาชนมีความรู้สึกว่ารัฐพร้อมช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตมากขึ้น ประชาชนก็ต้องดำเนินการตามสิทธิหน้าที่ของประชาชนในการช่วยเหลือรัฐโดยการดำเนินการตามนโยบายประชารัฐอย่างเต็มที่

เช่นกัน 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา จากการระดมความคิดเห็นในครั้ง ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา เห็นด้วยกับผลงานวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพราะนโยบายรัฐบาลไม่ว่าจะในประเด็นส่วนไหนก็จะต้องนำมาขับเคลื่อนภาคประชาสังคมที่รวมตัวกันเพื่อสร้างภาคีเครือข่าย เพื่อพัฒนาอย่างแน่นอน แต่ถ้าถามว่ากลุ่มไหน เครือข่ายไหนที่เข้มแข็งจะเข้ามาเชื่อมโยงการทำงานกับภาครัฐได้อย่างไร อันนี้ก็น่าคิดมากกว่าโดยอย่างไรให้มีการเริ่มต้นสำรวจหรือลงพื้นที่บางจุดก่อนก็ไม่เป็นไร แต่เป้าหมายคือต้องทำทั้งจังหวัด ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น จึงทำให้ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนย่อมมีบทบาทของตัวเองกันอยู่แล้ว ภายใต้เงื่อนไขของความพยายามอย่างเดียวกัน ก็คือ “สร้างชุมชนท้องถิ่นที่สามารถจัดการตัวเองได้” นี่คือเป้าหมายของภาคีภาคประชาสังคมเพื่อการพัฒนา ดังนั้นการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดชุมพรอย่างแน่นอน การพัฒนาร่วมตัวกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่แข็งแกร่งเป็นอย่างมาก และถือว่าเป็นแกนนำในการเดินทางเชื่อมโยงและมีส่วนร่วมเป็นจังหวัดขับเคลื่อนหลัก ซึ่งเป็นแนวคิดการขยายเครือข่ายโดยชุมชนสู่การปฏิบัติในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับภูมิภาค ภาคใต้ ได้ประสานงานกับ “ศูนย์ประสานงานภาคีพัฒนาจังหวัดชุมพร” โดยเปิดโอกาสให้องค์กรภาคประชาชน ภาคเอกชน หรือกลุ่มงานภาครัฐที่มีเป้าหมายร่วมกัน มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ โดยมีความสัมพันธ์แนบแน่น มีความเสมอภาค และเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องรวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับต่าง ๆ จนกระทั่งสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็น โครงการดี ๆ ที่ทำให้พื้นที่ที่อาศัยอยู่ มีการรวมกลุ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาฐานข้อมูลชุมชน สามารถกำหนดแนวทางและกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนที่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองได้ด้วยการคำนึงถึงศักยภาพทรัพยากร ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา จากการระดมความคิดเห็นในครั้ง ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา เห็นด้วยกับผลงานวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพราะว่่านโยบายภาครัฐที่เกิดขึ้นจะมีอยู่ 2 รูปแบบที่สำคัญ คือ รูปแบบแรก คือ กลุ่มนโยบายที่ดูแลกลุ่มรากหญ้าโดยตรง ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการอัดฉีดเงินกองทุนหมู่บ้านหรือมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ในระดับตำบล ซึ่งเป็นมาตรการดูแล สนับสนุนแบบเฉพาะเจาะจงลงไปให้กับกลุ่มประชาชน และในระดับพื้นที่ รูปแบบที่สอง คือ กลุ่มนโยบายที่สนับสนุนภาคธุรกิจ เพื่อลดปัญหาผลผลิตคงค้าง ก่อให้เกิดการผลิต การจ้างงาน การลงทุนระลอกใหม่ ตัวอย่างของนโยบายในรูปแบบที่สอง เช่น มาตรการยกเว้นภาษีสำหรับรายได้ที่จ่ายไปเพื่อซื้อสิ่งหามทรัพย์ มาตรการลดหย่อนภาษี 15,000 บาท สำหรับการซื้อสินค้าและบริการในช่วงปลายปีที่ผ่านมา เป็นต้น ทั้งสองรูปแบบจะให้ผลประโยชน์ต่อประชาชนในระดับที่ต่างกัน โดยนโยบายรูปแบบแรกจะให้ผลกระทบโดยตรงอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยมากกว่าเนื่องจากการให้การช่วยเหลือกับกลุ่มประชาชนโดยตรง ในขณะที่นโยบายรูปแบบที่สอง จะให้ประโยชน์กับประชาชน

ทางอ้อม ผ่านการสนับสนุนภาครัฐกิจ นั่นคือ ประชาชนจะได้รับผลประโยชน์ภายหลังจากที่ธุรกิจได้รับผลประโยชน์แล้ว และผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจะมากหรือน้อย ขึ้นกับว่าภาคธุรกิจนำผลประโยชน์ที่ได้ มาต่อยอดสร้างการผลิต จ้างงานและลงทุนเพิ่มมากขึ้นเพียงใดนั่นเอง 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา จากการระดมความคิดเห็นในครั้ง ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เห็นด้วยกับผลงานวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพราะว่าด้านนี้มีบทบาทในการช่วยแก้ปัญหาที่รัฐบาลทุกรัฐบาลมักถูกกล่าวหาว่ารัฐบาลทำอยู่ฝ่ายเดียว โดยที่ประชาชนไม่มีส่วนร่วมรัฐบาลไม่รับฟังปัญหาหรือความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง รัฐบาลทำแล้วประชาชนไม่พอใจหรือรัฐบาลทำอย่างหนึ่งแต่ประชาชนต้องการอีกอย่างหนึ่ง ทำแล้วแทนที่จะเป็นผลดี กลับมีความขัดแย้งหรือความไม่พอใจเกิดขึ้น ซึ่งต้องยอมรับความจริงว่าที่ผ่านมารัฐบาลทุกรัฐบาลมักจะทำอะไรโดยไม่ยอมให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ ประชาชนไม่เกี่ยว ประชาชนมีหน้าที่เป็นผู้รับเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ รัฐบาลยังเห็นว่าหากให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม จะทำให้ทำงานยากขึ้น รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจะทำอะไรตามความคิดตนเองก็ทำได้ยาก ขณะเดียวกันประชาชนก็จะรับรู้หรือตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ง่ายขึ้น การทุจริตคอร์รัปชันก็ทำได้ยากขึ้น 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน จากการระดมความคิดเห็นในครั้ง ด้านการส่งเสริมศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน เห็นด้วยกับผลงานวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพราะจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดชุมพร ได้มีโครงการจังหวัดพบประชาชนจังหวัดชุมพรมานานแล้ว มีก่อนที่นโยบายประชารัฐจะเข้าดำเนินการเสียอีก เพียงแต่นโยบายประชารัฐมีส่วนช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่มาเพิ่มศักยภาพของโครงการเดิม ๆ ที่มีอยู่ให้มีผลสัมฤทธิ์เพิ่มมากขึ้น ไปอีกก็เท่านั้น ในส่วนของความคิดเห็นของกลุ่มฯ นั้นยอมรับผลการศึกษาวิจัยและเห็นด้วยกับการสำรวจในเชิงคุณภาพที่ได้กล่าวถึงการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหลายหน่วยงานในจังหวัดชุมพร ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมจะมีจุดเริ่มต้นของแบบเครือข่ายการทำงานที่มีความเหมาะสม ดังนั้นจึงควรเริ่มจากการทำความเข้าใจกระบวนการและขั้นตอนของกิจกรรมที่จะทำให้เกิดบริการ ดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงการคลี่คลายกระบวนการให้บริการทั้งหมดโดยละเอียดเพื่อให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของแต่ละหน่วยงาน ในแต่ละขั้นตอน ก่อนที่จะสามารถตัดสินใจคัดเลือกภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยอาศัยรูปแบบความร่วมมือแบบเครือข่าย และมีการกำหนดรูปแบบการทำงานร่วมกัน ได้อย่างเหมาะสม โดยมีประเด็นสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงคือ การกำหนดเป้าหมายของภารกิจให้เห็นถึงผลผลิตที่จะต้องนำเสนอต่อประชาชนผู้รับบริการ และผลลัพธ์สุดท้ายในเชิงคุณค่าสาธารณะ ที่จะเกิดกับประชาชน

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์อื่น ๆ ของนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนอกจาก 7 ด้านข้างต้น หรือไม่ อย่างไร จากการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้มี

ความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับยุทธศาสตร์ที่จากการสำรวจในเชิงคุณภาพเป็นอย่างมาก จึงขอชื่นชมผู้ศึกษาวิจัยว่าได้มีการตั้งคำถามในการสัมภาษณ์ที่สร้างความเข้าใจในข้อมูลเป็นอย่างดี เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีคุณภาพเลยทีเดียว และขอชื่นชมไปยังผู้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่ได้คิดไตร่ตรองในการตอบแบบสัมภาษณ์ในโครงการยุทธศาสตร์ของจังหวัดชุมพร ได้อย่างมีความหลากหลาย ซึ่งในความคิดเห็นกลุ่ม ๆ มีความสนใจใน “ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรและพื้นที่เชื่อมโยง” เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในจังหวัดชุมพรแบบวงรอบ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่คำนึงถึงเฉพาะจุดท่องเที่ยวจุดใดจุดหนึ่ง แต่มุ่งพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในเส้นทางท่องเที่ยวตามระดับศักยภาพของพื้นที่และกิจกรรมที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ถือเป็นความคิดที่ดีที่ผู้ริเริ่มต้นของนโยบายและผู้เสนอความคิดเห็นนี้ ซึ่งภายในกลุ่ม ๆ เห็นว่าจากยุทธศาสตร์นี้ หากมีความเป็นไปได้จริง เสร็จสมบูรณ์แล้ว น่าจะสร้างเม็ดเงินเข้าจังหวัดชุมพรอย่างมหาศาลเลยทีเดียว เนื่องจาก จังหวัดชุมพรของเรามีศักยภาพทั้งในทุกด้านอยู่แล้ว โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดชุมพร ที่มีระบบคมนาคมที่หลากหลาย

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่อย่างไร ในการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้ มีความคิดเห็นว่ามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีการพัฒนาตามประเด็นดังต่อไปนี้ 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน จากการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้ ในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพเพราะส่งผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ร่างกายและจิตใจประชาชนมากขึ้น ดังที่ปรากฏในผลการวิจัยดังกล่าวนี้ เนื่องจากมีความตระหนักถึงทุนทางมนุษย์ของภาคประชาชนที่จะส่งผลการพัฒนาที่ดีมีคุณภาพในอนาคต ตามที่ได้ระบุไว้ในผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ว่า จากนโยบายฯ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในอนาคต โดยส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตดีมีความสุข อันประกอบด้วย 1.1) การพัฒนาคนให้เก่ง โดยทำให้มีความสามารถและรู้จักความสามารถของตนเอง มีแรงจูงใจมุ่งมั่นสู่จุดหมาย สามารถตัดสินใจได้ แก้ปัญหาเป็น แสดงออกได้อย่างเหมาะสม มีความยืดหยุ่น และมนุษย์สัมพันธ์ดีกับคนอื่น 1.2) การพัฒนาคนให้ดี โดยทำให้รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองได้ แสดงออกได้เหมาะสมกับบุคคล โอกาสและสถานที่ รู้จักเห็นอกเห็นใจคนอื่น มีความรับผิดชอบ รู้จักการให้และการรับ รู้จักยอมรับผิดให้อภัย และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม 1.3) การพัฒนาคนให้มีความสุข โดยทำให้ทุกคนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง เห็นคุณค่าและมีความเชื่อมั่นตนเอง พอใจชีวิต มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ ชัน มีความสงบทางใจ รู้จักการผ่อนคลาย กิจกรรมเสริมความสุข 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม จากการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้ ในด้านการ

พัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมของจังหวัดชุมพร มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพที่ได้กล่าวถึง องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรว่าส่งผลทำให้มีนโยบายแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในด้านสาธารณสุขไปอย่างรวดเร็ว อย่างทันถ่วงนี้มากยิ่งขึ้น โดยมีการผลักดันให้ประชาชนในท้องถิ่นอาสาเป็นตัวแทนในหน่วยงานของทางราชการ เช่น อสม. ที่ดูแลในเรื่องสุขภาพ อปท. ที่ดูแลในเรื่องความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกในด้านๆ อื่น นักปราชญ์ชุมชนที่เป็นที่ปรึกษาในกับท้องถิ่นและผู้แทนสภาราษฎรที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำท้องถิ่น เป็นกระบอกเสียงของประชาชนในท้องถิ่นในการร่วมคิด ร่วมทำ ที่สร้างความโปร่งใสและความยุติธรรมในสังคมและในเมื่อคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สังคมย่อมมีสงบสุข และเป็นหนทางสู่การสร้างสังคมคุณภาพ กล่าวคือเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ มีความเอื้ออาทรต่อกัน ไม่ทอดทิ้งกัน มีระบบบริหารจัดการสาธารณสุขทั่วถึง มีประสิทธิภาพและครบวงจร โดยมีระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้ครอบคลุมทั้งการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ประชาชนมีความมั่นคงในการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความเสมอภาคและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และการมีหลักประกันด้านรายได้และระบบการออมในช่วงวัยทำงานที่เพียงพอสำหรับช่วงวัยชรา ซึ่งจากที่กล่าวมานี้ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้นำไปบรรจุเป็นในโครงการของยุทธศาสตร์การพัฒนา หรือแผนการพัฒนาตำบลของแต่ละท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของท้องถิ่น ซึ่งถือได้ว่าเป็นนโยบายที่ดีอีกนโยบายหนึ่งที่ถือว่ามาดูแลภาคประชาชนได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น โดยในบางส่วนก็ได้มีการอาศัยกำลังเสริมของภาคเอกชนที่มาร่วมสนับสนุนอีกด้วย 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท จากการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้ ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท นั้น ในความคิดเห็นมีความเห็นด้วยที่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพที่ได้กล่าวถึง การพัฒนาของจังหวัดชุมพรที่ทำให้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปทิศทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ เป็นการสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาจังหวัดที่เท่าเทียมกัน โดยการดำเนินการตามนโยบายฯ ส่งผลทำให้ จังหวัดชุมพร มีลักษณะทางสังคมที่เปิดกว้าง ให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยเห็นคุณค่าของความแตกต่างอย่างหลากหลาย อย่างเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งจะมีหน่วยงานของภาครัฐ มาเป็นคนกลางร่วมในการรับฟังความคิดเห็น เช่น อปท. นำความคิดเห็นไปต่อยอดเป็นความต้องการของประชาชน โดยบรรลุเป็นแผนพัฒนา 4 ปี ของท้องถิ่น เป็นต้นทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ที่สภาพแตกต่างกันได้แลกเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาหารือกันแนวราบเป็นหลักอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างแกนนำที่เป็นจุดเชื่อมต่อ โดยมีผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อสม. และสภาผู้แทนราษฎรเน้นการติดต่อประสานงาน และอาศัยความร่วมมือจากความสัมพันธ์ในแนวระนาบมากกว่าการจัด โครงสร้าง

แบบลำดับขั้นบังคับบัญชาตามแบบราชการ แต่เป็นการอาศัยทุนทางสังคม ที่มีอยู่เดิมในรูปของความสัมพันธ์เชิงเครือญาติ และความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ในการประสานงาน และขอความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์ก่อให้เกิดระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วม ในการพัฒนาภูมิภาคและชนบทมีประสานต่อยังภาคอุตสาหกรรมให้หันมาจ้างแรงงานในจังหวัดด้วยกัน 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ จากการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้ ในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจของจังหวัดชุมพรนั้น เห็นด้วยกับผลการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพราะนโยบายสนับสนุนธุรกิจอาจจะส่งผลกระทบต่อในการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากนโยบายสนับสนุนภาคธุรกิจ ทำให้ธุรกิจได้รับแรงกดดันจากการแข่งขันประชาชนได้รับประโยชน์จากนโยบายดังกล่าว เป็นการแก้ไขปัญหาผลผลิตที่ล้นเกิน ก่อให้เกิดการจ้างงาน การลงทุนใหม่ๆเพิ่มขึ้นซึ่งทางกลุ่มมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจไม่ให้ขาดทุนเป็นเรื่องยาก แต่ก็ยอมรับในแนวคิดที่จะช่วยส่งเสริมประชาชนว่ามีคุณภาพเพิ่มขึ้น ยกตัวอย่างเช่น จากการส่งเสริมผลิตภัณฑ์โอท็อป ชาวบ้านผลิตเป็น แต่ขายไม่เป็นไม่ได้มีการสอนเรื่องการตลาด ซึ่งก็เป็นหัวใจสำคัญ และจากการสำรวจข้อมูลมาตีแผ่เชิงวิชาการ ได้อย่างชัดเจน สะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์โดยละเอียด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจต่อไป 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้ ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นมีความคิดเห็นว่าเป็นสำหรับในจังหวัดชุมพร เห็นด้วยกับงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ว่าส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เพราะเดิมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีโครงการต่าง ๆ ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น และเมื่อมีนโยบายประชารัฐเข้ามานั้น ก็มาเป็นตัวกระตุ้นให้โครงการประชารัฐมีการนำมาดำเนินการ ยกตัวอย่างเช่น ธนาคารปู ภูมิปัญญาในการฟื้นฟูทะเลไทยของชาวประมงพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ปูทะเลที่เป็นสัตว์เศรษฐกิจของชุมพร โครงการเก็บขยะบริเวณริมชายหาด โครงการจัดทำปะการังเทียมเพื่อฟื้นฟูปะการัง โครงการศูนย์เรียนรู้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริระดับอำเภอในการขยายผลทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงและให้ความรู้กับประชาชนทางด้านเกษตรกรรม สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามประจำท้องถิ่น เมื่อมีนโยบายประชารัฐเข้ามานั้นก็เสมือนมาเติมเต็มในส่วนระบบการจัดการที่ขาดไป มีการบูรณาการทำงานใหม่ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น จนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี

4. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร จากการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้ ในมุมมองของกลุ่มฯ ขอหยิบในประเด็นเรื่อง แนวคิดประชารัฐรักสามัคคี ที่เป็นบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นแบ่งออกเป็น 5 ส่วนเท่า ๆ กัน คือ เอกชน รัฐ วิชาการ ประชาสังคม และประชาชน การเข้ามาเป็นกรรมการบริษัททำได้ผ่านการซื้อหุ้น

โดยแต่ละกลุ่มมีเพดานในการถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 20 เพื่อป้องกันการผูกขาด รูปแบบการดำเนินงาน บริษัทเน้นสร้างรายได้จากการขายสินค้าและบริการ โดยกำไรที่ได้จะนำไปขยายผลต่อไม่ได้แบ่งตามหุ้นขอขึ้นชอบว่าเป็นกรอบเงื่อนไขที่ดีมาก แต่อย่างไรแล้วขอให้ขอเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ปัญหาการนิยามตีความว่าใครคือ เอกชน ประชาชน ประชาสังคม หรือนักวิชาการ คงต้องนิยามกันให้รัดกุม เลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องทับซ้อนบ้างเพราะบางคนสวมหมวกหลายใบ พ่อค้าก็เป็นประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชุมพร จึงมีโครงการจูงใจ ประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนว่าจะ ไรคือ วิชากิจ เพื่อสังคม กำหนดกติกาไม่ให้เกิดการผูกขาดในบริษัท สังคมก็จะได้ทางเลือกในการพัฒนาเกษตรกรลดความเหลื่อมล้ำ ทำด้วยกันก็ต้องเข้าใจวิถีคิดของกันและกัน รัฐนำมานาน เปิดโอกาสให้เอกชนแสดงฝีมือดูบ้างก็เป็นทางเลือก”

กลุ่มที่ 3 ประกอบไปด้วย 1) นายวิโรจน์ เทพพิทักษ์ ตำแหน่ง นายอำเภอทุ่งตะโก เป็นผู้แทนนายอำเภอในจังหวัดชุมพร 2) นายสุเทพ นูมาศ ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอละแมเป็นผู้แทนท้องถิ่นอำเภอในจังหวัดชุมพร 3) นายกฤษณ์ สุขแก้ว ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลดอนยาง เป็นผู้แทนจากนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร 4) นายชาญศักดิ์ ดันหยงมาสกุล ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลพะโต๊ะ เป็นผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร 5) ว่าที่ร้อยตรี วีริยา กาญจนสงคราม ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษาศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งควายวัด เป็นผู้แทนข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร 6) นางจริยา อุดมวิทยาไกร ตำแหน่ง เลขาธิการกรมการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายแบบมีส่วนร่วมอำเภอปะทิวเป็นผู้แทนภาคประชาชนในจังหวัดชุมพรได้แสดงความคิดเห็นว่า

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพพบว่านโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีจำนวน 7 ด้านตามผลการวิจัยที่ได้นำเสนอ ในเอกสารซึ่งในความคิดของท่านแล้วเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพในกลุ่มมีความเห็นที่ตรงกันกับผลการวิจัยในครั้งนี้ เพราะปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรทั้งหมด โดยจะขออภิปรายในแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ จากการระดมความเห็นในกลุ่มฯ ครั้งนี้ในกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ได้กล่าวถึงโดยในการลงนามในสัตยาบันเพื่อร่วมกันสร้าง “จังหวัดใสสะอาด อำเภอใสสะอาด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใสสะอาด”ของจังหวัดชุมพร โดยกลไกประชารัฐ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกสาร ภาคประชาชนในระดับจังหวัด อำเภอท้องถิ่นได้ร่วมกันลงนามเพื่อสร้างความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากการจัดซื้อจัดจ้างและการทำโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งเพื่อให้การบริหารจัดการแผนงาน/โครงการ/งบประมาณ พ.ศ. 2560 ในความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าหน่วยงาน ส่วนราชการใน

สังกัดกระทรวงมหาดไทย นายอำเภอ และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความโปร่งใส และปราศจากการทุจริต ซึ่งหลักจากประชาชนทราบข้อมูลข่าวทราบ เป็นเหตุผลที่ทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในการจะเปิดโอกาสให้ตนเองมีส่วนร่วมเข้ามามีบทบาทในการบริหารท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น ส่งผลทำให้ประชาชนในจังหวัดชุมพร เข้ามามีบทบาทในการบริหารภาครัฐมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด ซึ่งจากการสัมภาษณ์ในกลุ่มของภาคประชาชนในการสำรวจเชิงคุณภาพ พบว่าคำตอบที่ชัดเจนว่าประชาชนมีความรู้สึกว่าคุณมีความเป็นมนุษย์ สติภาพ และความเสมอภาค มีความเท่าเทียมกันในการรับทราบข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้อย่างชัดเจน 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ความคิดเห็นจากการระดมความคิดของกลุ่มฯ มองว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วย สันติวิธีว่าการทำความเข้าใจในเรื่องของความขัดแย้งและการยุติด้วยสันติวิธี เป็นสิ่งที่จำเป็นเป็นอย่างยิ่ง เพราะนวัตกรรมต่าง ๆ ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในที่สุด ดังเช่นสถานการณ์ปัจจุบัน เราคงต้องยอมรับว่าบ้านเมืองของเราไม่เคยมีการแตกแยกทางความคิดอย่างนี้มาก่อน ดังนั้นถ้าแกนนำของแต่ละฝ่ายมองไปยังผลประโยชน์ของจังหวัด มากกว่าผลประโยชน์ของตนเองแล้ว ความเห็นของกลุ่มฯ เชื่อว่าเราคงผ่านวิกฤตการณ์ตรงนี้ได้ เพราะจังหวัดชุมพร ไม่ได้ขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่บุคคลทุกภาคส่วนต่างหากคือผู้ที่จะนำพาจังหวัดเดินไปข้างหน้า ประชาชนคือประชาธิปไตยที่มีสิทธิมีเสียงส่วนใหญ่ โดยความคิดเห็นของกลุ่มฯ เห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประยุกต์นโยบายไปปรับใช้จริง คือ การเจรจาโดยยึดผลประโยชน์ของท้องถิ่นเป็นหลัก ทำให้การเจรจาในลักษณะนี้ไม่มองถึงประโยชน์ของตนเองฝ่ายเดียว แต่จะมองและทำความเข้าใจของความต้องการ ความห่วงกังวลของฝ่ายอื่น การเจรจาลักษณะนี้จะเกิดจากคู่เจรจาทุกฝ่ายมาร่วมกัน แก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจร่วมกัน โดยหวังให้ความต้องการของทุกฝ่ายได้รับการตอบสนอง ทุกฝ่ายจะไม่ระบุงถึงจุดยืนของตนเอง แต่จะบอกถึง ความหวัง ความต้องการ ความห่วงกังวล ความหวาดระแวงผ่านโต๊ะเวทีเสวนาเชิงวิชาการที่ดี หรือแม้กระทั่งในการศึกษาในเชิงคุณภาพก็ยังได้กล่าวถึงการเจรจาต่อรอง และการไกล่เกลี่ย จากหลักนิติธรรมดังกล่าวนี้ ทำให้เกิดความสมานฉันท์ภายในสังคมของจังหวัดชุมพร ความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และเกิดพลังสังคม ที่หันมาพัฒนาจังหวัดกันทดแทนความขัดแย้ง ถือได้ว่าเป็นระบบการแก้ไขปัญหาที่ใช่ความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันและกันถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดี เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาโดยทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ไขความขัดแย้งนั้นก็คือว่าเป็นสิ่งที่ดี นอกจากนั้นด้วยความใกล้ชิด ผู้บริหารท้องถิ่นจะไว้ต่อความรู้สึกห่วงกังวลของประชาชนและเกิดความตระหนักในการตอบสนองต่อความกังวลของประชาชนนั่นเอง ก่อให้เกิดความรัก พลังสามัคคี

ในทางอ้อม มีความร่วมมือร่วมใจแทนความขัดแย้ง และเกิดความชอบธรรมใจการตัดสินใจของรัฐ ซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาท้องถิ่น 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ความคิดเห็นจากการระดมความคิดของกลุ่มฯ มองว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมนั้นเป็นตัวแปรทำให้ทำให้เกิดผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมของชุมชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากประชาชนในจังหวัดชุมพร เริ่มมีความสำนึกรักบ้านเกิด ริเริ่มรู้จักการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐมากขึ้น ทำให้ระบบการบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น รวมทั้งการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน ทำให้เกิดความโปร่งใสตลอดจนการยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ความคิดเห็นจากการระดมความคิดของกลุ่มฯ มองว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะนโยบายประชารัฐเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัด ผ่านความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน ชุมชนและท้องถิ่นไม่ได้เป็นแนวความคิดที่แปลกใหม่ หากแต่การขับเคลื่อนในรูปแบบภาคีเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในครั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเช่นประชาคมจังหวัด มีการกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐระบุภาคีเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการโครงการต่าง ๆ และพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงมีส่วนสำคัญในองค์ประกอบของการพัฒนาจังหวัดชุมพร 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ความคิดเห็นจากการระดมความคิดของกลุ่มฯ มองว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพเป็นอย่างดี โดยมีความรู้สึกว่าในประเด็นนี้จะจุดเริ่มต้นของทุกๆ กระบวนการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชุมชนท้องถิ่นในทางที่ดีขึ้น เจริญรุ่งเรืองขึ้น ในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสามารถจัดการกับภาวะการณัของกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้สามารถช่วยตนเองได้ จากการปรับคุณภาพที่มีการแบ่งแยกทางความคิด การตัดสินใจและดำเนินการแก้ไขปัญหา ตลอดจนตอบสนองความต้องการรวมกันได้ ดังนั้น ชุมชนท้องถิ่นจะพัฒนาได้หรือไม่ และดำเนินไปในทิศทาง จึงต้องมีองค์ประกอบของแนวคิดพื้นฐานการพัฒนาชุมชน หลักการพัฒนาชุมชน และการดำเนินงานพัฒนาชุมชน รวมทั้งการปรับตัวให้ทันต่อภาวะการณัเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณภาพการมีส่วนร่วมเสียก่อน 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ความคิดเห็นจากการระดมความคิดของกลุ่มฯ มองว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะในยุคโลกาภิวัตน์ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับ

จังหวัดชุมพร นั้น มีความสลับซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงรวดเร็วยิ่งขึ้น การแก้ปัญหาจำเป็นต้องมีความรอบคอบ โดยคำนึงถึงผลกระทบอย่างรอบด้าน ต้องมีความรอบรู้และต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย จะต้องสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน ตั้งแต่กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสรุปบทเรียน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทุกคนยอมรับซึ่งกันและกัน การรวมตัวของประชาชนที่หลากหลายทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด องค์กรความรู้ และต่อเชื่อม ประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เป็นการเสริมพลังซึ่งกันและกัน สร้างโอกาสให้ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังต้องสร้างการบริหารจัดการร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนฐานราก ให้ชุมชนท้องถิ่นมีสิทธิ หน้าที่ และบทบาทในการจัดการทรัพยากรสาธารณะมากขึ้น ทำให้ท้องถิ่นเข้มแข็ง เกิดการประสานงานงบประมาณระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งในแนวราบกับท้องถิ่น/หน่วยงานอื่นๆ และในแนวดิ่งกับส่วนกลาง ดังนั้นในประเด็นนี้ จึงมีคิดเห็นที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันผลการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จะมีหน้าที่นำกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน ของแต่ละท้องถิ่นมาบูรณาในกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชน โดยเริ่มจากการกระตุ้นจิตสำนึก และความรับผิดชอบของประชาชน/ชุมชน ให้มีจิตสาธารณะและร่วมกันคิด ร่วมกันจัดหา ร่วมกันเรียนรู้/วิเคราะห์ ของในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้รู้และเข้าใจตน โดยใช้กระบวนการชุมชน คือการสำรวจข้อมูลปัญหาและศักยภาพของชุมชน การวิเคราะห์สาเหตุ/แนวทางแก้ไข แล้วกำหนดอนาคตและทิศทางการพัฒนาตนเอง/หมู่บ้านและชุมชน ออกมาเป็นกิจกรรม/โครงการที่จะแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการการพัฒนา ในลักษณะจากชุมชน โดยชุมชน และเพื่อชุมชน ซึ่งจะเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งและพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนของชุมชนดังที่ปรากฏผลในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ (7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรประชาชน ความคิดเห็นจากการระดมความคิดของกลุ่มฯ มองว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ คือมีนโยบายรัฐเข้ามาทำให้เกิดการสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มองค์กรประชาชน / กลุ่มมวลชนในพื้นที่ จังหวัดชุมพร เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้น ทั้งที่เป็นนิติบุคคล และไม่มีนิติบุคคลก็ตาม แต่มีเป้าหมายอย่างเดียวกันคือ การสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ โดยมีนำเสนอทำโครงการมารองรับการส่งเสริมและประสานการปฏิบัติงานระหว่างประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีหลากหลายของตัวโครงการ ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็คาดไม่ถึงว่า นี่หรือจะเป็นความคิดเห็นที่เกิดจากประชาชน โดยประชาชน ซึ่งสามารถพัฒนาต่อยอดไปสู่การบริหารท้องถิ่นในระดับสากลได้เลยทีเดียว และในหนึ่ง โครงการสำคัญก็คือการสนับสนุนการสร้างชุมชนให้มีศักยภาพในการช่วยเหลือและป้องกัน ตนเองได้ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยในระดับตำบล โดยให้มีการประชุมอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับ คณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยระดับจังหวัดฯ

ให้ความสำคัญและเพิ่มบทบาทในการปฏิบัติงานของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนเพื่อดำเนินการ ในเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ โดยให้มีการติดตามผลอย่างจริงจัง ซึ่งถือว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ดีที่เกิดขึ้นจากการบูรณาการจากนโยบาย ประชารัฐ

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์อื่น ๆ ของนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนอกจาก 7 ด้านข้างต้น หรือไม่ อย่างไร จากการระดมความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยในเชิงคุณภาพเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่น่าสนใจ นั่นก็คือ ยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงองค์กรเครือข่ายชุมชน ที่มีปฏิบัติการเชื่อมโยงจากตำบล จังหวัด และภูมิภาคภาคใต้ ไปสู่ในระดับประเทศนั้น หากมีการต่อยอดพัฒนายุทธศาสตร์นี้ให้เกิดขึ้นจริงได้ในสังคมจังหวัดชุมพร จะส่งผลทำให้จังหวัดชุมพรมีการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้ง ประชาชนชาวจังหวัดชุมพรก็มีการเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ให้พริบตา ซึ่งถือได้ว่าเป็นการแก้ไขปัญหาทรัพยากรมนุษย์จากข้างล่างสู่บน หรือพูดง่าย ๆ ว่าเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งระดับพื้นที่ใช้สภากองกรชุมชนตำบล ในการเชื่อมโยงทุกหน่วยงาน เชื่อมโยงงบประมาณทั้งหมด ให้องค์กรชุมชนจัดการกันเอง มีการเชื่อมโยงภาคเครือข่ายในระดับตำบลให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเองได้โดยเน้นขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางในการพัฒนาและแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง เช่น ปัญหาของภาคเกษตรกรรม ก็มีราคาผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นธรรม พัฒนาระบบการประสานงานและร่วมดำเนินการกับหน่วยการที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดชุมพร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบล ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ชกส.) ในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมในท้องถิ่น เช่น ขับเคลื่อนและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานยุทธศาสตร์ในระดับตำบล การทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างกับ ชกส. และ อปท. โดยมีการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล โดยผ่านกระบวนการระดมความคิดเห็นแสดงความคิดเห็น เสนอแนะแนวทาง จากหน่วยงานท้องถิ่นกับเกษตรกร เป็นต้น โดยทั้งหมดทั้งมวลของการประสานงานนี้ก็ต้องมีการบูรณาการยุทธศาสตร์การพัฒนาศีลธรรม จริยธรรมในท้องถิ่นขึ้น เพื่อจรรโลงจิตใจทุกหน่วยงานน้อมนำหลักศีลธรรมในการปกครองท้องถิ่นมาปรับใช้ให้เกิดความเป็นธรรม ประชาชนมีศีลธรรมอันดีงามที่ดีต่อการให้ความร่วมมือ อีกทั้งส่งเสริมวิถีพอเพียงเพื่อการสร้างภูมิคุ้มกัน ในสังคม จังหวัดชุมพร ให้เข้มแข็ง เพื่อเตรียมความพร้อมของ คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของจังหวัด ให้สามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทุกสถานการณ์ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนเพื่อเสริมสร้างทุนทางปัญญาอย่างยั่งยืน มีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา

และแหล่งเรียนรู้ในระดับชุมชนเพียงเท่านี้ จังหวัดชุมพรถึงได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีความครบถ้วนและสมบูรณ์แบบเป็นอย่างยิ่ง

3. จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่อย่างไร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน จากการที่ได้นำนโยบายประชารัฐในด้านการสนับสนุนศักยภาพของโอกาสการพัฒนาของคนมาปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น จากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มฯ ได้เห็นด้วยไปในทิศทางเดียวกัน โดยถือว่าประเด็นนี้ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นให้เพิ่มขึ้นอะไรมากมายเป็นพิเศษ เนื่องจากว่าการโครงการต่าง ๆ ในทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่เริ่มมีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น พบว่า มีโครงการที่สนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคนอยู่แล้ว โดยถูกบรรจุลงในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี (เดิม) หรือแม้กระทั่งแผนปฏิบัติของท้องถิ่นเองก็เช่นกัน แต่นโยบายประชารัฐอาจจะมากระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้ประชาชนรู้สึกถึงการดูแลใส่ใจจากภาครัฐมากขึ้น นั่นถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เนื้อหารายละเอียดก็ดังที่ปรากฏอยู่ในผลการวิจัยในเชิงคุณภาพนั่นเอง

2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม จากการที่ได้นำนโยบายประชารัฐในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมมาปฏิบัติงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น จากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มฯ มีที่แตกต่างกัน บ้างก็เห็นว่าเนื่องจากนโยบายประชารัฐดังกล่าว มีความเข้มงวดและเป็นรูปธรรมมากขึ้น ทำให้ประชาชนมีความสมานฉันท์ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลาย และการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคน กลุ่มอิสระต่าง ๆ ของภายในจังหวัด แต่อีกส่วนหนึ่งก็มีความคิดเห็นว่าอีกนัยหนึ่งก็เป็นเรื่องเดิม ๆ ที่นำมาเล่าใหม่ โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสังคม เช่น การจัดสวัสดิการ สังคมสงเคราะห์ พัฒนาด้านสาธารณสุข โภค สาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ และอำนวยความสะดวกในชุมชนเกี่ยวกับการคมนาคม ไฟฟ้า โทรศัพท์ ประปา เป็นต้น เพียงแต่ว่าเมื่อก่อนไม่มีงบประมาณที่เพียงพอภาครัฐไม่ได้ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง แต่เมื่อมีนโยบายประชารัฐเข้ามา ทำให้มีงบประมาณบริหารจัดการในส่วนนี้ ทำให้เกิดการพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตร เช่น บ่อบาดาล ถังเก็บน้ำ ระบบประปาหมู่บ้าน ขยายเขตประปา ชุคลอก แหล่งน้ำธรรมชาติ สร้างฝายน้ำล้น ฯลฯ การดำเนินงานด้านสาธารณสุข 2.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน การควบคุม 2.2) ระวังภัยป้องกันยาเสพติด 2.3) สนับสนุนยาสมุนไพร และเห็นควรว่าการพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะเป็นการพัฒนาทุนชีวิตให้ประชาชน ตามความต้องการของประชาชนก่อให้เกิดความสุขในชุมชนเมื่อมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี เพราะนโยบายประชารัฐนั้นเป็นนโยบายเพื่อประชาชน โดยประชาชน จึงทำให้เกิดการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมใน

จังหวัดชุมพร ไปในทิศทางที่ดีขึ้น 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท จาก การที่ได้ำนนโยบายประชารัฐในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทมา มาปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดชุมพรนั้น จากการระดมความคิดเห็นกลุ่มมีความ คิดเห็นที่ว่าจังหวัดชุมพรแต่เดิมได้อาศัยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว มาเป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในระดับภูมิภาค และชนบทอยู่แล้ว ดังนั้นประชาชนจึงมีการดำรงชีพอย่างพอเพียง เพื่อชะลอปัญหาสำหรับประชาชนที่มีรายได้ต่ำ รายจ่ายสูง มาเน้นการประหยัด อยู่อย่างพอเพียงอย่างเข้มแข็ง แต่เมื่อมีนโยบายประชารัฐมาเป็น กระตุ้นการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เน้นย้ำที่ความชัดเจนที่เป็นรูปแบบตามตัวชี้วัด เข้าไปอีกชั้นหนึ่ง โดยมีการมอบหมายให้ หน่วยการของท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ ได้มีแผนรณรงค์ อบรมให้ ความรู้ในการจดบันทึกรายรับ-รายจ่าย ร่วมทั้งโครงการและกิจกรรมที่ช่วยให้ประชาชนมีรายได้ เพิ่มขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่อย่างไรก็ตามมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยในเชิง คุณภาพที่ได้กล่าวถึงว่า ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทของจังหวัด ชุมพร ยังคงขาดการธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการในภาครัฐ ที่ยังมีประสิทธิภาพต่ำอยู่ กล่าวคือ บริการสาธารณะของภูมิภาค และชนบทยังมีระบบการทำงานที่มีระยะเวลาการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ในเมืองจะมีบริการที่รวดเร็ว กว่าชนบท อีกทั้งภาครัฐยังมีโครงการที่ใหญ่ และซับซ้อนเกินกว่า ประชาชนที่จะเข้าถึง ขาดความเสมอภาคอย่างแท้จริง ผู้มีเงิน และเกียรติทางสังคมยังมีบทบาทสำคัญ ในการมีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนอยู่ดี 4) ด้าน การ พัฒนา สมรรถนะ และ ประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ จากการที่ได้ำนนโยบายประชารัฐในด้านการพัฒนาสมรรถนะและ ประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในความ คิดเห็นของกลุ่มฯ มีมุมมองว่าแนวคิดเรื่องบริษัทประชารัฐฯ ถือเป็นสิ่งที่ทำทลาย ด้วยเหตุผลที่ว่าบริษัท ในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นมาทั้งหมด 76 บริษัทตามแต่ละจังหวัด จังหวัดชุมพรจะอยู่อันดับที่เท่าไรของ ทั้งหมด การจัดตั้งบริษัทประชารัฐฯ ขึ้นมาก็เปรียบเหมือนการจูงมือชุมชนขึ้นมาสู่ดวงดาว เป็น เหมือนเข็มทิศนำทางที่จะชี้ว่า คนในชุมพร จะตั้งบริษัทขึ้นมาเพื่อให้เกิดประโยชน์ชุมชนในด้าน ไคบ้าง สำหรับการเข้ามามีส่วนร่วมจากสถาบันการศึกษานั้นคิดว่าสถาบันการศึกษาในชุมพรทั้งหมด พร้อมทั้งจะนำองค์ความรู้ที่มีเข้ามาประยุกต์ใช้ร่วมกับประสบการณ์ของคนในชุมชน เพื่อต่อยอดให้ เกิดการพัฒนาของชุมชนต่อไป 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการที่ได้ำน นโยบายประชารัฐในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในความคิดเห็นของกลุ่มฯ มีมุมมองว่าทำให้จังหวัดชุมพรได้รับ โอกาสที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือ การสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณ และกำลังบุคคลที่มาช่วยการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังมากขึ้น ดังที่ปรากฏข้อมูลตามผลของการศึกษาวิจัย ที่

ได้กล่าวถึง จากนโยบายประชารัฐ ส่งผลให้ จังหวัดชุมพร ได้ร่วมมือกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการให้ความสำคัญการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีนโยบายให้บูรณาการเครือข่ายอาสาสมัคร ทุกเครือข่ายให้รวมกันเป็นเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) ซึ่งมีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน สนับสนุนเครือข่ายเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการเฝ้าระวัง ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับท้องถิ่น แน่แน่นอนว่าเมื่อหน่วยกลางส่วนกลางได้สังเกตเห็นความสำคัญแล้ว จึงส่งผลให้หน่วยงานในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล ให้ความสนใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นจากแต่ก่อน เช่น “โครงการประชารัฐป้องกันทะเลไทย” ที่ได้จัดทำประกาศแจ้งเตือนผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวให้ทราบเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการในบริเวณแนวปะการัง เช่น การเหยียบย่ำปะการัง การทิ้งสมอเรือเพื่อลดการคุกคามแนวปะการัง รวมทั้งกวดขันไม่ให้เรืออวนลาก อวนรูก เข้ามาทำประมงในเขตอุทยานฯ เด็ดขาด พร้อมกับปกการท่องเที่ยวในบางจุด เพื่อรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรทางทะเล นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติอื่นๆ อาทิ โครงการพัฒนาป่าไม้ ฟื้นฟูป่าที่มีสภาพเสื่อมโทรมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม โครงการปลูกป่าชายเลน เป็นต้น

4. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร จากการนำนโยบายประชารัฐมาดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น จากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มฯ ในครั้งนี้ ขออภิปรายถึงเพิ่มเติมถึงจุดเด่นที่ส่งผลให้ชุมพรเกิดการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด คือ นโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การส่งเสริมความมั่นคงยั่งยืนให้แก่เกษตรกร การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ของ จังหวัดชุมพร ในหลากหลายโครงการ ภายใต้ันนโยบายประชารัฐ ที่ต้องการให้ประชาชนรากหญ้าและเกษตรกรมีรายได้และอาชีพที่มั่นคง อย่างไรก็ตามนโยบายทั้งหลายข้างต้นกลับไม่สามารถบรรลุเป้าหมายในระดับกว้าง ข้อจำกัดที่พบอยู่เสมอคือ เมื่อหน่วยงานภาครัฐสนับสนุนให้ประชาชนและเกษตรกรรู้จักผลิตและแปรรูปสินค้าแล้วเกษตรกรก็ยังคงไม่สามารถขายสินค้าเหล่านั้นได้ คุณภาพสินค้า บรรจุภัณฑ์ ช่องทางการตลาด การทำประชาสัมพันธ์ การจัดการด้านการเงินและธุรกิจ ตลอดจนประเด็นอื่น ๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งเกษตรกรจำเป็นต้องมีหากต้องการสร้างรายได้อย่างยั่งยืน ที่ผ่านมาการสนับสนุนมีลักษณะผู้รับกับผู้ให้เกษตรกรมีฐานะเป็นผู้รับ และปฏิบัติตาม ผู้ให้คือภาครัฐ ผ่านหน่วยงานราชการกระทรวงต่าง ๆ ที่ล้วนเจตนาดี แต่กลไกขับเคลื่อนที่มีภาครัฐเป็นส่วนนำ และภาคเอกชนเป็นส่วนตามในลักษณะของการช่วยรับซื้อ เป็นครั้ง ๆ ประโยชน์ที่เอกชนได้คือการประชาสัมพันธ์องค์กร การประกอบกิจการเพื่อตั้งคมนั้นรัฐบาลจะต้องออกกฎหมายมารองรับอย่างชัดเจนว่าผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิประโยชน์

ในด้านภาษี ประโยชน์ต่อสังคม นอกจากนั้นในอนาคตอาจยังสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีส่วนบุคคลได้เพิ่มเติมถือว่าเป็นการสร้างแรงจูงใจที่ดี เป็นการสนับสนุนวิสาหกิจ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ จังหวัดชุมพรให้มีความยั่งยืนต่อไป

สรุป จากการสัมภาษณ์และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ดังนี้

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จากผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ และผู้แทนนายอำเภอ แล้วพบว่า นโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร นั้นประกอบไปด้วย 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน โดยสามารถสรุปเป็นรายด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการมีกฎหมายรับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลของราชการ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างยิ่ง จากการที่ภาครัฐมีนโยบายออกกฎหมายเพื่อรองรับให้สนับสนุนการมีส่วนร่วม ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนนั้น ทำให้ทุกภาคส่วนเกิดความมั่นใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของรัฐเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเล็งเห็นความสำคัญของการใช้สิทธิเสรีภาพ โดยภาครัฐจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน และเปิดช่องทางให้ประชาชนหรือภาคเอกชนและประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย มีบทบาทร่วมคิด ร่วมทำ ให้การบริหารงานของภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจการบริหารงานของรัฐบาลในเรื่องต่าง ๆ และไม่สร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐ ให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส และปราศจากการทุจริต ประชาชนให้อำนาจและเสรีภาพในการบริหารหากมีการละเมิดสิทธิ์หรือการกระทำการระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ได้มีการนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองตามกระบวนการขั้นตอน

2. ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าส่งผลให้เกิดการพัฒนาเพราะการ

สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกัน การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธีภายใต้ความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่ง การสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน การร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรอง รวมทั้งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความใกล้ชิด สร้างความสัมพันธ์ที่ดี สร้างความรู้สึกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นของประชาชน ไม่ใช่เป็นของนักการเมืองเท่านั้น นอกจากนี้ด้วยความใกล้ชิด ผู้บริหารท้องถิ่นจะไวต่อความรู้สึกห่วงกังวลของประชาชน และเกิดความตระหนักในการตอบสนองต่อความกังวลของประชาชนนั่นเอง ก่อให้เกิดความรัก พลังสามัคคีในทางอ้อม มีความร่วมมือร่วมใจแทนความขัดแย้ง และเกิดความชอบธรรมใจการตัดสินใจของรัฐซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาท้องถิ่น

3. ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเลย กล่าวคือ การที่สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ นั้นจะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของประชาชน ปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวางเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนปกครองตนเอง โดยการสร้าง “เครือข่ายประชารัฐ” ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเข้าด้วยกัน ต่อการพัฒนาชุมชน และการพัฒนาสิทธิและสวัสดิการของรัฐเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ไม่ให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมเช่นที่ผ่านมา ดังนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดชุมพรสามารถกำหนดวิถีชีวิตและอนาคตของชุมชน โดยชุมชนอย่างแท้จริง จากการดำเนินงานผ่านผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชน โดยมีเป้าหมายให้การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ตรงจุด แก้ปัญหาได้รวดเร็ว สร้างความโปร่งใส รวมทั้งเป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ความเป็นเจ้าของชุมชน และเสริมสร้างประชาธิปไตยท้องถิ่น จึงทำให้สะท้อนถึงความกระตือรือร้นในการร่วมมือในการนำไปปฏิบัติ ก่อให้เกิดเป็นพลังงานสังคมที่มีคุณภาพต่อการตัดสินใจ มีการสร้างพลังประชารัฐจากการใช้สื่อจากภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชน ทางวิทยุและโทรทัศน์ ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การ

ดำเนินการของรัฐ ภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชน ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ก่อเกิดความรอบคอบในการตัดสินใจมากขึ้น และยังช่วยให้เกิดทางเลือกใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การตัดสินใจดังกล่าวนั้น เกิดการยอมรับมากขึ้น โดยเฉพาะการตัดสินใจที่กระทบกับประชาชนโดยตรง โดยยึดถือจากความจริงและเชื่อมั่นในพลังของประชาชน

4. ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา : สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างมากเพราะการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด มีการกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร กำหนดให้หน่วยงานของรัฐระบุภาคี จะส่งผลในการพัฒนาและการวางแผนการดำเนินการโครงการต่าง ๆ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการสร้างภาคีประชาชน ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของบทบาทและอำนาจของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงพลังสังคม ที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มทั้งแบบที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคลนั้น ถือว่ายังมีภาวการณ์รวมพลังกันมากเท่าไรก็จะเพิ่มอำนาจ อิทธิพลของประชาชนในการบริหาร หรือที่เรียกว่า การมีส่วนร่วมในระดับสร้างความร่วมมือ ที่ยึดถือกระบวนการตัดสินใจ จึงส่งผลให้การปกครองท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร มีประชาธิปไตยที่เข้มแข็งขึ้น จากการให้ความสำคัญกับประชาธิปไตยที่ประชาชนปกครองตนเองให้มาก เพราะชุมชนเกิดความรับผิดชอบต่องานของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ควรมีการสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มองค์กรภาคีที่มีศักยภาพ ควรมีบทบาทสำคัญ 2 ประการคือ การพัฒนาองค์ความรู้ และเทคโนโลยี และการใช้สถานภาพทางสังคม ในการผลักดันนโยบายสาธารณะ หรือโครงการสำคัญกับผู้บริหารที่มีอำนาจในการตัดสินใจ อีกทั้งกลุ่มภาคีนี้ ก็จะมีโอกาสได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ และเข้าใจต่อรากเหง้าของปัญหาข้อเท็จจริง และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ใน 3 ลักษณะ คือ การเป็นภาคีในการวางแผน ในการดำเนินงานจนนำไปสู่การปฏิบัติ และในการศึกษาวิจัย จึงต่อว่าเป็นภาคีที่ดีก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

5. ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า จากนโยบายประชารัฐ มีหลักการส่งเสริมการปรับคุณภาพ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีก่อให้เกิดความสามัคคีของชุมชน จนกลายเป็นพลังชุมชน ที่เสมอภาคและเท่าเทียมกันในประเด็นนี้ถือว่าเป็นข้อที่ดีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ประชาชนมีความใกล้ชิด มีความผูกพันต่อชุมชนระดับหนึ่ง การเพิ่มคุณภาพมี

ส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดดุลการมีส่วนร่วม เช่น เกษตรกรรายย่อย ชาวประมง พื้นบ้านชายฝั่งคนจนในเมือง เพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชน ในคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนา มีการเปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนา เอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณ โดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนา ร่วมกับภาครัฐหรือสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน และสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้น มีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนา ผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น และสิ่งที่สำคัญการมีส่วนร่วมต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของ เสรีภาพและอิสรภาพ ไม่ใช่การมีส่วนร่วมที่เกิดจากการบังคับหรือขู่เข็ญจากผู้นเหนือกว่าซื้อด้วยเงิน ใช้อำนาจตำแหน่งยศที่เหนือกว่ามาสั่งการ การที่ภาครัฐก็ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเสียสละทรัพยากรที่มี เพื่อร่วมแก้ปัญหาหรือเพื่อสร้างประโยชน์ส่วนรวมอย่างเสมอภาค มีความเอื้ออาทรต่อกัน โดยให้ความสำคัญกับการประนีประนอม พุดคุย แก้ไขปัญหาร่วมกัน หลีกเลี่ยง การแก้ไขปัญหาคด้วยความรุนแรง หรือการใช้กำลัง คิดถึงใจเขาใจเรา ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมกัน และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และควรมีการปรับทัศนคติของระหว่างภาครัฐ ภาค ประชาชน ภาคเอกชนให้มีความเข้าใจต่อกันแล้ว การปรับคุณภาพต่อภายในองค์กรก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน กล่าวคือ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง ควรที่จะมีความเสมอภาคในการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นอย่างสะดวกและรวดเร็ว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการบริการประชาชน กล่าวคือ นอกจากจะปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่และสายงานแล้ว ควรมีการปฏิบัติงานที่เอื้ออำนวยต่อผู้ที่มารับผิดชอบการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป โดยคำนึงถึงว่า “เราก็คือข้าราชการประจำรัฐ ปฏิบัติงานเพื่อประชาชน”

6. ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา : จากยุทธศาสตร์ของนโยบาย ประชากรรัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการ ดำเนินการ โครงการ จัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและ สภาพการณ์ของท้องถิ่น ทั้งนี้การปรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการพัฒนาสังคม ประชาธิปไตยท้องถิ่น ได้แก่ การเปลี่ยนทัศนคติการทำงานที่เน้นการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น โครงสร้างและกระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดึงให้พลเมืองและพนักงาน ท้องถิ่นร่วมกันทำงาน โดยให้คนในท้องถิ่น บริหารท้องถิ่น เพื่อท้องถิ่น ทำให้สร้างโปร่งใส

และขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมของประชาชนให้กว้างขวางมากขึ้น ส่งเสริมการศึกษาเพื่อเปลี่ยนให้ประชาชนให้มีสำนึกของความเป็นพลเมือง สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชน เน้นการมีส่วนร่วม เสียสละ เสริมสร้าง สนับสนุนให้มีกลุ่ม สมาคม เครือข่ายทางสังคมมีความเข้มแข็งที่ทำงานเพื่อสังคมมากขึ้น เช่น ข้อกฎหมายที่ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิและหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ริเริ่มมา มีบทบาทในการให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดโอกาสรับฟังประชาชน การทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วน ในการร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินการพัฒนา จังหวัดชุมพรให้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น แสวงหาแนวทางให้ภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาสังคมทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันและเสริมอำนาจประชาชนในการตัดสินใจ ทั้งนี้เพื่อได้มาซึ่งความร่มเย็นเป็นสุขของประชาชน

7. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน : จากยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐจะช่วยส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชน การสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนด้วยมาตรการทางภาษีและการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ และเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ ย่อมเกิดการพัฒนาต่อชุมชน สังคม คุณค่าสาธารณะ ที่จะก่อให้เกิดกับประชาชนผู้รับบริการ เช่น การมีสุขภาพที่ดี ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การมีน้ำสะอาดอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอเหมาะสม การมีระบบการกำจัดขยะหรือของเสียที่มีประสิทธิภาพ และควรรื้อระบบวัฒนธรรมความเชื่อ ความไว้วางใจและการเข้าใจถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับชุมชนด้วยความสอดคล้องในวิถีชีวิตและธรรมชาติ การสร้างวัฒนธรรมของตนเองในการดำรงอยู่ในสังคม

นอกจากนั้นยังมีนโยบายด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร อาทิเช่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ยุทธศาสตร์การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงองค์กรเครือข่ายชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาศิลปกรรม จริยธรรม ยุทธศาสตร์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัดที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษา ยุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและนันทนาการ ยุทธศาสตร์เชื่อมฝั่งทะเลชุมพร-ระนอง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรกรรมการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงการพัฒนา

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติมีการพัฒนาในจังหวัดชุมพร โดยผู้วิจัยแยกเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

1. ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชน การให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรม เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน รวมทั้งความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของกำหนดยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการ จะส่งผลในการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมได้ ชุมชนก็จะมีความเข้มแข็งมากขึ้น และมีการร่วมกลุ่มเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมทั้งด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น ได้แก่ การแก้ไขปัญหาความยากจน และความเหลื่อมล้ำยังต้องเร่งดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาส่งเสริมศักยภาพให้ประชาชนรู้จักใช้ชีวิตอย่างรู้ค่า ใช้จ่ายอย่างประหยัด รู้อดออมและใช้ทุนทางทรัพยากรทางธรรมชาติให้เกิดผลประโยชน์ มีศีลธรรมอันดีงาม มีจิตสำนึกต่อรากเหง้าของตนเอง ก่อให้เกิดความรักความอบอุ่นในหมู่ญาติพี่น้องจากกิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน ส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ครอบครัวอบอุ่น และทางด้านองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้มีการส่งเสริมพัฒนาความรู้ให้กับผู้ที่มีการศึกษาน้อยในท้องถิ่น ได้ศึกษาอบรมหลักสูตรการประกอบอาชีพ ตามความถนัดเพื่อส่งเสริมพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อให้ประชาชนมีสมรรถภาพในการพึ่งพาตนเองได้ อีกทั้งยังมีการสนับสนุนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีการจัดประกวดในระดับอำเภอ และคัดเลือกผู้มีความพอเพียง พอดี ดีเด่นมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นที่ ได้แก่ มี อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ดูแลเรื่องสาธารณสุขในระดับตำบล มีนักปราชญ์ชาวบ้านที่ให้คอยให้ความรู้ สร้างความเข้าใจในการประกอบอาชีพ มีการจัดหาแหล่งน้ำ เพื่อเกิดภัยแล้ง มีการพัฒนาขุดลอกคลอง เพื่อปัญหาอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยงเป็นต้น นอกจากนี้ยังการสำรวจผลสำเร็จ โดยการวัดค่าความสุขของคนในชุมชน ซึ่งถือได้ว่า จากน่านโยบายประชารัฐ มาพัฒนาศักยภาพคน และท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีความสุข พึ่งพาตนเองได้ ชุมชนก็มีความเข้มแข็ง

2. ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า การสร้างสังคมเปิดที่มีความสมานฉันท์ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลายและการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม การสร้างจริยธรรมและวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอม

สันติธรรม เมตตาธรรม การยอมรับบังคับใช้กฎหมายรวมทั้งการสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมือง เมื่อทุกคนอยู่ภายใต้กติกาเดียวกันแล้วก็จะเกิดการรวมกลุ่มและการจัดกิจกรรมของชุมชนทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ ทุนภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์หรือผู้นำตามธรรมชาติในชุมชน สนับสนุนการจัดการองค์ความรู้ในชุมชน ประสานสถาบันการศึกษาในพื้นที่ และเปิดเวทีให้ ภาคประชาสังคมมีบทบาทในการร่วมพัฒนาและเป็นแกนในการจัดการองค์ความรู้

3. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ การพัฒนาทักษะและโอกาสในการรับบริการจากรัฐ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ ดังนั้นการให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์รุ่นหลังชุมชนของตนเองและประเทศชาติโดยรวม และการสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบทมีผลต่อการส่งเสริมระบบกลไกการประสานงานภายใน จังหวัดชุมพรเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายทั้งภูมิภาคและชนบท ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ที่สภาพแตกต่างกัน ได้แลกเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาพร้อมกันในเนวราบเป็นหลัก อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างแกนนำที่เป็นจุดเชื่อมต่อ โดยมีผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และสภาผู้แทนราษฎรเน้นการติดต่อประสานงาน และได้มีโครงการ "จังหวัดพบประชาชน" ที่มาเป็นตัวกระตุ้นให้เน้นพัฒนาการให้บริการของภาครัฐ เพื่อสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ตามแนวทางประชารัฐ ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวทาง "เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา" จังหวัดชุมพร โดยบูรณาการหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนต่าง ๆ ออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่ทุกอำเภอ เพื่อสนองความต้องการของประชาชน และพร้อมรับฟังความคิดเห็น แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับประชาชน แต่อย่างไรแล้วยังคงขาดการธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการในภาครัฐ โดยคุณภาพของบุคลากรภาครัฐระหว่างภูมิภาคและชนบทแตกต่างกัน ผู้ที่มีความสามารถมักโยกย้ายตำแหน่งเข้าเมือง ทำให้ชนบทส่วนใหญ่เป็นพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่บรรจุใหม่ ขาดความชำนาญในการปฏิบัติงาน ซึ่งภาครัฐควรเข้ามารับฟังปัญหาในส่วนนี้ให้มากขึ้น

4. ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ รวมทั้งการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขันและการสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใส ตลอดจนการยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน และการสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงและสร้างความต่อเนื่องด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ก็มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านเศรษฐกิจให้มีศักยภาพขึ้น กล่าวคือ นับตั้งแต่มีนโยบายประชารัฐเข้ามานั้น ถือได้ว่ามาขับเคลื่อนพัฒนาระบบเศรษฐกิจของจังหวัดชุมพร ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างรายได้ให้กับประชาชน และความเข้มแข็งสู่เศรษฐกิจฐานรากและชุมชน โดยมุ่งเน้นการขับเคลื่อน 3 กลุ่มงานคือการเกษตร การแปรรูป และการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผ่านฟันเฟือง 5 ตัวได้แก่ การเข้าถึงปัจจัยในการผลิต การบริหารจัดการ การสร้างองค์ความรู้ การตลาด และการสื่อสารสร้างการรับรู้เพื่อความยั่งยืนจากหลากหลายโครงการ อาทิ โครงการร้านค้าประชารัฐสุขใจซื่อป โดยจำนวน 3 แห่งคือที่บ่่ม ปตท.จิงโจ้ อำเภอลังสวน บ่่ม ปตท.เขาปาง อำเภอมือง และบ่่ม ปตท.สามดาว อำเภอนาทะ เพื่อเพิ่มยอดขายสินค้าโอท็อปของจังหวัดชุมพรตามนโยบายของรัฐบาล โครงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทาง “สานพลังประชารัฐ” ซึ่งนำมาบูรณาแล้วทำให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยได้รับความร่วมมือจากของ 5 ภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ (สนับสนุน) ภาค เอกชน (ขับเคลื่อน) ภาควิชาการ (ให้องค์ความรู้) ภาคประชาสังคม (สร้างความเข้มแข็ง) และภาคประชาชน (ลงมือทำ) โดยดึงจุดเด่น ของแต่อำเภอมามาใช้ประโยชน์ภายในการดำเนินงาน “บริษัทประชารัฐรักสามัคคีชุมพร”

5. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : จากการที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการให้คนทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันกำหนดควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล เป็นการสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งเขตเมือง ชุมชน ชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม และการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และมีกลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้พื้นที่ป่าในเขตพื้นที่ จังหวัดชุมพรมี แนวโน้มเพิ่มขึ้น จากนโยบายประชารัฐที่ทำให้ได้ร่วมมือกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ในการให้ความสำคัญการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีนโยบายให้บูรณาการเครือข่ายอาสาสมัคร ทุก เครือข่ายให้รวมกันเป็นเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการปลูกป่าประชารัฐ ที่รวมพลังงาน ประชาชนปลูกไม้ เพื่อลดสถานะการเกิดภาวะเรือนกระจก โครงการอนุรักษ์ป่าชายเลน ที่นับว่ายังมี จำนวนลดลงเรื่อย ๆ โดยปลูกฝังให้ความรู้ในการดูแล รักษาป่าชายเลน และมีกิจกรรมปลูกป่าชายเลน สร้างบ้านปลา เพื่อรักษาความสมบูรณ์ และฟื้นฟูป่าชายเลน ทั้งในภาคประชาชน ภาครัฐ และเอกชน ต่างก็ให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในจังหวัดชุมพร แต่อย่างไรก็ตามที่น่าเป็นห่วง คือ ปริมาณของป่าชายเลน ที่ถือว่าเป็นทรัพยากรสำคัญของ จังหวัด ชุมพร ที่นับวันเริ่มพื้นที่จำนวนป่าชายเลนลดลง ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมความสมดุลของทะเล จังหวัดชุมพร ที่ปัจจุบันทาง จังหวัดชุมพร ก็กำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหานี้

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด ชุมพร สรุปได้ดังต่อไปนี้ : สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนา ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น ในความคิดเห็นของกลุ่มผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้าง ได้กล่าวถึง ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับนโยบายประชารัฐ ที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดชุมพร ดังนี้ 1) การ มีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนเพื่อร่วมกันสนับสนุนและพัฒนาสร้างความ เข้มแข็งได้แก่ โครงการ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมีกลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุก ภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐ ทุกคน คือ ประชาชนของชาติ โดยรัฐบาล เป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน เปิดช่องทางให้เอกชน ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตาม กระบวนการประชานิยม ทำให้การบริหารงานต่าง ๆ ไม่สร้างความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างประชาชน กับรัฐบาล 2) ควรให้ความสำคัญกับข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการชี้เป้า และวางแผนการพัฒนา (จปฐ.) ภายใต้คำสำคัญของนโยบายประชารัฐ คือ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” พร้อมด้วยการเดินก้าวไปด้วยกัน ในการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายช่วยเหลือคนในจังหวัดชุมพร สื่อสารด้วยความเข้าใจ เป็นสโลแกนที่ทาง ผู้ที่เป็นที่หน้าที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐควรเห็นถึงความสำคัญ ร่วมกับประชาชน และ ภาคเอกชน เพื่อเตรียมความพร้อมในพัฒนาท้องถิ่นเป็นด้วยกัน 3) ควรมีการบริหารจัดการด้าน

สาธารณูปโภค โดยเฉพาะการบริหารจัดการน้ำในช่วงฤดูแล้ง ยังขาดประสิทธิภาพที่ดีทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ

ส่วนที่ 3 การวิพากษ์รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จากการศึกษา นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า

การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพบว่าเป็นเพศหญิง จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 มีสถานภาพ โสด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 มีการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และอาศัยอยู่อำเภอเมือง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

2. นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 ด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ รองลงมาคือด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรและด้านการส่งเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมเท่ากับด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการรับรองและหลักประกันสิทธิทางการเมืองอย่างเสรีและเสมอ รองลงมาคือการควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร การส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร เช่น รองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณ์ ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ กฎหมายรับรองสิทธิในฐานะประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ และสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายที่เท่าเทียมกัน 2) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรอง การใช้อินญาโตตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ รองลงมาคือมีการสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม การแก้ไขปัญหา นั้น ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไข สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกัน การแก้ไขความขัดแย้งหรือการป้องกันมีการนำวิสัยทัศน์ ทศนคติที่ถูกต้อง และความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างร่วมกัน คำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง เท่ากับสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติ โดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้อง มีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่าย เปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น และสนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการแก้ไขข้อขัดแย้ง 3) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชน ทางวิทยุและโทรทัศน์ รองลงมาคือทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีเป้าหมายประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศ ปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐ โดยประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น การให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้าน ให้มีวิทยุชุมชน วิทยุท้องถิ่น เป็นต้น และสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่นๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ 4) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด รองลงมาคือการระบุนโยบายให้หน่วยงานของรัฐในการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายใดทางการเมือง การกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ กำลังคน เครื่องมือ เป็นต้น และการระบุนโยบายให้หน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาในการวาง

แผนการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ อย่างชัดเจน 5) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือเปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐโดยกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน รองลงมาคือเพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ คณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนา เช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น การสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้น การเพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดบุคลากรมีส่วนร่วม เช่น เกษตรกรรายย่อย ชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งคนจนในเมือง เป็นต้น เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับ การสนับสนุนงบประมาณโดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบลสภาตำบล เทศบาล สุขาภิบาล และช่องทางอื่น ๆ 6) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการ รองลงมาคือชุมชนและท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารจัดการให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐ เป็นต้น เท่ากับชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เช่น จัดสรรเร่งด่วน หน่วยงานภายนอกชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น และการรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมดจำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ รองลงมาคือส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมด้วยมาตรการทางภาษี การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อเสริมสร้างทักษะ

และศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนและท้องถิ่น การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลในพื้นที่ และการสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ

3. การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม และด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน เท่ากับด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ 1) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็นรองลงมาคือการให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอย่างเพียงพอ การให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมใน ส่วนของการกำหนดนโยบาย โครงการ และแผน เท่ากับการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล และสิทธิเสรีภาพของชุมชน การให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรม เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน และหลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย 2) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมเท่ากับการยอมรับการเปลี่ยนแปลง และเห็นคุณค่าของความแตกต่างที่หลากหลาย รองลงมาคือการสร้างวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม การสร้างจริยธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรมในสังคม การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอม สันติธรรม เมตตาธรรม และการยอมรับบังคับใช้กฎหมาย การสร้างสังคมเปิดที่มีความสมานฉันท์ปรองดองกัน และการสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง 3) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้

สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ
รองลงมาก็คือการสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับโอกาสในการรับบริการจาก
รัฐ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมี
งานทำ เท่ากับการให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพ อนุรักษ์
ฟื้นฟูและบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์แหล่งชุมชนของตนเองและ
ประเทศชาติโดยรวม การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับ
ประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้นการสร้างขีดความสามารถให้คน
ในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้าง
โอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ และการสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิด
โอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท 4) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด
ชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 8 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจาก
มากไปหาน้อย คือ การสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ
รองลงมาก็คือระบบการบริหารด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศมีความ
ต่อเนื่อง เท่ากับการสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสกับการบริหารที่เกี่ยวกับสาธารณชน การสร้าง
ระบบการบริหารที่มีการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน การสร้างระบบการ
บริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการ
การพัฒนาประเทศ การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ
เท่ากับการบริหารที่ยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน และการสร้าง
ระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ 5) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการ
จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับ
การพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ กลไก
การเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม
รองลงมาก็คือการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จาก
ทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อ
สถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล ทุกฝ่ายในสังคมสามารถ
ร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุลการสร้าง
มาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งเขตเมือง ชุมชน ชนบทที่เอื้อ

ต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม และการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม พบว่าความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .807 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับตามความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ปัจจัยที่มีค่าสหสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร สูงที่สุดคือด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน รองลงมาคือด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวม มีจำนวน 6 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 66.50 มีค่า $R^2 = .665$ และมีค่าของ F เท่ากับ 130.107 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .660 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .004 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7) ประชาชนและพลังทางสังคม (X_3) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X_1) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X_2) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 6 ตัวแปร สามารถเขียนสมการในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ } Y = .830 + .097 X_1 + .082 X_2 + .120 X_3 + .124 X_5 + .155 X_6 + .217 X_7$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน } Z_r = .279 Z_7 + .204 Z_6 + .168 Z_3 + .152 Z_5 + .117 Z_1 + .099 Z_2$$

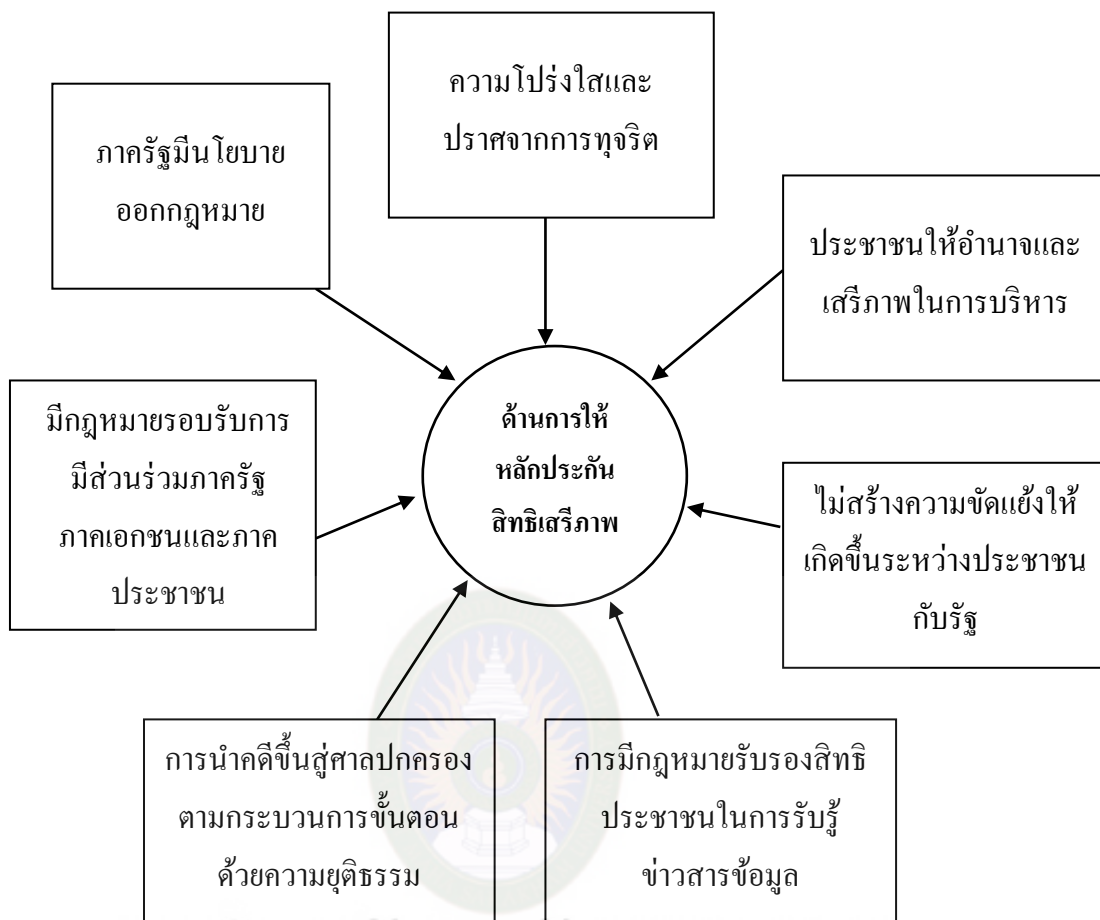
ระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ผลการวิจัยจากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีจำนวน 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการส่งเสริมท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา และด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพิ่มเติมถึงนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร สรุปได้ดังแผนภาพที่ 4.1 – 4.10

การวิพากษ์รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยนำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 7 ปัจจัยที่ได้ผ่านการยืนยันรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญในการทำ Focus Group และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกันปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ สรุปได้ว่าการมีกฎหมายรับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลของราชการ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างยิ่ง ภาครัฐมีนโยบายออกกฎหมายเพื่อรองรับให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนนั้น ทำให้ทุกภาคส่วนเกิดความมั่นใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของรัฐเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเล็งเห็นความสำคัญของการใช้สิทธิเสรีภาพ โดยภาครัฐจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน และเปิดช่องทางให้ประชาชนหรือภาคเอกชนและประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วม มีบทบาทร่วมคิด ร่วมทำ ให้การบริหารงานของภาครัฐในเรื่องต่าง ๆ และไม่สร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐ ให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส และปราศจากการทุจริต ประชาชนให้อำนาจและเสรีภาพในการบริหาร หากมีการละเมิดสิทธิ์หรือการกระทำการระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ได้มีการนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองตามกระบวนการขั้นตอนด้วยความยุติธรรม ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ

2. ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี สรุปได้ว่าการสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกัน การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธีภายใต้ความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน การสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน การร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรอง รวมทั้งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การได้รับการปฏิบัติด้วยความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันจะทำให้เกิดความเข้าใจกันของคนในชุมชนและสังคม ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความใกล้ชิด สร้างความสัมพันธ์ที่ดี สร้างความรู้สึกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นของประชาชนไม่ใช่เป็นของนักการเมืองเท่านั้น จึงก่อให้เกิดความรักและพลังสามัคคี มี

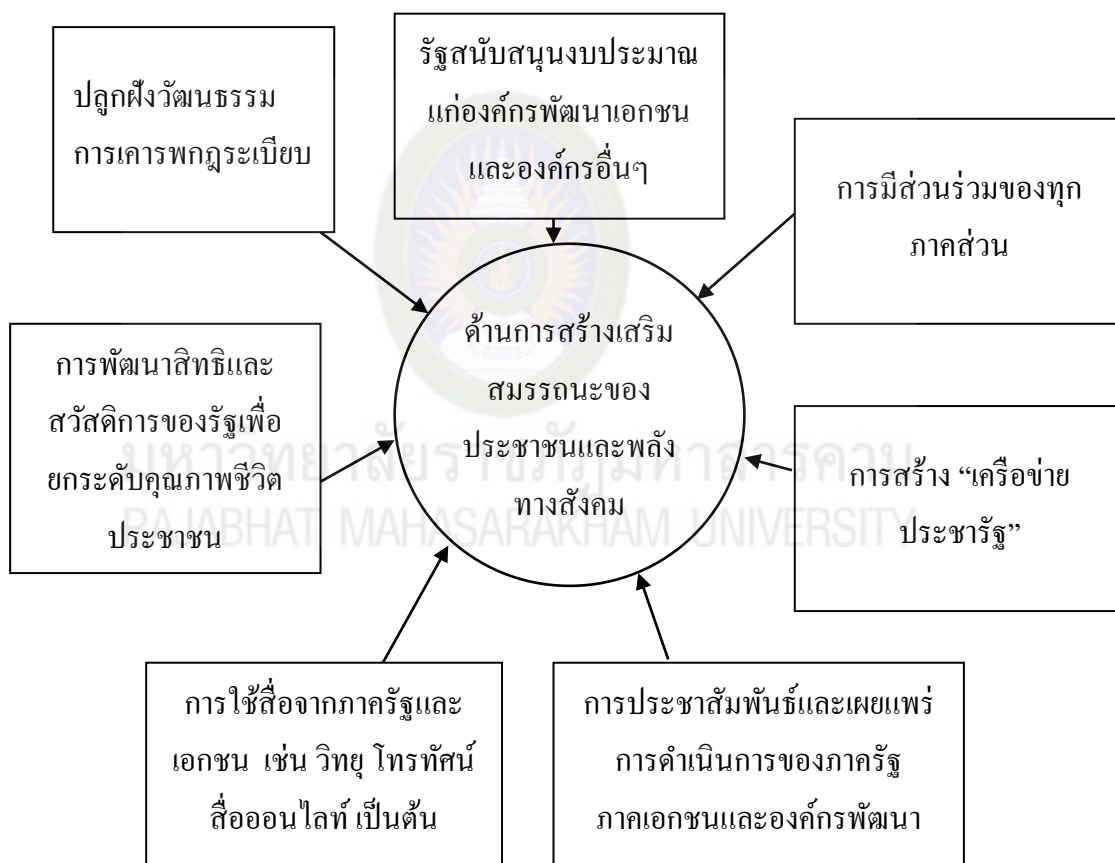
ความร่วมมือร่วมใจแทนความขัดแย้งและเกิดความชอบธรรมใจการตัดสินใจของหน่วยงานรัฐซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาท้องถิ่น ดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี

3. ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม สรุปได้ว่าการที่รัฐสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ นั้นจะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของประชาชน เป็นปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวางเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนปกครองตนเอง โดยการสร้าง “เครือข่ายประชารัฐ” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเข้าด้วยกันต่อการพัฒนาชุมชน และการพัฒนาสิทธิและสวัสดิการของรัฐเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ไม่ให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมเช่นที่ผ่านมา ดังนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดชุมพรสามารถกำหนดวิถีชีวิตและอนาคตของชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็น

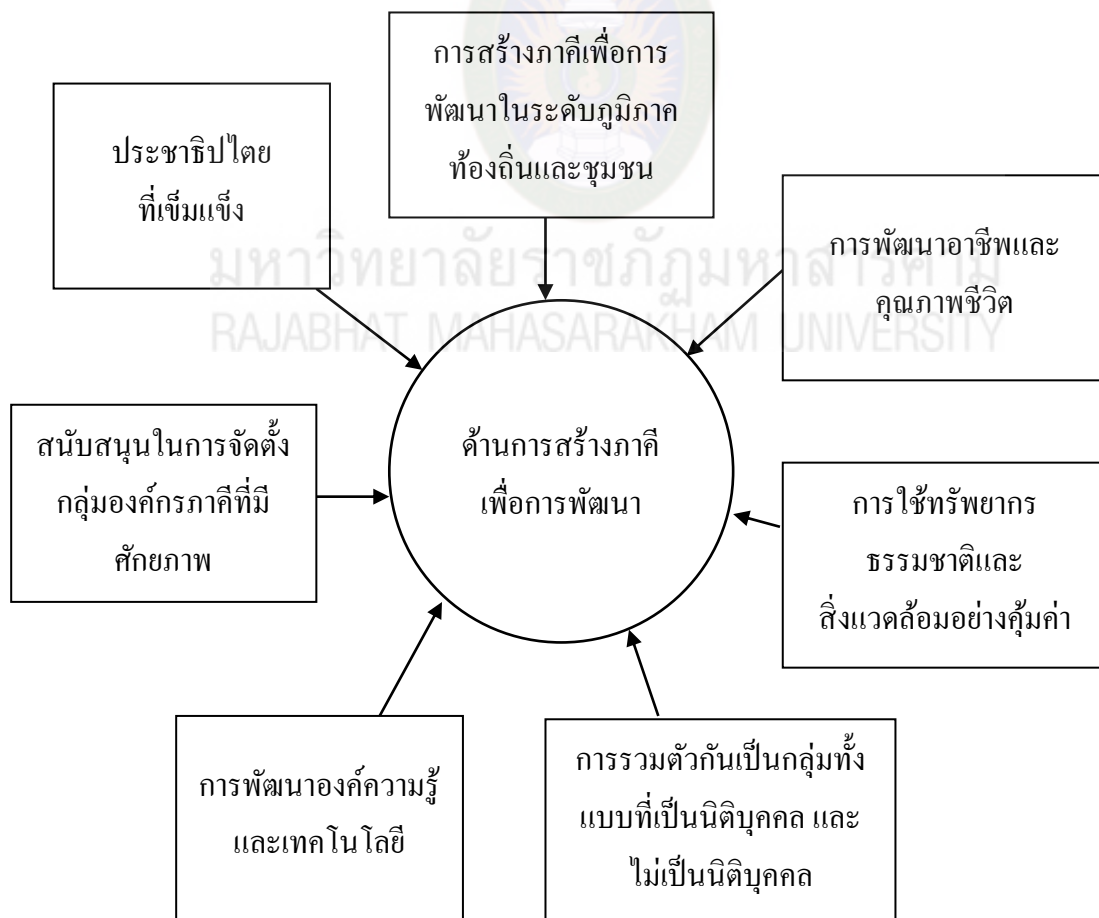
ตัวแทนของประชาชน โดยมีเป้าหมายให้การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ตรงจุด แก้ปัญหาได้รวดเร็ว สร้างความโปร่งใส รวมทั้งเป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การร่วมมือในการนำไปปฏิบัติ ก่อให้เกิดเป็นพลังงานสังคมที่มีคุณภาพ มีการสร้างพลังประชาชนจากการใช้สื่อจากภาครัฐและเอกชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ เป็นต้น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน ประกอบกับมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินการของภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชน ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ก่อเกิดความรอบคอบในการตัดสินใจมากขึ้น และยังช่วยให้เกิดทางเลือกใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม

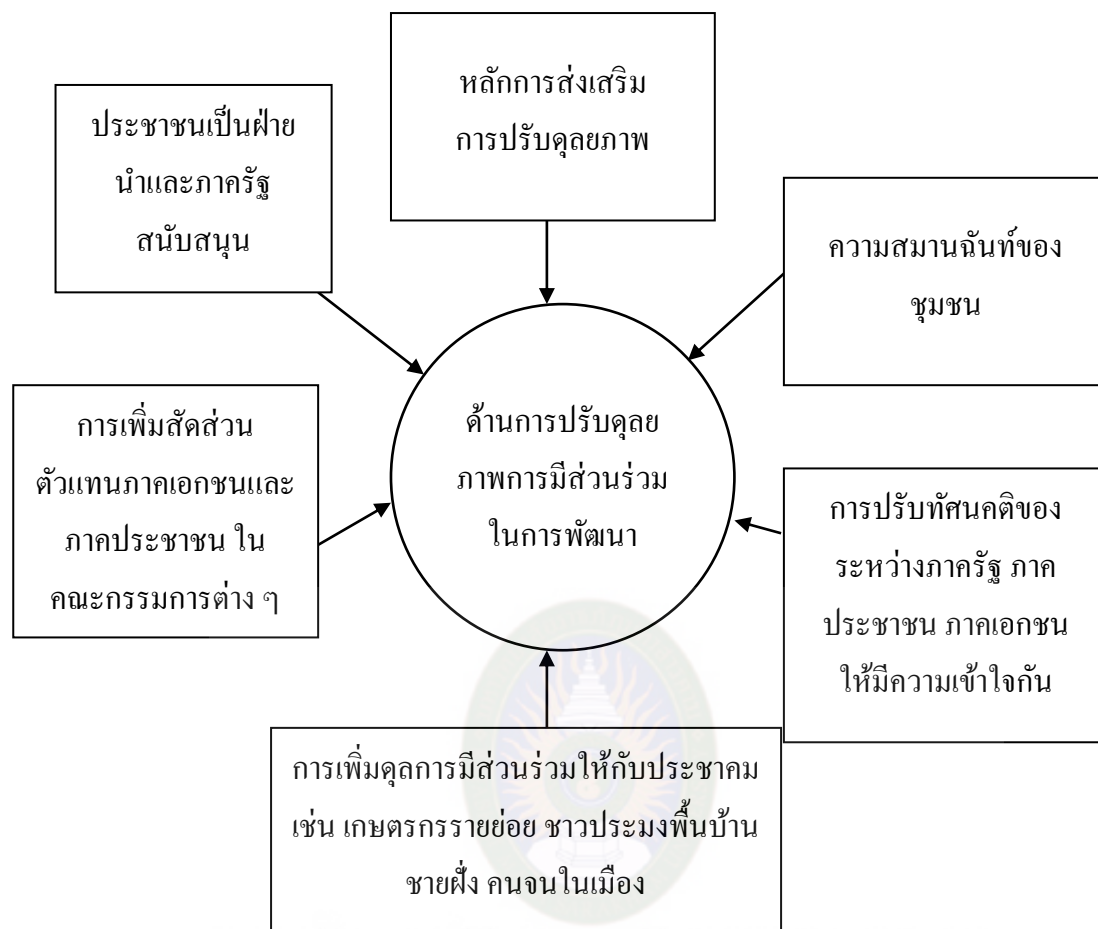
4. ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา สรุปได้ว่าการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด มีการกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร กำหนดให้หน่วยงานของรัฐระดับภาคี จะส่งผลในการ

พัฒนาและการวางแผนการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ การพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิต การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า เนื่องจากว่าการสร้างภาคีประชาชน ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของบทบาทและอำนาจของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงพลังสังคมที่มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มทั้งแบบที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคลก็ถือว่ายังมีภาครวมพลังกันมากเท่าไรก็จะเพิ่มอำนาจ อิทธิพลของประชาชนในการบริหาร หรือที่เรียกว่า การมีส่วนร่วมในระดับสร้างความร่วมมือ ที่ยึดถือกระบวนการตัดสินใจ จึงส่งผลให้การปกครองท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร มีประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง ชุมชนเกิดความรับผิดชอบต่อสังคมตนเอง ทั้งนี้ควรมีการสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มองค์กรภาคีที่มีศักยภาพ ที่มีบทบาทสำคัญ 2 ประการคือ 1) การพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี เป็นการใช้สถานภาพทางสังคมในการผลักดันนโยบายสาธารณะหรือโครงการสำคัญกับผู้บริหารที่มีอำนาจในการตัดสินใจ 2) ความเข้าใจต่อรากเหง้าของปัญหาข้อเท็จจริงและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ใน 3 ลักษณะ คือ การเป็นภาคีในการวางแผน ในการดำเนินงานจนนำไปสู่การปฏิบัติ และในการศึกษาวิจัย จึงต่อว่าเป็นภาคีที่ดีก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา

5. ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา สรุปได้ว่าจากนโยบายประชา
 รัฐมีหลักการส่งเสริมการปรับคุณภาพ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีก่อให้เกิดความสมานฉันท์ของ
 ชุมชน จนกลายเป็นพลังชุมชน ที่เสมอภาคและเท่าเทียมกันในประเด็นนี้ถือว่าเป็นข้อที่ดีต่อการพัฒนา
 ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ประชาชนมีความใกล้ชิด มีความผูกพันต่อชุมชน
 ระดับหนึ่ง การเพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดบุคลากรมีส่วนร่วม เช่น
 เกษตรกรรายย่อย ชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่ง คนจนในเมือง การเพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและ
 ภาคประชาชน ในคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนา มี
 การเปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณ โดยตรง
 เพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐหรือสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งในกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน และสนับสนุนให้องค์กร
 ประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้น มีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและ
 ดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น และสิ่งที่สำคัญการมีส่วนร่วมต้อง
 ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพและอิสรภาพ การที่ภาครัฐก็ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมทำ
 ร่วมเสียสละทรัพยากรที่มีเพื่อร่วมแก้ปัญหาหรือเพื่อสร้างประโยชน์ส่วนรวมอย่างเสมอภาค มีความ
 เอื้ออาทรต่อกัน โดยให้ความสำคัญกับการประนีประนอม พุศุคย แก้ไขปัญหาร่วมกัน หลีกเลี่ยงการ
 แก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรงหรือการใช้กำลังและควรมีการปรับทัศนคติของระหว่างภาครัฐ ภาค
 ประชาชน ภาคเอกชนให้มีความเข้าใจกัน กล่าวคือ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง ควรที่จะมีความเสมอ
 ภาคในการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นอย่างสะดวกและรวดเร็ว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม
 ต่อการบริการประชาชน ดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

6. ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา สรุปได้ว่า การให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผล การดำเนินการโครงการ การจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น ทั้งนี้การปรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยท้องถิ่น ได้แก่ การเปลี่ยนทัศนคติการทำงานที่เน้นการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น โครงสร้างและกระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดึงให้พลเมืองและพนักงานท้องถิ่นร่วมกันทำงาน โดยให้คนในท้องถิ่น บริหารท้องถิ่น เพื่อท้องถิ่น ทำให้สร้างความโปร่งใส และขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมของประชาชนให้กว้างขวางมากขึ้น ส่งเสริมการศึกษาเพื่อเปลี่ยนให้ประชาชนมีจิตสำนึกของความเป็นพลเมือง สร้างความรู้สึกรักเป็นเจ้าของชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมเสียสละ เสริมสร้าง สนับสนุนให้มีกลุ่ม สมาคม

เครือข่ายทางสังคมมีความเข้มแข็งที่ทำงานเพื่อสังคมมากขึ้น เช่น ข้อกฎหมายที่ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิและหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ริเริ่มมา มีบทบาทในการให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดโอกาสรับฟังประชาชน การทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วน ในการร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินการพัฒนา จังหวัดชุมพรให้ดีขึ้น เป็นต้น แสวงหาแนวทางให้ภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาสังคมทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันเพื่อได้มาซึ่งความร่วมมือเป็นสุขของประชาชน ดังภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ

7. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน สรุปได้ว่าการสนับสนุนในองค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐจะช่วยส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชน การสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนด้วยมาตรการทางภาษีและ การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ และเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ ย่อมเกิดการพัฒนาต่อชุมชน สังคม คุณค่าสาธารณะ ที่จะ

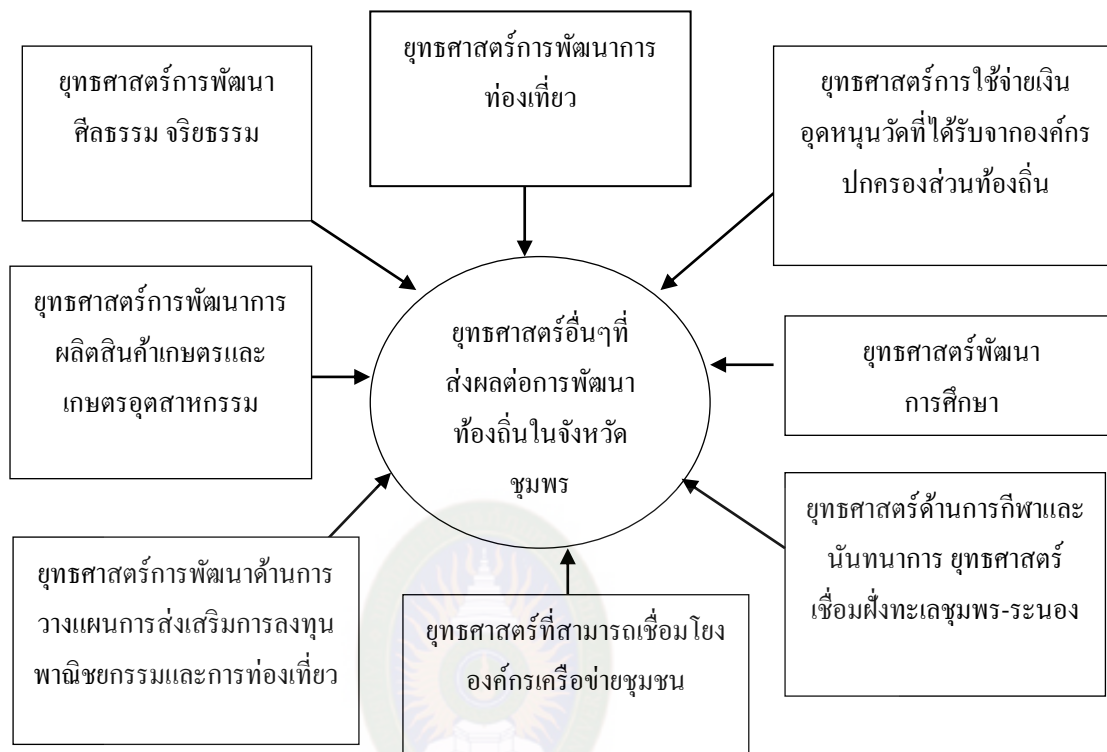
ก่อให้เกิดกับประชาชนผู้รับบริการ เช่น การมีสุขภาพที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การมีน้ำสะอาดอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอเหมาะสม การมีระบบการกำจัดขยะหรือของเสียที่มีประสิทธิภาพ และควรใช้ระบบวัฒนธรรมความเชื่อ ความไว้วางใจและการเข้าใจถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับชุมชนด้วย ความสอดคล้องในวิถีชีวิตและธรรมชาติ การสร้างวัฒนธรรมของตนเองในการดำรงอยู่ในสังคม ดังภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายภาครัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

นอกจากนี้ยังมีนโยบายยุทธศาสตร์อื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาของท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร อาทิเช่น ยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์การพัฒนากองผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนากองวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงองกรณ์เครือข่ายชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม ยุทธศาสตร์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัดที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์พัฒนากองการศึกษา ยุทธศาสตร์ด้านกองกีฬาและนันทนาการ ยุทธศาสตร์เชื่อมฝั่งทะเลชุมพร-ระนอง

โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติมีการพัฒนาในจังหวัดชุมพร ดังภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 ยุทธศาสตร์อื่นๆที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

จากการศึกษาได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนเพื่อร่วมกันสนับสนุนและพัฒนาสร้างความเข้มแข็งได้แก่ โครงการ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมีกลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐ ทุกคน คือประชาชนของชาติ โดยรัฐบาลเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน เปิดช่องทางให้เอกชน ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทำให้การบริหารงานต่าง ๆ ไม่สร้างความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐบาล

2. ควรให้ความสำคัญกับข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้ในการชี้เป้าหมายและวางแผนการพัฒนา (จปฐ.) ภายใต้คำสำคัญของนโยบายประชารัฐ คือ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” พร้อมด้วยการเดินก้าวไปด้วยกัน ในการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายช่วยเหลือคนในจังหวัดชุมพร สื่อสารด้วยความเข้าใจ เป็น

สโตนเกนที่ทางผู้ที่เป็นที่หน้าที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐควรเห็นถึงความสำคัญ ร่วมกับประชาชน และภาคเอกชน เพื่อเตรียมความพร้อมในพัฒนาท้องถิ่นเป็นด้วยกัน

3. ควรมีการบริหารจัดการด้านสาธารณูปโภค โดยเฉพาะการบริหารจัดการน้ำ ในช่วงฤดูแล้งยังขาดประสิทธิภาพที่ดีทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ

4. นโยบายประชารัฐยังมีปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายเพราะปัญหาการบริหารจัดการงบประมาณตามนโยบายของรัฐบาล การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการโครงการต้องได้รับความเห็นชอบจากส่วนกลางก่อนดำเนินการส่งผลให้การดำเนินงานมีความล่าช้า จึงเป็นอุปสรรคต่อการเบิกจ่ายงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี เป็นต้น

5. สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ และในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาในระดับท้องถิ่นเป็นอย่างมากนั้น ได้แก่ เกิดการอพยพย้ายถิ่นของประชาชนที่อื่น เข้ามาอยู่ในพื้นที่ทำให้เกิดการแย่งอาชีพทำกิน ความคาดหวังของประชาชน และภาคเอกชนสูงเกินไป เมื่อเทียบกับงบประมาณและอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการให้ได้ เช่น ปัญหามลพิษและปริมาณขยะในเขตชุมชนเมือง

6. ภาครัฐควรมีนโยบายมาร่วมสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม (SME) กล่าวคือ ให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการร่วมกันทำงานในเชิงบูรณา ความเป็นเจ้าของร่วมกัน ร่วมกันคิด ร่วมกันสร้าง ร่วมกันลงทุน และร่วมกันรับผลประโยชน์ในลักษณะพึ่งพาเกื้อกูลกัน อีกทั้งควรมีนโยบายที่เอื้ออำนวยต่อภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกระทำได้กล่าว เช่น ลดหย่อนภาษีของภาคเอกชน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท มาร่วมส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม (SME) มีการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคเอกชนที่มาส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ เป็นต้น

7. ควรจัดให้มีการพัฒนา การบำรุงรักษา ซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐาน ที่อยู่ในกรอบภารกิจขององค์กรบริหารส่วนตำบล ให้มีมาตรฐานและกระจายครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเป็นธรรมตามความจำเป็นเร่งด่วน สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น

8. ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ร่วมกันสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจฐานราก การที่ประชาชนและรัฐร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” เป็นความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคม เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมีกลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือ

ภาครัฐ ทุกคน คือ ประชาชนของชาติ โดยรัฐบาลเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน เปิดช่องทางให้เอกชน ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทำให้การบริหารงานต่าง ๆ

9. ควรส่งเสริมให้มีการนำประชาชนกลุ่มเกษตรกรไปดูงานยังต่างพื้นที่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความรู้ และความคิด ได้เห็นแบบอย่างที่มีคนทำและประสบความสำเร็จ ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้นำไปใช้ในการพัฒนาชุมชนของตนเอง แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์กัน มีการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน เช่น เครือข่ายกลุ่มทอผ้าในเขตจังหวัดภาคเหนือที่เครือข่ายกลุ่มการปลูกผลไม้แซมของ จังหวัดจันทบุรีที่เข้มแข็งและก่อให้เกิดรายได้เสริมอย่างมหาศาล เป็นต้น

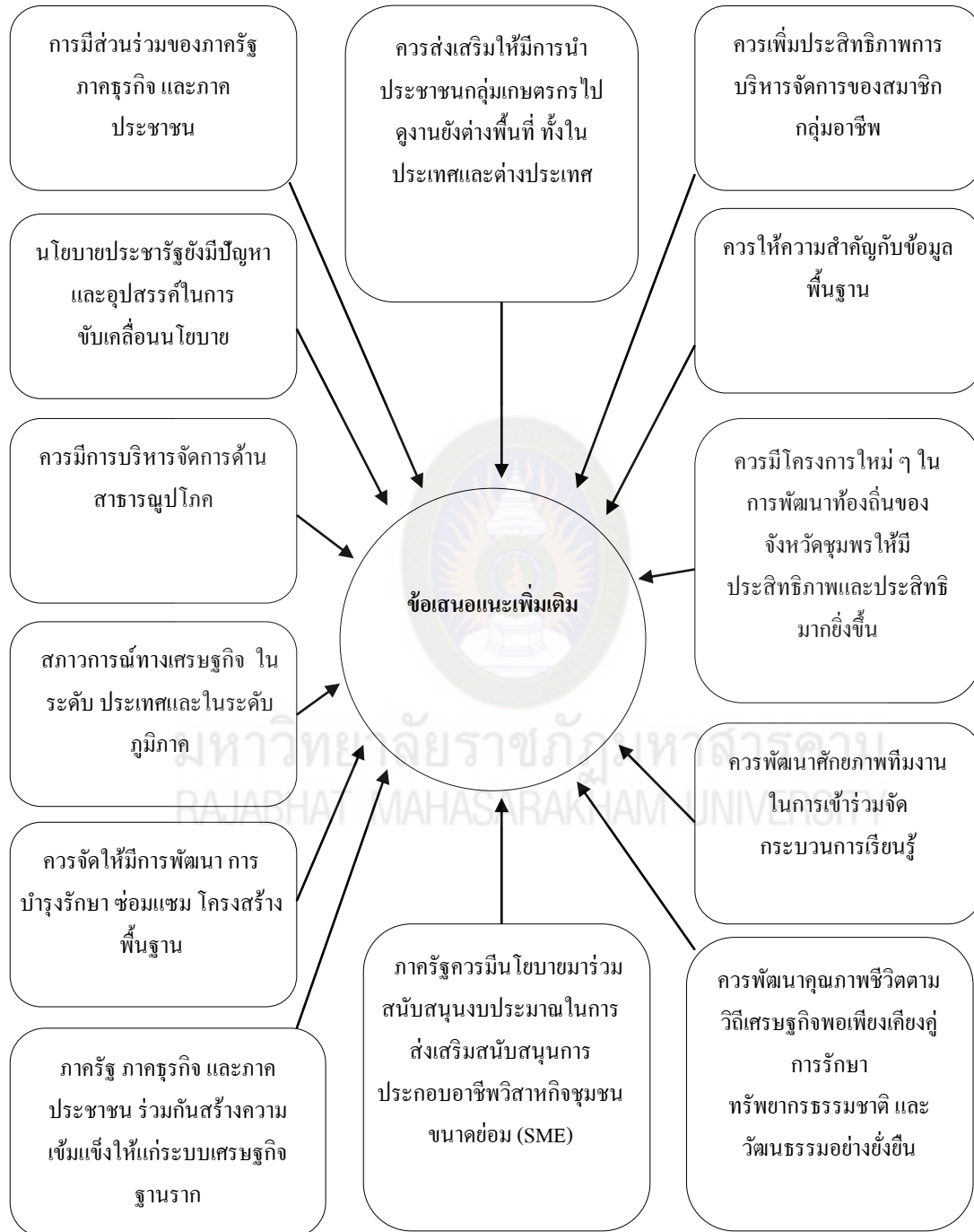
10. ควรพัฒนาคุณภาพชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียงเคียงคู่การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน มีการนำเสนอผลจากการวิจัยเพื่อนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาคที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์กรการบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด องค์กรการบริหารส่วนตำบลเขาทะลุ องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด กรมการพัฒนาชุมชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานเกษตรจังหวัด มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทบริการเขตจังหวัดชุมพร บริษัททัวร์และสื่อมวลชนในจังหวัดชุมพร เพื่อนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร ตั้งแต่ระดับนโยบายท้องถิ่นจนถึงนโยบายสาธารณะระดับจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ และจัดตั้งชุมชนการท่องเที่ยวต้นแบบกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

11. ควรเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสมาชิกกลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ ไอทีอป กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน ประจำหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้านและประชาชนในหมู่บ้าน ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้แก่ชุมชน ซึ่งส่งผลต่อประชาชนชาวชุมพรในแต่หมู่บ้านให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจฐานราก ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนระหว่างภาคีการพัฒนาในระดับอำเภอ

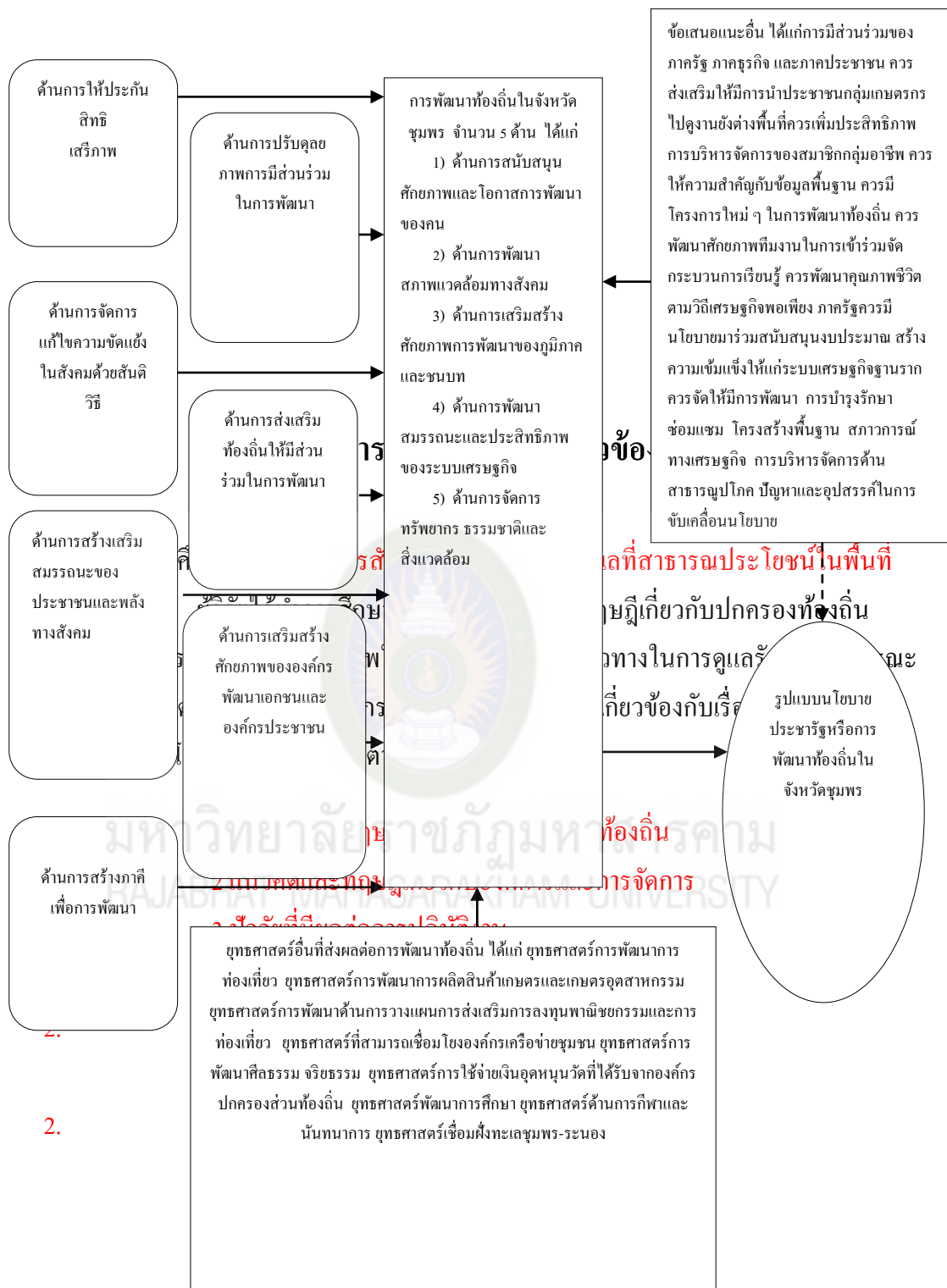
12. ควรพัฒนาศักยภาพทีมงานในการเข้าร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ภายใต้งบประมาณ และแผนงานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เกิดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรโดยชุมชนมีส่วนร่วม อย่างเป็นรูปธรรม โครงการระบบโครงการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดชุมพร

13. ควรมีโครงการใหม่ ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดชุมพรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เช่น “ตลาดประชารัฐ ลานค้า ลานวัฒนธรรมอำเภอปะทิว” โดยที่ภายในงานจะมีการจัดแสดงนิทรรศการของส่วนราชการ จำหน่ายสินค้า ไอทีอป อาหารพื้นบ้านของดีอำเภอปะทิว สินค้าราคาถูก พืชผักเกษตรปลอดภัย การประกวดสารอาหาร และกิจกรรมลานวัฒนธรรม ทั้งนี้

ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพิ่มเติมถึงเกี่ยวกับนโยบายภาครัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรสรุปได้ดังนี้ ดังแผนภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายภาครัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
 ภาพที่ 4.10 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

2.1.1 ความหมายการปกครองท้องถิ่น

ในการศึกษาเรื่องนี้ ลำดับแรกจำเป็นต้องทำความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน ก่อน โดย ความหมาย การปกครองท้องถิ่น ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความเห็นไว้ดังนี้ ชูศักดิ์ เทียงตรง (2540, น.32) ที่ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่าเป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครอง

รูปแบบนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ ด้านการเสริมสร้างหลักการใช้อย่างถูกกฎหมายที่ถูกต้องตาม เจตนาธรรม และปรัชญากฎหมาย โอกาสและสภาวะแวดล้อม ให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของ ประชาชน และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วนจำนวน 14ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กร 8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม 10) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว 11) ยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงองค์กรเครือข่ายชุมชน 12) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม 13) ยุทธศาสตร์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัดที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 14) ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษา 15) ยุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและนันทนาการ และ 16) ยุทธศาสตร์เชื่อมฝั่งทะเลชุมพร-ระนองส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ 5) ด้านการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ในการพัฒนาด้านต่างตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว ควรคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ควรส่งเสริมให้มีการนำประชาชนกลุ่มเกษตรกรไปดำเนินงานต่างพื้นที่ควรเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสมาชิกกลุ่มอาชีพ ควรให้ความสำคัญกับข้อมูลพื้นฐาน ควรมีโครงการใหม่ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่น ควรพัฒนาศักยภาพทีมงานในการเข้าร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ ควรพัฒนาคุณภาพชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียงเคียงคู่การรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ภาครัฐควรมีนโยบายมาร่วมสนับสนุนงบประมาณ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจฐานราก ควรจัดให้มีการพัฒนา การบำรุงรักษา ซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐาน สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ การบริหารจัดการด้านสาธารณสุข โภค ตลอดจนปัญหา และอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายควบคู่กัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยนำมาสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผลการวิจัย
7. ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

- 5.1.1 เพื่อศึกษาระดับนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 5.1.2 เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 5.1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
- 5.1.4 เพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

5.2 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

ปัจจัยด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการ

พัฒนาและด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

5.3.1 ประชากรในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 300 คน ข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 4,669 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,527 คน ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 224,100 คน รวมทั้งหมดจำนวน 230,596 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2559) 2) กลุ่มที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 300 คน ข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 4,669 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,527 คน ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 224,100 คนรวมผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ จำนวน 8 คน ตัวแทนนายอำเภอ จำนวน 8 คน รวมทั้งหมดจำนวน 230,612 คน(สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2559)

5.3.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 300 คน ข้าราชการและพนักงานจ้าง จำนวน 4,669 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,527 คน ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 224,100 คน รวมทั้งหมดจำนวน 230,596 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย 1) กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำนวน 18 คน ประกอบด้วย 1.1) ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 3 คน 1.2) ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน 1.3) ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน 1.4) ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 3 คน 1.5) ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ จำนวน 3 คน 1.6) ผู้แทนนายอำเภอ จำนวน 3 คน 2) กลุ่มตัวอย่างในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 18 คน ประกอบด้วย 2.1) ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 3 คน 2.2) ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน 2.3) ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน 2.4) ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 3 คน 2.5) ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ จำนวน 3 คน 2.6) ผู้แทนนายอำเภอ จำนวน 3 คน

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

ลักษณะของเครื่องมือคือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาจากแบบสอบถามของนักวิชาการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบชนิดเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย 1) เพศ 2) สถานภาพการสมรส 3) อายุ 4) ระดับการศึกษา 5) ประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามตามลำดับที่นำมาศึกษาจำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและ 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามตามลำดับที่นำมาศึกษารูปแบบนโยบายประชารัฐจำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 2) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 3) การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 4) การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและ 5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open End)

5.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 มีดังนี้

5.4.2.1 แบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ ผู้แทนนายอำเภอ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 18 คน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกำหนดแนวทางไว้ (Indepth Interview)

5.4.2.2 การจัดเวทีเพื่อดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จากผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ ผู้แทนนายอำเภอ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 18 คน ทั้งนี้เป็นกลุ่มเป้าหมายเดียวกันกับการสัมภาษณ์แต่ไม่ใช่บุคคลเดียวกัน

5.5 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพบว่าเป็นเพศหญิง จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 มีสถานภาพโสด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 มีการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และอาศัยอยู่อำเภอเมือง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

2. นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 ด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ รองลงมาคือด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรและด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมเท่ากับด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการรับรองและหลักประกันสิทธิทางการเมืองอย่างเสรีและเสมอ รองลงมาคือการควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร การส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหารเช่นรองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณ์ ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ กฎหมายรับรองสิทธิในฐานะประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ และสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายที่เท่าเทียมกัน 2) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนา

ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเช่นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมการเจรจาต่อรองการให้อภัยโทษตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ รองลงมาคือมีการสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม การแก้ไขปัญหา นั้น ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไข สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกัน การแก้ไขความขัดแย้งหรือการป้องกันการนำวิสัยทัศน์ทัศนคติที่ถูกต้องและความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างร่วมกัน คำนี้ถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วม โดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง เท่ากับสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติ โดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้องมีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่ายเปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น และสนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการแก้ไขข้อขัดแย้ง 3) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่สภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชนทางวิทยุและโทรทัศน์ รองลงมาคือทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีเป้าหมายประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศ ปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐ โดยประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น การให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้านให้มีวิทยุชุมชนวิทยุท้องถิ่น เป็นต้น และสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ 4) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนา

พัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเช่นประชาคมจังหวัด รองลงมาคือการระดมภาคีให้หน่วยงานของรัฐในการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายใดทางการเมือง การกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ กำลังคน เครื่องมือ เป็นต้น และการระดมภาคีให้หน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ อย่างชัดเจน 5) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด ชุมพรด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือเปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐโดยกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน รองลงมาคือเพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะกรรมการคณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนาเช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น การสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้น การเพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดบุคลากรมีส่วนร่วมเช่นเกษตรกรรายย่อยชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งคนจนในเมือง เป็นต้น เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณ โดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตน และดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นเช่นองค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบลเทศบาลสุขาภิบาลและช่องทางอื่น ๆ 6) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด ชุมพรด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการ รองลงมาคือชุมชนและท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น ชุมชนและท้องถิ่นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐ เป็นต้น เท่ากับชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เช่น จัดสรรเร่งด่วน หน่วยงานภายนอกชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น และการรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7) นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับนโยบายการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมดจำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ รองลงมาคือ ส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมด้วยมาตรการทางภาษี การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อเสริมสร้างทักษะและศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนและท้องถิ่น การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลการส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลในพื้นที่ และการสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ

3. การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม และด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน เท่ากับด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ 1) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็นรองลงมาคือการให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอย่างเพียงพอ การให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมใน ส่วนของการกำหนดนโยบาย โครงการ และแผน เท่ากับการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชน การให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรมเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน และหลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย 2) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมเท่ากับการยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างที่หลากหลาย รองลงมาคือการสร้างวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม การสร้างจริยธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรมในสังคม การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอมสันติธรรมเมตตาธรรม

และการยอมรับบังคับใช้กฎหมาย การสร้างสังคมเปิดที่มีความสมานฉันท์ปรองดองกัน และการสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง 3) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบทโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ รองลงมาคือการสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับโอกาสในการรับบริการจากรัฐเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ เท่ากับการให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพอนามัยพื้นฐานและบูรณาการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุชนรุ่นหลังชุมชนของตนเองและประเทศชาติโดยรวม การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้นการสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ และการสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท 4) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 8 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ รองลงมาคือระบบการบริหารด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศมีความต่อเนื่องเท่ากับการสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสกับการบริหารที่เกี่ยวกับสาธารณสุข การสร้างระบบการบริหารที่มีการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน การสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ เท่ากับการบริหารที่ยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข และการสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ 5) การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ กลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมรองลงมาคือการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มี

ส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ควบคุมไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคุมไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุลการสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งเขตเมือง ชุมชน ชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม และการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่าความสัมพันธ์ของนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .807 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับตามความสัมพันธ์จากมากไปน้อยปัจจัยที่มีค่าสหสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร สูงที่สุดคือด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน รองลงมาคือด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยรวมมีจำนวน 6 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 66.50 มีค่า $R^2 = .665$ และมีค่าของ F เท่ากับ 130.107 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .660 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .004 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน (X_7) ประชาชนและพลังทางสังคม (X_8) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_6) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ (X_1) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (X_5) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี (X_2) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 6 ตัวแปร สามารถเขียนสมการได้ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = .830 + .097 X_1 + .082 X_2 + .120 X_3 + .124 X_5 + .155 X_6 \\ + .217 X_7$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_r = .279 Z_7 + .204 Z_6 + .168 Z_3 + .152 Z_5 + .117 Z_1 \\ + .099 Z_2$$

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วปรากฏดังต่อไปนี้

5.1 ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 40.10 มีค่า $R^2 = .401$ และมีค่าของ F เท่ากับ 67.816 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .401 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .010 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ประชาชนและพลังทางสังคม

5.2 ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 53.90 มีค่า $R^2 = .539$ และมีค่าของ F เท่ากับ 115.509 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .534 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .020 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี

5.3 ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบททั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 39.80 มีค่า $R^2 = .398$ และมีค่าของ F เท่ากับ 87.293 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .394 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .017 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและ

องค์กรประชาชน ด้านการส่งเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

5.4 ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 48.80 มีค่า $R^2 = .488$ และมีค่าของ F เท่ากับ 75.151 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .482 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .009 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ด้านการส่งเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม

5.5 ตัวแปรนโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 37.30 มีค่า $R^2 = .373$ และมีค่าของ F เท่ากับ 58.810 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .367 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .012 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการส่งเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ผลการวิจัยจากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรมีจำนวน 7 ปัจจัย ได้แก่ปัจจัยด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีด้านการส่งเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการส่งเสริมท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพิ่มเติมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง สรุปได้ดังนี้ 1) นโยบายยุทธศาสตร์อื่น ๆ

ที่ส่งผลต่อการพัฒนาของท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร อาทิเช่น ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุนเพื่อ
 ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุนผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุน
 แผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงองค์กร
 เครือข่ายชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาศิลปกรรม จริยธรรม ยุทธศาสตร์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนวัดที่
 ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุทธศาสตร์พัฒนาศึกษายุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและ
 นันทนาการ ยุทธศาสตร์เชื่อมฝั่งทะเลชุมพร-ระนอง 2) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายประชา
 รัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร สรุปได้ดังต่อไปนี้ 2.1) การมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาค
 ธุรกิจ และภาคประชาชนเพื่อร่วมกันสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพความเข้มแข็งได้แก่ โครงการ “สาน
 พลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมี
 กลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาค
 ประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐ ทุกคน คือ ประชาชนของชาติ โดยรัฐบาลเป็นผู้อำนวยความสะดวก
 สนับสนุน เปิดช่องทางให้เอกชน ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทำให้
 การบริหารงานต่าง ๆ ไม่สร้างความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐบาล 2.2) ควรให้
 ความสำคัญกับข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการชี้เป้าหมายและวางแผนการพัฒนา (จปฐ.) ภายใต้คำ
 สำคัญของนโยบายประชารัฐ คือ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” พร้อมด้วยการเดินก้าวไปด้วยกัน ในการเชื่อมโยง
 เป็นเครือข่ายช่วยเหลือคนในจังหวัดชุมพร สื่อสารด้วยความเข้าใจ เป็นสโลแกนที่ทางผู้ที่เป็นที่หน้าที่
 ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐควรเห็นถึงความสำคัญ ร่วมกับประชาชน และภาคเอกชน เพื่อเตรียม
 ความพร้อมในพัฒนาท้องถิ่นเป็นด้วยกัน 2.3) ควรมีการบริหารจัดการด้านสาธารณูปโภค โดยเฉพาะ
 การบริหารจัดการน้ำในช่วงฤดูแล้งยังขาดประสิทธิภาพที่ดีทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ
 2.4) นโยบายประชารัฐยังมีปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายเพราะปัญหาการบริหาร
 จัดการงบประมาณตามนโยบายของรัฐบาล การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการ โครงการต้องได้รับ
 ความเห็นชอบจากส่วนกลางก่อนดำเนินการส่งผลให้การดำเนินงานมีความล่าช้า จึงเป็นอุปสรรคต่อ
 การเบิกจ่ายงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี เป็นต้น 2.5)
 สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ และในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาในระดับท้องถิ่น
 เป็นอย่างมากนั้น ได้แก่ เกิดการอพยพย้ายถิ่นของประชาชนที่อื่น เข้ามาอยู่ในพื้นที่ทำให้เกิดการแย่ง
 อาชีพทำกิน ความคาดหวังของประชาชน และภาคเอกชนสูงขึ้น ไป เมื่อเทียบกับงบประมาณและ
 อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการให้ได้ เช่น ปัญหามลพิษ
 และปริมาณขยะในเขตชุมชนเมือง 2.6) ภาครัฐควรมีนโยบายมาร่วมสนับสนุนงบประมาณในการ
 ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม (SME) กล่าวคือ ให้ภาคเอกชนเข้ามา
 บทบาทในการร่วมกันทำงานในเชิงบูรณา ความเป็นเจ้าของร่วมกัน ร่วมกันคิด ร่วมกันสร้าง ร่วมกัน

ลงทุน และร่วมกันรับผลประโยชน์ในลักษณะพึ่งพาเกื้อกูลกัน อีกทั้งควรมีนโยบายที่เอื้ออำนวยต่อภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกระทำได้กล่าว เช่น ลดหย่อนภาษีของภาคเอกชน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท มาร่วมส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม (SME) มีการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคเอกชนที่มาส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ เป็นต้น 2.7) ควรจัดให้มีการพัฒนา การบำรุงรักษา ซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐาน ที่อยู่ในกรอบภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีมาตรฐานและกระจายครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเป็นธรรมตามความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบาย ประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรนั้น 2.8) ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ร่วมกันสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจฐานรากการที่ประชาชนและรัฐร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” เป็นความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคม เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมีกลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐ ทุกคน คือ ประชาชนของชาติ โดยรัฐบาลเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน เปิดช่องทางให้เอกชน ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทำให้การบริหารงานต่าง ๆ 2.9) ควรส่งเสริมให้มีการนำประชาชนกลุ่มเกษตรกรไปดูงานยังต่างพื้นที่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความรู้ และความคิด ได้เห็นแบบอย่างที่มีคนทำและประสบความสำเร็จ ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้นำไปใช้ในการพัฒนาชุมชนของตนเอง แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์กัน มีการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน เช่น เครือข่ายกลุ่มทอผ้าในเขตจังหวัดภาคเหนือที่เครือข่ายกลุ่มการปลูกผลไม้แซมของ จังหวัดจันทบุรีที่เข้มแข็งและก่อให้เกิดรายได้เสริมอย่างมหาศาล เป็นต้น 2.10) ควรพัฒนาคุณภาพชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง เคียงคู่การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน มีการนำเสนอผลจากการวิจัยเพื่อนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาคที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด องค์การบริหารส่วนตำบลเขาทะลุ องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมการพัฒนาชุมชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานเกษตรจังหวัด มหาวิทยาลัยแม่โจ้วิทยบริการเขตจังหวัดชุมพร บริษัททัวร์และสื่อมวลชนในจังหวัดชุมพร เพื่อนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร ตั้งแต่ระดับนโยบายท้องถิ่นจนถึงนโยบายสาธารณะระดับจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ และจัดตั้งชุมชนการท่องเที่ยวต้นแบบกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 2.11) ควรเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสมาชิกกลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ โอท็อปกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุน โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนประจำหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้านและประชาชนในหมู่บ้าน ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้แก่ชุมชน ซึ่งส่งผลต่อ

ประชาชนชาวมุขมพรในแต่หมู่บ้านให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจฐานราก ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนระหว่างภาคีการพัฒนาในระดับอำเภอ 2.12) ควรพัฒนาศักยภาพทีมงานในการเข้าร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ภายใต้งบประมาณ และแผนงานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เกิดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดมุขมพรโดยชุมชนมีส่วนร่วม อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม โครงการระบบโครงข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดมุขมพร 2.13) ควรมีโครงการใหม่ ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดมุขมพรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น เช่น “ตลาดประชารัฐ ลานค้า ลานวัฒนธรรมอำเภอปะทิว” โดยที่ภายในงานจะมีการจัดแสดงนิทรรศการของส่วนราชการจำหน่ายสินค้า โอท็อป อาหารพื้นบ้านของดีอำเภอปะทิว สินค้าราคาถูก พืชผักเกษตรปลอดภัย การประกวดสำหรับอาหาร และกิจกรรมลานวัฒนธรรม

5.6 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดมุขมพรสามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

5.6.1 สมมติฐานการวิจัย ปัจจัยด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและ องค์กรประชาชนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดมุขมพร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า นโยบายประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดมุขมพรโดยรวม มีจำนวน 6 ตัวสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดมุขมพร ได้ร้อยละ 66.50 มีค่า $R^2 = .665$ และมีค่าของ F เท่ากับ 130.107 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .660 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .004 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha.05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดมุขมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน ประชาชนและพลังทางสังคม ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจุมพล หนิมพานิช (2547, น. 140) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติว่าหมายถึง การบริหารนโยบายที่ครอบคลุมถึงการวิเคราะห์พฤติกรรมองค์การปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคลสมรรถนะและ

ความร่วมมือของพนักงานภาครัฐและภาคเอกชนสภาพแวดล้อมของระบบและปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของนโยบายสอดคล้องกับแนวคิดของ Meter and Horn (1975, pp. 445 - 448) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในภาครัฐหรือเอกชนซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ได้ตัดสินใจกระทำไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภักดีลา น้อยเจริญ (2557, น. 306-319) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไป : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย มี 9 ปัจจัย สามารถอธิบายการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 59.0 มีค่า $R^2 = .590$ และมีค่าของ F เท่ากับ 61.837 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ มีปัจจัยที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 5 ปัจจัย คือ การติดตามและประเมินผลนโยบาย วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน สมรรถนะขององค์กรและเศรษฐกิจ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุภาพร ยุภาส (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจน วิเคราะห์กรณี : การดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปัจจัยที่นำมาศึกษา คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบด้วย บรรยากาศองค์กรและการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เจตคติต่อโครงการและแรงจูงใจในเข้าร่วมโครงการ ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจนกรณีการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังต่อไปนี้ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพผลการวิจัยสรุปได้ว่าการมีกฎหมายรับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลของราชการส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างยิ่ง ภาครัฐมีนโยบายออกกฎหมายเพื่อรองรับให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนนั้น ทำให้ทุกภาคส่วนเกิดความมั่นใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของรัฐเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเล็งเห็นความสำคัญของการใช้สิทธิเสรีภาพ โดยภาครัฐจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน และเปิดช่องทางให้ประชาชนหรือภาคเอกชนและประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วม มีบทบาทร่วมคิด ร่วมทำ ให้การบริหารงานของภาครัฐในเรื่องต่าง ๆ และไม่สร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส และปราศจากการทุจริต ประชาชนให้อำนาจและเสรีภาพในการ

บริหาร หากมีการละเมิดสิทธิ์หรือการกระทำกระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ได้มีการนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองตามกระบวนการขั้นตอนด้วยความยุติธรรมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558, น. ป.ป.ม.) ที่ได้อธิบายว่าการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคนประกอบด้วย 1.1) การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชนให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรมเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคนรวมทั้งหลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย 1.2) การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของลือชัย วงษ์ทอง (2555, น. 264-270) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการนำนโยบายแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมประสิทธิผลของการนำนโยบายแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าไปปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งนโยบายต้องมีการปรับปรุงให้มีความที่ชัดเจนเพราะยังไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติในพื้นที่อำเภอแม่สอดได้อย่างเต็มประสิทธิผล โดยต้องสามารถทำการปรับปรุงยืดหยุ่นให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อประสิทธิผลของการนำไปปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกับอำเภอแม่สอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของสฤณี อาชวานันทกุล (2558) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามนโยบายภาครัฐที่ได้วางแผนไว้รวมถึงสร้างสามารถสำรวจดัชนีชี้วัดความพึงพอใจของประชาชน อันเป็นผลสะท้อนสืบเนื่องจากการดำเนินการนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ว่ามีผล กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่จะเป็นข้อมูลที่ทรงคุณค่าของผู้บริหารระดับสูงที่ชาญฉลาดในการใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจ วางแผน กำหนด ยุทธศาสตร์ในการดำเนินการได้อย่างมั่นใจว่า จะประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายทั้งทางด้าน การเมืองและการบริหารราชการแผ่นดิน และมีวัตถุประสงค์ของการพัฒนาประชารัฐ คือ 1) เพื่อเสริมสร้างการใช้หลักนิติธรรมในการบริหารรัฐกิจ การจัดการพัฒนาและการดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ ของทุกภาคส่วนของสังคมให้มากยิ่งขึ้น 2) เพื่อสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการการพัฒนาประเทศ 3) เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลและประสิทธิภาพของภาครัฐ ในการบริหารรัฐกิจ และการจัดการพัฒนาประเทศ 4) เพื่อสนับสนุนให้เกิดความต่อเนื่องในงานบริหารรัฐกิจ และการจัดการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านนโยบายและการปฏิบัติโดยด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพประกอบด้วย 4.1) รับรองและให้หลักประกันสิทธิทางการเมืองสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายให้ทัดเทียมกับบรรทัดฐานนานาชาติอารยะประเทศ 4.2) ให้มีกฎหมายรับรองสิทธิประชาชนในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลของ

ราชการ 4.3) ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิและควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหารเช่นรองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539 และ 4.4) สนับสนุนการพัฒนาาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ และสอดคล้องกับแนวคิดของบรรเจิด สิงคะเนติ (2552) ได้อธิบายถึงหลักประกันสิทธิและเสรีภาพตามหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 หมายถึงหลักที่รับรองว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนจะต้องได้รับการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ด้วยความเสมอภาคของบุคคลเป็นการยืนยันผลในทางกฎหมายอย่างชัดเจน โดยสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลนั้นประกอบด้วย หลักการจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะต้องมีผลเป็นการทั่วไป ต้องมีความชัดเจนแน่นอนอนต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่มีผลเป็นการย้อนหลัง 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีผลการวิจัยสรุปได้ว่าการสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกัน การแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งอย่างสันติวิธีภายใต้ความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน การสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน การร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาคขัดแย้งในสังคมการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเช่นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมการเจรจาต่อรองรวมทั้งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การได้รับการปฏิบัติด้วยความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันจะทำให้เกิดความเข้าใจกันของคนในชุมชนและสังคมซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความใกล้ชิด สร้างความสัมพันธ์ที่ดี สร้างความรู้สึกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นของประชาชน ไม่ใช่เป็นของนักการเมืองเท่านั้น จึงก่อให้เกิดความรักและพลังสามัคคี มีความร่วมมือร่วมใจแทนความขัดแย้งและเกิดความชอบธรรมใจการตัดสินใจของหน่วยงานรัฐซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดของสตฤณี อาชวานันทกุล (2558) ได้อธิบายถึงการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีประกอบด้วย 1) สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งอย่างสันติ โดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ให้มีการสร้างหรือปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณีการทำความเข้าใจร่วมกันการคำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง 2) สนับสนุนให้มีบุคคลคณะบุคคลหรือสถาบันที่มีความชำนาญในการป้องกันและแก้ไขข้อขัดแย้งในสังคมทั้งในและนอกภาครัฐกระจายไปทั่วทุกพื้นที่พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกัน ในการแก้ไขปัญหาคขัดแย้งในสังคม 3) สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่

แนวทางการป้องกันและแก้ไขข้อขัดแย้งเพื่อนามาซึ่งวิสัยทัศน์ทัศนคติที่ถูกต้องและความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างการเจรจาต่อรองประนีประนอมอันนำมาซึ่งข้อตกลงร่วมกันด้วยเหตุผล 4) ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธีเช่นการไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรองการใช้อนุญาโตตุลาการ 5) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานโดยให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไขดำเนินการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้องมีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่ายรวมทั้งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของวันชัย วัฒนศัพท์ (2559, น. 1) ได้อธิบายว่าการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติ เป็นการจัดการความขัดแย้งอาจจะทำได้หลายวิธี เช่น การเจรจาการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลางการประนีประนอมการร่วมมือการสานเสวนาการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมการประชุมเพื่อปรึกษาหารือการเพิ่มทรัพยากรการสนับสนุนการโน้มน้าวการเผชิญหน้าการแข็งขัน เป็นต้น 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการที่รัฐสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ นั้นจะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของประชาชนเป็นปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวางเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนปกครองตนเอง โดยการสร้าง “เครือข่ายประชารัฐ” ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเข้าด้วยกันต่อการพัฒนาชุมชน และการพัฒนาสิทธิและสวัสดิการของรัฐเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ไม่ให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมเช่นที่ผ่านมาคั้งนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดชุมพรสามารถกำหนดวิถีชีวิตและอนาคตของชุมชนผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนโดยมีเป้าหมายให้การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ตรงจุด แก้ปัญหาได้รวดเร็ว สร้างความโปร่งใส รวมทั้งเป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การร่วมมือในการนำไปปฏิบัติ ก่อให้เกิดเป็นพลังงานสังคมที่มีคุณภาพมีการสร้างพลังประชารัฐจากการใช้สื่อจากภาครัฐและเอกชน เช่น วิทยุโทรทัศน์สื่อออนไลน์ เป็นต้น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่สภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชนประกอบกับมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินการของภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ก่อเกิดความรอบคอบในการตัดสินใจมากขึ้น และยังช่วยให้เกิดทางเลือกใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสตฤณี อาชวานันทกุล (2558) 3) ที่ได้อธิบายว่า การสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลัง

ทางสังคมประกอบด้วย 3.1) สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของประชาชน 3.2) ปลุกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน 3.3) สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง 3.4) ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐโดยประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่นการให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้านให้มีวิทยุชุมชนวิทยุท้องถิ่นและ 3.5) สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่สภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชนโดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชนทางวิทยุและโทรทัศน์ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินการของรัฐภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนหรือประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของ กฤษณ์ รักษาติเจริญ ดำรงศักดิ์ จันโททัย จันทนา อินทิม เมทธิณี แสงกระจ่าง (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า 1) ตัวชี้วัดที่เหมาะสมต่อการสร้างความสำเร็จของการนำมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติไปปฏิบัติ สามารถจำแนกปัจจัยที่สำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ทั้งสิ้น 6 ปัจจัย โดยในแต่ละปัจจัยจะมีตัวชี้วัดที่หลากหลาย ซึ่งต้องมีการประเมินผ่านองค์ประกอบย่อย ๆ จำนวนหนึ่งเพื่อใช้ชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมติ (นโยบาย) ไปสู่การปฏิบัติ มีดังนี้ ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยด้านเนื้อหาของนโยบายปัจจัยที่ 2 ปัจจัยหน่วยงานและองค์การที่ขับเคลื่อนนโยบาย ปัจจัยที่ 3 ปัจจัยพื้นที่และประชาชนที่ได้รับผลจากนโยบาย ปัจจัยที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมของนโยบาย ปัจจัยที่ 5 ปัจจัยผู้นำและผู้ปฏิบัติงานของนโยบายและปัจจัยที่ 6 ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อนโยบาย สอดคล้องกับแนวคิดของ อิศราภรณ์ ชมชื่น (2556, น. 28) ได้อธิบายถึงด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคมหมายถึงกระบวนการเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม โดยการส่งเสริมให้ชุมชนสามารถนำศักยภาพและสมรรถนะของตนเองมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์ต่อคนในชุมชนและทุกคนได้รับโอกาสมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานเดียวกัน ได้แก่ 1) ประชาชนให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจจิตใจสังคมสุขภาพวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมการเมือง 2) มีการเชื่อมโยงเครือข่ายของความร่วมมือให้เกิดพลังความร่วมมือระหว่างกลุ่ม 3) ภาครัฐจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานให้เป็นฐานะของผู้นำนโยบายความสะอาดในการนำการเปลี่ยนแปลงกระตุ้นและเชื่อมประสานให้ประชาชนในชุมชนเกิดความตื่นตัวมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐเพื่อนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผล 4) การเรียนรู้และแลกเปลี่ยนค่านิยมความเชื่อและบรรทัดฐานในการดำรงชีวิต และสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลพร กัลยาณมิตร (2551, น. 342 -

344) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำนโยบายยอสุดิมิสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านหรือชุมชน คือ วัตถุประสงค์ของนโยบายและกรอบแผนงาน ทรัพยากรในการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีอำนาจในการอธิบายเท่ากับร้อยละ 12.60 ส่วนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการนั้น มีปัจจัยด้านระบบกลไกสนับสนุนและขั้นตอนการดำเนินงานที่มีผลต่อความสำเร็จ นอกจากนี้ก็มัลพร ได้เสนอตัวแบบ (Model) ที่เหมาะสมต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ได้รับผลสำเร็จ ควรประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของนโยบายและกรอบแผนงาน ทรัพยากรในการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน ระบบกลไกสนับสนุน และความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ในการศึกษาวิจัยระยะที่ 1 เจริญปริมาณ ปัจจัยนี้ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร แต่ภายหลังในการศึกษาวิจัยในระยะที่ 2 ผู้ให้สัมภาษณ์แบบเจาะลึกและผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็นมีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า การให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเช่นประชาคมจังหวัด มีการกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐระบุภาคีจะส่งผลในการพัฒนาและการวางแผนการดำเนินการโครงการต่างๆการพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิต การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าเนื่องจากการสร้างภาคีประชาชน ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของบทบาทและอำนาจของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงพลังสังคม ที่มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มทั้งแบบที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคลก็ถือว่ายังมีภาครวมพลังกันมากเท่าไรก็จะเพิ่มอำนาจ อิทธิพลของประชาชนในการบริหาร หรือที่เรียกว่า การมีส่วนร่วมในระดับสร้างความร่วมมือที่ยึดถือกระบวนการตัดสินใจ จึงส่งผลให้การปกครองท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร มีประชาธิปไตยที่เข้มแข็งชุมชนเกิดความรับผิดชอบต่อสังคมกันเอง ทั้งนี้ควรมีการสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มองค์กรภาคีที่มีศักยภาพ ที่มีบทบาทสำคัญ 2 ประการคือ 1) การพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีเป็นการใช้สถานภาพทางสังคมในการผลักดันนโยบายสาธารณะหรือ โครงการสำคัญกับผู้บริหารที่มีอำนาจในการตัดสินใจ 2) ความเข้าใจต่อรากเหง้าของปัญหาข้อเท็จจริงและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ใน 3 ลักษณะ คือ การเป็นภาคีในการวางแผน ในการดำเนินงานจนนำไปสู่การปฏิบัติ และในการศึกษาวิจัย จึงต่อว่าเป็นภาคีที่ค้ำจุนให้การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Sabateir (1986, pp. 13 – 39) ซาบาเตียร์ได้บูรณาการหน่วยการวิเคราะห์จากแนวคิดจากล่างขึ้นบน เช่น กลุ่มต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายกับการวิเคราะห์จากบนลงล่าง เช่น เงื่อนไขทางสังคม เศรษฐกิจ กฎหมายและเน้นการนำมาใช้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงองค์การในระยะตั้งแต่หนึ่งทศวรรษขึ้นไป ซาบาเตียร์ ได้นำแนวคิดมาจาก Hecllo ซึ่งเสนอว่าการเปลี่ยนแปลงนโยบาย

เป็นผลมาจากปัจจัย 2 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองโดยทั่วไป กับ ปฏิสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้เสียในนโยบาย สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558, น. ป.ป.ม.) ได้กล่าวไว้ว่าการที่ประชาชนและรัฐร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ “สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก” เป็นความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคม เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งมีกลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชานิยม ซึ่งเป็นการรวมพลังทุกภาคส่วนไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐ ทุกคน คือ ประชาชนของชาติ โดยรัฐบาลเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน เปิดช่องทางให้เอกชน ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตย ทำให้การบริหารงานต่าง ๆ ไม่สร้างความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐบาล สอดคล้องกับแนวคิดของสฤณี อาชวานันทกุล (2558) ได้อธิบายการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาประกอบด้วย 1) สนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายในทางการเมืองรวมทั้งการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเช่นประชาคมจังหวัด 2) กำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากรคือกำหนดให้หน่วยงานของรัฐระบุภาคีเพื่อพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ สอดคล้องกับแนวคิดของสร้อยญา จุฑานิล (2556, น. 17) ที่ได้ขยายถึงการสร้างภาคีเพื่อพัฒนา หมายถึง กลุ่มบุคคล องค์กรที่มีเป้าหมายร่วมกันมารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมประเมินผล โดยมีความเสมอภาค และเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องทั้งนี้เป้าหมายหรือมีวัตถุประสงค์ร่วมกันเป็นไปในทิศทางเพื่อพัฒนา โครงสร้าง ความสัมพันธ์มีการเชื่อมโยงและประสานงานร่วมกันในลักษณะพึ่งพาอาศัยทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ร่วมกัน 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผลการวิจัยสรุปได้ว่าจากนโยบายประชารัฐมีหลักการส่งเสริมการปรับคุณภาพ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีก่อให้เกิดความสมานฉันท์ของชุมชน จนกลายเป็นพลังชุมชน ที่เสมอภาคและเท่าเทียมกันในประเด็นนี้ถือว่าเป็นข้อที่ดีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ประชาชนมีความใกล้ชิด มีความผูกพันต่อชุมชนระดับหนึ่ง การเพิ่มดุลการมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดดุลการมีส่วนร่วมเช่นเกษตรกรรายย่อยชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่ง คนจนในเมืองการเพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะอนุกรรมการคณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนาให้มีการเปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณ โดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐหรือสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุนและ

สนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้นมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นและสิ่งที่สำคัญการมีส่วนร่วมต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพและอิสรภาพ การที่ภาครัฐก็ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเสียดสละทรัพยากรที่มีเพื่อร่วมแก้ปัญหาหรือเพื่อสร้างประโยชน์ส่วนรวมอย่างเสมอภาค มีความเอื้ออาทรต่อกัน โดยให้ความสำคัญกับการประนีประนอม พุดคุย แก้ไขปัญหาร่วมกัน หลีกเลี่ยงการแก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรงหรือการใช้กำลังและควรมีการปรับทัศนคติของระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคเอกชนให้มีความเข้าใจกัน กล่าวคือ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง ควรที่จะมีความเสมอภาคในการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นอย่างสะดวกและรวดเร็ว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการบริการประชาชนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสตูณี อาชวานันทกุล (2558) ได้อธิบายว่าการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประกอบด้วย 1) เพิ่มคุณภาพการมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดคุณภาพมีส่วนร่วมเช่นเกษตรกรรายย่อยชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งคนจนในเมือง 2) เพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการคณะทำงานต่างๆของระบบบริหารการพัฒนาเช่นคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3) เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณโดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐหรือสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน 4) สนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้นมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นเช่นองค์การบริหารส่วนตำบลสภาตำบลเทศบาลสุขาภิบาล และช่องทางอื่น ๆ 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการโครงการการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้นเพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น ทั้งนี้การปรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยท้องถิ่น ได้แก่ การเปลี่ยนทัศนคติการทำงานที่เน้นการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น โครงสร้างและกระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดึงให้พลเมืองและพนักงานท้องถิ่นร่วมกันทำงาน โดยให้คนในท้องถิ่นบริหารท้องถิ่น เพื่อท้องถิ่น ทำให้สร้างความโปร่งใส และขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมของประชาชนให้กว้างขวางมากขึ้น ส่งเสริมการศึกษาเพื่อเปลี่ยนให้ประชาชนมีจิตสำนึกของความเป็นพลเมือง สร้างความรู้สึกรักเป็นเจ้าของชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมเสียดสละ เสริมสร้าง สนับสนุนให้มีกลุ่ม สมาคม

เครือข่ายทางสังคมมีความเข้มแข็งที่ทำงานเพื่อสังคมมากขึ้น เช่น ข้อกฎหมายที่ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิและหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ริเริ่มมา มีบทบาทในการให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดโอกาสรับฟังประชาชน การทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วน ในการร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินการพัฒนา จังหวัดชุมพรให้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น แสวงหาแนวทางให้ภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาสังคมทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันเพื่อได้มาซึ่งความร่วมมือเป็นสุขของประชาชนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสตูนิ อาชวานันทกุล (2558) ได้อธิบายว่าการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประกอบด้วย 6.1) รับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่างๆที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ อาทิให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการ 6.2) จัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้นและลดการจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนผลการวิจัยสรุปได้ว่าการสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐจะช่วยส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชน การสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนด้วยมาตรการทางภาษีและการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์และเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการย่อมเกิดการพัฒนาต่อชุมชนสังคม คุณค่าสาธารณะ ที่จะก่อให้เกิดกับประชาชนผู้รับบริการ เช่น การมีสุขภาพที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การมีน้ำสะอาดอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอเหมาะสม การมีระบบการกำจัดขยะหรือของเสียที่มีประสิทธิภาพ และควรใช้ระบบวัฒนธรรมความเชื่อ ความไว้วางใจและการเข้าใจถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับชุมชนด้วย ความสอดคล้องในวิถีชีวิตและธรรมาภิบาลการสร้างวัฒนธรรมของตนเองในการดำรงอยู่ในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญาพร พรชัย. (2549, น. 37) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การน่านโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณี โครงการธนาคารประชาชนของธนาคารออมสิน ผลการวิจัยพบว่า จากการวิจัยความสำเร็จและปัจจัยที่มีผลกระทบในการน่านโยบายโครงการธนาคารประชาชนไปปฏิบัติ ภายใต้แนวคิดและทฤษฎีแล้วพบว่า มี 6 ปัจจัยได้แก่ วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กร และกิจกรรมการเสริมแรง ลักษณะหน่วยงานที่น่านโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ ดังนั้น จึงได้เสนอแนะการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ธนาคารออมสินได้สานต่อนโยบายของรัฐบาลที่ได้รับมอบหมายให้ธนาคารออมสินเป็นแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจจากหญ้าซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของสตูนิ อาชวานันทกุล (2558) ได้อธิบายว่า

การเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนประกอบด้วย 1) ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล 2) สนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ 3) ส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนด้วยมาตรการทางภาษีและ 4) สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์และเสริมสร้างทักษะในการบริหารจัดการ

5.7 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรมีข้อเสนอแนะเป็นดังนี้

5.7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปใช้

5.7.1.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายประชารัฐขององค์กรปกครองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรมีดังต่อไปนี้ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ คือ ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาในเรื่องการรับรองและหลักประกันสิทธิทางการเมืองอย่างเสรีและเสมอภาคกับประชาชนอย่างทั่วถึงแล้วควรปรับปรุงในเรื่องของสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายที่เท่าเทียมกัน 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี คือ ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรอง การใช้อินญาโตตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงาน แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการสนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการแก้ไขข้อขัดแย้ง 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม คือควรสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชน ทางวิทยุและโทรทัศน์ แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา คือ ควรส่งเสริมการให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด เป็นต้น แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการระดมภาคีให้หน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการโครงการต่าง ๆ อย่างชัดเจน 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา คือ ควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐโดยกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นฝ่ายนำ

และภาครัฐสนับสนุน แล้วควรปรับปรุงในเรื่องขององค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชนมีส่วนร่วม บริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบลสภาตำบล เทศบาล สุขาภิบาล และช่องทางอื่น ๆ 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา คือ ควรส่งเสริมให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบลิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการ แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรคือควรส่งเสริมให้ประชาชนการสนับสนุน การพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ

5.7.1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร 1) ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน คือ ควรส่งเสริมให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็น แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของหลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย 2) ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม คือ ควรส่งเสริมการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่างๆในสังคม แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบที่มีต่ออนุชนรุ่นหลัง 3) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท คือ ควรส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท 4) ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจคือ ควรส่งเสริมการสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ 5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ ควรส่งเสริมในเรื่องของกลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม แล้วควรปรับปรุงในเรื่องของการสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

5.7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.7.2.1 ควรมีการศึกษาด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน เชิงลึกเนื่องจากเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

5.7.2.2 เห็นควรนำรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรไปทดลองใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กฤษณ์ รักษาติเจริญ คำรงค์คี จันโททัย จันทนา อินทิม เมทีณี แสงกระจ่าง. (2559). *ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติสู่การปฏิบัติ*. BU ACADEMIC REVIEW, 15(2).
- โกวิทย์ พวงงาม. (2548). *การปกครองท้องถิ่นไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : เดือนตุลา.
- กมลชัย บัวสาย. (2560). การบริหารจัดการโครงการพระราชดำริด้านการเกษตรของกองทุนหมู่บ้านในอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ. *วารสารแก่นเกษตร* 45, 1, 1483-1489.
- กมลพร กัลยาณมิตร. (2551). *การนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กล้า ทองขาว. (2548). *การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ : แนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการดำเนินงาน*. นนทบุรี : สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กุลชน ชนาพงศธร. (2541). *นโยบายสาธารณะ*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ. (2558). *สาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปเอกสารประกอบการสัมมนาการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อร่างรัฐธรรมนูญ*. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-10*. สืบค้นจาก <http://www.nesdb.go.th/>.
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2546). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2550)*. กรุงเทพฯ : การกิจการเผยแพร่และสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- จุมพล หนิมพานิช. (2547). *การวิเคราะห์นโยบาย*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จุมพล หนิมพานิช. (2549). *การวิเคราะห์นโยบาย : ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎีและกรณีตัวอย่าง*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จิราพร น้ำฟ้า. (2556). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนายกเทศมนตรีในทรศนะของบุคลากรเทศบาลตำบลเกล็ดแก้ว อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี*. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่นกรมการปกครอง.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. (2544). *การบริหารการปกครองท้องถิ่น*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพัฒน์. (2541). *การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (2546). *ทิศทางการปกครองท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (2559). *องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สืบค้นจากจาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?>.
- ณริฎ พิศลยบุตร. (2559). *นโยบายประชารัฐ ต่างจากประชานิยมอย่างไร? และประชาชนจะได้อะไร?*. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/social/think/409357>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). *การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2545). *การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : วิญญูชน
- บรรเจิด สิงคะเนติ. (2552). *หลักพื้นฐานของสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- ป๋นรศ มาลากุล ณ อยุธยา. (2546). *การพัฒนาระบบราชการไทย การพัฒนาองค์กรและการสร้างองค์กรที่เรียนรู้. วารสารสถาบันพระปกเกล้า, 2*.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2558). *การบริหารงานภาครัฐกับการสร้างธรรมาภิบาล*. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2542). *การปกครองท้องถิ่นของประเทศฟิลิปปินส์*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ..
- ประเวศ วะสี. (2554). *กระบวนการนโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ.
- พลเดช ปิ่นประทีป. (2558, 8 ตุลาคม). *คมชัดลึก วิเคราะห์ความต่าง. ประชาธิปไตย-ประชานิยม*.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม : ตักสิลา.
- กัญฉิลา น้อยเจริญ. (2557). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายไปปฏิบัติศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และศึกษาข้อเสนอแนะปรับปรุงพัฒนาการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มนตรี กนกาวี. (2548). *รัฐธรรมนูญกับการสร้างธรรมรัฐในองค์กรอิสระ*. สืบค้นจาก <http://public-law.net/publaw/view.aspx?id=705>.
- มยุรี อนุมานราชชน. (2549). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ : ธรรมกมลการพิมพ์.

- บุภาพร บุภาพร. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเพิ่มพลังอำนาจให้ประชาชนเพื่อ
แก้ปัญหาความยากจน วิเคราะห์กรณี : การดำเนินงาน โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/
ชุมชน (SML) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- รติมา คชนันท์. (2558). วิเคราะห์ จุดต่าง ประชาธิปไตย-ประชานิยม. สืบค้นจาก
<http://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2558/hi2558-098.pdf>.
- ลิขิต ธีระเวคิน. (2533). วัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลัดดา ผลวัฒน์. (2557). ธรรมนูญการปกครองมหาวิทยาลัย GOOD GOVERNANCE
FOR UNIVERSITY ADMINISTRATION. วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัย
บูรพา, 8(2).
- ลือชัย วงษ์ทอง. (2555). ประสิทธิภาพของการนำนโยบายแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าไปปฏิบัติใน
พื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2541). การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โอ. เอส.
พรินติ้งเฮาส์.
- วัชรินทร์ สุทธิชัย. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไป
ปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วันชัย วัฒนศัพท์. (2559). การจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- วันทนีย์ วาสีกะสินและคณะ. (2547). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมสังคมสงเคราะห์
(พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรชัย บุตรดาบุตร. (2556). การนำนโยบายสาธารณะสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาโครงการคืนคนดีสู่
สังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรเดช จันทรศร. (2551). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
พริกหวานกราฟฟิค.
- วรเดช จันทรศร. (2556). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ = *An Integrated Theory of
Public Policy Implementation* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2548). นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์. (2559). รัฐบาลกับยุทธศาสตร์สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก.
สืบค้นจาก <http://www.reform.or.th/>.

- สมพงษ์ ศรีบุญสูง. (2555). *ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ของผู้นำชุมชนและประชาชน ที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรการบริหารส่วนตำบลสะอาด อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2543). *นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2545). *นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2549). *นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- สถุณี อาชวานันทกุล. (2559). *ประชารัฐ*. สืบค้นจาก <http://thaipublica.org/2016/03/populism-pracharat-5/>.
- สร้อยญา จุฑานิล. (2556). *การบริหารเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนสำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุจิตรา บุญญรัตน์พันธ์. (2549). *รายงานวิจัยเรื่องประชาชนและธรรมาภิบาล : การสำรวจทัศนคติของคนไทยในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไสว บุญมา. (2559). *อันเนื่องมาจากเรื่องธรรมาภิบาลกับการศึกษา*. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/daily/detail/9590000071209>.
- อนุสรณ์ ธรรมใจ. (2558, 9 ตุลาคม). *ประชารัฐ ประชานิยม และรัฐสวัสดิการ (1)*. กรุงเทพฯ:ธุรกิจ.
- อิสรารัตน์ ชมชื่น. (2556). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างพลังทางสังคม (Social Empowerment) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Alexander, E.R. (1985). *Form Idea to Action : Notes for a Contingency Theory of Policy Implementation Process*. Administration and Society.
- Allison, G.T. (1971). *Essence of Decision Explaining the Cuban Missile Crisis*. Boston : Little, Brown.
- Anderson, J.E. (1975). *Public Policy Making*. New York : Hot, Winstone and Rinehart.
- Bardach, E. (1980). *The implementation game : What happens after a bill becomes a law* (3rd ed). Cambridge, MA : The MIT Press.
- Berman, P. and McLaughlin, M.W. (1978). *Federal Programs Supporting Educational Change*. vol.VIII : Implementing and sustaining innovation. Santa Monica, CA : The Rand Corporation.

- Breuer and Peter deLeon. (1983). *The Foundation of Policy Analysis*. Homewood, Illinois : The Dorsey Press.
- Brounds, G., Yorks, L., Adams, M. and Ranney, G., (1994). *Beyond Total Quality Management*. New York : McGraw-Hill.
- Commoner, B. (1979). *The Policy of Energy*. New York : Alfred A. Knopf.
- Dignam, L. (1990). *Strategic Management: Concepts, Decisions, Cases*. New York : Irwin.
- Dror, Y. (1986). *Policymaking under adversity* Transaction Books. U.S.A. : New Brunswick.
- Easton, D. (1965). *A Framework for Political Analysis*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Easton, D. (1971). *The Political System: An Inquiry into the State of Political Science* (2nd ed). New York : Knopf.
- Edward, G.C. III and Sharkansky, I. (1978). *The Policy Predicament: Making and Implementation Public Policy*. San Francisco : W.H. Freeman and Company.
- Eulau, H. and Prewitt, K. (1973). *Labyrinths of Democracy*. Indianapolis : Bobbs - Merrill.
- Goggin, M.L. (1987). *Policy Design and the Politics of Implementation : The Cases of Child Health Care in the American State*. Knoxville : The University of Tennessee Press.
- Halperin, M.H. and Arnold, K.E. (1973). *Reading in American Foreign Policy : A Bureaucratic Perspective*. Boston: Little, Brown.
- Hinkle, D.E, William, W. and Stephen G.J. (1998). *Applied Statistics for the Behavior Sciences* (4th ed). New York : Houghton Fiffilin.
- Hughes. (1994). *System analysis and design*. New York : Boyd and Fraser.
- Greenwood, W.T. (1988). *Prepared under the Auspices of the Policy Studies Organization*. New York: Greenwood.
- Kaplan, R. (1988). One Cost System isn't Enough. *Havard Business Review*, 61 – 66.
- Lipsky, M. (1980). *Street-Level Bureaucracy : Dilemmas of the Individual in Public Services*. New York : Russell Sage Foundation.
- Levine, C.H. (1980). *Organization Decline and Cutback Management in Levine, ed. , Mangging Fiscal Stress : The crisis in the Public Sector*. Chatham, New Jersey : Chatham Hourse.
- Mazmanian, D.A. and Paul, A.S. (1989). *Implementation and Public Policy* Lanham : University Press of American.

- Meter, D.S. Van and Horn, C.E.V. (1975). *The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework*. Administration and Society.
- Michael, H. and James, C. (1993). *Reengineering the Corporation : A Manifesto for Business Revolution*. New York : Harper Collins Publisher.
- Pressman, J.L. and Wildavsky, A. (1979). *Implementation* (2nd ed). Berkeley, California : University of California Press.
- Sabatier, P. and Mazmanian, D. (1980). *A Multivariate Model of Public Making*. American Journal of Political Science 24.
- Schultze, C.L. (1970). The Role of the Incentives, Penalties, and Rewards in Attaining Effective Policy. in *Julius Margolis and Robert Haveman, eds. Public Expenditures and Policy Analysis*. Chicago : Markham.
- Sebring, R.R. (1977). The Five-Million Dollar Misunderstanding : A Perspective on State Government-university Interorganisational Conflicts. *Administrative Science Quarterly*, 22(9).
- Sorg, J.D. (1983). A Typology of implementation behaviors of street - level bureaucrats. *Review of Policy Research*, 2(3).
- Thomas R.D. (1978). *Understanding Public Policy* (3rd ed.). Engle wood Cliffs, N.J. : Prentice Hall.
- William V.H. (1951). *State and Local government in the United States*. Mc Graw-Hill, New York.
- Yamane, T. (1973). *Statistics : an introductory analysis*. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัย ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และหน่วยงานของท่าน

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบชนิดเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย 1) เพศ 2) สถานภาพการสมรส 3) อายุ 4) ระดับการศึกษา 5) ประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามตามลำดับที่นำมาศึกษา จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ 2) ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี 3) ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม 4) ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา 5) ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 6) ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา และ 7) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามตามลำดับ จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน 2) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม 3) การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท 4) การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ 5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะรูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนา
ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open End)

โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัย ครั้งนี้
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายอิพงษ์ นาครอด

นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

2. สถานภาพการสมรส

1. โสด 2. สมรส

3. หม้าย 4. หย่าร้าง

3. อายุ

1. 20-29 ปี 2. 30-39 ปี

3. 40-49 ปี 4. 50 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

1. ปวส.หรือเทียบเท่า 2.ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

3. ปริญญาโทขึ้นไป

5. อำเภอที่อาศัยอยู่ (ระบุอำเภอ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 2 ระดับยุทธศาสตร์นโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าสิ่งที่เป็นข้อความเกี่ยวกับยุทธศาสตร์นโยบายประชารัฐอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากข้อความในแต่ละข้อ ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- มากที่สุด (5) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
 มาก (4) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
 ปานกลาง (3) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
 น้อย (2) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
 น้อยที่สุด (1) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ของแต่ละข้อที่ตรงตามข้อมูลที่เป็นจริงของท่าน คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ					
1.1 การรับรองและหลักประกันสิทธิทางการเมืองอย่างเสรีและเสมอภาค					
1.2 สิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายที่เท่าเทียมกัน					
1.3 กฎหมายรับรองสิทธิในฐานะประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ					
1.4 การส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร เช่น รองรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณ์					
1.5 การควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร					
1.6 ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ					

ยุทธศาสตร์ของนโยบายภาครัฐ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี					
2.1 สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติ โดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน					
2.2 คำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง					
2.3 มีการสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม					
2.4 สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกัน					
2.5 สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการแก้ไขข้อขัดแย้ง					
2.6 การแก้ไขความขัดแย้งหรือการป้องกันมีการนำวิสัยทัศน์ทัศนคติที่ถูกต้อง และความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างร่วมกัน					
2.7 ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรอง การใช้อินญูญาโตตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงาน					
2.8 การแก้ไขปัญหาหนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไข					
2.9 การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้อง มีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่าย เปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น					
3. ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม					
3.1 สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่นๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ					

ยุทธศาสตร์ของนโยบายภาครัฐ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.2 ปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน					
3.3 สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง					
3.4 ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐ โดยประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น การให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้าน ให้มีวิทยุชุมชน วิทยุท้องถิ่น เป็นต้น					
3.5 สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชน ทางวิทยุและโทรทัศน์					
3.6 ทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีเป้าหมายประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศ					
4. ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา					
4.1 การสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายใดทางการเมือง					
4.2 การให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด					
4.3 การกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ กำลังคน เครื่องมือ เป็นต้น					
4.4 มีการระดมภาคีให้หน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ อย่างชัดเจน					
4.5 การระดมภาคีให้หน่วยงานของรัฐในการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม					
5. ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา					
5.1 การเพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดบุคลากรมีส่วนร่วม เช่น เกษตรกรรายย่อย ชาวประมงพื้นบ้าน ชายฝั่งคนจนในเมือง เป็นต้น					

ยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5.2 เพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ คณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนา เช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น					
5.3 เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับ การสนับสนุนงบประมาณ โดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐ					
5.4 เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐ โดยกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นผู้นำและภาครัฐสนับสนุน					
5.5 การสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้น					
5.6 องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบลสภาตำบล เทศบาล สุขาภิบาล และช่องทางอื่น ๆ					
6. ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา					
6.1 การรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม					
6.2 ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐ เป็นต้น					
6.3 ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการโครงการ					
6.4 ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น					
6.5 ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เช่น จัดสรรเร่งด่วนหน่วยงานภายนอก					

ยุทธศาสตร์ของนโยบายภาครัฐ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6.6 ชุมชนและท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น					
7. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน					
7.1 การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลในพื้นที่					
7.2 การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล					
7.3 การสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและ การสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ					
7.4 ส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมด้วยมาตรการทางภาษี					
7.5 การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์					
7.6 การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อเสริมสร้างทักษะ และศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนและท้องถิ่น					

ตอนที่ 3 การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง : ให้ท่านพิจารณาว่าสิ่งที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร อยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากข้อความในแต่ละข้อ ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- มากที่สุด (5) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นในการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด
 มาก (4) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก
 ปานกลาง (3) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง
 น้อย (2) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นในการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย
 น้อยที่สุด (1) หมายถึง ประโยคคำถามนี้มีระดับความคิดเห็นในการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ของแต่ละข้อที่ตรงตามข้อมูลที่เป็นจริงของท่าน คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน					
1.1 การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชน					
1.2 การให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรม เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน					
1.3 หลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย					
1.4 การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมใน ส่วนของการกำหนดนโยบาย โครงการ และแผน					
1.5 การให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วม การบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนอง ความจำเป็น					
1.6 การให้หลักประกันในด้าน โอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วม ความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอย่างเพียงพอ					
2. การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม					
2.1 การสร้างสังคมเปิดที่มีความสมานฉันท์ปรองดองกัน					
2.2 การยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลาย					
2.3 การสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม					
2.4 การสร้างจริยธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรมในสังคม					

การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.5 การสร้างวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม					
2.6 การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอม สันติธรรม เมตตาธรรมและการยอมรับบังคับใช้กฎหมาย					
2.7 การสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อผู้มีต่อชุมชนรุ่นหลัง					
3. การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท					
3.1 การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น					
3.2 การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ					
3.3 การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ					
3.4 การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับโอกาสในการรับบริการจากรัฐ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ					
3.5 การให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษา อนุรักษ์ ป่าไม้และบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุชนรุ่นหลังชุมชนของตนเองและประเทศชาติโดยรวม					
3.6 การสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท					
4. การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ					
4.1 การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ					
4.2 การสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ					
4.3 การสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ					
4.4 การสร้างระบบการบริหารที่มีการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน					

การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.5 การสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสกับการบริหารที่เกี่ยวกับ สาธารณสุข					
4.6 การบริหารที่ยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับ สาธารณสุข					
4.7 การสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการ เปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนา ประเทศ					
4.8 ระบบการบริหารด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการ พัฒนาประเทศมีความต่อเนื่อง					
5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5.1 ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล					
5.2 ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล					
5.3 การสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแล สภาวะแวดล้อมทั้งเขตเมือง ชุมชน ชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ของคนในสังคม					
5.4 การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
5.5 การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานของ ภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนใน พื้นที่					
5.6 มีกลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐ จำนวน 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ

.....

.....

.....

1.2 ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี

.....

.....

.....

1.3 ด้านการส่งเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม

.....

.....

.....

1.4 ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา

.....

.....

.....

1.5 ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

.....

.....

.....

1.6 ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา

.....

.....

.....

1.7 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม

.....

.....

.....

2.2 การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท

.....

.....

.....

2.3 การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

2.4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอย่างสูง

ภาคผนวก ข

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์ (Indepth Interview)

เรื่อง รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร
 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
 คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

แนวคำถาม : รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

1. ชื่อ – สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์

.....

2. วุฒิการศึกษา

.....

3. หน่วยงาน

.....

4. อำเภอที่อาศัยอยู่ (ระบุอำเภอ)

5. กลุ่มผู้แทน

() ผู้แทนจากผู้บริหารท้องถิ่น

() ผู้แทนข้าราชการและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น

() ผู้แทนฝ่ายการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

() ผู้แทนประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน

() ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอ

() ผู้แทนนายอำเภอ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ที่ให้สัมภาษณ์

1. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐดังต่อไปนี้ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด
ชุมพร หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.1 ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.4 ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.5 ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.6 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ของนโยบายประชารัฐด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. จากการศึกษาที่รัฐบาลได้นำนโยบายประชารัฐไปปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด
ชุมพรท่านเห็นว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้วมีการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร

3.1 ด้านการสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.3 ด้านการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.4 ด้านการพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.5 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. ท่านเห็นว่ามียุทธศาสตร์อื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายประชารัฐหรือการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ให้สัมภาษณ์

ภาคผนวก ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จากผู้แทนจากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, ผู้แทนข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, ผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร, ผู้แทนภาคประชาชนในจังหวัดชุมพร, ผู้แทนนายอำเภอในจังหวัดชุมพร, ผู้แทนท้องถิ่นอำเภอในจังหวัดชุมพร จำนวน 18 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน โดยเรียงตามกลุ่มที่จัดทำ Focus Group ดังนี้

กลุ่มที่ 1

1. นางสุเบญญา พัฒนขรรยง ตำแหน่ง ปลัดอำเภอหลังสวน เป็นผู้แทนนายอำเภอในจังหวัดชุมพร
2. นายสุภาส กุศลชู ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอหลังสวน เป็นผู้แทนท้องถิ่นอำเภอในจังหวัดชุมพร
3. นายวัฒนา ศรีอรุณ ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเป็นผู้แทนจากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร
4. นายสุทธิพันธ์ สุวรรณบัณฑิต ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปลาเป็นผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร
5. น.ส.นงนภัส เพชรโสม ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน สังกัด เทศบาลตำบลวังตะกอกเป็นผู้แทนข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร
6. น.ส.สุภารัตน์ วงศ์สุดาลักษณ์ ตำแหน่ง ราชวัลผู้ทำคุณประโยชน์ให้แผ่นดินเป็นผู้แทนภาคประชาชนในจังหวัดชุมพร

กลุ่มที่ 2

1. นายสุริยา จามพัฒน์ ตำแหน่ง ปลัดอำเภอละแม เป็นผู้แทนนายอำเภอในจังหวัดชุมพร
2. นายสุทธิชัย เอมชม ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอทุ่งตะโก เป็นผู้แทนท้องถิ่นอำเภอในจังหวัดชุมพร
3. นายอัชฌา แดงกนิษฐ์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองหลังสวน เป็นผู้แทนจากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร
4. นายชนะ เกิดเนตร ตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เป็นผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร

5. นางสาวอรุโณทัย พุ่มขจร ตำแหน่ง นักประชาสัมพันธ์องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ชุมพร เป็นผู้แทนข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร

6. นางสุจิตรา พุทธิปลันธน์ ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการพัฒนาและขับเคลื่อน
นโยบายแบบมีส่วนร่วมอำเภอท่าแซะเป็นผู้แทนภาคประชาชนในจังหวัดชุมพร

กลุ่มที่ 3

1. นายวิโรจน์ เทพพิทักษ์ ตำแหน่ง นายอำเภอทุ่งตะโก เป็นผู้แทนนายอำเภอใน
จังหวัดชุมพร

2. นายสุเทพ นุมาศ ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอละแม เป็นผู้แทนท้องถิ่นอำเภอในจังหวัด
ชุมพร

3. นายกฤษณ์ สุขแก้ว ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลคอนยาง เป็นผู้แทน
จากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร

4. นายชาญศักดิ์ ต้นหยงมาสกุล ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลพะโต๊ะ เป็น
ผู้แทนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมพร

5. ว่าที่ร้อยตรี วีรียา กาญจนสงคราม ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษาองค์การบริหารส่วน
ตำบลทุ่งควาวัด เป็นผู้แทนข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร

6. นางจริยา อุดมวิทยาไกร ตำแหน่ง เลขาคณะกรรมการพัฒนาและขับเคลื่อน
นโยบายแบบมีส่วนร่วมอำเภอปะทิวเป็นผู้แทนภาคประชาชนในจังหวัดชุมพร

ภาคผนวก ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ๗๓๑
 ที่ รศรป.ว ๐๐๘๓/๒๕๕๙ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
 เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
 เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช

ด้วย นายอิพงษ์ นาครอด รหัสประจำตัว ๕๔๙๒๖๒๐๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาเอก
 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ
 ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนา
 ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 (อาจารย์ธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์)
 รองคณบดี รักษาการแทนคณบดี
 คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ รศรป. ว ๐๓๙๕/๒๕๕๙

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๕๐๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.กานต์ เสกขุนทด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายอิทธิพงษ์ นาครอด รหัสประจำตัว ๕๘๘๒๖๒๐๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาเอก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ
ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนา
ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดี
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป. ว ๐๓๙๕/๒๕๕๙

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ศิระทัศน์ สุขสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายอิพงษ์ นาครอด รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๖๒๐๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาเอก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ
ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนา
ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ

ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านภาษา

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดี
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป. ๐๓๙๗/๒๕๕๙

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน

ด้วย นายอิพงษ์ นาครอด รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๖๒๐๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาเอก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ
ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนา
ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้า
เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
(อาจารย์ธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดี
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป. ๐๓๙๖/๒๕๕๙

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน

ด้วย นายอธิพงษ์ นาครอด รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๖๒๐๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาเอก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ
ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนา
ท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้า
ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดี
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป. ๐๐๘๘/๒๕๖๐

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลสัมภาษณ์งานวิจัย
เรียน

ด้วย นายอิทธิพงษ์ นาครอด รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๖๒๐๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดชุมพร” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

ทั้งนี้ทางคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้พิจารณา เห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญอย่างยิ่ง จึงขออนุญาตเก็บข้อมูลสัมภาษณ์งานวิจัย เพื่อนำ ข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๓๕๕๕
โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๗๓๑

ที่ รศรป. ๐๑๒๐/๒๕๖๐

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วม Focus Group Discussion
เรียน

ด้วย นายอิทธิพงษ์ นาครอด รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๖๒๐๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ทั้งนี้ ทางคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วม Focus Group Discussion ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในวันที่..... เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาค)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๓๕๕๕
โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๗๓๑

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์การหาคุณภาพแบบสอบถาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ จ.1

ยุทธศาสตร์นโยบายประชารัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ข้อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย
	ดร. กานต์ เสกขุนทด	รศ.ดร. ประสพสุข ฤทธิเดช	ดร.ศิวั ค์ สุขสุวรรณ		
1. ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ					
1.1 การรับรองและหลักประกันสิทธิทางการเมืองอย่างเสรีและเสมอภาค	1	1	1	3	1
1.2 สิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายที่เท่าเทียมกัน	1	1	1	3	1
1.3 กฎหมายรับรองสิทธิในฐานะประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ	1	1	1	3	1
1.4 การส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร เช่น ร้องรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณ์	1	1	1	3	1
1.5 การควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร	1	1	1	3	1
1.6 ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ	1	1	1	3	1
2. ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี					
2.1 สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติ โดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน	1	1	1	3	1
2.2 คำวินิจฉัยสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง	1	1	1	3	1
2.3 มีการสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนินการและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรี่ยไรร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาคือข้อขัดแย้งในสังคม	1	1	1	3	1
2.4 สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกัน	1	0	1	2	0.67
2.5 สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการแก้ไขข้อขัดแย้ง	1	1	1	3	1
2.6 การแก้ไขความขัดแย้งหรือการป้องกันมิการนำวิสัยทัศน์ ที่คนคิดที่ถูกต้อง และความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างร่วมกัน	1	1	1	3	1
2.7 ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ยประนีประนอม การเจรจาต่อรอง การใช้ อนุญาโตตุลาการและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1
2.8 การแก้ไขปัญหาหนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไข	1	1	1	3	1
2.9 การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้อง มีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่าย เปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น	1	1	1	3	1

(ต่อ)

ตารางที่ จ.1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย
	ดร. กานต์ เสกขุนทด	รศ.ดร. ประสพสุข ฤทธิเศษ	ดร.ศิวั ทัศน์ สุขสุวรรณ		
3. ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม					
3.1 สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ	1	1	1	3	1
3.2 ปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน	1	1	1	3	1
3.3 สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง	1	1	1	3	1
3.4 ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐ โดยประชาชนกลุ่มต่างๆ เช่น การให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้าน ให้มีวิทยุชุมชน วิทยุท้องถิ่น เป็นต้น	1	1	1	3	1
3.5 สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชน ทางวิทยุและโทรทัศน์	1	1	1	3	1
3.6 ทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีเป้าหมายประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศ	1	1	1	3	1
4. ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา					
4.1 การสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักใฝ่ใดทางการเมือง	1	1	1	3	1
4.2 การให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาค ท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด	1	1	1	3	1
4.3 การกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ กำลังคน เครื่องมือ เป็นต้น	1	1	1	3	1
4.4 มีการระบุภาคีให้หน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการโครงการต่าง ๆ อย่างชัดเจน	1	1	1	3	1
4.5 ภาระบทบาทให้หน่วยงานของรัฐในการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	1	1	1	3	1
5. ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา					
5.1 การเพิ่มบุคลากรมีส่วนร่วมให้กับประชาชนและกลุ่มที่ยังขาดบุคลากรมีส่วนร่วม เช่น เกษตรกรรายย่อย ชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งคนจนในเมือง เป็นต้น	1	1	1	3	1
5.2 เพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานต่าง ๆ ของระบบบริหารการพัฒนา เช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น	1	1	1	3	1
5.3 เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับ การสนับสนุนงบประมาณ โดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐ	1	1	1	3	1

(ต่อ)

ตารางที่ จ.1 (ต่อ)

ชื่อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย
	ดร. กานต์ เสกขุนทด	รศ.ดร. ประสพสุข ฤทธิเดช	ดร.กิติยะ ทัตม์ สุขสุวรรณ		
5.4 เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุน ยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐโดยกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชน เป็นฝ่ายนำและภาครัฐสนับสนุน	1	1	1	3	1
5.5 การสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่ และชุมชนนั้น	1	1	1	3	1
5.6 องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการท้องถิ่นของตน และดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบลสภาตำบล เทศบาล สุขาภิบาล และ ช่องทางอื่นๆ	1	1	1	3	1
6. ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา					
6.1 การรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	1	1	1	3	1
6.2 ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่อยู่ใน พื้นที่นั้นๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐ เป็นต้น	1	1	1	3	1
6.3 ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและ ติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการ	1	1	1	3	1
6.4 ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นใน ลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น	1	1	1	3	1
6.5 ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นใน ลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เช่น จัดสรรเร่งด่วน หน่วยงานภายนอก	1	1	1	3	1
6.6 ชุมชนและท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารจัดการ ให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น	1	1	1	3	1
7. ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน					
7.1 การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็น นิติบุคคลในพื้นที่	1	1	1	3	1
7.2 การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติ บุคคล	1	1	1	3	1
7.3 การสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและ การสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ	1	1	1	3	1
7.4 ส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนการ ดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมด้วยมาตรการทางภาษี	1	1	1	3	1
7.5 การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยน ความรู้และประสบการณ์	1	1	1	3	1
7.6 การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนเพื่อเสริมสร้างทักษะ และศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนและท้องถิ่น	1	1	1	3	1

ตารางที่ จ.2

การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ข้อความ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย
	ดร. กานต์ เสกขุนทด	รศ.ดร. ประสพสุข ฤทธิเดช	ดร.ศิวัช ทัศน์ สุขสุวรรณ		
1. การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน					
1.1 การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชน	1	1	1	3	1
1.2 การให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรม เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน	1	1	1	3	1
1.3 หลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย	1	1	1	3	1
1.4 การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของการกำหนดนโยบาย โครงการ และแผน	1	0	1	2	0.67
1.5 การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็น	1	0	1	2	0.67
1.6 การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอย่างเพียงพอ	1	1	1	3	1
2. การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม					
2.1 การสร้างสังคมเปิดที่มีความสมานฉันท์ปรองดองกัน	1	1	1	3	1
2.2 การยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างที่หลากหลาย	1	1	1	3	1
2.3 การสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม	1	1	1	3	1
2.4 การสร้างจริยธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรมในสังคม	1	1	1	3	1
2.5 การสร้างวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม	1	1	1	3	1
2.6 การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่สำคัญกับการประนีประนอม สันติธรรม เมตตาธรรมและการยอมรับบังคับใช้กฎหมาย	1	1	1	3	1
3. การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท					
3.1 การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น	1	1	1	3	1
3.2 การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	1	1	1	3	1
3.3 การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	1	1	1	3	1
3.4 การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับโอกาสในการรับบริการจากรัฐ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	1	1	1	3	1
3.5 การให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษาอนุรักษ์ ป่าไม้และบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูชนบทของตนเองและประเทศชาติโดยรวม	1	1	1	3	1
3.6 การสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท	1	1	1	3	1

(ต่อ)

ตารางที่ จ.2 (ต่อ)

ข้อความ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	เฉลี่ย
	ดร. กานต์ เสกขุนทด	รศ.ดร. ประสาสุข ฤทธิ์เดช	ดร.ศิวิ ทัศน์ สุขสุวรรณ		
4. การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	3	1
4.1 การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ	1	1	1	3	1
4.2 การสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ	1	1	1	3	1
4.3 การสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ	1	1	1	3	1
4.4 การสร้างระบบการบริหารที่มีการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน	1	1	1	3	1
4.5 การสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสกับการบริหารที่เกี่ยวกับสาธารณชน	1	1	1	3	1
4.6 การบริหารที่ยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน	1	1	1	3	1
4.7 การสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ	1	1	1	3	1
4.8 ระบบการบริหารด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศมีความต่อเนื่อง	1	1	1	3	1
5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5.1 ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล	1	1	1	3	1
5.2 ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล	1	1	1	3	1
5.3 การสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์วัดระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งเขตเมือง ชุมชน ชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม	1	1	1	3	1
5.4 การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	1	1	1	3	1
5.5 การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่	1	1	1	3	1
5.6 มีกลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม	1	1	1	3	1

ตารางที่ จ.3

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของนโยบายประชารัฐ

ที่	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความ			$\sum R$	IOC	แปลผล
		สอดคล้อง					
		1	0	-1			
1. ด้านการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ							
1.1	การรับรองและหลักประกันสิทธิทางการเมืองอย่างเสรีและเสมอภาค	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.2	สิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคระหว่างหญิงชายที่เท่าเทียมกัน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.3	กฎหมายรับรองสิทธิในฐานะประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.4	การส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร เช่น ร้องรับสิทธิประชาชนในการร้องขอให้รัฐจัดประชาพิจารณา	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.5	การควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐในทางการบริหาร	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.6	ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาระบบศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิประชาชนซึ่งอาจถูกละเมิดจากการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2. ด้านการจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี							
2.1	สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งอย่างสันติ โดยยอมรับพื้นฐานของความเสมอภาคและเคารพสิทธิซึ่งกัน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.2	คำนึงถึงสิทธิของทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาให้เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการแก้ไขความขัดแย้ง	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.3	มีการสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเครือข่ายการดำเนิน การและส่งต่อปัญหาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันร่วมมือและประสานงานกันในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในสังคม	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.4	สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการป้องกัน	2	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
2.5	สนับสนุนให้มีสถาบันท้องถิ่นและสถาบันวิชาการเพื่อทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมและเผยแพร่แนวทางการแก้ไขข้อขัดแย้ง	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.6	การแก้ไขความขัดแย้งหรือการป้องกันมีการนำวิสัยทัศน์ทัศนคติที่ถูกต้อง และความเข้าใจร่วมกันของคนในชุมชนและสังคมในวงกว้างร่วมกัน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ จ.3 (ต่อ)

ที่	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความ			$\sum R$	IOC	แปลผล
		สอดคล้อง					
		1	0	-1			
2.7	ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีทัศนคติความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกลไกกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เช่น การไกล่เกลี่ย ประนีประนอม การเจรจาต่อรอง การใช้อินญาโตตุลาการ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงาน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.8	การแก้ไขปัญหาหนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งมากกว่าการแก้ไข	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.9	การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้วยการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้อง มีความจริงใจและให้ความร่วมมือแก่ทุกฝ่าย เปิดโอกาสและสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระยะแรกเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น						
3.	ด้านการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม						
3.1	สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรอื่นๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่างๆ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.2	ปลูกฝังวัฒนธรรมการเคารพกฎระเบียบและเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะเรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.3	สนับสนุนการเผยแพร่และบังคับใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.4	ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อมวลชนและสนับสนุนการพัฒนาสื่อเสรีตลอดจนโอกาสในการเข้าถึงสื่อและเครื่องมือการสื่อสารของรัฐ โดยประชาชนกลุ่มต่างๆ เช่น การให้คนในชุมชนมีสิทธิใช้หอกระจายข่าวหมู่บ้าน ให้มีวิทยุชุมชน วิทยุท้องถิ่น เป็นต้น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.5	สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิทธิหน้าที่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศแก่ประชาชน โดยใช้สื่อของรัฐและภาคเอกชนทางวิทยุและโทรทัศน์	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.6	ทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีเป้าหมายประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.	ด้านการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา						
4.1	การสนับสนุนการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาที่ไม่เป็นฝักฝ่ายใดทางการเมือง	3	0	0	3	1	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ จ.3 (ต่อ)

ที่	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความสอดคล้อง			$\sum R$	IOC	แปลผล
		1	0	-1			
4.2	การให้ความสำคัญกับการสร้างภาคีเพื่อการพัฒนาในระดับภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชน เช่น ประชาคมจังหวัด	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.3	การกำหนดให้การพัฒนาแบบภาคีเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ กำลังคน เครื่องมือ เป็นต้น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.4	มีการระบุภาคีให้หน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาในการวางแผนการดำเนินการ โครงการต่างๆ อย่างชัดเจน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.5	การระบุภาคีให้หน่วยงานของรัฐในการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.	ด้านการปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา						
5.1	การเพิ่มคุณภาพมีส่วนร่วมให้กับประชาคมและกลุ่มคนที่ยังขาดคุณภาพมีส่วนร่วม เช่น เกษตรกรรายย่อย ชาวประมง พื้นบ้านชายฝั่งคนจนในเมือง เป็นต้น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.2	เพิ่มสัดส่วนตัวแทนภาคเอกชนและภาคประชาชนในคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ คณะทำงานต่างๆ ของระบบบริหารการพัฒนา เช่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะทำงานบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.3	เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณโดยตรงเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาร่วมกับภาครัฐ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.4	เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐโดยกิจกรรมที่กำหนดให้ประชาชนเป็นผู้นำและภาครัฐสนับสนุน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.5	การสนับสนุนให้องค์กรประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และชุมชนนั้น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.6	องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นของตนและดำเนินงานการพัฒนาผ่านช่องทางองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบลสภาตำบล เทศบาล สุขาภิบาล และช่องทางอื่นๆ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ จ.3 (ต่อ)

ที่	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความ			$\sum R$	IOC	แปลผล
		สอดคล้อง					
		1	0	-1			
6.	ด้านการส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา						
6.1	การรับรองสิทธิชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
6.2	ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆ เช่น ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐ เป็นต้น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
6.3	ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ โครงการ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
6.4	ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้มากขึ้น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
6.5	ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นในลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เช่น จัดสรรเร่งด่วน หน่วยงานภายนอก	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
6.6	ชุมชนและท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดแผนงานรวมทั้งบริหารกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ของท้องถิ่น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
7.	ด้านการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน						
7.1	การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคลในพื้นที่	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
7.2	การส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรประชาชนทั้งที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคล	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
7.3	การสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
7.4	ส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชนและองค์กรประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาเพื่อชุมชนและสังคมด้วยมาตรการทางภาษี	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
7.5	การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
7.6	การสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนเพื่อเสริมสร้างทักษะ และศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนและท้องถิ่น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ จ.4

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ที่	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความ			ΣR	IOC	แปลผล
		สอดคล้อง					
		1	0	-1			
1. การสนับสนุนศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของคน							
1.1	การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพของชุมชน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.2	การให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรม เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.3	หลักประกันการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.4	การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมในส่วนของการทำงานคนโยบาย โครงการและแผน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.5	การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองความจำเป็น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
1.6	การให้หลักประกันในด้านโอกาสและช่องทางในการมีส่วนร่วมความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอย่างเพียงพอ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2. การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม							
2.1	การสร้างสังคมเปิดที่มีความสัมพันธ์ปรองดองกัน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.2	การยอมรับการเปลี่ยนแปลงและเห็นคุณค่าของความแตกต่างที่หลากหลาย	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.3	การสร้างความเท่าเทียมเสมอภาคระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.4	การสร้างจริยธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรมในสังคม	2	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
2.5	การสร้างวัฒนธรรมของการใช้อำนาจที่เป็นธรรม	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.6	การสร้างกติกาสังคมและแบบอย่างทางการเมืองและการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการประนีประนอม สันติธรรม เมตตาธรรมและการยอมรับบังคับใช้กฎหมาย	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
2.7	การสร้างวัฒนธรรมประชาสังคมที่คนในสังคมมีความสำนึกถึงสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อผู้มีต่ออนุชนรุ่นหลัง	3	0	0	3	1	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ จ.4 (ต่อ)

ที่	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความ			$\sum R$	IOC	แปลผล
		สอดคล้อง					
		1	0	-1			
3.	การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาคและชนบท						
3.1	การสร้างช่องทางให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยในส่วนภูมิภาคและชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคเพิ่มขึ้น	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.2	การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.3	การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับการพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.4	การสร้างขีดความสามารถให้คนในภูมิภาคและชนบทได้รับโอกาสในการรับบริการจากรัฐ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองและเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเพื่อสร้างอาชีพและการมีงานทำ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.5	การให้คนในภูมิภาคและชนบทตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์และพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมของตนเองและประเทศชาติโดยรวม	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
3.6	การสร้างระบบและกลไกการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิภาคและชนบท	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.	การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ						
4.1	การสร้างผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.2	การสร้างผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.3	การสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ จ.4 (ต่อ)

ที่	ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับความ			$\sum R$	IOC	แปลผล
		สอดคล้อง					
		1	0	-1			
4.4	การสร้างระบบการบริหารที่มีการให้หลักประกันความเสมอภาคและเสรีภาพในการแข่งขัน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.5	การสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสกับการบริหารที่เกี่ยวกับสาธารณชน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.6	การบริหารที่ยึดหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.7	การสร้างระบบการบริหารที่สามารถตอบสนองและจัดการการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
4.8	ระบบการบริหารด้านนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศมีความต่อเนื่อง	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
5.1	ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.2	ทุกฝ่ายในสังคมสามารถร่วมกันควบคุมการใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.3	การสร้างมาตรฐานหรือเกณฑ์ระบบสากลเพื่อควบคุมดูแลสถานะแวดล้อมทั้งเขตเมือง ชุมชนชนบทที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.4	การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.5	การสร้างระบบการบริหารจัดการให้ชุมชนในพื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้มีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่จะส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่	3	0	0	3	1	สอดคล้อง
5.6	มีกลไกการเชื่อมโยงและการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม	3	0	0	3	1	สอดคล้อง

ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการวิจัยเรื่องรูปแบบนโยบายประชารัฐกับ
การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

***** Method 1 (Space Saver) Will be Used for this Analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	313.67	455.251	.185	.949
a2	313.85	456.182	.162	.949
a3	314.07	452.481	.294	.948
a4	313.85	448.233	.552	.948
a5	313.82	444.610	.498	.948
a6	313.95	449.536	.652	.948
b1	313.97	452.128	.295	.949
b2	314.05	447.741	.412	.948
b3	314.07	452.020	.340	.948
b4	313.97	449.051	.386	.948
b5	314.17	450.046	.322	.948
b6	313.90	448.349	.389	.948
b7	313.95	447.844	.482	.948
b8	313.97	448.230	.415	.948
b9	314.07	449.404	.499	.948
c1	314.20	445.959	.538	.948
c2	313.90	443.015	.543	.948
c3	314.07	447.866	.446	.948
c4	314.10	447.836	.498	.948
c5	314.05	446.203	.419	.948

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
c6	314.07	441.866	.672	.947
d1	313.92	445.353	.615	.947
d2	314.00	444.872	.517	.948
d3	314.05	452.921	.318	.948
d4	314.10	444.503	.553	.947
d5	314.05	451.895	.333	.948
e1	313.97	451.358	.324	.948
e2	313.95	446.049	.458	.948
e3	314.10	442.092	.605	.947
e4	313.97	448.487	.406	.948
e5	314.02	450.230	.423	.948
e6	314.02	457.666	.113	.949
f1	314.02	442.179	.626	.947
f2	313.80	449.138	.364	.948
f3	313.92	450.328	.373	.948
f4	314.02	449.666	.411	.948
f5	313.87	450.420	.382	.948
f6	313.82	445.994	.544	.948
g1	314.00	441.846	.624	.947
g2	314.10	452.451	.336	.948
g3	314.05	446.869	.442	.948
g4	313.87	447.548	.464	.948
g5	314.17	447.943	.476	.948
g6	313.92	445.302	.571	.947
h1	313.95	454.715	.251	.949
h2	314.10	441.221	.673	.947

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
h3	314.27	451.076	.335	.948
h4	313.97	444.999	.668	.947
h5	314.00	445.282	.534	.948
h6	313.85	452.849	.335	.948
i1	313.97	452.948	.312	.948
i2	314.05	444.408	.527	.948
i3	313.92	445.763	.486	.948
i4	314.00	446.051	.542	.948
i5	313.87	448.369	.466	.948
i6	314.12	455.958	.215	.949
i7	314.17	438.969	.662	.947
j1	313.92	453.456	.272	.949
j2	313.90	453.938	.246	.949
j3	313.95	442.715	.643	.947
j4	313.97	447.153	.571	.948
j5	313.97	454.076	.193	.949
j6	314.07	454.994	.267	.948
k1	314.10	443.938	.488	.948
k2	313.95	446.972	.619	.947
k3	314.02	449.461	.390	.948
k4	313.87	447.087	.518	.948
k5	313.87	450.522	.456	.948
k6	314.05	452.664	.259	.949
k7	314.12	448.010	.412	.948
k8	314.00	445.385	.531	.948
l1	313.92	455.712	.163	.949

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
12	313.92	456.481	.146	.949
13	314.12	455.446	.214	.949
14	314.20	445.754	.481	.948
15	313.75	442.500	.660	.947
16	313.95	455.279	.171	.949

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
318.12	460.317	21.455	77

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.949	77

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ฉ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ ๑.1 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสุพล จุลใส ตำแหน่ง นายก อบจ.ชุมพร วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ อบจ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.2 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ จ.ส.ต.จิรวัดน์ โสภณ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเทศบาลพะโต๊ะ วันที่ 28 มิ.ย.2560 ณ ทต.พะโต๊ะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๓.3 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ น.ส.ตรีทิพย์นิภา พลวัชรินทร์ ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ วันที่ 14 มิ.ย.2560 ณ อบจ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๓.4 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสาทร เกิดเนตร ตำแหน่ง ประธานสภาอบต.ท่ามะปลา วันที่ 19 มิ.ย.2560 ณ อบต.ท่ามะปลา จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.5 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นางสาวนิตยา เดชเรือง ตำแหน่ง ประธานชุมชน วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ อบต.ท่ามะปลา จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.6 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายนิพนธ์ มุณีน้อย ตำแหน่ง นายอำเภอท่าแซะ วันที่ 30 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอท่าแซะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.๗ การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายภวภพ นาคอบด ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านยอดเยี่ยม วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอหลังสวน จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.๘ การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายภิรมย์ ชุมนุช ตำแหน่ง นายอำเภอพะโต๊ะ วันที่ 30 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอพะโต๊ะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.๙ การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายพงษ์ชาดู พันธุ์ทอง ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอท่าแซะ วันที่ 27 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอท่าแซะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.10 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสมยศ ทับไทร ตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอพะโต๊ะ วันที่ 27 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอพะโต๊ะ จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ฉ.11 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นางวิมลลักษณ์ พลชนกุลกิจ ตำแหน่ง วัฒนธรรมอำเภอหลังสวน วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ ที่ว่าการอำเภอหลังสวน จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ฉ.12 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสรายุทธ กาญจนสวัสดิ์ ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลพ้อแดง วันที่ 19 มิ.ย.2560 ณ อบต.พ้อแดง จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.13 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายสุพล จุลใส ตำแหน่ง นายกอบจ.ชุมพร วันที่ 23 มิ.ย.2560 ณ อบจ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.14 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพระยะที่ 2 สัมภาษณ์ นายธานีป สุมาลัย ตำแหน่ง รองปลัดเทศบาลเมืองหลังสวน วันที่ 14 มิ.ย.2560 ณ เทศบาลเมืองหลังสวน จ.ชุมพร สัมภาษณ์ในหัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร”

ภาพที่ ๑.15 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันจันทร์ ที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ

ภาพที่ ๑.16 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ

ภาพที่ ๑.17 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น
ในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันที่
จันทร์ ที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ

ภาพที่ ๑.18 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทร์สว่างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ

ภาพที่ ๑.19 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ “รูปแบบนโยบายประชารัฐกับการพัฒนาท้องถิ่น
ในจังหวัดชุมพร” ณ ห้องประชุมโรงแรมจันทรส์ว้างรีสอร์ท ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร ในวันที่
จันทร ที่ 11 กันยายน 2560 โดยมี ดร.รัชนิดา ไสยรส ร่วมสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

อชิพงษ์ นาครอด, รังสรรค์ อินทน์จันทน์ และรัชนิดา ไสยรส. (2561). รูปแบบนโยบายประชารัฐกับ
การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายอริพงษ์ นาครอด
วัน เดือน ปีเกิด	16 พฤศจิกายน 2523
ที่อยู่ปัจจุบัน	18/46 หมู่บ้านพูนผล ถนนประชาราษฎร์ ตำบลชั้นเงิน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปลา
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2552	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนางานท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2561	รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (รป.ด.) สาขาวิชาการจัดการภาครัฐ และภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY